DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

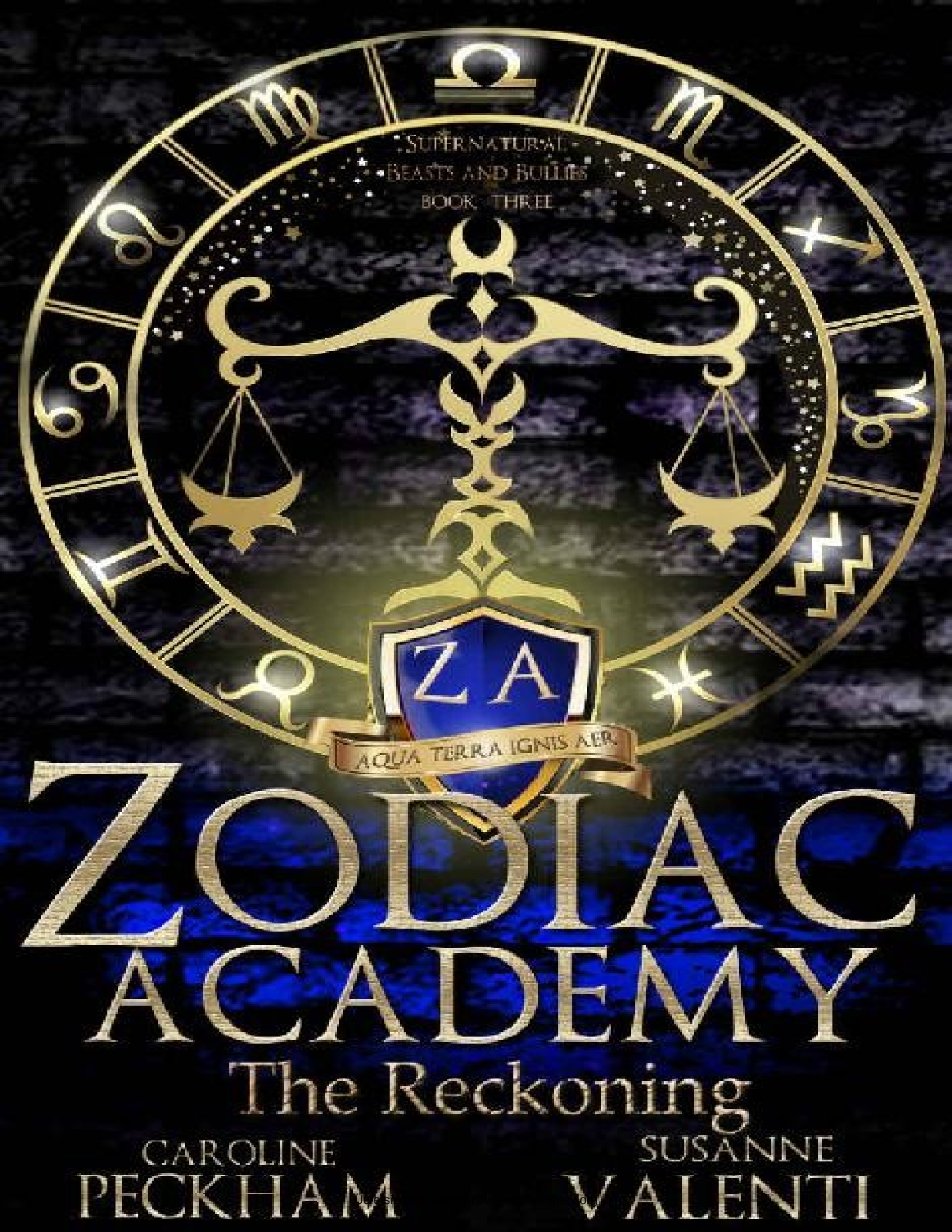
SUPERNATURAL BEASTS AND BULLIES
BOOK THREE
ZA
AQUA TERRA IGNIS AER
ZODIAC ACADEMY
The Reckoning
CAROLINE PECKHAM
SUSANNE VALENTI

ZODIAC AKADEMİ

The Reckoning

tarafından

Caroline Peckham & Susanne Valenti

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Zodiac Akademi'ye hoş geldiniz, işte kampüsünüz Harita.

Tüm öğrencilere not: Vampir ısırıkları, uzuv kaybı ya da ağlayan ormanda kaybolmak geçerli bir mazeret olarak sayılmayacaktır.

derse geç kalmak.

Haritayı daha yakından incelemek için üzerine tıklayın.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

On iki ölüm. Sekizi Starlight Akademisi'nden, dördü Zodiac'tan. Hepsi öğrenci.

Akşama kadar hâlâ çamur ve kan içindeydim, duman kokusu üzerime sinmişti.

Sayısız yaralı vardı ama elimden geldiğince çoğunu iyileştirdim ve daha fazlasını Uranüs Revirine taşıdım. Güvende olduklarından emin olmak için Darius'u Vega İkizleri'yle birlikte Ignis Evi'ne geri gönderdim. Son öğrenciler de odalarına döndüğünde ya da onlarla ilgilenildiğinde, üzerime çöken bir ağırlıkla kendi evime doğru yola çıktım.

Bu nasıl oldu? İçeri nasıl girdiler? Neden daha hazırlıklı değildik?

Dünya Toprakları'na doğru ilerledim, ürkütücü derecede sessiz olan Ağlayan Orman'dan geçtim, yapraklar durgun havada hışırdamıyordu bile. Kısa süre sonra fakülte binasına vardım ve Asteroid Place'in yüksek kapısını açtım.

Avlu, kenarlarındaki yoğun karanlığı parçalayan ışıklarla aydınlanıyordu. Uzun tuğla dağ evleri sırası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Havuzun önünde önümde uzanıyordu ve Washer'ı bir şezlongda otururken gördüm, saçları nemli ve kıyafetleri yeni değişmişti. Elinde bir şişe bir şey tutuyordu.
Yaklaştıkça votkanın keskin kokusu burnuma çarptı. Seçici olma havasında değildim, bana sözsüzce sundu ve uzun bir içki aldım, yutarken yüzümü buruşturdum ve
ona geri verdi.

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü, gözlerinde dehşetle halime baktı. "Kartları okudum. Nova inanmadı
Ben."

Sertçe başımı salladım, uzaklaşmak için hareket ettim ama bileğimi yakaladı. Siren gücü sessiz bir teklifle beni hafifçe itti.

"İzin ver," dedi ben onu susturamadan. "En azından endişeni biraz olsun giderebilmek için bunu yapabilirim. Nova'nın beni dinlemesi için daha fazlasını yapmalıydım, ama ben bile
okumadan şüphe etmeye başladım. Daha önce de hatalar yapmıştım..."

Rahatlama vaadi tenimi ürpertti ama dudaklarım gergin bir şekilde ondan uzaklaştım.

"Okumayı sadece şans eseri yaptım," diye devam etti. "Tarot öğretmek için alıştırma yapıyordum - Pitball'dan ne kadar hoşlanmadığımı bilirsin," dedi Washer, bir şey söylemem için açıkça çaresizdi.

İçimi çektim. "Periler tahminlerimizin etrafından dolaşmak için kendiliğinden hareket ederler. Neyse o, Brian."

Başını salladı, boğazı inip kalkıyordu. "Son sayı neydi?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ne demek istediğini sormaya gerek duymadan uzun bir nefes aldım. "On iki. Zodiac'tan dört kişi. Savaşmak için kalan iki son sınıf öğrencisi ve iki birinci sınıf öğrencisi."

Washer votkasını tekrar yudumlarken, "Daha fazla olmaması lanet bir mucize," diye mırıldandı.

"Vega İkizleri sayesinde."

Yavaşça başını salladı, gözleri önce bana sonra tekrar havuza kaydı. "Sanırım Tarikatlarının ne olduğuna dair bir teorin var?"

Buna cevap vermedim. Çoğunlukla bir tane olmadığı için. Kısmen de üzerimde hala ölüm kokusu olduğu için. Bunu tartışmak yerine kendime biraz zaman ayırmaya cidden ihtiyacım vardı.

"Elaine gece yarısı toplantıya çağırıyor," diye homurdandıktan sonra benim ve Washer'in dağ evleri arasındaki sokağa yöneldim.

Darcy'den beslenmemiştim ve büyü gücüm neredeyse tükenmek üzereydi. Washer'ın bu stresten biraz sifon çekmesine izin vermek cazip gelebilirdi ama güç rezervlerimin sonuncusuna kadar inmiştim. Ve şu anda tamamen boş olmak istemiyordum. Her ihtimale karşı bu cehennem gecesi bitmemişti. Belki de ben ondan beslenmeliydi. Ama her şeyi göz önünde bulundurduğumuzda bu çok saçma bir hareket gibi gelmişti.

Blue'yu Darius'la bıraktığımdan beri, onun kül rengi yanaklarının ve iri gözlerinin kalıcı izi retinalarıma kazınmıştı. Bu gece yanımda bir savaşçının şiddetiyle dövüşmüştü. Ve lanet hayatımı kurtarmıştı.

Şimdi onsuz sürükleniyordum, kalbim ona gitmek için göğsümden dışarı çıkmaya çalışıyordu.

Bu bir şeyleri değiştirir mi?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hayır. Olamaz. Buna izin veremezdim. Ondan uzak durmaya yemin etmiştim, ama bu geceden sonra, ikimiz de ölüme bu kadar yaklaştıktan sonra, kafamın içinde küçük bir ses uyandı ve "siktir et, yarın ölebiliriz" diye fısıldadı.

Sokağın yarısında kapımın kilidini açtım ve evim dediğim büyük dağ evine adım attım. Kapıyı arkamdan kilitledim, Işığı açmadan önce her zamanki gibi kapıyı bir kalkanla kapattım. Açık plan mutfak-yemekhane gri ve beyaz tonlarında önümde uzanıyordu. Yaklaşık dört yıldır burada yaşıyordum ve kampüste profesör maskesini gerçekten çıkarabileceğimi hissettiğim tek yer burasıydı.

Kirli Pitball formamı çıkarıp çöpe attım ve banyoya yöneldim. Neredeyse kendimi haşlıyordum. öğrencilerin ve Nymph'lerin kanını yakmak için duşa girdim. İşim bittiğinde üzerime bir gömlek ve şık bir pantolon geçirdim, dolaptan bir şişe burbon kaptım ve kendimi kanepeye attım.

Resmi bir toplantıdan önce içmem gerekenden çok daha fazlasını içtiğim için yorgunluk vücudumun her santimini sarmıştı.

Gözlerimin kapandığını fark ettim ve kendimi uykunun tatlı hiçliğine bıraktım.

***

Atlas'ım zil çalıyordu ve biri kapımı yumrukluyordu. İnledim, koltuğa oturmak için yer değiştirdim ve Burbon şişem yere döküldü. Pekala, üçüncü bir bir şişe burbon.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Atlas'ımı elime aldım, saatin gece yarısına çeyrek kala olduğunu fark ettim - peki neden herkes şu anda peşimde?

"Lance! Aç kapıyı!" Francesca'nın telaşlı sesi kapının diğer tarafından seslendi.

Homurdandım, Atlas'ımdaki mesajı kontrol ettim ve bunun sadece Elaine'den gelen bir hatırlatma olduğunu gördüm.

Toplantıda desteğe gerçekten ihtiyacım var, Lance. FIB ensemde soluyor ve onlara bu işi profesyoneller gibi hallettiğimizi göstermemiz gerekiyor.

Geç kalmayın.

Elaine Nova.

"Lance!" Francesca daha sert vurdu. "Beş saniye içinde cevap vermezsen kapıyı kıracağım."

Kendimi ayılmaya zorlamak için vücuduma yeterince şifa enerjisi çekmeye çalıştım. Ama lanet olsun, dumanla çalışıyordum.

Yüzümü ne kadar içtiğimi belli etmeyecek bir ifadeye büründürmeye çalışarak kapıya doğru yöneldim. Kapının etrafındaki kalkanı devre dışı bıraktım ve kilidini açtım, genişçe çektim, göz kamaştırıcı lamba
Washer'ın sundurmasının üstü göz çukurlarımı sıkıştırdı.

"Bok gibi görünüyorsun." Francesca beni iterek yanımdan geçti.
Gözlerimi devirip inledim, kapıyı kapatıp sırtımı dayadım.

Siyah FIB tulumunu giymişti, ela saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve yüz hatları onaylamaz bir ifadeye bürünmüştü. Odaya şöyle bir göz gezdirdi,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yere dökülen viskiyi topladıktan sonra daha da sert bir ifadeyle bana döndü. "Bunu yapamazsın. Şu anda olmaz."

"Dersi boş ver." Mutfağa geçtim, kendime bir bardak su doldurdum ve iki uzun yudumda boşalttım. Artık yarı kesilmiştim, duygularım sanki üzerlerine yastık bastırılmış gibi boğuktu. Uyuşmuş olmak her şeyi çok daha kolaylaştırıyordu.

"Ne olduğunu görmem gerekiyor. Öğrenciler de Şu anda travma geçiriyor ve Müdür Nova çok meşgul. Göster bana." Elini uzatarak öne doğru yürüdü.

Bileğini yakaladım, boğazımdan kısık bir hırıltı çıktı. "Başım çok ağrıyor Francesca, Cyclops istilası yüzünden kusmak da istemiyorum."

Elini serbest bıraktı, sonunda FIB hareketini bırakırken kaşları birbirine yaklaştı.

"İyi misin?" diye nefes aldı, gözleri sempatiyle dans ediyordu.

Bana öyle bakınca göğsümde rahatsız edici bir his uyandı. "Ben Fae'yim." Yanından hızla geçip duvardaki aynaya yöneldim ve şu anda ne kadar berbat bir halde olduğumu görmeye çalıştım.

"Bu bir cevap değil," diye itti tam kendime baktığım sırada. Gözlerim kan çanağına dönmüştü ve koyu gölgeler vardı; ısınmış ölü gibiydim. Kahretsin, The Orb'a bu halde gidemem, Elaine küpelerim için taşaklarımı alacak.

Francesca kaşlarını çatarak yanıma gelirken bir elimi saçlarıma sokup onları düzleştirdim. "Sen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu seni etkilemiyormuş gibi davranmana gerek yok."

"Öğrencilere de bunu öğretiyorum, değil mi? Fae'ler dayanıklıdır, kırılmazlar." Şimdi hepimiz bir araya geleceğiz. Küre ve bu yalanı sürdürmek.

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki, sessizliği tekrar bozmak zorunda kaldım.

"Yürütmeniz gereken bir soruşturma yok mu?" I
Daha uygun bir gömlek almak için odama yöneldim çünkü bu gömlek bir haftadır bir taşın altına tıkılmış gibiydi.

Francesca beni takip etti ve gömleğimi çıkarıp dolabımdan siyah bir gömlek alarak omuz silkerken onu görmezden geldim. Döndüm ve onu kişisel alanımda buldum.
Başını bir yana eğdi. "Bazen senin için endişeleniyorum. Ve bunu bir arkadaş olarak söylüyorum." Kaşlarını endişeyle çattı ve ben de derin bir iç çektim.

Francesca benim Nebula Müttefiklerimden biriydi. Zodiac'ta benimle birlikte Aer House'daydı ve FIB'ye katıldığından beri
Görevde olmadığı zamanlarda bana birkaç kez yardım etmişti.

Nimflerin durumu aylardır kontrolden çıkmıştı ve Darius ile ben sayılarını kontrol altında tutmaya yardımcı olmak için bu işi kendi elimize almıştık. Bana haber verdi.
Zodiac'ın 10 mil yarıçapında bir yerde görüldüğü zaman. Bu kesinlikle yasa dışıydı, ama FIB'in
itiraf etmeseler bile alabilecekleri tüm yardımı kullanabilirlerdi. O benim sırlarımı saklardı, ben de onunkileri. Güvenimiz tamdı. Ama bana hiç öyle bakmadı. Sanki bir boku halledemiyormuşum gibi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Yapma o zaman," dedim basitçe, duvardaki saate bakarak. Gece yarısından hemen önceydi. "Gitmem gerekiyor."

Başını salladı ve kulağının yanındaki gevşek bir tutam saçı çekiştirdi. "Ben burada bekleyeceğim. Sen dışarıdayken doldur ki
anılar." Yatağıma uzandı, bitkin görünüyordu ve ben de ani bir tepki verdim.

"Hayır," diye ağzımdan kaçırdım ve sanki fazladan bir başım çıkmış gibi bana baktı.

"Ne?" Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. Bu tepkinin nereden geldiği konusunda benim bile kafam karışmıştı. Tek bildiğim
Bu gece yatağımın bana kalması gerektiğini biliyordum - Leydi Bourbon hariç.

"Bu gece burada kalamazsın." Odadan çıktım, kapıya doğru ilerlerken Atlas'ımı kaptım. I
Arkamdan yürüdüğünü duydum ve düz bir retten daha fazla bir açıklamayı hak ettiğini biliyordum. "Biraz zamana ihtiyacım var,
Tamam mı? Vampirlerin ihtiyacı var." Ona baktım ve omuz silkmeden önce bana sert bir bakış attı.

"İyi ama o anıları bana borçlusun." Evimden çıkarken bana alaycı bir sırıtış attı ve ben de kapıyı kilitledim.

"Eminim Washer onları size daha fazla sunacaktır. isteyerek," diye alay ettim Asteroid Place'den çıkıp Ağlayan Orman'a giden patika boyunca yürürken.

"Ew," diye nefes aldı. "Tanrım, öğrencilere hâlâ o daracık mayoları mı giydiriyor?"

"Evet."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Hatırlıyorum da benimki bana çok kötü bir takoz verirdi ve onu çözmeye çalışmamı izlemeye bayılırdı."

"Evet, bunu hatırlıyorum. Bu yüzden herkes sana Wedge-cesca diyordu."

"Yapmadılar!" Koluma vurdu ve kıkırdadım, göğsümdeki ağırlık hafifledi.

Hâlâ başım dönüyordu ve bunun alkolden mi yoksa büyü eksikliğimden mi kaynaklandığından emin değildim. Francesca kaşlarını çatarak bana baktı ve bileğini uzattı. "Al bakalım. Sadece kimseye bir FIB ajanını ısırdığını söyleme."

Dişlerim diken diken oldu ve dayanamayıp kolunu yakaladım ve dişlerimi damarlarına geçirdim. Ormanda durakladık

Francesca da ben beslenirken diğer elini omzuma dayadı. Parmakları boynuma doğru ilerledi ve saçlarıma dolanarak göğsümde sıkı bir sıkışmaya neden oldu. İçimdeki kuyu içim dolmaya başladı ve onunla birlikte içime bir rahatlama yayıldı.

Kendimi geri çektim, son metalik tadı yuttum ve sonunda beynimdeki bulanıklığı iyileştirdim. "En iyisi ben Bu gece saat kaç?" dedim ve o da ne demek istediğimi anlayarak başını salladı. Saatini kontrol etti ve gözlerini gökyüzüne çevirdi.

"Sanırım beş dakika gecikmek senin için tam zamanında gelmek demek."

Ona eğik bir sırıtış attıktan sonra ağaçların arasına daldım, Vampir hızımı kullanarak Küre ile aramdaki mesafeyi kapatıyorum.

Dışarı çıktığımda buz gibi bir rüzgâr ensemden geçti. İçimde izlendiğime dair bir hisle arkama baktım. Dişlerimi göstererek Küre'yi çevreleyen binalarda

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

herhangi bir düşman işareti. Ancak Nova'nın içeriden gelen sesi dışında her şey sessizdi. Yollarda devriye gezen birkaç FIB ajanı belirdi ve arkamı dönmeden önce onlara başımı salladım.

Küre'ye sessizce adım attım, kapının sağına geçtim ve sırtımı duvara dayadım. Burası
öğrencilerle doluydu, fakültenin geri kalanı otururken herkes odanın en ucundaki Nova'yı dikkatle dinliyordu
Arkasında.

İçgüdülerimle Darius'u aradım ama önce Mavi'yi buldum. Kız kardeşiyle birlikteydi, ikisi de bir A.S.S. ordusu tarafından kuşatılmıştı. Attıkları ateşin ne olduğunu bulmam gerekiyordu. Beni deli ediyordu. Darcy'nin yanında savaşmıştım ve
onun gücünün tüm kapsamını. Ve bunun ne anlama geldiği konusunda çok endişeliydim. Böyle bir büyüyle, o ve kız kardeşi Varisler için resmi bir tehditti. Darius için. Ve Mavi'yle aramda ne tür garip bir bağ olursa olsun, Darius'un Göksel Konsey'de yer almasını ve bu süreçte babasını tahttan indirmesini sağlamama engel olamazdı.

Bunu kontrol edebilirim.

Diego Polaris onun yanına doğru kayarak kolunu omuzlarına attı. Çenem kilitlendi ve göğsümde beyaz sıcak bir enerji oluştu. Oraya gidip onu boğazından tutup Küre'den dışarı sürüklemek için tamamen mantıksız bir dürtü duydum.

Mantıklı ol, Lance. Tek seferlik bir şeydi. O senin değil ki kıskanasın. Onu rahat bırak.

Darius'u diğer varislerle birlikte her zamanki kanepesinde otururken gördüm. Seth'in çenesi gergindi ve duyguları titriyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gözlerim. Sürüsünden bazıları sandalyelerinde sessizce hıçkırarak ağlıyordu ve benim ağzım seğirdi. Ashanti Larue bugün düşmüştü.
Eski Airsentry mezun olduktan sonraki yılın başından beri Pitball takımındaydı. Odadaki kırmızı gözlerden, ölen diğer üç kişinin de kimlerle arkadaş olduğunu anlayabiliyordum.

Nimflerin Ashanti'yi ve türümüzden birkaç kişiyi daha götürdüğünü bildiğim için içimde şiddetli bir öfke yükseldi. Hayatlarıyla birlikte büyüleri de çalınmıştı. Nimfler bunun bedelini ödeyecekti. Hiç şüphe yok ki Göksel Konsey Üyeleri çoktan onları dize getirecek bir misilleme hazırlıyorlardı.

Nova ciddiyetle, "Akademimizin bugün yaşadığı kayıplardan dolayı hepimiz derin üzüntü duyuyoruz," dedi. Koyu renk saçları parlak bir topuz yapmış ve kıyafetleri tertemiz, kusursuz görünüyordu. Daha önceki savaşta güçlü bir Manticore olarak savaştığına dair tek bir işaret bile yoktu ama savaşmıştı. Tıpkı bu odadaki diğer pek çok kişi gibi. Ama Fae'ler böyledir. En zor zamanlarda bile devam ederdik. "FIB cesetleri ailelerine gönderdi. Hepimiz Darren Torkin, Lily Jessops, Harriet Kent ve Ashanti Larue'yi çok özleyeceğiz-"

Kurt sürüsü hep bir ağızdan uludu, ses içimi delip geçti. Caleb bir kolunu Seth'e doladı ve Max elini tutmak için uzandı, Siren yetenekleriyle onun acısını dindirdi.

"Bu trajedi bizi derinden sarsmış olsa da, Fae olduğumuzu unutmamalıyız. Bizler zorluklar karşısında
düşman. Başımızı dik tutup yolumuza devam edeceğiz. Yarın dersler normal şekilde devam edecek ve birinci sınıf öğrencileri

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bu gece yapılacak olan Hesaplaşma için hazırlık
Önümüzdeki hafta. Gölgelerde gizlenen o korkak
Nymph'lere bizi yenemeyeceklerini göstereceğiz. Bir an için bile olsa."

Birkaç kişi alkışladı ama öğrencilerin çoğu durgun görünüyordu.

Nova düğmeli ceketindeki görünmez bir kırışıklığı bastırdı ve ellerini birbirine kenetledi. "Şimdi," dedi sertçe ve herkes başını kaldırdı. "Zodiac
Akademi resmen kilitlendi. Bugün bize savaş ilan eden aşağılık yaratıkların eline tek bir öğrenci bile kaptırmayacağız. Sokağa çıkma yasağı hafta sonları da dahil olmak üzere her gece saat tam dokuzda başlayacaktır. Bu saatten sonra evlerinin dışında bulunan her öğrenci ağır cezalara çarptırılacaktır. Evinizden iki yüz elli puan silinecek ve Profesör Orion'la birlikte gözaltında tutulacaksınız." Eliyle beni işaret etti ve bir deniz dolusu göz bana doğru döndü.

Bu emirleri çiğnemeyi düşünen asilerin yüreklerine biraz korku salmak için onlara karanlık bir bakış attım. Darcy'nin gözleri benimkilerle kilitlendi ve ciğerlerim sıkıştı. Onu içimden söküp atmak neden bu kadar zordu? Tek bir bakış, uğruna çalıştığım her şeyi riske atmayı düşünmem için yeterliydi.

O yüzden bakmayı kes, göt herif.

Nova devam etti, "Kurtadamlar akşamın erken saatlerinde ayın altında koşmak zorunda kalacaklar-" O giderken inlediler.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

sokağa çıkma yasağının bizim için ne kadar büyük bir sorun teşkil ettiğini fark ettiğimde tekrar Darius'u aramaya başladım.

Bakışları benimkilere çarptı, sanki bir şeyler düşünüyormuş gibi.

Aynı şeyi ben de yaptım ve onu çağırmak için başımı salladım. Koltuğundan kaydı ve kimse ona fazla dikkat etmedi.

uzak duvara doğru hareket etti ve bana doğru ince bir iz bırakmaya başladı.

Kapıdan geri çıktım ve bir dakika sonra dışarıda bana katıldı. Plüton Ofisleri'nin arasındaki gölgeli yola doğru ilerlerken hiçbir şey söylemedi.

Mercury Chambers. FIB her yerde sürünüyordu, bu yüzden tek kelime etmeden yürümeye devam ettim ve

ofislere girdik ve kapıyı gürültüyle arkamızdan kapattık. Atrium ölüm sessizliğine bürünmüştü ve karanlığı, ışıkların loş mavi parıltısı deliyordu.

Ayıklama makinelerine. Avucumu açtım ve önlem olarak etrafımıza bir susturma balonu gönderdim.

"Sokağa çıkma yasağı eğitiminiz için gerçek bir sorun teşkil ediyor," dedim kollarımı kavuşturarak.

Darius başını salladı. "Evet ve hâlâ pratik yapabileceğim kendi drenaj hançerim bile yok."

"Dostun Milton'ın çaldığı diğer her şeyi geri aldın mı?" Karanlık bir tonda sordum. Darius'un odasını yaktığı için işimi kaybetmeyecek olsam o çocuğun bağırsaklarını deşerdim.

"Odasında bulunan birkaç sikkeyi geri aldım," diye homurdandı. "Bundan daha fazlasını alıp almadığını söylemek zor ve ona hançer hakkında doğrudan soru

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

soramam. Bu çok fazla dikkat çeker. Ama ne olduğunu anlayamayacak kadar kalın kafalıdır."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Aptallık böyle bir şey için tehlikelidir. Ya kendini kesmeye başlarsa?" Bir elimi ensemde gezdirerek tısladım.

"Bunu yaparken yakalanırsa tüm hayatını mahveder."

Sözlerinin ağırlığı havaya yerleşirken aramızda gergin bir an geçti. Yakalanırsak ikimiz de her şeyimizi kaybederdik ama bu yolda artık duramayacak kadar ilerlemiştik.

"İhtiyacımız olan son şey FIB'in bunu ele geçirmesi," dedim endişeyle. "İzi sürülemez ama böyle bir objenin kampüste dolaştığını öğrenirlerse cadı avı başlatırlar."

Darius, "Senin seks arkadaşın onları bizden uzak tutacak," diye alay etti ama oyun oynayacak havada değildim.

"Nimflerin peşine düştüğümüzde Francesca beni idare ediyor. Diğer hobilerimden haberi yok," dedim kuru bir sesle, Darius bunu bilse de. Sadece beni kızdırmak istiyordu, bu da ciddi anlamda kötü bir ruh hali içinde olduğu ve ateşle oynadığı anlamına geliyordu.

"Bence senin için bir kurşun bile yerdi..." Parmaklarımın bir hareketiyle ciğerlerindeki havayı çaldım ve ağır bir şekilde sıçradı.

Dışarıda bir çıtırtı duyuldu. Kesinlikle bir ayak sesi.

Darius nefesini tutarken bana ters ters baktı ama ona attığım bakış tam olarak nedenini söyledi ve gözleri kapıya kaydı. Etrafımıza bir susturma balonu yerleştirmiştim ama bir FIB ajanı bunu fark etseydi balonu patlatabilirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yakınına eğilip Darius'un kulağına doğru konuştum. "İçimden bir ses FIB'in bu sefer soruşturmada şeffaf davranmadığını söylüyor. Hepimizi izliyorlar. Ben sana özel mesaj atarım. Gönderdiğim her şeyi okuduğunuz anda silin."

Başını salladı ve beni göğsümden sertçe itmeden hemen önce susturucu balonu düşürdüm. "Arkadaşım orada öldü! Sakin olup o toplantıda öylece oturamam Profesör!"

"Nefes almalısın," diye gürledim. "Tarikat formunun kontrolünü kaybedersen sana yirmi Ev Puanı keserim."

"Siktir git!" Darius Pluto Ofisleri'nden hışımla çıktı ve ben de peşinden gecenin karanlığına doğru yürüdüm.

"Yirmi House puanı ve Perşembe akşamı benimle gözaltında buluşabilirsin!" Arkasından bağırdım. Bu bize pratik yapmak için bir şans vermeliydi.

Hava ürkütücü bir şekilde durgundu ama içimde bir gölge hareket ediyordu.

Çevrem, sanki tüm zaman boyunca orada değilmiş gibi yürüyen, sinsi FIB ajanını fark etmemi sağladı.

"Senin işini istemezdim," diye şaka yaptı ama gözleri beni rahatsız edecek şekilde üzerimde gezindi.

"Çocuklar gerçekten uslu durursa iyi olur," dedim gülümseyerek ve o da yavaşça başını salladı.

"Bunu duydum. İki haftada bir isyan çıkaran on yaşında bir çocuğum var. Senin çocuğun var mı?"

"Hayır. Hayattaki amacım bu değil."

"Bunu öğretmen söylüyor." Kaşlarını kaldırdı.

"Sizi çocuk sahibi olmaktan vazgeçirecek bir yol varsa, o da yirmi dört yedi gençle birlikte olmaktır."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bir gün bu konudaki fikrini değiştireceksin. Ayrıca, daha çok gençsin. Uzun süredir mezun olmuş olamazsın, en büyüğümle aynı yaşta görünüyorsun..."

Gülümsememi korudum ama yüzümü acıtmaya başlamıştı. Benim hakkımda bir bok bildiğini sanma, pislik. "Dört yıl dışarıda."

Bana baktı. "Ve sen bir profesörsün? Burada Akademi mi? Bunu nasıl başardın?"

Meraklı bok. "Finallerimden tam not aldım." Ve Acrux Amca, onun bir mil yarıçapında olmak zorunda kalmam için ipleri çekiyor.

her zaman oğlum. Lanet olası bir öğretmen bile olmak istemiyordum. Gerçi bunu başkalarının söyleyebileceğinden şüpheliydim.

Kısık bir ıslık çaldı. "Eminim öğrencilerle fakültedekilerden daha kolay arkadaş oluyorsundur, değil mi?"

Gözlerim keskinleşti ve gülümsemem dramatik bir şekilde kayboldu. Bu adam benimle öylesine ilgilenmiyordu, beni sorguya çekiyordu. Bu da kanımda şiddetli bir fırtınaya yol açtı.

Dans etmek ister misin, bok çuvalı? Bu gece cehenneme gidip geldim, yani sen parkta bir yürüyüşsün.

"Ben kolay kolay kimseyle arkadaşlık kurmam, hele hele öğrencilerle, Bay...?"

"Malone. Gordon Malone. Lionel Acrux'un oğlunu buraya kadar getirmeniz bana çok garip geldi.

özel sohbet. Kulağıma gelenlere göre ailenizin onlarınkiyle özel bir ilişkisi varmış." Sanki bu oyunu kazanmış gibi gözlerinde zafer parlıyordu. Sanki beni bir konuda yakalamıştı. Ama yakaladıysa ne olayım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Rozetini ve rütbesini ararken gözlerim onun üzerinde kaydı. Bingo. Bu ezik Francesca'nın altındaydı. Çünkü o da tıpkı benim gibi hayatta aldığı her işte başarılı olmuştu. O da benim gibi
FIB'deki rütbeleri eğitim sınıfındaki herkesten daha hızlı yükseldi. Ve o zamandan beri tırmanmayı bırakmadı.

"Pekala Bay Malone, sanırım amiriniz Ajan Sky nereye kaçtığınızı merak ediyordur."

Kaşları havaya kalktı. "Sen... onu tanıyor musun?"

"Evet, kız arkadaşımı oldukça iyi tanıdığımı düşünmek isterim." Yüzünden akan kanın parlak küçük botlarına kadar inişini çarpık bir memnuniyetle izledim. Bu değildi. Tamamen doğruydu ama adam konuyu açarsa inkar etmezdi. Geceleri patronuyla arkadaşlık eden bir adamı sorguladığını bildiği için bunu yapmasını beklemiyordum.

Boğazını temizledi. "Evet, muhtemelen haklısın. Ona benim..."

"Neyi?" Sırıttım.

"Hiçbir şey." Başını eğdi. "İyi geceler." Aceleyle uzaklaştı ve omuzlarım düştü.

Bu önlenmiş bir krizdi ama bu hafta beni bekleyen çok daha büyük sorunlar vardı. Görünüşe göre Vega İkizleri Tarikat formlarında ortaya çıkmak üzereydiler ve
artık taht için gerçek bir tehdit olduklarını kanıtladı.

Üstelik Ay Tutulması Hesaplaşma ile aynı zamana denk gelmişti. Bu da demek oluyordu ki, bir yandan birinci sınıf öğrencilerini her iki etkinliğe hazırlamaya çalışırken, bir yandan da

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Darius'un babasının Solaria'ya veba getirmesini engellemenin bir yolunu bulmak.

Zodiac'ta buna Cehennem Haftası derlerdi. Ve bu yıl, her zamankinden daha gerçekçiydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Tor?" Darcy'nin fısıltılı sesi uykuda saklandığım yerden bana ulaştı ve bir iniltiyle geri çekildim. "Tory?" dedi biraz daha yüksek sesle.

"Hayır," diye mırıldandım, başımın üzerine bir yastık çektim.

Yorgunluktan ölüyordum. Ignis House'daki odamdaydık, ikimiz de yaşadığımız dehşetten beri ayrılmak istemiyorduk. Nymph saldırısı. Dünkü Pitball maçından sonra olanlardan ve Nova'nın bize temelde sineye çekmemizi ve eğitimimize devam etmemizi söylediği o toplantıya katıldıktan sonra, sabahlara kadar konuşmuştuk.

Bir noktada ikimizin de sızdığını tahmin ediyordum ama Darcy'nin beni tekrar uyandırmanın neden iyi bir fikir olduğunu düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Uzuvlarımdaki ağrıdan ve sisli beynimden sadece şafağın koltuk altı olduğunu tahmin edebiliyordum ve günün o saatini görmek istemem için hiçbir nedenim yoktu.

"Bunu duyabiliyor musun?" Darcy sordu, sesindeki endişe notası yastığı bir inç indirmeme neden oldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sırt üstü yuvarlanırken tekrar inledim ve garip bir ses kulaklarıma ulaşana kadar hareketsiz yattım. Uzaklardan gelen bir ses gibiydi.
Metal bir gongun çınlaması.

"Bu da ne?" Kendimi dirseklerimin üzerinde biraz zorlayarak ve gözlerimdeki uykuyu kırpıştırarak sordum.

Darcy yatağımda doğrulup oturmuş, kollarını kavuşturmuş, başını eğmiş beni dinliyordu.

"Bu çılgın okulda her şey olabilir. Belki Mantikorlar büyülerini tazelemek için gong çalıyordur ya da Harpiler ay ışığı altında gong müziği eşliğinde dans etmeyi seviyordur," diye önerdim.

Darcy gönülsüzce güldü ve ikimiz de sessizliğe gömüldük. Gongun donuk çanı tekrar çaldı, bu sefer biraz daha yakından geliyordu. Ayın altında dans eder gibi bir ses değildi bu; ondan daha uğursuzdu, gelecek bir şeyin vaadi gibiydi.

Bu düşünceyle omurgamdan aşağı bir ürperti geçti ve kendimi dik konuma getirdim.

"Bunu söyleyeceğime inanamıyorum ama erken bir başlangıç yapalım mı, belki The Orb'da kahvaltıya gideriz?" diye sordum. Artık uyandığıma ve o lanet gong çaldığına göre zaten daha fazla uyuyabileceğimi sanmıyordum.

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum," diye cevap verdi Darcy, ses tonunda rahatlama vardı.

Yataktan kalkmak için hamle yaptım ama Atlas'ım aniden daha önce hiç duymadığım yüksek bir sesle çalmaya başladı. Darcy'ninki de odanın karşısındaki masada aynı şeyi yaptı ve birbirimize

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ne olduğunu anlamak için benimkini komodinden çekmeden önce baktım.

Bakışlarım mesajın üzerine düştüğünde gözlerim şaşkınlıkla açıldı ve Darcy'nin de okuyabilmesi için mesajı uzattım.

CEHENNEM HAFTASINA HOŞ GELDINIZ!

Siz ve birinci sınıfın geri kalanı şimdi Hesaplaşma'ya giden haftaya resmen başlıyorsunuz.

Bu hafta boyunca, Elements'teki yerinize layık olup olmadığınızı belirleyecek olan son değerlendirmeye katılmadan önce Elements'inizin denemelerini geçmelisiniz.

prestijli bir akademi.

İyice zorlandığınızdan emin olmak için, öğrenci topluluğunun geri kalanı size başka testler de uygulayacak.

her fırsatta hayatınızı cehenneme çeviriyor!

Bu yılki resmi kayıtlara katılabilecek misiniz?

Ne kadar Fae olduğunu kanıtlama zamanı.

Saygılarımla - Müdür Nova

"Bu ne saçmalık?" Darcy inanamayarak nefes aldı. "Dün bir sürü insan öldü. Anladığım kadarıyla Nova, eğitimimize devam etmemiz gerektiğini söyledi.
Gelecekte Nymph'lere karşı durabilirim ama bu biraz fazla gibi görünüyor."

"Bu lanet yerdeki her şey biraz fazla," diye homurdandım.

"Ne demek öğrencilerin geri kalanı
hayatımızı cehenneme çevirmek mi?" Darcy sorguladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"En azından o kısım farklı olmayacak," diye şaka yaptım. "Aslında, sadece bize odaklanmak yerine dikkatlerini tüm birinci sınıflar arasında dağıtmak zorunda kalırlarsa, belki de her zamankinden daha kolay bir zaman geçiririz."

"Bu iyi olurdu. Yine de bunun sırtımızdaki hedefi daha da büyüteceği hissine kapılıyorum," diye iç geçirdi Darcy.

"Belki de haklısın. En azından buna alıştık." Kendimi dikleştirdim ve yatağa geri dönme dürtüsüne karşı savaşırken parmaklarımı saçlarımda gezdirdim.

Gongun sesi gittikçe yükseliyordu ve bunun Cehennem Haftası saçmalığıyla ilgili olduğu hissine kapıldım.

"Birinci sınıflar!" Koridordan bir kızın sesi yüksek sesle geldi ve kapalı kapıma doğru bakarken tereddüt ettim. "Cehennem Haftası geldi çattı! Derse hazırlanmak ve odalarınızdan çıkmak için on beş dakikanız var.
Gönüllü olarak ortaya çıkmayan herkes sürüklenerek dışarı çıkarılacaktır. Uyarıldınız!"

Darcy'ye dönüp baktım ve inledim. "Neden sabahın bu kadar erken saatinde başlamak zorunda?" diye sordum. "Beni her gün bu saatte uyandırırlarsa gerçekten cehennem olacak."

Darcy de ayağa kalkarken, "Umalım da en kötüsü bu olsun," diye karşılık verdi.

Ben banyoya girmeden önce ikimiz de bunun pek olası olmadığını anladığımızı belirten bir bakış attık. Duşa girmeden önce saçlarımı topladım, yastıklara ve yumuşak çarşaflara duyduğum özleme rağmen sıcak suyun beni uyandırmasına izin verdim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akademi üniformamı giyip saçlarımı düzgün bir hale getirirken Darcy'yi sırasını beklemesi için bırakarak hızla çıktım. Makyajımı yapmaya başladığımda Atlas'ıma özel bir mesaj geldi.

Otomatik olarak ona uzandım, kimden geldiğini görünce dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

Caleb:

Bu yüzden kuma birkaç çizgi çizmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Şaşkınlıkla kaşlarımı çattım ve ne demek istediğini merak ettim.

cevap vermeden önce.

Tory:

Bilmece gibi konuşmak sadece sizi daha çok Dangalak.

Caleb:

Ben de bunun imkânsız olduğunu düşünüyordum. İlişkimizin iki tarafını bir arada tutmaktan bahsediyorum. Ayrı.

Tory:

Bizim bir ilişkimiz yok.

Atlas'ımı umursamaz bir tavırla yatağıma fırlattım ve makyajımı tamamlama işine geri döndüm. Darcy kendi duşundan çıktı ve benimkinden bir üniforma daha aldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

sorma zahmetine katlanmadan dolaba koyardı. Her şeyde aynı beden olduğumuz için, uzun zamandır standart olarak birbirimizin kıyafetlerini çalmaya alışmıştık. Ölümlüler dünyasında eskisi kadar seçeneğimiz olmasa da, bu alışkanlığımızı yakın zamanda bırakacak gibi görünmüyorduk. Tanıdık ve doğal bir şeydi.
Bu çılgın akademiye geldiğimizde değişti.

Atlas'ım arkamda pingledi. Ve tekrar. Ve yine. Darcy, "Bu sabah çok popülersin," diye yorum yaptı.
İlgiyle.

Yanıt olarak homurdandım. "Caleb yine pantolonuma girmeye çalışıyor."

Bir kahkaha attı. "Bunun için onu ne kadar zorlayacaksın?"

"Bizi bir çukura atma işinin tamamında yer aldı.
Bu yüzden onunla işimin bittiğini düşünüyorum," dedim küçümseyerek. "Evet, kesinlikle öyle olmalısın," diye kabul etti. "Ama o bakış
"Gözlerinde öyle olmadığını söylüyor."

"Bu sadece beynimin onun seksiliği karşısında kör olan kısmı. Onu dinlemeyi reddediyorum çünkü o bir sürtük. Beynimin mantıklı kısmı hayır diyor ve bundan sonra ona ve bekaret kemerine eşlik edeceğim."

"Tamam," dedi Darcy bana tam olarak ikna olmadığını söylercesine ama bu konuda yapabileceğim fazla bir şey yoktu. Geçmişim kendi adına konuşuyordu.

Atlas tekrar pingledi. Ve tekrar.

"En azından ne kadar yalvardığını görelim," dedi hınzır bir gülümsemeyle.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Güldüm ve Atlas'ımı yataktan almak için hareket ettim.

Caleb:

Bu çok soğuk, Tory. Senin de bir şeyler hissettiğini biliyorum... onlara tepki olarak çıkardığın sesleri anlamak biraz zor.

inkar ;)

Caleb:

Yalvarmamı mı istiyorsun? Senin için diz çöktürme fikri hoşuna gidiyor mu?

Caleb:

Şimdi de beni görmezden mi geliyorsun? Tüm bu taht meselesi hakkında aynı fikirde olmadığımızı kabul edip sinirimizi çıkaramaz mıyız?

birbirlerinin üzerine mi atıyorlar?

Söz veriyorum, bu konuda çok sinirliyim ve kendimi daha iyi hissetmem için çok çalışmam gerekecek...

Caleb:

Ne kadar sinirli olduğumu görmek ister misin? Bunun üstesinden gelmek için gerçekten yardıma ihtiyacım var.

Son mesajda Caleb'in arabadan indikten sonra aynada çektiği bir fotoğraf yer alıyordu.

Duş. Sarı bukleleri nemliydi ve normalden daha koyu görünüyordu ve açıkta kalan kaslı vücudunun her santimi yağlı nem damlalarıyla parlıyordu. Resim şu noktada kesildi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Beline kadar inen lacivert gözleri, boğazımdaki yumruyu yutmama neden olan bir şiddetle parlıyordu.

Caleb:

Gelip geri kalanını görmek ister misiniz?

Darcy bir kahkaha attı. "Ne istediğini kesinlikle biliyor."

Bakışlarım onun suyla parlayan sıkı karın kaslarının resmini taradı ve inledim. "Neden böyle bir pislik olmak zorunda?" diye yakındım.

"Eğer öyle olmasaydı, muhtemelen ondan hiç hoşlanmazdın," diye akıl yürüttü ve ben de buna gülmekten kendimi alamadım.

"Bu trajik derecede doğru bir değerlendirme," diye katıldım.

Caleb'i asılı bırakmaya karar verdim ve
Ağzımın kenarında bir gülümseme ile özel mesajlar.

"Zaman doldu birinci sınıflar!" kızın sesi yine kapımın arkasından geldi ve endişeyle etrafımıza bakındık.
"Cehennemle yüzleşmek için dışarı çıkın - gelip sizi almak zorunda kalırsak daha da kötü olacak!"

Darcy çantasını omzuna yerleştirip yola çıkmaya hazırlanırken, "Bu okul delilik," diye homurdandı.

Atlas'ımı kendi çantama doldurdum ve kapıya doğru ilerlerken üzerime geçirdim.

"Kalkan mı?" Son anda önerdim, kapının dışında bir kova su atmak için bekleyen birini hayal ettim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Başımızdan aşağı su falan dökeriz. "İyi
fikir," diye onayladı Darcy.

İkimiz de güçlü bir hava büyüsü kalkanı oluşturduk ve ben kalbim boğazımda kapımı açtım.

Kapı ardına kadar açıldı ve dışarı adım attığımızda nefesimi tuttum... hiçbir şey bulamadım. Koridor terk edilmişti.

Darcy ile bakıştık ve hemen kapıyı kilitledim.
Ortak salona inen merdivenlere yönelirken arkamızdan geliyordu.

Tek ses, kalbimin hızla ritim tuttuğu o uzak gongun ısrarlı çınlamasıydı.

Sessizce indik ama ayaklarım ortak salondaki merdivenlerin dibine iner inmez hareketsiz kaldım. Tüm oda, yüzlerini gizleyen düz beyaz maskeleri olan uzun siyah cübbeler giymiş öğrencilerle doluydu.

Bir an için hiçbir şey olmadı, hepsi maskelerindeki göz deliklerinden bize baktı ve kendimi ürkütücü bir tarikat kâbusunun içine düşmüş gibi hissettim.

Karşımda, Marguerite'in beyaz maskesinin arkasına düşen alev alev yanan kızıl saçlarını elini kaldırıp ikimizi işaret ederken tanıdım. "Taze et!" diye bağırdı ve odadaki tüm öğrenciler bir ağızdan bize saldırdı.

Çığlık attım, kalkanıma daha fazla enerji yükledim. yarattı ve yanlışlıkla bizden fırlayıp onlara çarpan bir hava büyüsü patlaması yaratarak öğrencileri ayaklarından düşürdü ve kırmızı halı üzerinde yuvarlanmalarına neden oldu.

"Kahretsin," diye nefes aldım, ne yaptığıma baktım ama Darcy çoktan elimi yakalamıştı ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ignis öğrencileri yaşadıkları şoku atlatıp tekrar üzerimize gelirken beni harekete geçirdi.

Alevler Darcy'nin koruduğu kalkanın dışına çarparken odanın ortasına doğru koştuk ve ben
Ona yardım etmek için kendimden bir tane daha
fırlatmaya çabaladım. "Kaçmayı bırakın ve
kalkanlarınızı indirin!" Marguerite
talep etti, sesi zorlama ile kalındı. Tamamen büyümüzü korumaya odaklandığımız için
Zihinlerimizi bu tür bir saldırıdan korumaya çalışıyorduk. İkimiz de tökezleyerek durduk, kalkanlar anında yanıp sönmeye başladı.

Son sınıf olduklarını düşündürtecek kadar büyük bir grup adam tarafından kuşatıldık ve bizi birbirimizden uzaklaştırdılar.

Onlara küfrettim, ellerinden kurtulmak için çırpındım ama beni ortak salona geri götürüp Marguerite'in önünde dizlerimin üstüne çöktürdüklerinde sadece güldüler. Darcy yanıma itildi ve onu tutan adamlara birkaçını güldürecek kadar güçlü bir şekilde küfretti.

Marguerite, "Karşı koyma," diye emretti ve bunu beklemediğim için kendime lanet ederken hain bedenim hareketsiz kaldı.

Ürkütücü, ifadesiz beyaz maskesinin altındaki gözleri heyecanla parlıyordu ve elinde siyah bir kalemle bana doğru eğildi.

Zorlaması beni yerime yapıştırdı.
alnıma bir şey sürdükten sonra dönüp

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Darcy'ye de aynı muameleyi yaptı.

Marguerite, "Şimdi sınıfa doğru koş," diye emretti.

Ayağa fırladım ve yanımda Darcy olduğu halde odadan fırladım, Zorlama bizi koşmaya zorluyordu. Kalabalık Cüppeli Ignis öğrencileri bize yol açmak için ayrıldılar ve biz giderken kıçlarıyla güldüler.

Dışarı çıktığımızda, onun gücünü hissettim.
gevşedi ve sonunda onu atıp koşmayı bırakmayı başarırken dişlerimi sıktım.

Darcy yanımda durdu ve ben de kaşlarımı çatarak ona baktım.
Sadece kuzgunumla konuş kelimeleri kalın siyah kalemle alnına kazınmıştı.

"Benimkinde ne yazıyor?" Üzerine ne yazdıklarını söyledikten sonra sordum.

Darcy iç çekerek, "Fahişe," diye cevap verdi. "Pek orijinal biri değil, değil mi?"

"Hayatında hiç orijinal bir fikri olduğunu sanmıyorum," diye katıldım. Biraz su büyüsü kanalize ettim ve Darcy'nin cildindeki kalemi temizlemek için kullanmaya çalıştım ama yerinden oynamadı.

Üçüncü deneme de başarısız olunca Darcy, "Sanırım bu sihirli bir şekilde takıldı," diye iç geçirdi.

"Yani bu şekilde sıkışıp kaldık mı?"
diye sordum. "Evet," diye yanıtladı
Darcy.
"Harika."

Ben Marguerite hakkında birçok yaratıcı hakarette bulunurken ve Darcy takdirle sırıtırken Küre'ye doğru yürüdük. İçimi dökmeyi bitirdiğimde, bir kalabalığın

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

siyah cüppeli öğrenciler ilerideki Küre'nin yanında takıldılar ve durakladılar.

Darcy, "Birden kendimi o kadar da aç hissetmemeye başladım," diye mırıldandı.

Midem aynı fikirde değilmiş gibi homurdandı ama arkamı döndüm.

Hem de çok. Zaten bugün Küre'yi bekleyen beladan başka bir şey yokmuş gibi görünüyordu.

Bir tıslama dikkatimi Venüs Kütüphanesi'nin yanındaki gölgelere çekti ve kaşlarımı çatarak bunun nedenini bulmak için döndüm.

"Hey çocuklar!" Sofia bizi fark edince el sallayarak yaklaşmamızı işaret etti. Gölgelerin içindeydi, sırtı Etrafına endişeyle bakarken kütüphanenin tuğla duvarına yaslanmıştı.

"Ne yapıyorsun?" Ona yaklaşırken sırıtarak sordum.

"Terra House'un gençlerinin dikkatinden kaçmaya çalışıyorum," diye açıkladı. "Birinci sınıfları Terra House'un kulesine bağlıyorlar.
Sarmaşıklı Neptün Kulesi."

Dönüp o yöne baktım ve on kat yukarıda çatıya bağlanmış bir öğrenci halkası gördüğümde gözlerim büyüdü aynen söylediği gibi.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Darcy.

"Bugünden önce bu Cehennem Haftası olayını biliyor muydun?" Bakışlarımı dehşete düşmüş birinci sınıf öğrencilerinden ayırarak Sofia'ya sordum.

"Hayır. Ama az önce annemi aradım ve o da gülmekten kırıldı. Bana iyi şanslar diledi ve burada işlerin böyle yürüdüğünü, birinci sınıflardan bilerek gizli tutulduğunu söyledi."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sofia etrafa bakmak için biraz öne doğru eğildiğinde, ben alnında Vega göt yalayıcı yazdığını fark ettim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ve dudaklarımı öfkeyle büzdüm.

"Peki annen sana bu hafta nasıl hayatta kalabileceğin konusunda başka tavsiyeler verdi mi?" Darcy ona sordu.

"Az önce bunu sineye çekemeyeceğimizi söyledi. Karşı koymaya çalışmalıyız. Bu yüzden kütüphaneye geldim. Aslında." Sofia bir kitap çıkardı ve başparmağını sıkıştırdığı sayfayı açtı. "Sanırım bu kalemi yüzümüzden çıkarmak için ihtiyacımız olan büyüyü buldum."

"Gerçekten mi?" Heyecanla sordum. Öngörülebilir bir gelecek için alnımda fahişe kelimesiyle dolaşmak beni pek heyecanlandırmamıştı.

"Evet... eğer yanlış yaparsam derimin bir kısmını koparabilir," diye ekledi gergin bir kahkaha atarak.

Darcy ile göz göze geldikten sonra derin bir nefes aldım.

"Sadece benim üzerimde dene," diye teklif ettim. "İşler kötü giderse her zaman Uranüs Reviri'ne gidebilirim."

"Emin misin?" Sofia elini bana doğru kaldırmış olmasına rağmen sordu, parmaklarının arasında sihir kıvılcımları dönüyordu.

"Sana güveniyorum," diye onayladım, gözlerimi kapatarak.

Sofia'nın parmakları tenimi okşadı ve hemen ardından soğuk enerji dalgası. Acı yoktu ve o geri çekilirken yavaşça gözlerimi açtım, ikisini de bana sırıtırken buldum.

"İşe yaradı mı?" Onayladım.

"Öyle oldu!" Sofia heyecan dolu bir çığlık attı. Sofia Darcy ve ben ona hızlıca sihir yaptık.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bir kez daha patikaya doğru ilerledi.

On gençten oluşan bir grup

Köşeyi döndüklerinde, büyülerini kullanırken kollarının etrafında sarmaşıklar kıvrılıyordu. Tekrar gözden kaybolamadan içlerinden biri beni fark etti.

"Taze et!" diye bağırdı ve üçümüz çığlık atarak Venüs Kütüphanesi ile Merkür Odaları arasındaki karanlık patikadan aşağıya doğru kaçtık.

Onları yavaşlatmak için omzumun üzerinden bir avuç alev attım ve koşarken sola dönerek binanın etrafından dolandık.

Gençler bizi kovalarken bir savaş çığlığı atıyorlardı ve kalbim panikle gümbürdüyordu.

"Bir fikrin var mı?" Darcy arkamızdan gelen ve gençlerin bir an için ayaklarını yerden kesen bir rüzgârı yönetirken nefesim kesildi.

Ben dikkatimi tekrar önümdeki patikaya verene kadar onlar tekrar ayağa kalkmaya başlamışlardı bile.

"Bende bir tane var!" Sofia bağırdı. Darcy'ye çantasını fırlattı, ardından blazer ceketini, hemen ardından gömleğini ve eteğini çıkardı.

Kıyafetlerini bana doğru fırlatırken elinden aldım ve ayakkabılarını ayağından çıkarıp onu çorapları ve iç çamaşırlarıyla bıraktı. Elbiselerini çıkarmak için zaman kaybetmedi.

Düzen formuna girmeden ve onları parçalamadan önce.

Güzel pembe Pegasus formu üzerimizde yükseliyordu ve Darcy'nin sırtına atlayabilmesi için kanadını eğdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gençler avlarının kaçmaya hazırlandığını gördüklerinde bize küfürler savuruyorlardı ve devasa sarmaşıklar binlerce sürünen yılan gibi yolumuza çıkıyordu.

Darcy bağırarak sarmaşıklara bir ateş topu fırlattı, onları yok etti ve bana Sofia'nın arkasına sıçramam için zaman verdi.

Sofia heyecanlı bir kişnemeyle dörtnala havalandı ve rüzgâr bu muazzam hız karşısında saçlarımı savurdu.

Biz kaçarken gençler arkamızdan bağırdı ve Sofia'nın birkaç güçlü kanat çırpışıyla gökyüzüne fırladık.

Bir zafer çığlığı attım, yer altımızdan hızla uzaklaşırken kalbim yerinden fırlayacak gibiydi.

Darcy önümde heyecanla gülüyordu ve yüzümdeki gülümseme yanaklarımı acıtacak kadar genişti.

Zodiac Akademi'de Cehennem Haftası yeni başlamıştı ama buraya geldiğimizden beri bir sürü saçmalık atlatmıştık, bu yüzden bununla başa çıkabilirdik. Rüzgâr saçlarımı savuruyor ve Akademi arazisinin güzel görüntüsü gözlerimin önüne seriliyordu.
Altımızda, içimi acıtacak kadar yoğun bir sevinçle dolduruyordu.

Varisler Hesaplaşma'yı atlatamayacağımızı düşünüyorlardı ama ben evim olarak görmeye başladığım Akademi'ye bakarken yanıldıklarını kanıtlamaya kararlıydım. Biz Fae'ydik. Ve buraya aittik. Ve biz
Ne olursa olsun kalmak.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kardinal Büyü sınıfında Tory ve Diego'nun arasında oturuyordum,
Sofia'nın sırtında arazide at sürmenin verdiği heyecanla aşağı iniyordum. Orada oturduğum süre uzadıkça damarlarımdaki heyecan yerini endişeye bıraktı. Günün soğuk ışığında Orion'u tekrar görme düşüncesi bana her türlü karmaşık duyguyu hissettiriyordu. Bunların hiçbirine konsantre olmak istemiyordum. Çünkü delilik şehrine giden aşırı analitik trene binersem, bütün gün içinde sıkışıp kalacaktım.

Tyler Corbin aceleyle beş dakika geç geldi ama Orion'un hâlâ gelmediğini düşünürsek bunun bir önemi yoktu. Ders Bütün dönem boyunca sınıfımızın en arka sırasında oturan Lily Jessops hakkında konuşuyorlardı. Onunla hiç konuşmadığım için kendimi kötü hissettim. Sessizdi ve sadakatinin bizimle mi yoksa Varislerle mi olduğunu bilmiyordum. Bu
Nimflerin elinde kaybolduğunu bilmek beni üzdü.

Birisi masasının üzerine yosun ve ışıltılı çiçeklerden oluşan bir haraç dökmüştü ve bu çiçekler sürekli kapanıyor, sonra da açıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tekrar tekrar.

"Böylesine değerli bir dostu kaybetmek çok zor," diye hıçkıran Kylie gözlerini silerken arkadaşları etrafında toplanmıştı. "Lily çok tatlı bir kızdı."

Kylie'yi bir kez bile onunla takılırken görmemiştim ve omzumun üzerinden dikkat çekmek için yaptığı harekete ters bir bakış attım. Neden birinin ölümünü kullanarak sırtını sıvazlamanın doğru olduğunu düşünüyordu ki? Bu iğrençti.

Atlas'ım sınıftaki diğer herkesinkiyle birlikte pırıldadı ve onu çıkarırken kaşlarımı çattım.

Zodiac Academy'den The Celestial Times'ta bahsedilmiştir.

Midemde bir korku hissiyle makaleye tıkladım ve şüphelendiğim şeyi bulduğumda midem daha da bulandı: Gus Vulpecula tarafından yazılmıştı.

ZODIAC'A SALDIRI!

Fae Araştırma Bürosu dün öğleden sonra okul arazisinde meydana gelen toplu Nimf saldırısını aydınlatmaya devam ederken, Zodiac Akademisi yüksek alarmda kalmaya devam ediyor.

Zodiac ve Starlight Academy arasında oynanan ve okullar arası turnuvayı başlatan Pitball maçının sonunda stadyum yaklaşık elli kişi tarafından dolduruldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birçoğu önceki olaylarda öldürdükleri Fae'lerden çalınan Elemental büyüye sahip olan periler.

On iki öğrenci (sekizi Starlight'tan ve dördü
Ölenler arasında Zodiac'ın da adı geçmektedir ve kayıplarını anmak üzere bir hafta içinde bir anma töreni düzenlenmesi beklenmektedir.

Müdür Elaine Nova, gerçek Fae tarzında, tüm ebeveynleri çocuklarının eğitiminde herhangi bir aksaklık olmayacağı ve okul saatlerinin her zamanki gibi devam edeceği konusunda bilgilendirdi. Birinci sınıf öğrencilerinin bu hafta resmi kayıt sınavlarına girecek olması nedeniyle, normalden daha fazla sayıda okul terkinin yaşanacağı tahmin ediliyor. Bununla birlikte, böyle bir baskı altında bunu başaran Fae'lerin potansiyeli, düşmanlık zamanlarındaki güçleri için kutlanacaktır.

Sınavlarına katılan ve saldırı sırasında orada bulunanlar arasında Tory (Roxanya) ve Darcy (Gwendalina) Vega da vardı. Görgü tanıklarının ifadelerine göre her iki Vega da gizemli kırmızı ve mavi bir ateş saçıyordu
savaş sırasında. Bir tanık ve Zodiac Akademisi öğrencisi olan Bayan Marguerite Helebor şu ifadeyi vermiştir: "Yardım ettiklerini düşünüyor gibiydiler ama büyüleri haydut ve tehlikeliydi. Ölümlerin bir kısmı onların saldırılarından kaynaklandıysa hiç şaşırmam."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Diğer tanıklar da Vegaslıların dövüş sırasındaki beceriksizliklerinden bahsetti ve birçoğu dövüşe devam etmelerine izin verilmeden önce akıl muayenesinden geçirilmelerini talep ediyor.
Hesaplaşma. Bir zamanlar Vega İkizleri biraz dengesiz ama nispeten zararsız bir ikiliden başka bir şey değilmiş gibi görünse de, şimdi onlardan ilk anlaşıldığından daha fazla korkmamız gerekiyor gibi görünüyor.

Krallık genelinde ikisinin hangi Tarikat olarak ortaya çıkacağına dair bahisler yapılıyor. Ancak iki Ejderhanın daha iktidara yükselme olasılığı hakkında söylentiler yaygın. Yüce Lord Lionel Acrux yorum yapmak için müsait değildi, ancak oğlu Darius şunları söyledi.

"Sevgili Zodyak Akademimizde meydana gelen olaydan dolayı hepimiz büyük üzüntü duyuyoruz. Varis dostlarımla birlikte, halkımıza böyle bir trajedi yaşattıkları için Nimflere karşı önlem almak niyetindeyim. Vega İkizleri'yle ilgili olarak, bu büyük ihtiyaç zamanında, kamuoyuna açık bir şekilde konuşmalarının çok uygun olacağı dışında söyleyecek pek bir şeyim yok
Solaria'nın geleceğinin ehil ellerde olmasını sağlamak için iddialarından vazgeçtiler."

Diğer varisler de benzer temennilerde bulundular, ancak Vegas'ın gerçekten de tahtlarına sahip çıkmak için bir teklifte bulunma niyetinde olduğuna dair söylentiler dolaşırken, yaklaşan savaşla ilgili kendi görüşlerini ve bu savaşla nasıl başa çıkmayı umduklarını belirtmek için neden henüz öne çıkmadıklarını merak etmek gerekir. Ulaştıktan sonra

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dün gece geç saatlerde bir açıklama için onlara ulaştığımda, her iki tarafça da reddedildim.

Daha fazla bilgi almak için bastırdığımda, adının açıklanmasını istemeyen güvenilir bir tanıktan, Tory Vega'nın gece boyunca birden fazla cinsel partnerle birlikte olduğunu, kız kardeşinin ise endişeyle koridorlarda dolaşarak savaş sırasında gözden kaybettiği kuzgunu aradığını öğrendim.

Davranışlarından çıkarabildiğim tek olası sonuç, iki Vegas İkizinin babalarının çılgın çizgisini paylaştıkları ve kesinlikle yeni bir saltanat getirecekleri.
Solaria'ya vahşet yağdıracaklardı, eğer hak iddia edip kazanırlarsa.

"Saçmalık," diye tısladım ve Atlas'ımı masamın üzerine fırlattım. "Bunlar tamamen yalan."

"O Gus denen adamın yumruklarımla randevusu var," diye hırladı Tory.

Birçok sınıf arkadaşımızdan kıs kıs gülme sesleri geliyordu ama beklediğim kadar çok değildi.

"Sorun değil, chicas. Kimse The Celestial Times'da yazılan hiçbir şeye inanmaz," dedi Diego ve Sofia gözleri parlayarak başını salladı.

Sofia gururla, "O tarihte ben de orada olmak isterim, Tory," dedi. "Toynaklarımın öfkesini getirirdim."

"Savaşta kesinlikle başardın," dedim ona sırıtarak ve gözlerini bir parıltı doldurdu.

"Hey, Darcy... Tory?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Arkamı döndüğümde Tyler'ın karşımızda durduğunu gördüm, elini sarı saçlarının arasında gezdirirken biraz garip görünüyordu.
uçlu saçlar.

"Öyle mi?" Tory, "Evet," der gibi bir bakışla sordu.
O makale hakkında bir şey söylerse onu unutulmaya terk etmeye hazırlanıyordum.

"Sadece şunu söylemek istiyorum.... Nimfler ortaya çıktığında ikinizin de yaptığı şey gerçekten çok cesurcaydı. Ve siz ikiniz olmasaydınız hala burada olur muydum emin değilim. Şu Gus Vulpecula denen adam pis bir yalancı. Annem The Daily için çalışıyor.
Yine de Solaria, bu yüzden gerçeği öğrenmesini sağlayacağım. Gerçek gerçeği." Önce benim masama, sonra da Tory'ninkine bir şeyler bıraktıktan sonra aceleyle yerine döndü.

Bana verdiği yeşil yaprağı elime aldım, önce koyu bir pas rengine sonra da altın rengine dönüştü ve üzerine kelimeler yayıldı. Onları okuduğumda şok beni ele geçirdi.

Teşekkür ederim.

Tory'yi elinde eş bir tane tutarken buldum ve bana şaşkınlıkla baktı.

Orion odaya girdi ve kapıyı sertçe çarptı,
Bağırsaklarım düğümlenirken neredeyse yaprağı düşürüyordum ve

Her yer aniden çok sıcak oldu. Bana doğru yarım bir bakış attıktan sonra kararlı bir şekilde öne doğru baktı ve odanın başına doğru yürüdü.

Kolunun altında bir karpuz olduğunu fark ettiğimde

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kaşlarımı çattım ve masasına vardığında karpuzu yere bırakıp ceketinin cebinden bir şey çıkardı. Diego'yu tanıdım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bere şapkasını karpuzun üzerine kaydırdı, bir kalem aldı ve üzerine kızgın küçük bir cine benzeyen bir yüz çizmeye başladı.

Silahı Diego'ya doğru çevirdi ve onu işaret etti. "Bunu geri mi istiyorsun?"

"Evet efendim," dedi Diego, öfke şakaklarını titretiyordu.

"O zaman seni, onu bir an önce geri almaya çalışmaya teşvik ediyorum.

ders biter."

Diego aval aval ona baktı, Orion elektronik kalemini masadan alıp tahtaya dönerken ayağa kalkmak için hiçbir hareket yapmadı. O şapkayı Diego'dan alan Seth'ti ve şimdi onu Orion'dan geri almak için çalışması hiç de adil değildi. Oraya gidip onu yakalamasının da o kadar kolay olmayacağını hissediyordum.

Orion kenara çekildi ve tahtaya ne yazdığını gösterdi.

HEPINIZ ALTTAN BESLENEN EZIKLERSINIZ.

Sınıfa dik dik bakarken ağzım açık kaldı, sanki kıyameti üzerimize salacakmış gibi görünüyordu.

"Bu Cehennem Haftası," diye tersledi ve herkes onun vahşi ses tonundan ürktü. "Ve hepiniz işe yaramazsınız."

"Aman Tanrım, efendim!" Kylie sesini yükseltti. "Lily daha yeni öldü, nasıl olur da-"

Orion bir elini kaldırdı ve parmaklarını birbirine geçirdi. Kadın sıçradı ve boğuldu, boğazını tuttu ve panik içinde yerinden kalktı. Orion koridorda rahat adımlarla ilerledi ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ona hiç ilgi göstermezken kalbim göğsümde çarpıyordu.

"Boğuluyor!" Jillian feryat ederek Kylie morarırken sırtını sıvazladı.

"Profesör!" Yanıma yaklaştığında nefesim kesildi ve bana kara bir bakış fırlattı.

"Evet, Bayan Vega?" diye sordu, tamamen sakindi, o çarpık gülümseme ağzını çekiştiriyordu.

"Boğuluyor," diye tısladım ve sanki onu yeni fark etmiş gibi bakışlarını Kylie'ye kaydırdı.

"Aer'den bariz olanı belirttiği için beş puan." Önümden geçip gitti ve ben de koltuğumda dönerek o giderken arkasından bakakaldım.

"Bayan Minor." Jillian'ı işaret etti. "Burç olmayan üç takımyıldızının Latince isimlerini söyleyin."

Jillian ağzını açıp kapatarak başını salladı. "Öyle yap yoksa arkadaşın bayılacak. Ben vereceğim
sana bir ipucu: hem senin hem de onun soyadları birkaç takımyıldız adının parçası." Kollarını kavuşturmuş bekliyordu ve Jillian'ın gözleri fal taşı gibi açıldı.

"U-ursa Minor, Ursa M-major ve, ve-" "Ve?"
diye sordu.

"Monoceros!" diye ağzından kaçırdı ve Orion elini salladı.

Kylie koltuğuna yığıldı ve derin nefesler alırken şiddetli bir şekilde öksürdü.

"Görünüşe göre arkadaşınız tamamen oksijen israfı değil, Bayan Binbaşı. Bu yüzden bana sınıfımdaki değerli havayı da boşa harcamadığınızı kanıtladığınızdan emin olun."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kylie başını salladı, boğazını tutarken nefes nefese kalmıştı ve öfkeyle ona bakıyordu. Bu kadar etkilenmemiş olması beni etkilemişti.
neredeyse boğularak ölecekmiş gibi görünüyordu.

"Belki de hepimiz tamamen işe yaramaz değilizdir. Belki de sadece daha çok çalışmak için doğru motivasyona ihtiyacınız vardır." Koridora geri döndü ve eli Sofia'nın omzuna indi. Diğer avucu Tory'ye doğru uzandı ve onun ciğerlerindeki havayı çaldı.

Tory dimdik oturdu ve eli göğsüne gitti. "Bayan

Cygnus, yedi Kardinal Büyünün adını söyleyin.
Fae'ler Bayan Vega maviye dönmeden önce neler yapabilirler," diye emretti Orion ve Sofia telaşla ciyakladı.

Kalbim deli gibi çarpıyordu ama Sofia sınıftaki en zeki Fae'ydi ve cevabı hemen verdi. "İyileştirme, Zorlama, Levitasyon, Çağırma, İllüzyon, Kehanet ve Atmosferik Manipülasyon."

Orion Tory'yi gücünden kurtardı ve Tory soluk soluğa, "Göt herif," diye boğulmayı başararak odanın önüne doğru yürüdü.

Ona sempatik bir bakış attım ve o da dudaklarını büzdü.

Orion kollarını kavuşturarak masasına yaslandı. "Ciddi bir sorunumuz var. Corbin, bana ne olduğunu söyle."
Omuzlarını silkerek sessiz kalan Tyler'ı işaret etti.

"Polaris mi?" Orion başını sallayan Diego'ya sordu.

Gözleri bana kaydı. "Bayan Vega?"

"Kardinal Büyü öğretmenimizin bir psikopat olduğunu mu?" Kız kardeşime saldırdığı için hâlâ içimde kaynayan öfkeyle teklif ettim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çenesi ölümcül bir şekilde titriyordu ve kalbim ritmini kaybetmişti. "Dengesiz terimini tercih ederim ve açıkçası bu senin sorunlarının en küçüğü." Gözlerini kaçırırken ağzı eğlenceyle seğirdi.

Dengesizlik doğruydu. Ayrıca tamamen öngörülemez. Ve bunun sorunlarımın en küçüğü olduğunu hiç düşünmüyordum, Nymph'lerin Solaria'ya savaş ilan etmesi ve damarlarımda yaşayan çılgın bir ateş vardı.

Orion soğukkanlılıkla, "Eğer önümüzdeki on saniye içinde bir cevap alamazsam, birinin kafası tavana vuracak," dedi.

O iki elini kaldırıp parmaklarını birer birer sayarken herkes cevapları söylemeye başladı.

"Periler mi?!" diye bağırdı biri.

"Hesaplaşma mı?" diye sordu bir başkası.

"Cehennem Haftası bizi öldürecek mi?" Jillian feryat etti.

"Berbat mıyız?" Diego ağzından kaçırdı ve Orion geri sayımını bitirmek için bir saniye durakladı ve parmağıyla onu işaret etti.

"Özellikle hangi konuda berbatsın?" diye sordu. "Her

şeyde mi?" Diego denedi ve ben yardım edemedim bir kahkaha attım.

"Hayır," diye iç geçirdi Orion, parmağını tekrar kaldırarak geri saymaya hazırlandı.

"Pratik büyü!" Sofia, adam parmağını kıvırmadan hemen önce cevap verdi.

"Evet," diye sevindi parlak bir gülümsemeyle. "On puan Ignis." Pırıl pırıl parlayan gözleriyle hepimize baktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Söyle bana Corbin, geçen hafta senden kaç vampir içti?" Tyler kaşlarını çatarken Orion ona doğru yaklaştı.

"Um... dört belki?" dedi omuz silkerek.

"Peki onlarla savaşmaya çalıştın mı?" Orion sordu.

"Şey... sadece, bilirsin işte, bırakalım devam etsinler. "dedi Tyler garip bir şekilde.

"Kesinlikle. Ve bazılarınız..." Vampir hızıyla sınıfı süpürdü ve herkes kaskatı kesildi. Eli
kulağına yaklaşırken Tory'nin omzuna kondu. "Aslında hoşuna gidiyor, değil mi?"

Tory kızardı ki bu kız kardeşim için çok şey ifade ediyordu. "Bu sizi pek ilgilendirmez, değil mi Profesör?"

"Öyle değil mi? Aynı fikirde değilim." diyerek ayağa kalktı ve sınıfın önüne döndü. "Eğer besin zincirinin en altında oturmaktan memnunsanız burada bulunmanızın ne anlamı var? Rütbelerini yükseltmek istemeyen Fae'leri eğitmek için zamanımı boşa harcamayacağım." Keskin gözleri hepimizin üzerinde geziniyor, bizi bir çırpıda kesip atıyordu. "Elinizi kaldırın, eğer
Yakın zamanda bir Siren tarafından kurutuldun."

Herkes elini kaldırdı, sınıftaki Sirenler bile. "Ve eğer karşılık verdiyseniz elinizi kaldırın."

Tory'ninki hariç neredeyse herkesin eli düştü ve ben de ona sırıttım.

"Oh evet! Tory Vega Max Rigel'in gırtlağını yumrukladı," dedi Tyler heyecanla.

"Şimdi mi?" Orion hafif bir gülümsemeyle sordu.

"Şey, evet." Tory masumca omuz silkti ama gözleri hatırladıklarıyla parladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ve sanırım bunu Caleb Altair ile de denedin, değil mi?" Orion ters ters baktı ve kadının yüzündeki gülümseme kayboldu. "Sanmıyorum."

Kylie, "Efendim, biz henüz diğer Fae'lerle dövüşmek için eğitilmedik," diye seslendi. "Çoğumuz sokak dövüşü becerilerine sahip varoşlardan gelmiyoruz."

Orion, "Belki de gidip biraz çukurda zaman geçirseniz iyi olur Bayan Binbaşı, çünkü Hesaplaşma'dan sonrasına kadar diğer Fae'lerle sihirli bir şekilde savaşmak için eğitilmeyeceksiniz," dedi ve Tory ile ben sırıtmaya başladık. "Gerçek şu ki, bir Fae'nin seni her yakalayışında kıç üstü yere serilmen umurumda değil.
senden yararlanmak. Eğer karşılık vermeyi bile denemezseniz, bu okuldaki yerinizi hak etmiyorsunuz demektir. Yeterince açık olabildim mi?"

Odayı bir evet efendim mırıltısı doldurdu.

"Güzel. Bu haftaki ilk göreviniz içinizdeki Fae'yi kucaklamak. Yalan söyleyerek hiçbir şeyi kabul etme. Kaybedersen kimse seni yargılamaz, ama kazanmaya çalışmazsan
bizden biri. Ve eğer beceremiyorsanız, sınıfımdan defolun." Kapıyı işaret etti ve çocuklardan biri eşyalarını toplayıp aceleyle dışarı çıktı. Kapı yavaşça arkasından kapandı ve dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

"Buna Cehennem Haftası denmesinin bir nedeni var," diye homurdandı Orion. "Seni kırmaya çalışacağız. Hatta kırılabilirsiniz bile. Ama sebat ettiğiniz ve Hesaplaşma'yı atlattığınız sürece gerçek bir Fae olarak kabul edileceksiniz. Zodyak Akademisi'ndeki yeriniz resmiyet kazanacak. Yılın geri kalanında başaramasanız bile, hiç kimse

bunu senden alamaz. O yüzden sineye çekin. Ve sahip olduğunuz her şeyle yüzleşin. Kendinize dikkat etmeyi unutmayın, çünkü bu sınıftaki herkes gelecek hafta burada olmayacak."

Ho-ly bok. Buna hazır mıyım?

Orion tahtaya dokundu ve ekran ders başlığına dönüştü.

Hesaplaşma: En Kötü Haftaya Nasıl Hazırlanılır? Hayatınızın.

"Elemental Denemeler bu hafta Hesaplaşma'dan önce yapılacak." Ekrana dokundu ve program parladı.

Perşembe: Hava Denemesi **Cuma:** Su Denemesi **Cumartesi:** Ateş Denemesi **Pazar:** Toprak Denemesi
Pazartesi: Hesaplaşma

"Elinizde hangi Elementler varsa onların duruşmalarına katılacaksınız." Tory'ye ve bana sert bir ifadeyle baktı. "Bu, sahip olduğunuz her Elementin her denemesine katılacağınız anlamına geliyor."

"Harika," diye mırıldandı Tory ve içim sıkıştı.

"Bu çılgınlık, chicas." Diego başını salladı ve bir elini kıvırcık siyah saçlarının arasından geçirdi.

"Denemeler çok gizli, bu yüzden size herhangi bir ipucu vermeyeceğim. Ancak söyleyebileceğim şey, Element derslerinizde öğrendiğiniz yetenekleri test edeceği, ancak en önemlisi cesaretinizi test edeceğidir. Büyük öğrencilere hayatlarınızı olabildiğince zorlaştırmaları talimatı verildi. Bu yüzden sınavlarınızla yüzleştiğinizde yorgun, öfkeli ve eve dönmeye hazır olacaksınız. Bu yüzden hayatta kalabilmek için doğanızın en güçlü yanını kullanmanız gerekecek."

"Fikrimi değiştirdim." Odayı terk eden adam beyaz-sarışın kafasını kapıdan içeri uzattı ve herkes dönüp ona baktı.

"Adını çoktan unuttum," diye hırladı Orion ona ama çocuk kapıyı açtı ve Atlas'ını göğsüne bastırarak içeri girdi.

"Ben Elijah Indus," dedi kararlı bir şekilde, çenesini kaldırarak.

"Benimle koridorda konuş," diye emretti Orion, yüzünde kötü niyetli bir ifadeyle ileri atıldı ve Elijah kapıdan geri çekildi. Orion onun peşinden gitti ve kapı kapandığında birkaç kişi yerlerinden fırlayarak dinlemek için kapının önünde toplandı.

Orion'un gürleyen sesi tüm sınıfı titretirken bu tamamen gereksizdi.

"DERSİMİ KARARSIZLIĞINIZLA BÖLMENİN UYGUN OLDUĞUNU MU DÜŞÜNÜYORSUNUZ!"

Diego oturduğu yerden fırladı, masaya doğru koştu ve karpuzdan bere şapkasını kaptı. Bir ses

Cebine koyup koltuğuna döndüğünde eğlenen bir kahkaha ile dehşet dolu bir nefes arasında bir yerde kaldım.

"Bunun için seni arayacak," dedim, kalbim daha sert çarpıyordu. "Sen öldün," diye güldü Tory.

"Haklısın." Diego derin derin kaşlarını çattı.

"İşte, ver onu bana." Elimi uzattım ve Diego'nun gözleri yuvarlaklaştı.

Başını sertçe salladı "Hayır, bu başını belaya sokar."

"Bende olduğunu bilmeyecek," dedim Orion'un sesi havayı yeniden ikiye bölerken.

"AİLENİZİN SİZİ BU AKADEMİYE SOKABİLMEK İÇİN ORGANLARINIZI SATMIŞ OLMASI UMURUMDA DEĞİL, BU SİZİN SEÇİLMENİZLE TAMAMEN ALAKASIZ!"

Diego'ya parmaklarımı oynattım ve o da tereddütle şapkayı çıkarıp elime tutuşturdu. "Emin misin?"

"Eminim."

Sofia şapkaya patlayacakmış gibi bakarken Tory, "Sana iyi şanslar," diye alay etti.

Eteğimin arkasına, Orion'un girmeye cesaret edemeyeceği bir yere soktum ve blazer ceketimi yumruyu gizleyecek şekilde düzenledim. Kapı açılıp öğrenciler dağılıp yerlerine kaçışırken daha dik oturdum.

Orion Elijah'ı iterek odaya soktu ve ellerini omuzlarına bastırarak onu sınıfın başına götürdü.

Orion cezasını vermeye hazırlanırken Elijah'ın yüzü solgundu ama yüzünde kararlı bir ifade vardı. O

Elijah'ı dürttü, böylece öne ve ortaya çıktı, sonra geri çekildi, böylece hepimiz ona bakıyorduk.

"Bay Indus'un söyleyecekleri var," diye duyurdu Orion.

Elijah boğazını temizledi. Sınıf dikkatle bekledi ve bazıları kıs kıs güldü. "Ben acınacak haldeyim."

"Ve?" Orion sordu. "Ve bir

korkak."

Orion başını eğdi, hâlâ bekliyordu.

Elijah içini çekti. "Okul için bir utanç kaynağı olduğum için hepinizden özür dilemek istiyorum. Ve Solaria'dan. Ve tüm Fae ırkından."

"Bir daha çekip gidersen işin biter," diye hırladı Orion ve bunu gerçekten kastettiğini hissettim. Koridordan aşağıya doğru yürüdü.

Elijah'ın sandalyesini odanın bir tarafına taşıdı. "Aqua Evi'nden yirmi puan. Ve koltuğunu geri kazanana kadar tüm derslerimde ayağa kalkabilirsin."

Elijah hızla başını salladı, aceleyle masasına döndü ve sandalyesinin olduğu yerde beceriksizce durdu.

"Doğru." Orion tahtaya döndü, sonra gözleri şapkasız karpuza kaydı. Boğazından karanlık bir kıkırdama yuvarlandı ve yumuşak bir hareketle Diego'ya doğru döndü meydan okuyan bir sırıtış. "Ayağa kalkın, Bay Polaris."

Diego söyleneni yaptı, Orion önünde durmak için hareket ederken biraz titriyordu. Diego'yu incelerken şapka etimi yakıyor gibiydi, sanki onu nasıl yok edeceğine özellikle karar veriyormuş gibiydi.

"Geri ver." Orion elini uzattı ve Diego yanıt olarak başını salladı. Daha yakına eğildi, gözleri

Diego'ya yukarıdan aşağıya bakarken hesaplıyordu. "Hmm... sen

yok, değil mi?" Gözleri bana kaydı ve kalbim neredeyse yanacaktı.

Yüz ifademi hızla düzelttim ve Tory'nin, ödülüne çok yaklaşırsa onu yakalayacakmış gibi yaklaştığını hissettim.

Orion bakışlarını bana, Tory'ye ve Sofia'ya, sonra tekrar bana çevirdi ve ayağa kalkmam için bir parmağını kıvırdı. Ayağa kalkarken içimde küçük bir heyecan dans etti. Elini eteğimin altına sokamazdı. O bir öğretmendi. Lionel Acrux'un evinde bana bu gerçeği açıkça hatırlatmıştı.

Elini uzattı, ben de omuz silktim.

"Hiçbir şeyim yok efendim," dedim masumca.

"Bu oyunu gerçekten oynayacak mıyız?" Yüzüme doğru eğildi ve çok tanıdık gelen tarçın kokusu üzerime sinerek bana şunu hatırlattığında boğazım düğümlendi içgüdüsel olarak paylaştığımız öpücüğü hatırladım. Sözlerindeki çifte anlamı okuduğumda tehlike duygularımı harekete geçirdi. Bir gülümseme yakaladı Ağzımın kenarından bir öpücük geldi ve başımı salladım.

Bana öyle bir şeytan sırıtışı yaptı ki kendime olan güvenim dibe vurdu. Kazandığını düşünüyordu. Ama kazanmış mıydı?

Geri adım attı, hâlâ gülümsüyordu. "Herkes beş kaybedecek Bayan Vega'nın şapkayı elinde tuttuğu her dakika için ev puanı."

Nefesim kesildi, hemen arkamdaki öğrencilerin ellerini üzerimde hissettim. Sıçrayarak uzaklaştım, belimdeki şapkayı çıkarıp Orion'a fırlattım ve bir hüsran sesi çıkardım. Şapkayı havada yakaladı, karpuza doğru yürüdü ve yeniden giyindi.

"Sınıftaki herkesi tehdit edersen onu nasıl geri alabilirim ki?" Diego huffed.

Orion sandalyesinde arkasına yaslandı ve ayaklarını masanın köşesine dayadı. "Bu, Bay Polaris, tam olarak sizin çözmek zorundayım."

Cardinal Magic'ten ayrılırken bu Cehennem Haftası konusunda daha önce olduğumdan daha da endişeli hissediyordum. Profesör Orion'un
öğretim yöntemi arzulanan çok şey bıraktı. Chicago'daki son lisemizde Bayan McGravy adında aşırı ilgili bir rehberlik danışmanım vardı ve beni sıcak ve bulanık duygularla boğmaya çalışmıştı. Onun yerine bir pislik olmasını dilediğimi hatırlıyorum. Şimdi bunu istemekle hata ettiğimi düşünmeye başlıyordum. Bayan McGravy bana Cehennem Haftası'nı nasıl atlatacağıma dair yapıcı tavsiyeler verdi ve kendi yeteneğime olan güvenimi artırdı.

> Orion beni herkesin önünde küçük düşürdü, kendimi değersiz hissettirdi.

ve başarısız olmamı beklediğini yüzüme karşı söylemeden önce bana isimler taktı. Ve ben onun izlenimini aldım aslında benim de başarısız olmamı istiyordu. Diğer öğrenciler gibi değil.

Başarılı olması için kimi zorlamak istediğini. Ben ve Darcy söz konusu olduğunda Darius ve diğer Varislere olan bağlılığı ortaya çıktı ve günün sonunda bizi tahtta istemedi.

Birinci sınıflar birbirlerine kenetlenmiş bir şekilde Öğle yemeği için Orb ve daha büyük bir tehditle karşı karşıya kaldığımızda tüm kliklerin, House bölünmelerinin ve sosyal çevrelerin eriyip yok olduğunu görmek biraz eğlenceliydi.

Gördüğüm her büyük öğrenci o uzun, siyah cübbelerden birini giyiyordu ve bunun birinci sınıfların üniformalarımız içinde kolay hedef olarak göze çarpmasını sağlamak için olduğunu tahmin ettim.

Etrafımda hava büyüsünden bir kalkan tuttum ve kendimi Zorlama'dan da koruduğumdan emin oldum. Bu biraz konsantrasyon gerektirdi ve yürürken sessiz kaldık. Muhtemelen hayatım boyunca yemek konusunda en az heyecanlandığım andı.

"Majesteleri!" Küre'ye girdiğimiz anda Geraldine yüksek sesle seslendi ve döndüğümde onu bir sandalyenin üzerinde dururken iki kolunu başının üzerinde sallarken buldum. Dürüst olmak gerekirse, tanıdığım en uzun boylu kızlardan biriydi ve kalabalığın üzerinde görünmek için kendini daha da yukarı kaldırması tamamen gereksizdi, ama bunu yapmaktan hoşlanıyor gibiydi.

Diego ve Sofia'yla birlikte odanın sol tarafındaki A.S.S.'ye katılmak üzere hareket ettiğimizde rahatlayarak sarktım.

Yaklaştığımızda Geraldine, "Masanızı sizin için ayırdım," diye bağırdı. "Bu çok saçma bir şey, ama tüm o Nymph saldırısının da yardımıyla, Yüce Egemen Topluluğa yüzden fazla yeni üye katıldı!"

"Vay canına," dedi Darcy, bu hayran grubunun onu da beni rahatsız ettiği kadar rahatsız ettiğini bilmeme rağmen bir yerlerden biraz coşku toplayarak.

Ayağa kalkmamızı ve tahtımızı geri almamızı istiyorlardı ve benim giderek daha fazla
varislere meydan okumak için cazip gelse de, hala
Başıma taç giydirmek gibi bir niyetleri yoktu. Yani bize olan inançları biraz yersizdi. Yine de, bu özel durumda, her türlü yardımı memnuniyetle kabul ederim ve eğer
Ass Club biz öğle yemeğimizi yerken bizi koruyabilirse, öyle olsun.

Geraldine de diğer büyük öğrenciler gibi siyah bir cübbe giymişti ve arkadaşı Angelica, yanlarındaki masaya oturduğumuzda sıcak bir şekilde gülümsedi.

Geraldine bizim için çeşitli sandviçler ve patates kızartması kaseleri getirmişti.
Kahvaltıyı kaçırdıktan sonra özlemle inleyerek koltuğuma oturdum.

Bir yandan yemeğimi yerken, bir yandan da bir kulağımla Geraldine en yeni üyelerin isimlerini sayıyor ve içlerinden biri bizimle tanışmak için heyecanla ilerlediğinde sıkmak için elimi uzatıyordu. En iyi günümde bir prensesten bekledikleri gibi biri olduğumdan şüpheliydim ve içimden onlardan özür diledim.
bu tanıtımlar devam etti.

Sonunda dördüncü sandviçimi bitirdiğimde sandalyemde arkama yaslandım ve taşan patates kızartması kasesini karıştırmaya başladım. Diego kayıp şapkasını düşünüp duruyordu, onu geri almak için gittikçe daha acınası yollar bulurken
ağlamaya başlayacakmış gibi görünüyor.

"Neden yeni bir şapka almıyorsun, dostum?" Sonunda ben sordum.

Darcy beni masanın altından tekmeledi ve ben de soru sorarcasına kaşımı kaldırdım ama görünüşe göre uyarısı işe yaramıştı

çok geç gelmişti. Diego başını ellerinin arasına aldı ve daha önce örmüş olan büyükannesi hakkında mırıldanmaya başladı tamamen İspanyolcaya dönmüştü. Sofia bana bunun benim hatam olduğunu söyleyen bir bakış atarak onu teselli etmeye çalıştı ve ben de içkimden bir yudum alırken gözlerimi dramatik bir şekilde devirdim.

Kolayı hızla masaya geri koydum ve diğerlerine baktım. "Biri diyet kola mı istedi?" Kimin içeceğini içtiğimi merak ederek sordum.

Kaza. Her ne kadar Geraldine'in her zaman yiyecek ve içeceklerimizi almasına karşı çıksam da, bunu yapmakta ısrar etti ve tercihlerimizi asla unutmadı, bu yüzden bu hatayı yapacağından şüpheliyim.

Kimse cevap veremeden Geraldine ve Angelica histerik bir kahkaha krizine girerek dikkatimizi Diego'nun kendine acıma gösterisinden başka yöne çektiler.

"Sana diyet yaptırdım!" diye bağırdı, kahkahaları arasında kelimeleri zorlukla çıkarabildi.

"Ne?" Şaşkınlıkla sordum.

"Sandviçindeki mayonez de yarı yağlıydı!" Angelica gözlerinin altındaki yaşları silerken Geraldine'e yapışarak ekledi.

"Neden?" Şaşkınlıkla sordum.

"H - h - cehennem haftası!" Geraldine kahkahalar atarken gözleri eğlenceyle parlıyordu.

Dudaklarım aralandı ve bu saçma şakaya karşılık olarak yüz ifademde fazladan bir doz sahte öfke yarattım,
Elimi kalbimin üzerine koyarak. "Bunu nasıl yaparsın, Geraldine?" Nefes nefese kaldım. "Arkadaş olduğumuzu sanıyordum!"

Kahkahası ulumaya dönüştü ve aslında bağımlılık yapıcı bir şeydi, bir kahkaha attığımda beni de gülmeye zorladı.
Darcy ile eğlenen bir bakış.

A.S.S. masalarının arasından dolambaçlı yollardan geçen bir figürü neredeyse fark etmiyordum ve Terra'dan gelen adama baktım
House bana en iyi arkadaşmışız gibi gülümsedi. "Yardımcı

olabilir miyim?" Kaşlarımı çatarak sordum, neden bana konuşmamızı bölüyordu.

"Sana bir mesajım var," dedi parlak bir sesle. Siyah cübbesine şüpheyle baktım ve elimden geldiğince kalkanımı güçlendirdim.

"Tamam..."

"Caleb iki dakika diyor."

"Ne?" diye sordum. Biz yemek yerken Küre'de ortaya çıkmış olması gereken diğer Varislerin yanında Caleb'ın koluna tünediği kırmızı kanepeye bakarak sordum.

Çocuk mesajını iletmiş olarak uzaklaştı ve ben odanın diğer ucundaki Caleb ile göz göze kaldım.

Bana bilerek sırıttı ve içimde küçük bir sıcaklık dalgası oluştu. Cebinden Atlas'ını çıkardı ve şunları yazdı
üzerinde bir şey vardı. Bir an sonra kendi Atlas'ım çaldı ve onu çantamdan çıkardım.

Caleb:

Tik tak.

Darcy'nin gözlerini yakalamadan önce yarım kalmış patates kızartmalarıma baktım.

"Ne?" diye sordu, yüz ifademi okuyarak.

Mesajı görmesi için ona Atlas'ımı uzattım ve kaşlarını çattı. Ona Caleb'a giden yol hakkında her şeyi anlatmıştım. Acrux Malikanesi'nde takılıyorlardı ve onun mesajıyla ne demek istediğini açıkça anlamıştı.

"O çılgın oyunu oynamanızı ciddi olarak beklemiyor. Şimdi öyle mi?" diye sordu.

"Ne oyunu?" Sofia merakla sordu ve Diego bile parmaklarının arasından baktı.

Darcy onlara söylemeden önce benden izin isteyerek kaşlarını kaldırdı ve ben de başımı sallamadan önce sadece bir an tereddüt ettim. Düzenli bir olay haline gelebilecek bir şeyse bunu onlardan saklamanın pek bir anlamı yoktu.

"Biz Acrux Malikânesi'ndeki partideyken Caleb'i onu avlaması için tuttu. Eğer onu on beş dakika içinde yakalayamazsa ısıramayacaktı," diye açıkladı Darcy.

"Ve sen bunu bir kadınla yapmanın iyi bir fikir olduğunu düşündün.
Vampir mi?" Diego tiksintiyle sordu.

"Hey, daha az yargılama dostum," diye tersledim. "Örme eşyalar için hıçkıra hıçkıra ağlayan ben değilim."

"Özür dilerim, öyle demek istememiştim," diye mırıldandı. Gerçi bana öyle demek istemiş gibi gelmişti.

Caleb hâlâ odanın öbür ucundan bana bakıyordu ve göz göze geldiğimizde bileğindeki saate dokunarak şunları hatırlattı

zamanımın tükenmekte olduğunu fark ettim.

Sandalyemi geriye ittim ve aniden ayağa kalktım.

"Oynayacak mısın?" Darcy şaşkınlıkla sordu. "Orion ısırılmayı öylece kabul etmemem gerektiğini söyledi. Daha fazla. Caleb beni yakalayamazsa ısıramaz da," diye düşündüm kalp atışlarım hızlanırken.

"Aklındaki şeyin bu olduğunu sanmıyorum..." Sofia kaşlarını çattı.

"Her neyse. Caleb Solaria'daki en güçlü vampir. Bir ısırıktan kaçınmak için elimdeki en iyi şans bu. Ve şimdi gitmezsem avantajım tükenecek."

"Ders on dakika içinde başlıyor," dedi Darcy gönülsüzce.

"Beni koru. Orada olacağım!" Dönmeden önce söz verdim. ve çıkışa doğru koşuyor.

Dışarı çıkmadan hemen önce odanın ortasındaki kırmızı kanepeye bir göz attım ve dört Varis'in de bana baktığını gördüm.

Caleb dudaklarında bir gülümsemeyle diğerlerine bir şeyler söylüyordu. Max ve Seth biraz ilgili görünüyorlardı ama Darius oldukça kızgın görünüyordu. Onun hararetli bakışları benimkilerle buluştuğunda kalbim biraz yerinden fırladı. Orada bulduğum öfke. O zamandan beri onunla doğru düzgün konuşmamıştım.

Nymph'lere karşı birlikte savaşmıştık ve yine de ne söylemem gerektiğinden emin değildim. O anda garip bir şekilde birleşmiştik. Ben onun hayatını kurtarmıştım, o da benimkini.

Kollarımda ölürken bile ağlamıştım. Ama sonra Orion ortaya çıktı ve onu iyileştirdi ve beni ele geçiren anlık delilik, beni önemsediğimi düşündürdü.

bir anda gitmişti. Onunla ve kim olduğuyla ilgili bilmem gereken her şeyi öğrenmek için beni o çukura nasıl attığını hatırlamam yeterliydi. Ve o benim düşmanımdı. O anda bana attığı bakış, onun da aynı şeyleri hissettiğini gösteriyordu.

Küre'den çıktım ve hızla etrafıma bakındım, Saklanmak için en iyi yerin neresi olduğunu merak ediyordum. Saklanmadım.
çok fazla seçeneğim yoktu ve ben de iyi bir başlangıç yapamadım, bu yüzden yolu geçtim ve doğrudan Venüs Kütüphanesi'ne yöneldim.

İçeri girdiğimde kütüphaneci masasında değildi. Aceleyle en yakın koridora doğru ilerledi, Fae biyolojisiyle ilgili metinler arasında yarıştı ve sonunda sola döndü.

Üst katlara çıkan döner metal merdivenlerden birine atladım ve dördüncü kata ulaşana kadar koşarak yukarı çıktım.

Kütüphanenin geri kalanına bakan dar bir balkona daldım ve korkuluğun üzerinden şöyle bir göz attım
kapılar açıldı ve Caleb içeri girdi.

Ayak seslerim ferforje demir boyunca çınlıyordu. Yürüme yolu ve anında başını kaldırdı, gözleri benimkilerle kilitlendi.

Avını gördüğünde dudaklarında yıkıcı bir gülümseme belirdi ve ben koşmaya devam ederken gülmekten kendimi alamadım. I
Artık kaçabileceğimden şüpheliydi ama yine de Vampir yeteneklerinin yardımı olmadan bunu telafi etmek zorundaydı.

O yığınların arasında kaybolurken, bir kat aşağı inen bir merdiven buldum ve hızla aşağı indim.

Caleb en üst kata çıkmak için kullandığım merdivenden yukarı doğru koşmaya başladığında ayak sesleri duyuldu ve ben de aşağı inmenin başka bir yolunu bulmak için etrafıma bakındım. Yürüme yolunda parmak uçlarımla ilerledim, hareketlerimi olabildiğince hızlı tutarken
Sessiz kalmaya çalışarak uzak köşedeki iki rafın arasına gizlenmiş başka bir merdiven buldum.

En alt kata indim ve rafların arasından koşarak tekrar kapıya yöneldim.

Ben daha yolu yarılamadan Caleb aşağı düştü.
ve önüme indi, beni yakalamak için dört kat aşağı inmesine yardımcı olması için var ettiği sarmaşıklara tutunmasını serbest bıraktı.

Kayarak durdum ve bana yaklaşırken genişçe gülümsedi.

"Yakaladım seni."

Ben daha cevap veremeden Caleb ileri atıldı, beni kollarına aldı ve Vampir hızıyla kütüphanede ilerleyerek özel odalardan birine girmemizi sağladı.
Binanın arka tarafındaki çalışma odaları.

Kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapattığında ve dişlerini boynuma geçirmeden önce beni duvara doğru ittiğinde şaşkınlıkla nefesimi tuttum.

Belimdeki tutuşu rahatsızlık verecek kadar sıkılaştı ve onu bir adım geri itmeye çalıştım ama beni sıkıca tuttu,
bir hırıltı çıkarıyor.

"Ah," diye sinirli bir şekilde itiraz ettim ve sonunda mahcup bir sırıtışla beni serbest bıraktı.

"Üzgünüm, Nymph'lerle dövüştüğümden beri boş çalışıyorum ve başka kimseyi ısırmak istemiyorum."

"Orion seninle savaşmak için daha fazla çaba harcamam gerektiğini düşünüyor," dedim dişlerinin tenimi deldiği hassas deriye dokunarak. "Haklı olduğunu düşünüyorum."

Caleb yavaşça öne çıktı, bana doğru uzandı ve ben de ona izin verdim. Parmakları boynuma değdi ve yarayı iyileştirirken büyüsü yaranın içinden geçti.

Orada kaldı, gözümü tutarken eli tenimdeydi. "Bana öyle

bakma," diye mırıldandım, titremeye çalışarak
ama o yerinden kıpırdamadı.

"Ne gibi?"

"Sanki Nymph saldırısından hemen önce beni bir çukura itme saçmalığına katılmamışsın gibi. Sanki içinde olmayı hiç istemediğim bir kavganın iki farklı tarafında değilmişiz gibi," diye tükürdüm ve ona duyduğum öfkeyle kendimi şaşırttım.

"Gerçi iki farklı taraftayız," dedi ve sesinde özür yoktu, sadece kabullenmişti. "Ama kahretsin, Tory ne kadar çok sevdiğimi anlamıyorsun.
Seninle bu oyunu oynamak. O partiden döndüğümüzden beri başka bir şey düşünemez oldum. Seni kollarımda hissetmek, dudaklarımdaki kanının tadı, benden kaçtığında hissettiğim heyecan..."

Sözleri karşısında nabzım kendime rağmen hızlandı ve bana biraz daha yaklaştığında onu geri itmedim.

"Üzgün bile değilsin, değil mi?" Nefes aldım.

"Bunun için üzgün olamam. Sorumluluklarım var. Diğer Varislere, aileme, Solaria'ya karşı. Benim için en iyi olanı düşünmek zorundayım.

Eğer tahtı ele geçirirsen Nimfler bu savaşı kazanmak için ihtiyaç duydukları avantajı elde edebilirler. Bunun olmasına izin veremeyeceğimi bilmelisin." Beni serbest bırakmamıştı ve bunu gerçekten istemediğimi fark ettim.

"Pisliklere karşı biraz zaafım var," diye itiraf ettim. yavaşça. "Ama ne oldukları konusunda yalan söylemelerine alışığım. En azından sen sahipleniyorsun."

"Biliyorum," dedi Caleb sırıtarak, eli boynumda yavaşça gezinirken. "Ben tam anlamıyla bir pisliğim. Benimle oynamaya devam etmek istiyor musun, Tory?"

"Belki," diye nefes aldım çünkü o anda artık bilmiyordum bile.

Ondan ve psikopat arkadaşlarından uzak durmaya çalışmalıydım ama öyle ya da böyle hayatlarımız birbirininkine karışmaya mahkum gibiydi. Ve en azından Caleb bana yalan söylemiyordu. Bana dünyayı sunmuyordu ama en azından bu konuda özgürlük sunuyordu. Belki de iki şeyi ayrı tutmayı deneyebilirdim.

Yalnızca bir varis ve kayıp bir prenses olmayı unutabiliriz. Ve bunun dışında, bu aptal kan davasının karşı taraflarında kalabilirdik. Felaket için bir reçete gibi görünüyordu ama belki de küçük bir isyan istiyordum.

"Belki alacağım." Caleb beni öpmek için öne doğru eğildi ve ben onu durdurmak için herhangi bir hamle yapmadım.

Ağzı benimkine karşı sıcak ve talepkârdı ve aramızda yanan tutku anında canlandı ve beni teşvik etti.

Kalbim daha sert çarpmaya başladı ve parmakları saçlarımı bükerek dudaklarımdan bir inilti çıkaracak kadar çekiştirdi.

O beni daha fazla itemeden ben onu geri ittim. "Derse gitmem gerekiyor," diye itiraz ettim. "Elemental Denemelerimden önce dersleri kaçırmayı göze alamam."

"Hayır, Hesaplaşma'da başarısız olmanı istemeyiz, değil mi?" Caleb alay ederek ağzını çenemde gezdirdi ve beni burada tutmak için gerçekten çok çalıştı.

"Ciddiyim," dedim gülerek ve onu daha sert bir şekilde geri ittim.

Caleb bana dudak büktü, beni bedeniyle hapsederken geri adım atmayı reddetti.

"Bu gece Terra House'a gel o zaman," diye sordu, lacivert gözleri vaatlerle parlıyordu.

"Bu gece hiçbir yere gitmeyeceğim, sokağa çıkma yasağı var, unuttun mu?"

"O kurallar benim için geçerli değil. Ayrıca, benimle birlikte olursan seni güvende tutarım. Sadece bütün gece kalman gerekecek."

Ona gözlerimi devirdim. "Kendimi güvende tutabilirim, teşekkürler.

Ama şimdi geç kalacağım-"

"Seni derse götürürsem bu gece gelir misin?" diye sordu, ağzı boynuma doğru kaydı ve omurgama doğru ürperti gönderdi.

"Eğer beni oraya zamanında ulaştırırsanız, bunu düşünebilirim," diye cevap verdim.

Caleb saatine baktı, sonra küfrederek beni kollarına aldı ve hızla küçük odadan çıktı.

Hız trenine binmiş dokuz yaşında bir çocuk gibi çığlık atmamayı başardım ama hayatım ona bağlıymış gibi ceketine

yapıştım

Dünya o kadar yoğun bir bulanıklık içinde yanımızdan geçip giderken tek bir şeye bile konsantre olamıyordum.

Caleb, Fire Arena soyunma odalarının hemen dışında durdu ve kulağıma eğilip konuşmadan önce beni tekrar ayağa kaldırdı.

"Bir dakika kaldı. Seni bu gece bekliyorum, Tatlım." Ağzını benimkine bastırdı ve bunu gözümün önünde yapmış olması kalbimi biraz yerinden oynattı. I
Tüm okulun önünde onun olarak işaretlenmeye hiç niyetim yoktu ve kimsenin bizi görmediğinden emin olmak için etrafa bakarak hızla geri çekildim. Neyse ki, zaten çok yakındık
Geç kaldığım için herkes çoktan içeri girmişti ve ben de bu dramdan kurtulmuş oldum.

Kızların soyunma odasına doğru ilerlerken, "Kendini fazla kaptırma," diye uyardım. "Sadece düşüneceğimi söyledim."

Kapı aramızda kapandı ve üzerimi değiştirmek için içeri girerken gülümsememi bastırdım. Neredeyse ders için gerekli olan aleve dayanıklı kıyafeti giymeyi reddetmeyi düşünecektim, ancak bugünün benim için uygun bir gün olmadığına karar verdim.
Profesör Pyro'yla bu tartışmayı yapamam. Ateş büyüm üzerinde kıyafetim olmadan sahip olduğum kadar kontrol sahibi olamayacağım gerçeğini kabullenmem gerekiyordu. Ama onun yanıldığını kanıtlayacak kadar kendime güvenene kadar kıyafet olmadan pratik yapmaya devam edecektim.

Bu arada bu dersi atlatmak ve sonunda Darius'la bir antrenman seansı yapmayı başardığım için memnun olmasını ummak zorundaydım.

Ejderha Şekil Değiştiren'in düşüncesi beni gerdi. Ama bir gün onunla yüzleşmek zorunda kalacağımı biliyordum. Umarım
sınıfta o zamanın şimdi olmasını gerektirmeyecek kadar çok şey olacaktı.

Koşarak soyunma odasına girdim ve Darcy ile Sofia'yı ders için giyinmiş halde beni beklerken buldum.

"Seni yakaladı mı?" Sofia kocaman gözlerle sordu.

"Evet," diye iç geçirdim ama beni öptüğünü hatırlamak ısırığın acısını hafifletti. Belki de Orion bundan hoşlanmaya başlamam konusunda haklıydı. Bir dahaki sefere boğazıma yumruk atmayı düşünmeliydim.

"Nasıl olsa seni yakalayacaksa belki de onun oyunlarını oynamaya değmez?" Üniformamı çıkarmaya başladığımda Darcy önerdi.

"Bu bana kaçma şansı veriyor," diye cevapladım. "Ayrıca... oldukça sıcak."

Sofia gülerken Darcy gözlerini devirerek, "İşte burada," dedi.

Sınıf için gerekli olan ateşe dayanıklı kıyafeti çabucak giyerken sırıttım ve aceleyle dışarı çıktık. Elimi malzemeyi sinirli bir şekilde kullanıyordum. Bunun ateş büyümü şekillendirme yeteneğimi etkilediğinden emindim ama Pyro beni dinlemiyordu.

Saçımı yüksek bir at kuyruğu şeklinde bağladım ve Ateş Arenası'na doğru yola çıktım.
Toplanan öğrencilerin arkasında gizlenen iki Varis'e göz ucuyla baktı.

Diğer birinci sınıflara katılmak için hareket ettik ve Pyro bize bir ateş çemberi oluşturup içinden ateş topları atma görevi verdi.

Sofia sınıfın daha düşük güçteki üyeleriyle çalışmak için uzaklaşırken, Darcy ve ben başlamadan önce etrafımızda iyi bir alan olduğundan emin olduk, böylece yanlışlıkla kimseye zarar vermedik.

Pratik yapmaya başladık ve büyüm anında sapıtmaya başladı, ondan ne istediğimi dinlemiyor ve kontrolden çıkmakla dumanlar arasında gidip geliyordu.

Darcy de yanımda benzer bir pozisyondaydı ve yanmaz kıyafeti çıkarmadan bu sorunların üstesinden nasıl gelebileceğime karar vermeye çalışırken sinirli bir şekilde iç çektim.

Profesör Pyro kaşlarını çatarak bize yaklaştı ve ben de kendimi alevlerin özünü kavramada nasıl başarısız olduğumuza dair bir başka derse hazırladım.

Pyro bize ulaşmadan önce Darius, "Roxy birlikte yaptığımız seansta bundan çok daha iyisini başardı Profesör," diye seslendi ve ben şaşkınlıkla ona baktım.

The Celestial Times'daki makale için yaptığı alıntıdan sonra birbirimizden nefret etmeye devam ettiğimizi düşünmüştüm. Ama sonra Gus Vulpecula'nın yazdığı diğer her şey bir sürü saçmalıktı, bu yüzden belki de alıntıya da fazla dikkat etmemeliydim.

Bakışlarım Darius'un üzerinde gezinirken ruh halini ölçmeye çalıştım. Yumruklarını ve kollarını ateşten yapılmış eldivenlerle kaplıyordu ve ben de bu etkileyici büyü gösterisine bakmaktan kendimi alamadım.

"Belki de bu ders için ona tekrar yardımcı olmak istersiniz?" Pyro önerdi.

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama gerçekten ne diyebilirdim ki? "Elbette Profesör," dedi ona geniş bir gülümseme sunarak
Sanki daha iyi bir şey düşünemiyormuş gibi.

"Ve belki Bay Altair Darcy'ye yardım eder?" Pyro, Caleb'i de yaklaştırarak ekledi.

Bana doğru bakıyordu ama onu görmezden geldim, onun yerine Darius'la buluşmak için yürüdüm. Ona ulaşmaya çalışmamın bir anlamı yoktu.
ve onun arkadaşlığının beni rahatsız ettiğini görmesine izin vermeyecektim.

"Bakalım bu kıyafetle ilgili teorinde haklılık payı var mı?" dedi Darius, ben ona doğru yaklaşırken. Bakışları dar gömleğimin ve pantolonumun üzerinde gezinirken kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturma isteğime direndim. Sıkı malzemeyle ilgili bir şey, kendimi dışarıda olduğumdan daha açıkta hissetmeme neden oluyordu.
daha açıklayıcı bir şey.

"En azından benimle aynı fikirde olursan Pyro dinlemek zorunda kalacak," diye mırıldandım.

"İşte burada yanlış yapıyorsun, Roxy. Ondan sürekli başka bir şey giymene izin vermesini istiyorsun ama Fae'ler istediklerimizi yapmak için izin istemezler. Özellikle de hayır diyen kişiden daha güçlü olduğumuzda."

"Yani sence öğretmene onunla aynı fikirde olmadığımı söylemeli ve istediğimi yapmalı mıyım?" Ona kaşlarımı kaldırarak sordum. Başımın belaya girmesi için bunu yapacağımı umduğuna şüphe yoktu.

"Ben olsam ne yapacağımı söylüyorum," dedi omuz silkerek.

Cevap veremeden elimi yakaladı ve gücü bir gelgit dalgası

gibi bedenime çarptı. Nefesim kesildi.

Kendi büyüm içgüdüsel olarak karşı koydu, onu dışarı itti, böylece gücü sadece benimkinin kenarlarında dans edebildi.

Darius sinirli bir şekilde homurdandı. "Geçen sefer beni içeri almıştın," diye hatırlattı alçak bir sesle. "Neden o zaman bana güvendin de şimdi güvenmiyorsun?"

Rahatsız bir şekilde boğazımı temizledim. "O zamanlar ben de sana güvenmiyordum. Sadece kendimi sosyopatlardan korumaya yönelik doğal eğilimimi aşmam gerekti. Bunu tekrar kolayca yapabilmem için bana biraz zaman vermeniz gerekecek."

Darius'un gücünün baskısı benimkine karşı arttı ve beni kendisine bir adım daha yaklaştırdı. "Bırak gireyim, Roxy," nefes aldı ve bir an için sihrimizden daha fazlasından bahsediyor gibi göründü.

Bunun için neden el ele tutuşmak zorundaydık ki? Avuç içim

karıncalanıyordu ve bunun sihirle hiçbir ilgisi yoktu, her şey önümdeki delicesine çekici pislikle ilgiliydi. Başparmağını elimin arkasında gezdirdi ve elimi ısıttı.

Derimin altında dans ediyordu ve bunun kasıtlı olduğundan emindim. Ama beni oyundan düşürmesine izin vermeyecektim.

Karanlık gözlerinin içine baktım ve gücümün etrafındaki kalkanları kaldırırken uzun bir nefes verdim.

Büyüsü, ayaklarımın tabanından göbeğime kadar içimi dolduran coşkulu bir enerji ürpertisiyle benimkine doğru yuvarlandı. Sırtım istemsizce kamburlaştı ve kendime rağmen ona biraz daha yaklaştım. Darius diğer elimi de tuttu, bakışları beni esir alırken

Büyüsünün içimdeki hissine alışmıştım. "Geri it,"

diye emretti, sesi sertti.

Ne demek istediğini soracaktım ama büyüsü benimkine o kadar karışmıştı ki ne istediğini hissedebiliyordum. Gücümüz akıntının çekişi gibi içimden kayıp gitti ve ellerimizin birleştiği noktadan ona geri döndü.

Sihrime karşı bir an bile direniş olmadı.
ama gözünü tuttuğumda, gücümü almanın telaşıyla göz bebeklerinin büyüdüğünü izledim.

Ellerimi sıkıca kavradığında dudağımı ısırdım ve beni tekrar kendine çekti, ben ona bakarken göğüslerimiz neredeyse birbirine değiyordu.

"Onu güçle sikmeyi bırak ve Pyro'nun ne istediği üzerinde çalışmaya başla," diye seslendi Caleb ve irkildim, ona ve Darcy'ye bakarken sihrimi tekrar geri çektim.

"Onun dikkatini senden çalacağımdan mı korkuyorsun, Cal?" Darius, Caleb'e dudaklarında bir gülümseme imasıyla sordu.

"Pek olası değil," dedi Caleb umursamaz bir tavırla ama gözleri kısıldı.

"Ben hâlâ buradayım," diye hatırlattım onlara sinirli bir şekilde. "Ve ikiniz de dikkatimi uzun süre çekecek kadar ilginç değilsiniz, o yüzden bu konuda kendinizi yıpratmanızın bir anlamı yok. Belki de bu derse devam etmeliyiz?"

Darius Caleb'e alaycı bir şekilde sırıttı ve ben de ona gözlerimi devirdim.

"Eğer beni yalnız bırakmak istersen, yardım almadan pratik yapmaktan memnunum." Darcy pek de imalı olmayan bir şekilde
elini Caleb'ın elinden çekmeye çalışıyordu.

"Merak etme tatlım, sana karşı nazik olacağıma söz veriyorum," dedi, kızın kurtulma çabalarını görmezden gelerek.

Kız kardeşimin bu etkinlikle ilgili çekinceleri olduğu belliydi ve onu suçlayamazdım. Bana Caleb'in elini tutmaktansa başka bir yerde olmayı tercih ettiğini belirten bir bakış attı ve ben de Darius'a baktım.
"Kimin durumu daha kötü?" der gibi kaşlarını kaldırarak ona baktı. Darcy bir kahkaha attı ve iki Varis az önce ne yaptığımızı anlamaya çalışıyormuş gibi aramızda bakıştılar. birbirlerine iletmişlerdir.

Darius ellerimden birini bırakarak, "Hadi Roxy, neler yapabildiğini görelim," dedi.

Beni Darcy ve Caleb'den uzaklaştırdı ve kumlu alanda yürürken kız kardeşime özür dileyen bir bakış attım.

Yürüdükçe Darius yavaş yavaş büyüsünün daha fazlasını içime itiyordu ve bunun gücüyle göğsümde bir sıcaklık oluşuyordu.

Elimi çektim ve beni arenanın öbür ucundaki gölgelere kadar sürükleyecekmiş gibi göründüğünde onu yürümeyi bırakmaya zorladım. Onunla yalnız kalmaya hiç niyetim yoktu ve arenanın tam ortasındaki bu nokta
Arenada çalışmamız için bolca alan vardı.

Darius pes edip durduğunda bana sırıttı. Ya bu olacaktı ya da elimi bırakacaktı ki bunu yapmaya hiç niyeti yok gibiydi.

"Tamam, Roxy. Neden benim için tekrar bir motosiklet yapmıyorsun?" diye sordu.

"Onlar hakkında gerçekten bir şey bildiğinizi sanmıyorum, bu yüzden yanlış bir şey şekillendirirsem beni nasıl düzeltebilirsiniz?" Kayıtsızca sordum.

Motosiklet sevgimi keşfetmiş olması hiç hoşuma gitmemişti. Bana karşı kullanması için ona cephane vermişim gibi hissediyordum ve başka bir şey öğrenmesine ya da bu tutkunun benim için ne kadar önemli olduğunu görmesine izin vermeye hiç niyetim yoktu.

"Onlar hakkında çok şey biliyorum," diye beni temin etti. "Onlara tanıdığım herkesten daha hızlı nasıl binileceği gibi."

"Benzin deposuyla contayı ayırt edemeyen biri için çok büyük laflar bunlar." Omuz silktim.

"Peki, ateş büyünle bir tane yapmayı başarırsan, konuşmanı bir yarışla desteklemene izin vermeme ne dersin?" diye önerdi.

Tereddüt ettim. Bu iyi bir fikir değildi. Ama... Ben gerçekten tekrar yola çıkmak istiyordum. Son birkaç haftadır kronik bir motor mırıltısını özlüyordum ve Darius'un en üst sınıf hız makineleri koleksiyonu çok cazipti.

"Kazanırsam bisiklet bende kalacak,"
dedim. "Kazanamayacaksın," diye
küçümseyerek cevap verdi.
"O zaman şartlarımı kabul etmekten
korkmayacaksın." "Peki. Kazandığımda ne alacağım?"
diye sordu.

Ona baktım, aklımda ona sunabileceğim herhangi bir şey dönüp duruyordu. Ama altın dolu bir sarayda yaşayan bir pisliğin neye ihtiyacı olabilirdi ki?

"Senin motorlarından biri üzerinde çalışacağım. İhtiyacı olduğunu düşünmediğin modifikasyonları yaparım ve ikinci kez yanıldığını kanıtlarım."

teklif edildi.

"Ama eğer haklıysam ve senin sözde değişikliklerine ihtiyaç duymuyorsa, o zaman elime pek bir ödül geçmeyecek, değil mi?" diye düşündü.

Gözlerimi devirdim. "Haklı değilsin ama bunu sana kabul ettirmek muhtemelen imkansız bir görev, o yüzden onun yerine ne istiyorsun?"

Darius bunu düşünürken dilini yanağına bastırdı, bakışları üzerimde gezinirken ağırlığımı diğer ayağıma vermeme neden oldu.

"Bir şeyler düşüneceğim," diye bana güvence verdi.

"Elbette. Nasıl istersen. Nasıl olsa ben kazanacağım, o yüzden çok da önemli değil," dedim omuz silkerek.

Ondan uzaklaştım ve ateşten bir bisiklet yaratmaya çalışırken büyüsünü çektim.

Beklendiği gibi, aptal kıyafet üzerimdeyken büyülerim sapıtıyordu ve Darius'un yardımıyla bile
kontrol altına almak için. Hatta on beş dakika mücadele ettikten sonra bu lanet şeyin bana sorun çıkardığını kabul etmek zorunda kaldı.

"Çıkarabilirsin," diye önerdi, son bisiklet denememi bir ateş topuna dönüştürmeyi başardığımda, kaşlarını çatarak bize doğru bakan Marguerite'in kaşlarını neredeyse uçuracaktım.

"Öyle bir şey olmayacak," diye cevap verdim umursamazca.

Pyro çabalarımdan pek etkilenmemiş görünüyordu ve sinirlenmemek için dilimi ısırmak zorunda kaldım, böylece kollarımı geriye sardım ve gömleğin eteklerini yukarı katlayarak ortaya çıkardım
Belim.

Gözlerine bakmadan Darius'a "İki elimi de kullanacağım," dedim.

Daha fazla teşvike ihtiyaç duymadı ve daha önce yaptığı gibi belimi kavramak için öne çıktı. Bu sefer bedenimi onunkine bastırmadım ve bunun yerine sihrimi istediğim şekilde kullanmaya odaklandım.

Yaşadığım hayal kırıklığıyla bu işe niyetlendiğimden daha fazla güç harcadım ve Darius'un büyüsünü de çektim.

Önümdeki alevlerin içinde tam boy bir motosiklet belirdi ve bir zafer dalgasıyla onu arenanın bir ucundan diğerine yolladım.

Pyro yaptığı işi bırakıp beni gerçekten alkışladı ve sınıf arkadaşlarımdan birkaçı da ona katılınca kendi kendime sırıttım.

Arenada bir tur atarken bisikleti öğrencilerin arasında dolaştırmaya başladım ve Darius beni tutmaya devam ederken kulağıma doğru eğildi.

"Tebrikler, Roxy. Görünüşe göre Çarşamba akşamı bir randevumuz var."

Randevu dediğinde göğsümdeki çarpıntıyı görmezden geldim.

Çünkü bu kesinlikle gerçekleşmedi. "Belki Çarşamba günü için planlarım vardır," dedim.

"Evet, öyle. Benimle birlikte."

Belimdeki tutuşunu bıraktı ve bisiklet binlerce parçaya ayrılırken büyü üzerindeki kontrolüm azaldı.

alevli dallar, onları koruyacak hiçbir şey olmadan çabucak söndü.

Darius'un bu yorumuna karşılık vermek için döndüm ama o çoktan soyunma odalarına gitmek üzere arenanın yarısını geçmişti. Sınıfın geri kalanı da dağılıyordu ve Darcy'yi aramak için döndüğümde gömleğimi tekrar aşağı sıyırdım.

Bana doğru yürüyordu ve o gelmeden önce yüz ifademi kontrol etmek için mücadele etmek zorunda kaldım. Ders sırasında ona ve Caleb'e attığım birkaç bakışa bakılırsa, güçlerini paylaşmayı hiç de başarmışa benzemiyorlardı.

Çarşamba gecesi için planlarım arasında Darius Acrux ile daha fazla vakit geçirmek kesinlikle yoktu. Ama şimdi vazgeçersem onun kazanmasına izin vermiş olacaktım. Ve bunu yaparak gerçekten yaşayamazdım.

Ayağa kalktığımda midemde kusma kelebekleri uçuşuyordu. Orion'un ofisinin dışında İrtibat seansım için hazırdım. Bunun ne kadar garip olacağıyla başa çıkabileceğimden emin değildim.

Belki bana yeni bir irtibat görevlisi atayabilir? Evet, ben kesinlikle bunu önermeliyim. Böylece tüm bu yasaklarla başa çıkmak çok daha kolay olacaktır.

Sinir bozucu bir şekilde erkenciydim çünkü bir grup Aer öğrencisinin evimdeki birinci sınıflara yönelik büyük bir saldırı planladığını duymuştum. Buna yakalanmamak için buraya yediye çeyrek kala geldim. Ve gelmiş geçmiş en kötü fikir ödülü...

Orion koridorun sonunda, genellikle giydiği kirli Pitball forması ya da gömlek ve pantolonun aksine tertemiz bir takım elbise giymiş olarak belirdi. Sanırım Pitball sahası hâlâ yasak bölge.

Birden tam zamanında geldiğini fark ettiğimde aklım başımdan gitti.

Ve sadece zamanında değil. Lanet olası erken. U dönüşü yapmasını ve daha sonra geri gelmesini bekliyordum ama bana doğru yürümeye devam etti. Atlas'ı elindeydi ve

gözleri

Ekran. Bana bakmamasının daha iyi mi yoksa daha kötü mü olduğunu bilmiyordum. Tek bildiğim, o yaklaştıkça her nefes alışımda ciğerlerime daha az hava girdiğiydi.

Sonunda önümde durdu, Atlas'ı yanına bıraktı ve yukarı baktı.

Yankılanan sessizlik aramızdaki boşluğu dolduruyor gibiydi.

Sakalını kaşıdı, sonra kilidi açmak için kapıya doğru ilerledi, bunu yaparken kolu benimkine çarptı. Çabucak
geri çekilerek arkasında durdu ve şimdi tüm bu acı verici dersi bırakmak için iyi bir zaman olabileceğine karar verdi. Aslında bir kez olsun tam bir seans olacaktı. Neden bugün? Neden bugün erken geldin?

"La- efendim?" Yarı yolda düzelttim. Bu da nereden çıkmıştı?

Neredeyse ilk adını söyleyecektim!

"Fransızca bilmiyorum, Bayan Vega."

Çok komik.

Kapıyı açık bırakarak odaya girdi ama ben koridorda kaldım. Koridorun yarısına kadar ilerledim.
ve odanın içinde yürürken sırtının bana dönük olduğunu gördüm.

"Aslında yeni bir İrtibat Görevlisi bulmamın daha iyi bir fikir olabileceğini düşünüyordum," diye önerdim ama sesimi bir başka dayanılmaz sessizlik izledi.

Orion sandalyesine yerleşti ve bir kez olsun viskisine uzanmadı. "Hayır, buna gerek yok. İçeri gelin. Kapıyı kapat."

Masasının üzerinde taba rengi büyük bir deri kitap vardı ve odaya girdiğimde üzerindeki ismi fark ettim. Emirler

Fae.

Kapıyı kapattım ve çıt sesi kulaklarımda yankılandı. Acıdan kuruyan ağzımı ıslattım, halının üzerinde ilerledim ve karşısındaki sandalyeye oturdu.

Duvardaki saat o kadar yüksek sesle tik tak ediyordu ki, sol gözümün seğirmesine neden olduğuna yemin edebilirim.

Kitabı kendisine doğru çekti, uzun mavi bir tüyle işaretlenmiş bir sayfaya çevirdi ve okumaya başladı sessizlik içinde bir şeyler. O bunu yaparken ben de ne düşündüğünü anlamaya çalışarak yüz ifadesini inceledim. Gözlerim dudaklarına kaydı ve o öpücüğün anısı beni sadece-

"Ejderhalar." Orion başını kaldırdı. "Sanırım sen ve kız kardeşin Ejderha olabilirsiniz. Gerçi soylarının tükendiği düşünülen bir tür."

"Ah," dedim, kitaba bakmak için öne doğru eğildim. Aklıma bu fikir geldi. Darius Düzen formunda her zaman inanılmaz derecede vahşi görünürdü ve aynı zamanda çok büyüktü. Bedenimin böyle dönüşmesinin nasıl bir his olabileceğini hayal bile edemiyordum. Acır mıydı? Ve kanatlarımı nasıl kullanacağımı ve içgüdüsel olarak nasıl ateş edeceğimi bilir miydim?

Kesinlikle çılgıncaydı ve o kadar çok şey vardı ki sonunda odadaki gerilimi unuttum. Kitabı kendime doğru çekmeye çalıştım ve Orion şu bölümü işaret etti
Aynı anda, tenlerimizin birbirine sürtünmesine neden oldu. Beyaz sıcak enerji etimin altında yarıştı ve hemen elimi çektim
Uzakta.

Koltuğuma geri oturdum ve odaklanabileceğim başka bir şey olsun diye parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. "Pekâlâ.

Ejderhalar mı?"

"Ejderhalar," diye yineledi boğazını temizleyerek. "Potansiyel olarak bu." Kitabı bana doğru itti ve kitabın kapağına
tamamen geri çekilmeden önce.

Öne doğru eğildim ve paragrafı merakla okudum.

Uzun zamandır soyu tükenmiş olan Ismenian Ejderhası bir zamanlar güçlü bir Tarikattı. Ejderha Tarikatlarının en büyüğü olarak, ateşi küçük kuzenlerinden üç kat daha güçlüydü. Genellikle koyu mavi renkte olan bu ejderhanın çatallı bir dili ve on metre ötedeki bir Fae'yi öldürebilecek zehirli bir nefesi vardı.

Başımı kaldırdım, zihnim dönüyordu. "Bu Ejderha ne kadar büyür?" Darius'u ve onun çoktan
devasa bir form. Bu Ismenian Ejderhalarından biri olsaydık daha da büyük olurduk. Ve korkutucu olmasına rağmen
O büyüklükte bir şeye dönüşme olasılığı, Darius Acrux'tan daha büyük ve daha kötü olma sesini umursamadım. O ve diğer Varisler bizi bir daha asla itip kakamayacaklardı.

"Bence normal bir Ejderhanın iki katı kadar büyük olabilirler. Yani..." Düşüncesini tamamlamadı, bunun yerine kitabı benden uzaklaştırdı ve kapattı. Ayağa kalktı ve kitabı duvarın ortasındaki kapının üzerinde yükselen kitap rafına geri koymak için döndü.

"İçinde ne var?" İçime işleyen sessizliği bozmak için sordum.

"Bir depo odası," dedi Orion, raftan bir kitap daha alıp masanın üzerine koydu.

"Oh," diye nefes aldım. "Orada ilginç bir şey saklıyor musun?"

Orion kaşlarını çattı. "Bayan Vega-"

Gözlerimi devirdim ve kısa bir süre durdu, boğazından kısık bir ses çıktı.

"Ne?" Öfkelendim. "Benimle sanki hiç konuşmamışız gibi konuşup durman gerçekten aptalca-"

"Yapma," diye homurdandı ve içimi çektim, gözlerim masanın üzerindeki kitaba kaydı.

Ejderha Olmanın Harikaları.

İsme bir kahkaha attım ve Orion sırıtmamak için o kadar çok mücadele etti ki neredeyse bir dişini kırıyordu.

"Okuyun. Yarınki Ejderha Düzeni Geliştirme dersine katılman için seni kaydedeceğim." Mektubu almayı başardı. Yüzündeki karamsar maske geri geldi ve ben de başımı sallayarak kitabı alıp çantama koydum.

"Perşembe günü başlayacak Elemental Denemelerimiz için yeterince endişelenmemiz gerekmiyor mu?"

"Düzeninizi öğrenmek çok önemli," dedi Orion kararlı bir şekilde. "Her an ortaya çıkabileceğinizi tahmin ediyorum. Hazırlıklı olmak istemez misin?"

Bunu düşündüm ve başımı salladım. Eğer kırk metrelik bir Ejderha'nın içine dalacaksam belki bir uyarı iyi olurdu.

Duvardaki saate baktığımda saatin yediyi çeyrek geçtiğini gördüm ve midem bulandı. Bu seansın bitmesine daha kırk beş dakika vardı.

Orion görüş alanımı takip etti ve gözlerinin arasında derin bir v oluştu.

Derin bir iç çekti. "Sikerim böyle işi. Hadi, biraz yürüyelim." Ayağa kalktı ve ben şaşkınlıkla ona baktım.

"Yürüyüş mü?" Ayağa kalkarak şaşkınlıkla sordum.

"Evet, belki o ateşi tekrar denemek istersin, ha?"

"Neredeyse kulağa eğlenceli geliyor," diye takıldım.

"Evet, bazen eğlenceli olabiliyorum. Özellikle de bu takım elbiseyi giymediğim zamanlarda."

Ona baktım ve ne söylediğini fark edince gözleri büyüdü.

"Çalışmadığım zamanları kastetmiştim," dedi hemen.

"Doğru, evet." Ve yüzmeye daldığınızda
Havuzlar. Ve dilin ağzımdayken bana doğru
bastırdın.

Kapıya doğru ilerledim, o da ilerlerken ona çarptım. Tanrım, neden bu şimdiye kadarki en garip akşam değilmiş gibi davranmaya çalışıyoruz ki?

Jüpiter Salonu'nun acı verici sessizlikteki koridorlarından çıktığımızda ve akşam kuşlarının sesi, öğrencilerin gevezelikleri ve The Orb'un müziği nihayet aramızdaki hava basıncını kırdığında rahatlamıştım.

Patikadan aşağı doğru kararlı adımlarla ilerledi ve ben Birbirimize bakmak zorunda kalmamak için bir adım arkasına düşerek peşinden gitti.

Hava buz gibi serindi ve gökyüzü kristal berraklığında, güneş batmaya başladığında en koyu turuncu ve pastel şeftali rengine bürünmüştü. Nefesim önümde buğulandı ve havada kışın keskin pençesini hissettim.

Orion Ağlayan Orman'a doğru ilerliyordu ve ben onun uzun adımlarına yetişebilmek için neredeyse koşmak zorunda kalıyordum.

Sonunda Uluyan Çayır'a çıktık ve bir rüzgâr uzun otların arasından süzülerek
büyük alan boyunca dalgalanır.

Orion çimenlere doğru adım atarken ağzımı bir gülümseme kapladı ve ben de onun peşinden çayırın tam ortasına doğru ilerledim. İçimdeki sihir kuyusuna uzandım,
O yoğun ateşi tekrar yakabilecek miyim diye merak ediyordum. I
O gücü neredeyse hissedebiliyordum ama uyuyan bir canavar gibiydi. Ve onu nasıl uyandıracağımdan emin değildim.

Orion'un önünde durduğumda esinti daha da güçlendi, siyah saçlarımı vahşi bir dal yumağı halinde sürükledim. Onun
Gergin çenesi biraz gevşedi ve gözleri beni içten dışa doğru çözecek şekilde üzerimde gezindi.

Nefes aldım, yüzümü başka yöne çevirdim, böylece ağzının ve ellerimin üzerimdeki anılarında boğulmayacaktım.

Tamam, şimdi tek başımıza bir tarlanın ortasındayız. Bu tam olarak nasıl daha iyi?

"Ellerini gökyüzüne kaldır, tüm çayırı yakmayalım," diye talimat verdi Orion ve ben de dediğini yaptım. "Düzen güçleri senin Elemental güçlerinden farklıdır. Bu kanalları vücudunun iki farklı yerinde hissetmelisin.
vücut."

Gözlerimi gökyüzünden ayırmadım, ellerimi kaldırarak başımı salladım.

Şu anda vücudumda çok fazla ateş hissediyorum ama bunların hiçbiri Ejderha Ateşi değil.

"Sihrimi hissedebiliyorum ve sanki başka bir parçam varmış gibi geliyor ama uyanık değil," diye açıkladım.

"Daha önce kullandığında ne hissediyordun?" diye sordu ve ben gözümü kırpamadım, nefes bile alamadım. Orion'un tam ölmek üzereyken iki Nymph'in onun üzerinde durduğu anı hatırladı.

"Korkuyordum."

"Güzel. Korkarım yapabiliriz," dedi, sonra ciğerlerimden bir çığlık koptu ve yüz metre havaya fırlatıldım.

Rüzgâr üzerimden hızla geçti ve Orion'un arkamdan estirdiği büyülü rüzgârla uçarken karnım çılgınca guruldadı. Bir çığlık atarak ivmemin zirvesine ulaştım, kollarım deli gibi dönerken gökyüzü bana bakıyordu.

Hava atın!

Avuçlarımı zorlayarak çığlıklarımı bastırdım ve dehşetimi kontrol altına almaya çalıştım. Ama yuvarlanmaya başladım, öfkeli bir hızla düşüyor, kesin bir ölüme doğru savruluyordum.

Ellerimden hava fışkırdı ve yere bir metre kala düşüşümü örttü. Saçlarım yüzüme dağılmıştı ve sihrimi serbest bırakıp dizlerim yere çarptığında
bir rahatlama iniltisiyle gözlerimden ittim. "Bu

onu uyandırdı mı?" Orion kayıtsızca sordu.

Kaşlarımı çatarak ona baktım ve o da kahkahalarla gülmeye başladı.

İçimden vahşi bir ses çıktı ve kendimi ona doğru fırlattım. Sonuçlarını düşünemeden onu göğsünden ittim ve bir adım geriye tökezlerken gözleri meydan okumayla parladı.

"Dövüşmek mi istiyorsun? Hadi o zaman, daha fazla fiziksel temas yok Bayan Vega." Sanki ona dokunduğum yerde bir iz bırakmışım gibi gömleğini aşağı doğru sıyırdı.

"Demek bana hatırlatıp duruyorsun," dedim alaycı bir tavırla. Buna cevap olarak bana gergin bir kaş çattı.

Ellerimi kaldırdım, bunun çılgınca ve aptalca bir fikir olduğunu biliyordum ama her zaman bana karşı üstünlük kurmasından bıkmıştım.

Bileğinin bir hareketiyle seni yüz metre havaya fırlattı!

Bu düşünceyi bastırdım. Güçlüydüm; en azından saf güçle onu vadinin öbür ucuna fırlatabilirdim.

Orion, gözlerinde şeytani bir parıltıyla avuçlarını kaldırarak çimenlerin arasından geri çekildi, etrafındaki çimen hışırdayarak fırtınaya dönüştü.

Lanet olsun.

"Hazır mısın?" diye sordu parmaklarını esneterek.

Büyüyü avuçlarıma getirdim, ayaklarımı diktim ve sonra sıkıca başımı salladım.

"Belki bu canavarı uyandırır." Bir kolunu uzattı ve su girdaplı bir patlamayla bana doğru fırladı. Sağıma doğru sendeleyerek bir hava kalkanı fırlattım, böylece dalga kalkanın yanından geçip yere sıçradı.

Toprağın gücünü kendi avantajıma kullandım ve çimlerin onun arkasında uzamasını, kollarını sarmasını diledim. Bir dereceye kadar işe yaradı, ama kollarını kolayca çekip çıkardı ve ben de kararlılıkla dişlerimi sıktım.

Bir elini salladı ve havanın gücü kalkanıma çarptı. Bir kasırganın gücü kalkanıma çarptı ve yoğun basınç beni geriye itip botlarımın altındaki toprağı yırtarken topuklarımı sıktım. Dayanabildiğim kadar dayandım ama kalkanım sonunda parçalandı ve açıkta kaldığımda nefesim kesildi. Göğsüme yumruk yemiş gibi bir hisle çayırda geriye doğru fırlatıldım ve
sırt üstü çimenlere uzandım, hırıltılı bir şekilde.

Ayağa kalk. Karşılık ver.

Yere düştüğüm yerden onu göremiyordum, uzun saplar etrafımda yükseklere uzanıyordu.

Tamamen sessiz kaldım ve "Hey, iyi misin?" diye seslendiğinde taktiğim işe yaradı.

Dizlerimin üzerine yuvarlandım ve yüzümde muzip bir sırıtışla çimlerin derinliklerine doğru süründüm.

Seni yendiğimde iyi olacağım.

"Darcy?" Orion endişeyle sordu, ayak sesleri bu tarafa doğru geliyordu. İsmimi duyunca kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve Vega İkizleri'nden birini öldürdüğünden gerçekten endişelenip endişelenmediğini merak ettim. Bu kesinlikle manşetlere çıkardı.

"Kahretsin," diye sövdü boş çimen parçasını bulduğu anda. "Çok zekice, Bayan Vega."

Beni ararken kollarıma değen uzun sapları kaydırmadığımdan emin olarak kıpırdamadan durdum.

"Yine de yağmura yazık oldu." Sağanak yağmuru var etti ve buz gibi su beni sırılsıklam ederken irkildim.

Sağıma doğru hareket ettiğini duydum, uzun sapların arasından bakarak saldıracağım anı beklerken titriyordum. Yağmur tabakasının arasından ceketinin arkasını gördüm ve ellerimi kaldırarak kendimi yukarı fırlattım. Bir kalp atışında, bunun sadece onun ceketi olduğunu fark ettim, bir rüzgar esintisi
vücudunun şeklini alarak çimlerin üzerinde sürüklenmesini sağladı.

Korkuyla sıçradım ama beni vahşi bir esintiyle tekrar havaya fırlattığında çok geç kalmıştım. Bir girdabın içinde savrulurken çığlık attım, hangi yönün yukarı olduğunu anlamaya çalışırken dünya gökyüzü ve yeryüzünün karışık bir bulanıklığıydı.

Başım çarptı, midem bulandı ve hayal kırıklığına uğradım. içime kadar işledi. Umutsuzca rüzgârı etrafımda döndürmeye çalıştım, bir hava akımı oluşturdum ve Orion'un kasırgasının tersi yönde dönmeye zorladım. Rüzgâr yerimi öğrenmeme yetecek kadar hafifledi ve ben Orion'u bir metre aşağıda gördüm. Ona doğru bir su fırlattım, kolundan yakaladım ve konsantrasyonunu kaybetmesine neden oldum.

Girdap aniden kesildi ve bir solukla yere doğru düştüm, bir şey yapamadan onunla çarpıştım.
gücümü tekrar ele geçirdim. Yere çarptık ve benim

Kolum onun altında sıkıştı, bileğimi ağırlığının altında kırdı ve beni saf acı içinde ağlattı.

Ayağa fırladı ve ben de kıçımın üzerine düştüm, kolumu göğsüme bastırdım ve dişlerimin arasından tısladım. Acı kemiğimi kesiyordu ve çığlık atmamak için dudağımı ısırdım.

"İşte, onu bana ver," diye emretti Orion, toprakta önümde diz çöküp bileğime uzanırken ve parmaklarını nazikçe onun etrafında kıvırırken.

Acı kolumdan aşağıya hançer gibi inerken irkildim ama parmaklarının altında bir sıcaklık oluştu ve derime batarak onu yatıştırdı. Sanki ısıtılmış balmumu yaranın üzerine dökülüyormuş gibi hissettim. Nefesimi tuttum ve yeşil ışığa baktım.

avucunun altında parlıyordu. Acı azaldı ve kemiğin sıfırlandığını, yerine oturduğunu ve tekrar kaynaştığını hissettim. "Teşekkür ederim," diye fısıldadım, test etmek için bileğimi döndürdüm.

ve sahip olduğu büyüye hayret ediyordu.

"Kırdığım için en azından bunu yapabildim," dedi topuklarının üzerine oturarak.

"Bu biraz da benim hatamdı," diye takıldım ve o da sırıtarak kalbimin umutla sıkışmasına neden oldu.

Küçük bir kozanın içindeydik, altımızdaki otlar düzleşmiş ve etrafımızdaki saplar, tepemizden uçmadıkları sürece kimsenin göremeyeceği kadar uzamıştı - ki bu gerçek bir kozaydı bu yerdeki olasılık.

"Yani kazandım, değil mi?" Ben gülümsedim, o da kaşlarını kaldırdı.

"Hiç şansın yok. Beş saniyelik bir bekleme olmalı yoksa oyun devam eder."

Gerçekten mi?

Onu sırt üstü yere düşürmek için güçlü bir hava fırlatırken ona hiçbir uyarıda bulunmadan ellerimi savurdum. Tepki vermekte o kadar hızlıydı ki, onu yere sermeye yaklaşamadan engelledi. Kendini bana doğru fırlatıp kaçmaya çalışırken küfrettim ama yeterince hızlı değildim. Ağırlığını yere verip beni tüm gücüyle yere yapıştırırken onunla savaşmaya bile çalışmadım.
Vücut.

"Büyü kullanman gerekiyor," dedim nefes nefese, ağzı benimkinden bir santim ötede dururken boğazı titriyordu. Tarçın kokusu üzerime yayıldı ve ateş karnımın derinliklerine ulaşarak bir öpücük için eğilmeyi düşünmeme neden oldu. Biz Birbirimizden uzak durmak için sağlam bir karar verdik ve bakın şimdiden nereye geldik? Büyük çaba.

"Belki kaba kuvvet de bazen aynı derecede etkilidir," dedi. göğsümü delip geçen ve içime aç bir ürperti gönderen gürleyen bir ses tonuyla söyledi.

Kasları sertleşip beni altına hapsederken, "Fiziksel temas yok demiştin," diye fısıldadım. Aklımı kaybediyordum. Onu defetmeye çalışmalıydım ama bir yere gitmesini istemiyordum. Ve yüzündeki yoğun ifadeye bakılırsa bana vererek, kendisinin de bu çizgiyi tekrar geçmeye ne kadar yakın olduğunu söyleyebilirdim.

"Ya tereddütlerim varsa?" diye homurdandı. "Kararsızsın,"

diye belirttim. "Ve kafa karıştırıcısın."

"Öyle olmak istememiştim." Başını eğerek ağzını kulağıma yaklaştırdı ve tüylerim diken diken oldu.

Nefes. "Senin yanındayken doğru düşünemiyorum," dedi ağır bir sesle, eli başımın yanındaki toprağı tırmalıyordu. "Yapabilirim
seni o savaşta kaybedebilirdim ya da bunun nasıl sonuçlanabileceğini hiç bilmeden ölebilirdim..."

Boğazım düğümlendi ve neredeyse nefsime yenik düşüyordum.

içimde yükseliyordu. Ama şehvet uğruna tehlikeye atılacak çok şey vardı. Bu aptalcaydı. O işini kaybedebilir ve 'güçten utanabilirdi', ben de Akademi'deki yerimi kaybedebilirdim.

"Sana hayatımı borçluyum," diye nefes aldı ve kalbim neredeyse yerinden çıkacaktı.

dudaklarını yanağıma bastırdığında patladı. "Teşekkür ederim." "Solaria'nın geri kalanı o kadar da minnettar hissetmiyor," dedim.

tenimde yanık izi bırakarak uzaklaştı. "Vulpecula denen adam o makaleyi yayınladıktan sonra olmaz."

"Ne dediğini sikeyim," diye homurdandı Orion, sonra bunu söylememesi gerektiğini fark edince kaşlarını çattı.

"Bizim hakkımızda yalanlar yaydığı için memnun olmalısın. Siz kesinlikle Varisler Takımısınız." Bakışlarını üzerimde tutarken çenemi yukarı kaldırdım.

"Haklısın," diye mırıldandı. "Haklıyım."

Bunu doğruladığını duyunca kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Öğretmenim olmasının yanı sıra, bir kan davasının karşıt taraflarındaydık.

asla kapatılamayacak olan. İç çekerek ellerimi omuzlarına bastırdım ve onu geri ittim. Sanki ben onu itmişim gibi kolayca hareket etti, ayağa kalktı ve beni peşinden sürükledi. Ellerimiz ayrıldı ve duvar daha da kalınlaştı.

"Yeni bir irtibat görevlisine ihtiyacım var," dedim

boğazımı kemiren yumrunun içinden.

Sertçe başını salladı, başını eğerken bir an için çocuksu ve kırgın görünüyordu.

Havada asılı duran manyetik bir enerji beni ona doğru itmeye çalışıyordu. O kadar güçlüydü ki, onu uzaklaştırmak için bilinçli olarak bir adım daha geri atmam gerekti.

"Buna bir son vermeliyiz," dedim sertçe ve arkamı dönüp çayıra doğru yürüdüm, kalbim göğsümde acı içinde çarpmasına rağmen arkama bakmaya cesaret edemedim.

Ormanın içine girdiğimde koşmaya başladım, Aer House'a doğru hızla ilerliyordum, kalbimdeki bu umutsuz özlemi bastırana kadar saklanma ihtiyacı duyuyordum.

Odama vardığımda nefes nefese kalmıştım, acele ediyordum.

içeri girip kilidi çeviriyordum. Kapıya yaslandım, çarpan kalbim yavaşlamaya başladığında başımı tahtaya vurdum.

Atlas'ım pingledi ve çantamdan çıkardım, içgüdülerim Orion'dan beni bekleyen özel bir mesaj bulduğumda yıprandım.

Lance:

Ya durmasını istemiyorsam?

Lunar Leisure'daki erkek soyunma odasında kıyafetlerimi çıkardım ve spor çantama doldurdum. Bir kıymık Ashanti'yi düşündükçe kalbim yerinden çıkacak gibi oluyordu. Sürü üyelerinden birini kaybetmek aynı anda kalbimizden bir parçayı koparmak gibiydi. Hepimiz bu acıyı paylaşıyorduk ve hepimizin bunu atlatmasını sağlamak benim sorumluluğumdu.

"Capella, Castro, Cray - sıra sizde!" Profesör Prestos kapının arkasından seslendi.

Diğer iki kurt tarafından yakından takip edilerek odadan çıkarken kulağımın arkasındaki şiddetli kaşıntıyı kaşıdım. Onlar benim sürümün bir parçası değildi. Okuldaki en yüksek rütbeli Alfa bendim ama tek Alfa ben değildim. Kolaylık olsun diye Evlerimizde sürüler oluşturma eğilimindeydik. Gerçi
Bazen başka bir gruptan bir Beta gözüme çarpardı ve onun için bir Alfa'ya meydan okumam gerekirdi. Her zaman ben kazanırdım.

Beyaz duvarlardan oluşan koridor boyunca ilerlerken burnuma naneli bir şeyin kokusu geliyordu. Koku etrafımda yoğunlaştıkça, tekrar kendi

Çocukluğum bir anda geçti. Kurtadamlar Tarikat formlarına diğer tüm Tarikatlardan daha genç yaşta bürünürlerdi ve ben sekiz yaşımdan beri pire bandırması yememiştim. Şimdi bunu yapmak zorunda kalmak çok utanç vericiydi. Bir an için burnumu sızlatan ve gözlerimi yaşartan o naneli iksirle dolu banyoda yıkanırken kardeşlerime bakan beyaz bir yavruydum. Sorumlulukları ve koruması gereken bir itibarı olmayan bir çocuk.

Kapıları iterek devasa havuz odasına girdiğimde, tepemde parlayan cam çatı yükselirken bu anıyı bir kenara attım. Etrafımda ısıtılmış hava dolaşıyordu ve o nane kokusu daha da güçlenmişti. Havuz suyu gitmiş, yerine serin, kremsi bir iksir gelmişti.

Fiziksel Gelişim öğretmeni Profesör Prestos elinde Atlas'ıyla bana doğru yürüdü. Dar şortunun altından bronzlaşmış bacaklarına bakmaktan kendimi alamadım. Koyu renk saçları ensesinin bir tarafında balık kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Prestos bir bok almadı ama ben de ona bir şey vermeyi planlamıyordum.

Bugün.

"Vardiyanı değiştir ve on beş dakikalığına havuza gir, Capella," diye talimat vererek Atlas'ında beni işaretledi.

Bir grup kurt Düzen formları içinde çukurdan çıkıyordu ve aralarında Frank'i gördüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Devasa siyah formu, pire tedavisi nedeniyle yanlarına doğru kaplanmış saçlarıyla daha küçük görünüyordu.

Bu lanet pireleri bir şekilde kaptığımdan beri sürüm odamda uyumamıştı. Darcy'nin beni görmeye geldiği gece. Artık sürümün bir üyesini kaybetmiştim.

içgüdülerim daha da şiddetle yanıyordu, bana onu başlatmak. O bir Kurtadam bile değildi. Bu çok saçmaydı. Ama bu vahşi duyguları durdurmak için onu sürümün resmi bir üyesi yapmaktan başka bir yol bilmiyordum.

Belki Profesör Canis'e sorarım. Düzen Geliştirme öğretmenim konu bizim türümüz olduğunda oldukça bilgiliydi. Darcy Vega'ya olan bağımı koparmanın bir yolu varsa, bunun ne olduğunu bilmeliydim. Onu Omega'm yaptığımdan beri, ona zarar verme düşüncesi dayanılmazdı. Bunu kastettiğimi bile düşünmemiştim. O gün sadece onun odasına gitmiştim.

Onun yerini hatırlatmak için. Ama ben kendi yerimi korumak için yaratılmıştım.

Ve şimdi onu sürüme aldım, onu başlatmayı ne kadar geciktirirsem, o kadar deliliğe sürükleneceğim.

Saçını kestim. Lanet olası kalbini kırdım. Buna dayanamıyorum.

Kurtadam formuma dönüştüm, pençelerim Altımdaki soluk mavi fayanslar. Havuzun kenarına kadar geldim ve sığ kısma girdim, diğer iki erkek kurt da beni yakından takip etti. Bir avuç kız da göründü ve aralarında Alice'i fark ettim. Ashanti'yle yakındı ve onu ve sürünün geri kalanını rahatlatmak için çırpınıyordum ama yine de benimle hiç vakit geçirmiyorlardı. Bu anlaşılabilir bir şeydi; kurt adam pireleri tam bir belaydı. Isırıkları derinin derinliklerine inen yakıcı bir kaşıntıya yol açıyordu. Bu tedaviden sonra her şeyin normale döneceğini umuyordum.

Çünkü geceleri yalnız olmak beni kırmaya başlamıştı.

Boynuma kadar havuza battım ve kalın madde tenimde karıncalanırken orada durmak zorunda kaldım.

Alice benekli gri formuna büründü ve suya daldı. Onu çağırmak için burnumu kaldırdım ama o döndü.
uzaklaştı, havuza girerken diğer kızlarla birlikte gruplaştı.

Kalbim yerinden çıkacakmış gibi çarpıyordu. Neden hala Beni görmezden gelerek mi? Sadece pirelerdi ve bundan sonra gitmiş olacaklardı. Onlara bunu yaşattığım için kızgınlar mıydı? O kadar da kötü değildi; sadece hafif bir rahatsızlık. Değmezdi.
benden kaçıyorlardı. Özellikle de ben onların Alfa'sı olduğum için.

Sertçe havladım ve ses cam tavandan yankılanarak bana geri döndü. Alice bana doğru döndü ve dişlerini göstererek geri çekilmem için açık bir uyarıda bulundu. Diğer iki erkek yüzerek uzaklaştı ve ben havuzun bir köşesinde beni yutmakla tehdit eden bir korkuyla kalakaldım.

Bunu neden yapıyorlar?!

Tekrar geçmişe döndüm, bu sefer hayatımın en kötü haftasını yeniden yaşıyordum. Kar tanelerinin minik ıslak burnumda eridiğini, soğuğun kürkümün altına girerken her yerime işlediğini neredeyse hissedebiliyordum.

Bu anıyı göz kırparak uzaklaştırırken içimden bir inilti kaçtı ve onu yakın zamanda yeniden ortaya çıkamayacağı derinlere ittim.

"Zaman doldu!" Prestos sonunda seslendi ve ben de havuzdan çıkıp grubun geri kalanını takip ederek büyük duş odasına doğru yürüdüm. İçgüdülerim beni yakıp kavuruyordu. Takip etmiyordum, önderlik ediyordum.

Alice'in topuklarına vurarak onu hizaya getirmeye çalıştım ve sürünün en önüne geçtim. Geriye düştü ama

ben geçerken bana baktı.

Ne haltlar dönüyor burada?

Yukarıdaki duşlardan üzerime akan sıcak su, sütümsü sıvıyı patilerimin etrafındaki kanalizasyona akıttı. Paltom temizlendiğinde, Fae formuma geri döndüm ve odanın uzak ucundaki bir havluyu kaptım.

Diğerleri de yer değiştirdi ve Alice havlu almak için yaklaştığı anda kolunu yakalayıp dişlerimi gösterdim. "Neyin var senin?" Hırladım ve o da bana hırlayarak karşılık verdi.

Kolunu çekti, kabarık beyaz havlulardan birini kaptı ve vücuduna sardı. Uzun siyah bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı ve bana sert bir bakış attı. "Sürü ve ben konuşuyorduk."

"Ve?" Diğer kurtlar odadan kaçışırken ben ona havlar gibi bağırarak sordum.

"Ve Frank senin Darcy Vega'yı bir Omega yaptığını söylüyor," diye tısladı, koyu mavi gözleri öfkeyle bana dikilmişti. "O bir kurt bile değil."

"Bunu bilemezsin, daha ortaya çıkmadı," diye tersledim ama Pitball sahasında çıkardığı o cehennem ateşini görmüştüm. O bir kurt değildi ve bunu herkes biliyordu. Okulda konuşulan tek şey buydu. Ve başka bir Tarikat'ı sürüye kabul etmek yaşam tarzımıza hakaretti.

Alice elini tuttuğum yerden çekti. "Seni seviyoruz, Alfa. Ama ondan kurtulman gerek. Bunu yapana kadar seni bir daha takip etmeyeceğiz." Soyunma odasından dışarı çıktı.

ve ben yalnız kaldım, boşluk çok genişlemiş gibi görünürken omuzlarım titriyordu. Çok boş.

"Alice!" Arkasından seslendim, sesim tiz çıkıyordu.

Darcy'den kurtulmak o kadar kolay değildi. Ben zaten onu kendimden biri olarak kabul ettim. Bu da onu korumam gerektiği anlamına geliyordu. Ve sürgün sadece bir Alfa'ya meydan okunduğunda gerçekleşirdi. Eğer benimle dövüşürse ve ben kazanırsam, onu sürüden atabilirdim. Ama meydan okuma ondan gelmeliydi; bu kısmı kontrol edemezdim. Ve kalbimin sessiz, dirençli bir parçası da bunu istemiyordu. Onun Alfa'sı olma fikrini biraz fazla sevmiştim.

Kahretsin, boku yedim.

Aceleyle soyunma odasına döndüm, kurulandım ve Kot pantolonumu ve gömleğimi giyip spor çantamı omzuma attım. Nemli saçlarımı topuz yaptıktan sonra Atlas'ımı kontrol ettim ve cildimin kaşınmayı nihayet bırakmış olmasının keyfini çıkardım.

Beni bekleyen mesaj öfkeli kalbimi yatıştırdı.

Max:

Bu gece King's Hollow'da kalıyoruz. Sokağa çıkma yasağından önce orada olun - Orion bu akşam ev puanları için uğraşıyor.

Kardeşlerim için yıldızlara şükürler olsun. Onlar olmasaydı, gerçekten yalnız olurdum.

Lunar Leisure'dan aceleyle çıktım ve buz gibi rüzgâr üzerime çarparken Ağlayan Orman'a doğru ilerledim. En azından ben
kendime geldim; artık pire yok. Artık bir sokak köpeği gibi kaşınmak yok.

Mutt. Ancak kurt ihtiyaçlarım hiç karşılanmıyordu ve şefkat için umutsuzluğa kapılıyordum.

King's Hollow'a giden son bir kilometreyi koştum, devasa meşe ağacını çevreleyen koğuşları iterek geçtim ve kapıya yöneldim. İçi boş ağaç gövdesine kabul edildim ve dolambaçlı merdivenlerden hızla ahşap mobilyalar ve kürk örtülerle dolu geniş salona çıktım.

Odanın bir tarafında bir ateş yanıyordu ve Darius ateşin yanındaki koyun postundan halının üzerine uzanmış, gömleksiz bir şekilde avuçlarında ateşle oynuyordu. Gözlerim bir an için onun karın kaslarına takıldı ve sertçe gözlerimi kırpıştırıp arkamı döndüm.

Max Atlas'ının üzerinde, geniş kanepeye yayılmıştı ve Caleb görünürde yoktu.

"Nane gibi kokuyorsun." Max sırıtarak Atlas'ından başını kaldırdı.

"Pire sosu," dedim gülümsemesini yansıtarak. "Artık kaşımak yok. İsiliğin nasıl?" Şu anda herhangi bir iz göremiyordum ama Max gömleğini kaldırdığında karnında belli belirsiz bir et çizgisi belirdi.

"Hemşire bunun birkaç gün içinde geçeceğini söyledi ama geri kalanı geçti. Şimdiye kadar gördüğü en kötü Griffin döküntüsü vakası olduğunu söyledi."

"Gerçekten de hassas bir cildin var," dedi Darius kaşlarını çatarak, ateş ışığının omuzlarındaki geniş kasların üzerinde dans etmesi için dik oturarak. Yarı tanrı gibi görünüyordu, cildi o kadar mürekkepliydi ki-

Dilimi ısırdım. Biriyle yatmam gerekiyordu. "Caleb nerede?" diye sordum.

"Sence nerede?" Darius tekrar halının üzerine çökerek odanın karşısındaki kapıyı işaret etti.

"Gidip onu göreceğim." Yürüdüm, kapıya çıkan kısa merdiveni kullandım ve dışarı çıktım. Ahşap ip
Köprü önümde uzanıyordu ve karşıdaki ağaca kadar uzanıyordu; burada sinekler dalların arasından süzülüp parıldıyordu. Karşıya geçtim, rüzgâr hızlandı ve köprüyü ayaklarımın altında sallıyordu. Yakınlarda bir yerde bir baykuş öttü ve ardından kurtların uzaktan gelen sesi duyuldu.

Bensiz koşan kendi sürümün tanıdık çağrısını dinlerken kalbim sıkışarak donup kaldım. Sanki ayın kendisi bana sırtını dönmüş gibi acı vericiydi.

Kendimi hareket etmeye zorladım, Caleb'i
En sevdiğim yer. Bu taraftaki ağaç evin etrafına bir veranda inşa edilmişti ve çatıdan sarkan bir salıncak vardı. Korkuluk boyunca ve çatının kenarına kadar peri ışıkları parıldıyordu. Caleb bankta oturuyordu, Atlas'ı elindeydi ve yüzü kızgınlıkla çizilmişti.

"Hey dostum, n'aber?" Yanına oturdum, sürümün bensiz koştuğuna dair tüm düşünceleri bir kenara ittim - şu anda sürüyü kim yönetiyordu? Lanet Maurice mi? Olmasa iyi olur.

"Tory Vega beni kapattı. Bu gece odama gelmesini istedim ama bana mesaj atıp gelmeyeceğini söyledi.
ve bu zamanı 'kişiliğim üzerinde çalışmak' için kullanmam gerektiğini söyledi." İçini çekti, öfkeyle FaeBook yazılarını dalgınca karıştırdı, korkuluklara tekme attı ve bizi geriye doğru savurdu.

"Vegas zor iş." Homurdanarak başımı arkaya yasladım.

Caleb bana meraklı bir bakış fırlattı. "O zaman beni yargılamıyorsun? Çünkü ne zaman Darius'un önünde onun adını ansam alevler içinde kalacakmış gibi görünüyor."

"Benim de küçük bir Vega sorunum var. Şu anda seni tam olarak yargılayamam."

"Öyle mi?"

Onlara Darcy'nin benim sürümde olduğunu söylememiştim. Onlara her zaman her şeyi anlatırdım, ama bu bir şekilde ihanet gibi görünüyordu, her ne kadar bunu yapmaya niyetim olmasa da.

"Darcy'yi yanlışlıkla Omega yaptım."

"Sen ne?" Caleb ağzından kaçırdı ve ben de kaşlarımı çatarak başımı salladım.

Gözlerim ağzında bir an fazla oyalandı ve boğazımı temizledim. Grr. Lanet kurt ihtiyaçları.

"Biliyorum, çok boktan bir durum. Ve şimdi onu düşünmeden duramıyorum. Resmi olarak bana meydan okumalı ya da beni memnun etmeli.

Böylece onu başlatabilirim. Ne kadar iyi gittiğini düşünüyorsun?

Oh ve tüm sürümün beni dışlamasından bahsetmiyorum bile çünkü şimdi Tarikatımızdan bile olmayan birini inisiye etmek zorundayım."

"Kahretsin," diye nefes

aldı Caleb. "Evet."

Bakışlarım Atlas'ındaki bir FaeBook gönderisine takıldı ve ben

Elinden kaptım, Maurice'in üstsüz bir selfie'sinin de ona eşlik ettiğini görünce içim burkuldu.

Maurice Galaxi: Yeni sürümle koşuya çıkıyorum. Karın kasların varken Alfa dövüşleri gerçekten gerekli mi?

Bunlar gibi mi?

#topdog #sethwho? #newalphaintown

Yorumlar:

Alice Telesto: Dikkat et şekerim pozisyon için kendim savaşabilirim ;)

Maurice Galaxi: Belki de yakında ona meydan okumalıyız ama buna değeceğinden emin olmak için önce sürünün tadına bakmak istiyorum...

Lisa Canis: Bay Capella'ya ne oldu?

Maurice Galaxi: Bize ihanet etti, Profesör :(#hain #somewolvesarebetteroffalone

Lisa Canis: Olamaz! #frownyface

Öfkeyle hırladım ve Maurice'in bana meydan okumasıyla ilgili yorumuna büyük harflerle bir cevap yazdım.

Seth Capella: BEN SIZIN ALFANIZIM. BANA MEYDAN OKURSAN SENİ YOK EDERİM!!!!!!!!

Caleb, ben postaya basamadan Atlas'ı elimden aldı, sonunda elimden alırken parmağım hâlâ ünlem işaretlerine basıyordu.

"Sakın buna kalkışma," dedi. "Soğukkanlılığını kaybederken görülemezsin. Basın bunu öğrenebilir."

"Cal." Ona pençe attım. "Onun Alfa'sı olduğumu bilmeli. Ashanti'nin ölümüyle başa çıkmaları için onlara zaman tanıyordum ama-"

"Seni kızdırmaya çalışıyor," diye bastırdı Caleb, Atlas'ı ulaşamayacağım bir yerde tutarak. Ekrana baktım ve haber kaynağının Caleb'ın geçen yıl The Rising Moon Magazine'de basılan profesyonel bir fotoğrafına kaydığını fark ettim. Göğsü çıplaktı ve kameraya sırıtırken vücudu deniz suyuyla parlıyordu. Elinde ise bir
Dondurmayı yalamak için eğilmişti ama birisi
kırpıp, yerine ışıltılı bir Pegasus siki koymuş.

Caleb bakışlarımı takip ederken ben o görmeden önce ona ulaşmaya çalıştım.

"Pislikler!" Atlas'ı elinde öyle sert ezdi ki, kıracağına yemin edebilirdim.

"Sakin ol," diye iç geçirdim. "Kendi tavsiyeni dinle."

"Tamam. Siktir et onları." Atlas'ı kaşlarını çatarak bir sandalyeye fırlattı.

Ormanda yine bir uluma sesi duyuldu ve reddedilme kalbime saplanırken içimden bir inilti kaçtı.

Caleb kolumu okşadı ve bu temas içimi acıttı. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Birine ihtiyacım vardı.

Dokunuşuna doğru ilerledim, kişisel alanını işgal ettim ve çenesine doğru sokuldum. Kendime engel olamadığımı biliyordu.
ve onun düzeni dokunsal davranışlarımız açısından benimkinin neredeyse tam tersi olmasına rağmen, bunu yapmam gerektiğini bildiği için yapmama izin verdi yoksa delirirdim. Ama bu gece, bundan daha fazlasını hissettim. Duyularım onun etinin kokusuyla canlandı.
ve vücudunun sıcaklığı.

Ağzımı kulağına götürdüğümde Caleb, "Seth," diye uyardı.

"Parıldayan Pınar'da geçen zamanı hatırla.
yıl?" Ellerimi saçlarına gömdüm ve o da boğazından derin bir hırıltı çıkardı.

"O bir kereydi. Ve orada bir kız da vardı," diye belirtti.

"Her zaman değil," dedim sırıtarak ve ağzımı çenesinin hizasında gezdirdim. Hâlâ beni itmiyordu
Bu yüzden elimi göğsüne koydum ve karın kaslarının sertleşmiş çizgilerinde gezdirdim. "Baştan mı çıktın?"

Hırladı, elimi elinin kenarından yakaladı.
ve beni geri itti. Boğazımdan bir inilti çıktı ama konuyu zorlamadım. Eğer oraya gitmek istemiyorsa, bu ona kalmış bir şeydi. Şu anda sadece biraz ilgiye ihtiyacım vardı. Herhangi bir ilgi.

"Senin bir kız arkadaşın var, unuttun mu?" Caleb söyledi. "Oral sekse ihtiyacın varsa, git onu bul."

Evet, bir kız arkadaşım var. Son birkaç gündür yapayalnızdım ve Ashanti'nin ölümü beni çok üzmüştü ama Kylie'yi teselli etmek için ona gitmeyi bir kez bile düşünmemiştim. Bunu cidden kesmek zorundaydım.

Benim yan komşum olarak büyümüştü ve Zodiac'a başlamadan önceki yaz çok ateşli olmuştu. Ben de Akademi'den eve döndüğümde onunla geçirdiğim bir dizi terli gece, sürümle birlikte olmadığım zamanlarda beni iyice tatmin etmişti. İkimiz de eğlenmiştik ve belki bir ya da iki kez ona kız arkadaşım olduğunu söylemiştim çünkü o zamanlar öyle hissetmiştim. Ama şimdi... arzuladığım tek kız Darcy Vega'ydı.

Ki bu imkansız bir hayaldi. Ona yaptıklarımdan sonra bana asla dokunmazdı. Tabii ona bir şekilde kendimi affettirmezsem.

Caleb'a baktım, son derece haince bir şey söylemeye hazırlanıyordum. Ama o Tory'yi beceriyordu, bu yüzden beni anlayacağını biliyordum. "Sence Darcy hiç-"

"Hey, Vegas'tan mı bahsediyorsun?" Max aradı ve İkimiz de döndüğümüzde onu köprünün üzerindeki alçak bir dalda barfiks çekerken bulduk. Gözlerim kaslarına takıldı ve bakışlarımın takdirle dolaşmasına izin verdim. Normalde Arkadaşlarıma sapıklık yapmak. Ama bu gece normalden

başka bir şey hissettiriyordu. "Sayılır." Bir omzumu silktim.

"Hepimizin onlar hakkında konuşmaya ihtiyacı var. İçeri gelin." Max

köprünün üzerine düştü ve o uzaklaşmadan önce ağırlığının etkisiyle köprü sarsıldı.

Caleb'in beni takip ettiğini hissederek ayağa kalktım ama daha iki adım atamadan kolumdan tutarak beni döndürdü ve Beni sıkı bir kucaklamaya sürüklüyor.

"Sürün sana geri dönecek." Omzuma sıkıca vurdu.

Kendimi ona sardım, o anda bu sarılmaya dünyadaki her şeyden daha çok ihtiyacım vardı.

"Ashanti," diye boğuldum ve bana daha sıkı sarıldı.

"Biliyorum," diye iç geçirdi. "Nimfleri siktir et. Bir gün hepsini yok edeceğiz."

Omzuna doğru başımı salladım ve o da beni serbest bıraktı. Biz

Köprüyü geçmeye başladım ve diğer tarafa ulaştığımda kendimi çok daha iyi hissediyordum. Kardeşlerim etrafımdayken

Bunu atlatmak. Birbirimize kenetlendiğimiz sürece her şeyin üstesinden gelebiliriz.

Kapıya doğru yürürken, "Ve neredeyse seni öpmeye çalışacak kadar çaresiz olduğumu düşünmek," diye mırıldandım.

"Sadece rüyalarında," diye fısıldadı Caleb.

"Ve anılar." Kaşlarımı kaldırdım ve o da dudaklarını büzdü. "Bunu hiç hatırlamıyorum," diye yalan söyledi.

"Kendine bunu söylemeye devam et." Çalışma odasına girerken omzuna bir yumruk attım.

Darius ayaktaydı, elleri koltuğa dayanmıştı. şömineye bakıyordu. Kendi endişelerime o kadar kapılmıştım ki, onun ne kadar stresli olduğunu tamamen gözden kaçırmıştım.

Doğruca ona doğru yürüdüm, kollarımı arkadan ona doladım ve omzuna sokuldum.

"Dostum," diye homurdandı, vücudu altımda gerilmişti.

"Üzgünsün," diye ısrar ettim ve o da iç çekerek orada kalmama izin verdi.

"Evet öyle, ama öfkesini boşaltmama izin vermiyor," dedi Max, Caleb ona katılırken kanepeye çökerek.

"Onu bırakmak istemiyorum," diye hırladı Darius ve ben de arkasını dönebilmesi için onu serbest bıraktım. Kolumu sıktı ve ben de başımı sallayarak Max ve Caleb'in arasına oturdum, yer açmak için onları kenara ittim.

Max omzunu benimkine yasladı ve ben onun Ashanti'ye olan üzüntümün bir kısmını uzaklaştırdı. Ona bir

Teşekkür eder gibi baktı ve başını salladı, aramızda sessiz bir anlayış geçti.

Darius kollarını kavuşturarak hepimize baktı. "Az önce babam aradı. İddiamızın resmen tehdit altında olduğuna inanıyor. Pazar gününden önce Vega İkizleri kolay bir avdı. Solarya tahtı için düşünüldüklerini düşünmek bile bir şakaydı, ama şimdi..."

"Attıkları ateş çok güçlüydü," dedi Max, öne doğru oturup dirseklerini dizlerine dayayarak.

Caleb, "Yine de aslında tahtı istemiyorlar," diye belirtti.

"Pitball maçından sonra söyledikleri bu değildi," diye hatırlattım, boğazımdan gürleyen bir hırıltı çıktı ve Caleb ciddiyetle başını salladı.

"Öyle olsa bile, The Celestial Times'daki o makale yaptıklarını küçümsemek için iyi bir iş çıkardı. Asla alamayacaklar
destek aldık," dedi Caleb.

Darius başını sallayarak, "Bu bir gazete, Cal," dedi. "Başka yerlerde de çıkacaktır. İnternette görüntüler var zaten."

Max, Darius'a gözlerini kırpmadan bakarken karanlık bir tonda, "Odadaki fili ele alalım," dedi. "Görünüşe göre Ejderha olarak ortaya çıkacaklar."

Nefes verirken Darius'un burun deliklerinden bir duman çizgisi çıktı. Omuzları titriyordu ve içimden bir ses, Tarikat formuna bürünüp öfkesini gökyüzünden çıkarma isteğini dizginlediğini söylüyordu.

"Derin nefes al," diye teşvik etti Caleb ve Darius yavaşça başını salladı.

"Bir de iyi tarafından bak," dedim. "Onlardan biriyle evlenebilir ve dişli kuzeninle evlenmekten kurtulabilirsin?"

Darius'un gözleri bana döndü, öfkesi sanki bir saniyeliğine çözülür. "Bu kötü bir fikir değil. Tory Vega beni birden fazla kez kuru kuru becerdi, bu yüzden muhtemelen onu kazanabilirim."

"Umarım şu anda şaka yapıyorsundur," dedi Caleb ölümcül derecede alçak bir sesle ve ben de sırıtarak ona döndüm.

"Birileri kıskanmış," diye alay ederek kalçasını benimkiyle ittim ve dudaklarını sıkı bir çizgi halinde birbirine bastırdı.

Caleb'in tepkisine karşılık verirken Darius'un yüzünde bir gülümseme belirdi. "Onu hizada tutmanın bir yolu da bu olabilir, değil mi Caleb? Eminim senin oyuncağına sahip çıkmamın bir sakıncası yoktur.
Zaten onunla sadece vakit geçiriyorsun, değil mi?"

"Doğru," dedi Caleb, omuzları kaskatı kesilmişti ve ben bunun doğru olmadığını bilerek ona baktım. Caleb pek sık ayrıcalıklı davranmazdı ama Tory'ye karşı bunu yapmaya çalışıyor gibiydi. Bu da onu gerçekten önemsediği anlamına geliyordu. Duygularım Darcy yüzünden düğümlenmişti. ikisini de kontrol altında tutma konusunda gerçek bir soruna neden olmak üzere olduğumuzu hissetti.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en inandırıcı numaraydı," diye alay etti Max. "Ve kıskançlığını buradan hissedebiliyorum dostum, yani kimseyi kandırmıyorsun."

"O benim Kaynağım, sahiplenici olmam doğal.
Bu onu önemsediğim anlamına gelmez," diye ısrar etti Caleb, ters ters bakarak

Max'i geri adım attırmak için.

Kavgaları beni rahatsız etti ve onlara hırladım.
Max de onu geri çekmeye çalıştı. Masum bir tavırla ellerini kaldırdı ve ben de rahatlayarak ayağa kalktım ve
Darius'un yanında durmak yerine.

Darius'un şakacı ifadesi kayboldu. "Eğer Vegaslılar güçlerini ortaya koyuyorsa, hepimiz daha güçlü olduğumuzu herkese hatırlatmak zorunda kalacağız."

"Ama biz daha güçlü değiliz. Onlar eğitildikten sonra olmaz," dedi Caleb.

Max karanlık bir gülümsemeyle koltuğunda geriye yaslandı. "Ama biz eğitimliyiz. Onlara karşı dört yılımız var. Hiçbir güç bunu geçemez ve hepiniz bunu biliyorsunuz."
Zodiac'ta henüz ikinci sınıf öğrencisi olmamıza rağmen, okuldan beri özel öğretmenlerimiz vardı.
On beş yaşında erken Uyanış. Bizi yakalamalarına imkân yoktu.

"Peki ne öneriyorsun?" Ben sordum.

"Bu okula gerçek hükümdarların kim olduğunu hatırlatıyoruz," dedi Max hevesle. "Vegas'ı kutusuna geri koymanın zamanı geldi."

Caleb ile kısa bir bakışmayı paylaştım, sırlarımız aramızda yayılıyordu.

Vücudum onu korumamı söylerken Darcy'ye nasıl haddini bildireceğim? Ve Caleb, Tory'ye karşı açıkça bir şeyler hissederken onu nasıl alt edecek?

İçimi çektim, Max'e bakarken bunu söylemem gerektiğini biliyordum. "Üzgünüm kardeşim, şu anda hiçbir şey yapamam. Darcy benim Omega'm."

"Ne?" Max tersledi ve Darius'tan alçak bir hırıltı duyuldu.

Ellerimi masumca kaldırdım. "Bu bir kazaydı." "Düzelt o zaman," dedi Darius.

"Üzerinde çalışıyorum," diye iç geçirdim ama gerçekten çalışıyor muydum?

Caleb omuz silkerek, "Tory ile eğlenmenin tadını çıkarıyorum," deyince Darius ona ters ters baktı. "Hesaplaşma'da başarısız olmalarını umalım derim."

"Ya yapmazlarsa?" Max hırladı.

"O zaman hallederiz," dedim ve Caleb başıyla onayladı. "Sadece bir hafta."

"Peki," diye homurdandı Max, koltuğuna geri oturarak. "Ama kabul ederlerse, öncekinden daha iyi bir plan yapmamız gerekecek."

"Elbette," dedim gayri ihtiyari. Bunu kendime bile itiraf etmekten hoşlanmıyordum ama Darcy'yi sürümden ayırmayı bilerek ertelediğimi biliyordum.

Darius'tan ısı yayılıyordu ve bir şeylerin onu hâlâ rahatsız ettiğini söyleyebilirdim.

"Ne oldu?" Onu dürttüm ve kaşları çatıldı.

"Eğer Ejderhalarsa, babamın onlarla başa çıkmanın en iyi yolu konusunda kendi düşünceleri olacaktır."

"Gerçekten onlardan biriyle evlenebileceğini düşünüyor musun?" Caleb endişeli bir bakışla sordu.

"Hayır... mesele de bu." Darius başını salladı, kaşları ağır bir şekilde çatıldı. "Eğer onların Ejderha olarak ortaya çıkacaklarına inanıyorsa, bunu sineye çekeceğini sanmıyorum. Aslında, bence bu gerçekleşmeden önce onları öldürmeyi tercih eder."

Ejderha Düzeni Güçlendirme, Ateş Bölgesi'nin güneybatısında, onu Su Bölgesi'nden ayıran termal havuzlara yakın açık bir düzlükte gerçekleştirildi.

Kükürt kokusu havada yoğun bir şekilde asılı duruyordu ve buhar

Gayzerlerden ve sığ havuzlardan yükselen sular, kıvrım kıvrım dallar halinde ovayı boydan boya katediyordu. Sofia'nın bir ara yüzmek için oraya gitmemizi önerdiğini hatırlayarak Parıldayan Pınarlara ilgiyle baktım. Ama yine de derin sulara girme fikrinden biraz korkuyordum ve bu deneyimin her zaman çok rahatlatıcı olacağından emin değildim.

yol.

Yine de düşündükçe, sıcak, termal suyun üzerinde çalışmam için iyi bir yer olabileceğini hayal ettim. Korkumla yüzleşmek. En azından soğuk olmayacaktı, bana çarptığım nehri ya da Varislerin üzerinde donduğu havuzu hatırlatmayacaktı. Ve eğer bu korkuyu gelecekte bana karşı kullanamayacaklarından emin olmak istiyorsam, o zaman gerçekten

yüzleşmek için çalışmam gerekiyordu. Eğer ben

Su Elementi Denememe soğuk su korkusuyla girersem, kendimi daha başlamadan başarısız olmaya hazırlamış olabilirim.

Bu düşünceyle havuzlara geri dönmeye ve en azından derin suya bakarken hissettiğim dehşeti bastırmak için bir şeyler yapıp yapamayacağımı görmeye karar verdim. Belki de
Değerlendirmeyi atlatmak için kendimi yeterince duyarsızlaştırdım. Gerçi birkaç günün bunun için yeterli olup olmayacağını merak ediyordum.

Darcy ve ben Atlas'ımdaki dersin nerede yapılacağını gösteren işarete yaklaşırken yan yana yürüyorduk ve hangimizin daha fazla ayak sürüdüğünden emin değildim. Darius Acrux'la bir saat geçirmek ikimizin de eğlence anlayışına uymuyordu ve onunla bu konu hakkında konuşmamıştım bile.
Nymph saldırısında birbirimizle çok şiddetli bir şekilde savaşmıştık. Oldukça yakından ve kişisel olarak
Orion'un neden onunla kertenkele formunda daha fazla zaman geçirmemiz gerektiğini düşündüğünden gerçekten emin değildim.

Vardığımızda sadece altı öğrenci bir araya toplanmıştı ve beşi erkekti. Kocaman gülümsedim.
Geraldine'in arkadaşı Angelica'yı gördü; Darius onlardan ayrı dururken etrafı diğer dört erkek tarafından sarılmıştı. Hayal kırıklığına uğrayan gruptan ayrıldı ve geniş bir gülümsemeyle bizi selamlamak için yanımıza geldi.

"Hey! Bugün bize katılacağını bilmiyordum," diyerek Darius'a bir bakış attı ve o da omuz silkti.

"Bunun önemli olduğunu fark etmemiştim," dedi.

"Grup sohbetine yazabilirdin," diye yakındı. "O kadar da zor değil."

"O grup sohbetinden ayrılmamın bir nedeni var," diye cevap verdi sinirli bir şekilde.

"Ve seni tekrar eklememin de bir nedeni var," diye itiraz etti Angelica. "Ejderhalar için bir yol olması gerekiyordu. Bu akademiye bağ kurmak için katılın ve en büyük siz

olduğunuz için-" "Bu sadece bu pisliklerin sizi bir gelin," dedi Darius, bunu söyleyen dört adamı işaret ederek onu düzeltmek için hiçbir şey yapmadı. "Ve pullarının tüm yıldızların güzelliğiyle nasıl parıldadığına ya da ateşinin ne kadar etkileyici olduğuna dair sürekli güncellemeler okumama gerek yok, hepsi bunun için ıslak rüyalar görüyor."

"O zaman kendi ateş gücünle ilgili ıslak rüyalar görüyorsun, değil mi Darius?" Kayıtsızca sordum.

Bakışları bana kaydı ve cevap vermekte gecikmedi. "Çok daha güçlü, bu yüzden daha olası olurdu," diye kabul etti.

Kendime rağmen bir kahkaha attım ve Darcy bana bir kaşını kaldırdı. Diğer Ejderhalar ikimize ilgiyle bakıyorlardı, sanki iki yeni dişi Ejderha şekil değiştiren fikri onlara cazip gelmişti. Ejderhaların kendi türleriyle üremeyi tercih ettiklerini bildiğim için Tarikatlarında iki yeni kızın ortaya çıkacağı fikrinin harika bir haber olduğunu düşündüm. Ama bir Ejderha olduğum ortaya çıksa bile, biriyle evlenmeye hiç niyetim yoktu. Özellikle de

Darius Acrux, Tarikatlarının ürettiği türden adamların bir örneğiydi. Dikkat dağıtacak kadar iyi görünmesi bir yana.

"Profesör gecikti mi yoksa?" Darcy etrafına bakınarak sordu.

"Akademi'de Ejderha Profesörü yok," dedi Darius. "Bu yüzden buradaki en büyük ve en güçlü Ejderha ben olduğum için bu oturumları ben yönetiyorum."

"Bir dahaki sefere bunu söylerken kafanı kıçından çıkarmayı deneyebilir misin?" Ben sordum ve Angelica gülmemek için dudağını ısırdı. Diğer Ejderhalar bir şey söylemeye niyetli görünmüyorlardı ama gözleri tenis maçı izler gibi Darius ve bizim aramızda gidip geliyordu.

Darius, "Gerçekler konusunda yapabileceğimiz pek bir şey yok, Roxy," dedi,

Kendini beğenmiş bir pislik gibi konuşuyordu. "Ve sanırım Nymph dövüşü sırasında bana bindikten sonra ne kadar büyük olduğumu çok iyi biliyorsun."

"Hayatını kurtardığım zamanı mı kastediyorsun? Bunun için bana ne zaman teşekkür edeceğini merak ediyordum."

"O dövüşte senin de hayatını kurtardım, o yüzden ödeştik diyebiliriz sanırım," diye cevap verdi. O dövüşte yaptıklarım için bana minnet duyduysa bile bunu şimdi göstermiyordu. Ama ne beklediğimi bilmiyordum, Bay Kendiyle Dolu'nun o anda bana ihtiyacı olduğunu kabul edeceği pek söylenemezdi.

"Orion, bizim hakkımızdaki teorisi doğruysa sizden daha büyük Ejderhalar olacağımızı düşündüğünü söyledi," diye araya girdi Darcy, ben bu küçük sohbeti tam bir kavgaya dönüştürmeden önce.

"Orion pek çok şeyin, her şeyden daha büyük olduğunu düşünmeyi sever.

Gerçekten öyleler," diye şaka yaptı Darius ama Darcy'nin yorumu üzerine gözlerinden geçen kızgınlık titreşimini kaçırmadım. "Ve bir Ejderha olmak sadece boyuttan ibaret değildir."

"Ne gibi?" Ben sordum.

"Biz var olan en güçlü Tarikatız. Diğer Tarikatlardan daha az sayıda olabiliriz ama tek bir Ejderha'yı şekil değiştirmiş halde yenmek için bir sürü Kurtadam gerekir. Ve o zaman bile Ejderha büyük ihtimalle kazanır.

Diğer Ejderhaların hepsi buna karşılık olarak gururla canlandı ve itiraf etmeliyim ki onlardan biri olduğumu öğrenseydim gerçekten umursamazdım.

"Peki bu nasıl gidiyor?" Darcy sordu. "Sana binecek miyiz yoksa-"

"Hayır," dedi Darius kararlılıkla. "Ejderhalar yük atı değildir, biz insanlara at sürmeyi teklif etmeyiz. Asla."

Darcy, "Ama kavga sırasında Orion'un senin sırtından atladığını gördüğüme eminim," diye karşı çıktı.

"Onu yakaladım ve perilerin ikinizi de öldürmemesi için sahayı geçmesine yardım ettim. Sizinki gibi bir gücü ele geçirirlerse felaket olur. Bana binmedi."

Diğer Ejderhaların hepsi başlarını sıkıca sallıyordu ve bunun aslında Darius'un bir pislik olmadığı, gerçekten de uydukları bir kural olduğu açıktı.

Hayal kırıklığımın yüzüme yansımasına izin vermemeye çalıştım.

Bulutların arasından bir Ejderha'ya binmek, bu dersle ilgili dört gözle beklediğim tek şeydi.

"Bizimle birlikte Nymph öldüren ateşi yaratmayı denemek ister misin? Bakalım bizimkiyle eşleşebilecek mi?" Darius meydan okudu.

"Bir deneyebiliriz." Omuz silktim. İkimizin de Nymph saldırısından beri kırmızı ve mavi ateşi çağırmayı başardım ama denemeye istekliydim.

Altı Ejderha sıra halinde durmak üzere hareket ederken Angelica genişçe gülümsedi. Darius bizi sıranın sonuna, yanına çağırdı ve ben de kendimi onun ulaşamayacağı bir yere konumlandırdım.

Angelica önce davrandı, ellerini gökyüzüne doğru kaldırdı ve o kadar sıcak bir ateş dalgası yaydı ki alevlerin tersi yönde olmasına rağmen altındaki çimler solup gitti. Diğer adamlar Her biri Ejderha Ateşini başlarının birkaç metre üzerinden gökyüzüne fırlatmayı başardı.

Darius sırasını almadan önce ayaklarını sağlamca yere bastı ve ateşinin gücü beni neredeyse bir adım geri atmaya zorladı. Gözle ölçebileceğimden daha uzağa, gökyüzüne doğru fırladı. Alevlere tepki olarak şişmiş gibi görünen çekirdeğimdeki büyü havuzuna kadar beni ısıttığını hissettim. Acaba bu Ejderha'ya özgü bir şey miydi yoksa gücü o kadar yoğundu ki ona fiziksel bir tepki vermekten kendimi alıkoyamıyor muydum?

Dudaklarım aralandı ve onun güç gösterisinden etkilendiğimi inkâr edemezdim.

Darius dudaklarında bir sırıtışla bana ve Darcy'ye dönerek sırayla oturmamızı işaret etti.

Kız kardeşimle bakıştık ve o da omuz silkerek benimle aynı anda ellerini kaldırdı.

Nymph'lerle savaş sırasında uyanan içimdeki ötekiliği çağırmaya çalıştım. Sanki cam bir duvarın arkasında saklanıyor gibiydi; orada olduğunu biliyordum ama ona ulaşamıyordum.

Birkaç dakika boyunca çabaladım ama sonunda vazgeçtim. Darcy de denemeyi bıraktığında yüksek sesle iç çekti.

"Belki de sadece etrafta Nimfler varken işe yarıyordur?" diye önerdi gönülsüzce.

"Belki de hiç Ejderha değilsindir," dedi Darius ve sesinin bundan mutlu olup olmadığından emin değildim.

"Peki şimdi ne olacak?" Ben sordum.

"Şimdi siz ikiniz evlerinize dönebilirsiniz," diye önerdi Darius tişörtünü çıkarırken, kaslarını güneşe maruz bıraktı ve beni onu incelemeye zorladı. O da bunu kesinlikle fark etti. Bana sırıtarak baktı.
kemerini çözdü ve diğer Ejderhalar da soyunmaya başladı.
"Uçmaya gidiyoruz."

"Urgh, o zaman bana aletini göstermeden önce gidiyorum. Yine mi?" dedim ve pantolonunu indiremeden ondan uzaklaştım.

"Senin kaybın, Roxy."

Darcy de arkasını döndü ve kıyafetlerin yere çarpma sesleri bizi takip ederken yürümeye başladık.

"Sonra görüşürüz çocuklar," diye seslendi Angelica. "Umarım yakında bizimle uçarsınız!"

Darcy arkasını dönmeden, "Sonra görüşürüz," diye seslendi ve ben de omzumun üzerinden ona el salladım.

Yürümeye devam ettik ama daha fazla mesafe alamadan arkamızdan büyük bir kükreme havayı yırttı ve başımızın üzerinde devasa bir ateş topu canlandı.

İkimiz de çığlık atarak korku içinde yere düştük, tam o sırada devasa bir altın ejderha başımızın üzerinden geçti, kanatları neredeyse bizi yere çömeldiğimiz yerde kırpacaktı.

Darius iki yana savrulurken dik bir şekilde sıçradım, ellerimi uzattım ve pullu kıçına buz gibi soğuk bir su püskürttüm. Güçlü kuyruğunun bir hareketiyle suyu savuşturdu ve aniden dönüp bulutlara doğru süzülmeden önce bir kükreme daha çıkardı.

Onun ve diğer Ejderhaların daha da yükseğe uçmasını izledik. Angelica'nın kırmızı pulları güneşte parlıyordu ve diğer dört Ejderha bulutların arasında yuvarlanırken onun etrafında şakacı bir şekilde kovalıyordu.

Darius güçlü kanatlarını sertçe çırparak onlardan uzaklaştı ve Dünya yönünde gözden kayboldu
Kuzeydeki bölge, açıkça seansın geri kalanında diğer Ejderhalarla birlikte kalmaya niyeti yoktu.

"En azından Ejderha olursak, bu dersleri o ahmakla takılarak geçirmek konusunda endişelenmemize gerek kalmayacak," dedim uçup gitmesini izlerken. "O
Açıkça görülüyor ki kendi türüyle takılmaktansa kendi arkadaşlığını tercih ediyor."

"Buna dönüşme fikri çılgınca," diye yorumladı Darcy, gözleri hâlâ bir grup Ejderhanın üzerindeydi.
üstümüzde birbirlerini kovaladılar. "Ama eğlenceli de görünüyor."

Onları izlerken dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Evet," diye onayladım. "Bir Ejderha olmak oldukça havalı olurdu."

"Cehennem Haftası şakacıları gelmeden önce The Orb'a gidip erken bir öğle yemeği yiyelim mi?" Darcy önerdi.

"Evet, ben çantamı alayım." Çantamı düzlüğün uzak tarafında bıraktığım yerden almak için ondan uzaklaştım ama Darcy arkamdan nefes nefese kalınca durdum.

"Ohmagawd, işemem lazım!" diye haykırdı.

"Tamam bekle, ben çıkar çıkmaz gidebiliriz-"

"Hayır, hemen şimdi! Seninle Küre'de buluşuruz!" Ben daha bir kelime bile edemeden dönüp hızla yanımdan uzaklaştı ve ben de şaşkınlıkla arkasından kaşlarımı çattım.

"Gitmen gerekiyorsa, gitmelisin, değil mi?" Max, sarp bir kayalığın arkasından çıkıp parmaklarının arasında bir su küresini gelişigüzel döndürerek seslendi.

"Bunu ona sen mi yaptın?" Ne yapacağını görmek için beklerken kendi avuçlarıma büyü çizerek talep ettim.

"Birinin vücudundaki suyu manipüle etmek oldukça kolaydır.

Benim kadar güçlü biri için," dedi omuz silkerek. "Benden yeterince uzaklaştığında kendini daha iyi hissedecek. etkisi."

"Bunu neden yaptın ki?" Ben talep ettim.

"Sadece seninle konuşmam gerek. Onu gerçekten ıslatabilirdim ama nazik davranıyordum. Barış için geldim." Parmağını kalbinin üzerinde çaprazlayarak parlayan bir çarpı işareti bıraktı.

Bana ciddi bir ifade verirken, önünde havada asılı duran sudan yapılmıştı.

"İlgilenmiyorum," dedim soğuk bir ifadeyle ve kız kardeşimi takip etmek için hamle yaparken ona sırtımı döndüm.

Sert bir hava duvarına çarptım ve bana gülümseyen Max'e ters ters baktım. "Sadece beni dinle," diye bastırdı.

"Neden?"

"Çünkü sen ve ben zor durumdayız. Sırrımı biliyorsun ve benim için saklıyorsun. Sana borçlu olmaktan hoşlanmıyorum. sen."

"Sadece garip güçlerini benden ve kız kardeşimden uzak tuttuğundan emin ol ve bunu unutabilirsin," diye onu temin ettim. Onun sırlarını ağzımdan kaçırmaya hiç niyetim yoktu. ve Nymph'ler etrafta dolanırken Göksel Konsey'i zayıflatmak.

"Bu kadar büyük bir borç için bu gerçekten yeterli değil. Sana borçluyum. İstemiyorum da. Bu sana karşı komplo kurmayı zorlaştırır. Bu yüzden sana bir teklifim var." Bu teklifin karşı konulmaz olduğunu düşünmüş gibi gülümsedi ve dudaklarımı büzdüm.

"Tükür o zaman."

"Öğrenmek istediğin herhangi bir büyü parçasını sana öğretmeye hazırım."

"Sihir okulundayız dostum, burada öğretmenler var. Bu işi yapmak için para alıyorlar ve sanırım bu işte senden daha iyiler." Ondan uzaklaşmak için bir hamle yaptım ama kolumu yakaladı.

"Yardıma ihtiyacın olan bir şey yok mu? Artık korkmak zorunda kalmamayı dilediğin bir şey?" Max sordu ve ben onu durduramadan Siren yeteneklerini kullanarak dudaklarımdan bir cevap kopardı.

"Derin sulardan korkmak istemiyorum," diye nefes aldım.

Kolumu tuttuğu yerden çektim ve diğer yumruğumu ona vurmak için salladım. Yine de ikinci kez kirli dövüşmemden etkilenmeyecekti ve yumruğumu benden önce yakaladı.
bir oyun oynuyormuşuz gibi sırıtarak darbeyi indirebildi.

"Bununla çalışabilirim. Boğulma korkunu gidermeme ne dersin?" diye önerdi.

"Seni kafamın içinde istemiyorum," diye homurdandım ve geri çekilirken yumruğumu onun elinden çektim.

"Öyle değil. Sirenler içinizdeki korkuyu öylece söküp atamaz ve sizi korkusuz bırakamaz. Bu aptallık olur. Gücümüzün menzili dışına çıktığınızda sizi manipüle edemeyiz."

"Bildiğim iyi oldu," dedim karanlık bir sesle. "Peki o zaman benim korkumu nasıl karşılayacaksın?"

"Sende hava ve su büyüsü var, sana su altında nefes almayı öğretebilirim. Asla boğulma konusunda endişelenmene gerek kalmayacak.
tekrar." Max genişçe gülümseyerek kabul etmemi bekledi ve ben tereddüt ettim. Çok iyi bir teklifti ama ona zerre kadar güvenmiyordum.

"Bunun bir numara olmadığını nereden bileceğim?"

Dikkatlice sordum. "Bana güvenmek zorundasın."

"Anlaşma yok." Tekrar ondan uzaklaşmaya çalıştım ve o da bana yaklaştı.

Avuçlarımda ateş canlandı ve ona ters ters baktım. "Çok

güvensizsin, küçük Vega. Gerçekten çalışmalısın
Bu konuda. Ama eğer istersen, sana başka bir göz atmana izin vereceğim

Böylece iyi niyetli olduğumu görebilirsin." Bana elini uzattı ve kaşlarımı çattım.

"Seni tekrar öpmemi mi bekliyorsun?"

"Bu sefer gerekli değil. Ama istersen yapabiliriz." Kaşlarını imalı bir şekilde salladı ve ben de gözlerimi devirdim.

Uzattığı avucu aramızda asılı duruyordu ve ben ona ihtiyatla baktım. Bir yandan ona siktirip gitmesini söylemek istiyordum,
Kendini bana borçlu hissettiği için kıvranıp duracaktı. Ama öte yandan, teklifi kulağa o kadar iyi geliyordu ki elini ısırıp koparmak istedim.

Bu konuda hâlâ emin olmadığımı belli eden bir iç çekişle uzandım ve elini tuttum.

Şarkı Büyüsü'ndeyken onu öptüğüm kadar yoğun değildi ama bir an için zihninin bana açıldığını hissettim. Bu teklifindeki dürüstlüğü hissetmeme izin verdi ve beni tekrar dışarı itmeden önce bunun bir komplo olmadığına çabucak ikna oldum.

Elini bırakmak için hamle yaptım ama gözlerinde hınzır bir parıltıyla bir an için beni tuttu. "Darius'u becermek ister misin?" diye sordu hızla ve beni hazırlıksız yakaladı.

"Ne?" Elimi geri çekerek tersledim. "Tabii ki bilmiyorum."

"Orada çok fazla nefret vardı, küçük Vega," dedi Max. "Ama şehvet de vardı. Belki de onunla yaşadığın hayal kırıklığını gidermek için bunu yapmalısın."

"Kafamı karıştırma konusunda seni uyarmıştım," diye hırladım ona.

"Ben hiçbir şeyi karıştırmadım," diye cevap verdi Max masumca. "Ben sadece senin hissettiklerini hissettim."

"Bana bu su saçmalığını öğretecek misin, öğretmeyecek misin? Seninle takılmaktansa olmayı tercih edeceğim binlerce yer var. Bir uçurumdan bok dolu bir çukura düşmek gibi" diye tersledim.

"Güzel. Belki de bu hayal kırıklığı üzerinde çalışmalıyız. Sen de mi?" diye sırıtarak önerdi. Gözlerimi ona diktim ve o da teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Artık Siren hediyesi yok," diye söz verdi. "Hadi, sana bilmen gerekenleri göstereceğim."

Max, Parıldayan Pınarlar'a doğru bir patikadan aşağı indi ve ben onu takip etmeden önce sadece bir an tereddüt ettim.

Kaynaklara yaklaştıkça sülfür kokusu güçlendi ve kayaların arasında küçük parlak mavi su havuzları belirirken etrafımızdan buhar yükseldi. Çok güzeldi, fokurdayan suyun sesi biz ilerledikçe diğer her şeyi bastırıyordu.

Max sonunda yaklaşık on kişinin oturabileceği büyüklükte geniş bir havuzun yanında durdu ve suyun önünde dizlerinin üzerine çöktü. Bana da aynısını yapmam için işaret etti ve ben de yaptım,
Çekincelerime rağmen ilgimi çekti.

"Bunu üçüncü sınıfa kadar öğrenemezsiniz ama ben Sınıfımın ilerisinde, ben zaten ustalaştım ve eminim gücünüzle siz de yapabileceksiniz. En kolay yol büyünüzü kullanarak ağzınızın ve burnunuzun etrafında bir hava cebi oluşturmak ve onu yerinde tutmaktır. Bunu yapmak karada etrafınızda bir kalkan oluşturmaktan biraz daha zordur çünkü

su her zaman sizi geri itiyor. Ama su sihrini kullanarak buna da yardımcı olabilirsin. Ve güçlü olduğun için bir kez alıştığında bunu bir saat ya da daha fazla sürdürebilirsin."

"Gerçekten mi?" diye sordum. Şimdi açıkladığına göre çok açık görünüyordu ama bu fikri hiç düşünmemiştim bile. O havuzda buzun altında sıkışıp kaldığımda kendi hava kaynağımı yaratmıştım.

"Bu kadar basit. Beni izleyin ve sonra kendiniz deneyin."

Max eğilmeden önce elini bir an için ağzında ve burnunda gezdirerek yüzünün etrafında bir hava kabarcığı oluşturdu. ileri doğru iterek başını kaplıca yüzeyinin altına soktu.

Berrak su, yüzünün etrafında yerinde duran hava cebini görmemi kolaylaştırdı ve bunu yapabildiğim düşüncesiyle kendi kendime sırıttım.

Max tekrar ayağa kalktı ve denememi işaret etti.

Derin bir nefes aldım ve elimi onun yaptığı gibi yüzümde gezdirerek Profesör Perseus'un bize öğrettiği kalkanlara benzemeyen bir hava kabarcığı oluşturmaya çalıştım. Hava Elementi sınıfımız, sadece çok daha küçük. Yerine oturduğundan emin olduktan sonra eğildim ve başımı suyun altına soktum.

Max'in beni içeri itmesini bekliyordum ama bana elini bile sürmedi ve ben de hava boşluğunu korumaya konsantre olabildim.

Aldığım ilk nefes tuhafın da ötesindeydi. Su gözlerime ve boynuma bastırdı ama sadece nefes almayı başardım

kendim için yarattığım cepte iyi.

Havuzdaki suyun üzerimde ağırlık yaptığını hissedebiliyordum.

Hava kabarcığı ve basınç azalana kadar su büyümle onu yönlendirmeye çalıştım. İki gücü aynı anda kullanmak biraz konsantrasyon gerektiriyordu ama birkaç dakika sonra işi kavradığımdan emin oldum.

Sonunda geri çekildiğimde kendimi havuzun yanında yalnız buldum. Şaşkınlıkla etrafıma bakındım ama Max gitmişti.

Ayağa kalktığımda Atlas'ımın çantamda çınladığını duydum ve Darcy'den nerede olduğumu merak eden bir mesaj bekleyerek onu çıkardım. Onun yerine Max Rigel'den bir mesaj buldum.

Görünüşe göre yüz yüze konuşmak için iki dakika beklemek Su Varisi için çok fazla çaba gerektiriyordu.

Max:

Şimdi ödeştik, küçük Vega. Hadi tekrar Düşmanlar.

Gözlerimi devirdim ve cevap verme zahmetine bile girmedim. Bu beceride ustalaştığım için çok mutluydum, bu yüzden

bana öğretme ihtiyacı hissetmiş olmasından şikâyet etmeyecektim. Siren manipülasyonlarını kendine sakladığı sürece onun sırrını her halükarda saklayacaktım.

Atlas'ım tekrar çaldı ve bu sefer arayan Darcy'ydi,

Nerede olduğumu merak ediyordu. Hızlı bir cevap göndererek yolda olduğumu bildirdim ve Küre'ye doğru koşmaya başladım. Bugünlük Mirasçılar'a doymaktan fazlasını yapmıştım ama

her nasılsa, zarar görmeden çıktım. Belki de şansım sonunda dönüyordu.

Tory ve ben öğle yemeğinden sonra Toprak Elementi Sınıfımıza doğru yola çıktık ve Ağlayan Orman'da rahat bir tempoda ilerledik. Ormanın kuzey kenarına yaklaştığımızda kulağıma bir ses geldi ve ikimiz de durakladık.

Tyler bir ağacın arkasından eğildi ve çılgınca bize el salladı.

Kaşlarımı çattım, biraz temkinli bir şekilde yaklaştım. "Ne yapıyorsun?"

Çamurlu yolu işaret etti ve "Son sınıflar" diye mırıldandı.

"Cehennem Haftası'ndan bıktım artık," diye mırıldandı Tory. Tyler'a katılmak için ağaçlara doğru ilerledi. Birkaç birinci sınıf öğrencisi daha patikada dolaşıyordu ve aralarında Kylie'yi gördüm.

Tyler bizi gölgelerin derinliklerine doğru teşvik etti ve görüş alanından çıktık.

Pistte yanımızdan geçip gittiler ve yeri sarsan bir depremle birlikte çığlıklar havaya karıştı.

Kendimi Tory'nin koluna yasladım, kalbim biraz daha hızlı çarpıyordu.

Tyler kıyafetlerini çıkarıp bir sırt çantasına yerleştirmeye başladı. "Sizi oraya taşıyayım mı?" diye teklif etti ve ağzım açık kaldı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedim.

"Sana bir borcum var." Omuz silkti, giysilerini çıkarıp çantaya doldurduktan sonra Tory'ye uzattı.

Öne fırlayıp vücudu güzel bir gümüş Pegasus'a dönüştüğünde Tyler'ın karşımızda çırılçıplak durmasına tepki vermek için ancak bir saniyem vardı. Kanatlarını esnetti, kaşlarını o kadar ata yakışmayan bir şekilde kaldırdı ki bu beni güldürdü.

"Hey, duydun mu?" diye seslendi ağaçların ötesinden bir ses. "Taze et!" Bir ayak izdihamı bize doğru yöneldi
ve nefesim kesildi. Tory ve ben onun üzerine tırmanmak için acele ettik ama
Bir şey bacaklarıma dolandı ve karnım guruldadı. Geriye doğru çekildim ve bir öfke çığlığıyla çalılıklara doğru yuvarlandım.

Tyler yüksek sesle kişnedi, şaha kalktı ve Tory umutsuzca yelesine tutunarak sırtına tırmandı.

Koyu renk cüppeli ve ürkütücü beyaz maskeli bir grup yaşlı öğrencinin önündeki patikaya belirsiz bir şekilde atıldığımda bacaklarımı bağlayan sarmaşıkları tekmeledim.

"Acı çekmeye hazır olun!" diye bağırdı grubun başındaki kız.

Koşan toynakların sesi kulaklarımı doldurdu ve Tyler öfkeli bir kişnemeyle üzerime atladı, parlayan boynuzunu yaşlılara doğrulturken başı öne eğikti.

Etrafına dağıldılar ve onu bir ağın içine hapsetmek için sarmaşıklar fırlatmaya başladılar. Ayak bileklerimin etrafındaki sarmaşıkları bir ateş patlamasıyla kopardım, Tyler iki güçlü kanat vuruşuyla havaya sıçrarken dik durmaya çalıştım.

"Darcy!" Tory Tyler'ın dikkatini çekmek için boynuna vurarak bağırdı.

Son sınıflardan biri bana doğru döndü ve ben de tam zamanında etrafıma bir hava kalkanı ördüm.
şekilde. Tyler etrafında döndü, başı gölgelikleri sıyırdı ve turuncu uçlu yapraklar ve bir parıltı bulutu yaşlıların üzerine yuvarlandı. Bana doğru ilerledi ve Tory eğilerek elini uzattı.

Bir zafer çığlığıyla yakaladım, ayaklarımın altındaki havayı zorlayarak onun arkasına doğru itildim. Kalçalarım Tyler'ın karnına kenetlendi ve biz güvenli bir yere uçarken son sınıf öğrencileri gülmeye başladı.

Bir kez daha bir Pegasus'un sırtında zarardan uzaklaşıyordum ve Ağlayan Orman'ın üzerinden Toprak Mağarası'na doğru süzülürken Tory'nin beline tutunarak genişçe sırıttım.
Pegasus Tarikatı'nın zayıf olduğunu düşünen herkes kesinlikle aldanıyordu. Güzel olmaları onları kesinlikle daha az belalı yapmıyordu.

Tyler aşağıdaki kayalık zemine doğru süzüldü ve öğrencilerin ders için içeri doluştuğu, merakla bizi izledikleri Toprak Mağarası'nın dışına inmek için daireler çizerek aşağı indi.

Kylie'nin, arkasındaki birkaç birinci sınıf öğrencisiyle birlikte tepeden tırnağa çamura bulanmış bir halde ormandan çıktığını gördüm.

Onu. Saçları tam yılan modundaydı, gözleri iki öfkeli yarıktı. Tory ve ben gülmeye başladık ve Tyler kişnedi, eğlendiğini göstermek için olduğu yerde tırısa kalktı. Bize doğru bir bakış fırlattı ve başındaki yılanlar tıslayarak mağaraya girdi, giderken dudaklarından küfürler dökülüyordu.

Tyler'ın sırtından kaydım ve Tory ona sırt çantasını uzattı, o da Fae formuna dönüştü, önümüzde çırılçıplak dururken hayal gücüne hiçbir şey bırakmadı. Genişçe sırıtarak çantasını aldı ve giyinmeye başladı.

"Teşekkür ederim," dedim.

Tyler kemerini bağlarken Tory, "Evet, cidden, bir iyiliğe ihtiyacın olursa bize haber ver," dedi.

"Şey... aslında benim için yapabileceğin bir şey var." Bir elini sarı uçlu saçlarının arasına soktu.

"Her şey," dedim omuz silkerek.

"Arkadaşın Sofia... çok tatlı. Bilirsin, beni ona biraz büyük gösterebilir misin? Belki de bir kahraman gibi içeri süzülüp kıçınızı nasıl kurtardığımdan bahsedebilirsiniz?" Yumuşak kahverengi gözleri parlayarak bize umutla baktı.

"Oh, şey o görüyor-" Ona Diego'dan bahsetmek üzereydim ama Tory kaburgalarıma dirsek attı.

"Tabii ki yapacağız," dedi Tory parlak bir sesle ve Tyler'ın teni bir anlığına parladı.

"Ben size yetişirim." Giyinmeye devam ederken mağaraya doğru başını salladı ve içeri girdik.

Kolumu Tory'ninkiyle birleştirdim ve yaklaştım. "Bunu neden söyledin? Diego ve o..."

"Diego ve o ne? İlişkiyi tanımlamak için bolca zamanı oldu."

"Sanırım bu doğru... belki de rakibi olduğunu bilmesini sağlamak ona resmi olarak çıkma teklif etmesini sağlar."

Tory başını salladı. "Aynen öyle. Bu Sofia için bir kazanç. İstediğini seçebilir."

Ona komplocu bir şekilde sırıttım. "O zaman Diego etraftayken akşam yemeğinde ona haber versek iyi olur."

Tory usulca kıkırdadı. "Çıldıracak."

"Sence o da ondan hoşlanıyor mu?" Omzumun üzerinden baktım ama Tyler hâlâ bizi takip etmiyordu.

"Kim bilir? Tyler çok seksi. Karın kaslarını gördün mü?"

Başımı salladım, kahkahalarımı bastırmak için dudağımı ısırdım. "O buzlu uçlar olmasa sekiz numara olurdu. Doksanlı yılların boyband üyelerine benziyor."

"Umarım benden bahsetmiyorsundur," diyen Seth'in sesi kalbimin neredeyse durmasına neden oldu.

Kafamı kaldırdığımda onu tünelin sonunda dururken buldum. Caleb yanına geldi ve ikisi de gülümsemeye başladı. Gerçekten gülümsüyorlardı.

Ben cevap vermeden önce Seth şarkıya girdi, "Sen... benim ateşimsin, tek... arzuladığım, inandığım... söylediğimde, öyle istiyorum."

Caleb, Backstreet Boys klasiğini tam zamanında çaldı. "Bana nedenini söyle!"

Seth parmaklarını şıklatarak, "Kalp ağrısından başka bir şey değil," diye şarkı söyledi.

"Bana nedenini söyle!" Caleb dans etmeye başladı.

"Bir hatadan başka bir şey
değil." "Bana nedenini söyle!"

"Söylediğini asla duymak istemiyorum." Seth Caleb'a baktı ve ikisi de ellerini kalplerinin üzerine koyarak son dizeyi birlikte söylediler. "Ben de öyle istiyorum."

"Aman Tanrım, kusacağım," dedi Tory ve ben bir kahkaha patlattım. "Eğer bize şarkı söylemeye devam edersen, sana yaptığım gibi boğazını yumruklarım.
Max."

Caleb bir hareket bulanıklığı içinde onun yanına koştu ve kolunu omuzlarına doladı. "Ohh ne güzel şiirler yazıyorsun benim için ör, tatlım. Beni çok sertleştiriyor."

Adamın elinden kurtuldu ve ikimiz de mükemmel simetrik bir geri çekilme bakışıyla ona baktık. Tory'nin ondan hoşlandığını biliyordum ama bunu herkesin içinde belli etmezdi. Ayrıca, o çapkın gülümsemesine ve kaslarına baktığımda onu suçlayamazdım. Onu yargılayacak biri değildim.
benim de aşık olduğumu düşünürsek.

Seth'e yaklaştığımızda, o benim yanıma geçti.
Caleb, Tory'nin evinde kaldı. Kendimizi hapsedilmiş gibi hissediyordum ve bu kalbimin biraz daha hızlı çarpmasına neden oluyordu.

"Biraz konuşabilir miyiz, bebeğim?" Seth bana fısıldadı, şaşırtıcı bir şekilde henüz bana dokunmamıştı.

"Hayır," dedim hemen.

Caleb'a baktı ve başını salladı. Caleb Tory'yi kucağına alıp omzuna atarak mağara sistemine doğru koşmaya başladığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, çığlığı bizi çağırıyordu. Ağzım açık kaldı ve Seth bana sırıtarak peşinden koşmaya başladığımda elimi tuttu.

Dans ediyormuşuz gibi beni döndürdü, göğsüne çekti ve kolunu belime doladı. "Onun için endişelenme, o ikisinin takıldığını sen de benim kadar iyi biliyorsun. Ona bir şey olmayacak."

"Aferin ona. Ben de iyi olmak istiyorum, bu yüzden o pis pençelerini üzerimden çekersen çok iyi olur." I
onu ittim ve beni bıraktı. Önce bir, sonra iki adım geri gittim, beni tekrar yakalamadığında şaşırdım. Uzaklaşmaya çalıştım ama gözleri yumuşadı ve bana kalpten bir bakış attı-
eriyen ifadesi beni duraksattı.

"Bu bakış ne için?" Kendime engel olamayarak kararsızca sordum. Lanet olası yavru köpek suratı.

"Seninle sadece bir dakika konuşmak istiyorum. Söyleyeceklerim hoşuna gitmezse, çekip gidebilir ve benimle bir daha asla konuşmayabilirsin."

"Bu ikinci kısım kulağa hoş geliyor," diye düşündüm ve gözleri daha da büyüdü. Saçları omuzlarının etrafında uzun ve parlaktı ve kaşınmadığını fark ettiğimde kaşlarımı çattım. "Pirelerin nasıl?"

"Hepsi gitti," dedi parlak bir sesle. "Prestos Solaria'daki en iyi pire ilacını sipariş etti. Sürümün tamamı temiz." Sürüsünden bahsederken yüzü düştü ve boğazından alçak bir inilti çıktı.

Sürü üyesi Ashanti'nin savaş alanındaki cam gibi gözlerini hatırlayınca boğazım düğümlendi.

"Arkadaşın için üzgünüm," dedim nazikçe. O gün kimse ölmeyi hak etmemişti. Ve bunun onu ne kadar incittiğini görebiliyordum, pislik olsun ya da olmasın.

"Evet..." Boğazını temizledi ve bakışlarını başka yöne çevirdi.

İçimi çektim. "Bir dakika mı?"

"Bir dakika." Bana döndü, öne doğru bir adım atıp kaslı omuzlarını geriye çekerken yine gülümsedi.

Başlamasını beklerken kaşlarımı kaldırdım ve Tyler'ın yanımızdan geçip giderken bana başıyla selam verdiğini gördüm.

Tekrar yalnız kaldığımızda Seth'in yakışıklı yüzünün keskin hatlarına baktım ve o da söyleyeceği şeye hazırlanarak ölçülü bir nefes aldı. "Sana bir teklifim var."

"Şu anda gerçekten evlenmek istemiyorum," diye alay ettim ve şeytani bir şekilde sırıttı.

"O tür bir teklif değil. Gerçi, şimdi sen söyledin..." Sırıttı ve ben de gözlerimi devirdim.

"Otuz saniye çoktan geçti."

"Tamam... buna hemen hayır deme, ama bu gece gelip benimle buluşmanı istiyorum-"

"Hayır," diye kestirip attım. "Asla olmaz."

Topuklarının üzerinde sallanarak bana doğru uzandı. Bana dokunmak için can atıyordu ama dokunamasın diye geriye doğru sarsıldım. Boğazından sinirli bir hırıltı çıktı ve dolaşımını
elini saçlarının arasına soktu. "Bunu benim için gerçekten zorlaştırıyorsun, bebeğim."

"Gerçekten umurumda değil," dedim omuz silkerek.

Gözleri karardı. "Bak, zorlamadan önce sana bu konuda bir seçim hakkı veriyorum. Bir Alfa olarak beni hafife alma. Bu benim ruhuma kadar işliyor ve sen benim sürümdesin. Seni başlatmak zorundayım. Bundan kaçış yok,

Tamam mı? Beni bekletmeye devam edersen ne olacağını biliyor musun?"

"Hayır..." Dedim ki, kalbim ritmini kaybetmiş bir şekilde güm güm atıyordu.

"Kontrolü kaybedeceğim. İstesen de istemesen de seni hizaya sokacağım. Ve bu sevimli, hoş bir şekilde olmayacak."

"Ama ben senin sürünün bir parçası olmak istemiyorum," dedim dehşet içinde. Ve kesinlikle buna zorlanmak istemiyordum.

"Biliyorum, biliyorum. Ama bazı şeyleri atlamamız gerekiyor. Önce sizi işe başlatacağım, sonra da sizi kovabileceğimden ve hepimizin normale dönebileceğinden emin olmak için ayrıntılar üzerinde çalışacağım."

Sözlerini düşünerek kaşlarımı çattım. Eğer günün birinde beni gerçekten ele verecek ve sürüsüne katılmaya zorlayacaksa, fazla seçeneğim yoktu.

"Tam olarak ne yapmam gerekiyor?" Gözlerimi kıstım ve bana içimde korkunun titreşmesine neden olan o aç bakışını attı.

"Yemekten sonra benimle yalnız buluş."

"Evet, böyle bir şey olmayacak." Kollarımı kavuşturdum ve o da dişlerini sıktı.

"Darcy," diye hırladı. "Burada mesajı almıyorsun."

"Yüksek sesle ve net bir şekilde anlıyorum. Sana güvenmiyorum, Seth Capella. Bana yaptıklarından sonra seninle yalnız buluşacak kadar aptal olduğumu mu sanıyorsun?"

Kaşları birbirine yaklaştı ve cebinden Atlas'ını çıkardı. "Bunu söyleyeceğini düşünmüştüm, yani..." Atlas'ı kaldırdı,

üzerine bir şey dokundu, sonra benimki gönderdiği şeye yanıt olarak ping attı.

Çıkarmak için hamle yaptım ama öne doğru kayarak ciddi bir bakışla bileğimi tuttu. "Bu e-posta gözlerin için Sadece. Burada çaresizim, bu yüzden bunu yapıyorum. Bu konuda ne kadar ciddi olduğumu gösterecek. Seni incitmek istemiyorum. Ama bu gece benimle buluşmayı reddedersen, kontrolümü kaybetmem için sadece bir iki gün daha geçmesi gerekecek." Kolumdaki tutuşu sıkılaştı ve nefes alış verişim hızlandı.
ses tonunun yoğunluğu. "Bu mesaj bana karşı bir cephane. Kullanmayacağın konusunda sana güveniyorum. Ama bu gece seninle herhangi bir şekilde uğraşırsam, bunu yedek olarak kullanabilirsin, tamam mı bebeğim?"

Başımı salladım, eli saçlarımın arasına girdiğinde hareketsiz kaldım, korku
Sihrimi çağırıp onu uzaklaştırmaya hazırlanırken omurgamdan aşağı damlıyordu. Bir anda ilerledi ve sınıfa doğru uzaklaşmadan önce dudaklarını alnıma bastırdı. O an Arkamı döndüğümde öpücüğünün sıcak izi soğudu, arkasından bakıyor ve bana ne gönderdiğini merak ediyordum.

***

Arkadaşlarım ve kalabalık bir grupla birlikte The Orb'da oturdum.
A.S.S. akşam yemeği saatinde. Seth'in gönderdiği e-postaya hâlâ bakmamıştım, dersler bittiğinden beri bunu yapacak yalnız bir anım olmamıştı.

Diego ve Sofia karşımızda oturdular ve Tory bana bir dirseklerini masaya dayamadan önce sivri bir bakış attı. "Bil bakalım bugün kiminle karşılaştık, Sofia?"

"Bilmiyorum, Varisler mi?" dedi kaşlarını çatarak.

"Hayır, Tyler Corbin. Aramıza daldı ve bizi Cehennem Haftası'nı üzerimize yıkmak üzere olan bir grup Dünya son sınıf öğrencisinden kurtardı." Tory gülümsedi ve Sofia başıyla onayladı.
Tory'nin bunu ona neden söylediğine şaşırdı.
"Çok nazik bir davranış," dedi
gülümseyerek.
"Ve senin ilgini çekebilecek bir şeyden bahsetti," dedim sırıtarak.
"Ne?" Diego, o sormadan önce kaşlarını çatarak aramıza baktı.
"Sofia'ya aşık," diye fısıldadım, Tyler'ın Pegasus kalabalığının bir kısmıyla birlikte oturduğu yere bakarak.
"Yalancı!" Sofia ciyakladı, yanakları pembeleşmişti.
"Hayır, tamamen doğru," diye söz verdi Tory.
Diego omzunun üzerinden baktı, gözleri Tyler'a doğru çaktırmadan kısılmıştı. "Şu pendejo mu?" diye mırıldandı. "Ona güvenmiyorum."
"Benim var," dedim parlak bir sesle ve Diego dudaklarını büzerek bana baktı. Tory'nin yanımda bir kahkaha attığını hissettim ve kendi boğazımda da bir kahkaha fokurdadı. Eğer Diego
neden başka seçenekleri olmasın ki?
Tory cesaretlendirmek için, "Oraya gitmelisin," dedi.
Geraldine daha da yaklaştı, açıkça dinliyordu Angelica'nın gözünü kırpmadan Sofia'ya gülümsediğini
gördüm. "Doğru mu duydum?" Geraldine sordu. "Senin bir Sofia?"

"Ben olsam öyle demezdim," diye kıkırdadı Sofia, yüzünü ellerinin arasına saklayarak.

"Ona gitmelisin! Aşkın seni bekliyor!" Geraldine dedi ki Pegasus masasının ve diğerlerinin dikkatini çekecek kadar yüksek sesle.

Tyler umutla Sofia'ya baktı ve sonra onu dürtmeye ve dirseklemeye başlayan arkadaşlarına döndü.

Tyler ayağa kalkarken heyecanla "Aman Tanrım," dedim. "Ne?" Sofia tısladı, gözleri Bambi gibi açılmıştı.

"Buraya geliyor," diye güldüm, Tyler onun arkasından gelirken ve Diego'nun eli çatalının etrafında sıkıca kıvrılırken yüz ifademi düzelttim.

A.S.S.'nin tamamı sessizliğe büründü ve beklentiyle ona bakmaya başladı.

"Hey Sofia," dedi Tyler, boğazını temizleyerek, üzerinde bu kadar çok göz varken kendisi de hafifçe kızarmıştı.

Sofia arkasını dönerken, "Merhaba Tyler," diye nefes aldı.

Geraldine oturduğu yerden yarı kalkmış, Tyler'a bakarken gözleri parlıyordu, kendini tamamen o ana kaptırmıştı.

"Pazar günü Tucana'da bir fuar var. Düşündüm de belki... sabahki Dünya Denememden sonra oraya birlikte gidebiliriz?"

Geraldine eliyle ağzını kapatırken, "Evet de," diye fısıldadı.

Tyler alt dudağını emip başını sallarken Sofia utangaç bir şekilde gülümseyerek, "Evet, bu hoşuma gider," dedi.

"O zaman görüşürüz." Ayrılacakmış gibi geriye doğru hareket etti, sonra çullandı ve kızın üzerine bir öpücük kondurdu

Yanak. Pegasus sürüsü masayı tokatlamaya ve Sofia'yı bırakıp onlara katılmak için geri dönerken kişnemeye başladı. kıpkırmızı olmuş ve sırıtıyordu. Diego çatalıyla Tyler'ı şişlemeye hazır görünüyordu ama Sofia o kadar mutlu görünüyordu ki onun için çok üzülemedim.

O zaman ona çıkma teklif etmeliydin, Diego!

Tory, Sofia'nın Pazar günü ne giyeceğine karar vermesine yardım etmeye başladığında gülümseyerek portakal suyumu yudumladım. Bir başka
çevrimiçi alışveriş teslimatı işlerinde ve bir bağımlılık oluşturup oluşturmadığını merak etti.

"Kızarmış ekmek üzerine sos, bu bir kutlama gerektirir!" Geraldine koltuğundan fırlayarak Küre'nin diğer tarafındaki yiyecek ve içeceklerin bulunduğu alana doğru ilerledi.

Bir süre sonra elinde parlak pembe bir kokteylle kocaman bir sürahiyle döndü, masanın ortasına koydu ve herkes için bardakları doldurdu.

"Hey, oynayabileceğimiz bir içki oyunu biliyorum?" Diego teklif etti, ruh hali daha parlak bir hal almıştı. Sofia'ya baktı ve onu umutla dürttü.

Kıkırdayarak alkole baktı. "Ben de varım."

"Ben de varım." Tory bardağını kaldırdı.

Geraldine kendi içkisinden büyük bir yudum aldı.

"Yapmalıyım
Ne yazık ki reddediyorum. Tek kadehe bağlı kalacağım yoksa vahşi ve kötü tarafım ortaya çıkacak. Salı gecesi olduğu için de onu kilit altında tutacağım."

"Boo, onunla tanışmak istiyorum," diye yakındı Tory.

Hayal kırıklığıyla iç çektim. "Gerçekten oynamak istiyorum ama Seth bu gece onunla buluşmam için bana yalvardı ve görünüşe göre eğer yapmazsam bana kurt gibi davranacak."

"Hayır." Tory dramatik bir şekilde bana yaslandı.

"Gitme." "Geri geleceğim," diye söz verdim.

Kulağıma fısıldamak için eğildi. "Tamam ama dikkatli ol. Ben ve eşek kulübü destek için hazır olacağız. Oh ve o e-postayı açar açmaz içinde ne olduğunu bana söylemelisin."

Küçük parmağını benimkiyle birleştirdim. "Söz veriyorum." Oturduğum yerden kalktım. "Sonra görüşürüz çocuklar."

Ass kulübünden bir veda korosu duyuldu ve ben uzaklaşırken el salladım.

Bir yanım burada kalıp e-postayı açmak istiyordu ama bunu tüm A.S.S.'nin önünde yapmak doğru gelmedi. Seth'e bir şey borçlu olduğumdan değil, ama daha önceki davranışları bana e-postayı özel olarak açmanın iyi bir fikir olduğunu düşündürdü.

Küre'den koşarak uzaklaşırken, Ateş Bölgesi'nden geçen dolambaçlı bir patikaya yöneldim. Aer Tower'a giden yol biraz daha uzundu ama yol boyunca Cehennem Haftası fırsatçılarıyla karşılaşma olasılığım daha düşüktü. Yüzümde bir gülümsemeyle gece havasını içime çektim ve acele etmeden

Ateş Bölgesi'nden kuzeye yöneldi, sonra Ağlayan Orman'dan kaçınmak için doğuya kıvrıldı.

Sokağa çıkma yasağının başlamasına daha bir saat vardı ama güneş çoktan batmış, yol yanan meşalelerle aydınlanmıştı. Benim Atlasım

Seth'in bana bu geceyle ilgili bir hatırlatma gönderip göndermediğini merak ederek telefonu çıkardım.

Onunla gerçekten yalnız mı buluşacaktım? Sanırım bu bana gönderdiği şeye bağlıydı.

Ondan bir mesaj bulmak yerine, Orion'dan bir mesaj bulduğumda kalbim ritmini kaybetti. Ben
Dün geceki mesajına cevap veremedim. Benden ne istediğini bilmiyordum, çok kafa karıştırıcıydı. Benim yanımdayken düzgün düşünemediğini söyledi ve ben cidden
Bu duyguya karşılık veriyordum ama onun yanındayken libidom sıfırdan bine çıktı diye acele bir karar vermeyeceğimi de biliyordum. Eğer bu yola girersek, bu dürtüye teslim olursak, sonu
tam bir felaketti. Ama bu şimdiye kadar karşı koyduğum en güçlü cazibeydi.

Sakin bir nefes aldım ve mesajı açtım.

Lance:

Bir erkeği merakta bırakmayı seviyorsun, değil mi?

Darcy:

Yüzme havuzlarının üzerinde ne olduğu ve ne olmadığı konusunda çok net olan biri için
Hala son sorunuzun cevabını arıyorum.

Lance:

Peki ya ondan önceki soru?
Yeşil mi mavi mi?

Cevabımı düşünürken bir gülümseme yanaklarımı kemirdi.

Darcy:

Beni ve kız kardeşimi ayırt edebilmek dışında sizin için ne fark eder?

Lance:

Mavi benden hoşlandığın anlamına gelir.

Boğazımdan şaşkın bir kahkaha koptu ve Aer Tower'a yaklaşırken gözlerimi gökyüzüne çevirdim.

Darcy:

Bu hiç mantıklı değil. Ayrıca, mavi saç bir zamanlar benim için bir anlam ifade ediyordu, ama artık ona ihtiyacım yok.

Tam Atlas'ım tekrar ping attığında Aer Tower'a ulaştım, ama onu sıkıca bir kenara ittim ve üçgen sembole hava attım Kapının üstünden içeri girdim. Mesajı okumak için yanıp tutuşarak aceleyle üst kata çıktım ama odama girene kadar kendimi tuttum.

Kapıyı iterek kapattım, çantamı yatağın üzerine bıraktım ve Atlas'ımı geri çıkardım. Blazer ceketimi çıkarıp masamdaki sandalyeye uzandım ve eskiz defterlerimin yanındaki lambayı yaktım. Mesajlarımı kontrol ettiğimde Orion'dan gelen iki mesaj buldum.

Lance:

Ne anlama geldiğini biliyorum. Darius bana Güz Partisi'nden sonra söyledi.

Ama benim kendi (daha iyi) anlamım var ve Solaria'nın da bir anlamı var.

P.S

Bu arada bana adını verdiğinizde o adamın bacaklarını kırmaya niyetliyim.

Lance:

Sanırım radyo sessizliğine geri dönmek üzeresin.

ne olursa olsun...

Solaria'da mavi kraliyet

demektir. Ve benim için

mavi sen demek.

Yemin ederim son cümleyi yüzlerce kez tekrar okudum, kulaklarım çınladı ve kalbim göğsümde çarptı. Mavi sen demek.

Gözlerim ilk mesaja geri döndü ve yanaklarımda ısı cepleri patladı.

Kapım çalındı ve hayallerimden sıyrılıp ayağa kalkarak kapıyı açtım.

Seth yüzünde savunmasız bir ifadeyle orada durdu ve sihir otomatik olarak parmak uçlarıma aktı.

"Evet?" Avuçlarımda alev alev yanan ateşle talep ettim.

"Daha izlemedin mi?" diye sordu ağzını garip bir gülümseme kaplayarak.

"Neyi izledin?" Kaşlarımı çattım.

"Sana gönderdiğim video. Bu gece bana karşı cephanen olacak."

"Ah... hayır, görmedim." Atlas'ıma bir göz attım ve arkasında duran pırıl pırıl Kova Ay Taşı'nı gördüğümde kalbim boğazıma düğümlendi. Hay aksi!

"Şimdi izleyeceğim." Kapıyı suratına kapattım, masama koştum ve Ay Taşı'nı en üst çekmeceye tıkıştırdım. Ne yaptığımı öğrenirse beni öldürürdü. Çağırdığım pireler yüzünden tüm sürüsünü kaybetmişti - bu kesinlikle bir avantajdı ama şimdi öfkesinin on katına çıkacağı anlamına geliyordu.

Kapının diğer tarafından "Bu yüzüme çarptı biliyorsun," dedi ve ben gülerek cevap verdim. "Ben burada bekleyeceğim."

"Ne istiyorsan onu yap, it," dedim nefesimin altında, Bana gönderdiği e-postaya ulaştım ve videoyu oynatmak için tıkladım.

Kayıt Seth'in odasında yapılmıştı ve okul üniformasıyla kameranın karşısına geçtiğinde kaşlarımı çattım. 'Şapkanı çıkarabilirsin' şarkısı çalmaya başladı ve Seth şehvetli müzik eşliğinde ceketini çıkarırken ağzım açık kaldı,
başının üzerinde salladı ve yatağa fırlattı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, striptiz şovunu izlemekten kendimi alamıyordum. Bilerek aşırı dramatik davranıyordu,
saçını çekip bir daire çizdikten sonra gömleğini yırtıp düğmelerini etrafa savurdu.

Gülmeye başladım ve Seth'in koridorda kıkırdadığını duydum. Videoda yatağın üzerine fırladı, yatağın üzerinden atlarken striptizci Tarzan gibi görünüyordu ve dizlerinin üzerinde yerde kayarak kameraya kadar geldi. O başladığında

Pantolonunun düğmelerini açarken, bu striptiz şovunun sonuna kadar gideceğini hissediyordum, bu yüzden kapatmak için ekrana dokundum. Ayağa kalktım, bir kahkaha daha atarak başımı salladım.
kapıyı tekrar açtı.

Kollarımı kavuşturdum, yüz ifademi düzenlemeye çalıştım. kapı çerçevesine yaslandı. "Peki o videonun tam olarak neyi başarması gerekiyordu? Bu cephane değil, günde on kez soyunup Düzen formuna giriyorsun."

"Doğru, ama sonuna kadar izledin mi?" Kaşlarını çattı ve ben de başımı salladım. Yanımdan geçerken parmaklarıyla kolumu okşadı. Atlas'ımı aldı, videoyu son kareye kadar kaydırdı ve bana göstermek için uzattı.

"Umarım bu senin sikinin dondurulmuş bir karesi değildir," diye mırıldandım ve ben ondan alırken homurdandı.

"Öyle olsaydı hepsini sığdırmak için geniş açılı bir merceğe ihtiyacın olurdu." "Evet, kendine bunu söylemeye devam et." Ekrana baktım
ve şimdi aletinin üzerinde şöyle yazan bir tabela tuttuğunu gördü
Solaria tahtı üzerindeki haklarımdan feragat ediyorum.

Seth acımasız bir gülümsemeyle, "Eğer bu görüntüyü basına satarsan, fena halde sıçarım," dedi.

"Seth," diye nefes nefese kaldım, kalbim boğazımda ona bakıyordum. "Bunu bana neden verdin?"

"Bir dahaki sefere sadece senin..." Saatini kontrol etti. "Dört saat. Gece yarısı otomatik olarak silinecek. Yani İstersen hayatımı mahvetmek için o kadar zamanın var."

Boğazım düğümlendi ve sonunda başımı sallamadan önce uzun bir süre ona baktım. Bu kurt sürüsü inisiyasyonu

Bu videoyu basına verme riskini göze aldığına göre, bu şey onun için çok önemli olmalıydı. Yani içgüdülerim bana güvende olduğumu söylüyordu.

"O zaman bana güveniyor musun bebeğim... sadece bu gece için?" diye sordu umutla.

"Sana asla güvenmeyeceğim," dedim acı acı. "Ama bu bende olduğu sürece uslu duracağını biliyorum."

"Güzel, planımız buydu," dedi neşeyle.

"Peki ne yapmam gerekiyor?" Temkinli bir şekilde sordum, bu konu en son gündeme geldiğinde bana nasıl sürtündüğünü hatırladım.

"Daha önce de söylediğim gibi, ya bana meydan okuyacaksın ya da beni memnun edeceksin. Bana meydan okuyamazsın çünkü ben kazanırım ve kendimi tutamam yoksa sayılmaz."

"Sanırım bunu diğerine tercih ederdim," dedim burnumu kırıştırarak.

Bana tekrar dokunmak için uzandı, sonra elini geri çekti, sanki pençelerini benden uzak tutmak onun için gerçekten zormuş gibi rahatsız edici bir şekilde yer değiştirdi. "İşe yaraması için beni becermek zorunda değilsin. Her ne kadar benim özel sürüm birbirleriyle sonuna kadar gitmeyi sevse de, beni memnun etmenin tek yolu bu değil."

"Güzel, çünkü daha önce de söylediğim gibi-"

"Beni becermektense bir daha kimseyi beceremememeyi tercih edersin.

Evet, hatırlıyorum bebeğim. Bir erkek için unutmak biraz zor. Bunun gibi bir şey." Bana kaşlarını kaldırdı ve bir kahkaha attı.

boğazımdan kaçtı. Bu ses onun dudaklarından yankılanarak bana daha da iyi geldi.

"O zaman ne yapmalıyım, sana hediye mi almalıyım?" Şaka yaptım.

Bir kahkaha attı. "Hayır." Elini uzattı. "Benimle gel, bir maceraya çıkıyoruz."

Elini görmezden geldim, ceketimi kaptım ve Atlas'ımı aldım. E-postayı Tory'ye '11:30'a kadar benden haber alamazsan bunu basına gönder' mesajıyla birlikte ilettim.
Seth
Tüm bu süre boyunca beni izledi, beni durdurmak için hiçbir hareket yapmadı, sonra Atlas'ımı cebime soktum.

"Yolu göster," dedim, bu işi bir an önce bitirmek istiyordum.

Avucumu kapmadan önce şeytanca sırıttı ve beni kapıdan çıkardı. Geri döndüm, beni çekip merdiven boşluğuna koşmadan ve peşinden sürüklemeden önce kapıyı kilitlemek için çabaladım.

"Sokağa çıkma yasağı başlamak üzere," diye uyardım ayak uydurmaya çalışırken. "Elbette öyle." Beni Aer'in altındaki çıkıştan dışarı çıkardı.
Kule ve Atlas'ım ping attı.

Tory:
Lanet olsun, dikkatli ol Darcy!
Hala The Orb'da içiyoruz. Geldiğinde bize katıl
Bitti.

Sırıtarak başımı kaldırdım, Atlas'ımı bir kenara bıraktım ve Seth beni çekiştirerek koşmaya başladı.

"Ne yapıyoruz biz?" Güldüm, soğuk rüzgâr etrafımda hışırdarken ve parlak ay parlarken kendimi tutamadım. Üzerimize doğru parladı, soğanlı formu neredeyse doluydu.

"Awooo!" Seth yukarıdaki göksel varlığa doğru uludu ve bu ses kalbimin çarpmasına ve ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. "Benimle koşuya geliyorsun."

Elimi bıraktı, kıyafetlerini çıkarıp sırt çantasına doldurduktan sonra bana fırlattı. Ben de yakaladım, Benden uzaklaşıp devasa beyaz formuna bürünürken, kürkü etrafımızı saran çılgın rüzgârda dalgalanırken onu giydim. Başını kaldırdı ve boğazından gerçek bir uluma çıktı, bu delici ses omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi ve nabzımı hızlandırıyor.

Sırtına çıkmama izin vermek için eğildi ve göğsümde dans eden küçük bir heyecanla üzerine tırmandım. Ona karşı sahip olduğum silahla, ilk kez beni kızdırma riskini almayacağına gerçekten inanıyordum.

Dizlerimi omuzlarının arkasına kilitledim ve o ayağa kalkarken parmaklarımı ipeksi kürküne doladım. Ne kadar iri olduğunu unuttuğum için ona daha sıkı sarıldım. Doğu uçurumuna doğru uzanan geniş düzlükler boyunca ilerledi.

Hava etrafımızda dönerek denizin tuzlu kokusunu burnuma getirdi. Uçurumun kenarına yaklaştıkça çarpan dalgaların sesi daha da arttı ve ben nefes nefese kaldım. Seth keskin bir şekilde sağa sapıp dik inişin yanından hızla geçerken daha sıkı tutunuyordu. Ay ışığı dalgaların tepesine vuruyor, vahşi okyanusu yapay elmaslar gibi parlatıyordu.

Adrenalin damarlarımda şimşek gibi çakarken, sıkıca tutunurken heyecandan bir çığlık attım.

Seth Hava Koyu'na çıkan dik merdivenlerden aşağı döndü ve merdivenlerden hızla inerken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Merdivenlerden fırladığında can havliyle ona tutundum.

Son birkaç adımı atarken pençeleri kuma çarptı ve denize doğru hızla ilerlerken kumu arkasına püskürttü.

"Woah woah woah!" Dalgalara doğru bir çizgi çizerken ağladım. "Seth!" Çığlık attım ve o da kulağa kahkaha gibi gelen bir havlama sesi çıkardı.

Son saniyede döndü, patilerinin etrafını saran sığ gelgitin içinden sıçradı ve kumsalın diğer ucuna doğru koşmaya başladı. Karada ilerlerken dünya bir bulanıklığa dönüştü, ilerlerken aralıklı olarak aya doğru uluyordu.

Sonunda yavaşlayarak durdu ve ben onun üzerinden kayarak büyük bir kayaya yaslanıp adrenalinden titrerken gülümsememe engel olamadım.

Seth Fae formuna geri döndü ve ona giysi çantasını uzattım, o giyinirken arkamı döndüm. Bir dakika sonra boğazını temizledi ve arkama dönüp baktığımda kumdan çıkıntı yapan düz bir kayanın üzerine oturduğunu gördüm. "Bana katılacak mısın?"

"Neredeyse sokağa çıkma saati gelmiş olmalı," dedim tereddütle, belli belirsiz

Tory ve diğerleri evlerimizden birine geri dönmüş olabilirler mi diye merak ettim, böylece onlarla buluşabilirdim.

"Beş dakika mı?" diye sordu yumuşak bir mırıltıyla. "Öğretmenler bizi bulmadan dönmüş oluruz."

Dudağımı ısırdım, yolculuğun heyecanı hala damarlarımda dolaşıyordu. Sonuçta elimde o video vardı ve ben tamamen

bu günlerde eğitimsiz. Eğer bir şey yapmaya kalkışırsa belki de yeni keşfettiğim ateş güçlerimle onu paramparça edebilirdim.

Kayanın kenarına geçtim, ondan birkaç metre uzağa oturdum ve karanlık okyanusa baktım.

"Kabul törenini geçebildim mi?" Ona bakarak sordum.

"Henüz değil," diye mırıldandı.

"Başka ne yapmam gerekiyor?" Kuşkuyla sordum, koşunun etkisi geçmeye başlamıştı.

"Biraz bağ kurmamız gerekiyor," dedi sertçe. Gözlerimi kısmıştım. "Nasıl yani?"

"Cinsel bir şey değil, bebeğim. Tanrım. Sana söz verdim, değil mi?"

"Bana daha önce de yalan söyledin," diye hatırlattım ona. "Biliyorum," diye iç geçirdi.

"Bu öyle bir şey değil."

"Peki bu tam olarak nasıl bir şeydi?" Soğuk bir şekilde sordum. "O işti. Bu ise zevk." Sırıttı ve öfkemin bir kısmı biraz azaldı. Ama kesinlikle hepsi değil. Şu ana kadar geceden keyif almıştım ama Seth konuşamayan dev bir kurtken onu sevmek kesinlikle daha kolaydı.

Ne olduğuma dair daha fazla açıklama bekledim. Yapması gerekeni yaptı ve bir kol mesafesine kadar yaklaştı. Bana dokunmaması için onu uyaran bir bakış attım ve dokunmadı.

İçini çekti, tepemizde parlayan yıldızlara baktı. "Seks bundan çok daha kolay."

Buna nasıl karşılık vereceğimi bilemeden onu çevremden izledim.

"Bir hikâye dinlemek ister misin?" diye sordu ve kaşlarım çatıldı.

"Tamam," diye kabul ettim ve o da başını eğip denize baktı.

"Ailemde Dövme adında bir geleneğimiz var. Her yavru sürünün bir parçası olabilecek kadar güçlü olduğunu kanıtlamak için bu gelenekten geçmek zorunda."

Dönüp ona baktım, bu ilgimi çekmişti. "Ne içeriyor?"

Boğazı düğümlendi ve devam ederken bana bakmadı: "Kuzey Solaria'daki Fable Dağı'nda tek başına bir hafta hayatta kalmalısın." Bana baktı.
"Bu kulağa biraz boktan gelecek ama kurtların yolu bu, o yüzden ailemi çok fazla yargılamayın."

"Pekâlâ," diye nefes aldım, sesindeki gerginlikten tüylerim diken diken olmuştu.

"Yavrular Dövme'den sonra isimlendirilmezler çünkü birçoğu geri dönemez. Buradaki fikir, sürüyü güçlü tutmak için zayıfları ayıklamaktır. Bu nesillerdir yapılıyor ama çok acımasız olduğu için pek çok Kurtadam bu geleneği bıraktı."

Başımı salladım, eve gelmeyeceklerini bile bile çocuklarını bu şekilde kendi başlarının çaresine bakmaya bırakan ebeveynler fikri karşısında ağzım kurudu.

"Nasıl bir şeydi?" Gergin bir sesle sordum.

"Sadece beş yaşındaydım," dedi sessizce. "Babam haftayı kurt formumda geçirmemi söyledi, bu şekilde daha kolay olduğunu söyledi. Bu
Çok uzun zaman önceydi ama hala her günü canlı bir şekilde hatırlayabiliyorum." Boğazını temizledi, yüz hatlarını kırılgan bir ifade kapladı. "Annemle babamın beni o güne kadar gördüğüm en kalın karın içinden geçirerek dağa çıkardıklarını hatırlıyorum. Bunun bir oyun olduğunu sanmıştım, güldüğümü ve oynadığımı hatırlıyorum. Ama ben
Beni bir mağarada aç, susuz, hiçbir şeysiz bırakana kadar gerçekten anlamamıştım." Kalın kalın yutkundu ve kalbim Onu bu şekilde kendi başının çaresine bakmaya terk edilmiş küçük beyaz bir kurt yavrusu olarak hayal ettiğimde içim acıdı.

Soğuk parmaklarımı birbirine geçirerek, "Bu korkunç," diye fısıldadım.

"Onları suçlamıyorum. Ailemi seviyorum. Beni güçlü kıldılar," dedi şiddetle ve bunu gerçekten kastettiğini görebiliyordum.

"Nasıl hayatta kaldın?" diye sordum.

"Neredeyse yapmıyordum," diye mırıldandı. "O hafta kar fırtınası vardı. Kar o kadar yoğundu ki sadece dışarı adım atmam
sonsuz sis yüzünden kör olmak için mağaraya girdim. Ben de oraya kapandım, iliklerime kadar dondum, açlıktan ölüyordum ve... yalnızdım." Çenesi gerildi. "Daha önce hiç yalnız kalmamıştım. Bir sürü ailem var. Hep birlikte uyurduk ve bunun ne kadar acı verici olduğunu fark etmemiştim. böyle kesilip atılmak olurdu." İç çekerek bir elini yüzünde gezdirdi. "Bana ne dediğini hatırlıyor musun?

Geçen hafta seni nasıl kırmadığımı... Seni nasıl dövdüğümü?" Bana baktı ve başımı salladığımda karnım sıkıştı. "Aileme ne kadar benzediğimi fark etmemi sağladı.

Dağdaki o haftayı atlattıktan sonra, eğer kendi ailem olursa onlara asla bunu yaşatmayacağıma yemin ettim. Ama yol boyunca bir yerlerde kendime verdiğim bu sözü unuttum."

Sessizce oturduk ve ne olacağını hayal etmeye çalıştım. bu acımasız dünyada büyümek nasıl bir şeydi? Eğer Kral ve Kraliçe bu dünyada büyümüş olsalardı, ben de Varisler kadar katı yürekli olur muydum?
Beni büyüttün mü?

"O hafta nasıl hayatta kaldın?" diye sordum.

"Şey... kar mağaranın dışında o kadar yükselmişti ki sonunda rüzgarı dışarıda tuttu. Buzdan su içtim ama hiçbir şey yemedim. Ailem geri gelip beni çıkardığında çok zayıflamıştım. Ama hayatta kaldım yani...
geçti."

Uzandım, elimi Seth'in koluna koydum, gözlerim Zihnimde canlandırdığı korkunç imgeyle sulandı. Kaşlarını çatarak bana baktı ve kısık bir inilti çıkardı. İçimde bir içgüdü yükseldi ve harekete geçip geçmemem gerektiğinden emin değildim ama cidden kucaklanmaya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. Bu duyguya teslim olmaya karar verdiğimde daha da yaklaştım ve kollarımı ona sardım.
onun etrafında.

Yüzünü boynuma gömdü ve ben geri çekilmeye çalıştım, Beni bir süre daha orada tuttu ve kalbimin titremesine neden oldu. "Seth," diye uyardım ve beni hemen bıraktı.

Boğazımda bir yumru ile tekrar uzaklaştım. Tüm bu Alfa kurt olayında gerçekten bir şeyler vardı. Onun aura hükmetmek için tasarlanmıştı, bana boyun eğdirmek için

ve onu memnun etmek. Ama ben bir kurt değildim. Ve asla öyleymişim gibi de davranmazdım.

Aniden nefesi kesildi ve bir elini göğsüne dayadı. "Bunun için şükürler olsun."

"Ne?" Şaşkınlıkla sordum.

"Sürüye hoş geldin, bebeğim. Resmi olarak kabul edildin."

Başım çınlıyor ve nabzım dikkatimi kaybetmeme neden olacak kadar yüksek sesle kulak zarıma çarpıyordu.

"Beni dinliyor musun?" Lance sordu ve dinlemediğimi fark ettim.

Gözlerimi birkaç kez kırpıştırdım ve başımı sallayarak baş dönmesini uzaklaştırmaya çalıştım.

"Tekrar söyle," dedim, derin bir nefes alıp yavaşça bırakarak.

Lance kolumdan tuttu ve beni durdurdu. Hava Bölgesi'ndeki kayalıkların tepesindeydik ve Küre'ye giden patika boyunca yürüyorduk. Sokağa çıkma yasağından sonraydı ama bu aslında
buluşmamızı kolaylaştırdı. Etrafta bizi görecek kimse yoktu.

"Seni çok mu zorladım?" diye sordu, bir parça endişeyle sesine sızıyor.

"Hayır." Başımı salladım ve uçurumun üzerinden süzülen deniz havasından derin bir nefes daha aldım. "Akşam yemeğini atladım, o yüzden-"

"Seni bu konuda uyarmıştım," diye homurdandı, endişesi kolayca öfkeye dönüşüyordu. "Enerjine ihtiyacın var
Bunu yaptığımızda. Aksine, yapacağımızı bildiğin zaman daha fazla yemelisin-"

"Tamam, anladım. Xavier'le konuşurken kendimi kaptırdım ve zaman elimden kaçtı." Kafamı tekrar gökyüzüne çevirdim ve zihnimi toparlarken üzerimizdeki siyah, yıldız benekli örtüye baktım.

"Ona neler olduğunu bana anlatacak mısın?" Lance sordu.

İçimi çektim. Bu benim sırrım değildi ama bu konuda biriyle konuşmam gerekiyordu. Ve Lance kendimi bildim bileli sırlarımı saklıyordu. Eğer bu konuda ona güvenemiyorsam, neden her gece hayatım konusunda ona güveniyordum ki?

"Tarikatı ortaya çıktı," dedim, gözlerim yıldızlarda, olması gereken takımyıldızını ararken
Kardeşimin kaderinden sorumluyum. "O... bir

Pegasus." Lance'in hakkını yemeyelim, sadece bir

kez küfretti.

"Lionel biliyor mu?" diye onayladı.

"Öyle. Sanırım bunu örtbas etmek için onu öldürecekti ama annem devreye girdi. Eğer ona ya da Xavier'e bir şey olursa hikâyeyi açıklamak için bir plan yaptı, bu yüzden... yani güvende diyemem ama henüz ölme ihtimali yok." Bir nefes verdim ve kendimi arkadaşıma bakmaya zorladım.

"Onu bundan korumak istediğini biliyorum ama bu senin işin değil," diye söze başladı.

"Clara'yı korumak senin de görevin değildi ama elinden geleni yaptın, değil mi?" diye sordum.

Lance'in çenesi titredi. "Yeterli değil."

"Hayır. Onu babamdan kurtarmak için yeterli değil. Ve onun ölmesini bile istemedi... Xavier'in ne şansı var ki?"

Gözlerimi birkaç kez kırptım ve baş dönmesinin geçtiğini fark ettim. Lance kısık gözlerle beni değerlendirdi ve
sorma zahmetine girmeden boynumu sıkmak için uzandı. İyileştirici büyüsünün sıcaklığı içimden geçti ve bekledim bitirmesi için sabırla
bekledi. "Daha iyi
misin?" diye sordu.

"Evet," diye itiraf ettim.

Pencerelerden dışarı bakan birileri olabilir diye Aer House'dan uzak durarak tekrar yürümeye başladık.

Yürürken Lance, "Xavier'in ne olduğunu saklamasına yardım etmek istiyorsun ama belki de bu yanlış bir bakış açısıdır," dedi. "Hikâye bir kez ortaya çıktı mı, bir daha çıkmaz. Eğer herkes
Lionel'ın ne yapabileceğini zaten biliyordu. Önüne bakmak zorunda kalacaktı."

"Ben de aynı şeyi düşündüm ama Xavier birileri öğrenirse ne olacağından korkuyor. Babamın annemi cezalandıracağını düşünüyor. Zaten onu bir ilişkisi olmakla suçladığını söyledi."

"Annenle baban evliliklerinde hiç sadık olmamışlar ama bu bir sır değil ki," diye mırıldandı Lance. "Ve Catalina pek çok şey olabilir ama aptal değil. Hamileliği önlemek için büyü yapardı."

"Biliyorum. O da bunu biliyor, yoksa babalık testi isterdi. Ama onun nasıl biri olduğunu biliyorsun. Acrux'lar sayılabilecek kadar eskiye dayanan saf kan Ejderhalar. Bu yüzden kuzeninin kızı olmasına ve bir yaban domuzunun bulaşık makinesiyle sevişip ona hamile kalmış gibi görünmesine rağmen beni lanet olası Mildred'le evlendirmek istiyor. O dayanamaz

Tam da bu nedenle saf olmayan kanı bir araya getirme riskini bile göze alıyoruz. Ve zavallı Xavier... Gördüğüm en şirin Pegasus'a benziyor." Elimi yüzümde gezdirdim ve inledim. "Eğer bu kadar ciddi olmasaydı çok komik olurdu."

Lance bu küçük saçmalığı düşünürken birkaç dakika sessizlik içinde yürüdük.

"Sanırım Lionel da onun bir sürüye katılmasına izin vermeyecek?" diye sordu sonunda.

Mizahtan yoksun bir kahkaha attım. "Neredeyse yatağa zincirlenmiş durumda. Zamanının yarısında gün ışığını gördüğünü bile sanmıyorum. Basının dikkatini çeker diye Vegas'taki o lanet partide onu yarım saatliğine dışarı çıkardılar.

ama bunun dışında saklanıyor." "Pegasus Tarikatı'nın

Fae'lerinin tıpkı

Kurtadamların bir sürüye ihtiyacı vardır. Kim olduğuyla yüzleşmesi ve bu yönünü benimsemesi gerekiyor. Kendisi gibi başkalarıyla tanışmaya ihtiyacı var," dedi Lance.

"Gelecek yıl Akademi'ye katılmasına izin verilecek gibi bile görünmüyor. Dürüst olmak gerekirse, babamın onu sonsuza kadar kilit altında tutmayı planladığını ve dünyanın

onun varlığını unutuyorum. Ona yardım etmek için ne yapabileceğimi bilmiyorum ve kendimi çok... işe yaramaz hissediyorum."

"Bir şeyler düşünmeye çalışacağım," dedi Lance. "Belki bir sürüye ödeme yapılabilir ve ailenizin malikanesinde vakit geçirmeleri için bir hikaye uydurabiliriz-"

"Babamın buna izin verdiğini gerçekten görebiliyor musun? Çimlerdeki parıltıyı düşünsene. Altına sıçardı."

"Bunu görmek isterdim," diye güldü Lance. "Bunun üzerinde biraz daha düşüneceğim. Xavier Lionel'in bu haftaki hareketlerinden bahsetti mi?"

"Malikâneden çok uzakta olduğunu ama nereye gittiği hakkında hiçbir fikri olmadığını söyledi. Gölge büyüsü için Ay Tutulması'nda kimi kullanmayı planladığını anlamamıza yardımcı olabilecek hiçbir şey bilmiyordu. Ondan etrafı araştırmasını istemeyi düşündüm ama eğer babam onu yakalarsa..."

"Anlıyorum. Xavier'i ateşin içine atmamak daha iyi. Eğer bundan kaçınabilirsek. O zaman bu hafta malikaneyi ziyaret etmek için bir bahane bulma şansınız var mı? Çok geç olmadan kimi kullanmayı planladığını öğrenmeliyiz."

"Aslında çoktan öğrendim," dedim sırıtarak. "Yarın gece oraya gideceğim ve daha fazlasını öğrenmeye çalışacağım. Onun bir
O gece Nymph durumuyla ilgili büyük konsey toplantısı var, bu yüzden ofisini arayabilirim. Biraz şansla
bize ihtiyacımız olan cevapları verir. En azından ben
bir okuma için kullanmamıza izin verecek kadar kişisel bir şey elde edebiliriz."

"Güzel," diye cevap verdi Lance ve üzerindeki rahatlamayı görebiliyordum. "Tutulmadan önce bunu çözmemiz gerekiyor."

Bir süre sessizce yürüdük, ikimiz de babamın planlarını çözemezsek bunun sonuçlarını düşündük.
Ama kendimi keşkelere kaptıramazdım. O kadar ileri gitmeden önce onu durduracağımızı varsaymak zorundaydım.

Yol ayrımına vardık ve iyi geceler demek için durduk.

"Evinize dönmeden önce bir şeyler yiyin. Ve eğer yakalanırsan seni korumayacağım. Zaten o FIB pisliği etrafta dolaşıp hakkımızda sorular soruyordu," dedi Lance.

"Karanlık çöktükten sonra öğrencileri gizli mağaranda seninle birlikte gizlice dolaşmaya ikna ettiğin için utandığını düşünebilirler," diye takıldım.

"Daha çok sen olduğun için utanıyorum," diye cevap verdi sertçe. "Seksi bile değilsin."

"Isır beni," diye şaka
yaptım. "Beni
kışkırtma."

Ona biraz daha yakından baktım ve gözlerinin altındaki torbaları fark ettim. "Belki de gidip Vega'nı yataktan kaldırmalısın," diye önerdim.

"Ne demek Vega'm?" diye sordu, yollarımızı ayırmak üzere durduğumuzda bana sert bir bakış fırlattı.

"Gwendalina," diye hatırlattım kaşlarımı çatarak. "Biliyorsun, senin Kaynağın. Tabii bu gece beni gerçekten ısırmayı planlamıyorsan?"

"Ah, doğru ya. Hayır, onu sabah yakalarım," diye yanıtladı ağaçlara bakarak. "Eğer uyumadan önce seni ısırırsam, rüyamda yine seni görürüm."

"Hadi ama Profesör, ikimiz de beni hayal ettiğini biliyoruz zaten." Geri geri gitmeye başlarken kaslarımı ona doğru esnetiyordum.

ve o da gözlerini devirdi.

"Sokağa çıkma yasağını çiğneyerek bir öğretmene saygısızlık ettiğin için iki yüz elli Ev Puanı kaybetmek mi istiyorsun?" diye sordu.

"Cebindeki bir hançer mi yoksa beni gördüğün için heyecanlı mısın, söylemek ister misin?" Alay ettim.

Arkasını dönüp Asteroid Place'e doğru ateş etmeden önce beni tersledi.

Küre'ye giden yola girerken kendi kendime sırıttım. Eğer ben

Şimdi oraya gidersem, eve dönmeden önce biraz yiyecek alabilir ve kaçırdığım yemeği telafi edebilirim.

Xavier ile konuşmak. Gerçi Lance beni iyileştirdiği için artık buna o kadar da ihtiyacım yokmuş gibi hissediyordum. Yine de haklıydı, böyle ekstra riskler almak benim aptallığımdı. Gereksiz yere. Bir dahaki buluşmamızda yemek yemeden önce daha dikkatli olurdum.

Bu şekilde sokağa çıkma yasağından sonra daha fazla öğretmen tarafından görülme riskini almamalıydım ama bir Varis olmak bana çok fazla hareket alanı sağlıyordu ve yakalansam bile herhangi bir cezaya maruz kalacağım şüpheliydi.

Küre ağaçların arasından önümde belirdi ama patikaya adım attığımda bir gölge Lunar Leisure'dan sıyrılarak yoluma çıktı.

"Tut tut, Bay Acrux, sokağa çıkma yasağını mı çiğnediniz? Seni yaramaz çocuk." Washer bana yaklaşırken parmağını salladı ve ben de önünde durdum.

"Sadece halletmem gereken küçük bir iş vardı," dedim, sesime onu yanıma çekecek kadar samimiyet katarak.

"Kadın ikna kabiliyetinden mi?" Washer bilerek sordu ve bana göz kırptı.

Ona buna inanmasını sağlayan bir gülümseme verdim.

"Eğer bana o şehvetin tadına bakmayı teklif edersen, belki bu küçük günahı görmezden gelebilirim. Eminim senin maceralarına bir göz atmak beni gece boyunca idare eder," diye mırıldandı,
yaklaşıyor.

Sanki sana mastürbasyon yapman için seks hayatımı gösterecekmişim gibi.

"Bu gece olmaz," dedim kararlılıkla. "Benim de rezervlerim biraz azaldı." Doğru değildi ama aklıma girdiğini düşünüyorsa siktirip gidebilirdi.

"Ohh hadi ama, sessizliğimi satın almak için bir tat. Ben burada devriye gezerken sen eğleniyordun. Bu aramızda kalabilir çocuklar." Duygularımı kendi arzularına göre yönlendirmeye çalışırken, bana doğru akan bir güç dalgası hissettim, güven ve dostluk biraz şehvetle karıştı.

Etrafıma sıcak bir enerji duvarı ördüm ve omuzlarımı ona doğru diktim.

"Bu bir hayırdı Profesör," diye hırladım ve bir adım geri çekildi, saklayamadan gözlerinde korku titreşti.

Aramızda gergin bir sessizlik geçti ve sonra bir kahkaha attı. Isı duvarını düşürdüm ve gözle görülür bir şekilde rahatladı.

"Ah, gücünüzden bir parça istediğim için beni suçlayamazsınız," dedi ve başını bana doğru hafifçe eğerek saygı gösterdi. Bir öğretmenden güç rütbesi almam pek gerekmezdi ama kim olduğuma dair küçük bir hatırlatma hiç de fena olmazdı

Arada bir. Ve kesinlikle diğer Varisler dışında hiçbir asalak Tarikatın avı olmayacaktım ve o zaman bile bu sadece benim rızamla olacaktı.

"O zaman evine geri dön seni haylaz ve sokağa çıkma yasağını ihlal ettiğin için bu seferlik cezanı sallayacağım."

"Teşekkür ederim Profesör," dedim parlak bir sesle, sanki az önce benim lehime sonuçlanan bir yüzleşme yaşamamışız gibi.

Etrafından dolaştım ve Washer yüzünde hafif bir somurtmayla devriyesine devam etmek için ağaçlara doğru yöneldi.

Geç saatte yemeğimi ve odama götürmek üzere birkaç bira almak için The Orb'a girdiğimde, aklım yine Xavier ile yaptığım konuşmaya odaklandı.

Babamın onu iyileştirmenin bir yolunu bulabileceğini söylediğini duymuştu ve bu fikir beni de Xavier kadar endişelendirmişti.

Tenim karıncalanırken etrafıma bakındım, birinin

Aslında kimseyi görmeden yakınımda. Kaşlarımı çattım, garip hissi geri iterken büyümü çektim ve aniden bir büyü düştü, büyük odanın arkasındaki üç figürü ortaya çıkardı.

Gürültülü kahkahalar dikkatimi çekti ve uzak köşeye baktığımda Roxy Vega'nın masaya tırmandığını ve iki güçsüz küçük arkadaşının heyecanla onu izlediğini gördüm. Üzerinde hala üniforması vardı ve ne kadar süredir

o büyüyle kendilerini saklıyorlardı. Cehennem Haftası kaosundan kaçınmak için oldukça zekice bir yoldu. sokağa çıkma yasağından sonra dışarıda kalarak aptallık ediyor olsalar bile. Ama o zaman bu konuda pek konuşamazdım.

"Senin için bunu yapmamak... benim için bu cüretkârlığı yapmamak..." Roxy'nin dili sürçüyordu ve tökezledi, ayağında sadece düz ayakkabılar olmasına rağmen neredeyse masadan düşüyordu.

Adam sıçradı ve onu sabitlemek için belinden yakaladı ve eli kıçını sıyırdığında içim sinirli bir şekilde kıpırdandı. Dilimi ısırdım ve içkilerimi aramak için odayı geçerken onlardan uzaklaştım. Onu daha önce bu kadar sarhoş gördüğümü sanmıyordum ve The Orb'da bir Salı akşamı
Bir alem için garip bir mekan. Ama bu onun işiydi.

Kız itiraz etti: "Bu cesareti sadece senin gerçekten kaybedeceğini düşünmediğim için buldum!"

"Genelde kaybetmeyi sevmem Sofia," diye kabul etti Roxy. "Ama bir cesaretten asla geri adım atmam ve sen bir striptiz sipariş ettin.
göster."

Buz soğutucunun birkaç metre ötesinde durakladım ve tekrar onlara bakma dürtüsüne karşı savaştım. Roxy Vega şimdiye kadar tanıdığım en sinir bozucu kaba ve inatçı kız olabilirdi ama çok seksiydi. Ve ona ateş büyüsü konusunda ders verirken birlikte oynadığımız aptalca oyunlarla, onun benim için birden fazla kez soyunduğunu hayal ettiğimi itiraf etmeliydim.

Adam İspanyolca bir şeyler mırıldandı ve ses tonundan kadının kıyafetlerini çıkarmaya başladığını düşündüm.

Sıkılmış dişlerimle dönme dürtüsüne karşı koydum ve sonra Uyumak için yemeği es geçmeye karar vererek bira görevime devam ettim. Soğutucudan altılı bir paket aldım ve çıkışa yönelmek üzere geri döndüm.

Tabii ki lanet olası aletim Roxy'ye tekrar bakmadan gitmeme izin vermeyecekti, ondan kurtulmak zorunda olmam ya da beni doğmuş tüm kadınlardan daha fazla sinirlendirmesi umurumda değildi.

Blazer ceketi çoktan yerde bir yığın halindeydi ve gömleğinin düğmelerini karıştırıyordu, sarhoşluğu Belli ki onu yavaşlatıyordu. Ama kalçalarını sallama ve uzun siyah saçlarını savurma şekli onu hâlâ çok seksi gösteriyordu. Pileli eteği kalçasının ortasına kadar iniyor ve diz boyu çoraplarının üst kısmıyla arasında kalan birkaç santimlik çıplak ete bakmamı sağladı.
Masanın üzerinde ona bakarken bronz bacakları sonsuza kadar uzanıyormuş gibi görünüyordu.

"Neden başka bir cesaret göstermiyorsun?" diye itiraz etti çocuk. "Ağlayan Orman'da koşuya çıkalım mı?"

"Deli olma," diye itiraz etti Sofia. "Dışarıda bir Nymph olabilir!"

Roxy düğmeleriyle boğuşmaya devam ederken, "Muhteşem striptiz becerilerimden şüphe etmeyi bırak, ahbap," diye alay etti.

Gözlerimi ondan uzaklaştırmak üzereydim ki küfür etti ve gömleğinin her düğmesini koparacak kadar sert bir şekilde çekti.

Altında, mükemmel göğüslerini vurgulayan ve onu bir kadın gibi gösteren altın rengi bir sütyen vardı.
Bir ejderhanın ıslak rüyasından çıkmış bir şey.

Başını kahkahalarla geriye atıp arkadaşlarına şakacı bir selam verdi ama ayağı kaydı ve masadan yuvarlandı.

Kendimi durduramadan ona doğru birkaç koşar adım attım ama adam onu yakalamak için sıçradı.
yere çarpabilirdi.

"Tory?" diye sordu, Tory ona doğru yığılıp bayılmış gibi görünürken. "Oh, kahretsin! Yardım edin bana."

Roxy'nin Sofia adını verdiği kız ona yardım etmek için çırpındı ve onu bir odaya götürmek için mücadele ettiler. Oturdukları yere yakın minderli sandalyeler.

Kafamı sallayarak onun o haldeki görüntüsünden kurtuldum.
Altın sutyen ve topuklarımın üzerinde dönerek çıkışa ve büyük olasılıkla soğuk bir duşa doğru ilerledim.

Tam kapıya varmıştım ki yüksek bir çığlık beni durdurdu. Arkamı döndüğümde Roxy'nin arkadaşlarının panik içinde ondan uzaklaştığını ve kalın bir buz tabakasının yere yayıldığını gördüm
ondan uzaklaşıyor, yoluna çıkan her şeyi buz mavisine

boyuyordu. "Uyan, Tory!" Sofia umutsuzca bağırdı.

"Belki de bir öğretmen için adaylığını koymalısın," dedi çocuk. "Ona ulaşmaya çalışacağım."

Sofia çıkışa doğru koşmak için döndü ve onun yerine benim ona doğru yürüdüğümü görünce panikle gözleri büyüdü.

"Onun nesi var?" Ses tonumu yumuşatarak sordum.

"O..." Sofia tereddüt etti, arkadaşının durumu konusunda bana güvenmek istemediği belliydi, bir yandan da ona söylediğim her şeyi yapma eğilimine karşı savaşıyordu. "Bayıldı ve
Şimdi uykusunda büyü yapıyor ve ona yardım etmek için yaklaşamıyoruz."

Roxy arkasından inledi ve ben de hasarı kendim incelemek için Sofia'nın etrafından dolaştım. Bu tür şeylerle uğraşmıştım.
Güçlerimiz ilk Uyandığında diğer Varislerle bir iki kez böyle bir şey yaşamıştık. O kadar güçlüydük ki çok sarhoş olursak bazen uykumuzda sihrimizin kontrolünü kaybediyorduk ve Roxy bana boşa harcanmış gibi gelmişti.

"Sorun değil, biz ona bakarız," dedi çocuk kararlı bir şekilde ama ben onu duymazdan gelerek Roxy'nin olduğu yere doğru yürüdüm
sandalyeye yığıldı.

Etrafımdaki sıcaklık düşerken botlarımın altındaki buz yüksek sesle çıtırdadı ve ben henüz ona yaklaşmamıştım bile.

Ateş büyümü çektim, buza doğru ittim ve bir kısmını erittim ama Roxy tekrar inlerken gücü geri tepti.

"Roxy," diye homurdandım önünde durmayı başarırken. Buz hâlâ yayılıyor ve kalınlaşıyordu. Sandalyede titriyordu ve yanaklarından süzülen birkaç damla gözyaşını fark ettim.

"Bir daha olmaz," diye nefes aldı, kendi içine doğru kıvrılırken yumruklarını sıktı.

"Roxy, uyan!" Kolundan tutup sarsmak için ilerleyerek tersledim.

Uyanmadı ama etrafımdaki buz daha da kalınlaştı ve arkadaşları tekrar geri çekilmek zorunda kaldıklarında haykırdılar. Nefesim önümde yükseldi ve altılı paketi sandalyesinin yanına bıraktım, onu daha sıkı sarsabilmek için önüne çömeldim.

Öksürmeye başladı ve boğuluyormuş gibi ağzından su fışkırdı. Onu öne doğru çektim, sırtına vurarak hepsini çıkarmasına yardım ettim ve vücudunu sarsan titremeler göğsüme bastırırken benimkinin içinde yankılandı. Panik içinde bağırırken daha fazla soğuk su aktı, onu sırılsıklam etti ve onu kendime daha sıkı çektim.

"Uyanman gerek," diye emrettim.

"Bu şekilde ölmek istemiyorum," diye nefes aldı ve etrafımızdaki buzlar yeniden kalınlaşırken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Bu gördüğü bir rüya değildi. Bu bir kâbustu. Ve tam olarak neyle ilgili olduğunu bildiğime dair içimde bir his vardı.

Buz kalınlaşmaya devam ediyordu ve artık ben de titriyordum. Eğer bir an önce kendine gelmezse gerçekten kendine zarar verebilirdi ve bu benim hatam olurdu.

"Kahretsin," diye nefes aldım, elini elime aldım ve büyümü onunkinin içine iterken soğuk parmaklarını sıktım.

Bir kez olsun gücünün kuyusu yanmadı.

Ezici bir büyü ve yıldızlara şükrettim, belli ki rezervlerinin iyi bir kısmını atlatmış.

Bugün. Şu anda yaptığı gösteri açıkça gücünü tüketiyordu ve ben sadece benimkini doldurmuştum.

Dersten sonra onunkini kontrol altına alabileceğimden emindim.

Büyümü vücuduna bastırdım, savaşmayı bekliyordum. Birlikte antrenman yaptığımızda ortaya koyduğu güç beni şaşırtmıştı ama onun gücü benimkini eski bir dostu selamlar gibi karşıladı. Onunla güç paylaşımı yaparken hissettiğim heyecanlı enerji dalgası içimden geçiyordu ama bu her zamankinden daha da yoğundu çünkü o bunu istiyordu. Temel bir seviyede, zamanın bu anında bana tamamen güveniyordu.

Bunun ne kadar iyi hissettirdiğine odaklanmamaya çalıştım ve dikkatimi onun yerine büyüsünü yeniden şekillendirmesine yardım etmeye verdim. Onu şu anda hiçbir işe yaramadığı açık olan su büyüsünden uzaklaştırmak için mücadele etmek zorunda kaldım ama kollarımda kıvranmaya başladı, onu saran bu panik için bir çıkış arıyordu.

Doğal eğilimim onu ateşe doğru teşvik etmekti ama o Elementle kontrolümü alt etmeyi başarırsa bu felaket olabilirdi. Diğer Varislerle güç paylaşımı konusunda biraz pratik yapmıştım ve sahip olmadığım Elementleri daha fazla kullanmalarına yardımcı olmayı başarmıştım.
O kadar kolay olmasa da bir kez. Esasen gücü şekillendiren ben olmadığım için yapılabilirdi, bu yüzden tek yapmam gereken onu buna teşvik etmekti. Bu kadar kontrolden çıkmışken Dünya büyüsünün muhtemelen en güvenli bahis olduğuna karar verdim ve onu buna doğru itmek için savaştım.

Onu kavrayışım sıkılaştı ve gücümü doğal olmayan bir yöne çevirirken dişlerimi sıktım ama bir anda

Roxy aniden önerime sarıldı ve sihrin ondan taştığını hissettim.

Gözlerimi açtım ve etrafıma baktığımda tüm Küre'nin akla gelebilecek her renkten çiçeklerle canlandığını gördüm.

Kollarımda yavaşça gevşerken ve titreyen bir hıçkırık salarken büyüsü üzerindeki tasmamı sağlam tuttum. Onu bastırdı

Yüzünü göğsüme yasladı ve sanki onu koruyabilecek biriymişim gibi bana doğru eğildiğinde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Tamamen rahatladığında, ondan akan büyü seli durdu ve elini serbest bırakarak kendi gücümü geri çektim.

Eli fırladı ve kolumu yakaladı, ben çekmeye çalışırken parmakları pazumu kavradı.

"Beni bırakma," diye yalvardı ve ben ona bakarken boğazımı temizledim.

Gözleri hâlâ kapalıydı ve neredeyse bilinci yerinde değildi. Onu kimin tuttuğunu bildiğinden çok şüpheliydim. Eğer bilseydi, muhtemelen bana onu bırakmamı söylerdi. Ama benden gitmememi istedi ve ben de gitmek istemediğimi fark ettim. Ayrıca, o kabusu görmesinin tek nedeni Max'le benim ona yaptıklarımızdı.

o yüzme havuzu. Eğer istediği buysa, belki de ona bu konuda yardım borçluydum.

Onu göğsüme yaslayıp kollarımın arasına alırken "Yapmayacağım," diye cevap verdim.

Ayağa kalktım ve çıkışa doğru yöneldim. Küre tamamen buz ve çiçeklerle doluydu ve tahminimce fakülte gelip de bir şeyler yapmak zorunda kaldığında pek etkilenmeyeceklerdi.

Yarın temizleyeceğim, bu yüzden yakalanması için onu burada bırakamazdım. Ayrıca, burada bir Nymph için kolay bir av olurdu.
Devlet de öyle ve saldırıdan sonra uygulanan ekstra güvenlikle bile birinin savunmayı aşmayacağından emin olamazdık. Son birkaç haftayı onu takip ederek geçirmemiştim.
Onu onlardan korumak için kampüsün etrafını sardılar ama şimdi vazgeçip onu savunmasız bıraktılar. Eğer Nymph'ler Onunki gibi bir güce sahip olmak felaket olabilir. Onu buradan çıkarmak için kabul ettiğim tek neden de buydu. Onu yakınımda tutarken kalbimin atış şeklinin bununla hiçbir ilgisi yoktu.

Arkadaşları büyünün saldırısı yüzünden kapıya kadar geri çekilmek zorunda kalmışlardı ama onun iyi olduğunu görünce ilerlediler.

Çocuk kararlı bir şekilde, "Onu şimdi alabilirim," dedi.

Cılız kollarına baktım ve ona inanmayarak bir kaşımı kaldırdım. Onu daha fazla taşıyabilmesinin imkânı yoktu.

"Gerek yok," diye cevap verdim umursamazca. "Onu evimize geri götüreceğim. Zaten Ignis'li bile değilsin, o yüzden neden evine gitmiyorsun?"

Onları geçmek için bir hamle yaptım ama Sofia yoluma çıktı, benimle tartışmaya hazırlanırken omuzlarını dikleştirdi. Onu Ev'in etrafından ve Vegas'ta gördüğümden belli belirsiz tanıyordum ama gücü benim için neredeyse önemsizdi, bu yüzden ona hiç dikkat etmemiştim. Ayrıca boyu bir buçuk metrenin biraz üzerindeydi, bu da benim ona bir buçuk metreden fazla tepeden baktığım anlamına geliyordu ama yine de geri adım atmadı.

"Yardımınız için teşekkür ederim ama Tory onu bu şekilde tutmanızı istemezdi," dedi kararlı bir şekilde. "Diego ve ben yönet-"

"Onu eve geri götüreceğimi söyledim," diye cevap verdim. "Diego ve sen eğer yapabileceğinizi düşünüyorsanız beni durdurmaya çalışabilirsiniz." Küçümseyerek homurdandım ve onu atlatmaya çalıştım.

Tekrar bana doğru kaydı ve Emir öfkesiyle derisinden çıkmaya çalışırken teni ışıltılı soluk bir pembe renkte parlamaya başladı. Düşük güçlü bir Pegasus için oldukça büyük cesareti vardı, hakkını vermeliyim.

"Ona ne yapacağımı düşünüyorsun?" diye sordum. "Ben lanet olası bir canavar değilim."

Sofia bu ifadeye katılmıyormuş gibi kaşlarını çattı ve yine de onu itmeden önce bir hayal kırıklığı nefesi bıraktım.

Eve doğru hızlı adımlarla ilerlemeye başladım ve onların ayak sesleri de arkamdan geliyordu, ne yapacaklarını anlamaya çalışırken tıslayan konuşma parçalarıyla noktalanıyordu. Cam binaya yaklaştığımızda çocuk Darcy'yi bulmaya gideceğini söyledi ve yanımızdan ayrıldı, ayakları Koşarken patikaya gümbür gümbür vuruyordu. İkisini de görmezden geldim ve eve kadar devam ettim, merdivenleri ikişer ikişer çıkarak ortak salona doğru ilerledim.

Yanlarından geçerken birkaç meraklı bakışla karşılaştım ama çoğu insan çoktan odalarına gitmişti ve diğerlerine attığım bakış fotoğraf çekmelerini ya da soru sormalarını engellemeye yetti.

Sofia bana tekrar yetişmeden önce yatak odamın kapısına kadar geldim ve hatta beni durdurmak için kolumu tutacak kadar cesurdu.

"Ne?" Sesime biraz tehdit katarak sordum.

Sofia ses tonuma kızdı ama geri adım atmadı ve ben de kendimi bu küçük Fae'nin kollarımdaki kıza olan bağlılığına hem şaşırmış hem de etkilenmiş buldum.

"Onu neden odana götürüyorsun?" diye sordu. "Çantası burada, anahtarı ve-"

"Ve bu durumdayken tekrar kontrolünü kaybedebilir ve tüm evi yakabilir," diye cevap verdim. "Tüketirken izlediğin alkolün etkisinden kurtulana kadar bu gece onunla kalmam gerekecek." Ses tonumda bir suçlamadan daha fazlası vardı ama kız bu sefer irkilmedi bile.

"Ve tüm yapacağın bu mu?" Sofia talep etti. "Ona bir oyun oynamayacaksın ya da onu incitmeyeceksin ya da..."
Bu suçlamayı tamamlamadı ama bakışları
Elimin Roxy'nin çıplak kalçasını kavradığı noktada onu tutuyordum.

"Ben lanet bir tecavüzcü değilim," diye tersledim. "Haftanın herhangi bir gecesi istediğim kızı yatağıma alabilirim, neden benden nefret eden bilinçsiz bir kızı taciz etmek isteyeyim ki?"

Sofia anında geri çekildi, omuzları hafifçe çökerken gözlerimde gördüğü şeyden tatmin olmuş görünüyordu.

"Tamam, ima etmek istememiştim... sadece... ona göz kulak ol," dedi ve çantasını bana uzatıp geri çekilirken kaşlarını tekrar çatarak Roxy'ye endişeyle baktı.

Ondan uzaklaşmak üzereydim ki aklıma bir fikir geldi.

"Bekle... Sofia, değil mi?" Belli belirsiz dostça görünmeye çalışarak sordum. Bu pek sık denediğim bir şey değildi ve kaşlarını çatması bu konuda berbat olduğumu gösteriyordu.

"Evet..."

"Benim bir kuzenim var. Aslında üçüncü kuzenim, Pegasus olarak yeni ortaya çıktı..."

"Aferin ona. Bunu bana neden anlatıyorsun?" diye şüpheyle sordu.

"Bu bir erkek. Adı...Phillip."

"Phillip?" Bana sanki dünyada hiç kimsenin adı Phillip değilmiş gibi baktı ve itiraf etmeliyim ki ben de hiç Phillip adında biriyle tanışmamıştım. Lanet olsun. Neden bu lanet ismi seçmiştim ki?

"Evet. Tahmin edebileceğiniz gibi, saf bir ailede Kanlı Ejderhalar, Phillip bu utançla pek iyi başa çıkamıyor-"

"Neyin utancı?" diye sordu, gözlerinde bu cümleyi bitirmeye cesaret etmem için açık bir meydan okuma vardı. Geriye dönüp baktığımda, Order'ının utanç verici olduğunu ima etmek muhtemelen bana yardım etmesini sağlamanın en iyi yolu değildi.

Roxy'yi kollarımın arasında kaydırdım ve iç çektim. bu fikirden vazgeçmeliydim. Ama bu kız zayıflığına rağmen bu gece beni etkilemişti ve gerçekten soracak başka kimsem yoktu, bu yüzden devam ettim.

"Sizinle açık konuşacağım. Tarikatınızın utanç verici olduğunu söylemem, bu konuda ailemin bir üyesinden alabileceği en yakın iltifattır. Evine kilitlendi,

Dünyadan saklanan babası, gerçek doğasını gizlemek için onu öldürmeyi bile düşünmüştür. O... yalnız. Ve konuşmak için kendi Tarikatından birine gerçekten ihtiyacı var..."
Boğazım düğümlendi, bunun korkunç bir şey olup olmadığını bilmiyordum.
Ama Xavier'in sesi telefonda o kadar kırgın ve çaresiz geliyordu ki ona yardım etmek istedim. Belki konuşacak başka bir Pegasus'un olması, içinde bulunduğu durumun iyi yanlarını görmesine yardımcı olabilirdi.

Sofia bana öylece baktı ve Roxy göğsüme doğru bir şeyler mırıldanırken ben başımı sallayarak kapıya doğru döndüm.

"Unut gitsin," diye mırıldandım, onu yine hayal kırıklığına uğrattığım için içim burkuldu.

"Biliyor musun," dedi Sofia usulca arkamdan. "Herkes Darius Acrux'un tıpkı dönüştüğü Ejderha gibi kalpsiz ve soğukkanlı olduğunu söylüyor. Ama sen öyle değilsin, değil mi?"

Ona omzumun üzerinden düz bir bakış attım ama o yine de devam etti.

"Diğer insanları gerçekten önemsiyorsun, değil mi? Onları korumak, onlara göz kulak olmak istiyorsun..." Bakışları sanki bu bir kanıtmış gibi kollarımdaki baygın kıza kaydı ve ben de ona hırladım.

"Yanlış analizinizin bir anlamı var mı?"

Sofia bana gözlerini devirmeye cüret etti. "Ben Sana numaramı mesaj atarım. Phillip'e ne zaman isterse bana mesaj atmasını söyleyebilirsin."

Ona şaşkınlıkla bir kaşımı kaldırdım ve o da dönüp gitmeden önce kollarımdaki Roxy'ye son bir kez baktı

bizden uzakta.

Hâlâ onu tutarken kapımın kilidini beceriksizce açtım ve içeri yöneldim, çantasını bırakıp yatağa doğru geniş alanı geçerken kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım.

Roxy'nin başı omzuma yaslandı ve saçları kolumun üzerinden sarktı. Hâlâ sırılsıklamdı ve buraya gelirken ne kadar titrediğini fark etmemiştim ama şimdi vücudunun benimkine bastırdığı yerdeki titremeleri hissedebiliyordum. Su sihrimi kullanarak hızla
Giysilerindeki ve saçlarındaki her nemi temizledikten sonra vücudumdaki sıcaklığı onunkine aktardım.

Durduğunda bilinci kapanmak üzereydi.
Kollarımın arasında titreyip kıpırdandı, yanağını göğsüme bastırırken tutarsız bir şeyler mırıldandı.

Kalbim her zamankinden biraz daha fazla çarptı ve onu yatağa indirirken rahatsız bir şekilde boğazımı temizledim. Kaşları çatıldı ve mırıldanmaya başladı
Onu serbest bıraktığımda yine bir şey.

Ayakkabılarını çıkarıp yere fırlattım ve o da bana tekme atarak beni geri adım atmaya zorladı.

"Bunu kendim yapabilirim, Darcy," diye mırıldandı, hâlâ geveleyerek. "Bana bu şekilde bakmak zorunda kalmamalısın."

Onu durduramadan kalçalarını yukarı kaldırdı, eteğini çıkardı ve bana fırlattı. Hâlâ gözlerini açmamıştı ve gerçekten uyanık olduğunu hiç sanmıyordum. Giydiği altın rengi külot, düğmesiz gömleği açıkta kaldığı için hala görebildiğim sütyeniyle uyumluydu.

Ona bakmamaya çalıştım, gerçekten denedim ama duramadım.

Bronz tenine, dar beline, derin nefes alış verişleriyle yükselip alçalan göğüslerinin kabarıklığına bakarak...

Sanki biri en derin arzularımı parçalara ayırmış ve sahip olduğum her fanteziyi hayata geçirmiş gibi.

Neden o olmak zorundaydı? Neden tüm Solaria'da sevebileceğim tek insanın peşinden koşmak zorundaydım?

hiç sahip olmadın mı? Bir gün bir Ejderha Şekil Değiştirenle evlenmek zorunda kalacağımı biliyordum ama bu beni başka kadınlara sahip olmaktan alıkoymadı. Ama bu kadın hiçbir şekilde benim olmayacaktı. Benden hiç kimsenin nefret etmediğini düşündüğüm kadar içten nefret ediyordu. Ve onu suçlayamazdım bile. Onun yerinde olsaydım ben de kendimden nefret ederdim. Ona yaptıklarımız, benim yaptıklarım...

gerekli ama yine de hoşuma gitmedi.

Diğer varislerle birlikte çalışmam gerekiyordu. Onlardan kurtulmak yerine aklımı kaybetmiş gibi onu koruyordum.

Bir adım uzaklaştım, çarşafımı onun üzerine çektim ve Gece için ateşin yanındaki koltukta bir pozisyon almak niyetindeydim ama ben ayrılamadan elimi yakaladı.

Şaşkınlıkla ona baktım ve gözlerinin açık, bakışlarının benimkilere kilitlenmiş olduğunu gördüm.

"Gitme," diye nefes aldı, tutuşu sıkılaşmıştı.

"Senin gerçekten-"

"Lütfen beni yalnız bırakma," diye yalvardı ve Sesindeki kırılganlık yapacağım tüm itirazları bastırdı.

Biraz doğrulup kolumdan çekiştirerek beni de yatağa çekmeye çalıştı. Onu daha önce birden fazla kez yatağıma almayı düşündüğüm gerçeğini inkâr edemezdim. Onun yatağında ona elimi sürdüğümden değil.
ama onu burada, etrafı altınla çevrili ve yarı çıplak görmek bile içimde çalkantılı enerji fermuarları gönderiyordu.

Elimi tekrar çekti ve ayakkabılarımı çıkarıp yanına binerken kendimi vazgeçirmeye çalışmaktan vazgeçtim.

Bana gülümsedi ve bu gülümseme alaycı ya da iğneleyici değildi, aradaki fark bir an için nefesimi kesti.

Ben yastıklara yaslandım, o da bana doğru yuvarlandı ve neredeyse çıplak olan bedenini benimkiyle aynı hizaya getirdi. Sadece bu küçük temastan bile sertleştiğimi hissedebiliyordum. Onu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım ama o daha da yaklaştı, dolgun göğüslerini bana doğru bastırdı ve sütyeninin sınırlarından kurtulmaya çalıştıklarını net bir şekilde görmemi sağladı.

"Kahretsin Roxy, sen böyle giyinmişken yanında uyuyamam," dedim, onu kendimden daha güçlü bir şekilde uzaklaştırarak.

Kendini dikleştirip soyunmuş haline bakmadan önce bir an şaşkınlıkla bana göz kırptı.

"Ah, özür dilerim," diye mırıldandı ve ardından gömleğinin düğmelerini açıp yere fırlattı. "Daha iyi

misin?" Ağzım kurudu ve içimden bir hırıltı kaçtı.
Ejderha derimin altında kıvrandı.

"Bir şeyler çıkarman değil, daha çok takman gerekiyor," dedim ters bir şekilde.

Saçmalayan benmişim gibi oflayıp pufladı. "Tişörtünü ver o zaman," diyerek siyah tişörtümü çekmek için uzandı.

"Ben de kıyafetlerimi çıkarmaya başlarsam bunun bir faydası olacağını sanmıyorum," dedim ve onu durdurmak için bileğini yakaladım.

"Çok patronluk taslıyorsun," diye mırıldandı, her zamanki ateşinden bir parça yüzeye çıkmıştı. "Bir kez olsun sana söyleneni yap."

Buna cevap veremeden elimi kenara itti ve hızlı bir hareketle üstüme çıktı. O kadar şaşırmıştım ki, gömleğimi çekip başımın üzerinden geçirirken bir an tepki bile veremedim.

Ellerim belini buldu, başparmaklarım kalça kemiklerine sürtünürken o bana baktı, siyah saçları omuzlarına dökülüyordu ve günah kadar seksi iç çamaşırı dokunmam için yalvarıyordu.

Gömleğini bana doğru zaferle sallayarak güldü, küçük bir zafer dansı yaptı, bu da benim sertleşmeme karşı sürtündüğü ve vücudumu sersemlettiği anlamına geliyordu.

Ben daha bir şey söyleyemeden ya da yapamadan gömleğini başından çekip üzerine örttü. Ondan o kadar büyüktüm ki, tişört aşağıya doğru düşerek kalçalarının etrafında toplandı ve ellerimi hala onu tuttuğum kumaşın altına hapsetti.

Bakışları benimkilerle kilitlendi ve bir an için aramızda geçenlerin hiçbiri olmamış gibiydi.
oldu ve biz sadece bizdik, yalnız... yatağımda.

"Bir sır bilmek ister misin?" diye nefes aldı, sesi baştan çıkarıcı bir şekilde alçalıyordu.

"Ne?" diye sordum. Bana söylemek isteyebileceği her şeyi ve her şeyi duymak isteyerek sordum.

Biraz daha yaklaştı ve uzun saçları tenimi gıdıkladı.

"Sanırım," diye yavaşça nefes aldı. "Kusacağım galiba."

Üzerimden o kadar hızlı sıçradı ki yatak altımda zıpladı ve banyoya doğru koşmaya başladı.

Aletim fermuarımı o kadar zorluyordu ki gerçekten patlayabileceğini düşündüm ve onu takip etmeden önce kendimi yeniden düzenlemek zorunda kaldım.

Oraya gittiğimde midesindekileri çoktan tuvalete boşaltmıştı ve sifonu çekip ağzını yıkadığı lavaboya doğru tökezledi. Sonra da diş fırçamı çalmaya başladı.
Hayvan ve ben onu izlerken kapı çerçevesine yaslandık, leğenin üzerinde öne doğru eğilirken kıçına çok fazla bakmamaya çalışıyordum ama bunda açıkça başarısız oluyordum.

Alanıma bu şekilde girdiği için ona kızmam gerekirdi ama nedense hiç umursamadım.

İşini bitirdiğinde bana doğru geri döndü, düz bir çizgide yürümek için mücadele ederken bir elini saçlarına bastırdı. Başaramadı.

Neredeyse yüzü fayanslara çarpacakken onu yakaladım ve tekrar yatağa döndürmeden önce kollarıma aldım. Beni de aşağıya çekti ve itiraz etme noktasını geçmiştim.

Başını yastığa koyduğu anda gözleri kapandı ama bana doğru döndü ve bir kolunu belime doladı.

Işıkları kapattım ve oda sadece ızgarada kısık yanan ateşle aydınlandı.

"İnanılmazsın, bunu biliyorsun," diye mırıldandı. "Ne

şekilde?" "Hangi açıdan?" diye sordum, acaba sadece
O da aramızdaki bu sıcaklığı hissettiğini itiraf etmek üzereydi.

Bana doğru yaklaştı ve başını göğsüme koyarken onu kendime çektim. Kalbim çılgınca çarpıyordu ve olayların bu kadar garip bir şekilde geliştiğine inanamıyordum.
bizi buraya getirdi. Uzun bir süre konuşmadı ve uyuyup kalmadığını merak etmeye başladım ama sonra devam etti.

"Banyonda gördüğüm en büyük jakuziye sahipsin," dedi ve ben de gülmekten kendimi alamadım.
o konuşmanın gidişatını. "Beğendin

mi?" diye sordum.

"Hayır. Bu inanılmaz. Tıpkı senin gibi. Sen sadece... tam... bir pisliksin." Nefes alış verişi ağırlaştı.
tekrar bayıldı.

Yorumuna karşılık olarak dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Beni ne kadar çekici bulduğunu söylemeye başlaması egom için iyi olabilirdi, ama dürüst olmak gerekirse ukalalığı olmadan kendisi olamazdı.

Ve bunu ve onunla ilgili diğer birkaç şeyi biraz fazla sevebileceğimi fark etmeye başlamıştım.

Çocukken aynı rüyayı tekrar tekrar görürdüm, öyle ki neredeyse kendimi gerçek olduğuna inandıracaktım. Çoğu insanın standartlarına göre özel bir şey değildi. Sadece kendimi yatakta annem ve babamın sevgi dolu kolları arasında kıvrılmış olarak hayal ederdim. Hiç tanımadığım ebeveynlerimin. Sıcak, güvenli ve sevilen. Bu, Darcy'yle bile paylaşmadığım bir sırdı çünkü ona özlediğimize inandığımı itiraf etmek istemiyordum.
hayatımızda bir şey. İkiz sahibi olmak bir lütuftu, bu da hiçbir zaman gerçekten yalnız olmadığım anlamına geliyordu ama Ne olursa olsun sizi sevecek, besleyecek ve koruyacak insanların olduğunu bilmek bir çocuk için çok zordu.

Büyüdükçe hayallerden uzaklaştım, destek ve sevgi için kendime ve kız kardeşime güvenmeyi öğrendim,
Bir ebeveyn tarafından asla böyle sonsuz bir korumaya sahip olamayacağımı bilerek kalın bir deri yetiştirmek. Ve ben
Kesinlikle hiçbir erkekten bunu talep etmedi.

Bu yüzden bu rüya bana tuhaf bir şekilde tanıdık ve aynı zamanda tamamen yabancı geldi. Bir kez daha bir yatağa sıkışmıştım, her şeye karşı tutuluyor ve korunuyordum. Dünyanın bana fırlatabileceği her şeyi.

Ama başım, hiç tanımadığım ebeveynlerimin yumuşak kucaklaması yerine, güçlü kolları beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi saran bir adamın göğsünde yatıyordu.

Kalp atışları kulağımın dibinde gümbürdüyordu. Kolum ve bacağım onun üzerine sarılmıştı, o ise beni kendine doğru çekmiş, eli kalçamın kıvrımında duruyordu. Farklı olarak sıcaktı

Tanıdığım herkes gibi, teninin içinde ruhumu güç ve huzurla dolduran bir ateş var gibiydi.

Gözlerim kapalı olduğu için onu göremiyordum ama garip bir şekilde kendimi evimde hissediyordum. Sanki olmam gereken yer burasıymış gibi.

Elimi sert karın kaslarının üzerine koydum ve kasların oluşturduğu çizgileri yavaşça izlemeye başladım. parmak uçlarımda, gözlerimi açarak rüyanın huzurunu bozmak istemiyordum.

Derin bir nefes aldı, göğsü altımda yükselirken beni tutan kol beni biraz daha yaklaştırdı.

Karnını uykulu bir şekilde keşfetmeye devam ettim, parmaklarım aniden sert bir bel bandının kenarına değene kadar çizgileri aşağı ve aşağı doğru izledi. Parmak uçlarımdaki kot hissi karşısında kaşlarımı çattım.
Kim bir kot pantolonla uyur ki? Ne tür garip bir rüya adam yaratmıştım?

Parmaklarımı kotun üst kısmında gezdirdim, pürüzlü malzeme hafızamın kenarlarını gıdıklıyordu ama kafam onu yerleştiremeyecek kadar sisliydi.

"Bunu yapmaya devam edersen bu konuda centilmen olmayı bırakacağım."

Elim hareketsiz kaldı ve o sesle donup kaldım. Hayalindeki Tory'nin bile onun kollarında kendini güvende hissedecek kadar kandırılmış olmasına imkân yoktu.

Kalbim göğüs kafesime karşı panikle çarpıyordu ve gözlerimi açtım, beni bekleyen karanlığa karşı birkaç kez gözlerimi kırptım. Acı kafatasımın içinde gürledi ve dilim ağzımda kalınlaştı. Baş ağrısına karşı irkildim, yavaşça bunun bir rüya olmadığını fark ederken etrafımdaki bir şeye odaklanmaya çalıştım.

Önce odanın karşısındaki ızgarada kısık ateşin yandığını fark ettim. Önünde siyah bir ateş bekçisi, yanında da krem rengi pelüş bir sandalye duruyordu. Bu odayı biliyordum. Bir keresinde yakmıştım. Ve her nasılsa kendimi Darius Acrux'un lanet olası altın yatağının tam ortasında bulmuştum.

Hareket edemeyecek kadar kendimden dehşete düşmüştüm, beynim alkolle dolu anıların sisli denizinde cevaplar arıyordu. Sofia ve Diego ile birlikte The Orb'da içiyordum.

Kimse bizi fark etmesin ve bize Cehennem Haftası şakaları yapmasın diye dikkatleri başka yöne çekmek için varlığımızı bir büyüyle korudu. Ya da sokağa çıkma yasağından sonra dışarıda kaldığımızı fark etmesinler diye. Biz çok fazla içki içerken ve Diego şapkasını Orion'dan geri almak için fikirler üretirken onlarla doğruluk mu cesaret mi oyununun garip bir Fae versiyonunu oynadığımızı hatırlıyorum.

Sonra... hiçbir şey. Darius Acrux'un kollarına nasıl düştüğümü açıklayabilecek hiçbir şey yoktu.

Bakışlarım geniş koltuğa kaydı ve bir kolun üzerinden sarkan akademi eteğimi gördüm. Kalın bir yutkundum Boğazımda bir yumru oluştu ve dikkatimi giydiğim ya da giymediğim şeye verdim. Bana ait olmadığı belli olan kocaman tişörtü çekiştirdim, içine bakabilmek için boynunu açtım. Bir anlık rahatlama beni buldu. Sütyenimin hala yerinde olduğunu fark ettim ama beni tutuşunu bırakmamıştı, bu yüzden külotumun da hala orada olduğundan emin olamadım.

Darius elini kalçamdan çekip tişörtün kumaşının üzerinden yan tarafıma doğru kaydırdı ve saçımı bulup parmaklarının arasında döndürmeye başladı. Bu çok garipti. Neden bana böyle dokunuyordu? Dün gece ne halt etmiştik de bunu yapabileceğini düşünmüştü? Ve ben neden ona izin veriyordum?

Hâlâ kıpırdamamıştım, başım hâlâ onun çarpan kalbinin üzerindeydi, parmaklarım hâlâ bel kemerinin kenarında duruyordu.

"Lütfen bana yapmadığımızı söyle..." Aslında bunu söylemeye dayanamıyordum ama bilmek zorundaydım çünkü hafızam boşluklar veriyordu.

"Ben kızlarımın biraz daha az körkütük sarhoş ve biraz daha istekli olmalarını tercih ederim," diye cevap verdi. "Ayrıca, seni becerseydim bunu unutmazdın."

Bu ima karşısında omurgamda bir sıcaklık yükseldi ama sözlerinin sağladığı rahatlamaya odaklanmak için bunu görmezden geldim.

"Küçük mucizeler için Tanrı'ya şükürler olsun," diye iç geçirdim ama nedense hâlâ hareket etmemiştim.

"Bu kadar memnun görünmene gerek yok," diye mırıldandı Darius ama sesi aynı zamanda eğleniyor gibiydi.

"Peki ben neden buradayım?" Sordum çünkü bu bana hala hiçbir anlam ifade etmiyordu ve bilinmeyen bir nedenden dolayı olduğum yerde donup kalmış gibiydim.

"O kadar sarhoş oldun ki kendinden geçtin ve uykunda büyü yapmaya başladın."

Kaşlarımı çattım. Sarhoştum, evet, ama alkolle başa çıkabilirdim. Halka açık bir yerde sızmak benim için bile oldukça fazlaydı ve o kadar çok içmeyeceğimden oldukça emindim... değil mi?

Ben cevap vermeyince Darius açıklamaya devam etti. "Seninkini kontrol altına almak için gücümü kullanmak zorunda kaldım ve sonra
Seni buraya geri getirdim, böylece gece yatak odanı ateşe vermediğinden emin olabilirdim."

Onun sözleriyle, büyüsünün benimkinin etrafına dolandığını fark ettim, belli ki bütün gece oradaydı. Aslında benimkiyle birleşmesi için zorlamamıştı ama
Sanki ona katılmak istiyormuş gibi gücümün kenarlarında dans ediyordu. İçgüdüsel olarak gücümün etrafındaki bariyerin düşmesine izin verdim ve onu içeri davet ettim.

Darius, büyüsü benimkine karışırken keskin bir nefes çekti ve ben daha söyleyemeden dudaklarımdan nefes nefese bir inilti kaçtı
Büyüsünün heyecanı vücudumdaki her kasın bir anlığına gerilmesine neden olurken bunu durdurun. Büyümüzün coşkusu
Birleştirmek bağımlılık yapıyordu, sanki gücünün sıcaklığının vücudumdaki her karanlık boşluğu doldurduğunu hissedebiliyordum ve beni yakmadığından emin olmak için

savaşmak zorundaydım.

Büyüsünün hissinde kaybolmadan önce büyüsünü geri ittim ve birkaç uzun saniye boyunca sessizlik içinde yattık, ikimiz de az önce yaptığım şey hakkında yorum yapmadık. Bana bunu sormamasına sevinmiştim çünkü nedenini gerçekten bilmiyordum.

Yapmıştım. Ama şimdi tenimin her santimi onun büyüsünün beni doldurmasının anısıyla canlıydı.

Parmakları saçlarımda gezinmeye devam etti ve kaşlarımı çattım,

Bunu neden yaptığını merak ediyordum. Ve neden hala hareket etmediğimi. Sanki aramızda huzurun var olduğu bir büyünün etkisindeydik ve ikimiz de ani bir hareket yaparsak bunun bozulacağını biliyorduk.

"Beni soydun mu?" Yavaşça sordum, bu fikir omurgam boyunca sıcak bir şekilde tırmalıyordu.

Darius bir kahkaha attı ve ben biraz geri çekildim, başımı göğsüne yaslamak yerine onun yanındaki yastığa koyacak şekilde hareket ettim. Bana doğru yuvarlandı,

Yan yattı ve elini çıplak kalçamın üzerine koydu. Elini oraya koyar koymaz hareket ettirmedi ama dokunuşunun sıcaklığı içimi magma gibi yakıyordu.

"The Orb'da arkadaşlarına striptiz gösterisi yaptığını hatırlamıyor musun?" diye sordu gözlerimin içine bakarak.

Biraz kaşlarımı çattım. Bazı Fae oyunlarını hatırlayabiliyordum.

İçki içme oyunu ve kuralları unuttuğum için çok şey kaybettim ve payıma düşenden daha fazla içki tükettim. İtiraf etmeliyim ki böyle bir cesaretten kaçınmazdım ama bu durum içinde bulunduğumuz durumu tam olarak açıklamıyordu.

"Hayır," dedim sonunda.

"Bayılmadan hemen önce gömleğinin tüm düğmelerini koparmışsın. Sana göz kulak olmak için seni buraya geri getirdim - küçük Pegasus'unun tiksintisine rağmen Arkadaşım olduğunu da ekleyeyim."

"Sofia mı?" Evet, Darius Acrux'un bana yaşattığı onca şeyden sonra beni odasına götürmesini istemeyeceğini tahmin edebiliyordum. Belli ki onun şikâyetlerini dinlememişti.

"Sana oldukça sadık," dedi. "Ama bana tam olarak meydan okuyamadığı için, benim sadece
sana bakacak. Ondan sonra kalan kıyafetlerini çıkarmaya özen gösterdin. Bana sarılıp gömleğimi çalmadan hemen önce."

Bu fikre karşı çıkmak için ağzımı açtım ama aslında belli belirsiz tanıdık geliyordu.

Darius beni izliyordu sanki bir şekilde
Elimde olmadan onun koyu kahverengi gözlerine baktım. Başparmağını kaydırarak kalçamda bir ateş çizgisi çizdi ve kalbim buna karşılık olarak biraz daha hızlı çarptı.

"Ve sonra sadece... uyuduk mu?" Ben de onayladım.

"Sen böyle sarhoşken sana dokunmazdım," dedi, bakışları yüzümde gezinip ağzıma indi.

Ama artık boşa harcamıyorum.

Yavaşça uzandım ve avucumu göğsüne bastırdım, böylece kalbinin benimkiyle aynı şiddetli melodiyle çarptığını hissedebiliyordum. Bakışlarımı arkama düşürdüm

Böylece artık bana nasıl baktığını görmek zorunda kalmayacaktım.

Teni avuçlarımın altında alev alev yanıyordu, ateş büyüsünün derinliği içinde bir cehennem gibi yanıyordu. Tekrar başımı kaldırıp bakışlarını kendi bakışlarımla yakalamak istedim ama bunu yaparsam ne olacağını bildiğimden oldukça emindim. Ve karşımdaki bu karanlık baştan çıkarıcı, insandan çok canavardı.

Daha önce vücudundaki dövmeleri inceleme fırsatım olmamıştı ve kendimi loş ışıkta omuzlarında ve göğsünde ilerleyen desenlere bakmaya bıraktım. Sırtındaki bir desenden kaburgalarına doğru bir kanat süzülüyordu, tüyler sanki yanıyordu.
Kendileri de ateşten yapılmıştı. Ön kolundaki kırmızı Terazi sembolü, takımyıldızlar ve yıldız işaretlerinden oluşan bir ağın başlangıcını oluşturarak pazusunun üzerinde bir kol oluşturdu, ancak içinde herhangi bir renk olan tek görüntü olarak göze çarpıyordu.

Alevler dövmeden sol omzuna tırmandı
bir ejderhanın ağzından fışkırdığını bildiğim sırtını kaplıyordu. Görebilseydim sırtındaki sanat eserlerinde kendimi kaybedebileceğimden emindim ve ona bunları sormak için yanıp tutuşuyordum ama bir şekilde çok kişisel görünüyordu ve dilimi tuttum.

Bakışlarımı tekrar çarpan kalbinin üzerindeki, teninde herhangi bir iz bulunmayan elime kaydırdım. Sessizlik yayılırken ve aramızda bir tür beklenti enerjisi oluşurken ona soracak başka bir şey aradım. Hâlâ beni izlediğini, başımı kaldırıp ona bakmamı beklediğini hissedebiliyordum.

Ona aramızda asılı duran sorunun cevabını ver.

"Peki rüyamda ne görüyordum da
Sihir mi?" Gecemdeki eksik parçaları bir araya getirmeye çalışırken sordum. "Bir peri ormanı mı yetiştirmeye çalışıyordum yoksa cupcake'lerle dolu bir kasırga mı yaratıyordum?"

Darius yavaşça, "Hayır... bir rüyadan çok bir kâbustu," diye itiraf etti.

"Sadece tek bir kabus görüyorum, o yüzden..." Devam etmemek için kendimi durdurduğumda kaşlarımı çattım, neden bu kadar
ona bunu anlatacaktım. Akşamdan kalma olmak beynimi bulanıklaştırıyor olmalıydı, ya da belki hala sarhoştum ve Dürüst olmak gerekirse, neden ayrılmak yerine onunla arkadaşlık ettiğimi açıklamak için tek neden bu gibi görünüyordu.

Ama o haklı olsaydı ve ben bir kâbus görüyor olsaydım, o zaman ağaç yetiştirmiyor ya da rüzgârla oynamıyor olurdum. Su, buz ve panik olurdu.

"Etrafındaki her şeyi donduruyordun," dedi Darius sessizce. "Ve sonra su öksürmeye başladın."

"Doğru." Başımı sallarken dudaklarımı büzdüm.

Birdenbire aramızdaki her şey sıcak gelmeye başladı. Soğuktu ve kendimi onun elinden kurtarmaya çalışırken aynı buz damarlarımda dolaşıyordu. Kolunu daha sıkı sararak ayağa kalkmamı engelledi.

"Gitme," diye nefes aldı ve sesinde garip bir yalvarış vardı.

Daha sert ittim, uzuvlarım dün gece attığımı söylediği aynı buzla soğumaya başladı ve

Beni bırakmadan önce elini göğsüne bastırdı.

Dik oturmayı başardım ve Darius da kendini yukarı itti, ben geri geri gitmeye başlarken elimi tuttu, tüm niyeti buradan cehennem olup gitmekti.

"Anlat bana," diye yalvardı. "Öylece gitme." "Neyi anlatayım?" Onunla göz göze gelerek talep ettim.

ve şükürler olsun ki aramızdaki büyünün bozulduğunu fark ettim. "Senin kâbusun. Sadece bir tane gördüğünü söylemiştin.

ne hakkında olduğunu bilmeliyim." Parmaklarımı sıkıca kavradı.

"Artık eskisi gibi değil," dedim soğuk bir şekilde, neden bu konuşmayı yapma zahmetine girdiğimi merak ediyordum. Ama bilmesini istiyordum. Gerçekten inanmasam bile bana ne yaptığını tam olarak görmesini istiyordum.

bunun için kendini kötü hissedebiliyordu. "O araba kazasını tekrar tekrar yaşardım. Arabanın içinde sıkışıp kalırdım. nehrin dibine düştüm ve soğuk su başımın üstünden akmaya başladı. Eski sevgilim Zane, yüzerek uzaklaştı ve beni orada ölüme terk etti. Eskiden onun tanıdığım en kötü insan olduğunu düşünürdüm.

Ama aslında o sadece bir korkaktı. Kendi kıçını kurtardı ve benim için riske atmadı. Beni orada ölüme terk etti ama bilerek oraya koymadı."

Darius karanlık bir şekilde kaşlarını çattı, ben ona Zane'den bahsederken boğazının dibinde alçak bir hırıltı gümbürdüyordu.

Göt herif onu kızdırdı. Bu duyduğum en saçma şeydi çünkü bir yatakta oturuyordum.

Ondan bin kat daha kötü biri.

Elimi Darius'un tutuşundan çektim, çünkü o beni rahatlattığını ya da başka bir şey yaptığını düşünüyormuş gibi bana tutunmaya devam etti.

"Şimdi o kâbusu gördüğümde kendimi arabadan dışarı atmayı ve yüzeye doğru yüzmeyi başarıyorum," diye nefes aldım, kendimi onun gözlerini tutmaya zorlayarak. "Ama oraya vardığımda her yer donmuş oluyor ve çıkmamın hiçbir yolu yok. Sıkıştım, boğuluyorum,
Son enerjim de tükenirken nefesimi tutuyorum ve bir nefes daha alır almaz öleceğimi biliyorum... Ve çığlık atarak uyandığımda, bu dünyada Zane'den çok daha kötü insanlar olduğunu çok iyi biliyorum."

Gözyaşlarım gözlerimi yakıyordu ve geriye doğru çabaladım, ayağa kalktım ve hareket ederken kafatasımdaki çarpmalara karşı irkildim. Karanlıkta kıyafetlerimi aramaya başladım, acaba onları bırakıp olduğum gibi odama mı dönsem diye düşündüm. Hakkımda seks bağımlılığım olduğunu iddia eden bir gazete makalesi yayınlanmıştı, bu yüzden utanç yürüyüşündeymişim gibi görünmenin itibarıma bundan daha fazla zarar verebileceğinden şüpheliydim.

Darius yataktan yavaşça, "Max senden o korkuyu aldığında, ona gerektiği kadar yakından baktığını sanmıyorum," dedi. "Eğer bunu bilseydim-"

"Ne?" Öfkeyle ona bakarak tersledim. "O gece hakkında söyleyebileceğini düşündüğün şey seni farklı görmemi sağlayacak ne olabilir? Hem neden umursuyorsun ki?" diye sordum.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi Darius bir solukta ve bana bakışı bir an duraksamama neden oldu. "Fakat

Fae, korku zayıflıktır. Ebeveynlerimiz bizi daha güçlü kılmak için korkularımızla yüzleşmeye ve onların üstesinden gelmeye zorlar. Eğer yapamazsak, bu sadece yeterince iyi olmadığımızın kanıtıdır. Biz sadece herkese sizin kendi korkunuzla yüzleşecek kadar güçlü olmadığınızı göstermek istedik. Sanırım bunun senin üzerindeki etkilerini pek düşünmedik."

"Ne için yeterince iyi?" Son kısmı görmezden gelerek talep ettim çünkü sonuçlarını daha fazla düşünmesi gerektiğini fark etmesi umurumda değildi, bunun bir faydası yoktu
Şimdi de ben. "Herkesin korkuları vardır. Ve evet, belki bazen onlarla yüzleşmek iyidir ama senin ve arkadaşlarının bize yaptığı şey bizi daha güçlü kılmaya çalışmak gibi bir duygudan kaynaklanmıyordu. Zalimce ve hesaplıydı ve berbattı."

"Biliyorum."

Bunu mazur göstermeye çalışmadığı için ona puan veriyorum ama
ona verdiği acıyı görmek için. Bana öyle bakmaya hakkı yoktu.

"Aferin sana, ne kadar hıyar olduğunu çok iyi biliyorsun. Bir dahaki sefere kabus gördüğümde beni kabusumla baş başa bırakmaktan çekinme. Bu kâbusu bana en başta yaşatan canavarın yardımına ihtiyacım yok." Işık düğmesini bulmayı başardım ve bir bıçağın kafatasıma saplanmasıyla irkilmeden önce onu açtım.

Kapının yanındaki çantamı gördüm ve rahatlayarak onu almak için hareket ettim, anahtarımın hala içinde olduğundan emin olmak için çevirerek açtım.

Parmaklarım çalınan hançere değdi ve ben varlığı üzerime yıkandığında nefes nefese kaldım, beni

Parmaklarımı kabzasına dolama ve onu avucumun içine alma arzusu. Gücü beni çağırırken bir an için donup kaldım, onu kullanmam için bana yalvarıyordu. Bu aptal şeyi dün gece yanımda getirmiştim çünkü nedense Nymph'ler tarafından tekrar saldırıya uğrarsak bize yardımcı olabileceğini düşünmüştüm. Ama bu düşünce sanki benden değil de kılıçtan çıkmış gibiydi ve şimdi ona baktığımda onu neden yanımda getirdiğimi merak ediyordum.

Darius yataktan kalktı ve kişisel alanıma girdi, hançeri hızla bırakıp çantamı tekrar kapattığımda kalbim korkuyla çarptı.

"Güçlerim bu Akademi'ye gelmeden üç yıl önce Uyandırıldı, böylece bu süreyi diğer Varislerle birlikte çeşitli eğitmenlerle güçlerimde ustalaşarak geçirebildim," dedi yavaşça, sanki bir anda çok şey söylerse beni ürkütebileceğini düşünüyormuş gibi. "Bu eğitim sırasında babam
Korkularımla yüzleşmem için bana binlerce şey yaptı. Beni ateşin içinden geçirir, uçurumlardan atlatır, dar yerlere kapatır, döver, boğar, kırbaçlar, aklına gelen her şeyi ve her şeyi yapardı.
Korku nedir bilmeyen bir adama dönüştü. Yaptığımız şey bu. Biz buyuz."

"Tebrikler," diye mırıldandım geri geri giderken.
elimi kapı koluna kapattım. Evet, kıyafetlerimi bırakıyordum çünkü burada bir saniye daha kalmamın imkânı yoktu. "Şimdi tıpkı onun gibisin."

Darius'un yüzü ona yumruk atmışım gibi düştü ve kapı arkamdan açıldı.

Döndüm ve koridora fırladım, ondan koşarak uzaklaştım ve doğruca merdivenlere yöneldim. Odama varana kadar durmadım, mucizevi bir şekilde yolda ev arkadaşlarımdan herhangi birinden kaçtım.

Kapıyı arkamdan kilitledim ve uzun bir nefes verirken sırtımı pürüzsüz ahşaba dayadım. Darius'un dün gece beni odasına geri götürerek neyi kanıtlamaya çalıştığını bilmiyordum ama bunun için ona teşekkür edeceğimi düşünüyorsa delirmiş olmalıydı. Ona ihtiyaç duymamın tek nedeni

yardım etmesinin tek nedeni o yüzme havuzunda bana yaptıklarıydı. Ve belki biraz da

Ne zaman yeterince içeceğimi öğrenecektim. Ama ona karşı hissettiklerimle ilgili hiçbir şeyi değiştirmeye niyetim yoktu.

Bana bir geceliğine garip bir şekilde iyi davranmış olabilir ama bu aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmedi. Geçmiş kendi adına konuşuyordu. Ve bunu haklı çıkarmak için bana söyleyebileceği hiçbir şey yoktu.

Hızla çarpan kalbimin de aynı fikirde olmasını diledim.

Kapımı kilitledim, sonra komodinimi de önüne çektim, dış dünyayla aramda sağlam bir bariyer olması gerekiyordu.

"Kahretsin," diye nefes aldım çarpan kalbim nihayet durulmaya başladığında. Neden kendimi bu durumlara sokuyordum ki? Sadece aramızda başka bir şey olmadığı için şükredebilirdim çünkü bu lanet olası bir felaket olurdu.

Çantamdan Atlas'ımı aldım ve çantayı yere bıraktım. Cihaza dokundum ama ölü olduğunu gördüm ve

Duşa girmeden önce şarj etmek için fişe taktığımda iç çektim.

Banyodaki parlak ışıklar kafatasıma daha fazla hançer sapladı ve inledim. Lanet olası bir okul gecesiydi, böyle sarhoş olurken ne düşünüyordum ki? Bir şeyler içmek istemiştim ama beni bu kadar çok içmeye iten şeyin ne olduğunu sadece yıldızlar biliyordu. Kafamın güzel olduğunu hatırlayabiliyordum ama sonra her şey karardı. Nasıl olmuştu da
sarhoşluktan baygınlığa atlamayı başardın mı?

Duşta suyu akıttım ve aynada kendime baktım. Saçlarım karmakarışıktı ve göz kalemim gözlerimin altına biraz bulaşmıştı ama yansımadaki en korkunç şey gözlerimin içindeki bakıştı. Utanç bile değildi. Gözlerim Darius'un büyüsünün heyecanıyla parlıyordu.

"Umutsuz," diye kendimle dalga geçtikten sonra tişörtünü başımın üzerine çektim. Sedir ve duman kokusu bir okşayış gibi etrafımı sardı ve yarım saniyeliğine onun kollarına geri döndüm.

Kendimden iğrenerek gömleği üzerimden attım ve yatak odama geri döndü. İç çamaşırım hızla
Ardından Darius Acrux'u tenimden temizlemek için duşa daldım. İyi bir önlem için ısıyı haşlamaya kadar yükselttim ve saçımı iki kez yıkadım. Yine de ellerinin tenimdeki hissi geçmedi ve sonunda
izleri orada bırakmak.

Çabucak kurulandım ve ayakkabılarımın olmadığını fark etmeden önce yeni bir üniforma giydim. Darius'a lanet ettim ve

yatak odamın sert ışıklarına karşı gözlerimi kısarak makyaj yaptım. Orion'la Kardinal Magic bu akşamdan kalmayla tam bir kabus olacaktı.

Atlas'ım hayata döndüğünde deli gibi pırıldamaya başladı ve ben de inleyerek ona uzandım, bu sesin kesilmesini istiyordum. İlk yanıp sönen şey burç yorumum oldu.

Günaydın İkizler.
Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Çalkantılı bir başlangıçtan sonra, bugün olayları yeni bir ışık altında görmeye başlayabilirsiniz. Bazen her şey sadece siyah ve
beyaz ve belirli durumlarla ilgili orijinal varsayımlara bağlı kalmak size cazip gelse de, zihninizi değişim olasılığına açarsanız hoş bir sürprizle karşılaşabilirsiniz.
Terazi ve Balık burçları bugün ateşinizi söndürmek için çalışacak ama yüreğinizi ferah tutun, eğer zor kısmı atlatabilirseniz gün ilerledikçe şansınızın döndüğünü görebilirsiniz.

Eğer bir Terazi alevimi söndürecekse, bunun Orion olacağına dair iyi bir fikrim vardı. Peachy.

Burç yorumumu kapatırken Sofia, Diego ve Darcy'den Darius hakkında panik içinde gelen çok sayıda mesaj buldum
Acrux beni kaçırdı ve iyi olduğumu bilmek istedi.
Grup sohbetimize hızlı bir güven verici mesaj gönderdim Onlara Ejderha'dan kurtulduğumu ve en kısa zamanda The Orb'da birkaç kahve içerek her şeyi anlatacağımı söyledim. Ejderha

Bildiğim tek şey, Darius'la tekrar karşılaşmadan önce Ignis House'dan defolup gitmek istediğimdi.

Gardırobumdan bir çift siyah stiletto kaptım, Ayakkabılarımı Darius'un odasında unuttuğum için lanet ediyordum. Ama
Topuklu ayakkabılarımı aramak için kapısını çalmak zorunda kalmaktansa tüm günü o gülünç topuklularla geçirmeyi tercih ederdim. Bunu düşünmek bile bir topun içine kıvrılıp çığlık atmak istememe neden oldu. Hayır. Topuklular yüzünden sakat kalan ayaklar çok daha tercih edilebilirdi. bu etkileşimin ıstırabına.

Neden Varislerin bize yaptıklarını unutmaya başlamıştım ki? Pitball maçından beri onlara karşı başka bir hamle bile yapmamıştık.

Bunu değiştirmenin zamanı geldi.

Dolabımın dibine sakladığım çantayı aldım.
ve büyük bir kararlılıkla çantama tıkıştırdım.

Komodini kapıdan uzaklaştırdım ve kapıyı açmadan önce üzerime kalın bir ceket sardım.

Neredeyse katlanmış giysi yığınına takılıp düşüyordum. Kapımın önünde duruyordu ve onları kaptığım gibi kalbim pıt pıt atıyordu. Eşyalarımı iade eden Ejderha hakkında çok fazla düşünmemeye çalışarak stilettoları hızla topuklu ayakkabılarımla değiştirdim. Belki de Darius yüzde beş pislik değildi. Yine de yüzde doksan beş beni öldürmeye çalışan bir pislikti, bu yüzden ona bir teşekkür kartı göndermeyecektim.

Kulaklığımı taktım ama çarpan başım müzik cehennemini kaldıramadı, bu yüzden hiç açmadım. Ben sadece

Benimle konuşmak isteyebilecek kişileri bundan vazgeçirmek istedim.

Bu sırada kahveye, Darcy'ye ve kahveye ihtiyacım vardı. Midem çalkalanıyordu ve The Orb'daki yemekleri düşünmek bile kusacakmışım gibi hissetmeme neden oluyordu ama buradan çıkmam gerekiyordu.

Ben geçerken ortak salon dolmaya başlamıştı ve her zamanki yerinde oturan Darius'u hemen fark ettim, etrafı hayran kulübüyle çevriliydi. Saçları ıslaktı ve Üniformasını giymiş ve üzerine siyah bir cübbe geçirmişti bile. Odadan geçerken gözleri beni takip etti ama ben Başlığımı yukarı çektim ve kafamı ikiye bölmek isteyen acı verici ışığı kovmaya çalışırken içindeki karanlığa çekildim.

"Taze et!" Yaklaşan ayak sesleri Görüldüğümde bağırışları takip ettim ve midem dramatik bir şekilde düştü.

Yok artık! Şu anda benimle uğraşma!

Ellerimi havaya kaldırdım ve otomatik olarak her yöne doğru benden uzaklaşan bir hava büyüsü şok dalgası gönderdim. Saldırıya çok fazla güç harcadığım için insanlar ve mobilyalar her yere uçtu ve sadece Darius ve etrafındaki insanlar, onları tam zamanında koruduğu için darbeden kurtuldu.

Dudaklarında yarım bir gülümseme belirdi ama gözümü ondan kaçırdım ve Cehennem Haftası pislikleri tekrar üzerime gelmeden önce kaçmak için merdivenlere doğru koşmaya başladım.

"Bırak onu," diye Darius'un sesi beni takip etti ve ısı ama bunu neden yaptığını merak etmeyi bile reddettim. Muhtemelen halıya kusmamı istemedi.

Gün çok güzeldi, gökyüzü soluk mavi ve bulutlardan arınmıştı, güneş gökyüzünü doldurmak için yükseliyor ve kuşlar neşeyle cıvıldıyordu. Kaşlarımı çattım.

Aptal güneş.

Gri ruh halime uygun gri bir güne ihtiyacım vardı ve tüm o parlak ışık bana ciddi sorunlar yaratacaktı. I çantamdan bir güneş gözlüğü çıkardım ve inleyerek taktım.

Neden bu kadar çok içmek zorundaydım? Neden beni bulan kişi o olmak zorundaydı? Neden sabahları saçları dağınık ve gömleği açıkken bu kadar iyi görünmek zorundaydı...

Sonunda Küre'ye girdiğimde şaşkınlıkla durakladım, Etrafımdaki her yeri kaplayan, akla gelebilecek her renkteki çiçeklere bakıyordum. Daha yakından baktıkça yanan parıltılı ışıklarda parıldayan kalın bir buz tabakasının içinden büyüdüklerini fark ettiler. kavisli duvarların etrafında. Bunun benim kontrolden çıkmış büyümün bir sonucu olduğunu tahmin ettim ve yaratmayı başardığım şeye biraz hayret ettim.

Dudaklarım aralandı ve huşu neredeyse baş ağrımı alıp götürecekti ki yemek kokusu midemi alt üst etti.

Henüz çok fazla öğrenci yoktu ama birkaç öğretmen buzlara ve çiçeklere bakıyor ve alçak sesle tartışıyorlardı.

"Bence süslemeleri bir süre daha asılı bırakalım, değişimin tadını çıkaralım!" Yıkayıcı ellerini birbirine sürterek şöyle dedi
heyecanla.

"Seçim gerçekten her şeyi yakmak arasında
ya da buzun erimesini ve bitkilerin solmasını teşvik etmeye çalışmak," diye karşı çıktı Pyro. "Burayı buz ve çiçeklerle kaplı halde bırakamayız. Ama büyü o kadar güçlü ki yerinden kımıldamak istemiyor. Sanırım bu şaka Varislerin izniyle, bunu hangisinin yaptığını bulmalı ve Ev Puanlarını kesmeliyiz. En azından temizlemek zorunda kalmalılar."

"Ah o alçaklar, öyle olsa bile bunu asla kabul etmezler. Onları," dedi Washer, parmağını sallayarak. "O zaman eritmeyi denememi ister misiniz? Herkesi ıslatabilirim Yine de..."

Pyro'nun cevabını duymadan önce yanlarından geçtim ve kimsenin bana ödeme yapmadığını kontrol etmek için etrafıma bakındım.
Sofia'nın dün gece bana öğrettiği büyüyü yapmadan önce dikkat kesildim. Büyü üzerime çöktüğünde tenim karıncalandı ve bana bakan herkesin gözünden saklandım. Bu büyü sadece insanların bana bakmamasını sağlayarak işe yarıyordu ve eğer biri yeterince konsantre olursa bozulabilirdi, bu yüzden acele etmem gerekiyordu.

Odayı geçip Varislerin her zaman oturduğu kırmızı kanepeye doğru ilerledim ve çantamdan bir çanta çıkarırken kendi kendime gülümsedim. Işıltılı mor bir çanta aldım.

Önce Pegasus boynuz vibratörünü çıkardım ve hızla minderlerin arasına sıkıştırdım. Ardından, Caleb Altair'in uzunluğu boyunca gümüş harflerle göze çarpması için kişiselleştirdiğimiz bir binicilik kırbacını çıkardım ve kalbim uzuvlarıma adrenalin pompalarken her zamanki yerinin kenarına koydum.

Sırıtarak kahve makinesine doğru yöneldim. Dudaklarımda oynaşan büyüyü kimsenin görmediğinden emin olmak için etrafıma bakarken büyüyü tekrar bıraktım. Bir tepsi alıp hızlıca altı kahve hazırladım ve onları köşedeki, Varisler geldiğinde iyi bir manzaraya sahip olacağımız kavisli koltuklara taşıdım.

Darcy'ye ne yaptığımı bildirmek için bir mesaj attım, böylece insanlar bizi duyabilecekken ona söyleme riskini almak zorunda kalmayacaktım ve sonra çaresizlik içinde kahveme uzandım.

Sıcak içeceğimin ilk lokması beni tekrar insan gibi hissetmeye biraz daha yaklaştırdı ve onu içerken yumuşak bir inilti çıkardım.

"Lanet olsun Tor, dün gece sana ne oldu böyle?" Darcy bana doğru koşarken talepte bulundu. Kahvemi masanın üzerine bırakmayı zar zor başarmıştım ki kollarını bana doladı. "Diego beni aramak için neredeyse kapımı kırıyordu ve sonra Sofia beni aradı ve Darius Acrux'un seni kaçırdığını söyledi ama sokağa çıkma yasağı yüzünden Aer House'un çıkışında gizlenen bir öğretmen vardı ve seni bulmak için ayrılamadım!"

"Sorun değil, kötü bir şey yapmadı," diye onu rahatlattım. "Bok gibi görünmemin nedeni tamamen kendimden kaynaklanıyor."

Darcy karşımdaki yumuşak koltuğa oturdu ve ben ikinci kahveme başlarken kahvesini aldı. Tam bir dangalak gibi güneş gözlüklerimi hâlâ takıyordum ama indirmeye de kıyamıyordum.

"Okul gecesinde sarhoş olduğuna inanamıyorum," dedi bana gözlerini devirerek.

"Sen bizi ektin, ben de senin içkilerini içmek zorunda kaldım," diye şaka yaptım.

"Peki Darius'a ne oldu?" diye sordu.

Derin bir nefes aldım. Darius'a ne olmuştu böyle? Ona her şeyi anlattım, o da bana Sofia ve Diego'nun ona anlattıklarını rapor etti. Sonunda Ateş Varisi'nin davranışlarından ne anlam çıkaracağımı hâlâ bilmiyordum.

Bana Seth'le olanları anlattığında, kaşlarım neredeyse saç çizgimin içinde kayboldu.

"Belki de yıldızlar şu anda garip bir şey yapıyordur. an," dedim sonunda. "Çünkü bu, dört Varis'in de son yirmi dört saat içinde daha az pislik gibi davranmayı başardığı anlamına geliyor. Ve bu kesinlikle doğal değil."

Darcy bir kahkaha attı ve başını sallayarak sandalyesine geri yaslandı. "Haklısın. Belki de Neptün kişiliklerini bir süreliğine jerk olmayanlarınkine dönüştürüyor."

"Uzun ömürlü olsun," diye mırıldandım üçüncü kahvemi içerken. "Ben de buna içerim," diye kabul etti.

Kahve fincanlarını tokuşturduk ve çıkan keskin sesten irkildim. Mirasçılara her ne halt oluyorsa, umarım

bu şekilde kalacaktı.

Bu düşünce aklımdan geçerken, söz konusu dört pislik ortaya çıktı. Darcy'nin dikkatini çekmek için bir kaşımı kaldırdım ve o da oturduğu yerden kayarak benimkinin yanındaki sandalyeye oturdu, böylece onlar koltuklarına yaklaşırken onları daha iyi görebiliyordu.

"Belki de onları tekrar kızdırmak iyi bir fikir değildi," diye mırıldandım ama artık geri adım atmak için çok geçti.

Darcy fincanından uzun bir yudum alarak, "Pfft, bize yaptıklarının yanında bu hiçbir şey," diye cevap verdi.

Seth koltuğuna çöktü, başını arkaya eğdi ve herkesten emin olmak için yaptığı şekilde uludu
geldiğini fark etti. Sanki egosunun her sabah iki saniye boyunca tüm gözlerin üzerinde olmasına ihtiyacı varmış gibi, yoksa kendini yakacaktı.

Darius yerine otururken bana doğru baktı ama güneş gözlüklerimle gözlerimi siper ederek ona baktığımı fark edemeyeceğini bildiğim için tepki vermedim.

Darcy, göz gezdiriyormuş gibi yapmakla meşguldü. Atlas'ının üzerinde bir şey vardı ve saçlarının arasından onları izlerken yüzümdeki önleyici gülümsemeyi engellemek için mücadele etmek zorunda kaldım.

Max de Caleb'la aynı anda koltuğuna oturdu ve hemen korna vibratörünü minderinin altından çekip çıkardı. Geraldine yanlarından geçiyordu ve
Max'in elinde tuttuğu şeyi görünce durup yüksek sesle seslendi.

"Sıhhi sosisler aşkına, lütfen bana ahlaksız hobilerinizi hepimizin yemek yediği bu yere getirmediğinizi söyleyin!" diye bağırdı. "Göğsüne sıçması için bir griffine para vermen yeterince kötüyken bir de kahvaltıya azgın roketini getirme!"

Darcy ve ben onu suçladığı şey karşısında neredeyse kahkahalara boğuluyorduk - bu çok zekiceydi.

Herkes şaşkınlıktan ağzı açık kalan Max'e bakarken sessizlik çöktü. Cevap vermek için çırpındığı saniyeler içinde, Geraldine gözlerinde parlayan muziplikle bize doğru ilerlerken kahkahalar patladı
etrafımızda.

"Bu benim değil!" Max ayağa kalkarak bağırdı.

"Hayır, bu Caleb'in olmalı!" diye seslendi biri odanın arkasından ve diğer Varisler de aniden ayağa kalktı.

Ağzımdan bir kahkaha fırladı ve Darcy kendi kahkahasını bastırmak için mücadele ederken kolumu kavradı. Geraldine Karşımıza çöktü, masadan bir kahve alırken dudaklarında ölçülü bir gülümseme vardı.

Caleb ayağa kalkarken diziyle kırbaca vurdu ve kırbaç şangırtıyla yere düştü.

Darius onu almak için eğildi ve diğerlerinin görebilmesi için havaya kaldırırken sıkıca kavradı.

"Bu da ne böyle?" Darius homurdandı, gözleri odanın içinde geziniyordu ama neyse ki bize takılmamıştı.

"Göğsüne sıçması için gerçekten bir griffine para mı verdin Max?" diye bağırdı bir kız. "Çünkü bunu bedavaya yapardım!"

Max'in yüzü morun şiddetli bir tonuna dönüştü ve boynuz vibratörünü odanın diğer tarafına fırlatmadan bir saniye önce Küre'den bir öfke dalgası yayıldı. Metal duvara sert bir gümbürtüyle çarptı, ardından yere düştü ve derhal titreşmeye ve her yerde zıplamaya başladı.

"Bu pisliğin arkasında kimin olduğunu öğrendiğimizde, hiç doğmamış olmayı dileyeceksin!" Caleb, kırbacı Darius'un elinden kaptığı gibi böğürdü ve bir hamleyle ikiye ayırdı.
yüksek sesli çatlak.

Kahkahalarıma karşı savaşırken göğsüm acıyordu, Dudağımı neredeyse kan çekecek kadar sert ısırıyordum ama bu kaybedilmiş bir savaştı. Odanın dört bir yanından birkaç kıkırdamadan fazlası geliyordu ve ben kontrolümü kaybederken Darcy'ye tutundum.

Varisler hışımla odadan çıktılar ve bir kahkaha tufanı onları takip etti.

"Dörtnala koşan gargoyleler, bu şimdiye kadarki en iyisi olabilir," diye bağırdı Geraldine ve kahkahalar kesinlikle baş ağrımı daha da kötüleştiriyor olsa da
kabul etmek zorunda kaldım.

Orion, gözlerinin altında torbalar ve büyüsünün azaldığını gösteren solgun bir bakışla Kardinal Büyü'ye geldi. Bir bulanıklık içinde bana doğru fırladı ve iki düşünce içimde çarpıştı
kafamı. Bir: Ona ihtiyacı olan enerjiyi vermek istiyordum ve iki: Ben bir Fae'ydim ve
karşılık veriyor.

Beni yerimden sürükledi ve kararımı verip avucumun topuğunu çenesine vurarak ısırığını savururken kalbim tekledi.

Tory kükredi ve Orion kolunu belime dolayarak beni kendine çekerken güldü. Ateş yakmak için parmaklarımı esnettiğimde adrenalin kanıma karıştı ama bileğimi hızla kaptı, dişlerini derime batırdı, zehri büyümü bir anda hareketsiz hale getirdi. Lanet olsun.

Tenimdeki sıcak ağzı ve vücudunun yayına doğru bastırılma şeklim damarlarımda elektrik çarpmasına neden oldu. Dudaklarımdan cinsellik sınırında bir ses çıktı ve tüm sınıfın hala

duyamayacağım kadar yüksek sesle gevezelik ediyordu. Boştaki elim göğsüne yaslanmıştı ve kalp atışlarının sert gümbürtüsü avucuma vuruyordu.

Beklediğim kadar büyü yapmadı, dişlerini çıkardı ve yarayı iyileştirmek için başparmağını yaranın üzerinde gezdirdi. Tek kelime etmeden benden hızla uzaklaşıp sınıfın başına doğru ilerledi, takım elbisesinin ceketini çıkarıp masasının arkasındaki sandalyenin üzerine. Koltuğuma geri çöktüm, elleri ve ağzı üzerimdeyken duygularım darmadağın olmuştu.

Orion boğazını temizledi, bugünün ilham verici sözünü tahtaya yazarken dudaklarında muzip bir gülümseme belirdi.

HEPINIZ BIR AVUÇ AZGIN ERGENSINIZ.

Gözlerim büyüdü ve sanki arkamda biri içkisini tükürmüş gibi bir ses duydum.

"Evet!" Tyler heyecanla avucunu masaya vururken Orion dönüp yüzünde bir sırıtışla hepimize baktı.

Sandalyemde daha alçak bir yere çöktüm ve Tory'ye baktım, o da adamın yazdıklarına ağzı açık bakıyordu.

"Lütfen bana bunun bir seks eğitimi dersi olmadığını söyle," dedim nefesimin altında.

"Bu Fae'ler için cinsel eğitim," diye duyurdu Orion ve ben de hava sihrimi kullanarak kendimi bir esintiye dönüştürüp pencereden dışarı süzülmeyi dileyerek daha da alçaldım.

Bunu öğretecek o kadar profesör varken, neden O mu?

Bu sabah burcumu ve içindeki bir satırı düşündüm Birdenbire çok mantıklı geldi, ama umduğum şekilde değil. Bir Terazi burcu insanı bugün daha önce hiç olmadığı kadar kızartır. Belki yatakta fazladan bir on dakika geçirip söz konusu Terazi'nin bunu nasıl başarabileceğine dair hayaller kurmuştum. Ama bu şekilde değil. Neden böyle olmak zorundaydı ki?

Gözlerim Orion'un masasına kaydı ve Diego'nun şapkasını takan karpuzun artık bir sürü arkadaşı olduğunu fark ettim muz, şeftali ve bir ananastan oluşuyor.

Orion kollarını kavuşturdu ve meyve seçkisinin önünde durarak iyice eğlenmiş göründü. "Yaklaşan Ay Tutulması ile-
"

"Çok sert geliyor!" Tyler haykırdı ve Orion ona bir su püskürterek yere düşmesine neden oldu, koltuğu da onunla birlikte devrildi.

Orion gözlerinde parlayan bir meydan okumayla hepimize baktı. "Bu sınıfta şaka yapan herkes ıslanacak. Tıpkı Tyler'ın ıslandığı gibi. Peki başka ıslanacak olan var mı?" diye bizi yemledi ve ben ona bakmaya dayanamayarak elimle yüzümü kapattım. Etrafımızda birkaç boğuk kıkırdama duyuldu ve ben de boğazımda bir tanesinin yükseldiğini hissettim, kurtulmak için çaresizdim. Bu şekilde yetişkin gibi davranamazdım.

Elimin arkasından baktım ve Orion'un bana doğru bakarken sırıtışını zar zor gizlediğini gördüm. "Ben de diyor. Pazartesi günü gerçekleşecek olan Ay Tutulması ile birlikte, hepimiz Ay Tutulması'nın güçlü etkisi altında olacağız.
Emirlerimizin daha bedensel yanlarını ortaya çıkarır."

Vay anasını. Umarım bu, henüz bir Emrim olmadığı için güvende olduğum anlamına gelir.

"Müdür Nova, libidonuzun kontrolden çıkması ihtimaline karşı hepinizin hazırlıklı olmasını gerekli gördü. Eminim hiçbiriniz daha ilk dönem bitmeden kazara hamile kalmak istemezsiniz." Tahtaya vurdu ve başlık ekranda belirince sınıf daha dik oturdu.

Fae'ler için Cinsel Eğitim.

Tory sessizce, "Bu akşamdan kalmalığım için hiç iyi değil," diye homurdandı ve Orion dönüp ona baktı.

"Akşamdan kalma mısınız, Bayan Vega?" diye homurdandı ve hatasını anlayarak iç çekti.

"Evet, efendim. İyileştirici büyülerinizden herhangi birini bu tarafa gönderirseniz çok iyi olur."

Orion ona en karanlık gülümsemelerinden birini verdi. kesinlikle onun arkadaşı değildi. "Bunu yapmayacağım. Eğer dersime akşamdan kalma bir şekilde gelirsen sonuçlarına katlanırsın." Büyük bir hızla kızın yanına gitti. ve kulağına "YAPAMAZ MISIN?!" diye bağırdı. Benim bile irkilmeme neden oldu ama Tory saf acıyla irkildi.

"Ah hayır şşşt." Kız kulaklarını kapattı ve Orion kıkırdayarak tahtaya geri döndü.

Ekrana dokundu ve şimdiye kadar okuduğum en garip liste ekrana geldi.

Pegasus Parıltı

Pembe Kristaller
Ay Taşı
Büyülü Doğum Taşları

"Kuzenim Pegasus parıltısının Kurt Adam spermini öldürmenin tek yolu olduğunu söyledi," diye söze girdi Kylie ve Orion ona boş bir bakış attı.

"Kuzenin tam bir moron," diye kestirip attı.

"Benim için işe yarıyor," diye ısrar etti Kylie. "Ben ve Sethy hiçbir zaman sorun yaşamadık."

"İğrenç, bu simleri nereden buluyor?" Sofia saçlarını bir omzunun üzerinde toplayarak ve burnunu kırıştırarak fısıldadı.

Orion parmaklarını bir an için gözlerine bastırdı, sonra elini bıraktı. "Bayan Binbaşı, bu bir efsane. Sizi temin ederim ki hamile olmamanızın nedeni Bay Capella'nın kendisini herhangi bir kazadan korur, ancak siz de kendinizi korumadığınız sürece yüzde yüz etkili değildir. O yüzden dinleyin
Seni bir daha gördüğümde bir yavru köpek taşımak istemiyorsan, dikkatlice dinle."

Tyler gülmeye başladı. "Kylie'nin simli bir kukusu var!" diye bağırdı ve Orion bir tokatla onun kafasına vurdu.

Tekrar tahtayı işaret etti. "Bunların hepsinin ortak noktası ne?" Ön sırada oturan ve başını sallayıp yüzünü Atlas'ına gömen bir kızı işaret etti.

Sofia elini kaldırdı ama Orion Diego'yu işaret etti. "Bay Polaris?"

"Um, çalışmıyorlar mı?" diye tahmin etti.

"Doğru," dedi Orion parlak bir sesle. "Aslında, doğum kontrolü için ihtiyacınız olan tek bir büyü var." Kendinden geçmeye başladı

muzları erkeklere, şeftalileri de kızlara verirdi. Bir tanesini sırıtarak bana fırlattı ve ben yakalamayı beceremedim ama tuttum.

yanaklarım kızarmış bir şekilde masamın üzerine bıraktım.

"Büyünün çalışmaya devam etmesi için her otuz günde bir yapmanız gerekir. Erkekler Mars yönüne, kızlar ise Atlaslarınızdan hesaplayabileceğiniz Venüs yönüne bakmalıdır. Büyü ancak her iki taraf da -ya da daha fazlası- büyü tarafından korunuyorsa yüzde yüz etkilidir. Büyü sizi Faemidia, Centyphilis, Grifforrhea ve Manticrabs gibi cinsel yolla bulaşan hastalıklardan da koruyacağı için doğum kontrolü konusunda eşinize güvenmemenizi şiddetle tavsiye ederim."

"Umarım bize bu büyünün canlı bir gösterimini yapar," diye fısıldadı arkamdan bir kız ve buna karşılık birkaç kıkırdama duyuldu. Kanımdaki ısı yükseldi ve ellerim şeftalimin etrafında sıkıştı.

Orion masanın üzerinden bir muz aldı ve onunla ne yapacağını görmek için beklerken bir anda herkesin tüm dikkatini üzerine çekti.

"Ananas ne için?" Tory'ye mırıldandım.

Orion bana kulak misafiri olarak sırıttı ve nabzımı ayarladı. beni bakışlarına kilitlediğinde yarışıyordu. "Bu, Bayan Vega, öğle yemeğimle birlikte gidecek."

"Oh," diye kıkırdadım.

Kapı çalındı ve Orion elindeki muzu yere bırakırken odayı bir hayal kırıklığı havası kapladı.
cevap vermek için oraya gitti.

Orada duran güzel Francesca'yı gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, dolgun dudakları kalp şeklinde eğilmişti.
Gülümsemeyi bırakarak. "Merhaba Lance, rahatsız ettiğim için özür dilerim, Nymph saldırısından kalan anılarını görmem gerekiyor - gerçekten daha fazla bekleyemez. Seni on dakikalığına ödünç alabilir miyim?
Profesör Washer sizin yerinize bakmayı kabul etti."

Washer onun arkasına fazla yaklaştığında ve o Orion'un kişisel alanına daha fazla girdiğinde kalbim küt küt atmaya başladı,
Ondan kaçarken bir elini koluna koydu.

Kalbim boğazıma düğümlenmiş bir halde ikisinin arasına baktım ve bu ciddi anlamda seksi kadının onun için benim bildiğimden daha fazla şey ifade edip etmediğini anlamaya çalıştım. Bu düşüncelerime Tyler'ın "Bu sizin kız arkadaşınız mı efendim? Umarım muzunuzu nasıl kullanacağını biliyordur."

Orion bir rüzgârla onu tekrar sandalyesinden düşürdü ve bunu yaparken ona doğru bakmadı bile.

Francesca'nın bakışları önce herkesin masasındaki meyvelere, sonra da tahtadaki başlığa kaydı.

"Üzgünüm çocuklar, onu en kısa zamanda size geri getireceğim.
yapabilirim." Gülümsedi ve Orion'un elini tutup onu odadan dışarı çıkardı. Odanın içinde tek bir damla bile nem kalmamıştı.
Ağzımı.

Bekar olduğunu düşünerek aptallık mı ettim?

"Sadece on dakika sürecek Brian, dersime nezaret etmene gerek yok," diye homurdandı Orion yüksek sesle.

Koridor.

"Saçmalama, benim için zevkti," diye cevap verdi Washer. "Franny bana bu sabah uğrayacağını söyledi, ben de seni idare etmek için hazırlıklı geldim. Eskiden uzun süre seks eğitimi verdim.
Burada çalışmadan önce, hatırladın mı? Sana fiziksel eylemin tüm inceliklerini ben öğrettim, bu yüzden eminim bana teşekkür edecek çok şeyin vardır."

Washer odaya daldı ve Orion cevap veremeden kapıyı arkasından sıkıca kapattı. Kolunun altında büyük bir çanta vardı ve hepimizi tüylerimi diken diken eden bir hevesle inceledi.

Lütfen Tanrım, hayır.

Midem çalkalandı ve Tory yüzünü buruşturarak deri pantolonu gıcırdayarak sınıfın önüne doğru ilerliyordu. Beyaz gömleği o berbat pantolonun içine sokulmuştu ve birkaç düğmesi üstten açıktı, alttan güneşin kavurduğu göğsü görünüyordu.

Sınıfa aç gözlerle bakarken dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı ve içimden çıkışa doğru koşmak geldi.

"Ay Tutulması hızla yaklaşırken, eminim hepiniz şimdiden bir sürü dürtü duyuyorsunuzdur."

"Sapık," diye nefes aldı Diego.

"Eminim hepiniz bir partneriniz olsun ya da olmasın bu hayal kırıklıklarıyla en iyi nasıl başa çıkabileceğinizi bilmek istiyorsunuzdur." Çantasını masanın üzerine bıraktı ve bir şekilde imalı görünen bir şekilde yavaşça fermuarını açtı.

"Aslında efendim," diye seslendi Kylie. "Profesör Orion tam da bize doğum kontrol büyüsünü göstermek üzereydi. Ve sonra biz

dürüst olmak gerekirse bitti." Çantayı açmayı bırakması için en az benim kadar çaresiz görünüyordu. İçinde ne olduğunu bilmek istemiyordum.

"Bu oldukça basit. Bunu sana zamanı gelince göstereceğim," dedi Washer ve çantadan plastikten yapılmış, spiral şeklinde siyah bir boynuza benzeyen bir şey çıkardı. Bunun ne için olduğunu anladığımda dehşet içinde Tory'ye döndüm.

"Bu bir Minotor boynuzu mu?" Sofia ona bakarken ağzı açık bir şekilde nefes aldı.

Orion'un masasına sahte bir Kurt Adam kuyruğu, bir demet tüy, pullu pençeli bir eldiven ve bir dizi sahte Vampir dişi de dahil olmak üzere her türlü garip seks oyuncağını yerleştirmeye başladı.

"Fetişler son derece normaldir," diye mırıldandı Washer. "Zodiac'ta düzen utancına müsamaha göstermiyoruz, bu yüzden Kurtadam kürküne veya Vampir ısırıklarına özel bir düşkünlüğü olan varsa, burada kimse sizi yargılamıyor. Aslında..." Koridorlara doğru ilerledi, bize doğru yürürken pantolonu gıcırdıyordu.

Minotor boynuzunu eline aldı. "Bu süreyi arzuların konusunda rahatlamak için kullanabilirsin." Büyük boynuzu Diego'nun önüne bıraktı ve bir düğmeye basarak boynuzun masanın üzerinde dönmeye başlamasını sağladı.

"Çekinmeyin. Onu alın ve başkalarına verin." Washer cesaretlendi ve Diego onu iki parmağının arasına sıkıştırıp mikrop kapmış gibi arkasındaki masaya fırlattı.

Yıkayıcı daha fazla seks oyuncağı dağıtmaya devam etti, Hareket ederken ellerini omuzlarımızda gezdiriyordu. Ne zaman

Sahte Ejderha ayağı eldiveni Tory'nin masasına konduğunda, Tory eldiveni kalemle iterek kendisinden uzaklaştırdı.

"Bahse girerim onundur," diye fısıldadı bana ve yeni bir korku seviyesi beni istila etti.

Yıkayıcı bize doğru bir adım attı ve ben başka tarafa baktım,

Gözüne çarpmamak için çaresizce benim ve Tory'nin önüne geçti, böylece şişkin kasıklarıyla göz hizasına geldik.

Koltuğumda olabildiğince geriye yaslandım ve ellerimi onun tutamayacağı şekilde masanın altında tutarken ona baktım.

"Cinsellik son derece normaldir. En iyisi hepimiz nelerden hoşlandığımız konusunda açık olalım. Hepimiz en derin arzularımızdan bazılarını paylaşalım." Altair Tory'ye uzandı ve Tory geri çekildi ama Altair'in bileğini yakalaması yeterince hızlı olmadı. "Belki de Bay Altair sizi sarmaşıklarla bağlamak için Toprak büyüsünü kullanmaktan hoşlanıyordur, hm?" Kaşlarını oynattı ve büyü ellerimde karıncalandı, kız kardeşimin anılarını karıştırırken tüylerim diken diken oldu.

"Onun beni avladığı bir oyun oynamayı seviyoruz. Çok ateşli," dedi, sesi boğuktu ve ben öne doğru atıldım, onu kolundan yakalayıp uzaklaştırdım. Ellerim serbest kalınca Washer beni tuzağına düşürdü, bana gülümserken parmakları parmaklarımın arasında dolanıyordu.

"Peki senin en yaramaz anın ne?"

Paniğe kapıldım. Orion'u öğrenemezdi. Washer'ın paniğimi elediğini, irademi zorladığını ve en karanlık sırrımın peşine düştüğünü hissettim. Elimden geldiğince sıkı tuttum, görmemesi için umutsuzca çabaladım ama o daha da derine

indi,

Bedenime bir sükûnet seli göndererek onu içimden çıkarmaya çalıştı. Daha sert itti, ama ben bir şekilde çaresizlikten duvarlarımı ona karşı korudum, damarlarıma yanma hissi doldu.

"Eğer gerçekten görmemi istemiyorsan," diye iç geçirdi, beni serbest bıraktı ve ben derin bir nefes aldım.
uzaklaşıp sınıfın içine doğru ilerlerken rahatladı. "Az önce
onunla dövüştün mü?" Tory fısıldadı, gözleri
Geniş.

"Evet," dedim rahatlayarak. "Ama nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok." "Kahretsin. Bir yolunu bulduğunda bana da öğretmelisin."

Serçe parmağını bana doğru uzattı ve ben de onu kendi parmağımla birleştirerek sözü bağladım.

Yıkayıcı sınıfın içinden geçerek, onu görmezden gelmeye çalışırken başka bir yere bakan Kylie'ye yaklaştı. Yıkayıcı'nın eli Kylie'nin üzerine indi ve Kylie yarım saniye kadar irkildi. güç onun üzerine kaydı. "Şu Seth Capella yatakta tam bir hayvan olmalı. Sınıfa biraz bilgi ver ki hepsi Kurtadam çiftleşmesi hakkında bir iki şey öğrenebilsin."

Kylie'den ne kadar hoşlanmasam da kimse Washer tarafından azdırılmayı hak etmiyordu ve konuşmak için ağzını açtığında içim cız etti. "Köpek stili yapmayı seviyor ve bazen... beni onun için ulutuyor."

"Bu hoşunuza gidiyor mu Bayan Binbaşı?" Washer mırıldandı ve Tory'ye baktım, bir müdahalede bulunup bulunmamamız gerektiğini düşündüm, ancak bunun için sadece onunla birlikte cezaya kalacağımızdan emindim. Ve dünyadaki hiçbir şey buna değmezdi.

"Evet," diye iç geçirdi Kylie. "Onun da uluyarak karşılık vermesi daha da hoşuma gidiyor."

Washer onu serbest bıraktı ve herkes umutsuzca onun gözlerinden kaçmaya çalışırken sınıfta dolaşmaya başladı. O Yüzünde gergin bir ifadeyle masasının arkasında duran Elijah'ya yaklaştı. Washer'ın eli Elijah'ın elinin etrafını sardı ve Elijah rahatlarken o da hevesle gülümsedi. "Bana kendi işinden bahset.
Bay Indus, herhangi bir sorun var mı?"

"Şey..." Elijah, Washer'ın gücüne karşı mücadele ederken çenesini sıktı ve midem sempatiyle çalkalandı.

Washer, "Utanmana gerek yok," diye ısrar etti.

"Ben ve erkek arkadaşım seks yaptığımızda... o sadece tek bir şey yapmak istiyor-" Elijah gözlerini kırpıştırarak karşı koymaya çalıştı.

"Hangisi?" Yıkayıcı bastırdı.

"Benden - gibi - giyinmemi istiyor." Elijah kıpkırmızı olmuştu ve ben rahatsızlıkla dudağımı ısırdım. "Darius Acrux gibi," diye nefes nefese kaldı. "Ona patronluk taslarken bir duman makinesi kullanmak ve bir Ejderha gibi hırlamak zorundayım. Ve o da benden
onu..."

"Evet?" Yıkayıcı bastırdı.

"Yapamam," dedi Elijah dehşet içinde, başını sallarken kendine biraz hakim oldu.

Washer, "Güvenli bir alandasın," diye söz verdi. "Erkek arkadaşın ona ne demeni istiyor?"

"Prens Caleb," dedi Elijah ve Tory yanımda boğuk bir kahkahaya boğuldu.

Ağzım bir karış açık kaldı ve Washer sırıtarak Elijah'ı hayalet gibi solgun bırakarak yanından uzaklaştı.

Washer koridorda sırıtarak sınıfın önüne doğru yürürken, "Rol yapmak son derece doğal," dedi.

Tyler öfkeyle Atlas'ına vuruyordu ve ben de FaeBook'un şu anda herkesin en karanlık sırlarıyla patladığını hissediyordum. Bu yüzden Washer'ın eli onun elinin üzerine inip onu yazının ortasında durdurduğunda onun için özellikle üzülemedim. Dehşetle başını kaldırdı, sonra gözleri parladı ve yüzünü hülyalı bir ifade kapladı.

"Pegasusların yatak odasında vahşi olmalarıyla ilgili bir ünleri vardır. Bilirim tabii, benim de başımdan geçti. simli yoldaşlar. Aslında hala çarşaflarımdaki simleri yıkıyorum." Washer kıkırdadı ve ruhumun bir parçası soldu ve öldü. "Kimi arzuluyorsunuz Bay Corbin?"

"Sofia Cygnus," dedi hiç vakit kaybetmeden ve Sofia kıpkırmızı kesilerek eliyle yüzünü kapattı.

Washer omzunun üzerinden ona bakarak, "Anlıyorum," diye mırıldandı. "Peki Bayan Cygnus'a ne yapmak istiyorsunuz?"

"Ciddi misin dostum?" Tory öyle dedi ama Washer onu duymazdan geldi.

"Onu öyle iyi hissettirmek istiyorum ki parlasın," diye iç geçirdi Tyler ve ben sırıtmamak için kendimi zor tutarak Sofia'ya baktım.

"Ve acaba onu geri istiyor mu?" Washer ona doğru bir adım atarak uzaklaştı ve Sofia daha dik oturdu.

"İstiyorum," diye ağzından kaçırdı, Washer cevabı zorlayamadan kaşlarını kaldırdı ve yanından geçip gitti.

Tyler yanağının iç kısmını ısırarak omzunun üzerinden ona bir bakış attı ve o da karşılığında utangaç bir gülümseme verdi.

Sofia'ya git.

Washer odayı dolaşmaya devam etti ve sınıfın yarısından anılarını aldıktan sonra, elindekilerin hepsini dağıttı.

Seks oyuncaklarını hastalıklı bir gösteri ve anlatımın parçasıymış gibi gösterip ellerini üzerimizde gezdirdikten sonra nihayet odanın önüne döndü. Artık sınıf arkadaşlarımın seks hayatları hakkında çok fazla ayrıntı biliyordum ve bunu Müdür Nova'ya şikayet etmek için herhangi bir gerekçemiz olup olmadığını ya da bunun onun Emri nedeniyle kabul edilebilir sayılıp sayılmayacağını merak ediyordum.

"Şimdi sana Eclipse'teki tüm yaramaz kaçamakların için doğum kontrol büyüsünü nasıl yapacağını öğreteceğim." O aldı

Orion'un masasının üzerine bıraktığı muzu kasıklarına doğru tuttu ve elini muzun etrafına sardı.

Yüzümü buruşturdum, sırf ovalamaya başlarken izlemek zorunda kalmamak için masamın altına sürünmek istedim.

Kapı açıldı ve Orion hiddetli bir şekilde içeri girerken sınıftaki herkesin ciğerleri rahat bir nefes aldı. Elinde muz tutan Washer'a şöyle bir baktı ve vahşi bir hayvan gibi hırlamaya başladı. "Seks oyuncaklarınızı alın ve sınıfımdan defolun." Öğrencilerin sıralarının üzerindekileri işaret etti ve Washer onları toplamak için hareket ederken gözlerini devirdi.

"Biraz gevşemen lazım, Lance. Öğrencilerin benim yıllara dayanan tecrübemden faydalanacaktır. Senin için burayı bitirebilirim."

"Dışarı," diye homurdandı Orion, içime bir ürperti göndererek.

Washer oyuncakları çantasına koydu ve dışarı çıktı.

bir huff ile kapıyı açtı. Nefesler odanın içinde dalgalandı ve

Sonunda onun arkadaşlığından kurtulduğumuzda omuzlarım çöktü.

Orion kapıyı arkasından bir hava patlamasıyla çarptı ve kaşlarını çatarak bize baktı. "Olabildiğince çabuk geri döndüm Yapabilirim," diye iç geçirdi ve öğrencilerinin dehşete düşmüş yüzlerine baktı. "Hadi şu büyüye geçelim." Washer'ın masanın üzerine bıraktığı muzu aldı ve kasıklarının üzerinde tuttu. "Büyünün herhangi bir şekle girmesine izin verme. Özellikle de ateşin varsa," diye uyardı ve gergin kahkahalar yükseldi.
odanın her yerinden duyuluyordu. "Erkekseniz yüzünüzü Mars'a dönün, o tarafa... Kızlar içinse Venüs o tarafa." İşaret etti.

Isı boynuma hücum etti ve ben sadece kaybolmak istedim. ve artık bunu izlemek zorunda kalmayacağız. Alabileceğimiz bir hap yok mu?

"Büyünü böyle bir kalkanın içine yap. Ve işin bitti." Elinin altında belli belirsiz bir parıltı tutuştu ve muzun uzunluğu boyunca uzandı. Onu masasına geri koydu ve kollarını kavuşturdu. "Şimdi sen dene."

Kaşlarımı çatarak şeftaliyi aldım, destek için Tory'ye baktım ama alnını masaya dayamıştı.

"Ohhh çok soğuk ve güzel," diye iç geçirdi.

"Şeftaline bir kalkan yapman gerekiyor," dedim onu dürterek. Başını kaldırdı ve bana üzerinde bir kalkan olan elini gösterdi.
İçinde sulu bir çukur vardı. "Ben yedim."

Gülmeye başladım, hayatta kalma mücadelesi verirken ona bir tane daha getirmesi için Orion'a baktım. Orion'un önünde duruyordu.

Tyler'ın masasında, Tyler muzunu yanlışlıkla sarmaşıklara sararken kaşlarını çatıyordu.

Orion, "Siz meyve üzerinde yapana kadar kimse bu büyüyü kendi üzerinde yapmayacak," diye buyurdu ve kimse bu konuda şikâyet etmedi.

"Efendim?" Seslendim ve kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Tory bir şeftali daha alabilir mi?"

Masasına yöneldi, bir tane daha aldı ve Tory'nin masasına doğru hızla fırladı. "İŞTE BURADA, BAYAN VEGA!" diye gürledi ve Tory kollarıyla başının tamamını kapattı.

"Neden?" diye inledi.

Gülmeme engel olamadım ve Orion olduğu yerde kalarak bana göz kırptı.

"Görelim o zaman."

Olamaz. Hayır, hayır, hayır. Git başımdan.

Yanağının içini çiğniyordu, gözlerini benden ayırmıyordu ve beni bilerek tedirgin etmeye çalıştığını biliyordum.

Diego göz ucuyla muzuyla oynarken içimi çektim ve gözlerimi şeftalime diktim.

Elimi şeftalinin üzerinde tutup gözlerimi kapatırken bana bakan ateşli öğretmeni görmezden gelmeye çalışarak nefes aldım.

"Venüs'e bakmıyorsun," diye işaret etti ve gözlerimi tekrar açtım, ona bakarken dudağımı ısırdım.

"Doğru...evet." Yıldız haritamı Atlas'ımın üzerine koydum ve Sandalyemde döndüm, şeftalimi masanın kenarına yerleştirdim ve parmaklarıma büyü çağırdım. Farklı Elementler damarlarımda yükselmeye devam ediyor, büyüye müdahale etmeye çalışıyordu.

Altında saf enerji vardı. Onları tekrar tekrar geri ittim ve büyüyü yapmaya hazırlandım.

Bir kalkanın var olduğunu hayal ettim ve şeftaliyi çevrelemesini istedim. Avucumdaki hava patladığında meyve masamdan fırladı ve tam tahtanın ortasına çarparak bir portakal posası çağlayanına dönüştü.

"Vay be," diye nefes alırken Tory yanımda dağıldı.

"Aman Tanrım, Darcy, sakın bunu kendi üzerinde deneme," dedi.

Güldü.

"Tekrar," diye emretti Orion, bana dönmeden ve bir şeftali daha koymadan önce bir bulanıklık içinde masasına geri döndü. "Konsantre ol."

Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Başka tarafa bakabilir misin?" Onu geri çektim ve kaşları şaşkınlıkla kalktı.

"Hayır, ben burada mutluyum." Zalimce gülümsedi ve ben de çenemi sıktım.

Bunun nedeni mesajlarınıza yine cevap vermememem mi Profesör Profesyonel Olmayan?

"Peki," dedim omuzlarımı geriye iterek. Boş ver onu, o burada olsa da olmasa da bunu yapacağım.

Bir kez daha odaklandım, diğer Elementleri geri çektim ve avucumdaki gücü serbest bırakırken etrafımdaki her şeyi kapattım. Elimde bir ışık parıldadı ve şeftalinin etrafında süzüldü. Zaferle gülümsedim ama çok ukalaydım. Avucumdan ateş patladı ve her şeyi bir su birikintisine dönüştürdü.

Orion bir kahkaha attı ve bana bir şeftali daha getirmek için koşarken, kendilerininkini yok eden diğer öğrencilere daha fazla meyve attı. Döndüğünde, Diego muzunu gönderdi
deriden fırlayıp Orion'un kafasının üzerinden uçuyor.

Kollarını kavuşturarak tekrar denememi işaret etti ve ben de gözlerimi ona diktim.

Cidden şimdi gidip başkasını izleyebilir mi? Neden beni izlemeye bu kadar kararlı?

Orion sonunda beni pratik yapmam için bıraktığında, işi kavramaya başladım. Dersin sonunda, denemiştim.
birkaç kez başarılı oldu ama yine de büyüyü kendi üzerimde denemek konusunda gergindim. Herhangi bir kazaya değmezdi. Ayrıca, yakın zamanda kesinlikle seks yapmayacaktım zaten. Ay tutulması olsun ya da olmasın. Ay beni kontrol edemeyecekti.

Zil çaldığında ve herkes kapıdan çıkmaya başladığında sınıf darmadağındı.

"Bayan Vega." Çıkışa doğru yöneldiğimde Orion bileğimden tutup beni geri çekti ve vücuduma sıcaklık yayıldı. "Kal ve temizlenmeme yardım et."

Başımı sallarken kalbim üç kat hızlandı, onunla yalnız vakit geçireceğim için hem korkuyor hem de heyecanlanıyordum.

Tory ve diğerlerine "Ben size yetişirim," dedim ve odadan çıkarken el sallayarak vedalaştılar.

Şeftalim hâlâ yanımdaydı, daha sonra üzerinde çalışmak niyetindeydim ve son öğrenciler çıkarken onu ceketimin cebine soktum. Sessizlik çöktü ve ben de masum rolü oynamaya karar vererek çöp kutusunu aldım ve tahtaya doğru ilerleyerek etrafı temizledim

Her tarafa saçılmış meyve parçaları. İstediği gibi temizlemeye devam ederken Orion'un gözlerinin içimi yaktığını hissettim ve kalbim heyecanla çarptı.

"Mesajıma cevap vermedin," dedi ve ağzımı bir gülümseme kapladı.

"Bu senin yeni sloganın mı?" Kutuyu yere bırakarak havalı bir şekilde sordum.

Bir anda arkamdaydı, bir eli boğazımda, diğeri karnımdaydı ve beni göğsüne doğru çekti. Dişleri kulağımı sıyırdı ve tüm bedenim zevkle sarsıldı.

"Karşılık vermen gerekiyor," diye hırladı.

"Beni ısırmaya çalışırsan ısırırım, ama istediğin bu değil." Kollarında döndüm, kirpiklerimin altından ona bakarken kalbim hızla çarpmaya başladı. "Öyle mi?"

Yutkundu ve Adem elması bir yükselip bir alçaldı. "Ay tutulması yaklaşıyor. Bu gerçekleştiğinde tüm Fae'ler çıldırır. Beni suçlayamazsınız." Ağzının kenarlarında bir gülümseme dans etti ve sağ yanağındaki gamzeyi ortaya çıkardı.

"Kuralları çiğnemek için çok uygun bir bahaneye benziyor," diye suçladım, gözlerim kapıya gidip geliyordu. "Peki kız arkadaşın ne düşünür?" Ona sert bir ifade verdim, içim sıkıca düğümlendi ve onun ne diyeceğini bekledim. buna cevap.

"Hangi kız arkadaş?" diye sordu hafifçe.

"Francesca," dedim, ondan uzaklaşmaya çalıştım ama beni sıkıca tuttu.

Hınzırca sırıttı. "Kıskanıyorsun."

Beni kucağına alıp arkasını dönerek masasının kenarına oturttuğunda keskin bir nefes aldım. Dizlerimin arasına girdi ve arzu içimde dalgalandı.

"O benim kız arkadaşım değil." Başparmağı iç baldırımda gezindi, tüy kadar hafifti, sadece bir an sürdü ama tepkisi saf kimyasaldı. Teni bir silaha dönüşmüştü ve ben onun ölümcül dokunuşunun kurbanıydım.

"Değil mi?" Ben sordum, o da başını salladı.

Ölçülü bir nefes verdi, bakışları aşağıya, eteğimin yukarı kalktığı ve parmaklarının etime değdiği yere kadar indi.

Kaşlarını çatarak kapıya baktı. "Gitmelisin," dedi, sesi derin ve yumuşaktı, sanki bu sözlerin tam tersini söylemek istemişti.

Başımı salladım, ayağa kalkmak için öne doğru eğildim ama o hareket etmedi ve ben de kokusunun tuzağına düştüm. Çok yakındım ve eli hâlâ kalçalarımın arasındaydı.

Aptalca bir şey yapmadan önce kalkıp onu kenara iteceğim ve buradan gideceğim.

Göğsüne sıkıca bastırdım ve teninin sıcaklığı benimkinin içine doldu. Daha fazla baskı uyguladım ama hâlâ kımıldamıyordu.

"Bu kötü bir fikir," diye uyardım.

Elimin vücudunda aşağı doğru kaymasına izin verdim, kaslarının sıkı baskısını, göğsünün yumuşak yükselişini ve alçalışını, her çizgisini

ve sınıfta çalıştığım uçak. Neden bu kadar karşı konulmaz olmak zorunda?

"Şimdi gidiyorum," dedim onun kullandığı kadar inandırıcı bir şekilde.

"Öyle misin?" diye sordu, boştaki eli belime dolandı, parmakları kıvrıldı, bacaklarımın arasına doğru ilerlerken beni içine çekti.

"Öyleyim," dedim, nefes nefese, çaresizce. Ve gitmek için değil. Ama ona dokunursak ne olacağından korkmadan okul arazisinde bu çizgiyi geçtik. Biri öğrenirse ikimizin de başının belaya gireceğini.

"Evet," diye bir yalan fısıldadım ve göz kapakları yarıya kadar indi, baştan çıkarıcı bakışları beni daha da içine çekti. Biz
birbirlerini yemliyorlardı. Bu kaçınılmazdı. O bunu biliyordu. Ben de biliyordum. Ve açıkçası, yasak bölgeye çoktan girmediğimize inanmak için kendimizi kandırıyorduk.
birden fazla kez.

Hareketlerimiz yavaş ve o kadar hassastı ki sanki yumuşaklığı bunun olmayacağı anlamına geliyordu.

Elimi sağ pazusuna kaydırdım ve kaslarının kabarıklığını sallanan boğazına kadar gezdirdim. I
boynu ile kulağı arasındaki, sıcak tenin kaba kirli sakalla buluştuğu yere kadar uzandı.

Bakışlarım parmaklarımın etine değdiği noktada oyalanırken, gözlerinin bir şahin gibi üzerimde olduğunu hissettim.

"Beni öpmezsen çıldırırım," diye gürleyen sesi göğsünü deldi ve manyetik bir sıcaklık beni ona doğru çekti.

Bu benim kararımdı. Ya onu öpecek ve dünyayı başımıza yıkacaktım ya da bırakacak, çekip gidecek ve asla arkama bakmayacaktım.

Ben mantıklı kararlar veren bir
kardeşinizim. Şeytanla oyun oynamam.

Ve yine de burada onu kendi ellerimle baştan çıkarıyorum.

Kalbinin davul sesi benimkiyle eşleşti. Benim ikilemimi söylüyor gibiydi. Uzaklaşmak. Kal. Uzaklaş. Kal.

Kapı çalındı ve aramıza mesafe koymak için aceleyle masanın üzerinden geriye doğru atlayarak diğer tarafına düştüm. Eğer kalbim daha önce çok hızlı atıyorsa bile, bu durum
Bu isyan paniği. Eteğimi düzleştirdim, az önce ne yaptığımıza dair herhangi bir kanıtı gizlemeye çalışırken yanaklarım kızardı.

Orion kravatını düzeltti ve bana şöyle bir bakış attı, Söyleme. Gerçekten söyleyeceğimi mi düşündü?

Boğazını temizledi ve masasındaki sandalyeye çöktü. "İçeri gel," diye seslendi, sesi sıkılmış gibiydi.

Kapı açıldı ve Prens Nova içeri girdi, gözleri Orion'a kilitlenmişken beni fark etmemiş gibiydi. "Sokağa çıkma yasağını uygulamak için ofisimde bir fakülte toplantısı düzenledim. Öğrenciler bunu tamamen görmezden geliyor. Öğle yemeğinden vazgeçip oturmak senin için sorun olmaz, değil mi?"

Orion'un çenesi kıpırdadı - bu onu inanamayacağı kadar sinirlendirdiğinin tek işaretiydi. "Pekâlâ. Bayan Vega da şimdi gidiyordu."

Nova başını salladı, en ufak bir onaylama belirtisiyle bana baktı. Gözlerinin altındaki çizgiler az uyuduğunu gösteriyordu ve ellerini bir şekilde sıkmaya devam ediyordu gergin olduğunu söyledi. Nymph saldırısının uykusuz geceler geçirmesine neden olduğunu tahmin ediyorum. Şüphesiz FIB ve basın da onun peşindeydi.

Bana başını salladı, döndü ve aceleyle kapıdan çıktı. Orion onu takip etmek için hareketlendi ve bir elini omurgamın tabanına bastırarak beni de kendisiyle birlikte sürükledi.

Parmakları yarım saniye boyunca daireler çizdi, sonra Nova'nın peşinden iki kat hızla uzaklaştı. Onu bir süre her yerde hissettim.

Sonra bir anda acı verici bir şekilde ortadan kayboldu.

Herhangi bir Cehennem Haftası şakasından kaçınmayı başararak öğle yemeği için The Orb'a girdik ve güneş gözlüklerim tekrar yerine takılmış ve midem guruldarken masaların arasından Geraldine ve Ass Club'a doğru kaydım. Yemek fikri hâlâ midemi bulandırıyordu ama artık yağlı bir şeyler yemenin zamanı gelmişti.

Geraldine beni görünce, "Aman Majesteleri," diye soluk soluğa kaldı. "Sorun nedir? Kesinlikle korkunç görünüyorsunuz! Kedi yastığınıza sıçmış gibi!"

Bir kahkaha attım ve iç çekerek yumuşak bir koltuğa çöktüm. "Acı çekiyorum, Geraldine," diye itiraf ettim. "Gerçi bu kedinin suçu değil. Sadece Bay Jack Daniels'ı ve onun rahatlatıcı Güneyli arkadaşını suçlayabilirim. Dün gece onların yanında biraz fazla zaman geçirdim ve sonuçlarına katlanmak."

"Oh! Kutsal muz ekmeği, neden söylemedin? Seni rahatsız eden şey için evde bir ilacım var. Bir Manticore'un kalçasını üç kez sallayarak hazırlayabilirim! Sen orada bekle, ben de

Bakalım somon sümüklüböceklerini ve fısıldayan soğan çiyini bulabilecek miyim..." Aceleyle yanımdan uzaklaştı ve ben yüzümü buruşturdum.

"İçinde sümüklü böcek olan hiçbir şey tüketmiyorum," diye homurdandım. "Sadece güzel ve yağlı bir şeye ihtiyacım var."

Sofia ayağa kalkarak, "Ne bulabileceğime bir bakayım," diye teklif etti. "Yine de kendimi sorumlu hissediyorum."

"Ben büyük bir kızım, kendi korkunç kararlarımı verebilirim," dedim küçümseyerek, yine de ne kadar sarhoş olmuştum. Sanırım bir yerlerde izimi kaybettirmiş ve kontrolden çıkmasına izin vermiştim ama bu genellikle benim tarzım değildi. "Ama beni beslersen seni sonsuza kadar severim, bu yüzden bu fikre karşı çıkmıyorum."

Etrafta Darcy'yi aradım ama hâlâ ortaya çıkmamıştı. Orion'un ona sınıfta patlamış şeftali ve muz parçalarını buldurduğunu tahmin ediyordum ve bu görev için beni seçmediğine sevinmiştim. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde patlamış meyve parçalarını aramak zorunda kalsaydım eminim ki fırlardım.

Bir hareket bulanıklığı bize doğru fırladı ve kalbim yerinden fırladı.

Caleb benimkinin yanındaki sandalyede belirdi, ayaklarını masaya vurdu ve sanki başından beri oradaymış gibi arkasına yaslandı.

her zaman.

"Günaydın tatlım," dedi sırıtarak.

Bu sabahki utancını çoktan atlattığını tahmin ediyorum. Bir dahaki sefere daha çok çalışmamız gerekecek.

Diego karşımızdaki sandalyesinde doğruldu ve Toprak Varisi'ne dikkatle baktı.

"Hayır, hayır," dedim Caleb'i kendimden uzaklaştırarak. "Bu sabah neşeli olamam. Kesinlikle keyifsiz bir ruh halindeyim. Lütfen o güneşli gülümsemeyi benden uzak tut."

"Ah," dedi Caleb, onu yaralamışım gibi kalbini tutuyordu ama ben sadece başımı sandalyeme yaslayıp bir anlığına gözlerimi kapatacağım.

"Acınızdan etkilenmiyorum," diye ona güvence verdim.

Caleb sesini baştan çıkarıcı bir şekilde alçalttı ama duyulmayacak kadar sessiz kalmak için hiçbir çaba sarf etmedi. "Ama ben de sana benimle bir oyun oynamak isteyip istemediğini soracaktım..."

Diego ağız dolusu kahvesini tükürdü ve aramızdaki masaya sıçradı.

"Kahretsin, dostum! Dikkat et!" Caleb tersledi, ona bir Üniformasını silerken dikkat kesilmişti ama Diego'nun onu yakalamadığından oldukça emindim.

Diego özür dileyerek aceleyle peçete bulmaya gitti ve Caleb onun geri çekilişini kısık gözlerle izledi.

Caleb arkadaşımdan intikam almaya karar vermeden önce, "Washer seks eğitimi dersimize uğradı," diye açıkladım. "İkimize biraz ilgi duyuyor ve bana tüm sınıfın önünde av oyunumuzu itiraf ettirdi." Bu sözlerin ardından yüzümü buruşturduğumu gizleyemedim ve Caleb kaşlarını çatarak bana doğru eğildi.

"Bizimle ilgilendiğini söylerken, anılarınıza baktığını mı kastediyorsun?" Caleb karanlık bir şekilde sordu.

Sesindeki tehdit karşısında kalbim biraz daha hızlı çarptı ve cevap olarak sadece başımı sallayabildim.

"Bunu halledeceğim, tatlım. O yaşlı sapığın kimi gözetlediğini hatırlaması gerekiyor." Birden ayağa kalktı ve hızla uzaklaşmadan önce elini tutmak için uzandım.

"Ne yapacaksın?" diye sordum ve o da şaşkınlıkla bana baktı.

"Kafandan uzak durmasını sağlayacağım," diye söz verdi. "Bu arada öğle yemeğini yiyebilir ve maçımız için enerjini toplayabilirsin."

Caleb beni öpecekmiş gibi eğildi ve ben de geri çekildim. "Bugün oynayamam," dedim, kulaklarımdaki çınlamayı daha da artırsa da başımı sallayarak. "Burada yarı ölüyorum. Dün gece çok fazla içtim."

"Oh, hepsi bu mu? Artık benden hoşlanmadığını düşünmeme neden olmaya başlamıştın," diye alay etti Caleb. Yanağımı avuçlamak için uzandı ve dudaklarım protesto etmek için ayrıldı

Bana herkesin içinde bu şekilde dokunması konusunda endişeliydim ama bunu yapamadan büyünün sıcak akışı damarlarımdan geçti.

Beynimdeki çarpıntı geri çekildi, hemen ardından midemdeki hastalık hissi ve beni rahatsız eden cehennemden gelen akşamdan kalmalığın diğer tüm semptomları geldi.

Şaşkınlıkla Caleb'a baktım ve kulağıma konuşmak için eğildi. "Şimdi benimle oynar mısın?"

Kirli sakalı yanağımı sıyırdı ve birkaç santim geri çekilirken dönüp ona baktım.

"Ya bugün istemezsem?" Nefes aldım.

Caleb suratını astı ve dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "O zaman sanırım seni burada ısırmam gerekecek." Saçımı itti

omzumun üzerinden geri döndü ve dudaklarını boğazıma dokundurdu. Temas tenimi karıncalandırdı ve dudağımı ısırdım.

Boynumu öptü, bir santim daha yukarı kaydı ve beni tekrar öptü.

Boğazımı temizledim ve vücudumun ona verdiği tepkileri gizlemeye çalışırken onu bir adım geriye ittim. Ama muhtemelen kalbimin hızlı atışını duyabildiğinden, kandırıldığından şüpheliydim.

"Önce yemek yemek istiyorum," diye uyardım onu. "Sonra seninle oynarım.

Yirmiye bir, böylece kazandıktan sonra sınıfa gitmek için beş dakikam olacak."

"Kazanamayacaksın," diye bana güvence verdi ve benden uzaklaşmadan önce parmaklarını bir an için dizimin üzerinde gezdirdi.

Bu alışverişi kaç kişinin fark ettiğini görmek için güneş gözlüğümün içinden etrafıma bakındım. Bir şekilde herkesin gözünde Caleb'ın sevgilisi olarak anılmak istemiyordum. Onun kız arkadaşı değildim ve kimsenin de öyle olduğumu düşünmesini istemiyordum.

Varislerin kanepesine baktığımda, Darius'un
Bana doğru bakıyordu ve kalbim şaşkınlıkla yerinden fırladı. Bana nasıl baktığını tam olarak anlayamamıştım ama
Bu konuda bir şeyler beni rahatsız etti. Bakışlarımı indirdim ve güneş gözlüklerimi çıkarıp geri attım.
Parmaklarımı saçlarımda gezdirirken çantamın içine soktum, Darius'u görmemi engellemek için süper kurnazca bir perde yaptım.

Sofia ve Diego aynı anda yeniden ortaya çıktılar ve masaya birkaç büyük pizza ile birkaç kase patates

kızartması koydular. Pizzaları yerken geniş bir gülümsemeyle onlara teşekkür ettim.

"Kan emici nereye gitti?" Diego sordu, değil
Yüzündeki alaycı ifadeyi gizleme zahmetine girmedi. Hiç de öyle görünmüyordu.
Yine de Caleb'den hoşlanmadığını yüzüne karşı göstermeye pek hevesli değildi. "Sanırım aslında Washer'a benim evimden uzak durmasını söylemeye gitti.
Kafam," dedim. "Ki bu konuda hiçbir şikâyetim yok. Eğer o adi herifi benim kirli düşüncelerimden uzak tutabilirse, ben de varım."

"Sanırım bu iyiliğinin karşılığında bir şey isteyecektir," dedi Diego karanlık bir sesle. "Varisler öyle içlerinden geldiği için bir şeyler yapmazlar."

Diego'yla tartışmak istemediğim için omuz silktim. Tüm Varislerle arama mesafe koymam gerektiğini biliyordum ama Caleb beni sürekli içine çekiyordu. En azından benden ne istediği konusunda kafa karışıklığı yaşamıyordum. Bedenimi ve kanımı. Gerçi bazen hangisini daha çok istediğinden emin olamıyordum.

Ben ikinci dilim pizzamı yerken Darcy yeniden ortaya çıktı ve iç çekerek sandalyesine çöktü.

"Orion götlük mü yapıyor?" Ruh halini ölçmek için sordum. "Ne zaman değil ki?" diye cevap verdi, gözümden kaçarken
kendisi için biraz pizza aldı. Kendini tuttuğu hissine kapıldım ama diğerleri etraftayken onu bu konuda zorlamamaya karar verdim. Yine de Orion'un büyük bir pislik olduğunu hayal ettim.

"Yarınki Hava Duruşması hakkında ne hissediyorsun?" Sofia sordu ve ben de daha önce hiç konuşmadığım bir konuya atladığım için memnun oldum.
seks hayatımla ilgili.

Yemeğimizin geri kalanını davanın neleri içerebileceğine dair teorilerimizi tartışarak geçirdik ve ben gizlice saate baktım.

Saat yirmiye gelmeden hemen önce sandalyemi geriye ittim ve şöyle dedim

Arkadaşlarıma veda ettim. Nereye gittiğimi söylemediğimde Darcy bana bilmiş bir bakış attı ve onunla yirmi dakika içinde Tarot sınıfının dışında buluşacağıma söz verdim.

Caleb hâlâ ortaya çıkmamıştı ama ava zamanında başlayacağından emindim. Yine de geçen seferki hatayı yapmayacaktım; içeride saklanmak beni bulmasını kolaylaştırıyordu çünkü sessizlikte kalp atışlarımı seçebiliyordu.

Bugün kuvvetli bir rüzgâr esiyordu, ben de ormanda saklanmaya niyetlendim, dalların gıcırtısı ve rüzgâr Yaprakların arasından ıslık çalarak vücudumun sesini ondan gizlemeliyim.

The Wailing Wood'daki ağaçların arasında hızlı bir patika açtım, ana yoldan uzaklaşarak yarısı çürümüş ve dibinde çukur bir alan bırakmış büyük bir ağaç buldum. I içeri girdim, beklemek için yerleşmeden önce ateş büyümün sıcaklığını kullanarak alanı kuruttum.

Saate bakabilmek için Atlas'ımı çantamdan çıkardım ve kendi kendime gülümsedim.

Bakalım şimdi beni bulabilecek misin, Altair?

FaeBook'u açtım ve bugünün gönderilerine göz attım. Caleb, beni eğlendirmesine rağmen tıklamayı reddettiğim birkaç Pegasus porno videosunda etiketlenmişti.

Max Rigel'in çok sayıda fotoğrafının yanı sıra #getdumped hashtag'i de trend oldu, benim favorim
Griffin'e binerken ve kovboy şapkası takarken kötü bir şekilde fotoşoplanmış bir görüntüsünü içeriyordu. Söylentiye göre Geraldine
Pitball oyununda kaplandığı Griffin kakası hakkında başlatılan kickstart orman yangını gibi yayılıyordu.

Kaydırma yaparken yeni bir gönderi açıldı ve yorumlar geldikçe yüksek sesle gülmemek için savaşmak zorunda kaldım.

Max Rigel: Burada benim hakkımda saçma sapan yalanlar söyleyenler bir dahaki sefere kendilerini su işkencesinde bulacaklar.

tanışın.

#rememberwhoiam #vengeanceissweet

Yorumlar:

Tyler Corbin: Evet çocuklar, ona yüklenmeyin #trueaboutthepoo #stoptheplop #haveyouheardaboutttheturd

Katie MacKenzie: Kim olduğunuzdan utanmayın! Sevgi ve destek her zaman seninle Max. #sniffinthegriffin #bepootoyourself

Onları okumayı bırakmalıydım yoksa kesinlikle Caleb'ın duyabileceği kadar yüksek sesle gülerek kendimi ele verdim.

Dakikalar acı verici bir şekilde yavaş ilerliyordu ama sürenin sonuna yaklaştıkça heyecanım daha da artıyordu.

inşa edildi. Sadece bir dakika kalmıştı ve ben hâlâ Caleb'ın bana yaklaştığına dair bir işaret duymamıştım.

Tam çantada keklik diye düşünmeye başlamıştım ki, rüzgârda adımın sesi duyuldu ve önümdeki ağaçların arasından Caleb'in beni aradığını gördüm. I
Gövdedeki gölgelerin derinliklerindeydi ve çok yaklaşmadığı sürece beni göremeyeceğinden emindim.

Kalbim küt küt atıyordu ve tamamen hareketsiz kalmak için umutsuzca mücadele ettim. Rüzgâr ağaçların arasından çılgınca esiyor, yaprakları hışırdatıyor ve yayları gıcırdatıp inletiyordu. Bunun kalp atışlarımın ve hafif nefeslerimin yumuşak seslerini gizlemeye yettiğinden emindim. O tam oradaydı ama ben
Ondan kesinlikle iyi saklanmayı başardım ve Atlas'ımdaki zamanlayıcı son birkaç saniyesine inmişti...

Üç, iki, bir.

"Tanrı aşkına!" Caleb patikanın yönünden bağırdı.

Ardından büyük bir gürültü koptu ve kendimi gizlemek için kullandığım oyuk gövdeden tam zamanında dışarı bakarak bir ağacın yere çakıldığını gördüm. Ayaklarımın dibindeki toprağı sarsan sarsıntıyla irkildim ve dikkatleri üzerime çekmemek için tereddüt ettim. Yavaşça dışarı çıktım, henüz ona yaklaşıp yaklaşmamam gerektiğinden emin değildim. O
gerçekten kızgın görünüyordu. Aptalca bir oyunu kaybetmiş biri için delicesine üzgündü.

Bu öfkenin ne kadarının bana yönelik olduğunu öğrenmek isteyip istemediğime karar veremeden Caleb döndü

ve beni fark etti.

Ona bir zafer sırıtışı sundum.

Gözleri öfkeyle yanıyordu ama beni görünce gözlerinde zafer parladı.

Ben bir şey söyleyemeden Vampir hızını kullanarak bana doğru hamle yaptı ve beni geri iterken nefesim kesildi. Ağzıma sahip olmadan önce bir ağacın kocaman gövdesine çarptı. Beni ağaca çarpmak için kullandığı güç nedeniyle omurgamda bir acı parlaması oldu ve koluna vurmak için öpücüğünden uzaklaştım.

"Ah, seni pislik," diye homurdandım ve başını içeri eğmeden önce bir anlığına yüzünü bir heyecan parıltısı kapladı
Özür dilerim.

"Özür dilerim," diye nefes aldı, eğilip boynuma öpücükler kondurdu ve aralarında konuştu. "Ama sabahtan beri bunu yapmayı düşünüyordum ve sen kaçmış gibi görününce bir an için kontrolümü kaybettim ve-"

"Kaçacakmışım gibi görünmüyordu," diye düzelttim.

"Kaçtım.
Kaçış. Zaman doldu, ben kazandım. Yani ödülünü alamazsın."

Ellerimi göğsüne koydum ve bir an dirense de onu bir adım geri atmaya zorladım.

"Ama..." Caleb'in kaşları bana bakarken birbirine yaklaştı ve bakışlarındaki açlık dudağımı ısırmama neden oldu. Her ne kadar sağlam durmak ve ona hiçbir şey vermemek istesem de, etinin çağrısı beni bu seçimden gerçekten şüpheye düşürüyordu.

"Beni ısıramazsın," dedim kararlı bir şekilde, gerisine henüz tam olarak karar vermemiştim.

"Hadi Tory, neredeyse seni yakalıyordum-"

"Yeterince iyi değil. Neredeyse ödülünü alamayacaksın." Bakışları yine de boynuma kaydı ve gözlerimi kıstım. "Kazandıktan sonra beni ısırırsan seninle oynamam. Yine mi?" diye ekledim. "Eğer kurallara uymazsak o zaman bunun hiçbir anlamı kalmaz."

Caleb kaşlarını çattı ve yarım saniyeliğine bana saldırıp yine de içimi boşaltacağını düşündüm.

Onun yerine aniden döndü ve parmaklarını saçlarına geçirerek volta atmaya başladı. Hayal kırıklığıyla bir inilti çıkardı ve kafese kapatılmış bir canavar gibi önümde bir ileri bir geri volta atarken gülümsemem zaferle genişledi. Kalbim küt küt atarak hareketlerini izledim, ondan akan hayal kırıklığını hissettim ve onunla savaşmayı denemek zorunda kalıp kalmayacağımı merak ettim. Kesinlikle kurallara bağlı kalıp kalmayacağına karar vermek için mücadele ediyor gibi görünüyordu.

Başladığı gibi aniden durdu ve hınzır bir gülümsemeyle dönüp bana baktı.

"Tamam o zaman. Kazanırsan ne alacaksın?" diye sordu, sesi derin ve çekiciydi.

Dudaklarım aralandı ama ona verecek bir cevabım yoktu. Bu oyunu daha önce oynadığımızda düşündüğüm tek şey bir ısırıktan kaçınabileceğim gerçeğiydi. Hiç düşünmemiştim. kendim için bir ödül talep ediyorum.

"Bir ödüle ihtiyacın var gibi görünüyor," diye bastırdı Caleb, kişisel alanıma doğru ilerleyerek.

Beni yavaşça öptü, dudakları yumuşak bir dansla dudaklarıma değiyordu. Beni geri bastırdı, dudaklarımı nazikçe ayırdı ve dilini ağzımın içine sokarak okşadı.

benimkinin karşısında. Kendimi öpücüğe bıraktığımda özlem dolu bir inilti içimden kaçtı, beni daha yakına çekerken eli yanağımı avuçlamak için hareket etti.

Caleb geri çekildi ve bir an gözlerimin içine baktı, önümde yavaşça dizlerinin üzerine çökerken dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Ne yapıyorsunuz siz?" Telaşla etrafıma bakınarak nefes aldım. Ağlayan Orman'ın ortasındaydık ve ben
Küre'den Aer Tower'a giden patikayı on metreden daha geride göremiyordu. Eğer biri gelirse
Bizi kesinlikle göreceklerdi ve bu oldukça popüler bir

rotaydı. "Sorun nedir, Tory? Korkuyor musun?" Caleb

nefes aldı
Ellerini dizlerimin üzerine koydu ve okul eteğimin altından kalçalarıma doğru kaydırmaya başladı, bakışlarını sürekli benimkilere kilitledi.

Parmakları yukarı doğru ilerledikçe iç bacaklarımdaki hassas deri canlandı ve kıvılcımlar kalbimin daha sert çarpmasına neden olarak içime doğru ilerledi. O hareket ettikçe içimde bir özlem acısı oluşuyor, vahşi bir yanım ona teslim olmak istiyordu.

Külotuma ulaştığında nefesim kesildi ve yavaşça aşağı çekmeden önce yanlarından tuttu.

Bakışlarım tekrar yola döndü ve onu durdurmak için bileklerinden tuttum.

"Biri bizi görebilir," dedim tereddütle.

"Merak etme tatlım," diye yanıtladı Caleb. "Söz veriyorum Birinin geldiğini duyarsam durun... tabii ki sizden başka."

Buna gülmekten kendimi alamadım ve o da bunu onaylayarak külotumu ayak bileklerime kadar indirdi.

onlardan çıktı.

Kalbim güm güm atıyordu ve itiraz etmek için ağzımı açarak endişeyle tekrar etrafıma bakındım. Terra House'a yeterince yaklaşmıştık, onun odasına geri dönebilirdik ve-

Caleb dizlerimi yakaladı ve ağzı üzerime gelmeden yarım saniye önce onları birbirinden ayırdı ve ben şok içinde bir nefes aldım.

Yapmayı düşündüğüm tüm itirazlar, dilini tam ortama doğru sürüklediğinde aklımdan çıktı ve nefes nefese bir inilti çıkardım.

Bu hareketi birkaç kez tekrarladıktan sonra daireler çizmeye, emmeye ve hatta ısırmaya başladı. Ona karşı savaştım

Ağlama dürtüsü, beni ayırırken dik durmak için savaşırken sırtımdaki ağacın sert kabuğunu kavradım.

"Kahretsin, Caleb-"

Elleri kalçalarımdan yukarı doğru kayarken dilinin baskısı arttı ve ona daha iyi erişim sağlamak için kalçalarımı yerinde sabitledi. Gözlerim kapandı, başım arkaya düştü, beni gittikçe kenara doğru itti, tüm dünyam dilinin hareketleri etrafında dönüyordu.

Çıkardığım gürültünün kontrolünü kaybediyordum ve Caleb karanlık bir kahkaha attı, sesi tam ortamda yankılandı.

Bir elimi saçlarına götürdüm, onu teşvik ederken altın buklelerini parmaklarımın arasına aldım. Kalçalarımın arasında baskı oluşuyordu ve ben ona esir düşüyordum.

Beni gittikçe daha sıkı sararken vücudum onun isteklerine boyun eğiyordu.

Beni kavrayışı sıkılaştı ve ağzını ustalıkla hareket ettirerek beni coşkuya doğru iterken parçalandığımı hissedebiliyordum.

Hızını yavaşlatırken küfür ettim, beni yutarken bu işkencenin son anlarında beni asılı tuttu.

"Lütfen," diye inledim, beni ıstırabımdan kurtarmasına ihtiyacım vardı ve dilinin son bir sürüklemesiyle gözlerimin önünde yıldızlar patladı ve adı dudaklarımdan döküldü.

Caleb ayağa kalktı, belimi kavradı ve beni sertçe öperken ağaca sabitledi.

"Çok ateşlisin Tory," diye homurdandı ve beni tekrar öptü.

Onu daha yakına çekerken gömleğinin önünü kavradım, vücudum daha fazlası için ağrıyordu.
şimdiye kadar derse geç kalmıştım. Bana doğru yaklaşırken ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum ve ondan daha fazlasını isteme arzusuyla kavruluyordum. Her şeyini.

Dudakları boğazıma doğru hareket etti ve beni ısırma fikriyle oynarken dişlerinin oradaki deriye dayandığını hissedebiliyordum.

"Gerçekten kuralları çiğneyecek misin?" Nefesimin kontrolünü yeniden kazanmayı başarırken alay ettim.

Caleb orada asılı duruyordu, kasları gergindi ve dişleri tenimi delmeye çok yakındı.

Özlemle inledi ve gözlerimin içine bakmadan önce kendini uzaklaştırdı.

"Bir dahaki sefere ben kazanacağım," diye söz verdi bana.

Gözlerim meydan okumayla parıldadı ve elimi pantolonunun altındaki uyarılmışlığının sert uzunluğunda gezdirmek için aramıza uzandım. Ona birkaç kez sürtünürken dudaklarından arzu dolu bir hırıltı çıkararak ona daha da yaklaştım. "Belki o zaman iyiliğinin karşılığını veririm."

Caleb tekrar inledi ve uzun bir süre için bir öpücük daha çaldı.

geri çekilmeden önce bir saniye. Kafasını temizlemeye çalışır gibi salladı ve ben de güldüm.

"Artık iç çamaşırlarımı geri alabilir miyim?" Elimi uzatarak sordum.

Caleb cebinden kırmızı külotumu çıkardı ve bana alaycı bir gülümseme verdi. "Hmmm, sanırım bunlar benim için iyi bir teselli ödülü olur," diye itiraz etti.

Gözlerimi devirdim ve onları ondan almaya çalıştım ama o hızını kullanarak onları tekrar cebine soktu.

"Sonra görüşürüz, Tory." Beni yarım saniyeliğine öptü ve sonra o kadar hızlı uzaklaştı ki ben itiraz edecek bir kelime bile edemeden gözden kayboldu. Beni Tarot dersine geç bırakmıştı ve şimdi de derse iç çamaşırsız gitmek zorunda kalacaktım.

Lanet Vampir.

Titrek bir nefes verdim ve ağaçtan uzaklaşıp Tarot dersime doğru aceleyle koşmaya başlarken bilinçli bir şekilde elimi saçlarımda gezdirdim.

Mercury Chambers'a vardığımda neredeyse on beş dakika gecikmiştim ve kapıyı açarken kendimi çelikleştirdim

Yeraltı sınıfının kapısında, Washer'ın vermeye karar verdiği cezayla yüzleşmeye hazırdı.

"Özür dilerim Profesör," diye başladım kapıyı iterek açtığımda, konuşmasını böldüğüm için bana baktı. "Biraz geciktim-"

"Bay Altair derse geç kalacağınızı söyledi, endişelenmeyin. Lütfen ona derse geç kaldığımı
onun... ah... Kaynağını kullanmasına uyum sağlayarak," dedi Washer hızlıca, bana bir bakış attıktan sonra bakışlarını
Ellerini önünde birleştirdi. Bir an için ellerinin titrediğine yemin edebilirdim ama ben emin olamadan ellerini yumruk yaptı.

"Oh... eee, tamam o zaman." Darcy'nin yanındaki koltuğuma doğru ilerledim, kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Efendim!" Kylie Major yüzünde öfke ifadesiyle sesini yükseltti. "Bir dakika geç geldiğim için benden on Ev Puanı aldınız! Bu nasıl adil olabilir-"

"Dediğim gibi, Bay Altair'in Kaynağa ihtiyacı vardı. En umut vaat eden ve en etkili öğrencilerimizden biri bu kadar kibarca bir iyilik istediğinde onu geri çevirecek değilim. Yapmayın
Varislerin Solaria'nın gelecekteki liderleri olduğunu unutmayınız, Bayan Binbaşı. Şimdi lütfen dersimize dönebilir miyiz?"

Kylie kaşlarını çattı ama elindekini bıraktı ve ben de yerime geçtim. Darcy bana bir kaşını kaldırdı ve ben de omuz silktim.

Caleb'in Washer'a geri çekilmesini söyleyeceğini biliyordum ama bu süreçte onun ödünü koparmış gibi görünüyordu.

Kitaplarımı ve Tarot destemi çantamdan çıkardım ve Washer ben araya girmeden önce ne söylüyorsa devam ederken arkama yaslanıp onu dinledim.

"Şey, yani... evet. Bu benim son Tarot dersim olacak. Korkarım sizi de kapsıyor," dediğinde yüzümdeki sırıtışı gizleme zahmetine bile girmedim. "Müdür Nova az önce, gelecek hafta Hesaplaşma'dan sağ çıkabilenlerinize, kısa bir süre önce öğretmenlik mesleğini seçmeye karar veren Profesör Nox tarafından ders verileceğini doğruladı. Kendisi gerçek görüş yeteneğine sahip, yani zaman zaman geleceğin gerçek görüntülerini görüyor ve genç yaşına rağmen
Sınıfının en iyisi olarak nitelendirildi, bu yüzden benim için yeterli bir yedek olacağından eminim. Tabii ki birçok İnsanlar tecrübeye gençlikten daha çok değer veriyor, bu yüzden belki de çok geçmeden hepiniz geri dönüp sizi tatmin etmem için bana yalvaracaksınız." Bize göz kırptı ve ben geri çekildim, neyse ki bakışları üzerimde değildi.

Darcy ve diğerlerine alttan alta, "Onun yerine herkesi tercih ederim," diye fısıldadım.

"Eğer gençse, belki Orion gibi bakması güzel olur," diye şaka yaptı Sofia.

Darcy, "O kadar seksi iki öğretmenimiz olmasına imkân yok," diye alay etti.

"Ve sen Washer'a sapık mı diyorsun?" Diego homurdandı ve ben de ona gözlerimi devirdim.

"Sanki Profesör Prestos ile Fiziksel Güçlendirme dersine başladığımızda şikâyet edecekmişsin gibi," dedim. "Daha yeni

kıçında bir böcek var çünkü hala şapkanı geri alamadın."

"Büyükannem ölmeden önce o şapkayı benim için örmüştü," diye homurdandı Diego.

"Şanslısın, annemle babam bana şapka yapmaya fırsat bulamadan öldüler," diye karşılık verdim.

Darcy gülümsemek için dudağını ısırdı ve bana kaşlarını kaldırarak kaltak çizgisine geldiğimi söyledi. İçimi çektim. Çoğu gün bu çizgide ilerliyordum ve kişiliğimi çalıntı şapkalar yüzünden duyduğum kedere göre ayarlamazdım.

Washer, "Bugün, sanırım kartları nasıl doğru okuyacağınızı öğrenmeye hazırsınız," diye duyurdu. "Eğer eşleşir ve destenizi karıştırırsanız, ben de gelip size kartları nasıl yerleştireceğinizi ve birbirleriyle ilişkili olarak nasıl okuyacağınızı öğreteceğim. Kartları, çekiliş sırasına ve çekilirken yaydığınız enerjiye göre yorumlamanın birçok yolu var.
desteyi karıştırmak."

Washer sınıfın diğer ucuna doğru yöneldi ve Darcy kartlarını karıştırmaya başlarken ben sandalyemde arkama yaslandım.

Diego ayağa kalkmadan önce İspanyolca bir şeyler mırıldandı
Washer'a tuvalete gidip gidemeyeceğini sordu. Kapı arkasından tıkırdayarak kapandı ve Sofia uzun bir ıslık çaldı.

"Cehennem Haftası başladığından beri çok kötü bir ruh hali içinde," diye yorum yaptı.

"Evet, gerçekten de tavırlarına bir çeki düzen vermesi gerekiyor," dedim kendi şakama gülerek. Sofia da güldü ve Darcy sırıttı ama belli ki eğlencesini dizginlemeye çalışıyordu.

"O biblo kutusunu kırdığından beri Orion konusunda çok alıngan," diye açıkladı.

"Onun ruh hali değişimleri için enerjim yok," diye iç geçirdim. "Beni yoruyorlar."

"Ben onu Caleb sanıyordum," diye takıldı Sofia ve ben yine güldüm.

"Diliyor." Yine de masanın altında bacaklarımı çaprazladım, külotumu çalmasını hatırlayınca dudaklarımı büzdüm. O gösteriden pek etkilenmemiştim.

"Bence Diego şapkayı geri alırsa, o-" Darcy'nin nefesi kesildi, parmakları destesindeki kartlardan birini sıkıca kavrayıp çekerek gevşetti.

"Sakın bana bunun başka bir tane olduğunu söyleme," diye tısladım, kartı aramızdaki masaya koyarken ona doğru eğildim.

İmparatoriçe karttan bize baktı, kırmızı güllerle kaplı bir elbiseyle bir sandalyeye uzanmış ve yıldızlardan oluşan bir taç takmıştı. İçimden gelen dürtüyü kontrol edemiyormuş gibi elimi uzattım ve işaret parmağımı kartın ortasında gezdirdim. Karttaki sihir bana seslenirken omurgamda bir ürperti dolaştı ve Darcy'yle yüklü bir bakış alışverişinde bulundum.

"Astrum ölmeden önce tüm bunları nasıl ayarladı?" diye sordum. "Gölge tarafından öldürüldüğünde yakalanmış gibi görünüyordu, ama bu kartlardan biri her ortaya çıktığında, öldürülmeden önce onları bulmamızı planladığını düşünmek zorundayım."

"Şart değil," diye söze girdi Sofia. "Özel nesneler önem, ruhlar öldükten sonra da onlarla bağlantılı kalabilir. Orada

güçlü Fae'lerin perdenin ötesinden yaşayanlara mesaj göndermeyi başardığı pek çok örnek var."

Bunu özümseyerek uzun bir nefes aldım.

"O zaman mesajlar neden bu kadar şifreli?" Darcy içini çekti. "Neden kendi başımıza bir araya getiremeyeceğimiz şeyler ya da bilgi kırıntıları hakkında belirsiz uyarılar vermek yerine bazı şeyleri açıkça söylemiyoruz?"

"Belki de çeviride kaybolmuştur?" Sofia önerdi.

"Yani tek ihtiyacımız olan bize tercümanlık yapmak isteyen bir hayalet bulmak ve her şey hazır," diye kestirip attım. "İmparatoriçe ne anlama geliyor ki?"

"Annelikle ilgili her şeyle ilişkilendiriliyor," Sofia hemen açıkladı. "Genellikle yaşamın yaratılışını, hamileliği, romantizmi temsil eder-"

"Umalım da bu bir öngörü olmasın," dedim abartılı bir ürpermeyle. "İhtiyacım olan son şey ayak bileklerimi kemiren küçük bir vampir bebek."

Darcy güldü. "Bir daha Caleb'in yanına gitmeden önce Orion'un bize öğrettiği büyüyü öğrendiğinden emin olsan iyi edersin. Isıran bir çocuğa bebek bakıcılığı yapmam."

"Benim iri kahverengi gözlerimle Caleb'ın sarı buklelerinin çok tatlı bir bebek olacağını kabul etmelisin," diye takıldım.

"Urgh, ve sonra sonsuza dek Varisler'le sıkışıp kalırız." Darcy çantasına kusuyormuş gibi yaptı ve ben de güldüm.

"Anlaşıldı. Ekstra emin olmak için büyüyü iki kez yapacağım.

Bakalım mesaj İmparatoriçe'ye ışık tutacak mı?" Kartı şüpheyle inceleyerek önerdim.

Darcy başıyla onayladı ve uzanıp kartı ters çevirdi.

Ruhlar Sarayı'nda anlatılmamış bir sır
yatıyor. Yangından sonra yanmaya devam
eden ışığı bulun...

"Her zamanki gibi temiz," dedim sandalyemde arkama yaslanarak
sinirli bir şekilde. Her zaman bu kadar şifreli olacaklarsa bize bu mesajları göndermenin ne anlamı vardı?

"Sence sadece 'yanınızda cevaplarla dolu bir klasör var' diyen bir tane bulabilecek miyiz?" Darcy sordu.

"Umarım, çünkü bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor," dedim ve kartı tiksintiyle kendimden uzağa fırlattım. Serseri bir esintiye kapıldı, ters döndü ve önümüzdeki masanın üzerine düştü. Kaşlarımı çattım.

Lanet hayalet kartı.

Sofia bize kaşlarını kaldırarak, "İlk yarısı oldukça açıklayıcı," dedi.

"Hayır değil," diye karşı çıktım.

"Ruhlar Sarayı senin ailenin sarayı," dedi yavaşça. "Biliyorsun, Vahşi Kral ve Kraliçe'nin öldürülmeden önce yaşadıkları yer..."

Darcy sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Bunu bilmiyordum," diye nefes aldı.

"Onlar hakkında pek bir şey bilmiyoruz," diye ekledim dudaklarımı bükerek. "Ama belki de öğrenmemizin zamanı gelmiştir... Sarayın sahibi şimdi kim?"

"Şey..." Sofia ikimizin arasına baktı. "Öyle olduğunu varsayıyorum."

Bir kahkaha attım ve Darcy kartı eline aldığında bir nefes verdi. "Hep unutuyorum, biz aslında
prensesler," dedi başını sallayarak.

Ona baktım ve ağzımın kenarına bir gülümseme yerleşti. "Evet, biz lanet olası prensesleriz ve lanet olası bir sarayımız var. Belki de gidip ziyaret etmemizin zamanı gelmiştir?"

"Gerçekten yapabileceğimizi düşünüyor musun?" Darcy sordu, gözleri
Bu fikir karşısında bir an için heyecanla parladı. "Belki ailemizin bazı eşyaları hâlâ oradadır..."

Bu fikir karşısında kalın bir şekilde yutkundum, kaşlarım çatıldı. Bunu gerçekten düşünmemiştim. Bizi bu dünyaya getiren insanlara bağlayabilecek bir şeyden çok altın kasaları hakkında düşünüyordum. Birdenbire oraya gitme fikri göğsümü biraz fazla daralttı ve
daha plan yapmadan plandan vazgeçme fikrine karşı savaşmak zorunda kaldık.

"Belki de önce bu hafta Hesaplaşma'yı atlatmaya odaklanmalıyız?" Ailelerimiz hakkında daha fazla şey öğrenme fikrinin beni rahatsız ettiğinin belli olmamasını umarak söyledim.

Darcy bana içimi gördüğünü belirten bir bakış attı ve ben de karşılık olarak küçük bir omuz silkme hareketi yaptım. "Sanırım haklısın," diye onayladı ama ses tonundaki hayal kırıklığını fark etmemiştim. "Ama belki daha sonra Nova'ya sarayı ziyaret edip edemeyeceğimizi sorabiliriz?"

"Elbette," diye başımı sallayarak kabul ettim. Sadece sineye çekip gitmek zorundaydım. Nasıl olsa bir önemi yoktu. Kral ve Kraliçe

hiç tanımadığım iki ölü insandı. Tüm eşyaları hala sarayı doldursa bile bu gerçeği değiştirmezdi.

Sınıfın geri kalanı hızla geçti, ancak Diego tuvalet molasından döndükten sonra benimle aynı ruh hali içinde kaldı. Ondan özür dilemeyi düşündüm ama sonra bir sürtük gibi davranmış olabileceğimi fark ettim - ama o da öyleydi, bu yüzden ödeştiğimizden oldukça emindim. Yakında bunu atlatacağından şüphem yoktu.

Washer hiç yanıma gelmeden sınıftan çıktık ve Caleb'e olan kızgınlığımın bir kısmının geçmesine engel olamadım. Lanet olası bir iç çamaşırı hırsızı olabilirdi ama eğer gerçekten Washer'ı korkutup benden uzaklaştırmayı başardıysa, bunun bedelini seve seve külotla öderdim.

Bununla birlikte, bir sonraki dersimiz Ateş Elementi idi ve onu iç çamaşırım olmadan geçirmeye hiç niyetim yoktu.

Diego'ya veda ettik ve Darcy ile Sofia'yı Ateş Toprakları'na giden yolda acele etmeye zorladım, yolda onlara derdimi anlattım. Gülmeyi bıraktıklarında benimle birlikte koşmaya başladı ve başlamadan önce Caleb'dan külotumu almak niyetiyle beklemek için Yangın Arenası'na erken vardık.

Yanımda çok eğlenmiş bir Darcy ile dışarıda onun gelmesini bekledim. O gülmemeye çalışıyordu, ben de ona sinirli görünmeye çalışıyordum.

Caleb ilerideki patikada belirdiğinde, "İşte külot hırsızı geliyor," dedi alt sesle.

"Sana söylememeliydim," diye mırıldandım, o bir kahkaha atarken gözlerimi devirerek.

"Onları geri vereceğini düşünüyor musun?" diye sordu. "Onu zorlayacağım," dedim kendimden emin bir şekilde.

Beni görünce gülümseyen Caleb'i karşılamak için öne doğru ilerledim. "Sende bana ait bir şey var," diye suçladım.

kollarımla yolunu kestim.

"Gerçekten mi?" diye sordu, şaşırmış gibi yaparak. "O zaman bu ne?"

Yanımızdan geçerek soyunma odalarına doğru ilerleyen diğer öğrencilere baktım ve ona ölümcül bir bakış fırlattım.

"Biliyor musun?"

Caleb biraz daha yaklaşarak, "Hatırlat bana," diye meydan okudu.

O anda Darius ortaya çıktı. Doğruca bize doğru yürüdü ve bakışları üzerime dikilince yanaklarımdaki sıcaklık arttı. Dün geceden sonra onun yanında kendimi gülünç derecede garip hissediyordum ve şimdi onunla konuşmaya hiç niyetim yoktu.

"Unut gitsin," dedim hızla, Darius bize ulaşmadan önce Caleb'den uzaklaşarak.

Caleb, "Bu geceyi Terra House'da benimle geçireceğine söz verirsen onları geri alabilirsin," diye seslendi.

Kaşlarımı çatarak ona döndüm. "Hayır," dedim kesin bir ifadeyle,

onu tersledim. O başka bir şey söyleyemeden arkamı döndüm ve Darcy ile birlikte soyunma odalarına yöneldim.

"Aman Tanrım, ona arkanı döndüğünde yüzünü görmeliydin," dedi gülerek. "Sanırım onu gerçekten kızdırdın."

"Her neyse. Bütün okulun önünde takılmamız hakkında

bağırıyor. Ben onun kız arkadaşı değilim.

ne yaptığımız başkalarını ilgilendirir. Ayrıca iç çamaşırımı çaldı, yani..." Omuz silktim, beni sarsanın aslında Darius olduğunu kabul etmek istemiyordum.

"Sonunda seni bir Pegasus için terk edeceğini her zaman biliyordun zaten. Boynuz için boynuzu var," dedi ve ben de karşılık olarak sırıttım. Bu şaka asla eskimeyecekti.

Günün son dersinden sonra bardaktan boşanırcasına yağan yağmurdan kaçmak için Pluto Offices'e girdim ve kapüşonumu geri ittim.
Paltomdan parlak zemine damlıyordu. Fırtına denizden yuvarlanarak gelmişti ve her gün biraz daha güçleniyordu. Saatler geçiyordu ama bana öyle bir paket gelmişti ki, elime almak için sabırsızlanıyordum.

Uzun makinelerin uğuldayıp yanıp söndüğü, üzerimden tavana doğru uzandığı posta alanına yöneldim. Atlas'ımdaki kodu girdim ve üniteler, paketimin bulunduğu üniteye kadar yer değiştirdi.
önümde durdu ve ben de onu kaptım.

"A la mierda esta lluvia," Diego'nun sesi dikkatimi çekti ve döndüğümde onu yüzünde kaşlarını çatmış, sırılsıklam bir halde aceleyle avluya girerken buldum. "Oh hey chica, bu Yağmur berbat ha?" dedi, beni görünce gözleri parladı.

Aceleyle yanıma geldi ve yanaklarına damlamasını engellemek için elini koyu renk buklelerine bastırdı. "Yağmurdan nefret ediyorum.

Benim büyüdüğüm yerde hiç yağmur yağmazdı."

"Oldukça hoşuma gidiyor," dedim omuz silkerek. "Fırtınanın heyecan verici bir yanı var."

"Sen delisin," diye güldü ve paketime baktı. "Ne aldın?" diye sordu, makinelere doğru yöneldi ve sırt çantasından Atlas'ını çıkardı.

"Bu bir sır," dedim muzipçe, kutuyu sıkıca çantama tıkıştırırken.

"Sırları severim," diye ısrar etti ve kendi paketini almak için kodu tuşladı. Küçük kutuyu geldiği gibi birimden aldı ve yırtarak açtı.

"Ne aldın?" Ben sordum, o da küçük bir
Yan tarafında Minotaur Strength Glue yazan bir tüp. "Bu ne için?"

"Büyükannemin biblo kutusu," dedi kaşlarını çatarak. "Onu tekrar yapıştırmaya çalışacağım ama o piç profesör onu epeyce kırdı."

"Belki bir şeyleri düzeltmek için bir büyü vardır. Sofia'ya sordun mu?" Nazikçe önerdim, kalbim bir anda sıkışmaya başladı.
Orion'un bunu Diego'ya yaptığını hatırlıyorum. Bazen gerçekten tam bir pislik olabiliyordu.

"Hayır..." Diego yapıştırıcıyı cebine koydu ve bana doğru bir adım attı. "Hadi ama güzelim, sana benimkini gösterdim, seninkini de görelim." Şakacı bir şekilde ileri atıldı ve ben de güldüm, dans ederek uzaklaştım.
çantamı arkamda tutuyordum.

"Hayır! Bu bir sürpriz," diye güldüm, kollarını bana dolamış, çantama ulaşmaya çalışıyordu. Kahkahalarım yankılandı

ve kayışı çekiştirirken tezgâha doğru tökezledim.

"Hadi ama! Paketini göreyim Darcy," diye ısrar etti Diego, elini çantama sokarken yüzüme sırıtarak.

"Diego," diye uyardım ama gerçek bir kızgınlıkla değil. Eğer gerçekten görmek istiyorsa, bu o kadar da önemli değildi.

Eli kutunun etrafına dolandığında, aniden benden koptu ve sert zemine zorla fırlatıldı. Kutu lobide sekerek uzaklaştı ve şok oldu.

Orion'u onun ötesinde dururken bulduğumda eğlencemin yerini aldı.

"Ne oluyor be?" Yardım etmek için aceleyle ileri atıldım. Diego ayağa kalktı. Başını ovuşturdu ve gözlerinde karanlık bir öfkeyle Orion'a kaşlarını çattı.

Orion kendi hareketlerinden dolayı biraz şaşkın görünüyordu, geri çekildi ve paketimi yerden aldı - ki Neyse ki hâlâ teslimat kutusundaydı da ne olduğunu göremedi. Elinden almak için ilerledim ama Diego elimi tutarak beni korumacı bir şekilde geri çekti. Orion bakışlarında yakıcı bir yoğunlukla etkileşime baktı, kasları sanki arkadaşıma tekrar saldıracakmış gibi seğiriyordu.

"Bana zarar vermeyecek." Diego'ya şaşkınlıkla baktım ama ikna olmuş gibi görünmüyordu.

"Aer'den on puan," diye homurdandı Orion, paketi ayaklarımın dibine fırlatırken.

"Ne için?" Diego tereddüt etti. "Biz yanlış bir şey yapmadık."

Orion bakışlarıyla onu eritmeye çalışıyormuş gibi ona ters ters baktı. "Benimle ters mi konuşuyorsun Polaris?" diye hırladı.

Elimi Diego'nun elinden kurtardım, eğildim ve paketimi aldım. Çantama koyarken yüzümün aşırı sıcak olduğunu hissettim ve ona dudaklarımı büzerek dik durdum. Orion sinsice uzaklaştı ve profesörler için olduğu belli olan uzun bir posta kutusu sırasına yöneldi. Üzerinde Orion, 3 Asteroid Place yazan bir tanesini çekiştirerek açtı ve içinden bir avuç dolusu mektup aldı.

"Haydi," diye mırıldandı Diego. "Sanguijuela'yı kendi haline bırakalım."

Orion ölümcül bir sesle konuşmadan önce neredeyse kapıya varmıştık. "Bana ne dedin sen?"

Diego sertleşti, omzunun üzerinden baktı ve bana doğru kaydı.

Lanet olsun.

Arkamı döndüğümde Orion'u tam arkamızda, elindeki mektupları buruştururken buldum.

"Sana kan emici dedim," dedi Diego, sesi öncekinden biraz daha az kendinden emin çıkıyordu. "Bu bir hakaret değil, sadece bir gerçek."

Orion dişlerini gösterdi ve ben de aralarına girmek için hamle yaptım. "Profesör," dedim nazikçe. "O hiçbir şey demek istemedi
değil mi Diego?"

Diego kendi iyiliği için fazla inatçıydı. Dudakları Seğirdi ama yalan olduğu açıkça belli olan kelimeleri çıkaramadı. Ondan ne kadar nefret ettiğini görebiliyordum. Orion ve ben yaptıklarından sonra onu suçlayamazdık.

Günlüğünü yüksek sesle okumadan hemen önce büyükannesinin biblo kutusuna baktı.

Orion omuzlarını yuvarlayarak yavaş bir nefes verdi. O Etrafımda dolaşarak Diego'nun kulağına yaklaştı ve gözle görülür bir şekilde titreyerek onun altında küçüldü.

"Sevgili günlük," diye alay etti Orion. "Bugün neredeyse şerefsiz Kardinal Büyü profesörüm tarafından öldürülüyordum. Ona bir daha asla cevap vermeyeceğim çünkü bir dahaki sefere gerçekten bir ceset torbasında olacağımı düşünüyorum." Uzaklaşmak için hamle yaptı, sonra durdu ve hesapçı bir sırıtışla bir kez daha yaklaştı. "Not: Darcy Vega'ya büyük bir aşk besliyorum, ama o bunun farkında değil gibi görünüyor. Öğrendiğinde ne diyecek merak ediyorum." Kapıdan fırtınanın içine doğru yürüdü ve ben tam bir şok içinde arkasından bakakaldım.

Diego başını sallayarak, "Darcy, ben-ben bilmiyorum," diye mırıldandı.

"Biliyorum," dedim çabucak, Orion'un bu konuda yanıldığından emindim. "Sadece götlük yapıyor. Sofia'dan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Evet," diye ağır bir iç çekişle kabul etti. "Ama şimdi Tyler Corbin'den hoşlanıyor." Başını eğdi ve ben de suçlu bir ifadeyle elimi sırtına koydum. Diego cidden zor zamanlar geçiriyordu.

Bu son birkaç gün ve ben gerçekten yapmak istedim
Onu neşelendirecek bir şey. Aklıma bir fikir geldi ve hınzır bir sırıtış ağzımı kapladı. "Ne yapmamız gerektiğini biliyorum..."

"Ne?"

Atlas'ımı çıkarıp Tory ve Sofia'ya bir grup mesajı yazarak bizimle Jüpiter Salonu'nda buluşmalarını söyledim. "Hadi," dedim neşeyle. "Gidip şapkanı geri

alalım."

"Ama Orion," diye nefes aldı, gözleri korkuyla açılmıştı.

"O tarafa gitmedi," dedim. "Ayrıca, o
onu almak için sana meydan okuyan kişi."

"Sanırım öyle," dedi, gözlerine biraz daha cesaret gelirken başını sallayarak. "O zaman acele edelim."

Kapüşonumu başıma çektim ve Diego da paltosunun fermuarını çenesine kadar çekerek yağmurda beni takip etti. Yukarıda şimşekler çaktı ve sağanak yağmurda koşmaya başladığımızda kalbim daha da hızlı atmaya başladı. İkimizin de etrafındaki havayı dışarı iterek bir kalkan oluşturdum ama yağmur her seferinde kaymaya devam etti. konsantrasyonumu kaybetmiştim. Jüpiter Salonu'na vardığımızda vazgeçtim, aceleyle içeri girdim ve Tory ile Sofia'yı orada buldum
Zaten. Onların ötesinde Geraldine ve Angelica heyecanla bakıyorlardı, şimşekler pencerelerden hepimizi aydınlatıyordu.

"Merhaba çocuklar," dedim Geraldine ve arkadaşına, fazladan acemi bulmanın şaşkınlığıyla.

"Burada ne yapıyorsun?" Diego sanki
Herkesin orada toplandığını görünce hayal kırıklığına uğradım. Bazen onu hiç anlamıyordum. Belki de hala kızgındı Tory ve Sofia'nın Tyler'la çıkmasına hala kızgın. Ama onlar onun arkadaşlarıydı. Sanırım onları davet ettiğimi fark etmemişti.

Geraldine diğerlerinden önce cevap verdi. "Arayışında sana yardımcı olmak için buradayız, genç Diego. Yıldızlardan gelen bir dost bizim sevgili bir dostumuzdur." Göğsünü kabarttı ve Angelica dayanışma için çenesini kaldırdı.

"Yüce Egemenlik Topluluğu'nun sadık bir üyesi olarak, gerçek kraliçelere ve her türlü müttefike yardım edeceğime

söz verdim.

Onları özenle takip ediyor," dedi Angelica gururla, Tory ve benim önümde eğilerek.

Tory sırıtarak, "Pekâlâ, Profesör Sapık ortaya çıkmadan gidelim," dedi ve cebinden birkaç toka çıkardı. Bu açıkça onun Diego'dan özür dileme şekliydi ve Diego'nun yüz ifadesi bu manzara karşısında yumuşadı.

Mermer merdivenlerden Kardinal Sihri sınıfına doğru aceleyle çıktık, ayak seslerimiz etrafımızda gürültüyle yankılanıyordu.

"Reçelli çörekler!" Geraldine tısladı. "Etrafımıza bir susturucu baloncuk yapsam iyi olacak, sesimiz bir sürü Step ayakkabısı giyen Pegasuslar." Avucunu açtı ve büyü grubumuzun etrafına yayıldı. Kapıya ulaştık ve Sofia dikkatleri bizden uzaklaştıracak büyüyü yaparken Tory diz çöktü. Eğer bir
Öğretmen çok yaklaştı ve bunu hissetti, ama kesinlikle yardımcı olacaktır.

"Kahretsin, çalışmıyor," diye iç geçirdi Tory. "Sanırım kilidin üzerinde büyü var."

"Anlaşıldı. Orion tam bir güvenlik manyağı," dedim. "Bu sefer yıldız tozuna ulaşmak için masasını havaya uçurmak zorunda kaldım."

"Kapıya zarar verirsek bizim yaptığımızı anlar," dedi Diego çılgınca saçlarını çekerek.

"Hayır, yapmayacak." Angelica bir adım öne çıktı. "Büyüleri düzeltmekte harikayımdır. Bunu kesinlikle yapabilirim."

Diego umutlu bir gülümsemeyle ona baktı. "Tamam, güzelim, eğer eminsen. Belki bir ara büyükannemin kırık biblo kutusu için de bana yardım edebilirsin?"

"Seve seve!" Angelica ışınlandı.

Geraldine hepimizi kenara iterek Tory'yi yoldan çekti ve ayaklarını geniş bir duruşa getirdi. Ellerini kaldırdı ve bağırdı, "Kimse bir Grus'un gücünü engelleyemez! Bizler kraliyet soyunun koruyucularıyız!" Ellerinden büyük bir tufan halinde fışkıran su, tüm kapıyı menteşelerinden sökerek odanın bir ucundan diğerine savurdu.

Birkaç masa saldırı altında uçarken hepimiz hava emdik.

"Kutsal mavi memeler," diye nefes aldı Geraldine. "Bazen kendi gücümün farkında bile değilim. İleri arkadaşlar!" Koşarak odaya girdi ve ben de kıkırdayarak herkesle birlikte acele ettim.

Orion'un masasına doğru yöneldi.

Karpuz bizi bekliyordu ve Sofia onu almak için uzandı ama elektrik çarpmış gibi elini hemen geri çekti.

"Üzerine bir çeşit koruma büyüsü koymuş," diye soludu.

Yaklaştım, sonra Tory'ye baktım. "Ateş mi?" Ben önerdim, Elimi uzattım ve o da tuttu, güçlerimiz anında birleşip içgüdüsel olarak birbirimize akarken sırıttı.

Serbest ellerimizi kaldırdık ve parmaklarımızdan ateş fışkırdı, birbirine karışarak karpuzu saran kalkanı çevreledi. İşe yaramayacağı belli olana kadar patlattık ve sonra ellerimizi bıraktık.

"Kahretsin," diye iç geçirdim ve kapı aralığına dönüp baktım.

Angelica aceleyle sandalyeleri düzeltmeye ve zemini ıslatan suyu sifonla çekmeye koyuldu.

Masaya yaklaştık ve kaşlarımızı çatarak şapkayı nasıl alacağımızı bulmaya çalıştık.

"Belki de ben olmalıyım?" Diego grubun önüne geçerek öneride bulundu. Avucunu kaldırarak kalkana doğru bir hava akımı gönderdi ama yine de hiçbir şey olmadı.

Sofia endişeyle, "Sokağa çıkma yasağı başlamak üzere," dedi. "Acele etmemiz gerek."

Geraldine heyecanla karpuzun arkasını göstererek, "Minik Tim el çantasında, burada bir şey yazıyor," dedi. Hepimiz etrafta dolandık ve ben karpuzun arkasında mürekkeple yazılmış mesajı okudum

Fae'ler istedikleri şey için kan
dökerler. Fae olduğunu
kanıtla, Polaris.

Ne yapması gerektiğini anladığında dudaklarını büzdü ve ben de kaşlarımı çatarak ona baktım. "Yapmak zorunda değilsin-"

Elini ısırdı ve dişlerini kan akıtacak kadar derine batırdığında irkildim.

Ben olsam böyle bir yol seçmezdim.

"Vay anasını Diego!" Diego kanın kalkanın üzerine damlamasına izin verirken Tory tezahürat yaptı. Kan buharlaşıp yok oldu ve
şapkasını karpuzdan kaptı ve kafasına geçirdi.

"Sen gerçek bir Fae'sin Diego Polaris," dedi Geraldine gözyaşları içinde ve Angelica aceleyle onun sırtını sıvazlamak için yanına gitti.

Ejderha dostumuz sağ olsun, sınıf tertemizdi ve burada bulunduğumuza dair hiçbir iz yoktu.
Kayıp şapka. Geraldine kapıyı almak için yanına gitti ve hepimiz aceleyle dışarı çıkarken kapıyı yerine taşıdı.

Koridor. Angelica yardım etmek için öne çıktı, menteşelerini yerine taktı ve zorla girildiğine dair her türlü işareti ortadan kaldırdı.

Diego kocaman bir gülümsemeyle, "Teşekkürler amigalar," dedi.

"Ne zaman istersen," dedim ve avluya geri dönüp şiddetli fırtınanın içine doğru koşarken onu dürttüm. Sokağa çıkma yasağı yaklaşırken hepimiz vedalaştık ve Diego'yla birlikte Aer Tower'a doğru yola koyulduk. Giderken neredeyse yanımda zıplıyordu. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

Kulenin kuru merdiven boşluğuna geldiğimizde, kalbim tamamen farklı bir nedenden dolayı daha sert çarpmaya başladı
ve üst kata doğru adımlarımı hızlandırdım. On birinci kata çıktık ve Diego'ya iyi geceler diledikten sonra odama girip ıslak montumu ve ardından üniformamı çıkardım. İç çamaşırımdan başka bir şey giymeden, paketimi sıkıca tutarak banyoya yöneldim.

Yeni bir benin zamanı gelmişti. Fae olan bir kız. Asil bir kız. Ve artık güvenmekten korkmayan bir kız.

***

Fae saç boyası inanılmazdı. Saçlarım ışığı yakaladığında yıldızlar gibi parlıyordu ve alacakaranlık gökyüzü kadar koyu maviydi. Her tarafını boyamıştım, her bir saç telini. Parmak uçlarımı yumuşak buklelerimde gezdirirken kalbim yeniden daha sert atmaya başladı.

Mavi benden hoşlandığın anlamına gelir.

Ondan hoşlanıyordum. Ve cesurca, gururla bunu bilmesini istedim.

Ama bunu yapmamın tek nedeni bu değildi. Doğru hissettirdi.

Sanki içimdeki o derin yaraya sahip çıkıyordum ve Sonunda iyileşti. Artık bir yara değil, bir savaş yarasıydı. Ve ben bunu savaşçı bir prenses gibi sahipleniyordum.

Gök gürültüsü tepemde çatırdarken ve tüylerim diken diken olurken sakinleştirici bir nefes aldım. Orion'a ne yaptığımı gösterme dürtüsü beni tüketiyordu. Vücudum bu gece ihtiyaçla canlıydı ve bunun doğmakta olan Ay Tutulmasıyla bir ilgisi olup olmadığını ya da tamamen benimle ilgili olup olmadığını merak ettim.

Odama döndüm, askılı beyaz pijama üstümü ve şortumu giyip yatağıma uzandım. Atlas'ımı elime aldım ve penceremin ötesinde çakan şimşek odayı yarım saniyeliğine beyaz bir parıltıyla aydınlattı.

Alt dudağımı çiğnedim, bu ihtiyaç gittikçe vahşileşirken kalçalarımı oynattım.

Bu gece havada ne var böyle?

Satır aralarında herhangi bir cevap bulup bulamayacağımı merak ederek tekrar okumak için günlük burç yorumuma dokundum.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Önemli bir karar verme zamanı geldi ve bu kararla birlikte büyük bir değişim yaşanacak. Bu zaman

Bu nedenle, çiçek açmaya başlayan yanınızı kucaklayın ve yakında ödüllerini toplayacaksınız.

Yıldızlarınız bugün bir Terazi ile mükemmel bir uyum içinde ve şimdi aranızdaki sorunları ele almak için iyi bir zaman.

ikiniz. Sezgilerinizi takip ederseniz bu günün tadını çıkarmamak neredeyse imkansız olacaktır.

Atlas'ımı çıplak kalçamın üzerine koydum ve son satırı düşündüm. Sezgilerini takip et.

Ayağa kalktım, pencereye doğru ilerledim ve bir ürperti omurgamdan aşağı yuvarlandı. Yağmur kalın ıslak damlalar halinde cama çarpıyor ve her şimşek çaktığında hepsi minik kar küreleri gibi parlıyordu.

Su büyüsü derimin kenarlarına kadar yükseldi ve derin bir parçam fırtınalı dünyada dışarıda olmak, onun gücüne eşit olup olamayacağımı görmek için büyümü gökyüzüne fırlatmak istedi.

Aşağıdaki patikada bir ışık parladı ve mavi bir ışık küresi olan bir kalkanın içinde devriye gezen bir öğretmen gördüm üzerlerinde geziniyorlardı. Ağlayan Orman'ın uzaklarında bir ışık daha gördüm, kalkanları mor renkte yanıyordu. Nimf saldırısından sonra herkes hâlâ tetikteydi ve o yaratıkların hâlâ yakınlarda gizlendiği fikri kanımı dondurdu.

Yatağıma geri döndüm, Atlas'ımı çıkardım ve Orion'a bir mesaj gönderdim, adrenalin dalgalar halinde üzerime çöküyordu.

Darcy:

Ne yapıyorsun?

Bir cevap bekledim ve bana kalbimin neredeyse hayattan vazgeçmesine neden olan bir fotoğraf şeklinde bir cevap verdi.

Bir elinde Numeroloji kitabı ile yatakta uzanıyordu, gömleksizdi ve bana yan yan gülümsüyordu.
beni sadece...gah. Hemen ardından bir mesaj geldi.

Lance:

Okuma...

Eminim o resmi silmenizi hatırlatmama gerek yoktur.

Ne yapıyorsun?

(fotoğraflı cevaplar son derece teşvik edilmektedir)

Aptalca sırıttım ve gönderdiği son birkaç mesajla birlikte fotoğrafını silerken iç geçirdim.

Ne yapıyorum ben? Bunu kendim çözmek istiyorum. Çünkü ateşle oynuyormuşum gibi hissediyorum ve yanmama ramak kaldı.

Bilinmeyen bir nedenden dolayı Orion'a güvenmiştim. Bana mantıklı gelmiyordu, ama görünen o ki yıldızlar da bugün bu fikre sıkı sıkıya bağlıydı.

Darcy:

Bir fotoğrafı hak etmiyorsun çünkü bana kaba davrandın.

arkadaşın daha önce.

Lance:

Polaris bela arıyordu. Ayrıca elleri senin üzerindeydi, bu yüzden Vampir Kanunu'nu suçlayabilirsin. Yapmak zorundayım.

Kaynağımı koru.

P.S.

Bu resmi hak etmek için ne yapmam gerekecek?

Bunun Vampir Yasası ile ilgili olmadığını fark ettiğimde vücudumu bir sıcaklık kapladı. Diego benim için bir tehdit oluşturmuyordu.

Darcy:

Eğer bana gerçek sebebini söylersen bir resim alabilirsin.

Diego'ya saldırdı.

Bir yastığı göğsüme bastırıp gülerek gönder tuşuna bastım. Bu neden bu kadar heyecan verici?

Lance:

Güzel.

Başka bir erkeğin ellerini üzerinde görmek, bir daha sana bakamasınlar diye gözlerini oymak istememe neden oluyor.

Darcy:

Bu çok karanlık.

Gülmeye başladım, muhtemelen gülmemem gerektiğini biliyordum. Diego kesinlikle yere itilmeyi hak etmemişti, ama ben
Orion'un beni bu şekilde sahiplendiğini bilmenin ne kadar iyi hissettirdiğini inkar edemezdim.

Lance:

Bu doğa, bebeğim ;)

Fotoğrafım nerede?

Tereddüt ettim, sonra yastık kılıfını çıkardım ve saçlarımı ona sardım. Bir selfie çektim, dilimi dışarı çıkardım ve gönderirken sırıttım. Neredeyse anında cevap verdi.

Lance:

Kahretsin, yastık kılıfı fetişimi nereden biliyorsun?

Kahkahalarımı dizginledim ve bir sonraki mesajımı yazdım.

Darcy:

Saçımla ilgili bir karar verdim.
Görmene izin yok.

Lance:

Bekle, neden izin verilmiyor?
Yeşil mi mavi mi?
Yoksa yanlış mı düşünüyorum?
Lütfen bana Max Rigel gibi mohawk yapmadığını söyle.
Yine de, muhtemelen seni hala çok isterdim. O şerefsiz Capella saçını aldığında kesinlikle istemiştim.

Nefes alış verişim dengesizleşti ve yüzümdeki gülümseme acımaya başladı. Birlikteyken çok doğal hissediyordum.
Birbirimize bu şekilde mesajlaşmak. Sanki o sadece benim hoşlandığım ve benim de hoşlandığım bir adammış gibi.

Bu bana ilk erkek arkadaşımı ve aramızdaki şeyin herhangi bir şey olduğuna inanmak için ne kadar saf olduğumu düşündürdü.

Aşka yakın. Orion'a aşık olmanın yakınından bile geçmiyordum ama şimdiden onunla eski sevgilimle hissettiğimden bin kat daha fazla kimya hissediyordum. Orion bu arzunun derinliklerine sorgusuz sualsiz atlamak istememe neden oldu. Ve bundan tamamen korkuyor olsam da, aynı zamanda kendimi inanılmaz derecede canlı hissetmemi sağladı.

Parmaklarım tuşların üzerinde gezinirken tek düşünebildiğim, onun yatakta yatarken yarı-tanrı vücudunun ziyan olmasıydı. Tüm o kaslar için gerçekten biraz arkadaşa ihtiyacı var... Bu gece yalnız kalmaları bir rezalet olurdu.

Lanet olsun, bunu gerçekten düşünüyor muyum? Beni geri çevirebilir.

Ama olmayabilir de.

Ohmagod nerede yaşadığını biliyorum.

Mektuplarını aldığı posta kutusunu hatırladım ve ruhumun derinliklerinde bunun bir tesadüf olmadığını biliyordum. Tam da yıldız falımın söylediği gibiydi. Yıldızlar bu gece bizim için aynı hizaya geliyordu ve en azından bir süre daha benim tarafımda kalacaklarından emindim.

Ayaklarımı spor ayakkabılarımın içine sokarak yataktan fırladım.

ve yağmurluğumu çekiştiriyordum. Bacaklarım çıplaktı ama boş ver.

Bu gece düşünmeyeceğim, sadece yapacağım.

Pişmanlıklar yarına aittir.

Kapıdan dışarı süzüldüm ve kulaklarımı tam bir sessizlik karşıladı.

Öğretmenler kampüste ışıklar içinde dolaşırken

kalkanları olsaydı onları bir mil öteden fark edebilirdim.

Koşarak aşağıya indim, bir an bile kendimi bu işten geri çekmedim.

Zemin katta aceleyle ilerlerken kapıda durakladım, bir aralık çekerek açtım ve uğuldayan geceye baktım.

Yağmur damlaları üzerime esti ve gök gürültüsü gibi titredim.

tepemde gümbürdüyordu, gürleyen sesle ilgili bir şey beni teşvik ediyordu. Yakınlarda herhangi bir profesörden iz yoktu, ben de kapıyı arkamdan çekerek dışarı çıktım.

Kulenin kenarına yapıştım ve etrafından dolaşarak Ağlayan Orman'a doğru ilerledim. Asteroit'e giden en hızlı yol buydu.

Bu kadar karanlıkken ormana gitmek beni biraz korkutsa da yer.

Hava kalkanı oluşturmayı düşündüğümde çoktan sırılsıklam olmuştum ama zaten adrenalinle koşuyordum, bu yüzden patikadan ağaçların arasına doğru koşarken soğuğu neredeyse hiç hissetmiyordum. Spor ayakkabılarım çamura batıyor, ben koştukça çamur bacaklarıma sıçrıyordu ve ben de acaba aklımı mı kaçırıyorum diye düşünmeye başlamıştım.

Ama delirmek böyle bir şeyse, aklımı feda etmekten çok mutlu olurdum.

Koşmaya devam ettim, saçlarım sırılsıklamdı ve damlıyordu, sanki yağmur boyaya hayat veriyormuş gibi daha da parlak hale getiriyordu.

Bu boya harika!

Kalbimin derinliklerinde korku ve beklentinin birlikte çarpışmasıyla koştum.

Bu delilik - ne düşünecek ki?

Sonunda Asteroid Place'i çevreleyen yüksek çitin önünde yavaşlayarak durdum. Öğrenciler kesinlikle
ama bunu ayrılırken de biliyordum. Ve artık geri dönüş yoktu.

Şiddetli rüzgar ve yağan yağmurun arasında, kendi hayatına hükmeden yeni ve güçlü bir kız olarak yeniden doğmuş gibiydim.
Ve bu çiti aşacaktı.

Tepeye baktım ve avuçlarıma hava doldurdum. I Kendimi gökyüzüne doğru fırlattım, çok yükseğe çıkarken bir çığlık attım ve diğer taraftaki beton yola doğru çakıldım. Bir şekilde ayaklarımın üzerine düştüm ki bu lanet bir mucizeydi ve yağmur ayakkabılarımdaki çamuru yıkarken gülümsedim.

Gergin bir nefesle, sıra sıra dizilmiş dağ evlerine baktım. Sağıma doğru uzanıyordu ve her birini ara sokaklar ayırıyordu. Önlerinde sağanak yağmurun altında dalgalanan devasa bir havuz vardı.

Görebildiğim pencereler perdeler ya da panjurlarla korunuyordu ama üçüncü ve dördüncü ev arasındaki sokağa doğru aceleyle ilerlerken korku hâlâ kalbimi sıkıyordu.

Dört numaranın verandasının ışığı sırtımı hedef alıyordu ve üç numaranın kapısının önüne geldiğimde güçlükle nefes alabiliyordum.

Şimdi geri adım atma.

Buraya kadar geldin.

Bir elimi kaldırdım, buz gibi su paltomun altından süzülüp boynumda tüylerimi diken diken ederken tamamen hareketsiz durdum. Bir saniye daha tereddüt edersem geri dönüp kaçacağımı biliyordum.

ve buraya hiç gelmemişim gibi davranacaktım. Ama ben Fae'ydim. Ve bu pervasız yanımı kucaklayacaktım çünkü bu bana saf bir coşku gibi geliyordu.

Yap şunu, Darcy Vega.

Elimi kaldırıp kapıya vurdum, diğer öğretmenlerden birini rahatsız etme ihtimaline karşı sesimi fazla yükseltmekten korkuyordum. Orion'un vampir kulaklarıyla bunu fark etmezdi.

Midemde birkaç acı dolu saniye geçti.
Sıkı bir top haline geldim ve tüm vücudum titremeye başladı.

Kapı çekilerek açıldı ve Orion orada çırılçıplak durdu. üzerinde siyah eşofman altından başka bir şey yok, gece geç saatte kapısını çalan kişiyi azarlamaya hazır görünüyor.

Ağzı açık bir şekilde bana baktı, sırılsıklam bir halde kapısının önünde durduğumu görünce boğazı düğümlendi. mavi saçlarım ve yanaklarıma yapışan yağmur damlaları.

"Mavi," diye devam eden sorusunu önümde bir buhar bulutu halinde yükselen nefesimle yanıtladım, bunun bundan çok daha fazlasını ifade ettiğini biliyordum. Az önce onu istediğimi söylemiştim. Ve karşılığında bu tehlikeli ilişkiyi kabul etmiştim.

Yağmur üzerime yağmaya devam ederken ve korku göğsümden geçerek keskin pençeleriyle kalbimi sıkarken hiçbir şey söylemedi. "Ben sadece... sana bunu söylemek için geldim."

Kahretsin, beni geri çevirecek. Bir yıl boyunca cezalı olacağım.

Bir adım geri attım ve sonunda hareket etti, beni yakaladı. ve beni içeri sürükledi. Kapıyı iterek kapattı, kollarıyla beni sıkıştırdı ve o sırada nefes alamıyordum.

Orada, bir elim kapıda, tarçın kokusu duyularımı okşarken kaldım.

"Bunun çılgınca olduğunu biliyorum," diye fısıldadım, bir sonraki dağ evinin ne kadar yakın olduğunun farkındaydım.

Saçlarımdan durmadan su damlıyordu ve Orion uzanıp parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdi ve ısıtılmış hava saçlarımı saniyeler içinde kurutarak omuzlarımın etrafında yumuşacık ve ışıltılı bir hale getirdi. Hava vücudumda dolaşmaya devam etti ve her santimim kurudukça tenim hassasiyetle karıncalandı.

Atletik göğsüne baktım, yaklaşmak ve ihtiyacım olanı almak için can atıyordum. Ama hâlâ konuşmuyordu ve ben de buraya gelmemem gerektiği konusunda endişelenmeye başlamıştım.

"İçeri gel o zaman." Arkasını döndü ve sağ tarafımdaki mutfağa doğru ilerledi.

Tamam.

"İçki?" diye seslendi.

"Sadece su." Paltomu çıkarıp kapının arkasına astıktan sonra ayakkabılarımı çıkardım. Yumuşak halıya çıplak ayakla bastım ve geniş salonu inceledim.
Önümde. Her şey krem ve griydi, temiz ve düzenliydi. L şeklindeki devasa kanepenin yanında ne yapacağımı bilemeden durdum. Sadece kapıyı çalana kadar plan yapmıştım ama şimdi buradaydım ve her şey çok gerçekti.

Parmaklarımı kanepenin arkasındaki örtünün üzerinde gezdirdim, gözlerim odanın karşısındaki açık kapıya kaydı ve büyük bir yatak gördüm. Ağzım aşırı derecede kurudu ve Orion'u görünce hızla arkamı döndüm

Mutfaktaki tezgâha yaslanmıştı, kaslı kolları gerginlikten sertleşmişti.

Kahretsin, belki de ciddi bir hata yaptım. Onu riskli bir duruma sokmak istemiyorum.

Boğazımı temizledim ve silah sesi gibi bir gürültü duydum.

Çıkışa doğru bir adım attım, kalbim göğsümde düğümlendi.

Bunu asla unutmayacağım.

"Aslında... Sanırım gitsem iyi olacak."

Ben bir adım daha atamadan Orion bir anda önüme fırladı ve beni kanepeye sıkıştırdı. Elinde iki bardak su vardı ve birini bana uzattı.

"Hayır," dedi. "Kal."

Başımı salladım, bardağı ondan alırken boğazım düğümlendi ve bacaklarım onunkilere sürtündü. Bardağı dudaklarıma götürdüm,
Ben suyu iki yudumda yutarken gözlerimi onunkilerden ayıramıyordum, o da aynısını yapıyordu.

Bitirdiğimde bardağımı aldı, yanımdan uzandı, eğilip kanepenin ucundaki masaya koyarken omzu benimkini sıyırdı.

"İçmiyor musun?" Nefes aldım.

"Hayır." Ellerini iki yanımdaki kanepeye dayayarak yaklaştı.

"Ve sen içmiyor muydun?" Kaşlarımı kaldırdım ve sonunda ağzında bir gülümseme belirdi.

"Hayır." Parmakları benimkilerle iç içe geçti ve daha yakına eğildi, vücudu acı verici bir şekilde bana doğru bastırmaya çok yakındı. Bizi ayıran o küçük milimetreler arasında enerji çatırdıyordu,

mesafeyi geçmemeyi neredeyse dayanılmaz hale getiriyordu. Ama bu kararı onun yerine ben vermek istemiyordum. Sözcükleri söylememişti ve bunu gerçekten yapmadan önce onları duymaya ihtiyacım vardı.

"Buraya geldiğim için kızgın mısın?" Yüzündeki o sert maskeyi korurken ruh halini anlamaya çalışarak sordum.

Başını omzuma doğru eğdi, dudakları tenime değdi ve midemin en derin bölgelerine bir sıcaklık oku gönderdi. "Hayır."

"Şimdi söyleyebileceğin tek şey bu mu?" Başını kaldırıp elini yanağıma koyduğunda ve parmakları saçlarıma dolandığında sinirlenerek sordum.

"Hayır," dedi sırıtarak.

"Kes şunu," diye yalvardım, göğsüne doğru bastırdım ama o beni geri iterek ve aramızdaki mesafeyi kapatarak karşılık verdi. Sıcak teni benimkiyle birleşti ve bu çok iyi hissettirdi.

"Ne söylememi istersin?" diye sordu ve ben
Boğazımdaki yumruyu umutsuzca yutmaya çalıştım.

"Buraya gelmemle ilgili herhangi bir yorum yapmadın,"
dedim.
dedi, her yanım ateşlendi ve çıkışa tekrar bir bakış fırlattı. Çenemi yakaladı, beni kendisine bakmam için geri çekti ve kalbimin göğsümde sekmesine neden oldu.

"Bir erkeğe bir saniye ver. Bir dakika sana mesaj atıyorum "Keşke sana burada sahip olabilseydim ve bir sonraki şey..." Eğilip ağzımın kenarını öptü ve ben eridim. Ya da en azından öyle hissettim. Sanki vücudumda tek bir sağlam organ yokmuş gibi. "İşte buradasın."

Ağzını bana daha fazla vermek yerine
kulağıma kadar bir öpücük çizgisi çizdi. Parmaklarını saçlarımın arasına soktu, dokunuşu damarlarımda kanayan bir uyuşturucu gibiydi
ve gözlerimi kapatıp yüksekliğin tadını çıkarıyorum.

"Başını belaya sokmak istemiyorum," diye fısıldadım, ellerimi kollarından yukarı kaydırıp hafifçe omuzlarına koydum. Hâlâ bunu yapmakla yapmamak arasındaki çizgide geziniyormuşuz gibi hissediyordum.
ve bunu yapmamak. Yine de çekip gidebilirdim ve onu işini kaybetme riskiyle karşı karşıya bırakmazdım. Ancak aramızdaki bu bağ inkar edilemeyecek kadar güçlüydü ve o beni açıkça reddedinceye kadar ayrılabileceğimi düşünmüyordum.

Eli belime dolandı, yeleğimin altına kaydı.
ve sırtıma bastırıyordu, ten tene. Dişleri aynı anda kulağımı sıyırdı ve her şey güneye indi.
İhtiyaçtan sıkılmış.

"Orion," diye uyardım, cevabımı almaya kararlıydım.

"Lance," diye düzeltti. "Ve riskleri biliyorum." Eli omurgamda ilerledi, üstümü de önden yukarı kaldırdı, böylece tenimiz daha da birleşti ve düşüncelerimi bulanıklaştırdı. "Ama sen biliyor musun?"

Saçlarımı omzumun üzerinden kaydırdı, dudakları güneye doğru daha tehlikeli bir yolculuk yaptı. Nefes nefese bir iniltiyle başımı yana yatırdım, onun nazik işkencesi bir kasırgadan daha güçlüydü.

"İstiyorum," diye nefes nefese kaldım, onun gezinen ağzının altında parçalanırken beni bu ıstıraptan kurtarması için çaresizce çırpınıyordum.

Parmağını omzumdaki sol askının altına soktu, sonra

durakladı ve başını kaldırıp endişeli bir ifadeyle bana baktı

Kaşlarını çat. "Eğer bunu yaparsak, geri alamayız."

Elimi boynunun arkasına doladım ve dudaklarımla buluşması için onu aşağı çektim. Ona cevabımı öpücüğümle verdim. Buna çimlerin yağmura ihtiyacı olduğu gibi ihtiyacım vardı. O olmazsa kurur ve ölürdüm.

Öpüşmemizi derinleştirdi, dili tereddütle benimkini okşadı ve aramızdaki engeller aniden yıkıldı. Temas ettiğimiz her noktada sihrimiz birleşti ve dili ağzımın derinliklerine battı, umutsuz bir inilti ondan kaçtı. Beni kaldırıp kanepenin arkasına oturttuğunda bacaklarım titredi ve parmak uçları şortumun kenarlarına kadar kayarak kalçalarımın arasına girdi. Dokunuşu, kanımda yüzen büyüsü kadar sahipleniciydi. Beni sahipleniyordu ve ben de onu sahipleniyordum.

"Durmamı istiyorsan, durmamı söyle," dedi nefes nefese ve bacaklarımı beline doladım.

"Tamam, durma," diye nefes verdim ve beni kendine doğru çekip arzumdan beslenirken ciğerlerimden baş döndürücü bir kahkaha döküldü.

"Seni acı noktasına kadar istiyorum, Blue."

Bana taktığı eski lakap dudaklarımda bir gülümsemeye neden oldu. I

Ellerimi omuzlarına doğru kaydırdım, o sinirli acı vücudumun her köşesine yayılırken tırnaklarımı geçirdim.

"O zaman bana sahip ol," diye emrettim.

Beni kollarına aldı, beni yatak odasına götürürken elleri kalçalarımın arkasındaydı ve kapıyı tekmeleyerek kapattı, ani gürültü kalbimi titretti. O

Döndü ve beni ona doğru bastırdı, ağzı benimkiyle o kadar hızlı buluştu ki beynimin yetişmesi bir saniye sürdü.

Göğsümdeki güçlü mıknatıs sonunda diğer yarısıyla birleşti ve omurgamdan aşağıya saf bir zevk roketi gönderdi.

Ona bu kadar yakın olmalıyım. Ona doyamıyorum.

Elleri bacaklarımın arkasında daha da sıcaklaştı ve arzu omurgamın tabanında çiçek açtı, kök saldı ve kemiklerimin derinliklerine yayıldı. Biliyordum ki
O havuzda kaldığımız yerden devam ediyorduk. Sanki bu her şeyi tüketen özlem hazırdı ve biz ona tekrar av olacak kadar yaklaşır yaklaşmaz bizi yutmak için bekliyordu.

Kalçalarıyla beni daha sıkı bir şekilde sıkıştırdı ve uyarılmışlığının sert baskısı beni inletti, kalçalarım otomatik olarak kendimi ona sürtmek için esnedi.

"Kahretsin Mavi," diye homurdandı beni daha sert öpmeden önce.

Üzerimdeki her katmanı ve bizi ayrı tutan her kuralı aynı anda atmak istiyordum. Kuralları birlikte yıkıyorduk, çıplak ellerimizle parçalara ayırıyorduk, her dokunuş asi, her öpücük meydan okurcasına.

Geri çekildi ve beni ayaklarımın üzerine dikerek onun için yeniden acı çekmemi sağladı. Elini içime soktu
Başucu lambasının alçak ışığı altında parıldayan saçlarına hayranlıkla bakıyordum. Onu bıraktığında elini, kimsenin bizi duymaması için susturma büyüsü olarak tanımaya başladığım bir hareketle hareket ettirdi.

Ona bakabilmem için yeterince geri çekildiğinde kalbim boğazıma düğümlenmişti ve bakışlarım

yontulmuş göğsüne, sonra da bronzlaşmış oval karın kaslarına kaydı. Gözlerinin benim üzerimde de gezindiğini hissettim ve öne uzanarak şortumun büzgüsüyle oynadı, aç bir sesle beni kendine doğru çekti.

"Hâlâ hayır diyebilirsin," diye hatırlattı ve ben de sırıtarak başımı salladım.

Bana çocuksu bir gülümseme verdi ve ben de elimi göğsüne koyarak onu yatağa doğru ittim, odanın geri kalanına zar zor göz gezdirdim. O anda önemli olan tek bir şey vardı.

Yatağın kenarına çöktü ve ben de onun üzerine diz çökerken omuzlarına bastırdım. Beni daha sıkı bir şekilde aşağı çekti ve bacaklarımın arasında onun her santimini hissettiğimde nefesim kesildi.

Boynumun arkasını kavradı ve beni etimin kabuğunda yankılanan başka bir yavaş öpücüğün içine çekti.

"Umarım şeftalini de getirmişsindir," dedi Lance ve ben eğilirken boğazımdan bir kahkaha yuvarlandı.

"Tam bir pisliksin," diye omzuna vurdum ve kıkırdadı, elleri şortumun arkasındaki kemerin altından kayıyordu.

"Biliyorum." Sırıttı ve ben onu tekrar öpmek için hamle yaptım ama o benden kaçmak için arkasına yaslandı, gözleri bir düşünceyle parlıyordu.

Aniden ayağa kalktı ve beni yatağa bıraktı. "Şu tarafa uzan." İşaret etti ve yer değiştirirken kaşlarımı çatarak ona baktım.

Yatağın çaprazında.

"Neden?" Eğlenerek sordum.

Cevap olarak sırıttı ve gözlerim aşağıya kayarak kocaman omuzlarını, göğsünün ve karnının sertliğini, sağ kolunun kıvrımındaki kırmızı Leo dövmesini izledi. Ayak parmaklarım
Çarşaflara doğru kıvrıldım ve beni yutmak üzere olduğunu düşündüren cinsel bir bakışla beni incelerken altında kıvrandım.

Aşağı uzandı, sağ ayağımı tuttu ve
Büyük elini bileğime doladı. Kıpırdandım.
Oradaki hassas teni okşarken çıldırdım, kahkahalarım boğazımda yükseldi.

"Gıdıklanıyor musun Mavi?" diye alay ederek parmaklarını topuğumun üzerinde gezdirdi ve ben ondan kurtulmaya çalışırken sırtım kamburlaştı.

Güldü, elini baldırımın arkasında gezdirdi ve ayağımı rahat bıraktığında rahat bir nefes aldım. Elini daha yukarı kaldırdı ve yatakta sürünerek üzerime çıktı ve gözlerinin yoğunluğuyla karşılaştığımda kahkahalarımın sönmesine neden oldu. Dizleri uyluklarımın iç kısımlarına baskı yapıyordu.
Bakışlarında yine o soruyu görebiliyordum.

"Durma," diye sertçe cevap verdim, kalbim o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki kesinlikle duyabilirdi. "Bunu istiyorum."

Sözlerim karşısında gözleri parladı ve ağzını ıslattı. "Bana ne kadar olduğunu göster," diye homurdandı ve omurgamdan elektrik akımı geçti.

Kendimi çelikleştirdim, elini tutup dudaklarıma götürdüm ve parmak eklemlerine bir öpücük kondurdum. Yanaklarımı istila eden sıcaklıkla, avucunu boğazıma doğru yönlendirdim, kabarıklığın üzerinden

Onu bel kemerimin altından en çok istediğim yere götürürken derin derin nefes alarak göğüslerimi ve karnımı inceledi.

Beni hissettiğinde küfretti ve ben de kendi elimi çekip kurtardım, boynuna dolamak için uzandım. Ağzı çatladı Başparmağı kalçalarımın arasındaki en hassas yerde daireler çizerken saf zevk içime yayıldı.

Lezzetli işkencesine devam ederken kalın bir sesle, "Kıpırdamadan dur," diye emretti.

Başımı salladım, sonra elinin sıcak baskısı altında karıncalanan bir sıcaklık yayıldı, içimden bir alev gibi geçti. I Büyü içime işlediğinde nefesi kesildi ve gözleri benimkilere kilitlendi.
bize sınıfta öğretiyor.

Evet.

Daha fazla bekleyemedim ve onu kendime doğru çektim, o da isteğime boyun eğdi, ağırlığını üzerime verdi ve elini şortumdan kurtardı. Üstümü başımın üzerine çektim ve zevkle inledi, göğsümü avuçladı ve dilini sertleşmiş meme ucumun üzerinde gezdirdi.

Başparmağı diğer göğsümün üzerinde gezindi ve ben onun dokunuşunu ısıtılmış bir havuza düşen bir taş gibi emdim.
Ecstasy birbirini kovalıyor. çekirdeğime kadar.

Bacaklarımı iki yanına kaldırdım, ağzı çıplak karnıma inerken elim kürek kemiklerinin esnekliğinde geziniyordu. Öpücükleri kükrüyordu, her biri içimde bir ateş yakıyordu. Alevler tenimi yakıyor ve gittikçe alçalırken sonsuza dek yanmaya bırakıyordu. Parmakları şortumun içine girdi.

ve onları bacaklarımdan aşağı sürükledi, bu karara tamamen bağlı olduğu için tereddütü tamamen ortadan kalktı.

Bunu gerçekten yapacağız.

Dilinin sıcak pedi üzerimde kaydı ve haykırdım, vermek zorunda olduğu zevkin her onsunu almak için eğildim. Dilini sanki daha önce yapmış gibi etrafımda dolaştırdı.
Daha önce binlerce kez, beni nasıl ileri iteceğini ve geri çekeceğini tam olarak biliyordu. Kontrol tamamen ondaydı ve beni sürekli olarak tam olarak tuttuğu için beni delirtiyordu.
Ben parçalara ayrılmak için can atarken, o bıçağın ucunda

kendinden geçiyordu. "Lance," diye yalvardım, daha fazla kelime çıkaramıyordum.

Bu.

Uzaklaştı ve beni tam bir çaresizlik içinde bırakırken gözlerimi kapattım, boynumu döndürdüm. Bacaklarımın arasından geçerken bana ağzından bile daha iyi bir şey hediye etti ve
Kalçalarının güçlü bir hamlesiyle beni ele geçirdi.

Ayağa kalktım, içimdeki doluluğa alışmaya çalışırken tırnaklarımla sırtını tırmaladım. Dişlerim omzunu sıyırdı ve elini saçlarımın arasına sokarak ona bakmam için çekiştirdi.

Tanrım, eğer hareket etmezse delireceğim.

Gözleri bir süpernovanın gücüyle parladı ve ben
Bacaklarımı ona doladım, tırnaklarım hâlâ sırtına batıyordu.

"Tanrı aşkına," diye nefes nefese kaldım. "Çekil."

Güldü, burnu benimkini okşadı. "Sadece kontrol ediyordum."

"Kontrol etmeyi bırak," diye nefes nefese kalçalarımı salladım ve sonunda bana istediğimi verdi, kalçalarını geri çekerek

beni bir kez daha. Altında kıvrandım, aç öpücüklerle onu teşvik ettim. Tekrar içime girdi ve ben ona yapıştım. güçlü omuzları, kalçalarını yuvarlarken ağzı benimkiyle buluştu.

Sanki uzun zamandır bu anı bekliyormuş gibi içimde hızla bir basınç oluşmaya başladı, sadece onun vücut serbest bırakabilir.

Gittikçe daha yüksek sesle bağırırken ses baloncuğunun beni koruduğuna şükrediyordum.

Elini sol uyluğumun arkasına doladı, hızını yavaşlattı ve kalçalarının alaycı hareketleriyle beni doruğa yaklaştırdı. O titrerken Kendini tutmak için mücadele etti ve bu adamın benim yüzümden mahvolduğunu görmek başımı döndürdü.

"Senin için aklımı kaçıracağım," diye nefesini tuttu, kendini içime gömdü ve her şey çok sıcak oldu. Ben Nefes nefese kalmıştım, sonra düşmüştüm, bildiğim en tatlı unutuşun içinde kaybolmuştum. Onun da beni takip ettiğini hissettim, elleri iki yanımdaki çarşafları pençeliyordu, vücudu beni ağırlaştırıyordu ve kalçaları sıkıca benimkilere kilitlendi.

Zevk dalgası başımı döndürürken Daha derine itti ve sonra tamamen benden çekildi, beni bitkin ve mutlu, çok mutlu bıraktı.

Başparmağı alt dudağıma dokundu ve gözlerim irkilerek açıldı. Bakışlarında beni bekleyen derin karanlığın içine düştüm. Daha önce hiç fark etmemiştim ama gözleri tam olarak siyah değildi, en koyu amiral mavisiydi ve İçlerinde ışık galaksisi var.

Orion bir elini ağzıma götürdü ve dudaklarıma hafif bir hava dalgası bıraktı. Ciğerlerimin derinliklerine kadar ilerlediğini hissettim ve aniden artık nefessiz kalmamıştım. O
üzerimden yuvarlandı ve bir elimi yanan karnımın üzerine koyarak tavana baktım. Orada yattığım süre uzadıkça, elimin yattığı yerin hemen altında bir endişe düğümü oluştu.

Burada bir dönem bile kalmadım ve bir öğretmenle yattım.

Sessizlik daha da koyulaştı ve ona bakmaya kendimi zorlayamadım, baktığımda göreceklerimden korktum.

Panik
mi?

Utanç
mı?

Pişmanl
ık mı?

Ya beni sisteminden çıkardıysa ve Zodiac'taki zamanımın geri kalanını bu olanları unutmaya çalışarak geçirmek zorunda kalırsam?

Sakın korkma. Bunu çok fazla düşünüyorsun.

Eli aniden benimkine dolandı ve beni kendine doğru çekerek korkularımın rüzgârda savrulmasını sağladı.

"Konuş benimle Mavi," diye ısrar etti ve kolunu bana dolayıp yakınımda tutarken ağırlığımı göğsüne yasladım.

"Bu bir hata mıydı?" Bunu söylediğimde yüzünü buruşturmasından nefret ederek fısıldadım.

"Benim için değil," dedi endişeli bir ses tonuyla. "Senin için miydi?" "Hayır," dedim çabucak, elimi yanağına kaydırdım ve
Parmaklarımı mükemmel kesilmiş sakalının arasından geçirdim.

Eli aşağıya doğru inerek belimin üzerinde durdu ve vücudundaki gerginlik eriyip gitti. Yavaşça elinin etrafında

Parmaklarının altında tüylerim diken diken oldu.

"Eğer buna devam edeceksek, dikkatli olmalıyız" diye uyardı.

"Biliyorum." Onu nazikçe öptüm ve eli beni bir süre daha orada tutmak için saçlarıma kaydı.

"Kimseye
söyleyemezsin." Başımı
salladım.

"Kız kardeşin bile değil," diye etkiledi.

Tekrar başımı sallarken iç çektim. Bu sırrı mezara götüreceğini biliyordum ama bu çılgınlığın ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Orion ve benim aramdaki şey henüz yoktu. Ve eğer sadece ikimizin arasında kalırsa, dışarı çıkma şansının kesinlikle olmadığını biliyordum. Herhangi bir şey yapmadığımız sürece Aptalca kararlar. Gece geç saatte parlak mavi saçlarla öğretmen odasına gelmek gibi.

İnledim, yüzümü omzuna sakladım ve teninin miskini ve artık üzerime de sinmiş olan tarçın kokusunu içime çektim.

"Eğer yakalanırsak, okuldan atılmamanız için elimden gelen her şeyi yapacağım," dedi ciddi bir şekilde, alnında derin bir kırışıklık oluşmuştu.

Kalbim biraz daha hızlı atarken parmaklarımı üzerinde gezdirdim. "Asla yakalanmamayı planlayalım."

"Planlar yıldızları güldürmenin en iyi yoludur," dedi Orion şakacı bir sırıtışla.

"Bırak gülsünler." Kıkırdadım ve gözleri tekrar yüz ifadesine düşen baş döndürücü bir şehvetle ağzıma kaydı.

"Kal," diye nefes aldı, parmağını kolumda gezdirerek.

"Yapamayacağımı biliyorsun," diye iç geçirdim. "Bu çok riskli."

İçini çekti, kalçalarını kaldırarak altımızdaki yorganı çekti ve bir koza gibi etrafımıza sardı. Numeroloji kitabı yorganın içinde bir yerden yuvarlandı ve ben güldüm.

Boğazından vahşi bir ses çıkardı. "Beş dakika daha sonra seni geri götüreceğim," diye teklif etti ve ben de onunla bu şekilde biraz daha vakit geçirmeye dayanamayarak kabul ettim.

"Sıkı bir pazarlık yapıyorsunuz Bay Orion." Bu kadar yakın olduğumuzda bundan hoşlanmadığını bildiğim için 'profesör' kelimesini kullandım. Daha önce bu kadar yakın olmadığımızdan değil.

Karanlık bir şekilde sırıttı. "İstersen daha sert bir tane sürebilirim?"

"Çok cazip, ama beş dakikanın sıkı pazarlığınız için yeterince uzun olduğundan emin değilim."

Ona doğru kıvrılıp başımı omzuna yasladığımda ve aramızdaki mükemmel huzuru içime çektiğimde güldü.

Fırtına içeri girmekle tehdit ediyormuş gibi camları tıkırdatıyordu. Ama burada hiçbir şey bize dokunamazdı. Ne bizi bağlayan kurallar ne de onun Varislerle benim de kız kardeşimle aramıza çizilen sınırlar. Burada, birbirlerini doğa anaya rakip olacak bir güçle arzulayan iki Fae'den başka bir şey değildik. Ve ben artık onun gücünün çağrısına karşı koyamıyordum.

Darius:

Yarım saat içinde odana geleceğim. Binmeye hazır ol.

Kim olduğunu sanıyordu da bana
Böyle bir mesaj mı? Bütün akşam ondan haber bile almamıştım ve bütün yarış hakkında şaka yaptığını düşünmüştüm.
ve şimdi, on yaşındayken, bana lanet bir celp mi gönderdi?

Bok gibi kaba bir reddiye yazdım ve başparmağımı gönder düğmesinin üzerinde askıda tuttum.

Bunu yapmalıyım. Ona gece yarısı saçmalıklarını nereye sokacağını söylemeliyim, özellikle de Hava Duruşmamdan önceki gece.

Bunun da tesadüfi olmadığına şüphe yok. Beni geç saatlere kadar uyanık tutarak değerlendirme için beni atlatacağını umuyordu. Geç saatlerin benim için standart olduğunu bilmiyordu. Sabahları erken kalkmak bana göre değildi ama duruşma saat 1'de olduğu için uyumak için bolca vaktim olacaktı.

Dersler iptal edilmeden önce. Eğer onunla gitseydim. Ki bu mesaj açıkça gitmeyeceğimi söylüyordu.

Kaşlarımı çatarak baktım, sonra da sildim. Beni o kadar kolay korkutamayacaktı. Ama ben de onun oyununa gelmeyecektim. O benim lanet odama gelmeyecekti; ben onunkine gidecektim.

Müzik dinlediğim yataktan kalktım.
Kardinal Magic ödevi üzerinde çalışıyordum ve dolabıma yönelip yırtık siyah bir kot pantolon ve lacivert bir bluz buldum. Onları üzerime geçirdim ve kış için aldığım yeni botlarımı bağlamadan önce deri ceketimi üzerine attım. Güçlü ve kullanışlıydılar; Chicago'da çalışırken giyebileceğim türdendi. Bu küçük geziyi de böyle görüyordum. Eğer bu aptal yarışı kazanırsam
Darius'un değerli bisikletlerinden birini ödül olarak talep ettim. Ve ben
tamamen kazanmaya niyetliydi. Yani bu iş aslında benim o güzel canavarlardan birine sahip olmamla sonuçlanacaktı. satmak için. Eğer bende kalması konusunda sözünü tutarsa. Ki aslında tutacağını hissediyordum.

Bu gece biraz 'Joey'nin barı Tory' havasına girmeye karar verdim ve göz kalemimi biraz daha ağırlaştırdım, koyu renk ruj sürdüm ve saçlarımı bilerek karıştırdım ki dalgalar evcilleşmemiş ama bir motosiklet kaskının eklenmesine aldırmaz.

Aynada kendimi eleştirel bir gözle değerlendirdim ve etki yaratmak için kaşlarımı çattım. Bu kaltağa bulaşmak istemezdim. Darius'un da aynı şekilde düşüneceğini umuyordum.

Atlas'ımı cebime koydum ve yanıma almadım.
başka bir şey. O aptal hançer, başucumdaki dolabımda parmaklarımı üzerinde gezdirirken beklenen bir enerjiyle mırıldandı ama onu yanıma alma isteğimi zorladım ve odadan çıktım.

Merdivenlerden koşarak en üst kata çıktım ve koridordan Darius'un odasına doğru ilerledim.

Ben oraya varmadan sağ tarafımdaki bir kapı açıldı ve Marguerite dışarı çıkarken lanet ettim.

"Kayıp mı oldunuz?" diye sordu.

"Hiç sanmıyorum. Basit sürtüklerin ve sıradan pisliklerin salonunu arıyordum ve seni burada gördüğüme göre buldum gibi görünüyor." Etrafıma hızla sert bir hava duvarı örerken ve Zorlama'ya karşı kalkanlarımı güçlendirirken tatlı tatlı gülümsedim.

"Bana neden burada olduğunu söyle," diye sordu Marguerite, sesi beklediğim gibi zorlamayla doluydu.

Gücü zihinsel kalkanıma çarptı ama yüzümdeki küçümseme ifadesinin kaybolmasına izin verdim ve dudaklarımdan dökülen bir sonraki kelimelerin istediği gerçek olduğuna inanması için gözlerimi açtım.

"Buradayım çünkü tüm boş zamanımı seni izleyerek ve senin gibi olmak isteyerek geçiriyorum ama sen bana karşı kabasın ve sonsuza kadar en iyi arkadaşım olmayacaksın.
Ben de onun yerine sen olmaya karar verdim. Başlıyorum. Değerli Darius'unu baştan çıkarmak ve seni ağlatmak için onu becermek için buraya geldim. Sonra saçımı bulabildiğim en ucuz, en boktan kızıl tonuna boyayacağım ve

Sonunda baş amigo olacağım çünkü neşeli olmayı çok seviyorum. Çoğunlukla bunu yapacağım çünkü ben sana takıntılıyım ama kısmen psikopat bir kaltak olduğum için hayatınızı mahvetmek isteyen biri." Ona tatlı tatlı gülümsedim ve alevler ellerinde canlandı.

Marguerite onları bana doğru fırlatırken çığlık attı, ancak tuttuğum hava kalkanına çarptılar ve onun yerine duvarlara sekti. "Seni ucuz kıçlı fahişe!" diye hırladı bana, elinde daha fazla ateşle ilerliyordu. "Sen ve aptal kız kardeşin buraya öylece girip buranın sahibiymiş gibi davranabileceğinizi sanıyorsunuz, oysa hepimiz biliyoruz ki hiçbir şeyiniz ve hiç kimseniz olmadan büyüdünüz. İki ebeveynin seninle kalmaktansa öldü ve sonra seni sevecek kadar ölümlü bir aile bile bulamadın. Bu yüzden sizi istenmeyen bir çöp gibi oradan oraya savurdular. Peki neden ikiniz de kimsenin sizi burada istemediğini fark etmiyorsunuz?"

Ona doğru bir adım attım, içimde öfke birikirken gözlerim daraldı. Büyüme şeklimiz hakkında söylediği her şey doğruydu ve belden aşağı vuruşlar canımı yakıyordu ama Tiradının arasında benden gerçekten tepki alan tek bir şey vardı.

"Az önce kız kardeşime hakaret mi ettin?" Hırladım.

Marguerite bana tekrar alevler fırlattı ve onlar Göz kamaştırıcı bir güç gösterisiyle kalkanımın ön tarafına çarptı. Elimde tuttuğum hava büyüsünün onun saldırısına dayanma gücüyle titrediğini hissettim ve daha fazla güç hedefledim

diğer elimi fırlatıp göğsüne doğru bir su sütunu yönlendirirken savunmamı güçlendirdim.

Marguerite'in ayakları yerden kesildi ve büyümün gücüyle sular altında kalan yatak odasına geri döndü.

Peşinden gittim ve yerde yatan kıza baktım. "Bir daha üzerime gelirsen bunu hatırlamak isteyebilirsin. Çünkü az önce bana gücünün tamamını savurduğunu hissediyorum ama misilleme olarak sihrimin yüzeyini bile zor çizdim."

Marguerite yerdeki su birikintisinden bana baktı ama cevap vermedi. Aramızdaki kapıyı kapattım ve döndüğümde koridorun geri kalan sakinlerinin kapı aralıklarında durup konuşmamızı izlediklerini gördüm. Birkaçı bana değer biçen bir bakış attı ve hatta bir adam odasına dönmeden önce başını hafifçe eğdi. "Umarım

beni becermekle ilgili kısmı kastetmişsindir.

anlamsız." Darius koridorun sonunda kapı çerçevesine yaslanmış duruyordu ve ona doğru yürürken Marguerite'le olan tartışmayı zihnimden sildim.

Ona gözlerimi devirdim. "Rüyanda görürsün."

"Her gece," diye kabul etti ve ses tonu yanaklarımın kızarmasına neden olacak kadar ciddiydi.

Karşı koydum ve önünde durdum. "Biz

gidiyorsun o zaman?" Son yorumuna yanıt vermeyerek

sordum. "Gelip seni alacağımı söylemiştim," dedi

hafifçe. "Gelip seni alacağımı söylemiştim.

Kot pantolon ve beyaz bir tişört giymişti ve bana buradan çıkıp gitmeye hazır görünüyordu, bu yüzden sorunun ne olduğunu anlamadım.

"Yaptın mı?" Masumca sordum. "Mesajınız o kadar uzun ve ayrıntılıydı ki, o kısmı kaçırmış olmalıyım."

Darius bunun üzerine gülümsedi. "Madem buradasın, biz de gidelim bari." Başıyla odasına doğru işaret etti ve içeri girdi, belli ki benim de onu takip etmemi bekliyordu.

Eşiğin kendi tarafımda durdum ve kollarımı kavuşturdum. "Çantanı alman için burada bekleyebilirim, dostum. Yatak odanı tekrar ziyaret etmek gibi bir niyetim yok."

"Buradan gidiyoruz," diyerek sabırsızca beni işaret etti ve ben de isteksizce içeri girdim.

Darius yaklaştı ve kapıyı arkamdan kapattı, iyi bir önlem için anahtarı kilidin içinde çevirdi.

"Ne yapıyorsun sen?" Bana bir kez daha döndüğünde ondan uzaklaşarak sordum.

"Yıldız tozuyla gideceğiz. Xavier ile konuştum ve o Annem ve babamın birkaç geceliğine şehirde olduklarını ve babamın Göksel Konsey'in geri kalanıyla birlikte savaş çabalarına odaklandığını, dolayısıyla onları görme konusunda endişelenmemize gerek olmadığını teyit etti."

"Bekle, ne?" diye sordum. "Beni kendi evine geri götürüyorsun.

Hiçliğin ortasında süslü bir malikane mi? Ben sadece yürüme mesafesinde bir yere gideceğimizi sanıyordum-"

"Sorun ne, Roxy? Seni kaçırmaya çalışmamdan mı korkuyorsun?" Darius alay etti.

"Sadece bu girişimle ilgili bilgi verirken biraz daha açık sözlü olabileceğinizi düşünüyorum."

"Bana karşı kaybetmekle yüzleşmek zorunda kalmamak için yarıştan çekilme yöntemin bu mu?" diye sordu.

"Hayır. Ama-"

Darius elini kaldırdı ve ben cümlemi tamamlayamadan bir tutam parıldayan siyah yıldız tozunu yüzüme fırlattı.

Dünya döndü, yıldızlar etrafımda yanıp sönmeye başladı ve midem ayaklarımın dibine kadar indi. Her şey tekrar odaklandığında, botlarım Acrux'ların arabasının çakıllarına çarptı ve ciğerlerime keskin bir gece havası çektim.

"Ne oluyor be?" Darius bana sırıtırken ben talep ettim.

"Geri çekilmeyeceğini söylemiştin."

Gök gürültüsü tepemde gürültüyle patladı ve sağanak yağışın ortasında olduğumuzu fark ettiğimde irkildim.

Darius etrafımıza bir ısı kalkanı örmüştü ve yağmur ona çarptığında bize ulaşamadan cızırdayarak yok oldu.

Böylesine etkileyici bir büyüyü rahatça kullanması karşısında gözlerim hafifçe açıldı. Eğer bunu taklit etmeye çalışsaydım işe yaramayacağını biliyordum. Ama o, yağmur başladığı anda

Stardust daha bir damla yağmur bile yağmadan bizi bırakmıştı ve hiç de umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

"Cidden bu havada yarışacak mıyız?" İnanmaz bir şekilde kaşlarımı kaldırarak ona sordum.

"Korkuyor musun? Her zaman yarıştan çekilebilir ve kazananın ben olduğumu kabul edebilirsin. Yine de ödülümü isterim," diye uyardı Darius beni.

"Aslında bana ne istediğini hiç söylemedin," diye hatırlattım ona.

"Kazandığımda sana söyleyeceğim. Ya da sen kaybedince..."

"Böyle bir şey olmayacak," dedim kesin bir dille. Görünüşe göre bu çılgın fırtınaya katılacağım.

"Yola çıkmadan önce içeri girip Xavier'i görmem gerekiyor, aç mısın? Jenkins'e bir mesaj gönderip onu uyandırabilir ve senin için bir şeyler hazırlatabilirim. Güvenlik peşimize düşmesin diye birkaç motosikleti dışarı çıkaracağımı ona bildirmem gerekiyor." Atlas'ına bir mesaj yazmaya başladı ve yol boyunca malikâneye açılan yüksek ön kapıya doğru ilerledi.

"Gerçekten aç değilim." Neden beni beslemeyi teklif ediyordu ki? "Jenkins kim?" Garip bir sessizlik olmadığından emin olmak için sordum.

"Uşağımız. Ona önceden haber vermedim çünkü babamın ona haber verdiğinde geri gelme riskini almak istemedim. Şansımız yaver giderse, çok meşgul olacağından
Her şeyi sadece gelip beni görmek için yaptı. Pitball rezaleti yüzünden hâlâ çok kızgın. Neyse ki Nymph saldırısı o gün haberlere damgasını vurdu da hikaye
Çok fazla utanca neden oldu ve bu konuda beni ziyaret etme ihtiyacı hissetmedi. Ama evde olduğumu bilseydi..." Darius Ben cevap veremeyince sustu.

Benden ne söylememi istediğini gerçekten bilmiyordum. Biz buradayken Baba Acrux'un geri gelmesini istiyor muydum? Tabii ki hayır. Bu yüzden onu gelişimiz konusunda uyarmadığı için memnun olduğumu tahmin ettim ama bunun dışında onunla ailesi hakkında konuşmaya başlamanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordum. Onlara çok yakın görünmüyordu ama kimse ailesine yönelik hakaretler duymaktan hoşlanmazdı.

"Evet, bütün o Pitball maçı çılgıncaydı," dedim ve tartışmaya yol açmadan üzerinde durabileceğim tek kısma katıldığımı belirttim. "Bana Solaria'daki en iyi akademi takımı olduğunuz söylenmişti ama sonra öylece kaybettiniz..."

Darius'un çenesi titredi ama düzgün bir tonda cevap vermeyi başardı. "Birkaçımız çeşitli nedenlerle oyun dışı kaldık.

nedenlerle," diye mırıldandı. "Ama bu bir daha olmayacak."

Olamaz! Neden acaba? Gülmemek için kendimi zor tuttum ve gözlerim botlarımda cevap verdim. "O zaman bir sonraki maçı kazanmanı izlemek için sabırsızlanacağım."

"Belki de sana benim adımın yazılı olduğu bir tişört giydirmeliyim.

Bu gece seni yenmemin ödülü olarak bir sonraki maçta Geraldine'in yerine üzerine baskı yapacağım," diye önerdi.

"Ödül olarak bunu mu istiyorsun?" Alay ettim. "Ben kendime ait parlak bir bisiklet için yarışırken mi?"

"Ödül olarak istediğim şey muhtemelen masada değil," diye omuz silkerek cevap verdi.

Ona baktım, bununla ne demek istediğini sormak istiyordum ama karşılığında bana attığı bakış beni emin olamadım.

bilmek istedim.

Darius içimi sıkan bir gülümsemeyle malikânenin kapısını açtı ve sanki çok görgülü biriymiş gibi kapıyı benim için tuttu.

Yanından geçtim ve o da arkamdan o kadar yakından takip etti ki nefesini ensemde hissettim ve tüylerim diken diken oldu.

Önümdeki devasa giriş holüne ve geniş merdivenlere bakarken dudağımı ısırdım. Kendimi bir bezelye tanesi

gibi

bir kase fıstık. Buraya uygun değildim. Hiçbir şeyim olmadan büyümüştüm ve onun o kadar çok parası vardı ki, aslında eski hayatımda soymaya bile kalkışamayacağım kadar zengindi.

Tam kendimi daha fazla garip hissedemeyeceğimi düşünürken, Jenkins penguen kıyafeti giymiş lanet bir hayalet gibi merdivenlerin altındaki gizli bir kapıdan belirdi.

"Paltonuzu alabilir miyim Bayan Vega?" diye sordu uşak başını bana doğru eğerek.

"Oh, şey... tabii." Deri ceketimi omuzlarımdan çıkardım, Kâhyanın bakışları açıkta kalan karnımın üzerinde gezinirken kaşlarını öyle kısa bir süre çattı ki hayal görmüş olabilirim. Her iki şekilde de, tahmin ediyordum ki, o tür bir kız değildim. Akruxlar oğullarının eve getirilmesini isterdi. Gerçi onu kuzeniyle evlendirmeyi planladıkları için bu konuda endişelenmelerine gerek olmadığını tahmin ediyorum.

"Hanımefendiyi nerede ağırlayacaksınız Üstat Acrux?" Jenkins Darius'u selamlayarak sordu.

"Benim odamda olacağız," dedi ve beni merdivenlere doğru çekerken bir kolunu belime doladı.

"Hemen içecek bir şeyler gönderteceğim." Jenkins tekrar eğildi ve ceketimi de yanına alarak geri çekildi. Fark ettim ki Atlas'ımın cebimde olduğunu çok geç fark ettim ama o gitmişti. Zaten ona ihtiyacım olmadığını tahmin ediyordum.

Darius beni merdivenlere doğru iterken bana yakın durdu ve büyüsü aramızda asılı duran bir soru gibi benimkine değdi.

Sıcaklık ensemden yukarı çıkarken onu ittim ve beni artık kolunun kafesinde tutmaması için tutuşundan kurtuldum.

"Bunu neden yapıyorsun?" Ona şüpheli bir bakış fırlatarak sordum.

"Bu sabah beni içeri aldın," diye hatırlattı alçak bir sesle.

"Neden o zaman bana bu kadar kolay güvendin de şimdi güvenmiyorsun?"

Rahatsız bir şekilde boğazımı temizledim. "O zaman sana güvenmemiştim. Yarı uykulu yarı sarhoştum ve otuz saniyeliğine senin nasıl bir pislik olduğunu unuttum. Bana gerçeği hatırlattın
Yeterince çabuk olsa da."

"Ama yine de hoşuna gitti. Beni içeri aldığında hala o heyecanı hissediyordun," diye üsteledi ve ben de bunu gerçekten inkar edemedim.
Doğru. Benim sihrimi onunkiyle karıştırmak ahlaksızlığın sınırındaydı; onun gücü içime akarken hissettiğim heyecan baş döndürücüydü
ve bağımlılık yapıcı. Bedenimin her santimini aydınlatıyor ve içimde onun yanında itiraf etmeyi reddettiğim arzular uyandırıyordu. İşte tam da bu yüzden bu gece bunu tekrar yapmayacaktım.

"Görünüşe göre hoşuna giden sensin," diye takıldım,
Uzun bir koridor boyunca onu takip etti ve bunun ötesinde cevap verme tatminini ona yaşatmadı.

Darius lafı ağzından kaçırdı ama dudaklarında beliren gülümseme buna inanmadığını gösteriyordu.

Devasa binada yürümeye devam ederken ayak seslerimiz etrafımızdaki boşluğu doldurdu ve sonunda sessizliğin daha rahatsız edici bir şeye dönüşmesine izin vermektense konuşmak zorunda kaldım.

"Böyle bir yerde büyümek nasıl bir şey?" Yanından geçerken duvardaki devasa portreye bakarak sordum. Acrux Baba daha genç ve sert görünüyordu; bir sandalyede oturmuş, izleyiciye dik dik bakıyordu.

"Çocukken zamanımızın çoğunu dadılarla ve özel öğretmenlerle geçirirdik, anne babamızı daha çok yemeklerde görürdük. Sanırım herkesin çocukluğu ile hemen hemen aynıydı; evin kendi kanadında kalırdık ve isteyebileceğimiz her şey."

"İsteyebileceğin her şeye sahip olmak kimsenin çocukluğuyla aynı şey değil," diye mırıldandım.

"Referans noktam yok, bu yüzden gerçekten söyleyemem ama
Sanırım haklısın. Zaten yeterince mutluyduk. Gençken."

"Ve sonra?" diye sordum çünkü anlaşılan o ki burnunu soktuğun adam seni her an tersleyebilecek huysuz bir pislik olsa bile meraklı bir sürtük olmaktan vazgeçemiyorsun.

"Büyüdükçe sorumluluklarımız hakkında daha fazla şey öğrenmemiz gerekiyordu ve ben de babamla birlikte Göksel Konsey'deki koltuğuna oturduğumda benden neler bekleneceğini öğrenmek için daha fazla zaman harcamak zorundaydım. Yani çocuk olmak için çok daha az zamanım vardı. Peki ya siz? Ölümlülerin dünyasında büyümek nasıldı?" diye sordu ve bana şöyle bir bakış attı gerçekten ilgilendiğini söyledi.

"Bizim de çocuk olmak için fazla zamanımız olmadı," diye mırıldandım, çocukluğumuzdaki boktan fırtınanın ayrıntılarına girmek istemiyordum. Oradan oraya savrulmak

O kadar sık yer değiştirdik ki başımızın dönmesi hiç durmadı. Sosyal hizmet görevlilerinin şu ya da bu çiftin bizi evlat edinmek ve bize gerçek bir yuva vermek istediklerine dair vaatleri hiçbir zaman işe yaramadı. Masanın en uzak ucuna alelacele eklenen ekstra sandalyelerde geçirdiğimiz Noeller. aile fotoğraflarından kolayca kırpılabilir...

Darius kıvrımlı bir merdivenden yukarı çıkarken bana doğru fırlattığı bakışları dikkatle görmezden geldim.

"Neyi kaçırdığınızı gerçekten bilmeden Solaria'yı özlediğinizi hiç hissettiniz mi?" diye sordu.

"Varlığından bile haberdar olmadığımız bir şeyi nasıl kaçırabiliriz?"

"Sadece ölümlü dünyayı ziyaret ettim ve tüm
Oraya gittiğimde göğsümde bir sızı vardı, sanki içten içe yanlış yerde olduğumu biliyordum. Etrafımdaki sihir eksikliği boğucuydu ve şehirleri o kadar büyüktü ki geceleri yıldızları görmek neredeyse imkansızdı..."

Bunu düşünürken dudaklarımı büzdüm. Belki de haklıydı; kendimi büyürken hiçbir yere ait hissetmemiştim ama bunu içinde bulunduğumuz duruma bağlıyordum. Aslında, hayatımda bu hissin kaybolduğu tek zaman Orion bizi Solaria'ya geri getirdiğinden beri olmuştu.

"Belki de. Akademi'ye gelmeden önce bir evim olduğunu hiç hissetmemiştim," diye itiraf ettim. Ve geldiğimizden beri bunu bizden almak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Onunla ilgili her şey dönüp dolaşıp buna geliyordu.

Darius benim için bir kapı açtı ve kendimi kıvrımlı duvarları olan büyük bir oda süitinde buldum. Kral boy bir yatak

mekâna hâkimdi ve her şey koyu mavi tonlarında dekore edilmişti. Burası bir yetişkinin odasıydı ama küçük bir çocuğu da çağrıştırıyordu. Yüksek bir rafta, bir yığın kitabın üzerinde ahşap bir tren duruyordu.

Başka bir rafta sıra sıra Pitball kupaları vardı ve yavaşça onlara doğru yürüdüm.

Bakışlarım duvardaki çerçeveli fotoğraflara takıldı. Her birinde aynı dört çocuk vardı. Varisler her yaşta çekilmişti; bir beşikte yan yana yatan dört küçük bebek her karede biraz daha büyüyordu. Bakışlarım onların altı yaş civarındaki bir fotoğrafına takıldı,
Kızgın güneşin altında bir dere kenarında oynuyorlardı.

Caleb'in altın rengi bukleleri onu küçük bir melek gibi gösterirken, Seth yüzündeki kir lekeleri ve dizlerindeki çimen lekeleriyle kıyıda pis bir şekilde duruyordu. Max o kadar geniş bir şekilde gülümsüyordu ki içinden akan mutluluğu neredeyse hissedebiliyordum ve Darius o kadar ciddi görünüyordu ki gülmek zorunda kaldım.
çekim dışı bir şey.

"Huysuz olan sendin," diyerek resmi işaret ettim ve Darius omzumun üzerinden bakmak için arkama yaklaştı.

Hafifçe alay etti. "Her zaman değil. Ama Seth az önce Sabahtan beri kurduğumuz kampı, tam ortasında koca bir kurt adam yavrusuna dönüşerek yok etti. O
Tarikat ilk ortaya çıktığında o kadar beceriksizdi ki, sürekli olarak her şeyi kırıp döküyordu.

Kurt hiç haber vermeden ya da çok heyecanlanarak kendi ayaklarının üzerine düştü ve kaosa neden oldu."

Bir kahkaha attım. "Bir de bana sor." Omzumun üzerinden ona baktım ve karanlık bakışları beni kendine sabitledi. "Darcy her zaman..." Kaşlarımı çattım, neden ona çocukluğumuzdan bahsedeceğimi merak ediyordum ama o sadece bana yaklaştı ve beni bakışlarının tuzağından kurtarmayı reddetti.

"Her zaman ne?" sanki söyleyebileceğim herhangi bir şey dünyanın en ilginç şeyiymiş gibi nefes aldı.

Dudaklarım aralandı ve içimden bir ses ona söylemek istedi. Kaşlarım çatıldı ve başımı hafifçe salladım, neden onunla bunları konuştuğumdan bile emin değildim.

Darius bana doğru uzandı, parmakları benimkilere değdi ve bir parmağını başparmağımın etrafına dolayarak avucumun ortasından geçirirken karnımın dönmesine neden oldu.

Küçücük temas noktasından vücuduma doğru bir enerji ürpertisi yayıldı, kalbim şaşkınlıkla yerinden çıkacak gibi oldu. ondan uzaklaşmayı başaramadı.

Bana çok yakındı, sedir ve duman kokusu
Ona baktığımda beni eziyordu. Hareket etmem gerekiyordu. Geri adım atmalıydım. I-

"Seni burada duyduğumu sandım," diye araya Xavier'in sesi girdi ve yapmamamız gereken bir şey yaparken yakalanmışız gibi Darius'tan ürkerek uzaklaştım, odanın arka köşesindeki bir kapıdan içeri adım atan Xavier'e bakmak için döndüm. "Özür dilerim.
şirket-"

Geri çekilmeye başladı ama Darius doğruca ona doğru yürüdü ve ben duvarın yanında garip bir şekilde oyalanırken onu sıkı bir kucaklamanın içine çekti.

Xavier geri çekilirken kardeşine gülümsedi ve ikisi de bana bakmak için döndüler.

Darius ona kısaca, "Roxy ile partide biraz tanışmıştın," diye hatırlattı. "Bisikletlerimle bana karşı bir yarışı kaybetmek için geldi."

Hafifçe alay ettim, buna cevap verme zahmetine girmedim. "Evet, hatırlıyorum. Seni unutmak kolay değil," dedi Xavier.

Bana utangaç bir gülümseme sunarak ekledi.

"Sen de öyle," diye cevap verdim. "Darius'un tamamen iğrenç olmayan biriyle akraba olduğuna hâlâ inanamıyorum."

Xavier gülerken Darius neredeyse gülümsüyordu ki bu çok tuhaftı.

"Bir içki ister misin?" Darius, Jenkins'in söz verdiği içeceklerin olduğunu fark etmediğim odanın karşısındaki masayı işaret ederek, "İçecek bir şey ister misin?" diye sordu. Bu adam hızlı çalışıyordu.

"Elbette," Xavier bir tane almak için odanın diğer tarafına yöneldi ve ben de gizlenmek zorunda kalmamak için onu takip ettim.

"Malikanede hayat nasıl?" Ona sordum, kola isterken başka ne söyleyeceğimi bilemiyordum.

Darius kardeşiyle dolu dolu bir bakış alışverişinde bulunduktan sonra omuz silkti.

Xavier, "Babam son zamanlarda biraz meşguldü, bu yüzden çok yalnız kaldım," dedi.

"Sanırım gelecek yıl Zodiac'a gelmeyi dört gözle bekliyorsun?" diye sordum. "Seni buradaki hayatın

sıkıcılığından kurtarmak için

senin zengin çocuk kulen."

Xavier beceriksizce, "Eee... evet," dedi ve tekrar Darius'a baktı.

"Orada olman iyi olacak," dedi Darius kararlılıkla.

"Elbette," dedi Xavier ama sanki biraz sönük görünüyordu.

gerçekten dört gözle beklemiyordum.

"Akademi'ye gelmek istemiyor musun?" Merakla sordum.

"Elbette biliyorum." Xavier bir bardak kola içti ve Darius bana bakmadı, ben de bir şeyleri kaçırdığımdan emin bir şekilde gözlerimi ikisine diktim.

Xavier konuyu değiştirmeye zorlayarak, "Babam, senin ve kız kardeşinin her an Ejderha olarak ortaya çıkabileceğinize dair bir teori olduğunu söyledi," dedi.

"Belki," dedim omuz silkerek ve içkimi dudaklarıma götürdüm. "Eğer bir Ejderha isen belki Darius'la evlenebilir ve

Xavier kayıtsızca onu Mildred'den uzaklaştırmayı önerdi."

Kolam boğazıma kaçtı ve öksürürken hemen yere bıraktım. Konuşabildiğimde, "Lanet olsun, hayır," dedim. "Mildred Ona hoş geldin diyorum. Düğünlerinde en ön sırada oturmak istiyorum, böylece kıçımla gülebileceğim ama katılmamın tek nedeni bu."

Darius kaşlarını çatarak kardeşine baktı, konuşmanın gidişatından memnun değilmiş gibi görünüyordu. "Roxy en iyisi olmasa bile

Şimdiye kadar tanıştığım en sinir bozucu kadın ve onunla evlenmeyi düşünecek kadar uzun süre birçok kişilik kusurunu görmezden gelebilirim, önemli değil," dedi düz bir tonda.

"O saf kan değil. Annesi bir Harpy'di ve

Babam bir Hydra'ydı. Delilikten bahsetmiyorum bile. Babamın ona bir an bile değer vereceğini sanmıyorum, ya siz?"

"Haklı," diye hemen kabul ettim, sonunda Darius Acrux ile hemfikir olabileceğim bir konu bulmuştum; ikimiz de birbirimizle evlenme fikrinin iğrenç olduğu konusunda kesinlikle hemfikirdik. Bir an için dar tişörtüne baktım, kollarının altından görünen dövmeler dikkatimi çekti. Yani, evet seks tabii ki ateşli olurdu ama geri kalanı berbat olurdu. Yani hiçbir yolu yoktu.

"Ben saf değilim," dedim, meramımı anlatmaya çalışarak. "Burada
Benim temiz ve masum bir yanım yok. Bir prenses olabilirim ama tacım kırık, kirli şeylerden yapılmış olurdu.
altın ve mücevherler. Acrux Baba için asla yeterince iyi olamayacağım. Ve ben de bundan hoşlanıyorum."

Darius buna karşılık sırıttı ve Xavier de eğlenmiş görünüyordu.

"Aslında yarış için yola çıkmadan önce gidip aşağıda bir şeyi kontrol etmem gerekiyor. Roxy'ye bakabilir misin? Benim için şirket mi?" Darius çoktan kapıya doğru yönelmiş olan kardeşine sordu.

"Bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?" Xavier endişeyle sordu, kardeşine dönmeden önce bana bir bakış attı. "Ya ben..."

Darius kendinden emin bir şekilde, "Yapmayacaksın," diye cevap verdi. "Kontrol sende. Ne kadar çok pratik yaparsan o kadar iyi olur. Ve uzun sürmeyecek." İkimizden önce kapıdan çıkıp gitti.

Xavier başka bir şey söyleyemedi ve ben de bunun ne anlama geldiğini merak ederek biraz garip bir şekilde ona gülümsedim.

"Yani..." dedi, odanın diğer ucuna doğru benden uzaklaşarak. "Sen ve Darius artık arkadaşsınız, ha? Ondan nefret ettiğini sanıyordum?"

"İğrenç," diye cevap verdim burnumu kıvırarak. "Ondan nefret ediyorum. Buraya sadece ondan parlak bisikletlerinden birini kazanmak ve bunun için ağladığında gülmek için geldim."

"Sanki içeri girmişim gibi..."

Bu düşünceden vazgeçmesi için ona sertçe kaşlarımı çattım ve Xavier güldü.

"Tamam, sen ve Darius yok," diye hemen kabul etti. "Ama istediğin bu değilse mahvolmuş olabilirsin. Çünkü sana nasıl baktığını gördüm ve Darius kafasına koyduğu şeyi her zaman elde eder."

"İğrenç, ahbap, midemi bulandıracaksın," dedim, yüzünü buruşturarak. "Ve sizi temin ederim ki kardeşinizle aramızdaki nefret tamamen karşılıklı. İkimiz de başka bir şey istemiyoruz."

Bunu söylerken elimde olmadan onun kollarında uyandığımı ve gerçekten ona ait olduğumu hissettiğimi hatırladım.
orada uzun dakikalar geçirdim. Tabii ki akşamdan kalmaydım ve kafam karışıktı, bu yüzden bu bir şey ifade etmiyordu ve
Bu düşüncenin neden delice olduğunu yeterince hızlı bir şekilde hatırlattı.

Boğazımı temizledim ve içkimi bıraktım.

"Peki Darius'un saçını örmesini beklerken ne yapacağız?"

Ben sordum.

"Bilmem, gelip odamda Xbox oynamak ister misin?" Xavier kapıya doğru bir adım attı. içinden çıktı ve omzunun üzerinden ötesindeki karanlık boşluğa baktım.

"Alınma dostum ama burası tam bir çocuk çukuruna benziyor. Yıkanmamış spor çoraplarının kokusunu buradan alabiliyorum ve zaten Xbox oynamaya nereden başlayacağımı da bilmiyorum." Çocukluğumda oyun konsollarıyla biraz haşır neşir olmuştum ama pek bana göre değildi.

Xavier güldü ve sırtını duvara yaslarken kollarını kavuşturdu. "Peki o zaman ne öneriyorsun? Bir süredir odamdan çıkmadım ve eğlence için fikir bulmakta zorlanıyorum."

"Kulene kapatılmış Rapunzel gibisin," diye takıldım. "Ama uzun altın saçların yerine bir Xbox'ın ve çok fazla boş vaktin var."

"Yarısını bile bilmiyorsun," diye mırıldandı.

"Peki buralarda çocukken eğlenmek için ne yapmaktan hoşlanırdınız? Ergenlik endişesi başlamadan önce."

Xavier uzun bir süre hiçbir şey düşünemiyormuş gibi bana baktı, sonra dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Eskiden merdivenlerden aşağı kayarak tepsi yarışları yapardık," dedi. "Ama artık muhtemelen bunun için çok büyüğüz."

"Pfft, Darius muhtemelen tüm yedek kasları ve o büyük şişirilmiş kafasıyla çok büyük ama eminim yapabiliriz idare et," dedim.

Xavier'in gözleri bir an için muziplikle parladı ama sonra cesareti kayboldu ve başını salladı. "Bu aptalca bir

fikir."

"Hadi ama Rapunzel, saçlarını indir," diye yalvardım. "Buraya kadar yarış vaatleriyle sürüklendim, sadece terk edilmek için. Ve sen de benim eğlenmemi sağlamakla görevlendirildin."

"Sadece sana eşlik etmem gerektiğine eminim-" "Eğlence ima ediliyordu," dedim. "Sadece söylemesi zordu Çünkü Darius'un yüzünde her zaman o bok gibi ciddi ifade vardır. Ama kesinlikle küçük harflerle yazılmıştı."

Xavier bir gülümseme attı ve ben de pes edince gülümsedim. "Tamam. Bir yarış. Ama seni uyarıyorum, ben şampiyonum. kaybetmek üzeresin."

"Hadi bakalım," diye alay ettim.

Xavier odasına geri döndü ve bir süre sonra muhtemelen küçük bir araba almaya yetecek değerde iki büyük gümüş tepsi taşıyarak yeniden ortaya çıktı.

"Neyse ki hizmetçiler akşam yemeğinden arta kalanları toplamak için henüz kalkmadılar," diye açıkladı Xavier sırıtarak onları bana uzatırken. Darius'un yatağına doğru ilerledi ve yorganı ve yastıkları yere fırlattıktan sonra yatağı iskeletinden çekip çıkardı. Darius kadar Kardeşi kadar güçlü yapılıydı ama kendi başına güçlü olduğu belliydi ve koridora geri dönmeden önce ağır yatağı odanın içinde kolayca sürükledi.

Arkasından gittim ve yatağı alıp kıvrımlı merdivenlerden aşağı inerken bana beklememi söyledi.

Birkaç dakika içinde yüzünde bir sırıtışla koşarak yanıma geldi, koyu renk buklelerini geriye itip elini tuttu.

tepsisi için elini uzattı.

"Bunu yıllardır yapmamıştım," dedi. "Kötü örnek oluyorsun."

"Hiçbir fikrin yok," diye kabul ettim.

"Darius'un senden neden hoşlandığını anlayabiliyorum."

"İğrenç, hayır, kes şunu," dedim titreme numarası yaparak. "Sadece beni oyundan düşürmeye çalışıyorsun çünkü kazanmak üzere olduğumu biliyorsun."

İki tepsiyle birlikte merdivenlerin tepesine çıktık ve kalbim beklentiyle daha hızlı atmaya başladı.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Xavier biraz gergin bir şekilde sordu. "Altta şilte ile bir çarpışma yastığı yaptım ama her zaman duvarlara çarpıyorduk. Yaralanabilirsin..."

"Eğer onun için Vegaslılardan birini öldürmeyi başarırsan Acrux Baba'nın ne kadar gurur duyacağını bir düşün," dedim.

Xavier sırıtarak tepsisini merdivenin başına taşıdı ve yarışa hazırlanırken üzerine oturdu. Çabucak Onu kopyaladım, en üst basamağın kenarında sallanırken iki yanımdaki iki tutamağı kavradım.

"Üç, iki, bir-" Xavier öne doğru eğildi ve merdivenlerden hızla inerken kükredi.

Ben biraz daha temkinliydim ama tepsi kenardan aşağı dökülürken heyecandan çığlık atmaktan kendimi alamadım.

Merdivenlerin dibindeki şilteye çarpmadan önce saçlarımı arkamda toplayarak etrafımda uçtum ve yuvarlanırken güldüm.

Xavier elimi tuttu, beni ayağa kaldırdı ve
O kadar geniş sırıtıyordu ki bir an için neredeyse parlıyormuş gibi göründü.

"Yine mi?" diye sordu. "Bu sefer başlangıç çizgisinde korkaklık etme."

Bir kahkaha attım ve tepsimi kaptığım gibi merdivenlerden yukarı, onun yanına koştum.

Tepsilerin üzerinde yeniden yerimizi aldık ve kalbim oyunun eğlencesiyle çarpmaya başladı.

İkinci seferinde, ağırlığımı onunla aynı anda öne doğru attım ve merdivenlerden yan yana indik,
kahkahalar atarak alttaki şiltenin üzerine döküldü.

Xavier başını sallarken ben "Bunu ben kazandım," diye haykırdım.

"Sen bilirsin."

"Tamam, hilekar. Hadi daha da ileri gidelim." Tepsimi aldım ve yanımda merdivenlerden yukarı koşarken sırıttı, teni neredeyse yeniden parlıyor gibiydi. Kendi kendime kaşlarımı çattım,
acaba hayal mi görüyorum diye düşündüm. Daha önce hiç böyle parlayan bir Ejderha görmemiştim.

Kendimizi bir kez daha merdivenlerin tepesinde konumlandırdık ve avucumu arkama doğru kaldırdım.

"Bizi iteceğim," dedim muzipçe sırıtarak. Xavier o kadar geniş gülümsedi ki bu beni güldürdü.
Onunla ilgili bir şey beni içine çekti. Kardeşinden o kadar farklıydı ki, bu doğru değildi. Çok az tanımama rağmen

Onunla takılmak eski bir arkadaşla takılmak gibiydi.

"Sıkı tutunun." Hava sihrimi çağırdım ve bizi merdivenlerden aşağı itmesi için yönlendirdim.

Heyecandan biraz fazla zorladım ve
Büyü sırtıma çarptığında çığlık attı, en üst basamağa fırladığımızda bizi neredeyse yerden kaldırdı.

Xavier de bağırdı ve sarmal merdivenlerden o kadar hızlı indik ki merdivenler bulanıklaştı.

Tepsi son basamaktan kayarak düştü ve ben doğruca duvara doğru uçarken çığlığımın tonu yükseldi. Ellerimi tekrar havaya kaldırdım ve yatağa geri düşmeden önce sıçramak yerine hava büyüsünden oluşan bir yastıktan sektik.

O kadar çok gülüyordum ki nefesimi zor tutuyordum ve yanımdaki Xavier'e bakmak için döndüğümde onu buldum O kadar parlak parlıyordu ki, etrafındaki alanı aydınlatıyordu.

"Kahretsin dostum," dedim kahkahalar arasında. "Pırıl pırılsın."

"Ne?" Xavier nefes nefese, elleri ve dizleri üzerinde doğruldu. "Hayır, değilim!"

Daha sert güldüm. "Evet, öylesin! Daha iyi bilmesem Pegasus'a dönüşmek üzere olduğunu söylerdim!"

Xavier'in gözleri panikle irileşti ve başını sallayarak kendini ayağa kaldırmaya çalıştı ama bunu başaramadan vücudunu sarsıntılar sardı ve kıyafetlerini parçaladı.

Önümde parıldayan leylak rengi Pegasus'a bakarken ağzım açık kaldı. Boynunda hâlâ yarım bir tişört asılı duruyordu ve at gibi gözleri panikten çılgına dönmüştü.

Ona baktığımda gülümsemem genişledi. Muhtemelen o güne kadar gördüğüm en güzel Pegasus'tu.

"Lanet olsun," diye nefes aldım. "Senden bu kadar hoşlanmama şaşmamalı. Pislik Ejderha genlerini atlamışsın!"

Kendimi ayağa kaldırdım ve gökkuşağı kanatlarını küçük koridorda sıkıca kavrayıp toynaktan toynağa adım atarken ona sırıttım.

"Sanırım ölümlülüğüm ortaya çıkıyor çünkü şu anda gerçekten sadece at kulaklarını gıdıklamak istiyorum," diyerek ona yaklaştım.

Xavier bana temkinli bir şekilde baktı, başını eğip yavaşça kişisel alanıma girerken kulakları seğiriyordu.

"Ciddi misin?" Dediğimi yapmam için bana bir şans veriyor gibi görünürken sordum.

Yumuşak bir şekilde kişnedi ve elimi uzatıp burnunun ortasına doğru götürdüğümde sadece daha fazla sırıtabildim.

Xavier ağır bir nefes verdi, gözleri neredeyse kalbimi kıracak şekilde benimkilere dikilmişti.

"Neden bu kadar üzgün görünüyorsun?" Parmaklarım başının yanından aşağı kayarken fısıldadım, söz verdiğim gibi kulağını gıdıkladım.

Burnunu omzuma dayadı ve sanki bu temas için can atıyor gibiydi. Kollarımı boynuna doladım ve neden ağlamak istediğimi anlamaya çalışarak onu sıktım.

"Kahretsin," diye mırıldandı Darius arkamdan ve şaşkınlıkla ona bakmak için başımı çevirdim. "Roxy..." Dudakları aralandı ve bir an için öylece bana baktı, gözleri Xavier'in yer değiştirdikten hemen sonra gözlerinde gördüğüm panikle doluydu.

"Ne?" Parmaklarımı Xavier'in yelesinin üzerinde gezdirerek sordum. "Yapamazsın... lütfen onu böyle gördüğünü kimseye söylemeyeceğine söz ver," diye yalvardı Darius, sonra bana doğru uzanarak Ne yapacağını bilmiyormuş gibi elini tekrar bıraktı. "Ne gibi?" Şaşkınlıkla sordum.

"Seni öldürebilecek bir sırra rastladığında bunu fark etmeyeceğine güveniyorum," diye mırıldandı. "Xavier'in bir Ejderha olmadığını kimse bilemez."

"Neden?" İnanamayarak sordum. "O çok güzel. Ve huysuz bir Ejderha olmaktansa bir Pegasus olmayı tercih ederim."

Xavier aniden Fae formuna geri döndü ve kendimi çok çıplak bir çocuğun kollarında bulduğumda şaşkınlıkla ciyakladım. Beni kendisine doğru o kadar sıkıca bastırdı ki zorlukla nefes alabiliyordu.

"Teşekkür ederim," diye kulağıma fısıldadı.

"Ne için?" Tam bir şaşkınlık içinde sordum. ona sarıldım çünkü gerçekten çıplaktı. I Beni bırakmayı reddettiği için garip bir şekilde sırtını sıvazlamayı tercih ettim.

"Gözünü bile kırpmadığın için. Bu işte gerçekten iyi bir şeyler olduğunu düşündüğün için." Xavier arkasına yaslandı ve ben tamamen kırılmış birinin gözlerine baktı.

"Xavier," diye nefes aldım, bir an için elimi yanağına koydum, gözlerindeki acıya nasıl karşılık vereceğimi bilemiyordum.

Başımın tepesine bir öpücük kondurdu ve beni bıraktı, ben başka bir şey söyleyemeden aceleyle merdivenlerden yukarı çıktı. Yatak odasının kapısı tıkırdayarak kapandı ve ben Darius'un yanında öylece kalakaldım.
Ay gelip bize ninni söylesin diye.

"Bana öyle bakmayı kes," dedim, bana sarılmak gibi tuhaf bir fikre kapılma ihtimaline karşı kollarımı kavuşturarak, çünkü bir an için gerçekten de sarılabilirmiş gibi göründü.

Darius derin bir nefes aldı ve yavaşça dışarı verdi.

"Xavier'in Tarikat ortaya çıktığından beri yaşadığı zorlukları tahmin bile edemezsiniz. Babam..." Başını salladı, belli ki bu konuyu detaylandırmamaya karar vermişti ama Baba Acrux'un bu konuda tam bir ahmak olacağını tahmin etmek zor değildi. "Teşekkür ederim," dedi.
ekledi. "Xavier'in birilerinin onu olduğu gibi kabul edebileceğini görmeye gerçekten ihtiyacı vardı."

"Sorun değil," dedim ve gözlerimi ondan kaçırdım çünkü o anda benden nefret ediyormuş gibi hissetmiyordum ve bu çok tuhaftı. "Ee, makyajını tazelemeyi bitirdin mi?
Ruj mu? Artık yarışa gidebilir miyiz?"

Darius bir kahkaha attı ve arkasını dönerek beni de peşinden çağırdı.

"Şimdi kaybetmeye hazır mısın?" diye sordu.

"Neye inanmak istersen." Omuz silktim. Onunla konuşmama gerek yoktu, kıçını kolayca tekmelerdim ve sonra

Ben pırıl pırıl yeni motorumla uzaklaşırken o sözlerini yerdi.

Koridorlarda sessizce ilerlerken Darius
Düşüncelere dalmış gibiydi ve içeride olduğumuzdan beri fırtınanın hafifleyip hafiflemediğini merak ettim.

"Xavier'in sırrını saklamak konusunda söylediklerimde ciddiydim," dedi Darius merdivenlerden ön kapıya doğru ilerlerken. "Babam olsa-"

"Sorun değil," dedim hemen, kabul etmem için beni tehdit etmesine gerek yoktu. "Neden önemli olduğunu anlamıyorum ama söylemeyeceğim.
Xavier'e zarar verecekse kimseye zarar vermem. Aslında ondan hoşlanıyorum ve benim yüzümden acı çekmesini istemem."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Darius ve bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum ama sadece omuz silktim, arkama bakmadım. Zaten bunu onun için yapmıyordum.

Jenkins merdivenlerin başında deri ceketimle bekliyordu ve ben de teşekkür ederek ceketimi ondan aldım.

Darius ön kapıdan geri dönmedi ama beni alanın diğer tarafında bir merdivenin bulunduğu bir kapıya götürdü. yeraltı otoparkına iniyordu.

Soğuk alana çıkarken etrafımızdaki ışıklar yandı. Lüks araçlarla dolu yankılı otoparkta ilerlerken, burayı soyarak ne kadar zengin olabileceğimi hayal etmekten kendimi alamadım. Muhtemelen evin kullanılmayan bölümlerinden birkaç altın resim çerçevesi ve eşya çalarak ömür boyu hazır olabilirdim ve onlar bunun farkına bile varmazlardı. soyulmuşlardı.

Darius'u asansörün solundaki metal bir anahtar dolabına kadar takip ettim ve o kilidi açmak için kodu girerken ben de

izledi ve ezberledi. 1678#43.

Yaptığı şeyle hiç ilgilenmiyormuşum gibi esnedim ve cebimden Atlas'ımı çıkarıp kodu notlar bölümüne ekledikten sonra son bir saat içinde aldığım mesajlara göz attım.

Caleb:

Bu gece gücüm azalıyor, tatlım. İstersen
Bana yardım eder misin?

Caleb:

Bunu senin için değerli yapacağım.

Onu Terra House'daki yatağında gömleksiz yatarken gösteren bir resim takip etti ve bir cevap yazarken sırıttım.

Tory:

Üzgünüm, bu gece daha iyi bir teklif aldım. Ama başka birini ısırmakta özgürsün, hiç sorun değil. Ayrıca, sen bizim
Bu yüzden kazanana kadar dişlerini bana geçiremezsin.

Caleb:

Daha iyi bir teklif ne olabilir? Eğer dişlerimi sana geçirmeme izin vermezsen, başka bir şeye ne dersin? ;)

Cevap vermeden önce gülümsememi kontrol altında tutmak için alt dudağımı ısırdım.

Tory:

Bu gece olmaz. Ama her zaman beni yakalamaya çalışabilirsin.

Yarın.

Caleb:

Beni öldürüyorsun. Neden şimdi Ignis'e gelmiyorum ve yarınki Hava Duruşması'ndan önce rahatlamana yardım etmiyorum?

Tory:

Sana söyledim, daha iyi bir teklif aldım. Kampüste bile değilim.

Atlas'ı cebime geri soktum ve Darius'un beni izlediğini görmek için başımı kaldırdım.

"Seni arkadaşlarından uzak mı tutuyorum?" diye alay etti.

"O senin arkadaşlarından biri aslında. Çok ısrarcıdır."

Darius bana bakarken çenesi gerildi. "Hangisini istiyorsun?"

"Ne?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Bisikletlerin park edildiği otoparkın diğer ucuna doğru başıyla işaret etti. "Bir bisiklet seç."

"Doğru ya." Dudaklarımı büzdüm ve süper bisikletlere doğru yürüdüm, pırıl pırıl mükemmelliklerine biraz adrenalin beklentiyle uzuvlarım boyunca damlıyor.

Atlas'ım cebimde tekrar tekrar pinglemeye başladı ve Darius sinirli bir hırıltı çıkardı. Kendi Atlas'ını kaldırdı ve bir şeyler yazmaya başladı ama benim dikkatim motorlar üzerindeydi.

En değerli bisikleti seçmek cazip geldi.
ama bakışlarım, şimdiye kadar yapılmış tüm süper motosikletler arasında en yüksek hıza sahip olduğunu bildiğim simsiyah bir Hondusa'ya takıldı. Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve kalbim daha hızlı atmaya başladı, doğruca ona yöneldim, parmak uçlarımı şık gövde üzerinde gezdirdim.

Darius'a bakmak için döndüm, bu güzelliğe binmeyi düşünürken yüzümdeki geniş gülümsemeyi gizlemeye bile çalışamadım.

Atlas'ını cebine geri koydu ve benimki çalmaya devam etti ama ona bakarken görmezden geldim.

Yüzündeki çatık kaşlar düştü ve bana gülümseyerek bir adım daha yaklaştı.

"Bunu beğendin mi?" diye sordu, bakışları bisikletin üzerinde gezindikten sonra tekrar bana döndü.

"Evet," diye cevap verdim, eyerin üzerine tüneyip onu kendiminmiş gibi sahiplenirken gözlerini tuttum. "Onu senden kazanmaktan gerçekten keyif alacağım."

"Kaybettiğinde yüzündeki o gülümsemeyi silmekten gerçekten zevk alacağım," diye cevap verdi, ses tonu alaycıydı.

Bana daha da yaklaştı, ellerini oturduğum yerin iki yanındaki şasiye yerleştirdi ve beni vücuduyla hapsetti.

"Kazanırsan bana ne istediğini söyleyecek misin?" diye sordum.

"Satın alamayacağım bir şey," diye yanıtladı biraz daha yaklaşarak. "Sadece istesem bile bana vereceğini sanmıyorum."

"Ne?" Artık bana o kadar yakındı ki, aramızdaki havada dans eden sıcaklığını hissedebiliyordum.

Bakışları kısa bir süreliğine ağzıma kaydı ve kalbim kendiliğinden yerinden fırladı. "Beklemek zorundasın ve kazandığımda görürüm."

Darius geri adım attı ve kendi bisikletini seçerken bana arkasını döndü.

Etrafıma yaydığı sisten kafamı arındırmaya çalışırken derin bir nefes aldım ve Atlas'ım tekrar pırıldadı.

Cebimden çıkardım ve aldığım mesajlara göz attım. Caleb'ın birkaç gömleksiz fotoğrafı ve benimle yapmak istediği şeylere dair vaatler vardı.

Darius ile dışarıda olup olmadığımı teyit etmemi isteyen başka bir mesajdı. Şaşkınlıkla bir kaşımı kaldırdım ve

Darius'a baktım ve onu yüzünde bir sırıtışla bana bakarken buldum.

"Sorun mu var?" diye sordu, kırmızı bir Yamaharpie'yi sıranın dışına yuvarlarken sesi eğleniyor gibiydi.

"Caleb'a birlikte çıktığımızı söyledin mi?" diye sordum.

"Bunu bir sır olarak saklamayı mı planlıyordun?" diye sordu.

Yanıt.

"Hayır," diye cevap verdim. "Yarına kadar herkese ve herkese senden değerli bisikletlerinden birini nasıl kazandığımı anlatacağım. Ama onu kızdırmış olabileceğinizi hissediyorum."

Darius Atlas'ıma elini uzattı ve ben de Caleb'ın gönderdiği mesajları okuyup okumadığını umursamadan ona uzattım.

Birkaç saniye göz gezdirdikten sonra Atlas'ını cebinden çıkarmadan önce tekrar ellerime attı.

Darius elimi tutup beni ayağa kaldırdı ve kolunu omuzlarıma dolayarak Atlas'ını önümüze koydu ve başımın tepesine bir öpücük kondururken fotoğrafımı çekti. Fotoğrafı çekip anında Caleb'a gönderirken gülmekten kendimi alamadım.

"Sen bir pisliksin," dedim gönülsüzce, kolunun altından sıyrılırken.

"En azından tutarlı biriyim," diye yanıtladı gülerek.

Dudaklarıma yerleşmeye çalışan gülümsemeyi gizleyemiyordum ve şaşkınlıkla Darius'un arkadaşlığından gerçekten keyif aldığımı fark ettim. Atlas'ımı kapattım ve tekrar cebime soktum. Yarın Caleb'la uğraşmak zorunda kalacaktım.

"O zaman bir bisiklet kaybetmeye hazır mısın?" diye sordum.

"Nelerin olduğunu görmeye hazırım, Roxy," diye onayladı ve bisikletlerin üzerindeki raftan iki kask alıp
bana bir tane atıyor.

"Bu fırtına işi ilginç hale getirecek," diye yorum yaptım.

"Yağmuru üzerimden uzak tutmak için büyü kullanabilirim ama sanırım sen henüz yapamıyorsun?" diye sordu.

Başımı salladım, kaskı ellerimde evirip çevirdim. Yarışı kazanmaya çalışırken hava kalkanını korumak için yeterli konsantrasyonu sağlayamayacağımı biliyordum. "Zaten seni yenmek için sihir numaralarına ihtiyacım yok."

"O zaman ben de hiç kullanmayacağım. Sadece avantajım olduğu için kazandığımı düşünmeni istemiyorum." Darius kaskını taktı ve ben de onu takip ettim. Vizör küçük bir ışıkla aydınlandı.

Sol alt köşedeki ekrana baktığımda şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

"Pist devresiyle programladığım dahili bir GPS var," Darius'un sesi kasktaki kulaklıktan geldi ve biraz irkildim. "Sadece sol alttaki talimatları takip et. Onu rastgele bir rotaya ayarladım, böylece
avantajlı olabiliriz ama pist hakkında bir fikir edinmek isterseniz önce ana ringde bir tur atabiliriz?"

"Rastgele rotaları takip etmeye alışkınım. İhtiyacım yok pratik yapıyorum," diyerek onu temin ettim. Bunun sebebinin sık sık polisten kaçmam ve onlardan kaçmak için arka sokakları ve kaldırımları kullanmam olduğunu eklemeye gerek yok.

"Tamam o zaman. On beş millik bir rota, sizi başlangıç noktasına götüreceğim. Arabaya ilk dönen kazanır."

"Umarım kaybedenlerden değilsindir," diye takıldım.

Darius bisikletimin anahtarını bana fırlattı ve ben de düzgünce yakaladım. "Bilemem. Hiç kaybetmedim."

Bacağımı eyerin üzerinden atarken gözlerimi devirdim ve motoru çalıştırdı. Bunu yapmak için anahtar kullanmak aslında bir yenilikti.

Motor özlediğim heyecanın vaadiyle kükredi ve ben zevkle iç geçirdim, gözlerimin düşmesine izin verdim
Altımdaki bu metal yaratığı takdir ederken bir anlığına kapandım. "Sikeyim evet. Bu hissi çok özlemişim."

"Ölümlü dünyada hangi bisikleti geride bıraktın?" Darius sordu ve gözlerimi açtığımda onun beni izlediğini gördüm

Sanki hayatında gördüğü en ilginç şeymişim gibi.

"Daha önce hiç kendi bisikletim olmadı," dedim ve muhtemelen bunu itiraf etmemem gerektiğini fark ettim.

"O zaman ata binmeyi nasıl öğrendin?" diye sordu şaşkınlıkla. Sesi hâlâ kulağımın dibindeki hoparlörden geldiği için onu sadece motorun gürültüsünden duyabiliyordum ama bu nedense onunla konuşmamı kolaylaştırıyordu.

"Bisikletli bir erkek arkadaşım vardı. Aslında birkaç tane. Özellikle arabalara olan güvenimi kaybettikten sonra benim tipim bu oldu."

"Çünkü bisikletlerin çatısı yoktur, bu yüzden asla bir bisiklete sıkışamazsınız?" diye tahmin etti.

"Sanırım bu yine buzun altında kalırsam bana yardımcı olmayacak, değil mi?" Tersledim. Kafamın içinde dolaşmasını istemiyordum ve onunla arkadaşmışız gibi sohbet etmek de istemiyordum. Neden onun ne olduğunu ve ne yaptığını unutmama izin veriyordum ki?
Bana ne yaptın? "Oyalanmayı bıraktın mı yoksa yarışı kaybetmeye hazır mısın?" diye sordum.

Darius bana başını salladı ve vizöründen sadece gözlerini görebilmeme rağmen, küçük sohbetimize son verdiğim için memnun olmadığı izlenimini edindim. Ama benden ne istiyordu ki? Benimle tanıştığı andan itibaren bana bok gibi davranan bir adama sırf aniden ne olduğumdan çok kim olduğumla ilgilenmeye karar verdi diye tüm sırlarımı anlatacak değildim.

Motoru devirdim ve debriyajı bıraktım, ileri doğru fırladım ve rampayı çıktım.

Yağmur, yola çıktığım anda beni çarptı ve motosikleti çakılların üzerinde yönlendirirken yavaşladım.

Darius yanıma geldi ve malikânenin batısındaki ormanlık alanın gölgesine doğru kıvrılan beton bir yola sapmadan önce evin önü boyunca ilerlerken liderliği ona bıraktım.

Ayağını yere koyarak sol yanında yerimi almamı beklerken ayağını kaldırdı.

Gök gürültüsü hızla gökyüzüne çarptı
Ardından etrafımızdaki ağaçları ve benden uzaklaşan yolu aydınlatan bir şimşek çaktı.

Bu havada bunu yapmak için kesinlikle deli olmalıyım.

Vizörümün sol alt köşesindeki GPS'e göre
Yarım mil sonra bir sağa dönüş olacaktı, bu da dönüşten önceki düzlükten en iyi şekilde yararlanmam gerektiği anlamına geliyordu.

"Hazır mısın, Roxy?" Darius mırıldandı.

"Kaybetmeye hazır ol, göt herif," diye cevap verdim karanlık bir sesle, bakışlarım önümdeki yola ya da en azından karanlıkta görebildiğim kadarına sabitlenmişti.

"Üç. İki. Bir-"

Debriyajı bıraktım ve gazı çektim, başımı eğip fırtınanın içine doğru hızla ilerlerken bir roket fırlatır gibi ileri fırladım.

Darius hemen yanımdaydı ve ben hızımı artırırken dudaklarımda vahşi bir sırıtış belirdi. Yağmur damlaları vizörümde benek benekti ama hızımız sayesinde düştükleri gibi tekrar sürüklenip gidiyorlardı.

Darius liderliği ele geçirirken kulaklığıma güldü ve egzozunun önüme geçmesini izlerken gülümsemem genişledi.

Benden uzaklaştığı anda ağırlığımı sağa verdim, vites düşürürken motosikletimi o tarafa doğru salladım ve gazı tekrar açtı, tam viraja girerken iç şeride geçti.

Kendimi tekrar düzeltip düzlüğe çıktığım anda gazı sonuna kadar açmadan önce virajın sonuna kadar eğildiğimde dizim neredeyse yerden sıyrıldı ve su birikintisi ceketime sıçradı. İçine doğru uçtum
Kurşun ve Darius kulaklığımdan küfür ettiler.

Yol ormandan ayrılıyordu ve ben GPS'in yönlendirmelerini takip ederken Darius da peşimden geliyordu.
Fırtınanın dövdüğü geniş çayırlar.

Kalbim güm güm atıyordu ve bisiklet altımda aç bir enerjiyle kükrüyordu, liderliğimi kontrol altında tutmak için savaşırken parkuru yırtıyordum.

Önce sağa sonra sola sallandık ve dirseğim Darius'un dirseğine değdi, o da iç şeritte hızlanarak pozisyonunu geri kazanmaya çalışıyordu.

Ona yarım bir bakış attım, vites değiştirdim ve onu durdurmak için mücadele ederken alçaktan eğildim. Bir an için geri çekildi, sonra tekrar bana yaklaştı ve viraja girdiğimizde iç taraftaki yolu tutmayı başardı.

Ben yolu bulana kadar, o liderliği geri aldı ve heyecanlı kahkahası hoparlörlerden bana ulaşırken arkasından hırladım.

Gök gürültüsü tekrar tepemizde patladı ve ışık gökyüzünde bir anda çatallanırken irkildim. Fırtına tam tepemizdeydi ve motosikletleri sınırlarına kadar zorladığımız için pist kaygan ve ölümcüldü.

Pistte hızla ilerliyorduk, motorlar kükrüyor ve kalbim saf, dizginlenemez bir sevinçle çarpıyordu. Bu özgürlüktü. Dünyada bu duyguyla kıyaslanabilecek hiçbir şey yoktu.

Ormana geri döndük ve Darius'un motoruna o kadar yakındım ki tekerleğimin neredeyse bir ya da iki kez onunkine değdiğinden emindim. O iyiydi. Hakkını vermeliyim. Ama ben daha iyiydim.

Uzun bir düzlüğe geldiğimizde dişlerimi sıktım, Motosikletin rüzgarı en yüksek hızda kesebilmesi için kendimi olabildiğince düzleştiriyordum.

Darius'a yaklaştım, ön tekerleğim onun sırtıyla aynı hizaya geldi.

Malikâne önümüzdeydi, GPS'teki ekran bana yolun sonuna üç milden daha az bir mesafe kaldığını söylüyordu. Kazanmasına izin veremezdim.

Bisikleti daha fazla ittikçe tekerleklerin altındaki suyun dengemi bozmakla tehdit ettiğini hissedebiliyordum.

Gök gürültüsü gökte öyle bir yankılandı ki, yeryüzünün titrediğine yemin edebilirdim. Bulutlardan büyük bir şimşek yayı fırladı, sağımızdaki ağaçlara çarptı ve ateş canlandı.

Gazı daha da geriye çekerken yanan parıltıya daha fazla dikkat edemedim, motorum sonunda hızlanarak yanımdan geçti

Darius konsantre olamadığım bir şeyler bağırıyordu.

Bitiş çizgisi yaklaşıyordu, çakıllı araba yolu beni galibiyet için eve çağırıyordu, şiddetli yağmur vizörümü o kadar kalın bir şekilde sıçrattı ki zar zor görebiliyordum.

Sağ tarafımda bir hareket dikkatimi çekti, tam o sırada yıldırımın isabet ettiği devasa, yanan ağaç
önümdeki piste çarptı.

Frenleri sıktım, ıslak koşullara göre çok sert çektim ve arka tekerleğin anında arkamdan kaydığını hissettim.

Motosiklet dönerken çığlık attım, başımı eğerek gidona tutundum ve hayatımı kurtardım. Gözüm
Darius'un motosikleti benim motosikletimin devrilen ağaca çarpmasından yarım saniye önce kontrolden çıktı ve ben Havayı.

Kör panik beni tüketirken kalbim kaburgalarıma çarptı ve kollarımı dışarı fırlattım, kontrol edemediğim bir dalga halinde benden büyü akıyordu. Sadece bunun için yalvardım.
Bizi kurtar.

Beni biraz yavaşlatmayı başaran bir rüzgar girdabında savruldum ve beni
Acrux malikanesinin önündeki geniş çimenlik.

Yere sertçe çarptım ama toprak büyüsü düşüşümü yumuşattığı için altımda yumuşak ve süngerimsi bir his vardı. Bir saniye sonra Darius bana çarptı, devasa vücudunun benimkine çarpması yere çarpmaktan daha fazla acıya neden oldu. Onun

Kaskım benimkine çarptı ve vizörümde bir çatlak oluştu.

O üstümdeyken sarsılarak durmadan önce uzuvlarımız birbirine karışarak yerde yuvarlandık.

Acı vücudumda dans ederken inledim, kaburgalarımın protesto ettiği düzensiz bir nefes aldım ve dudaklarımdan yarım bir çığlık geçmesine neden olan kör edici bir acı parlamasıyla.

"Roxy?" Darius kaskını çıkarıp yere fırlatırken kendini geriye iterek sordu. "Sen iyi misin?"

İsteksiz bir şekilde inledim. Hayattaydım ve bu her şey düşünüldüğünde oldukça mucizeviydi ama iyi olmak zorluyordu. Acı içindeydim ve çığlık atmamak için kendimi kontrol etmem gerekiyordu, özellikle de bir nefes daha aldığımda ve kaburgalarımı yeniden kör edici bir acı kapladığında.

Yağmur Darius'un üzerine çarparak siyah saçlarını alnına yapıştırdı ama o bunu görmezden gelerek benim kaskımı da çıkarmak için uzandı.

Göğsümdeki acıyı görmezden gelmeye çalışırken dişlerimi birbirine geçirdim ama yanıma dokunduğunda bir dizi küfür
Dudaklarımdan dökülenler, kaşlarını bana kaldırmasına neden olacak kadar güçlüydü.

"Bekle," dedi ve yanağımı sert avucunun içine almak için uzandı.

Büyüsünün sıcaklığı bedenime nüfuz etti ve acımı dindirirken uzuvlarımdaki gerginlik gevşedi.

Derin bir nefes aldım, yüzümü yukarıdaki fırtına bulutlarına dönmüş yatarken yağmur damlaları yanaklarımı yıkadı, acım azaldıkça nefes nefese kaldım.

Darius beni iyileştirmeyi bitirdi ve omzumu tuttu,
Beni kaldırıp karşısına oturttu. Yağmur üzerimize yağarken gözlerinin içine baktım ve ikimiz de nefesimizi tutmaya çalıştık. Bakışlarım yavaşça harap olmuş bisikletlere ve bizi öldürmüş olması gereken devrilmiş ağaca kaydı ve parçalanmış metalleri görünce dudaklarım aralandı.

"Lanet olsun," diye nefes aldım. "Bundan nasıl kurtulduk?"

Ben alevlere bakarken Darius gözlerini hâlâ benden ayırmadan, "Bilmen gerekir," diye cevap verdi. "Benim hava ya da toprak büyüm yok."

Şaşkınlıkla ona baktım. "Bizi ben mi kurtardım?" Doğrulama ihtiyacı duyarak sordum çünkü bunu bilerek yapabilecek kadar net düşünemediğimden emindim.

"Yaptın," diye onayladı.

Motosikletimin yanan enkazına dönüp baktım ve dudaklarımdan kahkahalar döküldü. Bir süre sonra Darius
Ben de gülmeye başladım ve gülümsemem yüzümü neredeyse ikiye bölerken ona doğru eğildim.

Bu delice bir şeydi ama aynı zamanda müthiş bir aceleydi.

"Jenkins görmeden önce buradan defolup gitmeliyiz. "Darius elimi tutup beni ayağa kaldırırken yüzünde geniş bir gülümseme vardı.

"O bisikletleri mahvetmemiz babanın umurunda olmayacak mı?" Darius cebinden yıldız tozunu çıkarıp elinde tutarken sordum

Hazır, hala elimi tutuyor.

"Onları harçlığımla aldım, bunu umursamaz," dedi Darius küçümseyici bir tavırla ve elindekini fırlattı.
Üzerimizde yıldız tozları parıldıyor.

Fırtına ve alev alev yanan enkaz bir anda kayboldu, dünya kendini düzeltmeden önce yıldızlar etrafımızdaki sonsuz galakside yüzüyordu ve ben kendimi Ignis House'da Darius'un yatak odasında buldum.

İkimiz de yaramaz okul çocukları gibi sırıtırken çamurlu botlarımız yeni halıyı kirletiyor, yere bir su birikintisi damlıyordu.

"Bu çılgınlıktı," diye nefes aldım. "O fırtınada yarışmaya çalıştığımıza inanamıyorum."

"Beni neredeyse yeneceğine inanamıyorum," diye cevap verdi bana biraz daha yaklaşarak.

"Neredeyse mi?" Alay ettim. "Bitiş çizgisindeydik. Seni yenmiştim ve bunu sen de biliyorsun."

"Liderliği geri almak üzereydim ama senin kazanacağını düşünmen çok hoş." Darius belimi ellerinin arasına aldı ve ben şaşkınlıkla ona baktım.

Büyüsü tenimi sardı ve saçımdaki ve giysilerimdeki suyu çekip kendi suyuyla karıştırdıktan sonra hepsini banyoya ve giderin içine gönderdi.

Suyun bizden uzaklaşmasını izledim, o belimi tutmaya devam ederken boğazım titriyordu.

Tekrar yaklaştı ve ben geri adım attım. Gözlerinin içine baktım ve dudaklarında bir gülümsemenin oynaştığını gördüm. O

beni bir adım daha geri götürdü. Ve bir adım daha. Kalçalarım onun altın yatağının kenarına çarptı.

Beni tekrar hareket ettiremeden elim göğsüne indi. "Gitmeliyim," diye nefes aldım.

"Kal," diye cevap verdi hemen.

Sessizlik aramızda asılı kaldı ve yüzünün mükemmel açılarına, çenesini kaplayan kaba kirli sakalına ve karanlık gözlerinin sonsuz derinliklerine bakarken kalbim daha hızlı atmaya başladı. Bir an için onun tüm sırlarını öğrenmek ve ona tüm sırlarımı vermek istediğimi hissettim ama elim hala göğsündeydi, onu tutuyordu ve elimi çekmedim.

"Yarın Hava Duruşmam var," dedim. "Gerçekten biraz uyumam gerekiyor ve-"

"O zaman burada uyu. Dün geceki gibi. Başka bir şey yapmamıza gerek yok."

Ona kaşlarımı çatarak baktım, benden bunu neden istediğini ve benim neden evet demek istediğimi merak ediyordum.

"Aşağıda gayet iyi bir yatağım var," diye cevap verdim, Başımı hafifçe salladım. "Neden kalmamı istiyorsun ki?"

Darius buna ne diyeceğinden emin değilmiş gibi kaşlarını çattı ama yine de biraz daha yaklaştı. "Çünkü hissettiriyor Doğru," diye nefes aldı.

Bunu inkâr etmek istedim ama sözlerinin doğruluğuyla kalbim biraz çarptı. Bu sabah onun kollarında güvende ve emniyette hissederek uyanmamış mıydım? Bunu istememiş miydim?
devam etme hissi? Ama aynı zamanda dehşete düşmüştüm ve
Kendimi tam olarak kimin yatağında bulduğumu fark edince biraz dehşete düştüm.

içinde. Bu kısmı değişmemişti. O hala beni sayamayacağım kadar çok şekilde inciten bir canavardı.
buraya geldi.

Başımı yavaşça salladım, onu bir adım geri atmaya zorlarken elimin göğsündeki baskısını artırdım.

Darius'un bakışları üzerindeki elime kaydı ve belimdeki tutuşunu bıraktı.

Elinden kurtuldum ve kapıya doğru geri çekilmeye başlarken onunla teması kestim.

"Kazandığımı kabul edecek misin?" Kapıya ulaştığımda dudaklarımda yine belli belirsiz bir gülümseme belirdi.

"Asla," diye cevap verdi, gidişimi izliyordu.

"O zaman sanırım bu iyi geceler." Kapıyı çekip hızla dışarı çıktım ve odama gitmeden önce kapıyı aramızda kapattım.

Saat neredeyse gece ikiydi ve yarınki duruşmadan önce biraz uyumam gerekiyordu.

Hızla pijamalarımı giydim ve yatağıma girdim, fırtınanın kemiklerimde bıraktığı soğuğu önlemek için yorganı üzerime çektim.

Sabah alarmını kurmak için Atlas'ımı açtım ve gözlerimi kapatmadan hemen önce çaldı. Mesajı hızlıca okumak için yaklaştırdım ve okuduklarım karşısında serbest kalmak isteyen gülümsememe karşı dudağımı ısırdım.

Darius:

Ama belki de buna beraberlik diyebiliriz?

Beş dakika saatlere dönüşmüştü. Ve bunun suçlusu kesinlikle bendim. Darcy kollarımdan sıyrıldı ve ayağa kalkıp giysilerinin izini sürerken inledim. Vücudunun kıvrımlarını izledim, teninin koyu bronz rengine ve saçlarının yıldız ışığı gibi parlayışına baktım.

Bu kız benim için yaratılmış.

"Sadece bir saat daha." Yataktan kalktım, ayağa kalktım ve onu kendime doğru çektim.

"Lance," diye güldü ellerimi karnının kadife teninde gezdirirken. Bu hissin tadına doyamıyordum. "Yarın Hava Duruşmam var."

"Öğleden sonraya kadar olmaz," dedim ama şu anda kesinlikle yılın öğretmeni ödülünü kazanmıyordum. Saat sabahın ikisini geçiyordu ve eğer gitmesine izin vermezsem, onu evine geri götürmekte ciddi bir sorun yaşayacaktım. Görünmeyen ev. Ama gerçek şu ki, giderse geri gelmeyeceğinden korkuyordum. Ve istese bile, kim bir fırsat bulana kadar ne kadar zaman geçeceğini biliyorduk.

tekrar birlikte? Pek sabırlı bir adam değildim ve onunla attığım her adımın dikkatle atılması gerekiyordu.
Planlanmış. Çok sinir bozucu olacaktı ve henüz bununla yüzleşmeye hazır değildim.

Diğer elim köprücük kemiği boyunca ilerlerken saçlarından bir tutamı parmaklarımın arasında kıvırdım.

Kahretsin, gitmesine izin vermeliydim. Onun iyiliği için.

Kesinlikle benim değil.

O gittiği an acı çekecektim.

Benden uzaklaştı, ince beyaz pijamasını çekiştirdi, saçlarını başının üstünde bir düğüm haline getirdi.

"Tamam," diye iç geçirdim, boxer'larımı kaptım ve çekiştirerek giydim. "Seni geri götüreceğim."

Pencerem çalındı ve ikimiz de kışın ortasında kardan adam gibi donup kaldık. Gecenin bir yarısı evime gelen tek bir kişi vardı - görünüşe göre Blue hariç.

"Kim o?" Darcy gözlerini dehşet içinde kocaman açarak bana baktı.

"Darius," dedim ona doğru aceleyle koşarken nefesimin altında küfrederek. "Bizi duyamaz, susturma balonu hâlâ yerinde."

"Oh," diye nefes aldı, hâlâ emin görünmüyordu. "Gecenin bu saatinde burada ne işi var?"

Buna verecek bir cevabım olmadığı için omuz silktim. Kapı bu sefer biraz daha yüksek sesle çalındı ve bir sonraki adımın ne olacağını biliyordum. Dikkatimi çekmek için-

"Orospu çocuğu," diye tısladım, kendini bağın içinden canımı acıtacak kadar sert çimdiklerken.

"Lance, uyanık olduğunu biliyorum. Pencereyi aç," diye tısladı Darius.

"Ben ön taraftan çıkacağım," dedi Darcy ve ben de başımı salladım,

Yatak odasından çıkıp peşinden koşarken Darius'a küfrediyordum. Ayaklarını ayakkabılarının içine sokarak ve ceketini çekiştirerek ön kapıya yöneldi. Kapıya doğru uzandı ama ben kolundan yakaladım ve onu içeri doğru çektim. Dağ evinin arkasındaki kış bahçesinde. Kapının kilidini açarken ağzımı kulağına götürdüm. "Bu taraftan çitlere doğru düz bir atış var ve verandada ışık yok." İşaret ettim ve

Ciddi bir şekilde başını salladı, kapıya doğru ilerledi, ama ben Onu geri sürükledim, ağzımı onunkine yapıştırdım, gitmeden önce söylemeyi planladığım her şeyi söylemeye çalıştım. Ama artık zamanımız kalmamıştı.

Onu serbest bıraktım ve gitti, karanlığın içine daldı ve ruhumu ikiye bölünüyormuş gibi hissettirdi. Darius'u seviyordum ama yıldızlar aşkına, bütün geceler boyunca bu gece bana gelmek zorunda mıydı?

Kahretsin... Ya daha önce ortaya çıksaydı? Ölümcül düşmanlarından biriyle ne yaptığımı öğrenirse çılgına dönerdi.

Boğazım düğümlendi ve bu düşünceyi bir kenara attım.

Darcy'nin gittiğinden emin olunca yalınayak yağmurlu patikadan dışarı çıktım ve evin etrafında dönerken etrafıma bir hava kalkanı ördüm. Darius yüzünü yatak odamın penceresine dayamış, ellerini iki yana açmıştı. Gözlerinin etrafındaki yağmur, ondan yayılan sıcak güce dokunduğunda etrafını yakıp kül ediyordu.

"Hey," diye tısladım. "İçeri gir röntgenci Tom."

Sırıtarak bana doğru yürüdü ve ben kapıyı kilitleyip onu oturma odasına götürmeden önce hızla kış bahçesine geri döndük. Işıkta, bir sürü altın madalyon, kalın yüzükler, iki kalın bilezik ve tokası som altından bir ejderha olan bir kemer taktığını fark ettim.

Gülmeye başladım. "Ne giyiyorsun lan sen?" "Ha. Ha,"

dedi kuru bir sesle. "Tükendim. Doldurmam lazım Rezervlerim ve sanırım bu gece fazla uyuyamayacağım, bu yüzden yatağımı her zamanki gibi altınla dolduramam."

"Doğru, ama şimdi sana Draggy D dememi mi bekliyorsun çünkü bunu başarabileceğini sanmıyorum." Kıkırdadım ve o da sırıttı.

Kanepenin yanındaki masaya koyduğum iki bardağı gördüm ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, gülümsemem kayboldu. Kahretsin.

"Kapıyı açman neden bu kadar uzun sürdü?" Darius bir susturma balonu gönderdikten sonra zaten bir tane olduğunu fark ederek sordu. Kaşlarını çattı. "Buraya tek başına geldiysen neden bir susturma balonu yaptın?"

Kollarımı kavuşturdum ve buna bir cevap bulmaya çalıştım. "Şey Washer hemen yan tarafta. Onu istemiyorum. dinlemek..." O aptal cümlenin sonunu getiremedim.

"Neyin üzerine?" Darius kaşlarını çattı ve yatak odasına gidip kafasını kapıdan içeri sokmadan önce bana gözlerini kısarak baktı. Bu dikkat dağınıklığını kullanarak

bir rüzgarla mutfağa uçan gözlükler, sessizce lavaboya iner.

"Ne? Sence burada bir kız mı var?" Homurdandım ve o da bana dönerken kaşlarını kaldırdı. Kalbim küt küt atmaya başladı.

Çılgınca atıyordu ve bunun kısmen ona yalan söylediğim için olduğunu biliyordum. Ona daha önce hiçbir konuda yalan söylediğimi sanmıyordum ve keşke söylemek zorunda kalmasaydım. Bu düşünce beni biraz hasta etti ve umarım aramızdaki bağ bunu hissetmesine izin vermezdi.

"Görünüşe göre hayır. Sanırım Numeroloji kitabını okurken mastürbasyon yapıyordun. Yine."

"Sayılar çok seksi," dedim sırıtarak. "Ama ben aslında annene 31 çekmekle meşguldüm. Bana bazı müstehcen resimler gönderdi. Yine."

Darius bir kahkaha atarak kendini kanepeye attı. "Hey her neyse dostum, mastürbasyon yapan ben değildim. sabahın ikisinde yalnız. Ateşli FIB kız arkadaşının burada olabileceğini düşündüm."

Bu daha iyi bir yalan olabilirdi.

"Hayır... ve o benim kız arkadaşım değil." Yanına çöktüm ve içgüdüsel olarak onu kucaklamak için kendime çektim. Bana doğru bastırdı, aramızdaki bağ bir an için daha da güçlenirken iç geçirdi ve ona bu kadar yakın olmamı istedi.

Memnun bir gülümsemeyle arkasına yaslandı ve bir eliyle saçlarını taradı. "Bu gece bir şey aldım." Bir elini cebine soktu ve bana bir nesne fırlattı. "Mesajlarına cevap verseydin bunu bilirdin."

"Rahatsız edilmeden mastürbasyon yapmayı severim." Bana uzattığı süs eşyasını elime aldım ve altın gözlü, oyma zümrüt ejderhayı inceledim. "Nedir bu?"

"Sana babamın bir şeyini alacağımı söylemiştim, değil mi? Önemsediği bir şey. O yapışkan parça
Bu saçmalık onun suretinde yaptığı bir kağıt ağırlığı. Ve şu anda arka bahçede gerçek boyutlu bir versiyonu inşa ediliyor."

Kahretsin, Darius'un bu gece eve gideceğini tamamen unutmuşum.

Ağır şeyi ellerimde yuvarladım. "Evet, kulağa doğru geliyor." Aklıma bir şey gelince daha dik oturdum. "Baban bu gece seni görmedi, değil mi? Yarım saat kadar önce bütün vücuduma yumruk yemiş gibi hissettim." Darcy seksin ortasında bağırdığımda gerçekten eğlendiğimi düşünmüş olmalıydı - ki gerçekten de öyleydim, sadece bu konuda sesimi yükseltme eğiliminde değildim.

"O babam değildi," dedi ve vücudumdaki gerginlik uçup gitti. "Motosikletimden düştüm."

İçgüdüsel olarak ona doğru uzandım ve bir elimi dizine koydum. Eli benimkine değdi, sonra boğazımı temizleyerek geri çektim. Lanet olası Koruyucu bağı.

Ejderha süsünü elime aldım ve konuyu hızla değiştirdim. "Bunu özlemeyeceğinden emin misin?"

"Birkaç gün eve gelmeyecek. İşimiz bitince yerine koyarım."

"Mükemmel." Bir esnemeyle savaşarak ayağa kalktım. Kahretsin, çok yorulmuştum. Ama bu bekleyemezdi. "Ben giyineyim." Hemen odama gittim,
üzerime bir şeyler giyip Atlas'ımı aldım.

Darius:
Ben eve gidiyorum, belki sonra görüşürüz?

Darius:
Roxy Vega'yı aldım.

Darius:
Ben de geliyorum. Bana mesaj at pislik.

Darius:
Dışarıdayım.

Darius:
Yağmur yağıyor.

Yavaş bir nefes aldım. Tory Vega mı? Vay anasını.

Omzumun üzerinden baktım, Darius'un odama doğru sürüklendiğini ve biraz kaybolmuş göründüğünü gördüm.

"Tory Vega'yı eve mi götürdün?" Atlas'ımı yere bırakıp gömleğimi düzelterek sordum. "Onu beceriyor musun?" Lütfen evet de ki sana Darcy'den bahsedebileyim.

"Lanet olsun, hayır," dedi ama olması gerektiği kadar şiddetli değildi. Elini ensesinde gezdirdi. "Benimle bisiklet yarışı yapmaya geldi, hepsi bu."

"Yani düştüğünde kaybettin mi?"

"Hayır, ikimiz de düştük, yani berabere kaldık... ya da tamam, belki o kazandı sayılır." Sanki bu onu rahatsız etmemiş gibi gülümsedi.

sonra iç çekti. "Xavier'le konuştu ve Xavier onun önünde bir Pegasus'a dönüştü. Oldukça iyi anlaşıyor gibiler ve kimseye söylemeyeceğini söyledi ama yüzünü görmeliydin. Şaşırdı ve aslında çok mutlu oldu."

"Ona güveniyor musun?"

"Evet," dedi sertçe. "Neden bilmiyorum ama..." Omuz silkti ve bir adım daha yaklaştı.

Anladım.

Aramızdan bir sessizlik geçti ve bir an için Vegas'ın odanın içinde olduğunu hissettik. Bu gece
Hayatımın en güzel anlarından biriydi ve bunu en yakın arkadaşıma anlatmak istiyordum. Ama o kadar basit değildi. Aslında, basitin tam tersiydi. Ve Darius'un yüzündeki ifadeye bakılırsa, onun da bazı sorunlarla uğraştığını tahmin ediyordum.
O kadar da basit olmayan bir bok. Ama ikimiz de tek kelime

etmedik. "Hadi gidelim." Üzerime bir palto aldım ve

Pitball kartını çıkardım.
Dolabımın dibinde sakladığım kollektör kutusu. "Seni taşıyacağım, böylece oraya çabucak inebiliriz." Bir sırt çantası çıkardım,
içine doldurup Darius'a uzattı. "Bunu tak."

Dediğimi yaptı ve arka kapıya yöneldik, ısrarlı yağmura doğru kayarak dışarı çıktık. Etrafımıza bir hava kalkanı yerleştirdim.
ve gece bizi yeterince iyi saklıyordu. Darius'a arkamı döndüm ve o da sırtıma atlayıp bacaklarını belime doladı. "Deh midilli."

Güldüm ve sonra yüksek bir hızla havalandım, kendimi havanın gücüyle çitin üzerinden fırlattım ve diğer tarafa çarptığımda dümdüz koştum. Yüksek görüşüm görülebilecek

her ışık kırıntısını seçti, bu yüzden

bir ışık küresi yarattım. Ağlayan Orman'dan geçip Hava Bölgesi'ndeki doğu uçurumuna doğru hızla ilerledim, rüzgâr kalkanıma çarpıyordu.

Dik patikayı olabildiğince hızlı geçerken Darius beni daha sıkı kavradığı için kısa sürede Hava Koyu'na giden merdivenlerden aşağı koşuyordum. Koya ulaştım ve kumları yırtarken Darius arkamızdaki ayak izlerimi bir su büyüsü fışkırmasıyla yok etti.

Gizli mağaraya yaklaştıkça büyülü koğuşlarım tenimde karıncalanıyordu ve yavaşlayarak durdum, Darius'u ayağa kaldırdım. Sırt çantasına uzandı, Pitball kutusunda saklı olduğu yerden süzme hançerini aldı ve
bana uzattı. Başımı sallayarak teşekkür ettim ve dalgalar arkamızdan çarparak uçurumun duvarına doğru ilerledim. Hava kubbesi atmaya devam ettim.

Hançeri kaldırdım, kordonları hissettim ve gizli mağaraya erişmek için onları kestim. Duvar erimiş gibi görünüyordu, ancak başka biri onu hâlâ sağlam olarak görebilirdi. İçeri girdik ve kalkanı genişlettim.
rüzgârın bizi takip etmesini engellemek için etrafımızda.

Darius büyük bir ateş yakarak mağarayı sıcak kırmızı bir ışıltıyla aydınlattı. Mekânın kalbinde diz çöktük ve Darius Pitball kutusunu zümrüt ejderhayla birlikte aramıza yerleştirdi. Kutunun kapağını çevirerek Pitball kartlarının sıralarının altındaki gizli bölmeyi açtım ve yapmak üzere olduğum büyüde bana yardımcı olacak dört Elemental kemiği çıkardım. Onları bir sıra halinde yerleştirdim, kutuyu bir tarafa ittim ve ejderhayı aralarına oturttum.

Damarlarımda bir heyecan titreşti; kara büyünün çağrısı her zaman kanımı hızlandırırdı.

Hançerin ucunu bileğime bastırıp avucumun ortasına doğru sürüklerken hareketlerim tanıdıktı. Gölgelerin fısıltısı etrafımda toplanırken acı yerini zevke bıraktı. Hançer tatlı bir melodi söylüyordu,

Ona istediği kanı verdiğimiz için çok mutluydu. Çekimini hissedebiliyordum, gücü ona daha fazla kan vermemi istiyordu, ama ben

Bu duyguyu bir kenara itti ve bıçağı Darius'a uzattı.

Hareketlerimi taklit eden Darius'a odaklanırken kendimi mutluluğun eşiğinde tuttum. Avucundan kan kaydı ve ben Uzanıp elini kavradım, böylece yaralarımız birleşti ve kan aramızdan aşağı damladı. Kan kemiklere çarptığı anda, coşkunun çekiciliği beni ele geçirdi ve kendi bedenimden dışarı sürüklenerek gölgelerin derinliklerine daldım.

Kara büyü dünyadaki en iyi uyuşturucu gibi hissettiriyordu ama her zaman daha fazlasını istiyordu. Darius'u kendi yöntemleriyle eğitmek uzun zaman almıştı, ama kara büyüden uzaklaşma sanatında ustalaşmıştı.

Gölgelerin cazibesi. Bunca yıllık deneyimimden sonra bile pratik yaparken, yine de onlara gitmek istedim. Her seferinde. Bu asla ortadan kalkmayacaktı ama zihnimi kontrol etmek onları kendi avantajıma kullanmanın anahtarıydı.

Karanlık bir uçurumda asılı kaldım, fısıltılar içimi dolduruyordu.

ve onlara teslim olmam için bana yalvarıyorlardı. Kandan fazlasını istiyorlardı, bedenimi, ruhumu istiyorlardı. Kalbimi. Uzattıkları kollarına gitmeyi arzuluyordum, bu his en tatlı okşayış gibi üzerimde yuvarlanıyordu.

Onlardan uzaklaşarak eğitimime devam ettim ve Darius'un varlığını da yanımda sürüklüyordum. Lionel'a ait bir nesne aramızdayken, onun özüne tutunabilir, Solaria'da onu arayabilirdim. Geçmiş, şimdiki zaman, gelecek, hangisini göreceğimizi kontrol etmek zordu. Ama ben ne göreceğime odaklandım.

bilmek istiyordu, Ay Tutulması'yla ilgili planları hakkında daha fazla şey duymak için yanıp tutuşuyordu.

Dudaklarımın hareket ettiğini hissettim, konuştuğum karanlık ve kadim dil beni istediğim şeye daha da yaklaştırıyordu.

Karanlığın perdesi kenara kaydı ve ayaklarım sert zeminle buluştu. Darius yanımda belirdi ve altın zeminli, devasa bir avluya vardığımızda ona başımı salladım.

En uçtaki büyük merdiven üç yöne ayrılıyordu.

Oniks sütunlar salonun her iki yanını çevreliyor, parlayan camdan geniş bir tavanın altında üstümüzdeki katı çevreleyen devasa bir balkonu tutuyordu.

Burası Solaria Sarayı'ydı; Göksel Konsey'in parlamento binası. Profesyonel kıyafetler içindeki kadın ve erkekler avluda bir aşağı bir yukarı yürüyorlardı. Tavanın ortasından süslü, kübik bir saat sarkıyordu, altındaki tarih damgası bana geçmişte indiğimizi söylüyordu. Daha dün.

İri yarı bir adam üzerimize doğru yürüdü, bedenlerimiz bu yerde bedensel değildi ve Lionel Acrux'u anında tanıdım.

Peşinden aceleyle koştuk, biz ilerledikçe görüntünün kenarları gölgeleniyordu. Lionel merdiveni tırmandı, sağa yöneldi ve maun korkulukları ve duvar boyunca uzanan siyah kapıları olan uzun balkona doğru döndü.

Bir kapıyı açıp içeri adım atmadan önce sonuna kadar yürüdü. Biz ona ulaşamadan kapı kapandı ama önemli değildi. Kapıdan içeri adımımı attığımda yolumuzu kesen bir masa ve arkasında da bir resepsiyon görevlisi buldum. Lionel onun arkasındaki merdivene doğru ilerlemişti bile ve biz de aceleyle peşinden apartman büyüklüğündeki bir ofise kadar gittik.

Uzak taraftaki uzun pencere aşağıya, avluya bakıyordu ve önünde tamamen altından yapılmış devasa bir masa duruyordu. Odadaki her şey evindeki kadar gösterişliydi, hatta kendi kafasının altın bir büstü bile vardı. Bir duvara koyu yeşil bir ejderha resmedilmişti ve avizenin ışığı altında parıldayan zümrütlerle işlenmişti.

Lionel'in pencerenin yanında durduğu yere gittik; ellerini arkasında kavuşturmuş, astlarına bakıyordu.

Tiz bir ses duyuldu ve Lionel masasına doğru ilerleyerek telefonu açtı. "Evet?"

Yüksek işitme duyum hattın sonundaki kelimeleri yakaladı. "Bayan Orion sizi görmek istiyor."

Lionel ahizeyi yerine koyarak, "Onu içeri gönder," dedi. Bornozunu silkerek çıkardı, masasının arkasındaki sandalyenin üzerine bıraktı ve kravatını biraz gevşetirken omurgam diken diken oldu.

Darius yüzünü buruşturarak, "Eğer babam anneni becermeye başlarsa, ben buradan giderim," dedi.

"Katılıyorum," dedim onun yüz ifadesini yansıtarak.

Stella üzerinde siyah bir elbise ile odaya girdi. kıvrımlarını vurguluyordu, kısa siyah saçları noktalara doğru açılı

çenesinden.

"Lionel," dedi geniş bir sırıtışla. "Harika haberlerim var."

Lionel gülümsedi ama yüzünde ürkütücü bir ifade vardı. "Bir içki içerken anlatırsın." Odanın karşısındaki dolaba yöneldi, bir şişe Porto şarabı çıkardı ve iki küçük bardak doldurdu.

Yaklaşan Stella'ya bir tane uzattı ve parmakları Stella'nın parmaklarına değince içim tiksintiyle doldu. İstediği kadını elde edebilirdi, annemi gerçekten becermek zorunda mıydı? İtiraz ettiğinden değil, gözlerindeki şehvet yeterince açıktı.

Lionel bir susturma balonu gönderdi ve yan yana altın bir kanepeye oturmak üzere hareket ettiler.

"Madam Monita'ya bir okuma yaptırdım," dedi Stella parlak bir sesle ve bu isim kulaklarımı diken diken etti. O bir Solaria'daki en iyi astrolog; ondan bir fal almak bir servete mal olurdu. "Yıldızlar bizim lehimize
Tutulma, Aslan, iyi seçtiğimiz sürece. Gerçekten saf olan birini seçmeliyiz. Görünüşe göre kızım geçen sefer yeterince iyi değildi ve bunun için çok derinden üzgünüm.
utanıyorum..." Başını eğdi ve öfke içimi güneşin sıcaklığıyla yaktı.

Lionel onun yanağını okşayarak tekrar kendisine bakması için yukarı çekti.

"Davamız için yaptığın fedakârlık için minnettarım Stella. Ve bilmeni isterim ki ben de en az senin kadar büyük bir fedakârlık yapmaya hazırım."

Stella başını salladı, gözlerini sildi ve bir elini onun göğsüne koydu. "Bir daha yanlış seçim yapamayız."

Lionel, "Xavier saf kan," diye homurdandı ve kalbim taşa döndü. "Son zamanlarda ortaya çıkmasına rağmen Tarikatının, doğduğunda hangi takımyıldızlarla bağlantılı olduğunu garanti eder. Bunun benim ya da Catalina'nın kanıyla hiçbir ilgisi yok."

Darius hırladı ve ben göğsümde bir delik açan korkuyla ona baktım.

Stella kararlı bir şekilde başını sallayarak, "Kutsal yazıları tekrar gözden geçireceğim," dedi. "Emin değilsem Acrux kanını riske atmayacağım."

Lionel, "Sana güveniyorum," diye mırıldanarak onu kendine yaklaştırdı. Öpüşeceklerini sanıyordum ama sanki önerebileceği en samimi şey buymuş gibi fermuarını indirdi. Annem onun kaprislerine boyun eğmeden önce, Darius'u bir enerji gücüyle görüntüden dışarı sürükledim.

Yeterince dinlemiştik ve ikimiz de orada bir dakika daha durmak istemiyorduk.

Sarsılarak kendi bedenime geri döndüm, elim hâlâ Darius'un avucundaydı ve o da geri döndü. Avucunu bıraktım, panik göğsümde yüzüyordu, ama Darius'un gözlerindeki dehşetle karşılaştırıldığında hiçbir şey değildi.

"Kardeşimi kullanacak," diye nefes aldı Darius, dehşet yüz hatlarına yayılmıştı.

"Hayır," diye homurdandım, sesimde bir söz vardı.

"Yapacağız

onu durdurmak için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Yıldızlar üzerine yemin ederim Darius, Lionel'ın Xavier'e kız kardeşime zarar verdiği gibi zarar vermesine izin vermeyeceğiz."

Ertesi sabah geç uyandım, beni kendine çekecek sıcak kasları aramak için çarşaflara uzandım ama kendime geldiğimde yalnız olduğumu hatırladım. Elim Atlas'ımın üzerine düştü ve hafif rüzgâr çanı alarmı ancak bir kalp atışı sonra çaldı.

Yorganımı başımın üzerine çektim ve dizlerimi göğsüme çektim, parmaklarımı Orion'un ellerinin olduğu yerlerde gezdirdim ve her dokunuşu ve öpücüğü hafızama kaydettim. İçimdeki vahşi duygular kalbimin patlayacakmış gibi hissetmesine neden oldu. Daha önce hiç kimse hakkında böyle hissetmemiştim ve içimdeki bu güçlü fırtınadan biraz korkuyordum.

Atlas'ım ısrar etti ve yüzüstü yuvarlandım, bir esnemeyle burcumu okumak için ekrana dokundum.

Günaydın İkizler.
Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!
Bugün size zorlu bir görev verilecek ancak karşılaşacağınız tek zorluk bu olmayabilir. Öngörülemeyen ve

Yıkıcı Uranüs haritanıza girdi, bu yüzden her zaman beklenmedik şeyler beklemelisiniz.

Birisi kapıma vurmaya başladı ve kalbim yerinden fırladı.

"Kim o?" Seslendim ama her kimse yumruğunu tahtaya vurmaya devam etti.

Yataktan fırladım, kapının kilidini açtım ve sinirle çekiştirerek açtım. Gözlerini odamda gezdirerek içeri giren Seth neredeyse başımı eğdirecekti.

"Ne halt ediyorsun sen?" Onu kapıdan geri itmeye çalıştım, havayı parmak uçlarıma getirdim ve ona doğru bir rüzgar fırlattım. Elinin basit bir hareketiyle onu engelledi ve gözleri bana kaydı.

"Kimi beceriyorsun?" diye sordu.

"Ne?" Kalbim onun suçlaması karşısında tökezleyerek ağzımdan kaçırdım.

Ohmagod nereden biliyor?

"Bana yalan söyleme bebeğim," diye hırladı. "Dün gece bir Cehennem Haftası kâbusu yaşadım ve tüm birinci sınıfları dışarı sürüklediğimizde sen yatağında değildin."

Gözleri üzerimde gezindi ve sonra saçlarıma yerleşti. Öne doğru fırladı, beni göğsünde topladı ve burnunu içine. "Tüm bunlarla bir bilezik dükkânı açabilirim."

"Saçımdan çekil!" Elimden bir sarmaşık fırladı ve boynuna dolanarak onu kapıya çarptı. Onu boğmaya başladığında bile hala gülümsüyordu ve ben de ona karşı yarattığım güce gülümsedim. O

keskin bir hava kırbacıyla kopardı, o karanlık sırıtışı daha da büyüdü.

"Sakin ol bebeğim, Alfa'n sadece seni kontrol ediyor." Tekrar yaklaştı. "Sürü üyelerimin kiminle yattığını bilmek her zaman hoşuma gider. Ama genellikle ya beni ya da birbirlerini becerdikleri için bunu takip etmek daha kolay oluyor."

"Ben kimseyle yatmıyorum." Kollarımı kavuşturup ona sert bir bakış attım ve gözleri şüpheyle kısıldı.

"O zaman dün gece neredeydin?"

"Tory'nin evindeydim."

"Yalancı yalancı külotlar yanıyor," diye mırıldandı. "Darius Caleb'a onunla birlikte olduğunu söyledi ve Caleb da bana gelmeye hazırdı.
yanma."

Darius'la birlikte miydi? Neden?

"Evet, öyleydi," dedim soğukkanlılıkla, kıçımı kurtarmaya çalışarak. "Darius'la buluşmaya gittiğinde onun evinde uyuyakalmışım. Bir saat önce buraya döndüm."

Seth dilini dişlerinin arasında gezdirdi. "Pekâlâ, bebeğim. Sırlarını sakla. İhtiyaçlarının gerçek bir erkek tarafından karşılanmasını istiyorsan, bana gelebileceğini biliyorsun. Caleb ve Tory'nin iyi giden bir ilişkisi var, biz de aynısını yapabiliriz..." Yaklaştı ve ben de kollarımı kavuşturdum.

"Hayır, teşekkürler. Kendi ihtiyaçlarımı kendim karşılayabilirim."

"Hm, bunu bir ara görmek isterim." Gözleri çıplak bacaklarıma kaydı, sonra tekrar gözlerime döndü. "Demek sürüm hâlâ benden kaçıyor. Bu gece yine benimle koşuya gelmek ister misin?" Kaşlarını kaldırdı, bana baktı gerçekten umutluyum.

"Hayır, Seth. Beni dışarı atabilmek için başlatman gerektiğini söylemiştin. O yüzden devam et."

"Üzerinde çalışıyorum, küçük Omega. Ya da belki sana küçük O-Vega demeliyim." Kıkırdadı ve ben ona boş boş baktım. "Hadi ama, baştan çıktığını biliyorum. Bana binmek eğlenceli, değil mi?"

"Neden gidip kız arkadaşının canını sıkmıyorsun? imalar mı? Kylie'nin seni gerçekten önemsediğini biliyorsun, değil mi?"

Seth başını sallayarak onayladı. "Ayrılmayı anlıyorum endişe." Volta atmaya başladı. "Ayrılıklar kurtlar için zordur, özellikle de Alfalar için. Eşimi bulana kadar seçeneklerimi açık tutmalıyım. Bu bizim doğamızda var. gen havuzu, biliyor musun?"

"Kylie'den çocuk yapmayacağına emin misin?" İnanamayarak söyledim.

"Bunu biliyorum ama Alfa beynim bunu bilmiyor." Bana bakarak volta atmaya devam etti, giderken inliyordu.

"Bu beni ilgilendirmez, ama onu sürekli kancada tutmanın adil olduğunu sanmıyorum."

"Kıskandın mı?" diye sordu umutla ve ben homurdandım. "Hayır. Gerçekten hayır."

"Ah." İç geçirdi ve kapıya yaslandı. "Peki... biraz takılmak ister misin?"

"Hayır," diye şaşkınlıkla nefes aldım. "Tabii ki bilmiyorum."

"Doğru evet..." Kaşlarını çattı, başını öne eğdi ve boğazının derinliklerinden bir sızlanma sesi geldi. "O zaman sarılmaya ne dersin?"

"Senden nefret ediyorum "un neresini anlamadın? Saçımı kestin, Seth. Ve bunu yaptığında benim için ne anlama geldiğini biliyordun.

" Bir an için kendimi Seth'in ayaklarının dibinde buldum, saçlarım onun elinde kenetlenmişti ve kalbim parçalanıyordu.

Başını salladı, başını kaldırdığında çenesi gerilmişti. Gözleri üzerime dikildiğinde bıçak gibi keskindi. "Bizden biri olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun. Yani gerçekten hiçbir fikrin yok. Tahtım uğruna bir avuç saç hiçbir şey değil, Darcy. Onu kaybetmek benim sonum olur."

"Ama sen sadece saçımı almadın, beni sevdiğine inandırdın." Ona doğru yürüdüm, aramızdaki mesafeyi kapatırken omuzlarım öfkeyle titriyordu. "Yüzüme karşı yalan söyledin, arkadaşım olduğuna inanmam için beni kandırdın. Ve belki de bundan daha fazlası."

Daha da yaklaştığımda doğruldu, onun kadar iyi eğitimli olmasam da gitmesini sağlamaya niyetliydim.

Avuçlarımda alevler parıldadı ve kapıdan tekmeleyerek indi, dümdüz burnunun ucundan delici bir bakışla bana baktı. "Peki ya ciddiysem? Ya o kısım bir oyun değilse?"

Dudaklarım aralandı ve bu sözleri reddederek başımı salladım ama o elimi tuttu ve parmaklarını benimkilerin arasına doladı.

"Hayır." Elimi geri çektim, kapıyı işaret ederken titriyordum. "Çık dışarı."

Burnundan yavaşça bir nefes çekti, sonra döndü ve kapıdan dışarı çıktı. Koridoru dolduran alçak bir uğultu içimde bir rahatsızlık dalgası yarattı.

Yalancı pislik.

Doğru olsa bile eksi yüzde beş bin ilgileniyordum. İstediğim tek bir erkek vardı ve o da ısırgan öğretmen tipindeydi.

Darius'la geçirdiği geceden sonra iyi olup olmadığını kontrol etmek için Tory'ye bir mesaj attım. Hava Duruşmamızın başlamasına çok kalmamıştı ve umarım buna hazırdı. Bir esneme boğazımı zorladı ve acaba ben Buna hazırım.

Sonunda cevap verdi ve mesajını okurken rahatladım.

Tory:

Ben iyiyim. Darius'un bisikletiyle yarıştım. Ben kazandım.

Darcy:

Woo! Kahvaltı edip bana anlatmak ister misin?

Tory:

Daha çok erken.

Darcy:

Saat neredeyse 9!

Tory:

Shhhhhhhhh.

Güldüm ve ne giyeceğimden emin olmadan güne hazırlanmak için banyoya yöneldim. Dersimiz olmadığı ve duruşma için neyin gerekli olduğunu bilmediğim için

Kot pantolon, botlar ve yelek, üstüne de krem rengi bir hırka giydim. Atlas'ımı cebime koydum, montumu aldım ve kapıdan çıktım.

Aceleyle alt kata indim ve serin havaya çıktım. Etrafta fırtınalar esiyordu ama fırtınanın derinlikleri ilerlemişti. Etrafımda yapraklar yuvarlanıyordu, bazıları hala yeşildi, gece dallarından kopmuşlardı.

Küre'ye doğru yola çıktım, attığım her adımda daha da geriliyordum. Ya Orion oradaysa?

Onu görmek istiyordum ama dün gece olmamış gibi davranmaktan da biraz korkuyordum. Benim için o kadar önemliydi ki, onunla konuşamamak beni biraz üzüyordu. bu konuda kimse. Bu da beni geleceğin ne getireceği konusunda endişelenmeye itti. Çünkü bu nasıl devam edebilirdi? Elbette bir noktada durmamız gerekecekti.

Bunu düşünmeyeceğim.

Kapıdan içeri adım attım, büyük kapıya doğru bir yol açtım. A.S.S üyeleriyle dolu masada gözlerim genellikle öğretim üyelerinin oturduğu yere kaydı. Orion nadiren kahvaltıya gelirdi, bu yüzden bugün neden orada olmasını beklediğimi bilmiyordum. Onu göremeyince omuzlarım biraz düştü ve Sofia ve Diego'nun arasına oturmak için masaya yöneldi. Rahatlamış mıydım yoksa hayal kırıklığına mı uğramıştım bilmiyordum. Belki ikisinden de biraz.

Sofia bana bakarken "Vay canına," diye nefes nefese kaldı.

"Ne?" Geraldine'in önündeki dağdan bir simit kopardım.

"Gevezelik eden yaban mersinleri!" Geraldine haykırdı ve ben de bu yaygaranın nedenini anlayarak güldüm.

"Evet, boyadım." Başımı salladım ve saçlarım çevremde parıldadı.

"Bu harika," diye mırıldandı Sofia.

"Fantastico," diye katıldı Diego.

Geraldine ellerini kahverengi saçlarının arasına sokmuş, keyifle saçlarıma bakıyordu. "Sence saçlarım böyle şaşırtıcı bir rengi kabul eder mi?"

"Ben kırmızıyı tercih ederim." Max onun arkasında belirdi, öne doğru eğildi ve masanın ortasındaki dağdan bir simit kaptı.

Geraldine onun eline öyle sert bir tokat attı ki, adam elindekini tekrar yığının içine düşürdü ve ona ters ters bakmaya başladı.

Dilim ağırlaştı ve avuçlarımdaki sihir karıncalandı ama Geraldine, Max Rigel ile boy ölçüşemeyecek kadar iyiydi. Gerçek bir dövüşle karşılaştığında neler yapabileceğini hayal etmek bir yana, Pitball sahasında bile hesaba katılması gereken bir güçtü.

Max alaycı bir tavırla geri çekilip onu ölçüp biçerken ayağa kalktı.

Geraldine onunla göz göze geliyordu, neredeyse aynı boydaydılar. "Senin kraliyete yakışmayan kalçaların benim Tereyağlı simitler," diye tısladı ve Max onu parçalara ayırmak üzereymiş gibi görünmeseydi komik olurdu.

"İstersem o büfedeki her şey bana ait Grus," diye hırladı. "Tereyağlı simitlerin bile."

"Bunu göreceğiz." Kollarını sıvadı ve diğer öğrencilerden yuhalama ve ıslık sesleri yükseldi

Küre'de bir kavganın patlak vermek üzere olduğunu fark etti.

"Bundan emin misin, Geraldine?" Diego endişeli bir ifadeyle sordu.

Geraldine çenesini kaldırarak, "Salı sabahı bir somun şeker kadar eminim, Diego," dedi.

"Sanırım bu kesin," diye fısıldadı Sofia ona ve ben kıkırdamama engel olamadım.

Angelica heyecanla alkışlayarak, "Çıkarın onu," diye teşvik etti.

Diğer Varisler, Geraldine ve Max'in etrafında oluşan kalabalığın önüne doğru ilerleyerek ortaya çıktılar.

Darius başını iki yana eğdi, belli ki arkadaşını Geraldine Grus'la karşı karşıya bulmayı beklemiyordu.

Orion'a gelişini hatırlayınca içim cız etti.

dün gece. Sabahın ikisinde ne halt istemişti? Aralarındaki bağın onları düzenli olarak bir araya getirip getirmediğini ya da oraya gelmesinin başka bir nedeni olup olmadığını merak ettim. Ekstra bir şeydi.

Tory ile konuşamadığım için can sıkıcı.

Seth elini Caleb'in omzuna koydu, topuklarının üzerinde zıplıyor ve keskin bir şekilde uluyordu.

Max ve Geraldine birbirlerine yaklaşırken Caleb geniş bir sırıtışla, "Ona kimin patron olduğunu göster, kardeşim," dedi.

Max ellerini havaya fırlattığında içimi bir endişe kapladı ve su bir akıntı halinde havaya fırladı, Geraldine'e arkadan saldırmak için yukarı ve etrafına döndü. Geraldine yoktan var ettiği sert bir toprak parçasıyla suyu engelledi.

avucunu havaya çarparak yüzüne bir çamur sıçrattı. Bir elini savurdu ve çamurdan bir kalkanla onu engelledi.

ve toprağı ona geri fırlattı. Kadın yana doğru savruldu ve toprak kalabalığın arasındaki Milton Hubert'in yüzüne çarptı. Adam derin bir iç çekerek umutsuz bir ifadeyle yanaklarındaki kiri sildi.

Herkes geri çekilmeye ve kendilerini haydut büyüsünden korumak için kalkanlar yapmaya başladığında bir kahkaha attım.
Geraldine havada zarafetle dönerek yere indi. kendinden emin bir şekilde Max'in ayaklarının altına su döktü. Max su birikintisinin içinden koşarak geçti, onu yere serecekmiş gibi görünüyordu ama kadın bir anda onu dondurdu ve Max kayıp savrularak bir lanetle dizlerinin üzerine çöktü.

"Vega Kıç Yalayıcı!" diye bağırdı, kendini ayağa kaldırmak için havayı kullandı.

"Griffin bok yıkayıcı!" diye bağırdı ve benim de kesinlikle katıldığım kahkahalar The Orb'da çınladı.

Max ona güçlü bir girdap fırlattı ve o da girdaba kapılıp çılgınca daireler çizerek döndü. İçine su döktü çevredeki rüzgârla birleşerek kasırgadan vahşi bir akıntı halinde dışarı fırladı.

Menzil içindeki herkesin üzerine su püskürtülürken nefes nefese kaldım ve yanaklarımdaki su sıçramalarını sildim. Max rüzgârın basıncını artırarak onu sertçe yere bıraktı. O da diye homurdandı, bacaklarını altından bir su darbesiyle çekip çıkardı.

Adam sırt üstü yere düştü ve kadın bir savaş çığlığıyla öne fırladı, adamın üzerine çıktı ve sanki bir Pitball maçındaymışlar gibi ağırlığını adamın göğsüne bastırdı. Adam

Birisi geri saymaya başladığında şok içinde ona baktı. "Beş, dört, üç-!"

Max onun çıplak kollarını kavradı ve Geraldine Siren hediyeleri üzerine düşerken keskin bir nefes aldı.

"Bırakın onu!" Diego bağırdı ama müdahale etmek için hareket etmedi.

Geraldine'in gözleri yumuşayıp elleri Max'in göğsünden kalkarak onun yanağını okşamaya başladığında midem bulandı.

"Kaygan kavunlar," diye nefes aldı. "Sen kötü, kötü bir canavarsın, değil mi?"

Max onu üzerinden itti ve ayağa kalkarak muzaffer bir sırıtışla ona baktı. Geraldine şehvetin etkisi geçince şaşkınlıkla ona baktı. Max ayaklarının dibindeki su birikintisine tekme atarak onu yere düşürürken onun adına sinirlenerek kaşlarımı çattım.
üzerine sıçradı. Yüz hatları yüz buruşturacak şekilde yeniden düzenlenirken eğildi.

"Evet, ben gerçekten kötüyüm, şeftaliler. Beni bir daha kızdırmasan iyi olur, ha?" Ayağa kalktı, masaya doğru ilerledi ve birkaç simit aldıktan sonra Varislere katılmak üzere koltuklarına doğru ilerledi.

Tory ortaya çıktı, dağılan kalabalığı yararak yanıma çöktü. "Kahretsin, az önce Max'le mi dövüştün?
Geraldine?" diye sordu ve Geraldine başını salladı, simidi kaptığı gibi vahşi bir ısırık alırken gururunun incindiği belliydi.

"Bu çocuk sıcak bir yaz gününde bir metrelik kokuşmuş kabuklu suyu gibi. Onun gözden düştüğünü görmek için neler vermezdim."

Geraldine, gözlerini Max'e dikmiş, Mirasçılar'ın oturduğu kanepeye ters ters baktı.

"Belki bir şeyler yapabiliriz," dedim ve Tory bir Ass üyesinin getirdiği kahveyi yudumlarken neşelendi.
ona verdi.

"Ne gibi?" diye sordu heyecanla ve Geraldine daha yakına eğildi.

Dudağımı ısırdım, masanın diğer tarafına bakarak elimizde ne olduğunu görmeye çalıştım, bir fikir belirdi. Boş bir kâse kaptım ve sesimi alçalttım. "Herkes bana artıkları."

Geraldine son yulaf ezmesini de geniş bir gülümsemeyle kâseye boşalttı. "Ne yapıyoruz?"

"Griffin kakası," diye nefes aldım ve Tory kıkırdayarak kahvesinin bir kısmını karışıma sıçrattı. Sofia hamur işinden arta kalanları kaseye serpiştirdi ve Diego kısık bir kıkırdamayla son yumurtalarını da ekledi.

A.S.S'in geri kalanı gizlice kahvaltılarından kalanları uzatmaya başladı ve ben de krep, kruvasan ve çeşitli mısır gevreklerini karıştırdım. Sonunda ben çikolata sosunu, Tory de akçaağaç şurubunu masanın ortasından kaptı ve kahvaltıdan önce
Kaşığı zorlukla çıkarabildiğim kalın, kahverengi bir bulamaç haline getirdim.

"Bunu onun üzerine nasıl atacağız?" Tory sırıtarak fısıldadı ve etrafları söyledikleri her şeye kıkırdayan bir grup kızla çevrili olan Varislere baktı.

"Umm..." Bir yol bulmaya çalıştım ve Geraldine elini masaya vurdu.

"Eğer isterseniz, Ekselansları, o zaman sadece gönüllü olma fırsatına bayılırım. Su sihrimi kullanarak bu harika karışımın ona ulaşmasını sağlayabilirim. kafa."

"Elbette," dedim koltuğumda

sallanarak. "Yap hadi," diye

cesaretlendirdi Tory.

"Herkesin başka tarafa bakmasını sağlayacağım," diye fısıldadı Sofia,

Herkesin dikkatini üzerimizden çekmek için büyü yaparken konsantre oluyordu.

Geraldine yapışkan karışımı masanın üzerine döktü, Elini üzerinde tuttu ve su avucundan sıvının içine kaydı. Parmaklarını oynattı ve çamur onun iradesi altında bir sümüklü böcek gibi hareket ederek masanın üzerinde ilerledi.

"Aman Tanrım iğrenç," diye kıkırdadım.

"Onu tavana yükseltmek için hava büyünüzden biraz kullanabilir miyim, Ekselansları?" Geraldine gözlerinde neşeyle sordu.

Birleşik gücümüzle daha isabetli atış yapabileceğimizi bildiğim için Tory'nin elini tuttum ve karışımın altındaki havayı itmeye odaklandık. Bir şşşşş sesi ile masadan sıyrıldı ve sonra onu kubbeye doğru ittik. tavana yapıştı. Hava sihrimizi yok ettiğimizde boğazımdan bir kahkaha fokurdadı ve gloop orada sıkışıp kaldı.

"Dikkat dağıtma büyüsünden kurtul Sofia. Bunu hissetmeleri riskini göze alamayız," diye teşvik etti Geraldine. "Herkes doğal davransın."

Sofia'nın büyüsü bizden uzaklaşırken, tüm masa etrafımızda sıradan bir sohbete daldı ve ben dirseğimi sandalyemin koluna dayayıp bir kaşıkla oynamaya başladım.

"Aman Tanrım, çok komiksin," dedi sarışın bir kız Max'e ve Seth'in yanındaki koltuğundan sırıttı. "Nasıl bu kadar komik mi?"

"Yatak odamda çalışıyorum," diye sırıttı Max. "Bir ara gelip izlemelisin."

Tavana bakmaktan kendimi alamadım ve çamuru gördüğümde ciğerlerimden kurtulmak için savaşan bir kahkaha attım.

Geraldine ona güç verirken tavanda sürünüyordu. Varislerin kanepesine doğru gittikçe yaklaştı ve Max'in başının üzerinde durduğunda heyecanımı zar zor kontrol edebildim.

Durduğunda Geraldine'in parmakları yumruk şeklinde kıvrılmıştı.

Herkes tavandan çözülmesini beklerken masanın üzerinde büyü ve beklenti dalgalanıyordu.

Max koltuğunda arkasına yaslandı ve elini başının arkasına götürerek karşısındaki kıza ukalaca sırıttı. "Aslında belki de hemen şimdi odama gitmeliyiz."

"Hemen şimdi mi?" diye nefes aldı, bir tutam saçını parmaklarının arasında döndürerek.

Çamurun bir kısmı yüzüne damladı ve irkilerek kaşlarını çatarak çamuru yanağından sildi. "Bu da ne-"

SPLAT.

Şuruplu çikolata sıvısı her tarafına sıçradı, Seth'in de üzerine sıçradı ve kaçarken inlemesine neden oldu. Kız

çığlık attı ve arkadaşlarıyla birlikte kaçtı.

"AH!" Max bağırdı ve ayağa fırladı, ardından diğer Varisler de ayağa fırladı ve herkesle kapışmaya hazır görünüyordu.

Küre. Kahverengi çamur yüzünden aşağı süzüldü ve Seth onu eliyle silmeye çalıştı.

"Bunu kim yaptı lan?!" Max böğürdü, yiyecek parçalarını yerinden oynattı ve etrafına savurdu.

Odada kahkahalar yükseldi ve ben kontrolümü kaybettim, gözlerimden yaşlar süzülürken Tory'ye yaslandım.

"Aman Tanrım, bu Griffin boku!" diye bağırdı biri ve Max kalabalığın arasından onları bulmaya çalışarak etrafına bakındı. "Değil!" diye kükredi ve elini kaldırarak yıkamak için su döktü. ama içinde o kadar çok şurup vardı ki, çıkarmakta zorlandı. "Bu Griffin boku değil!"

Seth gömleğinden biraz sildi ve ağzına götürüp yaladı. "Bu çikolata."

"Aman Tanrım, Seth Capella bok yiyor!" Tyler bağırdı ve insanlar fotoğraf çekmeye ve Tyler'ın söylediklerini yankılamaya başlayınca Seth öfkeyle başını kaldırdı.

Caleb, Seth'in kolunu tutarak, "Tanrı aşkına, gidelim," diye çıkıştı ve Darius Max'i iterek ilerledi.

Max onları öldürmekle tehdit ederken aceleyle Küre'den çıktılar.

Onun ve Tory'nin fotoğrafını çeken herkesle ben ayrı düştük.

***

Diego ve Tory ile birlikte Air Cove'a doğru yola çıktık. diğer hava elementi birinci sınıf öğrencileri. Küre'de yaşadığımız eğlence yerini endişeye bırakmıştı, şimdi ilk sınavımızla karşı karşıyaydık.

Kumun ilerisine bir dizi tribün kurulmuştu ve birinci sınıf öğrencileri izlemeye gelen ebeveynleriyle buluşmak için koşuyorlardı. Gittikçe daha fazla öğrenci
annelerinin ve babalarının kollarında, kalbim uzun zamandır unutulmuş bir acıyla doldu. Tory ve ben kısa süre sonra Diego'yla baş başa kaldık,
sarılmanın bitmesini garip bir şekilde bekliyor.

Diego kumda ayaklarını sürüyerek koltuklara doğru umutla baktı ve bir dakika sonra kısa siyah bukleleri ve ince bıyıkları olan uzun boylu bir adam göründü. Takım elbisesi koyu kahverengi renkteydi ve kalın kırmızı bir yün atkı takmıştı.
soğuk. Yüzünde çatık bir ifade vardı ve ağzının etrafındaki çizgiler bunun ömür boyu sürecek bir ifade olduğunu söylüyordu.
Diego'yu çağırmak için.

Diego gergin bir gülümsemeyle bize "Bu benim amcam Alejandro," dedi ve onu karşılamak için aceleyle uzaklaştı.

"Dostça görünüyor," diye mırıldandı Tory.

Alejandro beceriksizce Diego'nun omzunu sıvazladı, sonra kollarını kavuşturdu ve Diego onunla konuşurken sessiz kaldı.

"Bu aile ve iğrenç trikolar da neyin nesi?" Tory nefesinin altından söyledi ve ben gülmeye başladım.

"Diego bunu söylediğini duymasın, bence şapkası için bir keçi kurban eder," diye takıldım ve sanki ona bunu yapması için meydan okumuşum gibi sırıttı.

Beklerken ayaklarımı kuma gömdüm ve bakışlarımı denize çevirerek bu denemenin neleri içerebileceğini anlamaya çalıştım. Bulutlar içeri çekilmişti ve suyun altı dalgalı ve griydi. Denizin çok açığında yüzeyde sallanan geniş bir ahşap platformu seçebiliyordum.

Profesör Perseus ve Müdür Nova'nın oturduğu tribünün önünde bir masa kurulmuştu. Rüzgâr kıyafetlerini ya da saçlarını çekiştirmiyor gibiydi ve hafifçe sohbet ederlerken etraflarında bir kalkan olduğunu varsaydım,
soğuk havadan etkilenmedi.

"Baba!" Kylie sahilde belirdiğinde çığlık attı, yanımızdan hızla geçip bir adamın kollarına atıldı.
koyu sarı saçlı ve koyu yeşil gözlü yakışıklı bir adam. Annesini aradım ama yakınlarda bu tanıma uyan birini göremedim ve Kylie de başka kimseyi aramadı.
kendini babasının kollarından ayırdı.

"Bugün boğulma, küçük Vegas," diyen Max'in sesi kulaklarıma çarpınca telaşla döndüm ve dört Varis'in yanlarında hayran gruplarıyla bize doğru ilerlediğini gördüm. O tamamen temizdi ve ben
hepsinin kıyafetlerini değiştirdiğini fark etti.
Dayanışma. Max'in yüz ifadesindeki hiçbir şey ona ne olduğuna dair bir ipucu vermiyordu ama öfkesi dalga dalga yayılıyordu. "İzliyor olacağız."

"Evet, Akademi'yi bırakıp hepimize iyilik yapmaya falan kalkma," diye alay etti Darius, ama ses tonu
Gözleri kalabalığa kayarken içi boş gibiydi. Yanındaki Seth'i dürttü. "Harika. Hepsi imza isteyecek."

Caleb'in bakışları Tory'nin üzerinde sabitlendi ve Tory dudağını ısırarak Caleb ona doğru yürürken rahatsız görünüyordu.

"Atlas'ın mı kırıldı, tatlım?" diye sordu, yakışıklı yüz hatlarını hafifçe çatarak.

"Hayır," diye rahatça cevap verdi ama taktığını anlayabiliyordum. "Neden?"

"Sana birkaç mesaj gönderdim ama cevap vermedin. Sonra da bütün gece arkadaşlarımdan birinin peşinden koştuğunu öğrendim. Bundan ne anlam çıkarmam gerekiyor?"

Darius Caleb'in arkasından sırıtıyordu ve Seth inlerken Max kollarını kavuşturarak rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

Hepsi ona bakarken Tory'nin bakışları sertleşti ve vereceği yanıta hazırlanırken neredeyse irkiliyordum. Eğer Caleb özür dilemesini beklerken, ağır bir şekilde cezalandırılmak üzereydi.
Hayal kırıklığına uğradım çünkü kız kardeşim erkeklerin onu köşeye sıkıştırmasına asla izin vermezdi ve o denedikçe öfkesinin alevlendiğini görebiliyordum.

"Dürüstçe mi?" Tory ona bir kaşını kaldırarak sordu. "Bana cevap vermeden on beş mesaj gönderecek kadar muhtaç erkeklerle çıkma eğiliminde değilim. Yani sana geri mesaj atmamı umuyorsan, mesajlarının dozunu biraz düşürsen iyi olur.
umutsuz bir his alıyorum. Ve ikinci olarak, ben senin Böylece akşamlarımı nerede ya da kiminle geçirdiğimi sana sormak zorunda kalmayacağım."

Caleb ona kaşlarını çatarak baktı, dişlerini çıkarırken ona doğru hamle yaptı, açıkça ısırmaya niyetliydi. Tory geri adım attı ama Darius'un kolunu yakalamasıyla sarsılarak

durdu, Darius'tan alçak bir hırıltı yükseldi.

Darius tısladı: "Eğer onu duruşmasından hemen önce ısırırsan, insanlar büyüsünü boşaltarak onu sabote etmeye çalıştığını söylerler." "Bu da Hesaplaşma'yı geçmeleri konusunda endişeliymişiz gibi görünmemize neden olur."

Caleb cevap vermek için ağzını açtı ama Max önce davrandı. "O haklı Cal, bırak gitsin."

"Neden gidip aşağıdan izlemiyoruz?" Seth
Kylie ve babasına bir bakış atarak plajın diğer ucunu işaret etti. "Tüm bu saçmalıklardan kaçınalım."

"Evet, eminim bir gün için yeterince bok yedin," dedim havalı bir şekilde ve Seth öfkeyle bana baktı.

"Sethy!" Kylie birden onu fark etti. "Gel de merhaba de!" "Merhaba Kylie!" diye coşkuyla el salladı.

"Buraya gel!" diye onu çağırdı.

"Ne? Seni duyamıyorum! İyi şanslar!" Seth ters yöne doğru ilerledi, Caleb'in takip ettiğinden emin olmak için kolunu ona doladı ve diğerleri de omuz omuza onun peşinden yürüdü. Arkadaşları arkalarından geliyordu ve sahile akın eden hayranlarının sayısının giderek arttığını gördüm
Marguerite de amigo kız üniforması giymiş ve arkasında takımıyla birlikte.

"Diğer öğrencilerin gelip izleyebileceğini bilmiyordum," diye mırıldandım Tory'ye. "Sofia'yı da çağırabilirdik."

Tory, "O bir avuç sersemle sahilde mahsur kalmasa daha iyi olur," diye düşündü.

"Tory, Darcy, gelip benimle tanışmak ister misiniz? Amca?" Diego seslendi ve oraya doğru giderken dikkatimin dağılmasına sevindim.

Yeğeninin okul değerlendirmesinden ziyade bir cenazeye katılıyormuş gibi görünen söz konusu adamın yanında garip bir şekilde durdu.

"İyi günler, benim adım Alejandro Calabozo," dedi hafif bir İspanyol aksanıyla, çakıl grisi gözleri merakla aramızda dolaşıyordu.

"Güzel eşarp," dedi Tory hevesle ve gülmemek için kendimi zor tuttum.

Alejandro gururla okşadı. "Annem benim için ördü." "Oh, Diego'nun büyükannesi mi?" Tahmin ettim ve Diego'nun gözleri
bize daraldı.

"Si, ruhu şad olsun." Alejandro parmaklarını öptü ve gökyüzünü işaret etti. "O artık yıldızlarla birlikte. Ama en azından bugün onun tarafından hayal kırıklığına uğratılmayacak.
torun." Dudakları gerildi.

"Eminim hayal kırıklığına uğramazdı," dedim ama Alejandro bu yorumu kabul etmedi.

"Yeğenim arkadaş olduğunuzu söylüyor. Bunu söylemen için sana ne kadar ödedi? Sana geri ödeyeceğimden emin olabilirsin."

"Amca," diye homurdandı Diego.

"Tabii ki bize ödeme yapmadı," diye güldüm ama Alejandro cüzdanını çıkarıp auraları saymaya başlarken şaka yapmıyordu anlaşılan.

"Hayır, dostum," diye reddetti Tory. "O bizim arkadaşımız."

Alejandro'nun yüz ifadesi, gözlerinin kenarlarının hafifçe kırışması dışında pek değişmedi. "Ne harika bir haber," dedi içi boş bir sesle. "Diego sonunda sefil varlığıyla değerli bir şey yaptı."

"Bizimle arkadaş olmak gerçekten bir başarı değil," dedim, Diego'nun köşesinde savaşmaya çalıştım, ama kulağa nasıl geldiğini bir saniye geç fark ettim.

"Hayır, haklısın. Değil," diye iç geçirdi Alejandro ve Diego'nun kafasının arkasına vurdu. "Bugün aileni hayal kırıklığına mı uğratacaksın? Biliyorsun buraya sadece geçmen ya da kalmanla ilgili mesajı iletmek için geldim. Gerçekten bir öğleden sonrayı boşa harcamak istemedim ama annen ısrar etti ve işte buradayız."

Diego başını eğdi. "Kızgın mı?"

"Kaynıyor," her harfi telaffuz etti.

Tory inanamayarak, "Neden? Daha duruşmayı bile yapmadı," dedi.

Diego hemen, "Büyü yapmakta zorlandığım için bana kızgın," dedi. "Ona her hafta yazıyorum
onu güncelle."

Ne söyleyeceğimi bilemez bir halde Tory'ye baktım.

"Bugün başarısız olursan eve dönecek bir odan olmadığını söylememi istedi," dedi Alejandro ve çenem düştü. "Henüz temel büyüleri kavrayabildin mi yoksa beklentilerim haklı olarak düşük mü?"

"Yaptım. Ve başarısız olmayacağım," diye homurdandı Diego, omuzları sertleşiyor ve gözleri kararlılıkla doluyordu.

"Doğru, yapmayacaksın," dedim kararlı bir şekilde ve bana küçük bir gülümseme verdi.

"Hava öğrencileri - lütfen çadırlara doğru ilerleyin. Üstünüzü değiştirin!" Nova, erkekler ve kızlar için iki çadırın kurulduğu tribünlerin ötesini işaret ederek emretti.

Elli kadar birinci sınıf öğrencisi kumsalda çadırlara doğru ilerlerken ben de Tory'yle birlikte Diego'nun soğuk amcasının yanından uzaklaştım ve Alejandro'nun daha o takip edemeden ona İspanyolca bir şeyler söylediğini duydum.

"Solaria'da ebeveynsiz olmanın iyi bir şey olduğunu düşünmeye başlıyorum," dedi Tory, ancak gözlerim tribünlerdeki gururlu yüzlerde gezinirken bunun tamamen doğru olup olmadığını merak ettim.

Hayali bir an için annemle babamı yukarıda hayal ettim, koyu renk saçlarımız ve bronz tenimizle onları gözümün önüne getirdim, biz oraya doğru giderken isimlerimizi çağırıyorlardı.
duruşma. Acı bir iç çekiş beni terk etti, sonra hayali ittim ve kız kardeşimle birlikte kadın çadırına yöneldim. Bazen imkânsız hayallere kapılmamak daha iyiydi. Ve en azından birbirimize sahiptik.

Tahta bir bankın üzerine farklı bedenlerde bir yığın dalış kıyafeti serilmişti ve Tory üstümüzü değiştirmek için bir köşeye geçmeden önce bizim için iki küçük kıyafet aldı. Ben kıyafetlerimi katlarken
soyundum ve dalgıç giysisini çekiştirdim. Tory arkadaki uzun fermuarı benim için çekti ve ben de daracık elbiseye baktım. kaşlarını çatarak takım elbise giydi. "Bunun bir hava mücadelesi olduğunu sanıyordum."

Tory gözle görülür bir titremeyle, "Görünüşe göre denize giriyoruz," dedi. "Zaten üşüyorum ve sudan nefret ediyorum."

"İyi olacak mısın?" Endişeyle sordum ve takım elbisesinin arkasını da düzeltirken başıyla onayladı.

"Max Rigel bana hava kabarcığı olayını öğretti. İyi

olacağım."

Bunun doğru olduğunu umarak başımı salladım. "Keşke şu sıcak hava olayını yapabilseydim." Elimi kaldırdım, parmaklarıma hava çektim ve
ısıtmaya çalıştı ama sihir onun yerine keskin bir şekilde kükreyen bir aleve dönüştü.

"Pratik yapmak için biraz geç," diye güldü Tory. "Önce elbiseni ateşe vereceksin."

"Evet, sanırım üşüyüp ıslanacağız o zaman," diye kabul ettim ve yalınayak sahile geri dönerken diğer kızları takip etmek için hareket ettim.

Erkekler zaten jüri masasının önünde bekliyordu ve biz yönlendirme için öğretmenlere bakarken kızlar da onların etrafında gruplanmıştı.

"Doğru," dedi Nova parlak bir sesle. "Sadece son yargıcımızı bekliyoruz ve başlayacağız," dedi ve hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle kumsalın sonuna doğru baktı. Kimi beklediğimiz hakkında oldukça iyi bir fikrimiz vardı.

Uçurumdan aşağı inen patikaya sürekli bakarken kalbim tuhaf bir şey yaptı, Orion'u görmeyi bekliyordum.
her an.

Nova saatini kontrol etti, Atlas'ında acele etmesi için bir mesaj olduğundan şüphelendiğim bir şeye dokunmadan önce sıkıntıyla başını salladı.

"İyi misin? Biraz solgun görünüyorsun," diye sordu Tory.

"Sadece sinirlerim," dedim. Bu doğruydu ama artık sinirlerim kıpır kıpır ellere ve büyük bir ağız kuruluğuna dönüşmüştü. Beklerken etrafımızdaki esinti bastırdı ve herkes sabırsızlandı.

"İşte burada, Profesörün kendisi," Tory
Orion geç kalmadığını, hatta belki de erken geldiğini gösteren bir hızla kumda ilerlerken dudağımı ısırdım.

Kot pantolon ve tişört giymişti, kesinlikle rahat görünüyordu, ama yaklaştığı anda gömleğini başının üzerinden çekti ve gözlerim göğsüne takıldı. Çıplak bedenime sıkıca bastırılmış olan tüm o sert kasları içime çekerken boğazım düğümlendi.
Uzun zaman önce. Ne halt ediyor bu?

"Kalk o zaman Perseus, geç başlamak istemeyiz, değil mi?" diyerek Hava Elementi Profesörüne sırıttı.

Profesör Perseus ayağa kalktı ve aceleyle yanına giderken biraz telaşlı görünüyordu. Orion ayakkabılarını tekmeledi ve tüm izleyicilere bir gösteri sunarak pantolonunun kemerini çözmeye başladı.

Neler oluyor?

Etrafıma bakındım ve kızların çoğunun ve erkeklerin birkaçının düpedüz ona baktığını gördüm, göğsümde hırlayan vahşi bir yaratığı uyandırdım.

Kaşlarımı çatarak bu garip duyguyu üzerimden attım. Sahiplenici bir insan değildim ama içimde tamamen hayvani bir şey uyandı.
Orion'un yanındayken. Ve onu istediği kesinlikten biraz korkuyordum. Güven sorunlarımla uzun süre mücadele etmiştim ama o sanki hiç var olmamışlar gibi savunmamı aşmıştı. Birlikte güç paylaşımı yapardık.
bir an bile tereddüt etmeden savaşa girdim ve sadece bunun başka biriyle yapılmasının ne kadar imkansız olduğunu fark etti

Ateş Elementi dersinde Caleb'la yapmaya çalıştıktan sonra kız kardeşimden daha fazla.

Perseus önce kendi tişörtünü, ardından da pantolonunu çıkararak şaşırtıcı derecede formda olan vücudunu sergiledi. Pantolonunu ve çoraplarını çıkardıktan sonra lanet olası bir geriye dönüş anı gibi doğruca denize doğru yürürken gözlerim sadece Orion'daydı.

"Sik beni... o vücut," diye fısıldadı Tory, onu izlerken ve benden küçük bir kahkaha kaçtı.

Kahretsin, keşke ona dün geceyi anlatabilseydim.

Perseus, Orion'un peşinden, ikisi bellerine kadar denizin içinde, aralarında yaklaşık yirmi metre mesafe kalana kadar ilerledi.

Nova sandalyesinden kalktı, sert görünüyordu. "Pekâlâ, dışarıdaki platforma ulaşmak için hepinizin bir saati var." O Denizin çok açığını işaret etti. "Çok derin bir su üzerinde üç yüz metrelik bir mesafe. Oraya ulaşmak için sadece hava büyüsü kullanmalısınız, ancak bunu istediğiniz herhangi bir biçimde yapabilirsiniz ve başlangıç çizgisini geçtikten sonra ıslanmamalısınız." Elini kaldırdı ve Orion ile Perseus'un hemen önünde denizde parlayan yeşil bir çizgi belirdi.

"Yaparsak başarısız olur muyuz?" Kylie sanki bu imkânsızmış gibi tereddüt etti ve ben de ona hak vermek zorunda kaldım.

"Tabii ki hayır." Nova dilini şaklattı. "Oraya giderken suya dokunursanız, Profesör Orion veya Profesör Perseus sizi tekrar deneyeceğiniz başlangıç çizgisine geri getirecek. Süre dolmadan platforma ulaşamazsanız sınavdan kalırsınız. Birlikte ya da tek başınıza çalışabilirsiniz, bu tamamen size kalmış. Ve eğer

Platforma çıkmayı başarırsanız, hem benim hem de diğer profesörler tarafından becerinize ve
Kaç başarısızlık yaşadınız ve oraya ulaşmanız ne kadar sürdü. Sorusu olan var mı?"

"Hava olmayan bir büyü kullanırsak ne olur?" Kylie elinde pembe yapraklar dans ederken sordu.

Nova kararlı bir şekilde, "Diskalifiye edileceksin," dedi ve Kylie yaprakları hızla yere bıraktı.

"Burada denizi ısıtacak bir su elementali var mı?" Diego sordu, bu konuda gerçekten umutlu görünüyordu
ve Nova bir kahkaha atarak başını geriye attı.

"Tamam. Soru zamanı sona erdi." Ellerini kaldırdı ve avuçlarından kocaman bir zamanlayıcı fırlayarak yukarılara doğru yükseldi
ve saatte altmış dakikayı gösteriyordu. Tıpkı Pitball saati gibi kırmızı renkte parlıyordu ve gözümü ufka dikmeden önce bir an için bu sihre hayran kaldım.

"Denizin kenarında sıraya girin!" Nova emretti ve arkamızdaki ebeveynler heyecanla tezahürat yapmaya başladı. Burada kimsenin bizim için tezahürat yapmadığını sert bir şekilde hatırlattım ve
Cesaretimi toplamak için.

Kendimiz için tezahürat yapacağız.

Tory ve ben kıyı boyunca aceleyle hattın en uzak ucuna gittik. "Bunu birbirimizle yapıyoruz, değil mi?" diye sordu.

"Tabii ki," dedim ve o suya bakarken kaşlarımı çattım. "İyi olacağına emin misin?"

Sıkıca başını salladı. "Bunu birlikte atlatacağız."

"Birlikte," diye yineledim ve tekrar denize dönmeden önce onu hızlıca kucakladım.

"Nasıl olacağına dair bir fikrin var mı?" diye nefes aldı ama kulaklarımda bir düdük çaldı ve saat ilerlemeye başladı.

Öğrenciler denize döküldü ve biz de ileri doğru koştuk. Dalgalar bacaklarıma çarptığı anda, soğuk su dalgıç kıyafetime batarak beni anında üşüttüğü için irkildim. Biz Aceleyle başlangıç çizgisine doğru ilerledim ve onlar da çizginin önünde dururken diğer öğrencilere bir bakış attım. Tüylerim diken diken oldu ve odaklanmaya çalışırken dişlerimi sıktım.

Tory ellerini dalgaların üzerine kaldırarak, "Şuradan uçmayı deneyelim," diye önerdi.

Bir çığlık dikkatimi çekti ve Kylie'nin kendini gelişigüzel havaya fırlattığını gördüm. Kontrolünü kaybetti ve hemen hattın diğer tarafındaki dalgaların altında battı. Perseus bir elini kaldırarak onu geriye doğru ve onu tekrar başlangıç çizgisine bıraktı. Yüzünü buruşturarak altın sarısı saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

Birkaç öğrenci daha girişimde bulundu ve ben Tory'ye dönerek kendi planımıza odaklandım.

"Tamam, hadi yapalım," dedim.

"İkimiz de ellerimizden hava tutarak kendimizi suyun dışına ittik ve denizin üzerinde süzüldük. Ben avuç içlerimi açarak ileriye doğru süzülmeye çalıştım ve bunu başardığımda sırıtarak yavaşça başlangıç çizgisinin üzerinde ilerledim. Tory benden çok daha yükseğe çıktı.

Ayaklarından başımın üzerine su akarken ona baktım.

"Devam et Tor!" Altımdaki havayı daha fazla iterek bağırdım.

Diego'nun bir rüzgar kırbacıyla sudan çekildiğini ve yüksek bir hızla başlangıç çizgisinin ötesine fırlatıldığını, dalgalara çarpıp batarken kollarının ve bacaklarının takla attığını gördüm.

Diğer birkaç öğrenci bizim taktiğimizi deniyordu, ancak diğerleri platforma doğru ilerlerken birinden diğerine atlayarak küçük hava cepleri oluşturuyordu.

Rüzgârı ellerimden ittim ve içimden bir anda çok fazla enerji aktı. Yana doğru savrulurken haykırdım. Paniklediğim anda işim bitmişti. Kontrolümü kaybettim ve altımdaki suya çakılırken son anda nefesimi içime çektim.

Buz gibi tuzlu su duyularıma saldırdı ve yüzeyi aşmak için sert bir tekme attım. Ortamı sıkı bir sarmal sardı ve havanın kırbacıyla suyun dışına çekilirken şiddetle geriye doğru sarsıldım.

Denizin üzerinde geriye doğru uçtum ve karnım şiddetle şişti.

başlangıç çizgisi. Birinin kolu belime dolandı,

Beni sürükleyerek ayağa kaldırdı ve kendimi Orion'la göğüs göğüse buldum. Elimi pazusuna bastırdım ve hızla atan kalbime lanet ederek hemen geri çektim.

Ona gülümsediğimi belli ettikten sonra dönüp başlangıç çizgisine koştum ve tam zamanında Tory'nin

yanımdaki suya. Çırpınarak geldi, onu sallayarak

Başını şiddetle salladı ve gözlerindeki tuzlu suyu kırpıştırırken dudaklarından bir dizi küfür döküldü.

Öğrenciler sağa sola sürüklenerek sudan çıkarılırken çığlıklar havayı dolduruyordu, ancak birkaçı platformun neredeyse yarısına kadar gelebilmişti ve Tory ile ben parlayan yeşil büyü kuşağına yaklaşırken içimi kararlılık kapladı.

Adrenalin soğuğu uzak tutmaya başladı ve çenemi sıkarak gözlerimi platforma diktim. Kalabalık arkamdan tezahürat yapıyordu ve denizin çok uzağındaki bir kız neredeyse platforma ulaştığında birisi aşırı heyecanlandı. Altına attığı havanın üzerinde koşmaya başladı ama aniden tökezledi, kolları döndü, çığlığı bize kadar geldi. Okyanusa düştü ve Perseus onu yırttı.

Onu sudan çıkarıp vahşi bir hızla başlangıç çizgisine kadar sürükledi. Yanımıza düştüğünde üzerimize büyük bir su sıçradı ve sonra kocaman bir nefesle havalandı. Onun Jillian olduğunu fark ettiğimde gözlerim büyüdü.

Ofladı, tekrar başlamak için çizgiye geri döndü ve Tory elimi tuttu, gücü benimkine akıyordu.

"Birlikte daha güçlüyüz," dedi ve ben de başımı salladım, kalbim sihrimizin birleşme hissiyle dans ediyordu.

"Altımıza hava atalım ve deli gibi koşalım mı?" Ben önerdim ve o da sırıttı.

"Denemeye değer."

Serbest kalan ellerimizle kendimizi bir hava akımıyla sudan dışarı ittik ve yüzeyin bir karış üzerinde durduk. Ben onun elini daha sıkı tuttum, o da güven vermek için parmaklarımı sıktı.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Cevap veremeden kulaklarıma bir uğultu çarptı ve ardından Varisler'den bir tezahürat yükseldi. "Vega İkizleri'nin şansı tükendi, artık pes etme zamanınız geldi!"

"Bok çuvalları," diye homurdandı Tory, arkadaşları da bu sloganı benimseyip uçurumun duvarlarında yankılanmaya başlayınca. Hatta bazı ebeveynler bile katıldı.

"Onlara neler yapabileceğimizi gösterelim," diye tısladım ve Tory başını salladı.

Başlangıç çizgisinde süzülerek ilerledik, sonra Tory saydı, "Üç, iki, bir-"

Ayaklarımızın altına hava atmaya devam ettik ve koşmaya başladık, denizdeki platforma doğru depar attık. Daha hızlı ve daha hızlı hareket ettik, altımızdaki kalkan biz birbirimizle mükemmel bir zamanlama içinde yarışırken neredeyse katılaştı.

Tezahürat kulakları sağır edecek kadar yüksekti ve suyun üzerinden bizi takip ediyordu, bu yüzden ondan kaçmamız mümkün değildi. "VEGA İKİZLERİNİN ŞANSI TÜKENDİ, ARTIK PES ETME ZAMANINIZ GELDİ!"

Parmak uçlarımdaki büyüye odaklanmaya çalıştım, kendimizi daha da hızlı iterken onu çıplak ayaklarımızın altına zorladım. Platform görüş alanımızdaydı ve başka hiçbir öğrenci yakınımızda bile değildi. Bu denemeyi herkesten önce bitirmeye giderek yaklaştıkça alkışlar ve yuhalamalar havada birbirine karışıyordu.

"Kimse kazanmanızı istemiyor, ezikler!" Max'in sesi kalabalığın üzerinde yükseldi ve ardından Seth'in delici ulumalarından biri daha geldi.

"Sanırım kaybetmek senin kanında var, Roxy!" Darius seslendi ve konsantrasyonunun biraz bozulduğunu

hissettim.

"Dinleme," diye nefes nefese onları engellemeye çalıştım ve Tory başını salladı.

"Dün gece kiminle seviştiysen şu anda hashtag pişmanlığı yaşıyor, Darcy!" Seth böğürdü.

Kanım buza dönüştü. Tory bana baktı ve hava Konsantrasyonumuzu kaybettiğimiz anda altımızdaki yol açıldı. Platformdan sadece 10 metre ötede okyanusa daldık ve
buz gibi su bizi bir kez daha sardı. Sihir belimi yakalamadan ve dalgaların arasında geriye doğru savrulmadan önce bir saniye bile suyun altında kalmamıştım. Denizden yükselip havada uçarken ve başlangıç çizgisinin önündeki suya çakılırken bir çığlık boğazımda düğümlendi. I
Tuzlu suyu boğazımdan atmaya çalışırken ağır ağır öksürdüm, yönümü bulmaya çalışırken sendeledim. Elim sert ve sıcak bir tene değdi ve başımı kaldırıp baktığımda Orion'u hemen yanımda buldum.

Çenesi gergindi ve ona umduğum bir bakış attım. Seth'in bana yem attığı ve aslında hiçbir şey bilmediği gerçeğini iletti.

"Odaklan," diye homurdanarak beni başlangıç çizgisine doğru geri itti.

Tory kaşlarını çatarak Perseus'tan uzaklaşırken ona doğru sendeleyerek yürüdüm.

Diego aniden aramızdaki suya çarptı ve yüzünde umutsuz bir ifadeyle ayağa kalktı. "Bunu atlatamayacağım," diye soludu, sırılsıklam olmuş saçlarını gözlerinin önünden iterek.

Tory'ye bakarak kararlı bir şekilde "Yapacaksın," dedim. O da elini salladı.

Ne teklif edeceğimi anlayınca başını çevirdi, sonra Diego omzunun üzerinden ona bakar bakmaz durdu.

"Bunu birlikte yapacağız," dedim ve Tory ona sıkı bir gülümseme verdi.

"Evet, Diego," dedi onu başlangıç çizgisine doğru iterek. "Birlikte." Bana endişeli bir bakış fırlattı ve ben de Diego'nun bizi engellemeyeceğini umarak ona karşılık vermekten kendimi alamadım. Yine de daha fazla tereddüt edemezdik; süre çoktan yarılanmıştı. En azından başka kimse Platform henüz kurulmamıştı, bu yüzden tek mücadele eden biz değildik.

"Vega kızları çok ezik, devam edin, iddianızdan vazgeçin!"

Döndüğümde Marguerite'in lacivert ve gümüş renkli ponpon kızların başını çektiğini ve ponponlarını bize doğru salladıklarını gördüm. Hepsi kumda geriye doğru takla atıyor, teker teker eğilerek beyaz iç çamaşırlarında kıçlarının üzerinde y a z a n 'Vega Fahişeleri' ibaresini ortaya çıkarıyorlardı.

"Siktir et onları." Yüzümü denize döndüm, parmak uçlarımın arasında hava topladım.

"Bir kalkana ne dersin?" Ben önerdim ve Tory başıyla onayladı. "Evet, belki şişirilebilir bir top gibi kullanabiliriz," dedi.

düşündüm.

Diego üzgün bir ifadeyle, "Kalkan dersini kaçırdım, chicas," dedi ve başını öne eğdi.

"Yardım edeceğiz," dedim hemen ve Tory başını salladı. Bakışları tekrar sahildeki düşmanlarımıza kaydı, sonra yaklaştı ve elini Diego'nun koluna koydu.

"Sadece yakın dur," dedi kararlılıkla.

"Tamam, eğer eminseniz?" diye sordu ve biz de başımızı salladık. Onu burada başarısızlığa terk edemezdik. O bizim arkadaşımızdı.

Tory ve ben onun ellerini tuttuk ve aynı anda hava büyüsü yaptık. Diego yardım etti ama birleşik büyümüz
Belli ki suyun üzerine bir kez daha yükselirken ağır yükü kaldırıyorduk. Üzerimize bir alkış tufanı çöktü ve birkaç öğrencinin üzerine çıktığı platforma doğru baktım.
Sıraya girdiğimde kıskançlık krizine girdim. Kylie Major ve arkadaşı Jillian'ın da aralarında olduğundan oldukça emindim.

"Hadi, bitirelim şu işi," diye homurdandı Tory, etrafımıza sağlam bir kalkan örerek.

"Vega orospuları çok sıkıcı!" Marguerite bir sonraki sloganı yönetti ama bu sadece kararlılığımı artırdı.
"Düzdükleri oğlanlar daha fazlası için gelmiyor!"

Kız kardeşimin büyüsüne katılmak için kendi büyümü dışarı ittim ve etrafımızda sağlam bir küre oluştururken rüzgâr durdu. Etrafımızdaki gürültü o kadar azaldı ki kalkanımızın yoğunluğundan ilahileri zar zor duyabiliyorduk.

"Üç," diye heyecanla nefes

aldım. "İki," dedi Diego.

"Bir!" Tory bağırdı ve biz de ileri atıldık.
kalkan sanki bir topun içindeymişiz gibi etrafımızda dönüyordu. Hepimiz bir ritme girdiğimizde, bitiş çizgisine doğru yarışırken mükemmel bir senkronizasyon içinde hareket ederken kıkırdadım.

"Devam edin!" Cesaretlendirdim ve hızımızı artırarak denizde kolaylıkla ilerlemeye başladık.

Suyun üzerinden o kadar hızlı geçtik ki aniden platforma yuvarlandığımızda şok oldum. Sihri çözdük ve üçlü bir kucaklaşmayla birbirimizin üzerine atladık,
Heyecanla aşağı yukarı zıplıyordu.

Zamanlayıcının hala yirmi dakikası vardı ve göğsümdeki gurur kabarırken yüzümde bir gülümseme belirdi. İlk denemeyi atlatmıştık.

"Başardık!" Tory tezahürat yaptı ve Diego suçlulukla aramıza baktı ama ben bunu kabul etmedim. Ne olmuş yani bedavaya gelmişse? Bu akademide olmayı en az bizim kadar o da hak ediyordu.

Denemenin bitmesini bekledik ve çok geçmeden otuz sekiz kişi daha platformda bize katıldı. Zamanlayıcı kapandığında, bir
Korkunç bir his midemi kazıdı. Bitiş çizgisine sadece iki adım kala bir kız, zamanında yetişemediğini fark edince dehşet içinde feryat etti. Hesaplaşma'ya geldiğinde düşük bir puan alacaktı. Tory'ye bakarken kalbim titriyordu,
aynı duygunun gözlerine yansıdığını görmek.

"Bu denemelerin hiçbirinde başarısız olup seçilememe riskini göze alamayız," dedi ve ben de ciddiyetle başımı salladım.

"Yapmayacağız, Tor. Ait olduğumuz yer Zodiac."

Hava Denememizi tamamladıktan sonra hissettiğim yüksek his, duşumdaki buharlı sıcak suyun altında dururken damarlarımda kaynıyordu.

Gözlerimi kapadım, zihnim dolaşmaya başlarken suyun omuzlarımdaki bazı düğümleri çözmesine izin verdim. Dün geceyi ve gardımı biraz düşürdüğümde Darius'un beni nasıl güldürdüğünü düşünüp duruyordum.

Bazen, bu akademiye geldiğim ilk saniyeden itibaren bana pek çok kötü şey yapmış olan sikten tamamen farklı bir insanmış gibi geliyordu. Zihnim onun kollarında uyanmanın nasıl bir his olduğuna ve parmak uçlarımın onun yontulmuş kaslarının üzerinde nasıl gezindiğine kaydı. Tüm dövmelerinin çizgilerini takip etmenin nasıl bir şey olacağını merak ettim.

ve bunu yapmama nasıl tepki verebileceğini düşündüm. Dudağımı ısırdım.

Zihnim bunun beni nereye götürebileceği yönünde dolaşmaya başladı ve onun böyle lanet bir pislik olduğu için şansıma bininci kez lanet etmek zorunda kaldım.

Ama eğer değilse, o zaman birkaç şeyden daha fazlası vardı

Onunla birlikte olmak isterdim. Dün gece beni onunla kalmaya ikna etmeye çalışırken bana nasıl baktığını düşündüm ve kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı, nefeslerim biraz daha ağırlaştı-

"Bu şimdiye kadarki en kötü girişimin tatlım," dedi Caleb. Ses banyomun kapısından geldi ve ben de yerimden sıçradım. Dudaklarımdan bir çığlık kaçtı ve bir adım geriye sendeleyerek duş kapısını büyük bir gürültüyle açtım.

"Odamda ne halt ediyorsun?" Bağırdım,

Bir havlu kaptım ve kapıya doğru hışımla yürümeden önce sıkıca sardım.

Bir başka gürültüyle kapıyı açtım ve Caleb'i buldum. Sanki dünyanın sahibiymiş gibi masama yaslanmıştı. Sarı saçları dağınıktı ve üzerinde bir kot pantolon ile kaslı vücudunu saran kırmızı bir tişört vardı

ve onu yemek için yeterince iyi gösterdi. Ya da en azından odama girip ödümü koparmasaydı öyle olurdu.

"Sana mesaj attım," dedi masumca. "On beş dakika. Kaçmak için zamanın vardı." Kendini ayağa kaldırdı, bana doğru ilerledi ama ben ona ters ters bakınca tereddüt etti.

"Yeni kural. Eğer cevap alamadıysan oyun başlamaz. Duştaydım. Lanet mesajını bile almadım. Peki sen buraya nasıl girdin?"

Caleb gerçekten sinirlendiğimi fark etmiş gibi görünüyordu ve bana doğru ilerlemesini durdurarak ellerini kaldırdı Masumca.

"Kapınız kilitli değildi. Benim için açık bıraktığını sanmıştım."

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama haklı olabilirdi. Buraya aceleyle dönmüştüm ve kapıyı kilitlememiş olmam mümkündü.

"Ben yapmadım. Zaten bana kızgın olduğun izlenimine kapılmıştım."

"Özür dilemen için sana bir fırsat vereceğimi düşünmüştüm," Caleb beklentiyle kaşını kaldırdı ve ben de alay ettim.

"Hiç sanmıyorum. Birkaç kez takıldık diye bana sahipmişsin gibi davranan sensin. Sana bunu yapan bir kıza nasıl karşılık verirsin?"

Caleb dramatik bir şekilde iç çekti, dudakları eğleniyormuş gibi seğiriyordu. "Bir deneyebilirsin, bakalım beğenecek miyim?" diye önerdi.

Ona düz bir bakış attım ve o da bana yaklaştı.

"Tamam," dedi ve yenilgiyle ellerini kaldırdı. "Anlaşıldı. İzin verin telafi edeyim."

Eğildi ve ağzımın köşesine bir öpücük kondurdu, parmaklarını ıslak saçlarımın arasına sokarken yavaşça çenem boyunca ve boynumdan aşağı bir iz bıraktı. Isı tenimin altına yayıldı ve ona olan kızgınlığımı kırarken dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi.

"Giyinmem için bana biraz zaman tanıyacak mısın?" Vücudunu bana daha sıkı bastırırken sordum, benim

kalp daha hızlı atmaya başladı.

"Kalmamı istemiyor musun?" diye mırıldandı.

"Darcy ve arkadaşlarımla The Orb'da buluşacağım. Ve açlıktan ölüyorum. O yüzden hayır," diye geri çekildim ve onu kapıya doğru yönlendirdim ama direndi.

"Düşündüm ki-"

Kapım tekrar açıldı ve Darius kapıdan içeri girerken ikimiz de etrafımıza bakındık.

"Burada ne diye bağırıyorsun? Öldürüldüğünü sanıyordum." Gözleri ıslak saçlarıma, havluma ve Caleb'ı odadan dışarı itmeye çalışmama takıldı ve göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi. Tenim
aniden çok sıcak hissetti.

Caleb bana yaklaşarak, "Artık kimsenin onu öldürmek için burada olmadığını görebiliyorsun, bizi yalnız bırakabilirsin," dedi.
daha uzağa değil.

"Hayır. Madem ikiniz de kapıyı çalmadan odama girdiniz, ikiniz de siktirip gidebilirsiniz," diye terslendim, utancım içimi kemiriyordu.

"Sadece iyi olduğundan emin olmaya çalışıyordum," dedi Darius usulca, gözleri benim üzerimdeydi ama duruşundaki gerginlik tamamen Caleb'in yararınaydı.

"İkiniz de gittiğinizde ben olacağım." Kalbim kronik bir şekilde çarpıyordu ve kan yanaklarımı ısıtıyordu. Bedenimi bu iki muhteşem adamdan ayıran ince bir havlu vardı ve kanım utanç ve biraz daha az saygın bir şeyin karışımıyla deli gibi pompalanıyordu.

İkisi bana baktı ve söyleneni yapmalarını beklerken yüzüme bir kaş çatma ifadesi yerleştirdim.

"Çizgiyi aştığım için özür dilerim tatlım," dedi Caleb usulca ve Darius'a doğru ilerlemeden önce yanağıma kısa bir öpücük kondurdu. "Hadi Darius, gidip bir içki alalım."

Darius'un gözleri uzun bir süre üzerimde kaldı ve bakışlarının tuzağına düşmüş bir halde ona bakmaktan başka bir şey yapamadım.

Caleb ona ulaştığında koluna vurdu ve o da başını sallayarak hızla arkasını döndü ve bana tek kelime bile etmeden kapımı kapattı.

Kapımı kilitlemek için ilerledim, çılgın kalbim sakinleşirken titrek bir nefes verdim.

Geraldine, Ass Club'ın The Orb'da bizim için bir kutlama yemeği hazırladığını bildiren bir mesaj göndermişti. kan kırmızısı patenci elbisemi dolabımdan çıkardım ve saçımı şekillendirmek ve makyajımı yapmak için zaman ayırdım.

Güneş gökyüzünde alçalmıştı ama hava soğuk değildi, bu yüzden deri ceketimi aldım ve Atlas'ımı cebime attım.

Duş alırken odama bir Vampir ve bir Ejderha Değiştiren girdiği için hâlâ biraz gergin hissediyordum ve sinirlerimi yatıştıracak tatlı bir şeyler bulmak için masamı hızla karıştırdım.

Aklıma bir şey gelmeyince başucumdaki dolaba baktım ama şeker bulmak yerine parmaklarım Darius'un odasından çaldığım hançerin kabzasına dokundu.

Derin bir özlem göğsümün içinde kıvrıldı ve ben Onu avucumun içine aldım ve tutarken yumuşak bir iç çektim. Bir an için gözlerimi kapattım, neredeyse eski bir dostun, beni korumak isteyen birinin huzurundaymışım gibi hissettim...

Gümüş bıçağa bakarken dudağımı ısırdım ve başparmağımı kabzaya işlenmiş girdaplı desenin üzerinde gezdirdim.

Yıldız falım bugün gecenin çökmesiyle yaşanacak sıkıntılar konusunda uyarmıştı ve penceremden batmaya başlayan güneşe bakarken hançeri yanıma almanın kötü bir fikir olup olmayacağını düşündüm. Eğer herhangi bir Nymph'e rastlarsam, büyüm felç olursa kendimi savunmak için kullanabilirdim, özellikle de saldırıdan beri mavi ve kırmızı alevleri tekrar çağıramadığım için...

Omuzlarımı silkerek hançeri cebime soktum ve fermuarını kapattım. Bıçağın çağrısını, onu tenimden ayıran malzemenin arasından hâlâ hissedebiliyordum ve bu şekilde yakın olmasının tuhaf bir şekilde rahatlatıcı bir yanı vardı. Zaten onu kullanacak değildim. Sadece yedekti. Her ihtimale karşı.

Birlikte Küre'ye gidebilmek için Sofia'yla ortak salonda buluşmak üzere odamdan çıktım.

Ben geldiğimde orada değildi ve bakışlarım odanın arka köşesinde, pencere kenarında oturan Milton Hubert'e takıldı. Kimse ona bakmıyor ya da onunla konuşmuyordu. Darius'un hazinesini çaldığı için suçu üstlenmesine izin verdiğimden beri onu her gördüğümde olduğu gibi tamamen yalnızdı ve tamamen perişan görünüyordu.

İçim rahatsız edici bir şekilde burkuldu. Milton benim çıplak fotoğraflarımı çekip okulda yayan bir pislikti ama bunun dışında bana karşı hiçbir zaman düşmanca davranmamıştı. Darius'un hazinesini çaldığı için ona kızacağını biliyordum ve Darius'un yakın çevresine biraz anlaşmazlık ve güvensizlik sokmak istemiştim ama fark etmemiştim
tam bir dışlanmışlık haline gelmişti. Bu dışlanma olayı oldukça çarpıktı.

Dudaklarımı büzdüm ve eğer devam etmesini istemiyorsam bu durumla ilgili bir şeyler yapmanın muhtemelen bana bağlı olduğuna karar verdim.

Amaçlı adımlarla odayı geçtim ve Milton'ın karşısındaki sandalyenin arkasında durdum. Şaşkınlıkla bana baktı, etrafta birileri olmalı diye düşünerek etrafına bakındı. Burada konuşmak istediğim başka biri daha
vardı. "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu
tereddütle.
"Oturabilir miyim?" Yine de bir yere oturarak sordum.

Gür bir kaşını bana doğru kaldırdı ve tekrar endişeyle etrafına bakındı.
"Darius benimle konuştuğunu görürse bundan
hoşlanmayacaktır." "Pfft. Darius'un neyi sevdiği
umurumda değil," dedim.
küçümseyerek. "Fark etmemiş olabilirsin ama bana da oldukça tatsız şeyler yaptı. Yani bu konuda aynı gemide olduğumuzu düşünüyorum."

Milton kaşlarını çatarak, "Ben ondan bir şey çalmadım," dedi. "Yemin ederim ben-"

"Ve ben onun aptal tahtını istemiyorum ama gerçek onun umurunda değil, değil mi? Her neyse, bu gerçekten

Onun hakkında. Düşünüyordum da belki sen ve ben yeni bir başlangıç yapabiliriz? Sen bana bir şeyler yaptın, ben de sana..." Seni bu boktan duruma sokmak gibi. "Ama şimdi tüm bunların altına bir çizgi çekebiliriz.
ister misin? Arkadaş olarak yeniden başlamak mı?"

"Neden benimle arkadaş olmak istiyorsun? Darius benimle görüşen herkesin-"

"Darius'un ne düşündüğü umurumda değil, dostum. Onun zaten sevmediği kendi arkadaşlarım var. Seni temin ederim ki
Benim için sorun olmadığını söylersem A.S.S. seni dışlamaz. Ve ben
Bizimle takılmak için parlak bir Ass rozeti takmanıza bile gerek kalmayacağına söz veriyorum."

"Bilmiyorum..." Milton her an huysuz bir Ejderha'nın ortaya çıkmasını bekliyormuş gibi endişeyle etrafına bakındı.

"Seçim senin dostum, ama teklif orada. Bu noktada sana daha fazla ne yapabilir ki zaten? Sana bir zeytin dalı uzatılırken kendini bir köşeye atman aptalca görünüyor." Omuz silktim ve Sofia'nın odaya girdiğini gördüğümde ayağa kalktım.

Giydiği yeni dar siyah elbiseyi gösterirken heyecanla sırıttı ve ben de ona katılmak için hareket ettim.

"Yani bu Diego'nun mu yoksa Tyler'ın mı yararına?" Ben sordum.

"İkisini de söylersem bu beni kötü bir insan mı yapar?" diye sordu ve ben güldüm.

"Tabii ki hayır. Bırak senin için savaşsınlar," diye sırıtarak cesaretlendirdim ve ortak salondan çıkışa doğru yöneldik.

Bize katılmaya karar verip vermediğini görmek için Milton'a baktım ve kararlı bir bakışla ayağa kalkıp karşıya geçti.

Odaya. Ona cesaret verici bir gülümseme sundum ve Sofia Gözlerini bana dikti ve sesini fısıltıya düşürdü. "Bizimle geliyor mu?" diye tısladı. "Eğer Darius görürse-"

"Darius'la ben ilgilenirim," diye cevap verdim. "Ayrıca, düşmanın düşmanım falan."

Sofia hala ikna olmuş görünmüyordu ama bir şey de söylemedi. Milton'ın bize katılması ve The Orb'a doğru yola çıkmamız gibi bir şey.

İçeri girdik ve odanın ortasındaki kırmızı kanepede oturan varislere bakarken yanımdaki Milton'ın üzerindeki gerginliği hissedebiliyordum.

Kolundan tuttum ve onu kalabalığın arasından Ass Club'ın toplandığı odanın sol tarafına doğru yönlendirdim.

Milton başını eğdi, belli ki Ignis Evi Kaptanı'nın dikkatini çekmek istemiyordu ama Darius'a doğru bakınca bu taktiğin işe yaramadığı anlaşıldı. Darius ayağa kalktı ve kafesinden yeni kurtulmuş kızgın bir kaplan gibi bize doğru ilerledi.

"Kahretsin," diye mırıldandım, Milton'ı biraz iterek onu Ass Club'ın güvenliğine doğru teşvik ettim.

Geraldine bizi görünce canlandı ve ayağa fırladı. "Aman Tanrım, ne muazzam bir gün!" diye haykırdı. "Lütfen ilk teklif eden ben olayım-"

"Üzgünüm Geraldine ama halletmem gereken küçük bir durum var," diye araya girdim. "Ben hallederken Milton'a göz kulak olabilir misin?"

"Bu görevi üstlenmek benim için bir onurdur!" diye bağırarak Milton'ı kendine doğru çekti.
Kafamın arkasında bir delik açan ejderha pisliği.

Döndüm ve hızlı adımlarla odayı geçtim, bana yaklaşan Darius'u görmezden geldim ve kendime bir içecek almak için doğruca buz dolabına yöneldim.

Darius bileğimden tutup beni döndürerek yüzünü ona çevirdiği sırada elim pembe limonata şişesinin üzerine kapandı.

"Merhaba," dedim masumca, kocaman gövdesiyle beni sıkıştırırken.

Bu onu şaşırttığı için kaşlarını çattı ve ben yavaşça içkimin kapağını açıp bir yudum aldım.

"Milton'la buraya gelerek ne yapıyorsun?" diye sordu alçak bir sesle, şaşkınlığını üzerinden atmaya çalışırken.

"Kıskandın mı?" Alay ettim.

İnsanlar buz soğutucuya ulaşmaya çalışırken bir kuyruk oluşuyordu ve ben de ona biraz daha yaklaşarak onu hareket etmeye teşvik ettim. Darius'un umurunda değil gibiydi.
ama yine de beni uzaklaştırdı, kaçmadığımdan emin olmak için bir elini sırtıma koydu.

Küre'nin kenarlarında yanan ateşlerden birinin yanındaki köşeye geldiğimizde, "Milton'ın dışlandığını açıkça belirttim," diye hırladı. Bir elini
Sırtımı altın duvara dayadığımda başımın yanındaki duvara baktım ama yüz hatlarımı onun korkutma taktiklerine herhangi bir tepki vermek yerine hafif sıkılmış bir maske haline getirdim.

"Ve bana söyleneni yapmadığımı açıkça belirttim," diye omuz silkerek cevap verdim, elimdeki limonata şişesiyle oynarken ona baktım. "Beni cezalandıracak mısın?"

Darius bana hırladı ve ben de omurgamdan aşağıya doğru yayılan ürpertiye rağmen gülümsedim.

"Herkese böyle hırlıyor musun yoksa ben mi seni çoğu insandan daha çok sinirlendiriyorum?" diye sordum.

"Seni özellikle sinir bozucu buluyorum," diye karşılık verdi. "Ve sanırım bazen derimin altında ne yattığını unutuyorsun."

O bana doğru eğilmeye devam ederken ben de ona şöyle bir baktım, gözlerim ayaklarından tekrar gözlerine kadar uzanıyordu ve omuz silktim.

"Unutmadım," diye cevap verdim. "Benden daha korkunç olduğun için beni itip kakmana izin vermeyeceğim. Senin gazabından kaçmaya çalışmak zaten bana bir fayda sağlamadı, o yüzden
Neden istediğimi yapmayayım ki?"

"Bu ukalalığın yüzünden günün birinde başın benimle derde girecek," diye uyardı.

"Bu bir söz mü?"

Darius gözümü tuttu, hangimizin önce göz kırpacağını görmek ister gibi bana yaklaştı. Ben yerimde durdum,
Kalbim korku ve biraz daha sarhoş edici bir şeyle çarpmaya başladığında ona bakıyordum. Artık geri adım atamazdım ama onun da atmayacağından emindim.

"Milton'ı tekrar göndermeni istiyorum," diye nefes aldı, karanlık bir uyarıydı bu.

"Onun başka arkadaşları olmasına bile izin vermeyecek kadar affetmez misin gerçekten?" Yumuşakça sordum. "Sosyal grubunu ve senin sevgini kaybetmiş olması yeterli değil mi? Bırak dışlanmışlarla takılsın..."

"Neden? Fotoğraflarını paylaştığı için ondan nefret ettiğini sanıyordum. Ona ne olacağını neden umursuyorsun ki?" Darius sesini alçaltarak sordu.

"Belki de insanlardan nefret etmekten hoşlanmıyorumdur," diye cevap verdim. "Belki de sadece onu affetmek ve hayatıma devam etmek istiyorumdur."

"Bunu mu demek istiyorsun?" Darius kaşlarını çattı ve ben de omuz silktim.

"Neden olmasın? Sadece birkaç fotoğraf paylaştı. Onları sildirdim ve bunun için onu cezalandırdım. Bu o gibi değil Elbiselerimi yakan biri ya da beni incitecek başka bir şey yapmış gibi, değil mi? Nefretimi daha çok hak edenlere saklayabilirim."

"O zaman benden nefret mi ediyorsun, Roxy? Yoksa hala beni bunun için yeterince önemsemiyor musun?"

"Yapıp yapmamam seni neden ilgilendiriyor?" Cevap olarak sordum çünkü o anda artık bilmiyordum bile. Onun sıcaklığı tekrar etrafımı sarıyordu ve
ondan uzaklaşırken, ben ona yaklaşıyordum. Tehlike, güç ve ayartmanın en kötü türüydü ama neredeyse
yanmadan önce ne kadar yaklaşabileceğimi öğrenmek istedim.

Birisi yanımızda boğazını temizledi ve ben sanki az önce bir şey yaparken yakalanmışız gibi Darius'tan uzaklaştım. Yanlış bir şey var.

"Bir şey mi unuttunuz, Bay Acrux?" Orion yumuşak bir sesle sordu, bakışları beni süzüyordu.
Duvara.

Darius ona bakmadan, "Burada işim bitmedi," diye cevap verdi ve ben boğazımdaki yumruyu yutarak arkama baktım karanlık gözlerine.

"O zaman cezana süre eklememi ister misin?" Orion ses tonu koyulaşarak sordu.

Darius hayal kırıklığıyla bir nefes verdi ve kulağıma konuşabilmek için bana doğru eğildi. "İşimiz bitmedi, Roxy." Göğsü benimkine sürtündü ve kirli sakalının sert ısırığı çenemi sıyırdı. Geriye doğru kaymaya başladı ama o daha yapamadan kolunu yakaladım, bana merakla bakarken bakışlarını karşıladım, aramızda sadece bir nefes vardı.

"Olmadığımızı biliyorum," diye cevap verdim, dudaklarımın kenarına bir gülümseme yerleşti. "Çünkü bana hâlâ bir bisiklet borçlusun."

Darius geri çekilmeden önce bir kahkaha attı
ve beni bedeninin kafesinden kurtardı. Onun sıcaklığı da geri çekildi ve bu tartışmayı tam olarak göremediğimiz için içimde hafif bir pişmanlık hissiyle uzaklaşmasını izledim.

Orion bana bir kaşını kaldırdı ve ben de ona kaşlarımı çatarak bu yargıya karşılık verdim, o da önce sırıttı
Darius ile ayrılıyor.

Arkadaşlarımı bulmak için hızla odanın diğer ucuna doğru ilerledim ve Darcy'yi her zamanki masamızda gördüğümde gülümsedim.

Varislerin kanepesine baktım ve Caleb'in kucağında oturan, siyah saçları sırtına kadar örülmüş güzel bir kız fark ettim

Parmaklarını boynunda gezdirirken. Gözlerimi yakaladı ve kışkırtıcı bir şekilde gülümsedi, ben de ona gülümsedim. Eğer başka bir kızı ısırarak beni kıskandırabileceğini düşünüyorsa çok yanılıyormuş. İlişkimizin ısırma kısmını bir başkasına devretmekten çok mutluydum.

Darcy'nin karşısındaki yerime çöktüm ve dikkatimi daha fazla dağıtmadan yemeğime gömüldüm. Hava Duruşması çok yorucuydu ve ben şimdiden yarın bir tane daha olacak diye korkuyordum.

"Bu iş bittiğinde ne kadar yorgun olacağımızı bir düşünün. Hesaplaşma işi bitti," diye homurdandım, kremalı makarnayı İtalyanlar tükenecekmiş gibi ağzıma tıkıştırırken.

"Tüm sınavların bu kadar zor olacağını düşünüyor musun?" Darcy sordu.

Geraldine, "Dünya Denemesi sırasında neredeyse pantolonumu ıslattığımı hatırlıyorum," dedi. "O kadar tüyler ürperticiydi ki sonunda neredeyse perma yaptıracaktım."

Bir kahkaha attım ve Milton tereddütle ona katıldı. Milton onun yanında otururken, Milton onu Eşek Kulübü'nün tüm üyeleriyle tanıştırdı ve resmi olarak katılması için ikna etmeye çalıştı. Sudan çıkmış balığa benzediğini söylemek hafif kalırdı ama bir köşede tek başına oturmaya gitmemişti, bu yüzden hayran kulübümüzün hiç kimse olmamasına tercih edilebilir bir arkadaş olduğunu tahmin ettim.
hiç değilse şirket.

"Darius senden ne istedi?" Herkes dikkatini yemeğine verirken Darcy alttan alta sordu.

"Bilmiyorum. Hiçbir zaman gerçekten konuya girmedi. Çoğunlukla Milton'la arkadaş olmamı istemiyor ama sanki onunla hikayenin sadece yarısını konuşuyormuşum gibi geliyor." Omuz silktim
Çünkü başka ne söyleyeceğimi bilemiyordum ve Darcy anlayışla başını salladı.

Caleb göz açıp kapayıncaya kadar aramızda belirdi, masamızın kenarına tünedi ve tırnaklarını inceledi.

"Bir sorunumuz var tatlım," dedi bana, ama tırnaklarını incelemeye devam etti.

"Biliyorum. Akşam yemeğimizin üzerinde oturan bir Vampir var," diye cevap verdim ve Darcy karşılık olarak kıkırdadı.

"Beni öldürüyorsun, bunu biliyor musun?" diye sordu, elini bıraktı ve lacivert gözleriyle beni kıstırdı. "Görmezden geliyorsun
Mesajlarıma cevap vermiyorsun, oyunlarımızı oynamıyorsun, istediğimde beni ziyaret etmiyorsun ve daha da kötüsü arkadaşlarımla gizli randevulara çıkıyorsun."

"Hangi gizli randevular?" Sofia sordu.

"Dün gece Darius'la çıktığını sana söylemedi mi?
Onu malikânesine geri götürdü ve Tanrı bilir neler yaptılar," dedi Caleb.

Geraldine gururla, "Gerçek kraliçelerden birinin boş zamanını o kabadayı ile geçireceğine inanmıyorum," dediğinde rahatsız bir şekilde boğazımı temizledim. Ben de o gece
Onlara Acrux Malikanesi'ndeki gece maceramı anlatacaktım, özellikle de yeni ve parlak bir bisiklet kazanmış olsaydım ama bugün Hava Yarışı'nın çılgınlığı yüzünden henüz fırsat bulamamıştım. Ve

Birkaç kısa cümleyle kolayca açıklayabileceğim bir şey de değildi.

"Eğer bana inanmıyorsanız, bunu kanıtlamak için birlikte çekilmiş bir fotoğraflarını gönderdi." Caleb cebinden Atlas'ını çıkardı
ve Darius'un çektiği ikimizin fotoğrafını herkese gösterdi.

Fotoğrafa bir göz attım ve fotoğrafta ne kadar mutlu bir çift gibi göründüğümüze şaşırdım. Darius başıma bir öpücük kondurmuş, ağzının kenarı sırıtmaya başlamış ve kolu bana sarılmışken ben kameraya bakıyordum, yüzümde gülen bir gülümseme vardı.

Darcy, Caleb'in arkasından bana "Ne oluyor lan?" diye bağırırken, "Bu oldukça yanıltıcı bir resim," dedim.

"Kesinlikle harika bir dizi maskaralık yapmış gibi görünüyorsunuz, Majesteleri!" Geraldine fışkırdı,
bir anda nezaket değiştirdi. "Seksi Ejderha Varisi ile bu kadar samimi olduğunu bilmiyordum!"

"Az önce Darius Acrux'a seksi mi dedin?" Sofia şaşkınlıkla sordu ve Geraldine kızarırken ben bir kahkaha attım.

"Benim de gözlerim var!" dedi savunmacı bir tavırla. "Bu onun Varisler arasında en çekici olduğu anlamına gelmiyor."

Caleb ukalaca, "Belli ki," dedi.

"Hayır. Açıkça görülüyor ki, ağzı sulandıran en yakışıklı yakışıklı unvanı, kara kalpli biri olsa bile Max Rigel'e gidiyor. şeytan. Ama Darius da fena bir ikinci değil," dedi Geraldine, yanaklarını hafif bir kızarıklık kaplamıştı. Sofia gülmeye başladı ve Darcy sırıtışını gizlemek için ağzını kapattı. Diego kesinlikle başka bir yerde olmak istermiş gibi görünüyordu.

"Ne?" Caleb sordu, ben kahkaha atarken kaşları sinirlenerek çatıldı. "Beni üçüncü sıraya mı koyuyorsun?"

"Hayır! Tabii ki hayır!" Geraldine dehşete düşmüş bir ifadeyle yüksek sesle konuştu. "Seth Capella üçüncü olurdu."

Kahkahalarım kontrolden çıkarken sandalyeme geri çöktüm, karnımı tuttum ve Caleb açıkça olduğu gibi iğrenmiş görünmemek için elinden geleni yaptı.

Caleb bir an için ne diyeceğini şaşırmış gibiydi. Belli ki Geraldine'in kendisi hakkındaki değerlendirmesine yanıt vermemenin daha iyi olacağına karar vermişti. Fotoğrafı bana doğru çevirdi ve kaşlarını kaldırdı.

"O zaman küçük randevunu açıklamak ister misin, tatlım?" diye sordu ben neşemi dizginlerken.

"Bu bir randevu değildi," dedim gözlerimi devirerek. "Eminim sana ne yapacağımızı söylemiştir. onaylamamı ister misiniz?"

"O zaman bu fotoğrafta neden bu kadar mutlu görünüyorsun?" diye sordu.

Resme bir kez daha baktım ve haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldım. Bağlamından koparıldığında gerçekten de Birbirimizin arkadaşlığından zevk alıyoruz.

"Haklısın, öyle. Belki de bunu profil fotoğrafım yapmalıyım?" Ben önerdim.

"Kalbimi kırmayı mı hedefliyorsun, tatlım?" Caleb, Atlas'ı tekrar cebine sokarken elini göğsüne koyarak bana sordu.

"Saçmalama. Senin bir kalbin bile yok," diye takıldım.

Caleb bana doğru eğildi ve bilerek gülümsedi. "Adımı bu kadar güçlü bir şekilde defalarca haykırdığını duymamış olsaydım, benden hiç hoşlanmadığını düşünürdüm."

Diego yanımızda spagettisini yerken boğulmaya başladı ve Caleb ona kaşlarını kaldırırken Sofia sırtını sıvazladı.

"Her zaman frijit bakirelerle mi takılırsın yoksa bu örnek için bir istisna mı yaparsın?" Caleb bana fısıltıyla bağırarak sordu ve bu ses herkese ulaştı.

"Benim ana kriterim pislik olmaması, bu yüzden gerçekten yersiz olan sensin." Ona omuz silktim ve o da gülümsedi.

"Gel ve bu gece benimle kal," dedi cesurca, cevabımı beklerken gözümü tuttu.

"Yarınki Su Duruşmamdan önce iyi bir uyku çekmem gerekiyor. Aklınızdaki şeyin çok fazla dinlenmeyi içereceğini sanmıyorum."

"Beni böyle peşinden koşturmaktan hoşlanıyor musun?" diye sordu.

"Tamamen nefret etmiyorum," diye itiraf ettim.

Caleb genişçe gülümsedi ve ayağa kalktı. "O zaman durmayacağımdan emin olabilirsin. Bu gece Cehennem Haftası şakalarına dikkat etmek isteyebilirsin - yine de teklifimi kabul edersen seni güvende tutabilirim." Bana göz kırptı ve göründüğü kadar çabuk kayboldu. Darcy benimle tekrar konuşmak için masanın üzerine eğildi.

"Sence buradan çıkmalı mıyız?" diye sordu,
Seth ve Max'e koltuklarında yeniden katılırken Caleb'a baktı. "Yemin ederim bir şeyler planlıyorlar."

Üç Varis de birbirlerine yaklaşmış, alçak sesle konuşurken bir yandan da odanın etrafına bakışlar fırlatıyorlardı. Yüzlerindeki ifadeler oldukça şüpheli görünüyordu.

"Bu konuda doğru bir fikre sahip olabilirsin," diye kabul ettim.

Arkadaşlarımızla vedalaştık ve yola koyulduk.
Küre'nin arkasına. Giderken üç Varis'e dönüp baktım ve bizi izlediklerini gördüm. Darcy ile bakıştık ve onlardan kaçmak için hızımızı artırdık. Bu Cehennem Haftası olayı kontrolden çıkmaya başlamıştı. Hesaplaşma'yı geçip tekrar normale dönmeyi dört gözle bekliyordum. Buralarda her ne haltsa artık.

Küre'nin içinden bir uluma sesi duyuldu ve hemen ardından Max Rigel'den "Birinci sınıfları toplayın!" çığlığı geldi.

Darcy elimi tuttuğunda ve koşmaya başladığımızda "Kahretsin," diye nefes aldım.

Dünya Gözlemevi ile Mars Laboratuvarı arasındaki karanlık alana vardığımızda, birinci sınıf öğrencilerinden oluşan bir sel Küre'den çığlık çığlığa kaçıyordu. Daha yaşlı öğrenciler siyah pelerinlerinin kapüşonlarını yukarı çekmiş ve beyaz maskelerini takmış halde onları kovalıyordu.

Jüpiter Salonu'nun ötesinde bir ateş duvarı alevlenerek o yöne kaçışı engellediğinde gözlerim fal taşı gibi açıldı, tam o sırada yer ayaklarımızın altında sarsılmaya başladı. O anda
Deprem, birinci sınıf öğrencilerini çamurdan çıkan sarmaşıkların onları tuzağa düşürdüğü yere, ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktürdü.

"Çabuk," diye ısrar ettim, büyük öğrenciler bize yaklaşmaya başlayınca tekrar arkamı döndüm. "Onlar bizi fark etmeden önce buradan defolup gidelim!"

"İyi plan!" Darcy binaların arasından hızla uzaklaştı ve doğruca Ağlayan Ağaç'ın örtüsüne yöneldi.

Ben onun peşinden koşarken adrenalin damarlarımda dolaştı ve Mirasçılar ve diğer öğrenciler Cehennem Haftası şakalarını gerçekleştirirken birinci sınıflar çığlık atmaya devam etti.

"Vegas nereye gitti?" Seth bağırdı ve ben hızımı daha da artırdım.

"Nereye?" Aer House'a doğru koşarken yalvardım. "Eğer odalarımıza geri dönersek bizi bulurlar." Varislerin onlardan kaçmamızı kabul edeceklerini düşünmek istiyordum ama Bunun pek mümkün olduğunu sanmıyorum. Hedef listelerinin en başında biz olurduk ve bizi herkesten daha çok küçük düşürmek isterlerdi.

"Sahile ne dersin?" Biz koşmaya devam ederken Darcy nefes nefese kaldı. "Kimsenin bizi fark edemeyeceği Air Cove'a gidebiliriz.
ve kaosun bitmesini
bekleyebiliriz." "Kulağa bir
plan gibi geliyor," diye kabul
ettim.

Arkamızdan bir çığlık yükseldi ve ikimiz de patika boyunca bize doğru koşan ayak sesleriyle panik içinde döndük.

Başka bir şey söylemeye cesaret edemedik, sadece hızla uzaklaşırken hızımızı artırdık.

Hava Koyu'na giden dik patikadan aşağı indik ve ben Omzumun üzerinden bakma dürtüsüyle savaştım, düşme ihtimalime karşı ayaklarıma dikkat etmem gerekiyordu. Hızla ilerlediğimiz için Tory bile birden fazla kez tökezledi, ama bir şekilde dik durmayı başardık, patikanın dibindeki sahile doğru ilerledik ve sonunda hala takip edilip edilmediğimizi kontrol etmek için durduk.

"Bizi gördüler mi?" Tory nefes nefese kaldı ve ben başımı sallayarak soğuk deniz havasını birkaç ciğerime çektim.

"Hiç sanmıyorum," diye soludum, boğazımdan bir kahkaha yuvarlandı. "Emin olmak için ilerlemeye devam etsek iyi olur. Sahilin şu ucunda Ateş Toprakları'na giden başka bir yol daha var." Elimle işaret ettim ve Tory o yöne doğru ilerlemeye başladı.

Kum ayaklarımızın altında ezildi, arkamızda bir iz bıraktı ve ben durdum, kaşlarımı çatarak patikaya geri dönen ayak izlerimize baktım.

"Tory, bunları bir şekilde saklasak iyi olur."

Cevap vermeyince omzumun üzerinden baktım ve onu sahile doğru kararlı adımlarla ilerlerken buldum.

"Tor!" Arkasından seslendim ama hâlâ arkasına bakmıyordu.

Ne oluyor be? Rüzgar o kadar gürültülü değildi.

Yetişmek için koştum, ayak izlerini bırakıp Varisleri sonsuza dek kaybettiğimizi ummak zorunda kaldım. Kız kardeşimin yanına koştum, kolunu yakaladım, "Ne oldu?"

Ellerine baktım, Darius'un odasından çaldığı garip gümüş hançeri avucunun içinde gördüm.

"Bana rehberlik ediyor, sanırım bana bir şey göstermek istiyor," dedi Tory, beni dürttü ve sahilde aceleyle ilerlemeye başladı.

Onu takip ederken kalbim daha hızlı atıyordu. "Bunun kulağa ne kadar çılgınca geldiğinin farkında mısın?"

"Evet ama..." diye devam etti ve hızını artırdı.

Peşinden koşarken içim içimi yiyordu. "Ürkütücü bir bıçağın dürtülerini takip etmenin gerçekten iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Cevap vermedi, uçurumun duvarına doğru ilerledi ve parmaklarını duvarda gezdirdi. "Sanırım görmemize izin verecek," diye mırıldandı.

"Neyi gördün mü? Beni korkutmaya başlıyorsun." Onu tekrar durdurmaya çalıştım ama elini uçurumun duvarında gezdirirken bir şey arıyor gibi görünerek metodik bir şekilde ilerledi.

Aniden durdu ve ben de bıçağı elinden çekmeyi planlayarak bileğini yakaladım.

"İşte," diye fısıldadı, hançeri kaldırdı ve kayanın üzerine bıçak gibi ürkütücü derecede kasıtlı çizgiler çizdi

elini yönlendiriyordu.

Duvar tamamen kaybolunca ağzım açık kaldı. Kubbeli çatısı olan bir mağaranın içine bakıyorduk; tavandan sarkan sarkıtlar elmas gibi parlıyordu.

Ama beni en çok şok eden şey bu değildi.

İçeride kalbimi yerinden çıkaran insanlar duruyordu. Darius ve Orion birbirleriyle konuşurken bizi görmemiş gibi görünüyorlardı, denizin hırçın havası

saçlarını bir parça karıştırmak.

"Bizi göremezler," diye fısıldayarak onayladı Tory ve ben gözbebeklerinin aşırı derecede büyüdüğünü fark ettim.

Hâlâ o hançeri elinden almak istiyordum ama Orion'un Ateş Varisi'yle tam olarak neden burada olduğunu öğrenme isteğime de karşı koyamıyordum.

Darius'un alnında boncuk boncuk ter vardı ve elini alnına götürerek Orion'un önünde adım atmaya başladı. "Bir dahaki sefere ben alırım.

zaman."

"Rahatlaman gerek," dedi Orion sabırla. "Onu salt öfkeyle kontrol edemezsin. İradeni kullanmalısın."

"Biliyorum, biliyorum," diye tükürdü Darius, ayaklarının dibindeki bir taşı tekmeleyip yere savurarak.

Orion öne doğru kayarak onu kendine doğru çekti ve yüzüne doğru eğildi. "Onun gitmesini istiyorsun, değil mi? Sen?"

"Evet," diye içini çekti Darius, omuzlarındaki gerginlik uçup gitmişti. "İstediğimi biliyorsun."

"O zaman odaklan." Orion onu bir adım geriye itti ve Darius boynunu döndürerek ayaklarını ona doğru uzattı.

Orion birkaç adım geri çekildi ve yerden bir şey aldı. Beyazdı ve parlıyordu.

Bir kemiğe benzediğinden şüpheleniyordum, onu görünce tüylerim diken diken oldu. "Bu Fae'nin gücünü kullanabilirsin. Yapabileceğini biliyorum, bunu daha önce de yaptın."

"Sadece bir dakikalığına," dedi Darius ve ne hakkında konuştuklarını anlamaya çalışarak kaşlarımı çattım.

"Bir dakika sana bir fikir vermek için ihtiyacın olan tek şey olabilir.

avantaj," diye mırıldandı Orion ve Darius'un gözleri karanlıkla kaplanmıştı. Bir an için bakışlarımı ondan ayıramadım. Öfkeli olmaktan öte, intikamcı görünüyordu; havanın kendisine karışmış gibi görünen derin, soğuk bir nefretle doluydu.

"Bana tekrar göster," diye nefes aldı Darius ve Orion başını salladı.

Ellerini kemiğin üzerinde gezdirirken kopuk görünüyordu ve fısıltıyla konuştuğunu tahmin ettiğim bir dilde Latince. "Chiedo al buio di disturbare questo corpo dalla pace e di mettere la sua magia nel mio sangue."

Hava soğumuş ve gölgeler kalınlaşmış gibiydi. Mağaranın her köşesinde. Omurgamı bir ürperti kapladı ve Orion kemiği bir silah gibi kullanarak önüne kaldırdığında içgüdüsel olarak Tory'ye yaklaştım.

Darius'un yüzü izlerken tam bir konsantrasyon içinde sabitlenmişti ve bunun bir tür bire bir eğitim olduğunu hissettim. Ama burada saklanma şekilleri, bunun kesinlikle Zodiac'ın müfredatının bir parçası olmadığından emin olmamı sağladı.

Kemik sanki içinde bir ateş yanıyormuş gibi parlıyordu ve alevler

aniden patlayarak canlandı. Orion bir

Acıdan tısladı ama alevler derisini yalarken onu sıkıca kavradı. Kemik boyunca geri çekildiler ve Orion elini bıraktı, böylece ateş avucunda dalgalanmaya devam etti. Çenesi sertleşti ve gözleri etraflarını saran gölgelerle birlikte titredi.
Kalbim pır pır etti
Kontrolsüzce ama bakışlarımı ayıramıyordum.

"Yap şunu," dedi Darius, bir ayağından diğerine geçerken heyecanlı görünüyordu.

Orion elini ateşin etrafına kapadı ve söndürdü. Bir şeye hazırlanıyor gibi göründükleri için ikisi arasında bakışarak bekledim.

Orion'dan dalgalar halinde ısı yayılıyordu ama bu hiç mantıklı değildi. Ateş elementine sahip değildi. Elleri havaya kalktı ve Darius da aynı anda avuçlarını açarak etrafına muazzam bir su kalkanı ördü. Orion'un avuçlarından ateş patladı ve ben bir adım geriye tökezledim, öfkeli, bükülen Element beni tamamen şoke etti.
Darius'un kalkanının üzerinden aktı. Alevler onu korkunç bir güçle dövdü ve sonunda ardında buhar bulutları bırakarak söndü.

Orion ellerini bıraktı, gözlerini ovuşturdu, omuzları titriyordu. Kalbim titredi ve ona gitme isteği duydum - eğer bu tamamen çılgınca olmasaydı.

Darius onun yerine yanına gitti ve ensesini avuçladı. "İşte."
Gözlerini kapattı ve paylaştıklarını hissettim.
Orion bir büyü yaparken hissedebiliyordum ama göremiyordum. Sonuç olarak gölgeler çekildi ve gözlerindeki karanlık da kayboldu.

Tory ile bakıştık ve sözsüz bir şekilde
biraz daha kalmak. Ne izlediğimizi öğrenmek için. Orion ateş elementini nasıl kullanmıştı? Elementi ölü bir Fae'nin kemiğinden mi almıştı? Ve nerede
O kemiği nereden buldu?

"Şimdi de sen." Orion kemiği Darius'a uzattı ve o da kararlı bir ifadeyle başını salladı. "Bu Fae'nin sadece ateşi vardı ama güçlüydüler. Kendi alevlerine çok fazla güç katacaktır."

Darius başını salladı, elini kemiğin üzerinde gezdirirken Orion'un yaptığını taklit etti ve Latince kelimeleri mırıldandı. Gölgeler tekrar içeri girdi ve kalbim sıkıştı.
Aynı karanlık Darius'un üzerine çöktü, sanki derisinin altına sızıyor gibiydi. Kemik boyunca ateş parladı ve onu avucunun içine çekti, gözleri konsantrasyonla kapandı.

Orion sanki kötü bir şey olmasını bekliyormuş gibi ellerini kaldırarak ona baktı.

Darius bir kez sarsıldı, omuzları titriyordu.

"İçinde tut. Ne kadar doğal olmayan bir his olsa da gücünle birleşmesine izin ver," diye talimat verdi Orion.

Darius karnını tutarken kusacakmış gibi görünüyordu, sonra kemiği bir takırtıyla yere düşürdü.

"Darius?" Orion bir adım daha yaklaştı.

Darius bir elini kaldırdı ve gözleri açılarak içlerinde dönen bir karanlık fırtınasını ortaya çıkardı. Yüzünde bir sırıtma belirdi ve Darius kobra şeklinde devasa bir ateş püskürtürken Orion da etrafına bir hava kubbesi ördü. Mağaranın kenarlarına dolanarak mağarayı doldurdu, devasa vücudu sürünerek dalgalanıyor, gözleri kıpkırmızı parlıyordu.

Başını kaldırdığında Orion yukarı baktı ve aşağı doğru hamle yapıp kalkanına çarptığında gerçek korku beni buldu. Orion gülmeye başladı ve alevli canavar kalkanının etrafına daha sıkı sarılıp binlerce kor halinde uçup giderken ben de rahatladım.

Darius'un yanına koştu ve bu çılgın süreci sona erdirmek için gerekli olan büyüyü yaparken elini omzuna koydu.

"Başardın amına koyayım." Orion onu kucaklamak için sürükledi ve Darius da kollarını ona doladığında aralarındaki bağın gücünü görebiliyordum. Bir Ejderha ve bir Vampir birbirine bağlanmıştı. Ve bunun onları birbirine bağlayan Muhafız işaretinden daha derin olduğundan emindim.

Darius duvarlarda yankılanan bir tezahürat yaptı,
Orion onu serbest bırakırken başını çatıya doğru eğdi.

"Bırak da şimdi beni yenmeye çalışsın, ha Lance?"

Kükredi
Orion yine güldü, mağaranın zeminine indi ve önündeki sırt çantasını çekiştirdi.

"Bir kere yaptın. Ustalaştığını kabul etmeden önce bunu elli kez görmek istiyorum," dedi Orion sırıtarak. Darius göğsünü kabartarak onun yanına, yere doğru ilerledi.

"Sakin ol."

Orion sırt çantasından bir şey çıkararak, "Evet, sadece üç ayını aldı," diye alay etti. Aralarına ahşap bir kutu yerleştirdi, çevirerek açtı ve üstlerinde Solarian PitBall Ligi yazılı kartların olduğu bir ekran ortaya çıktı. İçine uzanıp tabanında gizli bir bölme açtığında kaşlarımı çattım. O açtıkça nefes alışım hızlandı.

ince gümüş bir bıçak ve dört küçük kemik aldı. Bu Bıçak Tory'nin elindekinin aynısıydı ve sorgulayan bir bakışla ona döndüm.

Cevap olarak omuz silkti ve ben izlemek için geri döndüğümde dilim ağırlaştı.

Orion kutuyu kenara itti ve dört kemiği bir sıra halinde aralarına yerleştirdi. Sonra cebinden bir şey çıkardı ve kemiklerin arasına zümrüt bir ejderha süsü yerleştirirken kaşlarımı çattım.

Elindeki kılıçla oynarken Darius'a sert bir ifadeyle baktı. "Sana verdiğimi hâlâ bulamadın mı?"

Kalbim sarsıldı. Orion mu vermişti? Ne içindi ki?

"Hayır. Milton hazinemin geri kalanını bir yere saklamış olmalı. Ama hala kendisinin yapmadığına dair uyduruk hikayesine sadık kalıyor."

"Belki de yapmamıştır?" Orion önerdi ve içim huzursuzca sızladı.

"Birinin ona gönderdiğini söyledi. Büyükannesi ya da onun gibi bir şey. Yalan söylediğini düşündüm ama..." Yüz hatları düşünceli bir ifadeye büründü ve Tory gergin bir şekilde yanıma kaydı. "Belki de biri göndermiştir."

"O hançeri çalan her kimse, onu bulduğumuzda bedelini ödeyecek," diye homurdandı Orion ve içimi bir korku kapladı. Lanet olsun, asla öğrenemezler.

Darius başıyla onayladıktan sonra Orion'un elindeki bıçağı işaret etti. "Haydi, benim müşfik babamın neyin peşinde olduğunu öğrenelim."

Orion bıçağın ucunu bileğine dayadı, sonra avucunun ortasına bir çizgi çizdi, nefesim kesildi. Kan sızdı ve elini yumruk haline getirerek Darius'a uzattı.
hemen süreci kopyaladılar. Ellerini kemiklerin üzerinde tutup sıkarak kanın kemiklerin üzerine damlamasını sağladılar.
onları. İkisi de zevk dolu bir nefes aldıktan sonra gözleri kapandı ve elleri kucaklarına düştü.

"Neler oluyor?" Şaşkınlık içinde nefes aldım.

Tory yanımda aynı coşku sesini çıkardı ve ben de telaşla ona döndüm. Elindeki uzun yarayı gördüğümde panik keskin pençeleriyle beni sardı. Hâlâ bıçakla kendini kesiyordu, gözleri kapalıydı ve
Kolunun iç kısmında derin bir çizgi açarken yüzünde sarhoşluk vardı. Ön kolunun iç kısmı boyunca ikinci bir kesik açıp kanı ayaklarımızın dibindeki kuma dökerken bıçağı yakalamaya çalışarak öne atıldım.

"Tory!" Tamamen bayılıp yere yığılırken bağırdım.
Kafasını bir kayaya çarpmadan hemen önce onu yakaladım ve ellerimi yaranın üzerine kenetleyerek
Kanama. Çok fazla kan vardı, cildini, kıyafetlerini ve beni kırmızıya boyuyordu.

Korku damarlarımda hızla dolaştı ve beni tamamen boğdu. "UYAN!"

Lanet olsun, kan büyüsü iyi hissettirdi. Her yaptığımda, yemin ederim daha da iyi oluyordu. Sorun odaklanmaktı. Kara büyü kullanmak ölümcüldü. Ne olduğunu bile anlayamadan kan kaybından ölebilirdim.

Büyümü etrafımı saran karanlığa çektim,
Beni kendisiyle birlikte götürmek isteyen gölge duvarını itiyordum. Çekiştiriyor, cezbediyor ve saf mutluluk vaatleri söylüyordu ama o tarafa gidersem bir daha asla geri dönemeyecektim.

Bariyeri aştığımda Darius'un beni takip ettiğini hissettim ve garip bir gıdıklanma hissi bir an için yanımızda başka bir varlığın da olduğunu düşündürdü.

Damarlarımdaki coşku hissinin tatlı etkisi hafifledikçe, görüşüm netleşti ve kendimizi bulduk
arnavut kaldırımlı karanlık bir sokakta, uzun bir çitin yanında duruyordum. Kalbim hatırlamakla çarpıyordu. Bu eski yolu biliyordum. Acrux malikânesinin doğusunda, duvarlarının hemen ötesindeydik. Bu da Lionel'ın yıldız tozuyla bir ziyaretçi beklediği anlamına geliyordu.

Yakın geçmişte olduğumuzu hissedebiliyordum, buraya o pejmürde ejderha süsüyle olan bağlantısı ve ikimizin de onun neyin peşinde olduğunu öğrenme isteği tarafından yönlendirilmiştik.

Bu, geçmiş zamanın gölgesinden başka bir şey değildi. Dünyanın kenarları bir sis gibi bulanıklaştı ve eğer odaklanırsam
bir noktada çok uzun süre kalınca elimden kayıp gitti. Yine de Lionel'ı bulmak için burada beklememiz gerekiyordu. Babası ilerideki köşeyi döner dönmez Darius yanıma geldi. Lionel ilerliyordu, koyu renkli pelerini hareket ettikçe arkasından savruluyor, güçlü gövdesi ay tarafından haleleniyordu.

Önünde yıldızlar gibi parıldayan atmosferin içinden uzun boylu bir adam çıktı ve elini dalgalı siyah saçlarının üzerinde gezdirdi. Yüzünü bir anda hafızama kaydettim; ince bıyığından kıvrık üst dudağına kadar her şeyi.
Koyu yeşil bir palto giymiş ve moda anlayışından yoksun olduğunu gösteren kırmızı bir atkı örmüştü. Başını eğdi, ancak bu hareket biraz alaycı göründü. "Bay Acrux."

"Yüce Lord Acrux," diye hırladı Lionel. "Onu getirdin mi? Seni o okula sırf zamanımı boşa harcamak için sokmadım." O
Beklentiyle elini uzattı.

"Ve ben bu ittifakı zamanımı boşa harcamak için kurmadım," diye homurdandı adam aynı derecede tehlikeli bir ses tonuyla.

"Bu iş tek taraflı olmaya başladı, Alejandro. Sen ve değersiz ailen istediğimi yapmazsanız ne işe yararsınız?" Lionel dudak büktü ve Alejandro elini cebine attı.

Kalın bir zarf çıkardı ve Vega İkizleri'nin kişisel dosyasını

tanıdığımda gözlerim kısıldı. Onları bulmak için Dünya'ya gitmeden önce baştan sona okumuştum. Hatta içinde bir

Üzerinde benim bıraktığım kahve fincanı lekesi vardı. Doğuştan gelen haklarıyla ilgili her şey o belgenin içindeydi. Ve kesinlikle Lionel Acrux'un ellerine ait değildi. Nova'nın ofisinde sıkı sıkıya kilitlenmişti.

"İşte." Alejandro onu Lionel'a doğru itti.

Bu anıya gerçekten adım atıp eli etrafına dolanmadan önce müdahale etmeliydim. Bundan ona yardımcı olacak ne öğrenebileceğini bilmiyordum ama içimden bir ses bunun iyi bir şey olmadığını söylüyordu.

Darius'a baktım ve arkasında duran lanet olası Tory Vega'yı gördüğümde kalbim son sürat çarptı.

Gözleri benimkilere kilitlendi, yüzü bir hayaletinki kadar solgundu.

Bana baktı, sonra Darius'a ve ötesindeki adamlara baktı, neden burada olduğuna dair tamamen şaşkın görünüyordu. Bu ikimiz için de geçerli!

"NE OLUYOR LAN!?" diye bağırdım ve hem onun hem de Darius'un sıçramasına neden oldum. Hatıralar sis gibi dönüp dururken yanağıma bir şey çarptı ve kafatasımda bir acı dalgası belirdi.

Bir darbe daha geldi ve gözümü kırpıştırdım, şiddetli bir şekilde görüntüden sıyrıldım, Darcy'yi üstümde buldum, kızarmış avucu beni tekrar tokatlamak için kalkmıştı.

"Lanet olsun - ne? Neler oluyor?!" Bana tekrar vuramadan elini tutarak kükredim. Gözleri yaşlarla parlıyordu ve bazıları yanaklarından aşağı dökülmüştü. Kesinlikle giremeyeceği bir mağarada bana sarılmış olduğunu fark ettiğimde içimi binlerce korkunç endişe kapladı. Onsuz olmaz-

Onu yerde gördüğümde ağzım dehşet içinde açıldı. Hançer. Darius'un hançeri. Yanında da Tory vardı, kolu Darcy'nin ceketine sarılmıştı.

Kan birikintisi.

"Ona yardım edin!" Darcy yalvardı, üzerimden kalktı ve beni kız kardeşinin yanına sürükledi. Darius'a bir bakış attım, İmgelemden uyandığında kolumdaki Leo izi garip bir şekilde titreşiyordu.

Gözleri Tory'ye kaydı ve küfrederek öne atılıp onu kollarının arasına aldı. "Lance!" diye bağırdı.

Yanında dizlerimin üzerine çöktüm, Darcy'nin ceketini kaptığım gibi dişlerimin arasından küfrederek elindeki ve kolundaki derin yaraları buldum.

"Bu nasıl oldu?" Darcy'ye bağırdım, ellerimi kız kardeşinin tenine dayadım ve sahip olduğum tüm sihirle onu iyileştirdim.

Asil bir Vega Varisi benim ellerimde ölmeyecek. Burada değil. Bu lanet yerde değil. Ve sadece tek bir lanet şeyle açıklanabilecek bir yarayla değil.

Darcy diğer elini tuttu ve parmaklarını boynuna bastırarak nabzını yokladı. Bir tane hissettiğinde öne doğru eğildi, ama yine de duyabiliyordum, her saniye daha yumuşak ve daha yumuşak davul çalıyordu. Darcy'nin yüzündeki çaresiz acıyı bastırmaya ve kız kardeşini kurtarmaya odaklanmaya çalışırken midem çekiştirip duruyordu.

Darcy başını bana doğru sallayarak, "Bunu o hançer yaptı," dedi. At. Bana.

"Bunu kendi kendine yaptı. O hançerin ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bir fikrin var mı?" Ben tersleyince Darcy de çenesini tutarak bana ters ters baktı.

"Açıkçası, seni pislik," diye hırladı ve ben de karşılık vermek için ısırdım. Tory sağlam ve iyi olduğunda, o zaman öfkemin tüm gücünü alacaklardı. Ve onlar da
O hançere elimi sürdüğüm için çok pişmanım.

Eğer onlar aldıysa, bu demektir ki.

"Odaklan!" Darius bana bağırdı ve başımı kaldırıp baktığımda gözlerinde saf bir panik gördüm, aklı kollarındaki kızdan başka bir şeyde değildi.

"Yapacağım," diye söz verdim, iyileştirici sihir dalgalar halinde içimden akıyor ve son güç rezervlerimi ortaya çıkarıyordu.

Yaraları elimin altında iyileşirken Tory nefesini tuttu. Başımı kaldırdım ve bakışlarım Darcy'ninkilere çarptı.

"Hançeri nereden buldun Mavi?" Sesim bir
Onu cezbetmek için ölümcül yumuşak bir tuzak kurdum ve o da endişeyle bakışlarımdan kaçarak kız kardeşini kontrol etmek için eğildi. Darius onu göğsüne bastırdı, bilincini bedenine geri çekmeye odaklanırken gözleri kapalıydı, açıkça ne söylediğimizden habersizdi.

"Nereye?" Hırladım ve sonunda bakışları tekrar benimkiyle buluşmak için yukarı döndü, alt dudağı öfke ya da korkuyla titriyordu.
Belki ikisi de.

"Tam olarak nerede olduğunu biliyorsun," diye fısıldadı. "Ama az önce seni yaparken gördüklerimizden sonra bizi gerçekten cezalandıracak durumda mısın Lance?"

Öyle bir dehşet kafesine h**apsolmuştum ki** nefes alamıyor, düşünemiyor, yardım için çığlık bile atamıyordum.

Kalbim kaburgalarıma çarpıyor, boşluğun kenarında titrerken ölümcül bir kreşendoya doğru koşuyordu.

Karanlık beni çağırıyor, kokuşmuş bir nefesin arkasından adımı fısıldıyordu. Beni istiyordu. Beni arzuluyordu.
Ve benim de derin, gizli bir parçam bunu istiyordu. Kötülük, dehşet ve ebedi alevlerdi ama ruhumun en diplerinde bir parçam da tıpkı onlar gibi olmak istiyordu. Üzerinde yüzen bir güç vaadi vardı
havanın tadı, beni içine çekiyor, beni teşvik ediyor.

Ona uzandım ve kolum öyle bir acıyla alevlendi ki yoğun ve kör ediciydi. Sanki kim olduğumun özü en derin kesikten çekilip çıkarılıyordu.
etim boyunca.

Gölgelerde bir şey beni bekliyordu. Adımı bilen bir şey. Bana sahip olmak isteyen bir şey.

Ondan uzaklaşmaya çalıştıkça ıstırabım arttı ama durakladığımda azaldı. Karanlıktaki dehşete biraz daha yaklaştım ve derimin altından kıvranan bir güç kaydı.

Gölgelerle flört ediyordum ve temel bir yanım bundan hoşlanıyordu, bunu istiyordu... buna ihtiyaç duyuyordu.

Uzandım, gölgeler parmak uçlarıma dolanırken, benimle bir olmak isterken, onlara katılmamı, onlara gitmemi isterken neden yapmayacağıma dair tüm hislerimi kaybettim. Ve bir an için onların çağrısına neden isteyerek cevap vermediğimi anlayamadım...

Karanlığın kenarları arasında kaymak için bir hamle yaptığımda, sırtımda derin bir sıcaklık büyüdü ve zihnimin yüzeyinde bir şey dans etti.

Ben hareketsiz kaldım ve gölgeler beni ele geçirmek için çaresizce kıvranıp feryat ettiler. Ama ateş beni geri çekti.

Bakışlarımı karanlıktan ayırarak döndüm ve arkamdaki alevlerin devasa, altın bir Ejderha şeklinde parlak ve şiddetli bir şekilde yandığını gördüm.

Ona uzandığımda gözlerim büyüdü ve dünya tekrar üzerime çökerken saf, tuzlu havadan bir nefes dudaklarımdan yuvarlandı.

Acı bana saldırırken inledim, kolumdaki ıstırap gerçeklik yaklaştıkça keskinleşti.

Darcy yakınlarda bir yerde hıçkırarak ağlıyordu. Biri elimi tutuyor ve etimin altına iyileştirici büyü yapıyordu. Ama neredeyse tüm dikkatim adamın üzerindeydi.
Beni kollarında tutuyordu.

Darius bana bakıyordu, saçlarımı yüzümden uzaklaştırırken gözleri panikten çılgına dönmüştü.

Bir şeyler söylüyordu ve onu dinleyebilmek için kulaklarımdaki yankıyı bir kenara itmem bir anımı aldı.

"-beni mahveder. O yüzden sakın onlara teslim olmaya kalkma. Gerekirse seni gölgelerin içine kadar takip eder ve tekme tokat onlardan uzaklaştırırım. Çünkü sana sahip olamazlar. Alamazlar amına koyayım."

"Darius?" Şaşkınlıkla sordum, uyanık olduğumu fark etmiş gibi göründüğünde ve tiradı sona erdiğinde kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Döndün mü?" diye sordu, parmaklarını yüzümün çizgilerinde gezdirirken sesi kırıldı.

Buraya nasıl geldiğimi hatırlamaya çalışarak kaşlarımı çattım. Onun ötesine baktığımda Darcy ve Orion'un endişeyle bana baktıklarını gördüm.

Gelgit onların ötesindeki kıyıya çarpıyordu ve ben yarı ıslak kumun üzerinde yarı Darius'un kollarında yatıyordum.

"Bu da neydi böyle?" Darcy panik içinde sesini yükselterek sordu.

Buraya nasıl geldiğimi hatırlamak için mücadele ettim ve birden mağaradaki ikisini, söyledikleri sözleri ve hançerin kulağıma fısıldayarak onu kullanmam için bana yalvarışını hatırladım. Hayal meyal iki kişi daha gördüğümü hatırladım. ama bu sadece bir an sürmüştü. "Lionel neden Diego'nun amcasıyla birlikteydi?" Şaşkınlıkla mırıldandım ve Darcy endişeyle kaşlarını çattı.

Darius ve Orion bakıştılar, aralarında sessiz bir konuşma geçti ama bana hiçbir şey söylemediler.

Kolumu kaldırdım ve orada hissettiğim hassasiyetten dolayı irkildim.

Etim kan içindeydi ama yaralarım yoktu. "Ben... o şey

kendimi kesmeme neden oldu," dedim kaşlarımı çatarak. Kulağa ne kadar çılgınca gelse de doğru olduğunu biliyordum.

"Ne şeyi?" Darius sordu. "Kara büyü yapmayı nasıl başardın-"

"Onda bu vardı," dedi Orion ve Darius'un yatak odasını yaktığım gece oradan aldığım gümüş hançeri uzattı.

"Bir bıçak bir insanın kendini bu şekilde kesmesine neden olamaz!" Darcy homurdandı. "Bu da ne böyle?"

"Bunu nereden buldun?" Darius sordu, beni tutuşu rahatlatıcı olmaktan çıkıp dizginleyici bir hal almıştı.

"I..." Onunla Orion'un arasına baktım, ne yaptığımı ele vermeden bunu nasıl açıklayacağımı merak ediyordum ama Darius'tan akan sıcaklıktan, çoktan anladığı hissine kapıldım.

Geriye doğru sıçradım ve Darius oturmama izin verdi ama beni bırakmadı, bileğimi yakaladı ve karanlık bakışlarıyla beni sabitledi.

"O hançeri nereden bulduğunu söyle bana Roxy," diye hırladı.

Bileğimi kavrayışı acı verecek kadar sıkılaştı ve ben de bu sert muamele karşısında irkilerek geri çekilmeye çalıştım. Beni tutmak için kolumu çekti ve birden aklıma beni o yüzme havuzuna sürüklerken nasıl tuttuğu geldi.

Ondan tekrar uzaklaşmaya çalışırken kalbim korkuyla çarptı, kendimi tekrar bu canavarın merhametinde bulduğumda göğsümden buz parçaları geçti. Neden onun kollarında güvende hissederek uyanmıştım? Bunu bana yapan oydu. O hançer onundu ve her ne haltsa karanlıktı. Hiç şüphem yoktu ki o gölgeler beni ele geçirmiş olsaydı şimdiye kadar yardımın ötesine geçmiş olurdum.

"Bırak beni," dedim ama parmaklarını üzerimden çekmeye çalışırken Darius diğer bileğimi yakaladı.

Beni kendine çekti, nefesi benimkine karıştı. Göğsünde derin bir hırıltı yankılandı ve gözleri sürüngen yarıklarına dönüştü.

"O hançeri nereden buldun?!" diye bağırdı ve içime bir korku dalgası yayıldı.

"Bırakın onu!" Darcy talep etti ama Orion onu belinden yakaladı ve benim de cevabımı beklerken bizden uzak tuttu.

Ama korkuya yenik düşüp ona ne söyleyecektim? bilmek istedi. Ölümün kıyısından dönmüştüm ve bu yine onun hatasıydı. Benim de kendime göre bazı sorularım vardı.

"Bu lanet şey de ne?" Hırladım. "Bana bunu yaptırdı. Lanet olası kolumu kesip açtırdı ve beni yutması için lanet olası kâbuslara vermeye çalıştı. Neden böyle bir şeye sahipsin? Senin derdin ne lan?"

Darius'un beni kavrayışı o kadar sertleşti ki dudaklarımdan acı dolu bir nefes kaçtı ama geri adım atmadım.

Darcy Orion'un elinden kurtulmaya çalışıyordu ama Orion bana dikkatle bakıyor ve sanki onun kendisine karşı koyduğunu hissetmiyormuş gibi Darcy'yi kollarının arasında kilitli tutuyordu. Beni bir Ejderha'nın merhametine bırakan zeki bir öğretmendi.

"Lanet olası cevabımı istiyorum, Roxy!" Darius bağırdı. "Onu benim odamdan mı çaldın? O lanet ateşi sen mi yaktın?!"

Öfkesinden ürktüm ve onu benden uzaklaştırmak için bedenimden vahşi bir büyü fırlattım. Hava dalgası bir kasırga gücüyle ona çarptı ve Orion ile Darcy de ayaklarından yere düştü. Her nasılsa Darius
beni tutmayı başardı ve havada savrulurken çığlık attım.

Yere düştüğümüzde Darius'un üstüne düştüm ama o hiç istifini bozmadı, beni etrafında döndürdü ve
üstüme çıkarken beni tekrar ıslak kuma gömdü.

Her iki bileğimi de kocaman ellerinden biriyle yakaladı ve başımın üstündeki kuma sabitledi. Boştaki elinden ateşten sarmallar fırladı, kollarımdan yukarı doğru dolanarak
Bana doğru hırlarken başımın üstünde kilitli tutuyordu.

Başımı kaldırıp ona baktığımda kalbim umutsuz ve panik içinde çarpıyordu; yüz hatları, arkasındaki gökyüzünde alçakta asılı duran parlak ayın gölgesinde kalmıştı.

Darius üzerime otururken ağırlığını kalçalarıma verdi, beni ıslak kumun içine doğru itti ve bir elini boğazıma doladı. Herhangi bir baskı uygulamadı ama tutuşu

Hayatımı ellerinde tuttuğunu bilmem için yeterliydi ve saf dehşet içime akarak beni büyüsünden daha etkili bir şekilde yerime sabitledi.

Darcy, Orion'a onu serbest bırakması için bağırıyordu ama ben şu anda kızgın olan Ejderha'dan başka bir yere bakamıyordum.

Beni gerçekten öldürecekmiş gibi görünüyordu.

"Odama girip o hançeri sen mi çaldın?" diye sordu, sesi alçak ve yırtıcıydı.

Kalbim çarpıyordu, korku canlı bir şey gibi uzuvlarımı yalıyordu ama ruhumun derinliklerinde bir meydan okuma kıvılcımı güçlü bir şekilde yanıyordu. Evet, beni merhametine bırakmıştı. Evet, beni dövmüştü. Ama beni asla kıramayacaktı. Ve sonra

Bana yaptığı her şeye rağmen, şimdi onun altında ezilmeyi reddediyorum.

"Buradaki ilk günümde üzerimdeki kıyafetleri yaktın. Bu okuldaki her pisliği hayatımı cehenneme çevirmeleri için cesaretlendirdin. Fırsat bulduğunuz her saniye bana işkence ve eziyet ettiniz ve bunu yaparken güldünüz. En derin korkumu aldın ve beni o havuza sürükledin, böylece beni onu yeniden yaşamaya zorlayabilecektin ve neredeyse beni öldürüyordun," diye tısladım, ona karşı hissettiğim tüm nefretin tüm zehri açık bir yaraymış gibi içimden akıyordu. "Yani evet. Lanet olası odana girdim ve değerli eşyalarını çaldım.

Ben oradayken lanet hazineyi ve o psikopat hançeri. Sonra sahip olduğun diğer tüm altınları erittim ve geri kalanını yakmaları için alevlere yalvardım. Ve bunu yaparken kahkahalarla güldüm. En azından bunu hak etmiştin. Ve bunu gözümü kırpmadan tekrar yaparım."

Darius'un bedeninden ölümcül bir öfke akarken sessizlik çınladı. Parmakları boğazımda neredeyse fark edilemeyecek kadar sıkılaştı ama uzuvlarım yapabileceklerini bekleyerek gerildi. Dehşet vücudumda kıvranmaya başladı, beni bütünüyle yuttu ve merhametiyle kumda yatmam için tükürdü ama yine de ona baktım. Zaten onu durdurmak için yapabileceğim bir şey yoktu ve korkumu görmesine izin vermeyecektim.

Darius bana dişlerini gösterdi, dudaklarının arasından ölümcül bir hırıltı çıkarken duman yayılıyordu.

"Darius," diye uyardı Orion, ama şiddeti görebiliyordum. Önümdeki yaratığın gözlerinde bir ışık belirdi ve onu duyamayacağımı anladım.

Büyük bir kükreme koptu ve Darcy meydan okurcasına çığlık atıp üzerimden atılmadan yarım saniye önce beni kavrayışı sıkılaştı.

Darius'un ateş büyüsünün kontrolünü kaybetmesi ve Darcy'nin hava saldırısının gücüyle uçurumun duvarına çarpması üzerine şaşkınlıkla nefes aldım.

Anında ayağa kalktı, ölümcül bir alev topu
Ellerinde canlanıyordu. Orion lanetledi ve yarım santimlik bir kalkan fırlatırken büyüsünün üzerimden kaydığını hissettim. Alevler onunla çarpışmadan bir saniye önce, kırmızı ve turuncu bir kavis çizerek üzerimizde patladı.

"Dur!" Orion öne atılıp ellerini Darius'un göğsüne koyarak onu geri çekmesini emretti.

Darcy birkaç dakika içinde yanımdaydı, beni ayağa kaldırdı ve bana endişeli bir göz attı. Ayaktaydık.

birlikte, ellerimizi savunurcasına kaldırarak bir sonraki adımda ne olacağını görmek için bekledik.

Darius gerçekten öfkeden titriyordu ve ben Derisinin altındaki Ejderha'yı kontrol altına almakta çok zorlandığını hissediyordu.

Bakışları bana kilitlenmişti ve orada bulduğum saf nefrete kendiminkinden daha fazlasıyla karşılık verdim. Neden onun için bundan daha fazlası olabileceğini düşünmeye başlamıştım ki? Bana yaptığı onca şeyden sonra, onun asla farklı olamayacağını bilmeliydim.

Darius Orion'un etrafından dolaşmaya çalıştı ama Orion hareket etmeyi reddetti ve Vampir gücünü kullanarak onu geride tuttu.

Darius hırladı ve ben irkildim, Darcy'ye yaklaşırken ellerimizi birleştirdik ve sihrimizin aramızda akmasına izin verdik, bir sonraki yapabileceği şeye hazırdık.

Orion da ona hırlayarak karşılık verdi ve ikisi sonsuz bir an boyunca birbirlerine ters ters baktılar.

"Bunu bir düşün Darius," diye uyardı Orion. "Hançer artık elimizde, bunu kimseye söyleyemez çünkü odanıza ne yaptığını itiraf etmek zorunda kalır. Bu bizim lehimize oldu."

"Bizim lehimize mi? Lanet olası odamı yaktı ve benden çaldı!" Darius böğürdü. "Buna izin veremem durun!"

"Ona yaptıklarının ışığında, muhtemelen biraz ödeşme beklemeliydin," diye tersledi Orion. "Tüm Varislerin kendilerini henüz misillemenin sonunda bulmamış olmalarına şaşırdım!"

Darcy ile bakıştık ve kalbim biraz daha hızlı çarpmaya başladı.

Orion duymuş gibi etrafına bakındı ve Darius suçlayıcı bir parmakla bizi işaret etti. "Bunu yapmasına izin vermeyeceğim. Ben Fae'yim! Ben bir Göksel Varis'im! Bunu yapamam.
sadece-"

"Yapabilirsin ve yapacaksın! Eğer Tory'nin onu saklamasını istiyorsan
o hançerin bilgisine sahip olursan, bu öfkeyi bırakman gerekecek. Bırak herkes Milton'ın yaptığına inanmaya devam etsin. Elimizde
hançeri geri al ve-"

"Milton," diye araya girdi Darius aniden. "Ona tuzak mı kurdun?" "Okulda çıplak fotoğraflarımı yaydı," dedim. tısladı. "Ben de senin küçük takipçi grubuna olan inancını kaybettiğini görmek istedim."

Darius bana tekrar saldırmaya çalıştı ve Orion onu tutmak için mücadele ederken homurdandı.

"Beni arkadaşımdan uzaklaştırdın!" diye bağırdı. "Nasıl açıklayacağım-"

"Sen değilsin!" Orion tersledi. "Onu ifşa etmeden Milton'ın yapmadığını kabul edemezsin. Ve eğer bunu yaparsan, hançer konusunda sessiz kalması için hiçbir neden kalmaz!"

"Bize hâlâ o hançerin ne olduğunu söylemedin. Neredeyse Tory'yi öldürüyordu," diye tısladı Darcy. "Bazı cevaplar istiyoruz."

"Bilmen gereken tek şey, o hançerin ve bizim yaptığımız şeyin senin uğraşacağın türden şeyler olmadığı," diye karanlık bir şekilde uyardı Orion.

"Yani bizden senin karanlık işlerin hakkında sessiz

kalmamızı mı bekliyorsun?
Bize gerçek bilgi vermeden küçük sırlar mı?" Ben sordum

kaşlarını çatarak.

"Tıpkı bizim senin hakkında sessiz kalacağımız gibi, evet." Orion'un ses tonunda pazarlığa yer yoktu ve kız kardeşimle bakıştık.

Darcy, "Bundan daha iyi cevaplara ihtiyacımız var,"

dedi. "Onları alamayacaksın, Blue. Sen sadece Çenelerini kapatırlarsa biz de kapatırız. Elde edebileceğinizin en iyisi bu." Orion bana ters ters bakan Darius'a baktı. Gömleğini çıkarıp Orion'a fırlatmadan önce zehirle doldurdu. Pantolonu ve diğer giysileri de onu takip etti ve Ejderha formuna geçerken bir kükreme çıkararak bizden uzaklaştı.

Devasa, altın sürüngen kumun üzerinde bizden uzaklaşırken yerimizde durduk ama neyse ki arkasına bakmadı. Alçaktan eğildi, kanatlarını uçuş beklentisiyle açtı ve Orion, Darius'un peşinden ateş edip Vampir hızıyla sırtına atlamadan önce son bir kez bize baktı.

Darius anında havalandı ve denizin üzerinde uçmalarını izledik, Darius'un ağzından büyük bir ateş yayı fışkırırken göklere dünyayı sarsan bir kükreme gönderdi.

Darcy'nin elini kavrayışımı yavaşça bıraktım, dehşetin bir kısmı uzuvlarımdan sızarken dudağımı ısırdım.

"Ne oluyor lan?" Nefes aldım.

"Ben de aynen öyle düşünüyorum," diye yankılandı Darcy ve ikimiz az önce yaşananların dehşetiyle dolu bir bakış alışverişinde bulunduk

Dönüp sahilden ve Air Cove'dan uzaklaşmaya başlamadan önce oldu.

Olanların yarısını bile anlamamıştım ama
Bir şey benim için tamamen ve son derece açıktı ve bunu bir daha asla unutmayacağımdan emin olacaktım. Darius Acrux benim arkadaşım değildi. O acımasız, zalim ve merhametsizdi ve beni yüz kere incitse bile gözünü kırpmazdı.
Binlerce farklı şekilde. Onu asla olduğundan başka bir şey olarak görmeye çalışmamalıydım. Ve bu hatayı bir daha asla yapmayacağım.

Sırtımda Lance ile sert ve hızlı bir şekilde uçarak gökyüzünde yarıştım. Öfkem sonunda inmeyi düşünecek kadar yatışmaya başlamadan önce yarım saat boyunca etrafımıza alevler saçtım. Okulun sınırlarının çok ötesine ve denize doğru uçmuştuk ama geri dönmedim, aradığım şeyi bulana kadar altımızdaki karanlık dalgaları araştırdım.

Ara sıra geldiğimiz küçük adayı gördüğümde sertçe yattım, deniz meltemi hareketlerime karşı savaşırken daireler çizdim. Lance işimi kolaylaştırmak için etrafımızdaki havaya güç verdi. Adanın güney tarafındaki kumlu koya doğru dalarken kanatlarımı sıkıştırdım, bu benim inebileceğim kadar açık olan tek yerdi.

Kendimi durma noktasına getirdiğimde pençelerim kuma saplandı ve Ejderha formumun ağırlığıyla biraz battım beni aşağı bastırıyor.

Lance iyi çalışılmış hareketlerle sırtımdan sıçradı ve burnumun ucundan omurgama doğru bir ürperti yayıldı

Ejderha formumun pullarını ve ateşini silkeleyip Fae bedenime geri çekilirken kuyruğumun ucuna kadar uzandım. Öfkem Düzen formumda kalma arzumla savaştığından bunu yapmak her zamankinden daha zordu ama bu durumu özel olarak konuşabildiğimiz bir zamanda Lance'e açmaya ihtiyacım olduğu için zorladım.

Kemiklerim yerine oturur oturmaz ona döndüm ve hiç bitmeyeceğinden emin olduğum bir söylenmeye başladım.

"Bu lanet kızın taşaklarına inanabiliyor musun?" Hırladım, ellerimi saçlarımda o kadar sert gezdiriyordum ki kafa derime kan bulaştığından oldukça emindim.

"Tekme atmadan önce pantolonunu giy, olur mu?" Lance mırıldandı, arkasını dönüp kıyı boyunca volta atmaya başlarken giysilerimi bana fırlattı.

Bacaklarımı pantolonumun içine sokmaya çalışırken dilimi ısırdım ve o da bizi gözetlemeye çalışan biri olursa diye bilindik sessizlik ve itme büyülerini yapmaya koyuldu. Gerçi burada bu pek olası görünmüyordu. Ama mahremiyetten emin olabileceğimiz zamanlarda bile gardını hiç düşürmedi. Hareketleri gergindi ama öfke hâlâ içimdeydi. Buraya gelirken içindeki hisler biraz tükenmiş gibiydi.

Tekrar başlamadan önce eşofmanlarımı giymekten başka bir şey yapacak sabrım yoktu.

"Odama nasıl girebildi ki? Yangını söndürmeye gittiğimde hala kilitliydi. Ve onu bulmadan hemen önce Ignis House'a kadar takip ettim. O haklıydı.

Kalabalığın içinde benden öndeydi, bu yüzden nasıl başarabildiğini anlamıyorum bile-"

"Vegas, Astrum'un
ölüm," diye araya girdi Lance. "Darcy orada olması gerekirken ofisime girdi ve eve gidebilmek için biraz yıldız tozu çalmaya çalıştı. Sanırım Tory de biraz altın almak için senin odana gitti. Ölümlüler dünyasında nasıl yaşadıklarını sana ne kadar anlattım bilmiyorum?"

"Bu neden umurumda olsun ki?" Tersledim. "Çünkü

bu, Tory'nin ne yaptığını anlamana yardımcı olabilir.
motivasyonlar. Bu konuda kızgın olmanın ötesinde bir şey yaptığınız çok açık çünkü o sizi alt etti."

"Bu da ne demek şimdi?" Beni yanlış yöne iterse kafasını koparabilecek lanet olası bir Ejderha değilmişim gibi bana bakarken, arkadaşıma doğru sinsice ilerleyerek talep ettim.

"Sadece biraz kişisel algılıyorsun gibi görünüyor," diye omuz silkerek cevap verdi. Lanet bir omuz silkme.

"Tabii ki kişisel olarak alıyorum - benden çaldı ve tüm odamı ateşe verdi!" Bağırdım.

Lance bir kahkaha attı ve ben de yüzündeki o aptal ifadeyi tamamen yok etmek niyetiyle ona doğru koşarken hırladım. Vampir hızını kullanarak benden uzaklaştı ve ben de döndüm, onu arkamda ve yine ulaşamayacağım bir yerde buldum.

"Demek istediğim," diye devam etti, sanki az önce ona saldırmaya çalışmamışım gibi. "İkisi bu boktan dairede yaşıyorlardı, aslında duvarlarında küf olan küçük bir oda ve kırık bir pencereden ibaretti.

soğuk ve sefil. Oldukça eminim ki
Yatak yerine köhne bir kanepeyi paylaşıyorlardı ve kirayı bile zar zor ödeyebiliyorlardı. Tory para için motosiklet çalıyordu ve her ikisi de beslenme tercihinden çok yiyecek eksikliğinden söz eden türden bir sıskaydı."

"Onlar için üzülmemi mi bekliyorsun?" İnanmaz bir şekilde sordum, ancak benim için çizdiği zihinsel resimle tam olarak mücadele edemedim. Hayal bile edemiyordum.
Böyle yaşamak. Para hiçbir zaman üzerinde düşündüğüm bir şey olmamıştı. Onu hafife alırdım, hayatımdaki en önemsiz şeydi çünkü çok fazla paramız vardı. Solarian Prenseslerinin böyle sefalet içinde yaşadığını düşünmek saçmaydı ama Lance'in de bana yalan söylemeyeceğini biliyordum.

"Hayır. Onlar için üzülmenizi beklemiyorum ama onları anlamaya çalışmanız mantıklı. En başta Zodyak Akademisi'ne gelmelerinin tek gerçek nedeni miraslarını talep etmekti. Sonra da siz ve diğer Varisler onları kovmak için elinizden gelen her şeyi yaptınız. Ancak Akademi'den mezun olmadan miraslarını talep edemezler ve hiçbir şeye sahip olamadan geri dönerler. Bu yüzden parti gecesi hepiniz onlara yaptığınız şeyi yaptığınızda
ve kaçmak istiyorlarsa, iki şeye ihtiyaçları vardı. Ayrılmak için bir yol. Ve para." Argümanı o kadar mantıklı geliyordu ki, öfkemden bir kısmının eriyip gittiğini hissettim.

"Ne yani? Çaresiz oldukları için onları serbest mi bırakmalıyım?" İnanamayarak sordum.

"Onlar Fae, tıpkı sizinki gibi karşılık vermek onların doğasında var. Soru şu ki, sence onun sana yaptığı şey

senden daha güçlü olduğunu mu gösteriyor? Özellikle de ona yaptığınız çeşitli şeyleri sıralarsanız..."

"Belli ki yapmamış," diye tükürdüm. "Ama o yapmamış gibi nasıl devam edebilirim ki?"

"Sanırım senin öfkeni iyi anladı.

Lance alçak sesle devam etti: "Ne yaptığının farkına vardım. "Bir an için, asla onun gibi olmayacağına yemin etmiş bir adam yerine Lionel'a bakıyormuşum gibi hissettim."

Bu sefer ona benden kaçma şansı vermedim.

ona doğru savurdum. Avuçlarımı göğsüne dayadım ve onu bir adım geri atmaya zorladım, açık bir meydan okumayla gözlerinin içine baktım.

"Bir daha söyle," diye hırladım.

Lance irkilmedi bile, bu da beni daha çok kızdırdı. "Onu boynundan tutup yere yapıştırdığında nasıl hissettin?" diye nefes aldı. "Bu sana kendini iyi hissettirdi mi? Ona haddini bildirdin mi?"

Utanç omurgamı diken diken ederken boğazımdaki yumruya karşı sertçe yutkundum. "Onu boğmayacaktım. Tutuşumu bile sıkmadım. Ben sadece..."

"Sen sadece onun senin olabileceğini düşünmesini istedin. Tanıdık geliyor mu?" Gözlerindeki suçlamayı görmek istemediğim için aniden ondan uzaklaştım. Onun gibi bir şey olduğumu kabul etmeyi reddediyordum.

ama kafamın arkasındaki küçük bir ses şöyle diyordu

bana haklı olduğunu söylüyordu. Elimi boğazına koyduğumda Roxy karşı koymayı bırakmıştı. Büyüm onu çoktan hareketsiz hale getirmişti ve çoktan kazandığımı biliyordum. Ona yaptıklarımın geri kalanı kazanmakla ilgili değildi.

bu onu ovmakla ilgiliydi. Tıpkı babamın bana her zaman yaptığı gibi. Yaralarıma tuz basmak.

"Lanet olsun." Volta atmaya başladım, ellerimi tekrar saçlarımda gezdirirken, onu yere yapıştırdığım sırada bana dik dik baktığı görüntüsünü uzaklaştırmaya çalıştım. "Yapamam... Beni delirtiyor, biliyor musun? Her fırsatta bana meydan okuyor. Ne kadar iyi dövülürse dövülsün yine de ayağa kalkıp gözlerimin içine bakıyor. Hem de her seferinde. Lanet olsun. zaman. Ve benden nefret ediyor, bu çok açık, bunu yüzüme karşı söylüyor ama sonra ara sıra bana şöyle bakıyor..."

"Ne gibi?" Lance biraz daha yaklaşarak merakla sordu.

Ağır bir iç çekişle kuma düştüm, öfkem
Bunun yerine adı konulmamış her türlü duygu yüzeye çıkarken alçaktan yanıyordu.

"Bilmiyorum. Sanki beni çözmeye çalışıyor. Ya da belki istiyor. Ama sonra bana isimler takmaya ya da yaptığım her küçük şeye karşı çıkmaya geri dönüyor ya da
Caleb'i becermek..."

"Bunun konuyla ne ilgisi var?" Lance yanıma oturarak sordu.

"Hiçbir şey," dedim hemen. "Sadece beni kızdırıyor. Sanki ona tüm saçmalıkları için izin veriyor ama benden sadece Fae olduğum için ayaklarına kapanmamı bekliyor."

Lance buna karşılık bir şey söylemedi ve ben de başımı kaldırıp suyun üzerinden kaşlarımı çatarak baktım.

"Bu kadar Vegas yeter," diye mırıldandım.

Lance, "Aslında sadece birinden bahsediyordun," diye belirtti.

"Roxy her zaman gözümün önünde. Benim evimde yaşıyor, ateş büyüsü konusunda ona yardım etmem gerekiyor, arkadaşımla yatıyor, yani-"

"Bu konuyu ikinci kez açıyorsun." "Nesin sen, lanet olası eleştirmenim mi yoksa arkadaşım mı?" "Çoğu zaman ikisi de," diye şaka yaptı.

"Şu anda sadece bir arkadaş istiyorum. Kusurlarımı göstermeyi bırak ve ben bu konuda atıp tutarken bana katıl. durum."

"Tamam, eğer kendini daha iyi hissettireceğini düşünüyorsan," diye kabul etti Lance. "Tory Vega tam bir sürtük. Ona fazla yumuşak davrandın ve umarım şu anda bir yerlerde ağlıyordur çünkü ne kadar hatalı olduğunu biliyordur."

Dudaklarımda belli belirsiz bir gülümseme belirdi ve Lance devam ederken dirseklerinin üzerinde geriye yaslandı.

"Ayrıca onun yatakta berbat olduğunu ve Caleb'in sadece ona acıdığı için onunla yattığını duydum. Ayrıca, herkes onun gerçekten Ateş'i becermek istediğini biliyor.
Varis ama adam onun boyunu çok aşıyor, o da her gece bunun için ağlayarak uyuyor."

"Siktiğimin Vegas'ı," diye mırıldandım, dudaklarımda yarım bir gülümseme belirdi.

"Lanet olası Vegas," diye kabul etti.

Birkaç dakika sessizce oturup dalgaların kıyıya vuruşunu dinledik ve ben aklımdan geçenleri durdurmaya çalıştım.

Roxy Vega ve onun hakkında nefret ettiğim her şey. Artı nefret etmediğim bazı şeyler.

Uzun bir nefes aldım ve Ejderha sonunda göğsümün içinde tekrar uykuya dalarken bir an için gözlerimi kapattım. Roxy'nin kahverengi gözleri karanlıkta beni buldu, parmaklarım boynunu kavradığında hafifçe genişlemişlerdi. Onun titremesi

Başparmağımın nabzı, o anda benim hakkımda tam olarak ne düşündüğünü ele veriyordu. Onu öldürebileceğimi düşünmüştü. Buna inanmıştı. Benden korkmasını istemiş ve kendimi onun gözünde bir canavar olarak resmetmeyi başarmıştım.

Peki bu neden birdenbire kötü bir şeymiş gibi göründü?

Kalın bir şekilde yutkundum ve gözlerimi tekrar açtım.

Ona zihnimde bakmak istiyordum. Ki o da oradaydı. Çok sık.

Suçluluk duygularımı, daha bir şey yapamadan üzerimden attım.

yüzeye çıkma şansı. Benden çalmıştı. Odamı yaktı.

Gözlerimin içine baktı ve benden nefret ettiğini açıkça belli etti. Sebeplerinin ne olduğu umurumda değildi. Onu buna benim itip itmediğim de umurumda değildi.

O benden nefret ediyordu. Ben de

ondan nefret ediyordum. Bu kadar

basit.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar senin hakkında konuştu - Yeni bir özel mesajın var, Darcy! Yeni bir özel mesajın var, Darcy! Yeni bir özel mesajın var, Darcy!

"Bu bozuk mu?" Kendi kendime mırıldandım, bir esnemeyle doğruldum ve ekrana göz kırparken yatağımın örtülerini aşağı doğru ittim. Normalde kalktığımdan daha erken bir saatti ama rüyamda Tory'nin sahilde olduğunu, her yerin kan içinde olduğunu ve kan ter içinde uyandığımı görmeye devam ediyordum. Özel mesajlara tıkladım ve hepsinin Orion'dan geldiğini görünce dudaklarım büzüldü.

Lance:

Kahvaltıdan önce ofisime gel.

Lance:

Ve eğer şanslıysak, kahvaltıya kadar.

Lance:

Zaten hep geç kalıyorum, o yüzden kahvaltıdan sonra da ;)

Kaşlarımı çatarak başımı salladım. Şu anda ciddi miydi?

Onu susturmak için bir cevap verdim, içim acıdığı için kıvranıyor ve kıpırdanıyordum. Ona kızgın olduğumu fark etmemişti bile. Aramızın iyi olduğunu nasıl düşünebilirdi? Gerçekten gidip onu becereceğimi mi?

Gerçek bir hırıltı çıkardım ve mesajımı gönder tuşuna bastım.

Darcy:

Belli ki öyle değil.

Geçen gecenin bir hata olduğunu düşünmek istemiyordum ama Orion beni tutarken lanet olası Ejderha arkadaşı kız kardeşimi boğarak öldürmekle tehdit etmişti. Ama avıyla oynayan bir aslan gibi onu tokatlamadan önce değil.

Öfkeden kuduruyordum. Bunun için hem Orion'un hem de Darius'un gözlerini oymak istedim. Genelde dışarıya karşı alıngan bir ikiz değildim, ama bugün bir savaş yolundaydım.

Nefesimi yavaşlatmaya çalışarak, niyet ettiğim gibi burcumu okumak için Atlas'ımı kaldırdım.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Mars bugün sizi güçlü bir şekilde destekliyor, bu nedenle savaşa girecek gibi hissediyorsanız, bunun nedeni onun varlığı olabilir. Şimdi sorunlarınızla yüzleşmek için iyi bir zaman. Sahip olduğunuz sürece Kızıl gezegenin rehberliğine olan inancınızla girdiğiniz her tartışmayı kazanacaksınız. Ama dikkatli olun, bir Terazi ile çarpışacaksınız.

Bugün haritasında Mars olan biriyle. Eğer çok sert çarpışırsanız, sonuçlar felaket olabilir.

Orion'dan bir mesaj daha gelirken, "Güzel, bir felaketin hayalini kuruyorum," diye mırıldandım.

Lance:

Bu kız kardeşinle mi ilgili?

Gözlerimi devirerek Atlas'ı kapattım, böylece cevap vermeye bile cesaret edemedim. Kıçımı sürükleyerek banyoya girdim ve yaklaşık yarım saat süren bir duş aldım.

Bu öfkeli enerjinin bir kısmını boşaltmak için. Ama belli ki hiçbir yere gitmiyordu. Bu yüzden yırtık skinny jean pantolonumu ve siyah kazağımı giyip yüzümü boyadığımda, saçlarımı savaş anlamına gelen Viking örgüsü şeklinde ördüğümde, tüm okulu karşıma almaya hazırdım.

Kapıdan çıkarken çantamı aldım ve omzuma attım. Merdiven boşluğuna yöneldim ve çevremde bana doğru koşan Seth'i gördüm. Hızlandım ama etrafımda dönerek beni ve diğer birkaç öğrenciyi durdurdu.

"Kımıldayın," dedim, diğer öğrencilerin geçmesine izin verirken onların peşinden gitmeye çalışıyordum.

Kaşları havaya kalktı. "Kahretsin bebeğim, bu sabah mısır gevreğine hangi yıldızlar tükürdü?"

"Hepsi," diye homurdandım. "Şimdi kımıldayın."

"Bu bir meydan okuma mı?" Gözleri parladı ve dudaklarımı büzdüm.

Avucumdan fırlattığım hava omzuna çarptı ve onu kenara ittim. Ama o hiç vakit kaybetmedi, aniden döndü ve kolunu belime doladı. Ben bile
Onu atlatmaya özen gösterdim, kendi hızlı tempomda ilerlemeye devam ettim ve onun geride kalmasını umdum.

"Sanırım senin bu öfkeli yanını seviyorum, hıncını benden çıkarmak ister misin?" Kapıdan çıkıp patikaya adım attığımızda Seth kulağıma mırıldandı.

Orion'u dışarıda dikilmiş, çeşitli suçlardan dolayı öğrencilerden Ev Puanlarını keserken bulduğumda içim içimi yedi. I
uzaklaşmaya çalıştı ama gözleri şimşek gibi üzerime dikildi, ben ve Seth arasında gidip geldi.

"Hey Profesör," diye seslendi Seth. "Sizi öğleden önce yataktan kaldıran nedir?"

Orion ona o kadar hızlı saldırdı ki, Seth'i üzerimden sürüklerken neredeyse düşüyordum. "Aer'den on puan!" diye bağırarak onu kapıdan geri fırlattı.

Kalabalığın arasına karışmaya çalışarak kaçmaya çalışırken kalbim takla attı. Güzel saçlarıma lanet olsun.

Orion bir bulanıklık içinde önümdeydi, o kadar hızlı hareket ediyordu ki göğsüne doğru yürüdüm.

"Ne oluyor be?" Ben talep ettim. "Çekil yolumdan, göt herif."

Etrafımdan dehşet dolu nefes sesleri geliyordu ve bilinmeyen bir nedenle Orion'un ağzı muzaffer bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Benim ofisim. Şimdi, Bayan Vega."

"Hayır!" Nefes nefese kaldım, ne yapmayı başardığını fark ettim. Beni yaramaz bir öğrenci gibi sürükleyip götürmek için kendine lanet bir bahane bulmuştu.

Yanından geçmeye çalıştım ama kolumu yakaladı. Etrafımızdaki öğrenciler dağılmıştı ve ben ona baktım, gözlerimden zehir akıyordu.

"Bırakın beni," dedim buz gibi bir sesle.

"Yap beni," diye tükürdü ve beni vahşi bir hızla yol boyunca sürükledi. Daha fazla itiraz edersem beni omzuna atıp oraya taşıyacağını biliyordum ve bunun aşağılanmasıyla uğraşmayacaktım.

Beni ateş hattına atılmak üzere olan bir savaş esiri gibi Jüpiter Salonu'na götürdü. Kalbim
Ofisine vardığımızda göğsümün duvarlarından sekti ve kapının kilidini açarak beni içeri itti.

Benden sonra içeri girip kapıyı arkasından çarparak kapatırken derin bir nefes aldım. Beklediğini bildiğim irkilmeyle savaştım, çenemi sıktım ve ona ters ters baktım.

Elini kaldırdı, bir susturma balonu gönderdi ve ben ileri atıldı ve onu durdurmak için bileğini tuttu. Bu

çoktan çok geç olmuştu, yani istesem de istemesem de bu konuşmayı şimdi yapıyorduk.

"Canın cehenneme," diye tısladım. "Hiç hakkın yoktu-"

"Her türlü hakka sahibim," diye hırladı, yaklaştı ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. "Ben senin öğretmeninim."

"Ne güzel," diye kuru bir kahkaha attım. "Geçen gece hiç de öyle davranmadınız efendim." Beni masasına yasladı, avuçlarını iki yanıma yerleştirdi, böylece kokusu ve nefesindeki kahve tadı beni sardı.

"Bu kız kardeşinle ilgili," diyerek daha önceki mesajını yineledi. "Öyle değil mi?" Dişlerini gösteriyordu ve onlara dikkat etmemeye çalıştım ama o bu kadar yakınken bu çok zordu.

"Elbette öyle," diye homurdandım, düşüncelerimi toparlıyor ve açıkça onun şartlarıyla yapmaya zorlanacağım tartışmaya hazırlanıyordum. "O piç kurusu ona zarar verirken beni geride tuttun. Bunun nasıl bir his olduğu hakkında bir fikrin var mı? Biri senin gözünün önünde kız kardeşine zarar verse nasıl hissederdin?"

Sanki onu azarlamışım gibi irkildi, bana sırtını döndü ve elini boynunda gezdirdi.

Kalbim yerinden fırlayacakmış gibi atıyor ve zihnim bunun gerçekten bir zamanlar onun başına gelip gelmediğini merak ediyordu.

"Demek nasıl bir his olduğunu biliyorsun," dedim karanlık bir sesle, kalbim boğazımda masadan uzaklaşırken.

Onaylarcasına homurdandı, hâlâ bana bakmıyordu. "Ama iki Fae arasındaki bir kavgaya müdahale edemezsin," dedi.

açıklama. "Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın."

"O benim ailem," dedim inanamayarak. "Ne yapmam gerektiği umurumda değil, Lance. Bedeli ne olursa olsun onu her zaman kollayacağım."

Orion başını salladı, bir elini yüzünde gezdirdikten sonra masasının arkasına oturdu. En alt çekmeceyi açtı ve tahmin edilebileceği gibi bir şişe burbon çıkardı. Birden gözlerim yaşardı. Öfke gözyaşları, ama daha çok o şeye ihtiyaç duyduğu için üzüntü gözyaşları. Hissetmemeye çalıştığı her neyse ona yardımcı olacağını düşündüğü için.

Öfkeyle ileri atıldım, o daha masaya oturmadan kaptım. bir bardak doldurabilirdi. "Duygularınla başa çık." Şişeyi ona doğrulttum. "Onları boğmak yok olmalarını sağlamaz."

Bana öyle bir baktı ki, sanki hiç kimse onun (özellikle gerçek şişeyle) içme alışkanlığı. Ve sanki hiç kimse ona durmasını söylememiş gibi. Şimdi ona söylüyordum ve o da beni dinleyecekti.

Hışımla pencereye gittim, açtım ve şişeyi boynundan tutup, gözlerimde bir tehditle ona bakıyordum. Oturduğu yerden kalkmıştı, yüz ifadesi şaşkınlık, öfke ve inançsızlık karışımıyla buruşmuştu.

"Mavi," diye fısıldadı ama benden ne istediğini bilmiyordum. Şişeyi düşürmemi mi yoksa düşürmememi mi?

Bana doğru koşarken nefesim kesildi, bu alkolün onun için çok şey ifade ettiğini bildiğimden kalbim sıkıştı. Elimi tuttu ve şişeyi parmaklarımdan çekip aldı, kendisi de düşürdü. Şapırtı kulaklarıma çarptı ama ben görmedim çünkü

Beni kendisine doğru sürükledi, ağzı bir volkanın sıcaklığıyla benimkine çarptı.

Hâlâ öfkeliydim, çok öfkeliydim ama duramıyordum.

Onu öpüyordum. Kollarını tırmaladım, sonra elimi kravatına doladım ve onu boğacak kadar sert çektim. O da

Beni pencereden uzaklaştırdı, onun yerine kapıya doğru itti, her parçamız çarpıştı. Bedenlerimiz, dişlerimiz, ruhlarımız. Özensiz ve çaresizdi ve

Her şeyi.

İnledim, tırnaklarımı kollarına geçirirken hâlâ canını yakmaya çalışıyordum ve o da karşılık olarak dudağımı ısırdı. O

Aniden çenemi yakaladı, başımı yana çevirdi ve dişlerini boynuma geçirdi. Büyüm beni hareketsiz kıldı ama buna ihtiyacım yoktu. Kalbini parçalayana kadar onu pençelemek ve kız kardeşimin Darius tarafından incitildiğini gördüğümde hissettiklerimi ona da hissettirmek istiyordum.

Uyarılmışlığı bacağıma değiyordu ama şu anda oraya gitme şansımız yoktu. Hâlâ öfkeliydim ve düzgün bir özür bekliyordum.

Elini güneye doğru çevirdiğinde, avucumu göğsüne vurdum ve dişlerini boğazımdan çekerek hayal kırıklığına uğramış bir iç çekti. Gözbebekleri büyümüştü ve bir öpücük daha almak için başını eğdiğinde gözbebeklerinin altında yanan heyecanı görebiliyordum.

Elimi ağzına bastırdım, öfke içimde daha da kök salarken başımı salladım. "Hayır."

Kaşları birbirine yaklaştı ve elimi yavaşça kaldırıp arkasından öptü. "Çok mu sert davrandım?"

"Hayır." Yüzümün kızarmasına karşı koydum ama kızarıklık içimi kavurdu. "Yeterince sert değil mi?" diye alay etti ve ben de sırıttım,
Onun aç gözleriyle karşılaşmayı reddederek.
"Sana hâlâ kızgınım," dedim, kollarımı kavuşturarak ve kalçalarımın arasındaki yanma isteğini bastırmaya çalışarak. Ama ben değildim
tüm prensiplerimi görmezden gelip beni almasına izin verecektim. Bunu bu ofiste pek çok kez hayal etmiştim ama bu şekilde değil.
Göğsümde gittikçe genişleyen bir öfke çukuruyla değil.
"Bunu atlatacaksın." Isırık izini iyileştirmek için başparmağını boynumda gezdirdi ve ben de ona ters ters baktım.
"Tüm söyleyeceğin bu mu? Atlatacak mıyım?" Tısladım.
"Şey... evet." Omuz silkti.
bir saniye için derinlik.
Kapıya doğru ilerlerken ruhumda kalmam için yalvaran arzuyu görmezden gelerek yanından geçip gittim. Benden önce davrandı, gözlerinde endişeli bir bakışla yolumu kesti.
"Bekle," diye emretti ve ben de kaşlarımı kaldırdım. "Benim için bir şey yapmanı istiyorum."
"Ciddi misin sen?" Onun tarafından tamamen şaşkına çevrilmiş bir şekilde tereddüt ettim. "Mavi, lütfen. Bu önemli," diye bastırdı, kaşları
Umutla yükseliyor.
Ona dudak büktüm, kapının koluna uzandım ama elimi yakaladı ve beni kollarına çekti. Avuç içlerini sırtıma bastırdı ve burnunu sırtıma dayadı.
neredeyse Seth'e benzeyen bir şekilde başını salladı. "Bunu telafi edeceğim. Ama şu anda söyleyeceğim hiçbir şey bunu

düzeltmeyecek."

Özür dilemek çok işe yarardı. Ama seni kaşıkla besleyeceksem ne olayım.

"Ne istiyorsun?" "Ne istiyorsun?" diye sorduğumda beni daha sıkı tuttu ve ağzı kulağıma gitti.

"Diego Polaris ile konuşmanı istiyorum. Amcası Alejandro'nun Darius'un babasını da ilgilendiren bir suç işlediğine inanıyorum."

"Ne gibi?" Telaşla nefes aldım ve gözlerine bakmak için arkama yaslandım.

Omuz silkti. "Henüz bilmiyorum. Ama Diego bana ya da Darius'a asla güvenmez. Amcası hakkında soru sormak için ona yakın birine ihtiyacım var. Nerede yaşadığını, ne iş yaptığını, şüpheli bir işe karışıp karışmadığını. Yardımcı olabilecek her şeyi öğrenebilirsin."

Ne diyeceğimi bilemez bir halde dudağımı çiğnedim. "Diego benim arkadaşım, ona yalan söylemek istemiyorum."

"O zaman yalan söyleme." Başparmağını elmacık kemiğimin üzerinde gezdirdi. "Sadece sor."

Kapıya baktım, kabul edip etmemekte kararsızdım. Şu anda Orion'a bir şey teklif etmek istemiyordum ama bu bizden daha büyük bir şey gibi geliyordu.

"Lütfen, Mavi. Çaresiz olmasaydım istemezdim. Lionel hepimiz için bir tehlike." Gözleri benimkilere dikilmişti ve bu isteği geri çeviremeyeceğimi biliyordum. Darius'un babası beni korkutuyordu, bu yüzden eğer karanlık bir iş çeviriyorsa elimden geleni yapmalıydım.
Onu durdur.

"Pekala, ama Lionel ile birlikte neyin peşinde olduklarını düşünüyorsun?"

"Boktan bir durum, hepsi bu. Darius'u korumak zorundayım ve Lionel'ın ne planladığını bilmem gerekiyor."

"Bir şeyler planladığını nereden biliyorsun?" Geri çekilmeye çalıştım ama beni sıkıca tuttu.

"Onu partide duydum." "Ne

söylerken?"

"Darcy..."

"Bana karşı dürüst olmazsan sana yardım etmemi bekleyemezsin," dedim kararlı bir şekilde.

İç geçirdi ve kapıya yaslandı. "Ay tutulması zamanında kötü bir şey planlıyor. Tek bildiğim bu."

Astrum'un Acrux malikânesinde bulduğum karttaki uyarısı aklıma geldi ve içim düğümlendi.

Sizi gölgeleyen canavarı hafife almayın.

O, sizin ve diğerlerinin yaşamlarına hükmeden nihai güçtür.

Bu sözler Lionel'ı mı kastediyordu?

Okul zili gürültüyle çaldı ve hareket ettik.
Gerçeklik üzerimize çökerken içgüdüsel olarak birbirimizden ayrıldık. Beni incelerken eli kapı kolunun etrafında dolaştı.

"Su Denemenizde iyi şanslar," dedi ciddiyetle. "Teşekkür

ederim." İlerledim ama kapıyı açmadı.
Kapı.

"Bana hala kızgın mısın?"

"Evet," diye cevap verdim ama bir yanım buna gerek olmamasını diledi. İki geceyi geri sarmak ve yeniden onun kollarına düşmek istiyordum. Ama aramızdaki her şey berbat olmuştu ve Tory'ye yardım etmemi engellediği için onu affedemezdim.

Hareket etmeyi planlamadığını görünce "Bırak beni," diye fısıldadım.

Kapıyı çekerek açtığında gözleri sertleşti ve Öğrencilerin sohbet ve hareket sesleri koridorları dolduruyordu. Yanından geçip omzumun üzerinden arkama baktım ama o çoktan kapıyı kapatmıştı. Sertçe yutkundum ve daha başlamadan işimizin bitip bitmediğini merak ederek oradan uzaklaştım.

Jüpiter Salonu'ndan çıkıp patikaya yöneldim ve kapının yanında oyalanan Seth'i gördüm. "Hey, seni rahatsız mı ediyor?" Kaşları düşük, bana doğru yürüdü.

"Orion'la başa çıkabilirim." Yanından geçmek için yürümeye başladım ama kolumu yakaladı. Kaşlarımı kaldırdım ve ona sert bir bakış atarak bırakmasını söyledim.

"Bunu görmeye başlıyorum Omega," dedi yan yan gülümseyerek. Eli kolumda oyalanıyor, yukarı doğru kayıyor ve saçlarıma doğru ilerliyordu. "Ama ben hâlâ senin üstünüm."

Gözlerimi kısarak geri çekildim. "Büyüde daha iyi olabilirsin Seth ama kimseden üstün değilsin."

"Fae'lerin nasıl çalıştığını henüz kavrayamadın, değil mi bebeğim?"

"Anladım," dedim alçak bir sesle. "Ama daha fazla güç daha iyi anlamına gelmez."

Sanki bunu anlamakta zorlanıyormuş gibi kaşlarını çattı.

Yüksek bir hırıltı kalbimi yerinden oynattı ve döndüğümde Seth'in sürüsünün patikadan bize doğru yürüdüğünü, ellerini birbirlerinin üzerinde gezdirdiklerini ve hareket ettikçe birbirlerine sokulduklarını gördüm.

Sıranın başında siyah saçlı ve parlak gözlü bir kız vardı. "Hâlâ bize ihanet mi ediyorsun, Seth? Yakında yeni bir Alfa için dövüşler düzenlememiz gerekecek." Ses tonu sıcaklıktan yoksundu ve gözleri üzerime dikilmiş çelik gibi sertti.

Seth bana yaklaştı, boğazında derin bir hırıltı gümbürdüyordu. "Bana ihanet eden sensin Alice. Hepiniz ihanet ediyorsunuz." Gözleri grubun üzerinde gezindi ve birkaçı başlarını eğdi.

"Belki de sorunu kendimiz hallederiz." Alice bana doğru adım attı ve ben ellerimi kaldırdım, ateş patladı hayat avuçlarımda. Eğer kavga etmek istiyorsa, beni yeterince kötü bir ruh halinde yakalamıştı. Ayrıca, Mars Umarım bugün üstünlük bende olur.

Sürüden bazıları öfkeyle ulumaya başladı ve kanım dondu ama geri adım atmayı reddettim. Seth önüme geçerek Alice'e doğru yaklaştı. "Onu kabul et ya da defol git görüş," diye hırladı.

"Senin süründe olmak bile istemiyorum," dedim sinirli bir şekilde ama Alice bana hırlarken söylediğim şeyin yanlış olduğu açıktı.

"Onun böyle konuşmasına izin mi vereceksin?" Alice tersledi. "Sakın beni sorgulamaya kalkma." Seth ayağa kalktı ve

En uzun boyuna ulaşmış, dişlerini göstererek ona bakıyordu. Başını eğmeden önce uzun bir süre gözlerini onun gözlerinden ayırmadı. Başını sallayarak

onları bizden uzaklaştırdı ve Seth onlar giderken alçak bir viyaklama çıkardı.

Ondan acı yayılıyordu ama kendimi kötü hissetmemeye çalıştım. O

Bana yaptıklarından sonra böyle acı çekmeyi hak ediyordum. Ama yine de onun Omega'sı olmak istemiyordum ve belki de durumuyla ilgili yüzde bir bok hissetmek için.

"Beni sürüden çıkar Seth, o zaman bu iş biter."

Gözlerinde beni kesen umutsuz bir bakışla bana döndü. "O kadar basit değil."

"O zaman basitleştirelim," dedim omuz silkerek. Ben tepki veremeden beni kollarıyla sardı ve bir iniltiyle saçlarıma sokuldu.

"Belki de gitmene izin vermek istemiyorumdur." Dudakları şakağımı sıyırdı, sonra geri çekildi ve patikadan aşağı doğru yöneldi, gidişini izlerken kalbim çılgınca atıyordu.

Kabul etmekten hoşlanmıyordum ama Seth'in bana karşı bir şeyler hissettiğini kabul etmeye başlamıştım. Ve nedense bu beni onun benden nefret etmesinden çok daha fazla korkutuyordu.

Kulaklıklarım takılıyken ve müzik bir kulak zarını patlatacak ya da hala gölgelerin yankılarını bastıracak kadar yüksek sesle pompalanırken Ağlayan Orman'da koştum.
zihnimin sınırlarında fısıldıyor.

Zar zor uyuyabildim. Her uykuya daldığımda, karanlık beni bekliyordu, vaatler ve beklentilerle doluydu.

Beni almasından mı yoksa kendi isteğimle gitmeyi seçmemden mi daha çok korktuğumu bilmiyordum.

Bunun gerçek olmadığını, sadece Darius'un hançerinin beni maruz bıraktığı şeyin bir anısı olduğunu biliyordum ama o sahilde uyandığım andan beri etimi kaplayan tüylerim hâlâ diken dikendi. Soğuk hissediyordum. Kemiklerime kadar. Ve içimdeki ateş büyüsü bile bunu düzeltmek için pek bir şey yapamadı.

Kalbim göğsüme çarpıyordu, nefeslerim
Kendimi sınırlarıma kadar zorladığım için sert ve hızlı geliyordu. Su Elementi Denememe kadar yirmi dakikam vardı ve ben
Ben gelmeden önce her birini kullanmayı planlıyordum. Eğer yapabilirsem

Ağır bir bas ve sert bir egzersizle gölgeleri dışarı vurun, o zaman yapardım.

Su Bölgesi'ne doğru güneye döndüm ve yokuş aşağı inerken hızımı artırdım.

Ağaçlar seyrelmeye başlayınca göl ağaçların arasında parıldadı ve hızla döndüm, tam önümde duran birini fark edince nefes nefese kaldım. Zamanında duramadım, spor ayakkabılarım çamurda kaydı ve doğruca Darius Acrux'un göğsüne çarptım.

Kulaklığım yerinden çıkıp boynuma asılı kaldı ve dünya tekrar üzerime yıkıldı.

Düşmemi engellemek için kollarımdan tuttu ve şaşkınlıkla bana baktı.

Nefesimi tutmak için mücadele ettim, karanlık gözlerine bakarken boğazımda asılı duran kulaklıktan şiddetli bir death metal şarkısı yükseliyordu.

Darius şaşkınlıkla bana baktı, dudakları sanki söyleyecek bir şeyi vardı ama ne söyleyeceğine tam olarak karar verememişti. Beni kavrayışı biraz sıkılaştı, tıpkı dün gece boğazımı kavradığı gibi.

Kollarımı geri çekerek, "Çekil üstümden," diye homurdandım.

Gözleri sanki arkalarına bir duvar çarpmış gibi anında karardı.

"Memnuniyetle," diye tersledi. Ama beni serbest bırakmak yerine sertçe itti ve çamurun içinde kıçımın üstüne düştüm.

Acı kalçalarımdan sekti ve göğsümdeki bir şey keskin bir şekilde bükülürken gözyaşlarım gözlerimin arkasını yaktı.

Ona bakarken ağzım bir anda açık kaldı, yerin soğuğu iliklerime kadar işledi ve
Koşumdan elde edebildiğim azıcık sıcaklığı da yok ediyordu.

Bir an için motosikletlerini çarpıp bir şekilde kurtulduktan sonra onunla güldüğümüzü hatırladım ve
kaybettiğim hissine karşı kalın bir şekilde yutkundum.
şimdi onunla bir şey. Sanki başka biriymiş gibiydi. Üzerimde duran bu acımasız, sert kabuk değil, sadece
bana acı çektirmek istiyor.

"Hoppala!" Caleb neşeyle yanımızdaki patikaya fırladığını söyledi. Seth'in bir yerlerden gelen uluma seslerini duydum. ağaçlarda da. "Düştün mü tatlım?" Beni yukarı çekmem için elini uzattı ama ben gözümü ondan kaçırdım,
onun yerine kendimi dik tutmaya çalışıyorum.

"Sadece ait olduğu yerde olma hissine alışmaya çalışıyordu. Ayaklarımızın altında," diye homurdandı Darius.

Caleb aramıza baktı, bir an için kaşlarını çattı ve bir şeylerin farkına varmış gibi göründü.
Bir tür kavga.

Darius'a cevap verme zahmetine katlanmadım, onu atlattım.
hızla Su Denemesi'ne doğru yolculuğuma devam ettim. "Onu
çamurun içine mi ittin?" Caleb sordu
İnanılmaz bir şekilde.

"Bunun senin için ne önemi var?" Darius
tersledi. "Bu sadece biraz..."

"Ne?" diye hırladı.

Caleb, "Zayıf," diye karşılık verince duraksadım ve omzumun üzerinden ikisinin arasına baktım.

Darius göğsünü Caleb'ın göğsüne dayamak için hareket etti, tam boyuna kadar yükseldi ve ona olan birkaç santimden en iyi şekilde yararlandı.

"Bunu tekrar söylemek ister misin?"

"Herhangi bir pislik bir kızı çamura itebilir, bunun senin ya da onun gücüyle bir ilgisi yok," diye hırladı Caleb. "Ve bu ona yapılacak en küçük şey."

Sözleri üzerine kalbim biraz daha hızlı çarptı. Caleb her zaman varislerin yanında olduğunu açıkça belirtmişti. Onlardan birine karşı beni savunduğunu duymayı beklerdim. Sadece Darius'un beni küçümseme şeklinden hoşlanmadığı için bile olsa, bu fikre bir bütün olarak karşı çıkmak yerine.

"Küçük mü?" Darius homurdandı. "Ben de öyle olmaktansa zavallı küçük köpek yavrusu, zamanının her anı için yalvarıyor.
Onun senden kaçmasına izin verdin.
Ondan istediğini alıyorsun. Ne tür bir Vampirsin sen?"

"Seni birden fazla kez alt eden türden," diye tısladı Caleb, dişleri uzamıştı.

Aralarındaki hava şiddet vaadiyle çatırdarken biraz geri çekildim.

"Bunu test etmek ister misin?" Darius yem attı.

Max patikaya ulaştığında bir horoz gibi öttü.
Seth yanımdayken arkamda durdular ama ikisi de hala

çıkmazdaki arkadaşlarına bakıyorlardı. Darius'un önce Caleb'in kafasını mı ısıracağından yoksa onun yerine boğazını mı koparacağından emin değildim.

Diğer iki Varis'e baktım ama bana hiç ilgi göstermiyorlardı.

"Neler oluyor?" Seth sordu, havadaki sarmal gerilimi kavrarken içinden bir inilti kaçtı.

"Caleb ağlıyor çünkü onun küçük fahişesini itip kaktım," diye alay etti Darius ve nedense bu sözler onun beni itip kakmasından daha çok canımı yaktı.

Max bana kısık gözlerle baktı ve ben daha da geri çekildim. Bu her ne haltsa, etrafta kalıp olup biteni izlememe gerek yoktu. Gitmem gereken bir duruşma vardı ve bu duruşma sırasında etrafımda ne kadar az pislik olursa o kadar iyiydi.

Caleb, "Darius suratını asıyor çünkü kız ona iki kez bakmıyor," diye karşılık verdi.

Seth dönüp bana baktı, sanki bu benim suçummuş gibi dişlerini göstererek hırladı. Tek yapmak istediğim koşuya çıkmaktı. Benden pislik devriyesinde olmamı bekleyemezdi. Her an biriyle karşılaşabilirim diye. Buranın her yerinde vardılar.

"Ya da belki de ikiniz sadece sik ölçme yarışması yapmak istiyorsunuz ama bunu değerlendirecek bir mikroskop bulamıyorsunuz," diye tersledim.

Darius ve Caleb birbirlerinden uzaklaşıp bana bakmaya başladılar.

Evet, ben yokum.

Arkamı döndüm ve tekrar koşmaya başladım. Çoğunlukla beni geç bıraktıkları için, kısmen de sadece onlardan uzaklaşmak istediğim için. Darius'tan.

"Gel bu gece benimle Terra House'da kal, Tory!" Caleb arkamdan seslendi ama ona da cevap vermedim, sadece koşmaya devam ettim.

Göl kenarında bir kalabalık oluşmuş, yavaş yavaş mücadeleyi izlemeleri için kurulan tribünlere doğru ilerliyorlardı.

Onların etrafından dolaştım ve doğrudan birinci sınıfların üstlerini değiştirmeleri için kurulan çadırlara yöneldim. Bir bakışta
tribünlerin yanında asılı duran sihirli zamanlayıcı bana başlamasına altı dakika kaldığını söyledi ve ben de
yanıt olarak hız.

Ben çadırın içine doğru ilerlerken Darcy'nin gözleri rahatlamış bir şekilde açıldı.

"Hangi cehennemdeydin, Tor?" diye sordu, hızla giymem için siyah bir mayo uzatırken
Kulaklıklarımı üzerimden attı ve ellerimdeki ve yüzümdeki çamuru yıkamak için su büyüsünü kullandı.

"Lanet olası Darius," diye mırıldandım, tozluklarımı indirerek. "Fark etmez, artık buradayım." Ona henüz gölgelerden bahsetmemiştim. Anlatacaktım. Ama her şeyden önce buna odaklanması gerekiyordu ve şu anda gerçekten hiç zamanı yoktu.

Tüm kıyafetlerimi bir yığın halinde bıraktım ve mayoyu sürükleyerek giydim, etrafında büyük, metal bir kemer olduğunu fark ettim.
Darcy'nin yanında çadırdan aceleyle çıkmadan önce sağ kalçamın üzerinde asılı duran çember.

Hâlâ endişeyle bana bakıyordu ama ben çenemi tuttum, Çenemi kaldırdım. Bu onun için yeterince iyi görünüyordu ve bana sırıttı.

"Bunu biz hallederiz," dedi kararlılıkla.

"Şu pisliğe kiminle uğraştığını gösterelim," diye homurdandım.

"Şu pislikler," diye alay etti Darcy. "Onlardan dört tane var, unutma."

Bir kahkaha attım. "Gerçekten beş. Orion da onun kıçını yalıyor." "Evet," diye onayladı, kaşları çatılmıştı.

Gölün önünde toplanmış olan birinci sınıf öğrencilerinden oluşan gruba ulaştık ve onların yanında yerimizi almak için harekete geçtik.

Profesör Washer kabarık kırmızı bir bornozla göl kıyısında yürürken Darcy'ye baktım ve onunla 'Tanrı'ya şükür bir kez olsun örtünmüş' bakışını paylaştım.

"Duruşma!" Washer, izleyenlerin yanı sıra birinci sınıf öğrencilerinin de sessizliğini kazanarak seslendi. "Çok basit. Üç farklı su formunun içine gizlenmiş renkli anahtarlar var. Biri bir buz kütlesi. Diğeri, amansız bir şelale. Üçüncüsü ise gölün derinlikleri..." Bunu duyunca ürpermemi bastırdım. "- Bu sınavı geçmeyi başarmak için, her biriniz kırmızı, mavi ve sarı birer anahtar almalı ve ayrılan saat içinde gölün ortasındaki platforma ulaşmalısınız.
Sadece su büyüsü kullan - sinsi Siren dönüşümleri yok, Julian," diye adamın adını mırıldandı ve ona öğürmeme neden olan bir göz kırptı.

"Kaçmak için bir meydan okuma yapmalılar Yıkayıcı," diye nefes aldım Darcy'ye. "O kadar hızlı koşardım ki

beş saniye içinde kazanmış oluruz."

Gülmesini engellemek için elini ağzına kapattı ve Washer bize doğru bakarak arsızca sırıttı.

"Diğer Sirenlerle birlikte ilerlemenizi izlemek, kimsenin hile yapmadığından ve
biri boğulur. Buz şu tarafta-" diyerek solumuzdaki bir köprüyü işaret etti. "Şelaleler orada-" Sağ tarafı işaret etti. "Ve eğer hemen şimdi benimle ıslanmak istiyorsanız, hepiniz görebilirsiniz, büyük, mavi..." Washer bornozunu indirerek vücudunu kaplayan mavi pullarını ortaya çıkardı ve kalçalarını müstehcen bir şekilde oynattı. Hayatımda gördüğüm en küçük kırmızı speedo'yu giyiyordu. Neredeyse bir tanga gibiydi. Ağzım
dehşet içinde açıldı. "Göl!" diye bitirdi sözlerini, tam da yarışmanın başladığını haber veren bir klakson sesi duyulurken ellerini havaya kaldırdı.

"Önce ne?" Darcy, birinci sınıfların hepsi başlarken sordu Farklı yönlere koşuyorlardı, çoğu şelaleye ve buza doğru gidiyordu.

Gözlerimi göle diktim, kabuslar derimin altında kayıyordu.

"Umarım boğulmazsın, Roxy!" Darius kalabalığın içinden bir yerden bağırdı.

"Tekrar!" Max ekledi.

Yüzlerce öğrencinin kahkaha sesleri kulaklarımı doldurdu ve yanaklarıma kan doldu.

"Siktir et onları," diye tükürdüm. "Önce gölü halledelim!"

"Tabii ki," diye onayladı Darcy ve ikimiz de doğruca suya doğru koşmaya başladık.

Su Elementi derslerimizde suyu kontrol etmek üzerine epeyce çalışmıştık. İşin püf noktası ona akması için başka bir yer vermekti. Onu öylece kesip atamazdınız, varoluşuna bir delik açmanız ve onu akmaya teşvik etmeniz gerekirdi. sel tarafından.

Soğuk sıvı bacaklarıma sıçradı ve sazların kaygan hissi çıplak ayak parmaklarımın arasından geçerek tenimi ürpertti ama yavaşlamadım.

Yüzmeye başlayana kadar ilerlemeye devam ettik, su yüzeyinde daire şeklinde duran ve dalmamız gereken noktayı işaret eden mavi ışık halkasını hedefledik.

Su derinleştikçe yüzmeye başladık. Altımdaki sonsuz derinlik kalbimin daha hızlı atmasına neden oldu ama bu korkuya boyun eğmek yerine, enerjiyi yorgun uzuvlarımı beslemek için kullandım.

Işık halkasına ulaştık ve mavi suyun karanlığına baktım. Bacaklarımı görebiliyordum ama ötesini göremiyordum.

Washer önümüzde suyun içinde sallanıyor, dudaklarında bir gülümseme oynaşıyordu. "Ne kadar süre tutabilirsin Nefes mi?" diye dalga geçti, ancak bu kez Siren büyüsünü bizden uzak tuttu.

Su sihrimi kullanırken ona açıkça tiksintiyle baktım.

"Üç deyince mi?" Darcy sordu, gözleri gücünün derinlikleriyle parlıyordu.

Suyun altına dalmadan hemen önce "Üç," dedim.

Yere tekme atarken ellerimi yüzümün önünde birleştirdim ve etrafımdaki suyu yönlendirmek için var gücümle çalıştım.

Yüzüme bir hava seli çarptı ve elimden kayıp gitmeden önce onu yuttum. Tekrar denedim. Ve tekrar. Her seferinde başarılı oldu, hava etrafımda ne kadar uzun süre kalırsa, su sanki ok şeklinde bir kozanın içindeymişim gibi kayarak geçiyordu.

İleride mavi ışıklar parıldıyordu ve ben daha sert tekmeliyor, su her kesilip yüzüme çarptığında bunu görmezden gelmeye çalışıyordum. Aldığım her nefes başarılıydı, parlayan
mavi ışıklar bu zaferi işaret ediyor.

Darcy'nin bacağı bacağımı sıyırdı ve onu hemen yanımda bulduğuma sevindim. Suyun altındaki karanlığın içinde onu seçmek zordu ama orada olduğunu bilmek bile bana güç veriyordu.

Gölün dibine yaklaştığımızda mavi ışıkların anahtar olduğu ortaya çıktı. Zafer çığlıkları attım,
Bir tanesini avucumun içine aldığımda etrafımdaki sudan kabarcıklar dökülüyordu.

Anahtarı belimdeki halkaya takarken bir an Darcy'nin gözüne takıldım, o da aynısını yaptı.

Çok yukarımızdaki yüzeyi işaret etti ve ben de başımla onaylayarak oraya doğru tekmelemeye başladım.

Yükselmek dalmaktan daha kolaydı ve ben suyu uzaklaştırmak yerine hızı seçtikçe hava dudaklarımdan giderek daha az kayıyordu, oksijen vaadi yukarıda çok yakında bekliyordu.

Başım yüzeye çıktı ve zafer çığlıkları attım, Washer sırıtarak bana bakarken Darcy'ye beşlik çakmak için bir anımı ayırdım.

Biz.

"Üsse ilk ulaşan sensin," dedi ve
Kullandığı müstehcen tondan ürkmediğimde, sadece güldüm.

"Sırada buz mu var?" Darcy önerdi, ben de hemen kabul ettim ve kıyıya doğru yüzmeye başladık.

Kalabalıktan bir slogan yükselmeye başlamıştı ama kelimeleri çıkaramıyordum. Zaten muhtemelen anlamak da istemiyordum.

Kendimizi kıyıdan yukarı sürükleyene kadar devam ettik ve Washer'in işaret ettiği köprüye doğru koşmaya başladık.

"Vegas seni alaşağı edecek! Vegas geliyor
Taç! Dikkatli olun varisler, boyun eğseniz iyi olur! Vegas sizi alaşağı edecek!"

Etrafıma bakındım, atılan slogan karşısında şaşkınlıktan gözlerim büyüdü ve Göt Kulübü bizi desteklemek için avazı çıktığı kadar bağırırken bakışlarım tam bir orkestra şefi modundaki Geraldine'e takıldı. Elinde bir baton ve önünde Vega Royals! yazılı beyaz bir tişört vardı ve
sırıtıyordu. Koşmaya devam ederken ona kısa bir bakış atmaktan fazlasını yapamadım ama ikimiz de kahkahalar attık.

Köprüyü hızla geçtik ve önümüzde duran devasa buz kütlesini gördüğümde gözlerim büyüdü. Daha on adım bile yaklaşmadan buz kütlesinden gelen dondurucu soğuk havayı hissettim. İçinde, anahtarlar olduğunu bildiğim kırmızı ışıklar parlıyordu.

"Kahretsin, bunlardan birini nasıl çıkaracağız?" Ben sordum Çaresizce. Bilerek olmasa da birden fazla kez buz yaratmıştım ve onu buzla eritmeye hiç çalışmamıştım. Su büyüsü. Benim doğal eğilimim bunun için ateşi kullanmak olurdu.

Parlak mavi gözlü bir kız buz kütlesinin biraz ilerisinde durmuş, iki elini buza bastırmış ve içine batıyordu. Bir başarı çığlığıyla geri çekildi, dönüp koşarak uzaklaşmadan önce kırmızı bir anahtarı da yanında götürdü.

Darcy ileri atıldı ve ben de onu takip ettim, buza doğru ilerlerken üzerime gelen soğuk ısırığını görmezden geldim.

Avuçlarımı donmuş bloğun üzerine koydum. parıldayan anahtar, yaklaşık bir ayak içinde görünüyordu.

Derin bir nefes aldım, gözlerimi kapattım ve avuçlarımın arasında hareket eden su hissini hissetmeye çalıştım, buzun benim için bu şekle bürünmesini istiyorum.

Elimin arkasından aşağıya doğru bir nem damlası süzüldü. Sonra bir tane daha. Ve bir tane daha. Açılan parmaklarımın arasından su dökülmeye başladığında konsantrasyonumu bozar diye gözlerimi açmayı reddederek devam ettim.

Avucum nihayet metale değdi ve kırmızı anahtarı bir zafer çığlığı atarak çıkardım, kemerime taktım ve O da aynısını yaparken Darcy'ye baktım.

"Bir tane kaldı," dedim heyecanla.

Darcy, "Hesaplaşma'yı atlattığımızda bunu Mirasçıların yüzüne öyle bir vuracağım ki," diye açıkladı. sesindeki ateşe güldü.

Geraldine'in rehberliğinde köprüden geri koştuk, tribünleri ve hala bizi cesaretlendirmek için bağıran kalabalığı geçtik.

Karşı yöne doğru koşan öğrencilerle yollarımız kesişti, bir adam doğrudan bana çarptı ve karşılığında kaburgalarına bir dirsek yedi.

Şelaleye vardığımızda tökezleyerek durdum,
şok içinde ona bakıyordum. Sonsuz bir sel halinde patikaya çarptı, su o kadar büyük bir güçle sihirli bir şekilde dönüp duruyordu ki, bir daha geri dönemeyeceğimizi biliyordum. Sihir olmadan içinden geçmek şöyle dursun, altında bile duramazlar.

Ellerimi kaldırıp öne doğru adım atarken dudağımı ısırdım, sprey üzerime çarptı.

Büyüm biraz boş hissettirmeye başlamıştı, içimdeki kuyu harcadığım onca güçle normalden daha az akıyordu. Ama daha fazlasına ihtiyacımız vardı. Sadece biraz daha.

İkinci haftamızdaki Su Elementi dersimize giden şelaleden nasıl geçeceğimizi bulmuştuk ve bunun onun daha uç bir versiyonu olduğunu tahmin ettim.

Derin bir nefes aldım ve ellerimi kaldırırken etkimi sele doğru bastırdım, merkezden ayrılmasını istedim ve sağımdaki ve solumdaki yolların daha kolay olduğuna ikna ettim. Darcy de kendi büyüsünü aynı noktaya fırlattı.
Birden su bir perde gibi yarıldı ve parıldayan sarı anahtarlarla kaplı bir kaide ortaya çıktı.

İçeri daldık ve iki tanesini kaptık, büyüyü bırakıp koşarak geri dönmeden önce kemerimize bağladık.

göl.

Kalabalık bizi fark edince çığlık attı ve birlikte koşabilmek için Darcy'nin elini tuttuğumda adrenalin titreyen uzuvlarıma yayıldı.

Gölün ortasındaki platform inanılmaz derecede uzak görünüyordu ama henüz kimsenin üzerinde durmadığını da fark ettim. Birinci sınıflar arasında üç anahtarı da toplayan ilk kişi olarak biz öndeydik.

Doğruca suya koşarken sırıttım, yüzebildiğim kadar çabuk yüzdüm, su sihrimi kullanarak ağrıyan bedenime yüzey boyunca daha kolay bir yol açtım.

Gölde başka birçok öğrenci daha vardı ama hepsi hâlâ mavi anahtar için dalma aşamasındaydı. Önce bunu yapmayı seçtiğimiz için o kadar memnundum ki, artık yorgunluk tüm uzuvlarıma yayılıyordu. En çok zamanımı almıştı

Sihir ve sudaki birden fazla öğrencinin şu anda düşük rezervlerle mücadele ettiğinden emindim.

Sonsuza kadar yüzmüş gibiydik, kalabalığın sesi kulaklarımın etrafındaki suyun şıpırtısı, şıpırtısı, şıpırtısı arasında kayboldu ve sonunda elim ahşap platforma çarptı.

Kendimi onun üzerine sürüklerken kollarım titredi, Darcy'nin kolunu tutarak aynı anda onu kenara çekmesine yardım etti.

Kendimizi ayağa kaldırdık ve çığlık atan kalabalık göl kıyısında çılgına döndü, herkese bakarken yüzümdeki sırıtış neredeyse ikiye bölünüyordu.

"Başardık," dedi Darcy, kısmen rahatlama, kısmen şok, kısmen de saf bir sevinçle.

"Tabii ki yaptık!"

Kollarımı ona doladım ve Disney Land'e yeni gelmiş küçük çocuklar gibi çığlık attık. Önceki gecenin dehşetinden sonra, bir galibiyet tam da ihtiyacım olan şeydi ve kutsal bok iyi hissettirdi.

***

Geraldine, akşam yemeğinde The Orb'da bize gülünç boyutlarda bir kutlama yaptı, patlayacak kadar doyana kadar bize tabak tabak yemek koydu.

Sokağa çıkma yasağı yaklaştığında, Sofia'ya ve Ignis House'da yaşayan Eşek Kulübü üyelerine katıldım ve yatağıma geri döndüm.

Yorgunluk bedenimi sarmıştı ve bir kâbus beni uyandırmadan önce birkaç saat uyumayı başarmıştım. I Elimi yüzümde gezdirerek onunla savaşmaya çalıştım ama hala odamın karanlık köşelerinde fısıltılar duyabiliyordum.

Komodinden Atlas'ımı aldım ve saatin henüz on bir buçuk olduğunu fark edince kaşlarımı çattım.

Kalbim biraz fazla hızlı atıyor ve zihnim dinlenmeme izin vermeyen çılgın fikirlerle dönüyordu. Onları engellemek için gözlerimi kapatmayı denedim ama kâbuslar tekrar yaklaşınca vazgeçtim.

Ayağa kalkarken bana eşlik edecek kimin uyanık olabileceğini anlamaya çalışarak sinirli bir nefes verdim.

Yataktan kalktım ve ortak odayı araştırmaya karar verdim. Belki Sofia ya da Milton hâlâ ayaktaydı.

Yatağımın rahatlığı dışında hava serindi ve spor ayakkabılarımı giyip ortak salona gitmeden önce hızlıca bir kot pantolon ve kırmızı bir kazak giydim.

Yürürken Atlas'ımdaki FaeBook gönderilerine göz gezdirdim ve bir tanesi gözüme çarptı.

Tyler Corbin: Griffinlere dikkat edin. Işıltılı kuyruğum için beni arzulayan bir Varis'le bizzat uğraştım. İşte size birkaç tavsiye Griffinler, eğer Max Rigel size baskı yaparsa Siren güçleriyle bok sürüsüne katılıyor.

1. Gözlerinin içine çok uzun süre bakmayın (Caleb Altair bunu yaptığımda kendine dokunmaya başladı)
2. Emir formundayken, özel olarak boşaltım yapın. Eğer Max sizi yakalarsa, ona saldırın. (Bir azgın kadar hızlı değildir. Vampir)
3. Her şey başarısız olursa, üstüne sıç ve iyice sıç. Hoşuna gidebilir ama en azından ödeşmiş olursunuz. (Caleb bunu yaptığımdan beri hala saçındaki simleri yıkıyor - ben orada olmasını istediğini düşünmeye başladım) #pooboo #dungchum #maxlikescracks

Yorumlar:

Milly Badgerville: Ewww bu doğru mu?

Amy Sawyer: Bok sürüsüne nereden katılabilirim?

Max Rigel: Öldün sen amına koyayım.

Geraldine Grus: Eğer ona elini sürersen seni pis dışkı meraklısı, Yüce Egemen Toplum'un gazabına uğrayacaksın!

Milton Hubert: Hahaha Geraldine

Darius Acrux: Miltonhubert Hayaletlerin FaeBook profilleri yoktur. Gün bitmeden sil.

Seni Pegassinate edeceğim**.**

Angelica Luevano: A.S.S. gerçek kraliçelerin tüm dostlarını korur! Vegas'ı selamlayın! Arkadaşlarına selam olsun! #downwiththeheirs

Yorumları okumaya devam ederken kendi kendime güldüm ve ancak ortak odaya ulaştığımda kafamı kaldırdım. Kıpırdamadan durdum ve etrafımda dost bir yüz aradım. Ama bulamadım. Onun yerine Darius Acrux ve hayran kulübünün büyük bir yer kapladığını gördüm.
Odadaki en büyük şöminenin yanındaki sandalye çemberine. Neredeyse dönüp dışarı çıkacaktım ama o anda başını kaldırdı ve bakışlarını bana dikti.

Dudaklarımı büzdüm, odadan kaçmayı reddediyordum ama artık orada olmak için bir nedenim yoktu.

"Yine Caleb'i becermeye mi gidiyorsun?" Marguerite de beni fark edince alay etti. "Seni sadece gücün için kullandığının farkındasın, değil mi?"

Çenemi kaldırdım ve ona doğru yürüdüm, bu parlak fikir için sessizce teşekkür ettim. Caleb tam da zihnimi kâbuslarımdan uzaklaştırmak için ihtiyacım olan şeydi.

"Yanılıyorsun Marguerite," dedim tatlı bir sesle. "Beni sadece gücüm için kullanmıyor: bedenimi de alıyor."

Darius homurdandı ve alevlerden oluşan bir duvar kapının önünde belirerek çıkış yolumu kapattı.

"Sokağa çıkma yasağından sonra," diye tersledi, ona karşı gelmem için beni cesaretlendirdi.

"Evet," diye kabul ettim, alevlerin önünde durakladım. "Burada bir sürü aptalca kural var. Air Cove'da çayla takılan insanlara bile kaşlarını çatıyorlar-"

"Ne yaptığın umurumda değil ama Yakalanırsak Ev Puanlarımızı kaybederiz," diye hırladı Darius ve alev bariyerini indirirken sözümü kesti.

Ona küstah bir bakış attım ve kapıya yöneldim. Darius ben gelmeden sandalyesinden kalktı ve yoluma çıktı. Atlas'ımı elimden kaptı ve ben de onu geri almaya çalışma dürtüsüne karşı koydum, bunun yerine dişlerimi sıktım.

"Ne yapıyorsun?" Talep ettim.

"Hakkınızdaki son haberi gördüğünüzden emin olmak istedim. Kaçırmanı istemem," dedi omuz silkerek ve ekrandaki bir şeye dokunmaya başladı.

Hayranlarının hepsi bizi beklenti içinde izliyordu ve bundan sonra ne olacağını öğrenmek için beklerken sessizliğe gömüldüler.

"Senin aksine, adımın basında yer almasından dolayı mastürbasyon yapmıyorum, o yüzden zahmet etme," dedim ve elimi Atlas'ıma doğru uzattım.

"Oh ama o kadar doğru bir parça ki, eminim kaçırmak istemezsiniz."

Marguerite heyecanla güldü ve ben de gözlerimi ona diktim, tek bir haberi araştırmasının neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ediyordum.

Darius Atlas'ımı elinde evirip çevirdi ve bana geri itti. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde hikaye Gus tarafından yazılmıştı.

Vulpecula ve başlık pek de övgü dolu değildi.

Vega İkizleri okul sınavlarında kopya mı çekiyor?

O adamın hakkımızda uydurduğu daha fazla saçmalığı okumak istemediğim için sayfayı anında kapattım.

"Artık gidebilir miyim? Seks bağımlılığımın bir çıkışa ihtiyacı var." Darius'a beni sıkıyormuş gibi baktım ve çenesi sıkıştı.

"Cal'a sürpriz yapmayı planlıyorsan ona haber vermek isteyebilirsin. Onu son gördüğümde Milly Badgerville ile odasına dönüyordu, eğer hâlâ oradaysa senin için utanç verici olabilir," diye alay etti Darius kenara çekilirken.

Küçümseyerek homurdandım. "Umarım haklısındır ve üçümüz birlikte eğlenebiliriz."

Kapıya doğru ilerledim ve Darius arkamdan seslendi, beni bırakıp onun sıkıcı arkadaşlığından kaçamıyordu.

"Eğer yakalanırsan çok pişman olursun."

Hayran kulübü takdirle güldü ve Marguerite bana bir şey kazandığını düşündüğünü gösteren bir bakış attı.

Ona gözlerimi devirip kapıya doğru ilerledim. "Umarım sen de harika bir gece geçirirsin," diye mırıldandım. "Ve arkadaşların kafalarını sokmaktan boğulup ölmezler. kıçından çok uzakta."

Dışarı çıktığımda kollarımı kendime doladım ve devriye gezen öğretmenlere yakalanmamak için ana yollardan kayarak Terra House'a doğru hızlı adımlarla ilerlemeye başladım. I
Muhtemelen başıboş bir su perisine rastlamaktan daha çok endişelenmeliydim ama şimdi tekrar uyumaya çalışırsam beni bekleyen gölgelerden uzaklaşmaya gerçekten ihtiyacım vardı. Ayrıca, bu kadar çok öğretmen devriye gezerken ve FIB'in okul arazisinin etrafını hala çevrelediğini düşününce, bir Nymph'in tekrar içeri girebileceğine inanmakta zorlandım. Yine de, yolculuğun mümkün olduğunca çabuk bitmesi için koşmaya karar verdim.

Terra House'a varmam uzun sürmedi ve büyük tepenin arkasından dolanarak Caleb'in odasının bulunduğu en yüksek pencereye kadar parmak uçlarımla ilerledim.

Yaklaştıkça ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm, Vampir duyularının bile beni fark etmeyeceğini umarak hareketlerimi yavaşlattım.

Yüzüstü uzandım ve çimlerin üzerindeki pencereden Caleb'in odasını görebilene kadar ilerledim. Yatağında uzanıyordu, bir kolunu başının arkasına asmıştı. gömleğini çıkarmış ve yorganı bacaklarının arasına sarmış halde televizyon izliyordu.

Dudağımı ısırdım ve Atlas'ımı dikkatlice cebimden çıkardım, hafif hareketlerle bir mesaj yazdım

Beni fark ederse diye.

Tory:
15 dakika.

Camdan Atlas'ının ping sesini duydum ve yavaşça ona uzandı, dikkati yatağının ayak ucundaki ekrana sabitlenmişken katlanmış yorgandan çıkardı. Mesajı okumak için Atlas'ı kaldırdı ve daha dik oturup anında bir yanıt yazınca sırıttım.

Caleb:
Seni beş dakika içinde bulurum ;)

Yataktan fırladı ve hiç düşünmeden televizyonu kapattı. ikinci kez baktı, gardırobundan kapüşonlu bir tişört kaptı ve Ayaklarını spor ayakkabılarının içine sokmadan önce omuz silkti ve doğruca kapıdan çıktı.

Koridorun sonunda olduğundan emin olmak için otuza kadar saydım ve cebimdeki kalemi kullanarak penceresinin mandalını dikkatlice açtım. Pencere
Pegasex bebeğini yerleştirmek için içeri girdikten sonra yakalamaya aşina olduğum için artık kolayca yaptım ve birkaç dakika içinde
pencereyi açmıştı.

Kalemi cebime geri soktum ve kendimi onun odasına indirebilmek için etrafta dolandım. Pencere çerçevesinden sarktım, sonra bıraktım ve gülerek yatağının ortasına kıçımın üzerine düştüm.

Hızla ayağa kalktım ve yatağına oturmak için hareket ederken ayakkabılarımı tekmeledim. Atlas'ımı elime alıp ona bir mesaj daha yazarken kalbim adrenalinle çarpıyordu.

Tory:
Gittikçe soğuyorsun... Bir ipucu ister misin?

Caleb:
Dikkat et tatlım yoksa senin de
kaybetmek.
Ama tabii ki bir ipucu istiyorum.

Atlas'ımı havaya kaldırdım ve ona göndermeden önce yatağında otururken bir selfie çektim. Biliyordum ki bu Oyunu kaybetmiştim ama bu gece onu ısırılmayı umursamayacak kadar çok istiyordum. Sadece birkaç saatliğine kafamı dağıtmaya ve kendimi kaybetmeye ihtiyacım vardı ve bunu yapmak için Caleb Altair'in kollarından daha iyi bir yol olabilir miydi? Ayrıca muhtemelen ona borçluydum.
Darius'a karşı beni savunduğun için bir çeşit teşekkür.

Bir cevap bekledim ama gelmedi ve parmaklarımı sabırsızlıkla Atlas'ımın kenarına vurdum.

Bir an sonra anahtar kilidi açtı ve Caleb yüzünde geniş bir gülümsemeyle odaya daldı.

"Nasıl?" diye sordu, kapıyı tekrar kapatırken etrafına bakındı.

Ona sırıttım ve başımın üzerindeki pencereyi işaret ettim. "Açık bırakmışsın," dedim masumca, ama bunun yalan olduğunu bildiğinden emindim.

Caleb iddiamın doğruluğunu pek umursamıyor gibi görünüyordu, çünkü onun yerine bana doğru yürüdü, bakışları yatağının ortasında oturduğum yerde bana sabitlendi.

"Bana kızgın olduğunu sanıyordum?" diye alay etti.

Omuz silktim. "Arkadaşına karşı beni savunduğun için seni görmezden gelmeye karar verdim."

Caleb durakladı, alnında bir kırışıklık oluştu. "Sadakatimin hâlâ Varisler'e olduğunu biliyorsun, değil mi? Sadece kızları itip kakmanın bunu göstermenin en iyi yolu olmadığını düşünüyorum.
güç."

"Evet, anladım. Merak etme.
birdenbire parlak zırhlı bir şövalyeye dönüştü. Senin de öyle olmanı istemem; ben kendi savaşımı kendim verebilirim." Bakışlarım ağzının üzerinde gezindi ve nabzım biraz hızlandı.

"Bunu bilmiyorum, havuzdaki o pisliğe karıştığım için beni cezalandıracağına söz vermiştin ama ben hala
Bana gelmeni bekliyorum," diye alay etti.

"Şimdi de sen mi?" Bunun üzerine kendi kendime sırıtmaktan kendimi alamadım. Pegasus söylentileriyle onun itibarını çoktan yerle bir ettiğimizden haberi yoktu ama hâlâ benden bir adım önde olduğu fikri hoşuna gittiyse balonunu patlatmayacaktım. "Belki de buna hazırlanıyorumdur," dedim ve vücuduna yavaşça bakarken sesimi alçalttım.

Caleb bana sırıttı ve ilerleyerek bana doğru yaklaştı.

"Bekle," dedim o yaklaşırken, yatağın kenarında onunla buluşmak için hareket ederken dizlerimin üzerinde doğruldum.

"Neden?" diye nefes aldı, bakışları dikkatle üzerimde geziniyordu.

"Çünkü sana bir söz verdim," dedim ve ona sinsi bir gülümseme sundum.

"Ne sözü?"

Yataktan kalktım ve dudağımı ısırarak belinden yakaladım ve onu birkaç adım geriye doğru yürüterek duvara çarptı.

Caleb çenemi sert avucunun içine aldı ve ağzımı sahiplenici bir şekilde onunkine yönlendirdi. Kalbim bu öpücüğün sıcaklığıyla çarparken, onun vücudu da benim onun için acı çektiğim gibi bana yalvarıyordu. Gölgeleri uzaklaştırmak ve onu unutmak istiyordum.
Diğer her şey ve öpücüğü unutulma vaadiydi. Sonsuza kadar sürmese bile.

Onu sertçe öptüm, dilim onunkinin üzerinde gezinirken eşofmanını sabitleyen büzgü ipini çekiştirdi,
Gevşetti, böylece onun her sert santimine erişebildim.

Elim onun pürüzsüz uzunluğunu kavradığında Caleb inledi ve yavaşça birkaç kez yukarı ve aşağı kaydırırken ağzına karşı gülümsedim.

Kapüşonunun fermuarını açmak için uzandığımda öpüşmemizi kestim, geniş omuzlarından kaydırdım, böylece etine daha fazla erişebildim. Altında bir tişört giymiyordu, bu yüzden istediğim şeyle anında ödüllendirildim.

Ağzımı boynundan aşağı, köprücük kemiğinin üzerinden ve karın kaslarının sert çıkıntılarından aşağı doğru hareket ettirirken ellerini saçlarımın arasına soktu ve önünde dizlerimin üzerine çökerek pantolonunu aşağıya doğru ittim.

"Kahretsin," diye nefes aldı Caleb, ona ne yapacağımı anladığında kelimesi bir lanet ve bir dua gibiydi.

Onu ağzıma aldığımda Caleb daha güçlü bir şekilde küfretti, onu dudaklarımın arasına çekerken dilim uzunluğunun etrafında dolaştı, elleri saçlarımda dolanırken emdi ve alay etti.

Bir ritim bulduğumda inledi, vücudunu serbest kalmaya daha da yaklaştırırken ağzımı onun üzerinde hareket ettirdim.

Caleb umutsuz bir hareketle saçlarımı daha sıkı kavradı ve beni kendisinden uzaklaştırdı. Eli çeneme kaydı ve beni tekrar dikleştirdi, kazağımı çıkarırken dudaklarımı dudaklarına aldı. Onu bir kenara fırlattı ve hızla
Kot pantolonumun düğmelerini çözdü, parmakları beni iç çamaşırlarımla yakalayana kadar hızlı ve acil bir ihtiyaç duydu.

"Beni her zaman şaşırtıyorsun, Tory," diye nefes aldı, beni aniden sırtım ona dönük olacak şekilde çevirdi ve kollarını belime dolayarak beni kendine çekti. "Senden ne bekleyeceğimi asla bilemiyorum ve bu beni delirtiyor."

Dişleri çenemin hizasında gezinirken inledim, elleri etimde gezinirken ona doğru eğildim.

Boynumu öptü ve kıçımı ona doğru ittim, parmakları sütyenimin altından geçerken inledim ve sertleşmiş meme ucumda tatlı bir işkenceye başladı.

"Tam seni çözdüğümü düşündüğüm anda bana bunu yapıyorsun ve ben de bu yüzden aklımı kaçırmak üzereyim."

Caleb'in diğer eli külotumun kumaşının altına kaydı ve bir parmağını sokarken arzuyla inledi.
Onu ne kadar çok istediğimi hissediyordum. Aleti

Kıçıma o kadar sert vuruyordu ki, ağzım onun her santimini içimde hissetme arzusuyla kuruyordu.

Caleb elini hareket ettirmeye devam etti ve beni yatağa doğru yürütmeye başladı. O tatlı işkencesini sürdürürken ben de isteyerek gittim, nefeslerim ihtiyaçtan kesildi, parmakları bana ondan istediğim şeyin tadını verirken aynı zamanda beni merakta bıraktı.

Yatağın ayak ucuna ulaştık ve ben de daha fazla teşvike ihtiyaç duymadan yatağın direğine tutunarak öne doğru eğildim. Caleb elini geri çekti, külotumu kavradı ve aşağı itti. Arkamda sıralandı ve nefes nefese kaldım, buraya geldiğimde fark ettiğimden daha çok ihtiyacım vardı.

Arzuyla inledi ve kalçalarının sert bir hamlesiyle bana sahip oldu. Düşmemek için yatağın direğini kavrarken haykırdım ve öne doğru savruldum.

Caleb nefesinin altında küfrederek kalçalarımı kavradı. Kendini tekrar tekrar içime soktu, her güçlü itiş beni dudaklarımdan bir inilti çıkarmaya zorlarken, vücudumun umutsuzca acı çektiği bir doruğa daha da yaklaştırdı.

Yatak başlığı duvara çarpıyor ve tırnaklarım, arzusunun gücü altında devrilmemi engelleyen tek şey olan ahşap direkte çizgiler oluşturuyordu.

Caleb'in eli kalçamdan kayarak, parmakları kalçalarımın tepesinde mükemmel bir yerde durana kadar aşağı doğru itti, itişlerinin gücü parmaklarının o hassas noktada bir çember oluşturmasıyla buluştu.

Nefesimi içime çektim, başım dönüyordu, çünkü beni gittikçe daha çok zevke sürüklüyordu.
Kalçalarımın sallanmasıyla onun itişlerini zar zor karşılayabiliyordum.

Caleb son bir kez geri çekildi, bana çarparken parmakları biraz daha sert bastırdı ve beni
bir çığlıkla akıllara durgunluk veren bir zevk dalgasına kapılırken, kendi salıverilme nefesiyle noktalandı.
beni kendinden geçirdi.

Bir an için üzerimde öne doğru düştü, vücutlarımız terden kayganlaştı, az önce yaptığımız şeyin etkisinden kurtulmak için savaşırken göğüslerimiz kabardı.

Boynumun arkasına ve omuzlarıma öpücükler kondurdu, onları hissederken hassaslaşmış tenimde küçük ürpertiler oluştu.

İkimizin de nefes almaya çalışmaktan başka bir şey yapamadığı birkaç dakikanın ardından Caleb üzerimden indi ve beni kollarının arasına aldı.

Beni çevirdi, beni tatlı tatlı öperken eli saçlarımın arasına girdi, daha pantolonunu bile düzeltmemişti.
bana sahip olmak için acele ederken vücudundan çıkardı.

Öpücüğüne gülümsedim, ona tutunabilmek için ellerimi pazularının sıkı kasları boyunca gezdirirken bedenim tatmin olmuş bir enerjiyle uğulduyordu.

"Buna ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin," diye mırıldandım ve beni yatağına götürürken onu tekrar öptüm.

"Günlerdir beni merakta bırakıyorsun,
Tatlım," diye yanıtladı gülerek. "Sanırım nasıl olduğunu biliyorum

çok."

Yatağına uzandım ve yatağın yanındaki sandalyeden kaptığı gömleklerinden birini bana uzattı. O beni dikkatle izleyip yatağa geri dönmemi takip ederken, gömleği omuz silkerek giydim ve düğmelerini ilikledim.

"Kalıp benimle Rambo'yu izlemek ister misin?" Her zamanki ukala sırıtışından o kadar farklı olan utangaç bir sırıtışla teklif etti ki, ona biraz bakmaktan kendimi alamadım.

"Evet," diye cevap verdim, gülümsemesi genişlerken yastıklarına yaslanmak için hareket ettim. "Bu gerçekten kulağa hoş geliyor."

Caleb televizyonu açtı ve klasik aksiyon filmi başlarken başımı omzuna yaslayabilmem için beni kolunun altına çekti. Filmin üçte biri bitmişti bile ama benim için yeniden başlatmayı teklif ettiğinde başımı salladım, kollarında biraz rahatlarken oturup filmin gürültüsünün üzerimden geçmesine izin vermekten mutluydum.

Caleb beni gevşekçe tuttu, filmi izlerken parmakları saçlarımla oynadı, sonra kaçınılmaz olarak birbirimizin bedenlerinin cazibesine kapıldık ve ben onun bedeninden alabileceğim tüm zevki aldım.

O bana sarılırken, gölgeler zihnimden biraz daha uzakta duruyor gibiydi ve bundan daha fazlasını isteyemezdim.

O, dünyanın kargaşasından mükemmel bir kaçıştı. Hayatımda olan biten her şeyi. Ve bir süreliğine kendimi onunla kaybetmekten çok mutluydum.

Akademi arazisinin üzerindeki gökyüzünde yaklaşık yüzüncü kez daireler **çizdim,** akıntıların üzerinde süzülmeden önce ara sıra kanatlarımı çırptım.

Ateş püskürtecek kadar öfkeliydim. Ki tükürmüştüm. Birçok kez. O kadar çok ki Ejderha boğazım bile acımaya başlamıştı.

Bakışlarım devasa toprak yığınına takıldı.
Terra House'u içeriyordu. Caleb'la birlikte oradaydı. Bunu biliyordum. Ve içimde alevlenen öfke kolayca söndürebileceğim bir şey değildi.

Neredeyse şafak söküyordu. Bütün gece buradaydım ve o gitmemişti. İlk başta onunla tekrar yüzleşmek, onu bana boyun eğmeye zorlamak ve ayaklarımın altındaki yerini öğrenmesini sağlamak istiyordum. Ama öfkem kaynadıkça, bunun sadece kısa bir çözüm olacağını fark ettim. Tekrar ayağa kalkacak, gözlerimin içine bakacak ve bana meydan okumaya devam edecekti.

Hayır. Vegas'ın gitmesini istiyorsak bunu farklı şekilde yapmalıyız. Ve ben onun gitmesini istiyordum. Ona bakmaktan bıkmıştım.

onu evimde ve kampüste görmekten bıktım. Onları Kraliyetçi kulüpleriyle Küre'de mahkeme yaparken izlemekten bıktım. Bıktım
Her geçen gün güçleri hakkında daha fazla şey öğrendiklerini görmekten. Caleb'i aptal yerine koymasını izlemekten bıkmıştım. Ve en önemlisi onu istemekten ve ondan aynı anda nefret etmekten bıkmıştım.

Midem sürekli savaşan içgüdülerden oluşan bir düğüm gibiydi. Aynı anda hem onu ezmek hem de ona sarılmak istiyordum. Ona yaptığım her vuruş neredeyse ondan çok beni kesiyor gibiydi.

Onu o lanet çamurun içine ittiğimde, arkasından aşağı atlayıp onu tekrar kollarıma almamak için kaslarımı kilitlemek zorunda kalmıştım. Sonra gözlerinin içine baktım ve orada fiziksel acı ya da aşağılanmayla ilgisi olmayan ama benimle ve onun da benim için hissettiğini bildiğim şeyle ilgili olan bir acı anı gördüm. Kendimi
Az önce kendi kalbime bir bıçak çekmiş ve tam ortasından bir yarık açmıştım.

Çünkü ona karşı yaptığım her hareketle ona daha fazla zarar verdiğimi biliyordum. Ve kendimi durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını da biliyordum. Kendimi tamamen yok etme modundaydım ama
yalnız gitmeyi reddetti.

Vegas'ı kırıp onları bu okuldan çıkarmanın zamanı gelmişti. Ve bunu yapmak için kendimi kırmam gerekiyorsa, ödemem gereken bedel buydu.

Güneş ufukta belirirken Terra House'a baktım. Hâlâ gitmemişti.

Öfkemi umursamaz bulutlara kükreyerek Ağlayan Orman'a doğru döndüm ve rotamı tam kalbindeki King's Hollow'a çevirdim.

Sığınağımız olarak adlandırdığımız devasa ağaç evin ahşap çatısını gördüğümde sert bir şekilde alçaldım, kanatlarımı yaklaştırdım ve gökyüzüne daldım.

Ağırlığım ona çarptı ve tüm yapı
Altımda titriyor, bir protesto iniltisi yankılanıyordu. Yine de endişelenmedim, bu yer büyüden doğmuştu ve çatısına inen beş tonluk bir Ejderhanın ağırlığını kaldırabilecek kadar güçlüydü.

Biraz zorlukla Fae formuma geri çekildim. İçimdeki bu öfke her an Ejderha formumu arzulamama neden oluyordu. Beni yiyip bitiriyor, tamamen tüketiyordu. Ve gitmesine ihtiyacım vardı.

Çatıda sinsice ilerledim ve geniş yaşam alanına inmeden önce içeriye açılan kapağı açtım.

Bir avuç ateşi ızgaraya öyle bir güçle fırlattım ki kükreyerek canlandı ve normal boyutuna inmeden önce devasa bacanın yarısına kadar alevlendi.

Odanın köşesinde duran, benim ve Seth'in yedek giysilerini sakladığımız sandığı tekmeleyerek açtım.
Sipariş formlarımızla buraya gelin ve gecenin geri kalanını aletlerimiz ortadayken takılmak zorunda kalmayın.

Bacaklarımı siyah bir eşofman altının içine soktum ve odanın arka tarafındaki mini mutfağa geçtim.

Bir çekmeceyi çekip açtım ve orada sakladığım yedek Atlas'ı çıkardım.

Üçüne de aynı mesajı aynı anda gönderdim.

Darius:

King's Hollow. Şimdi. Yapmamız gereken bir şey var. Tartışın.

Cevap vermelerini beklerken parmaklarımı sabırsızlıkla tezgâha vurdum. Saatin sabahın beşi olması umurumda değildi, geleceklerdi.

Seth:

Yola çıkıyorum. Kahve yap.

Sanki anneme hakaret etmiş gibi kahve makinesine kaşlarımı çatarak baktım. Kahvesini kendi yapabilirdi.

Max:

Bu iyi olsa iyi olur.
bunun için sabah seksi..

Ona da cevap vermedim. Sadece Caleb'dan haber bekledim. Vampir kulağı olan lanet olası Caleb, Roxy'yle o kadar meşgul olamazdı ki sesimi duymamış olsun.
mesaj geldi. Ekrana dik dik baktım, mesajı okuduğunu bildiren kırmızı bir tik belirdi.

Bekledim. Ve bekledim.

Cevap gelmedi.

Darius:
Bu önemli Caleb.

Onu da okudu. Hala cevap yok.

Darius:
Bana yolda olduğunu söyle.

Darius:
Eğer gelmezsen gelip seni yatağından sürükleyeceğim. isteyerek.

Darius:
Lanet mesajlarına cevap ver.

Dişlerimi sıktım, aralarından dumanlar çıkıyordu. Gerekirse Terra House'a uçabilir ve onu oradan çıkarabilirdim. Onu pençelerimde buraya taşır ve ona bu toprakların kralı olduğumu hatırlatırdım.
Ülkedeki her canavarı. Aradığımda kimse beni görmezden gelmedi.

Caleb:
Meşgulüm.

Neredeyse Atlas'ı parçalayacaktım. Boğazımdan bir kükreme koptu ve bakır cezveyi ahşap duvara saplayacak kadar büyük bir güçle odanın diğer ucuna fırlattım.

Bir viyaklama dikkatimi çekti, kocaman, beyaz bir kurt merdiven boşluğundan odaya daldı. Seth bir kalp atışı içinde yer değiştirdi, gözleri endişeyle irileşmişti.

"Neler oluyor?" diye sordu, kollarını bana sarılacakmış gibi uzatarak bana doğru yürüdü.

"Seth, yıldızlara yemin ederim, eğer bana sarılırsan Sikimi koparacağım," diye hırladım ve bir iniltiyle geri çekildi.

Hemen köşedeki sandıktan bir çift eşofman altı çıkardı ve üzerini örtmek için onları giydi.

Dikkatimi Atlas'ıma geri verdim, yanlış tuşlara basmaya devam ettiğimde kendimi yavaş yazmaya zorladım.

Darius:

Kiminle meşgul olduğunu biliyorum. Bu onunla ilgili ve bunu duymak isteyeceksin. Hemen buraya gel.

"Neler oluyor?" Seth yine temkinli bir şekilde sordu, elleri titreyerek bana doğru ilerledi. Bana sarılmak istiyordu. Yüzünün her yerinde bunun yazılı olduğunu görebiliyordum ama denerse kollarını koparacağımı söyleyebileceğinden oldukça emindim.

"Caleb onu çağırdığımızda kardeşlerinin yanına gelmektense Roxy Vega ile yatakta kalmayı tercih eder," diye tersledim.

Seth yaklaştı ve uzun saçlarını yüzünden geriye iterek Atlas'ımdaki mesajlara baktı. Tam o sırada Caleb cevap verdi.

Caleb:

Bana bir saat ver.

Caleb:
Ya da iki.

Caleb:
;)

Az önce bana emoji mi gönderdi?!

Yumruğumu Atlas'a o kadar sert vurdum ki altındaki tezgah tam ortadan çatladı. Kırık cam parçaları yumruğuma saplandı ve elimden kan fışkırdı. Aslında acıyı memnuniyetle karşıladım. Buna ihtiyacım vardı. Öfkeden başka bir şeye ihtiyacım vardı. Aşağıya baktım ve bileğime saplanmış sivri bir cam parçasını fark ettim. Bu olmalı bir damara çarpmış olmalı çünkü kan şelale gibi akıyordu.

"Siktir, Darius!" Seth kolumu yakaladı ve yanan tenim onu yakarken bir sızlanmayla geri çekildi.

Omuzlarım titremeye başladı, kanatlarım etimden kurtulmayı talep ediyordu. Kendimi tamamen kaybetmek üzereydim.

Tam dönüşüm hissi göğsümü sarmışken, onun yerine bir sükûnet dalgası üzerime çöktü ve hareketsiz kaldım.

"Az önce neyin içine girdim ben?" Max nefesini tuttu, bakışları yıkılmış Atlas, Seth ve benim kanayan kolum arasında gidip geliyordu.

Ona dişlerimi gösterdim ve gücü bana daha sert vurdu, içimdeki öfkeli canavarı kontrol altına almaya çalışırken alnı konsantrasyonla kıvrılıyordu.

"Cal ona bir emoji gönderdi," diye mırıldandı Seth. Volta atıyor, bana yaklaşıyor ve tekrar geri çekiliyordu, bakışları gittikçe büyüyen kan gölüne gidiyordu
Yanımda.

Max kaşlarını çattı ve bileğimi işaret etti. "Seth bunu düzeltsin."

Hareket etmedim. Seth kaşlarını çatarak yaklaştı ve kolumu tutmak için uzandı. Ona karşı koymadım. İçimdeki öfke
Max'in etkisi altında biraz sönükleşti ama hiçbir şekilde yok olmadı.

Seth tenim onu tekrar yaktığında yüzünü buruşturdu ama elini geri çekmedi, cam parçasını bileğimden çekip çıkardıktan sonra elini cam parçasının üzerine bastırırken yanıklara katlandı.
yarayı iyileştirmek için. Artık hissedemiyordum bile.

İşi biter bitmez elini benimkinin etrafına sardı ve onu da iyileştirdi, derim örülürken camın geri kalanını dışarı attı.

Seth sözlerini bitirirken parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi, dokunuşumun neden olduğu yanıkları alarak kişisel alanıma geçerken usulca sızlandı.

Ona hırladım, boğazımın gerisinde bir uyarı vardı ama o beni görmezden geldi ve ilerledi.

"Seth, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye mırıldandı Max, öfkemi kontrol altına almak için var gücüyle mücadele ederken alnında boncuk boncuk terler oluşuyordu.

Seth onu görmezden gelerek kollarını belime doladı ve çıplak göğsünü sıkı bir kucaklamayla benimkine bastırırken boynuma sokuldu.

Onu üzerimden defolup gitmesi için uyardığımda hırlamam daha da şiddetlendi ve Max'in beni durdurmak için elinden geldiğince mücadele ettiğini hissedebiliyordum.

"Kızma," diye denedi Seth. "Ben buradayım, Max burada, Cal yakında burada olacak-"

Caleb'den bahsedince kendimi kaybettim. Seth'i üzerimden öyle bir ittim ki bir dolaba çarptı ve içine düşmeden önce kapının çökmesine neden oldu.

Dişlerimin arasına daha fazla duman dolanırken ona hırladım ve Max aramıza dalıp elini kaldırarak teklif etti.

Kafasını ısırıp koparmak istiyordum ama bunun yerine başımı salladım.

Max'in eli pazumun üzerine indiği anda, gücünün etkileri on katına çıktı.

Uzuvlarımın titremesi durdu, sıcaklık tenimden çekildi ve Ejderha'nın etimin altına tekrar yerleştiğini hissettim.

Derin bir nefes aldım, sonra bir nefes daha.

Seth dolabın yıkılmış kalıntılarından dışarı fırladı. Bana kızgın bile görünmüyordu. Aslında hâlâ kendisinden çok benim için endişeleniyor gibi görünüyordu. O
Ona verdiğim yanıkları çabucak iyileştirdi ama ona bir özür sunacak kadar kendimi sakinleştiremedim.

"Cal'ı arayıp önemli olduğunu söyleyeceğim," diye mırıldandı Max ve çenesinin gerginliğinden Toprak Varisi'ne kızgın olduğunu anladım.

Hem de çok. En azından bu da bir şeydi.

Elini kolumdan çekerken bana dikkatle baktı ve öfkemin geri döndüğünü hissetsem de yine de kontrol altında tuttum.

Tezgâha doğru ilerledim ve avuçlarımı tezgâhın üzerine koyarak aramayı yapmasını bekledim.

Max Atlas'ını üçümüzün arasına yerleştirdi ve çınlama havayı doldururken hoparlör düğmesine bastı.

Bekledik. Ve bekledik.

Çınladı.

Diğerleri bana temkinli bir şekilde bakarken dişlerimi sıktım ve Max tekrar aramaya başladı.

Sonunda cevap vermeden önce iki kez daha çaldı.

"Öyle mi?" diye sordu, sesi o kadar sıradan geliyordu ki bu yüzden boğazını parçalamak istedim.

Konuşmak için kendime güvenmiyordum, bu yüzden Max'in konuşmasına izin verdim. "Seni Hollow'da bekliyoruz. Bu ciddi bir mesele Cal,
Bizi oyalama. Eğer kendi isteğinle gelmezsen gelip seni alırız," dedi Max alçak sesle.

Seth aynı fikirdeymiş gibi biraz mızmızlandı.

Caleb sanki mantıksız davranan bizmişiz gibi uzun bir iç çekti.

"Tamam."

"Bu şimdi demek, birkaç saat sonra değil," diye homurdandım, yorum yapmaktan daha fazla kendimi alamadım.

"Evet, evet, bir bakayım kıyafetlerim kalmış mı?
tek parça ve ben orada olacağım. Kahve yap," diye ekledi tembelce, sanki beni ne kadar kızdırdığını anlamamış gibi.

"Hazırlayacağım," dedi Seth cesaretle. "Tam istediğin gibi."

Ona ölümcül bir bakış attım.

"Teşekkürler," dedi Caleb. Telefonu kapatmadan hemen önce arka planda Roxy'nin sesinin yumuşak mırıltısını duydum ve kalbim göğsümde öfkeyle çarptı.

Onun kendisini aptal yerine koymasına izin veriyordu ve bunun farkında bile değildi. Ama öğrenmesinin zamanı gelmişti.

Seth odanın karşısına geçti ve sanki yapılması gereken çok normal bir şeymiş gibi kahve cezvesini duvardan sökmeye başladı.

Odayı geçip kanepeye yöneldim ve sonra döndüm.
son anda ondan uzaklaştım. Oturamazdım. İçimdeki bastırılmış enerji bunun için çok fazla kıvranıyordu. Bunun yerine ateşin önünde durmak için hareket ettim, sırtımda parlayan alevlerden rahatladım. Ateşle evimde gibiydim. Damarlarımda yaşıyordu. Benim bir parçamdı.

Caleb bir saniye sonra odaya daldı, odanın solundaki koltuğa çöktü ve sanki başından beri oradaymış gibi ayaklarını sehpanın üzerine attı.

Ona ters ters baktım, o da bana ters ters baktı.
Onu öldürebileceğimden en ufak bir endişe duymuyor gibiydi.

Bakışlarım onun görünüşünde gezindi. Sarı buklelerine hiç şekil verilmemişti ve hepsi dağılmış, rastgele yönlere doğru uzanıyordu. Üzerinde bir çift
Eşofman altı ve buruşuk bir tişört ve yakasının hemen üzerinde, teninde bir aşk ısırığı görünüyordu.

Bakışlarım üzerinde daraldı. Neden onu iyileştirmemişti ki? Uzakta mı? Orada olduğunu biliyor muydu? Bunu ona ne zaman vermişti? Dün gece ona gittiğinde mi? Hiç uyumuşlar mıydı? Onu aramaya çalıştığımızda tam olarak ortasında mıydılar? Birkaç dakika önce ağzını onun boynuna dayamış mıydı?

Ağzıma duman doldu ve bu düşüncelerin beni ne kadar kızdırdığını görmesine izin vermeyerek yutmak için mücadele ettim.

Seth elinde iki fincan kahveyle çıkageldi, ilkini bana uzattı ama ben sadece kaşlarımı çatarak karşılık verdim. Sehpa.

Caleb teşekkür ederek ikincisini aldı ve esnerken ağzını kapattı. Seth daha fazlasını getirmek için geri döndü. Max'in yanına kanepeye çökmeden önce ona ve Max'e kahve ikram etti.

"Küçük Vega seni bütün gece ayakta mı tuttu?" Max normal davranmak için büyük çaba harcayarak alay etti. Sanki az önce
tamamen kendimi kaybettim ve mekanın yarısını dağıttım.

Caleb sandalyesinde arkasına yaslanmış kahvesini yudumlarken, "Ona zor yetişiyorum," diye şaka yaptı.

"Hayır. Görünüşe bakılırsa senin en ufak bir fikrin bile olmadan etrafından dolaşabiliyor," diye kabul ettim.

Caleb bakışlarını yavaşça benimkilere kaydırdı ama en ufak bir kızgınlık belirtisi bile göstermedi. "Bu da ne demek şimdi?"

"Bunun anlamı, sen kampüsün her yerinde onu kovalarken ve herkesin onun seni ne kadar kamçıladığını görmesine izin verirken, Roxy ve kız kardeşinin tüm bu süre boyunca sana güldükleridir."

Caleb kahvesini masaya bıraktı ve başparmağını boynundaki morluğun üzerinde gezdirdi, sanki bunu yaptığının farkında bile değildi. "Neden bahsettiğini açıklamak ister misin yoksa atıp tutmaya devam mı edeceksin?" diye sordu. "Çünkü oturduğum yerden kıskanıyormuşsun gibi geliyor."

Seth keskin bir nefes çekti ve kanepede arkasına yaslandı, her an bir kavga çıkmasını bekliyormuş gibi kendini Max'e doğru bastırdı.

Caleb'a vermek istediğim yanıtı içim rahatsız edici bir şekilde kasılırken ısırdım. Mesele bu değil.

"Atlas'ını bana ver Max," dedim kısık bir sesle, elimi uzatarak.

Max hemen bana attı ve ben de hemen onun profilinden çıkıp kendi profilime girerek e-postalarımı açtım. Özellikle de Roxy'nin tüm e-postalarını içeren klasörü.
Dün gece Atlas'ını elinden aldığımda kendime göndermiştim. Bunları gözden geçirecek zamanım olduğunda, bulduklarım beni hem şaşırtmış hem de endişelendiğim şeyleri doğrulamıştı. Biraz da etkilenmiş olabilirdim ama bundan bahsetmeyecektim.

Gerçek boyutta bir sipariş onayı açtım,
üzerinde Tory Vega yazan şişme Pegasus seks bebeğini Caleb'in kucağına fırlattı.

Caleb ona bakarken biraz daha dik oturdu. Kıpırdamadan durdu. Doğal olmayan bir şekilde hareketsiz. Ve Max onun içinden taşan yeni duyguları okurken rahatsız bir şekilde koltuğunda kaydı.

"Bu doğru mu?" Caleb homurdandı, çenesi titriyordu.

Seth Atlas'ı almak için öne doğru eğildi, böylece o ve Max de bakabilecekti.

"Tabii ki öyle," diye tersledim. "Simli ve boynuz şeklinde vibratörler de sipariş etti. Hatta üzerinde gökkuşağı renklerinde adının yazılı olduğu bir kırbaç bile. Seninle ilgili tüm o dedikoduyu ikisi başlatmış olmalı."

"Ama nasıl oldu da şişme bir seks oyuncağını oda?" Max sordu. "Bunu her kim yaptıysa sen duştayken oraya girdiğini söylememiş miydin? Kilitli bir kapıyı kırıp bu kadar çabuk yeniden kapatacak kadar büyü kontrolüne sahip değiller, üstelik bunu sessizce yapacak kadar da-"

"Dün gece odama girdi," diye nefes aldı Caleb. "Gitmem için bana bir mesaj gönderdi ve iki dakika içinde bana yatağımda otururken çekilmiş bir selfie gönderdi. Pencereyi açık bıraktığımı söyledi ama bırakmadığımı biliyordum..."

"Kahretsin," diye nefes aldı Max.

"Ve odana nasıl girdiğini sorgulamak yerine onu öylece siktin mi?" Sert bir şekilde sordum.

"Aklımdaki en önemli şey tam olarak bu değildi. Onun yatağımda olmasıyla daha çok ilgileniyordum, oraya nasıl geldiğini bulmakla değil," diye espri yaptı Caleb.

"Ciddi misin?" Aptalmış gibi tersledim.

Sanki saçma bir soru soran benmişim gibi üç çift göz bana döndü ve ben de gözlerimi devirdim. Evet, tamam. Roxy Vega gizemli bir şekilde yatağımda belirdi ve pantolonumun içine girmek istedi, o zaman muhtemelen ben de çok fazla soru sormaya başlamazdım. Lanet olsun.

"Güzel. Ama bu onun yaptığını ve Gwendalina'nın da işin içinde olduğunu kanıtlıyor. O partiden sonra onlara yaptıklarımızı unuttuklarını sanmıştık ama belli ki unutmamışlar.
Bize karşı tahmin etmediğimiz şekillerde savaşıyorlar ve bu konuda da oldukça akıllı davranıyorlar."

"Cal'a bunu yaptıklarını biliyoruz ama bundan daha fazlasını yaptıklarını söyleyecek başka ne var?" Seth sordu.

Caleb çok sessizleşmişti, bakışları uzak bir noktaya odaklanmıştı ve düşüncelerinde kaybolmuş gibiydi.

"Odamdaki yangından onlar sorumluydu," dedim kısık bir sesle.

"Ama ben Milton'ın-" diye başladı Seth ama ben sözünü kestim. "Hayır. Onlar yaptı. Roxy bana ve Orion'a itiraf etti."

"O zaman neden hâlâ ölmedi?" Seth öfkeyle sordu.

Bu öneriyle damarlarımda ateş kaynadı ve bir süre için Kısa bir an kendimi onunla Roxy'nin arasına atıp Roxy'yi ondan korumak istedim. Bu düşünceyi sinirli bir şekilde silkeledim ve geldiği gibi hızla yok ettim.

"Onları öylece öldüremeyiz," diye tersledim. Bunu gerçekten kastetmediğini bilmeme rağmen. İkizlerle ilgili gerekeni yapmamız için çok fazla hareket alanı vardı, ama ölüm ve
Eğer haklarımızı korumak istiyorsak, sakatlama açıkça sınırların dışındaydı. "Ayrıca. Oradayken benden kimsenin öğrenmesini istemediğim bir şey çaldı. Ben de öyle yaptığım sürece sessiz kalacağına söz verdi, bu yüzden onu dışarı çıkaramam."

Diğer Varisler bana merakla baktılar ama soru sormadılar. Onlardan sır sakladığımı biliyorlardı. Onlar da biliyordu ki

Bunu onlara güvenmediğim için değil, onları bilgiden korumak için yaptım. Kahretsin, muhtemelen uzun zaman önce yaptığım şeylerin yarısını anlamışlardı ama hiçbirimizin bundan bahsetmemesi söylenmemiş bir kural gibiydi.

"Jupiter Hall'un çatısındaki Griffin pisliğini temizlediğimizde Darcy de bizimle birlikte gözaltındaydı," dedi Max alçak sesle. "O şeye ne kadar kötü tepki verdiğimi biliyordu. Kuzenime de Starlight Akademisi'nde bu konuyu araştırmasını söyledim. Onlardan birinin kitimi sabote ettiğine dair en ufak bir söylenti bile yok. Bunu yapan şerefsizden intikam almak istedim... ama belki de onlardan biri değildi."

"Vegaslılar kitlere nasıl ulaşmış olabilir ki?" Seth sordu. "Sadece ekip üyeleri-"

"Geraldine Grus gibi üyeler mi?" Düşük bir hırıltıyla sordum. "Onları öldüreceğim!" Max böğürdü, sıçrayarak gözleri emin bir şekilde parlarken ayaklarını yere vurdu.

Seth ayağa kalktı ve öfke dolu bir havlamayla kolunu tuttu. "Darcy'ye zarar veremezsin," dedi, acı çekiyormuş gibi görünüyordu. "O benim Omega'm - lanet olsun. Alfa olarak bana meydan okumadığı sürece ona hiçbir şey yapamam."

Max onun elinden kurtulup kapıya doğru koşmaya başladı ve Seth de peşinden gitti.

"Bekle!" Herkes kendini kaybetmeden önce seslendim. "Daha önce yaptığımız gibi üzerlerine gitmemizin bir anlamı yok zaten, tek yaptığı onları daha güçlü ve daha meydan okur hale getirmek."

Caleb sandalyesinden sessizce, "O haklı," dedi. "Bu şekilde yenilmeyecekler."

Max kıpırdamadan durdu, öfke odanın içinde bir sarmal gibi dolanıyordu.

Siren yetenekleri onu havaya yayarken elle tutulur bir güç oluşturuyordu. "Onunla arandaki bağı koparmalısın, Seth," diye hırladı Max

ona.

"Yapacağım," diye hırladı Seth. "Henüz bana karşı bir darbe bile vurmadılar, ama bir dahaki sefere benim için gelecekler. Son zamanlarda başıma bir şey gelmedi ama..." Kaşıdı

Sanki aklına karanlık bir düşünce gelmiş gibi merakla başının arkasına baktı. "Benim pire yakalamam dışında..."

Caleb, "Onlar Kurt Adam pirelerinin fareli köyün kavalcıları değil," diye homurdandı. "Sana pire vermelerine imkân yok. En azından... onları bir Kova burcuyla çağırmadan

Aytaşı..."

"Bu ikinci sınıf büyüsü," dedi Max. "Bunu nasıl bilebilirler ki?"

"Eğer bir tane bulmak istiyorlarsa, orada duran bir kütüphane dolusu büyü var," dedim, bu kızların ötesinde bir şey olduğuna bir an bile inanmayarak.

Seth uzun bir süre bana baktı, bakışlarını dehşet kapladı, sonra başını arkaya eğip ulumaya başladı

Tavan. Ses öfke ve kana susamışlık doluydu, doyurulması gereken bir intikam arzusu.

"O pireler ve o lanet kız yüzünden tüm sürüm beni terk etti! Buna izin veremeyiz. Bu gece bana meydan okumasını sağlayacağım!"

Seth döndü ve kapıya doğru koşmaya başladı ama ben yoluna çıktım ve onu durdurmak için kolundan tuttum.

Kaşlarını çatarak bana baktı ve dudaklarımda karanlık bir gülümseme belirdi.

"Hayır," diye kabul ettim. "Bunun böyle kalmasına izin veremeyiz. Ama geçen seferkinden çok daha iyisini yapabiliriz."

"Ne öneriyorsun?" Max duygularımın karanlık ipliğinden beslenirken bana yaklaşarak sordu.

"Bence Vegas'ın Hesaplaşma'yı geçmeye çalışmasına izin vermeliyiz. Eğer başaramazlarsa, sorun çözülür, giderler. Her neyse. Ama eğer yaparlarsa, keşke hiç yapmasaydım demelerini sağlarız."

Seth bunu anladığında gözleri karanlıkla parladı ve onu tutmama karşı koymayı bıraktı.

"Onları indirecek miyiz?" diye nefes aldı, intikam için duyduğu acı aramızdaki havada dans ediyordu.

"Bundan daha fazlasını yapacağız," diye onu temin ettim. "Vegas onlara neyin çarptığını anlamayacak."

"En azından küçük bir intikam için ölüyorum." Max boynunu kırdı. "Biraz ödeşme borcumuz var."

"Cehennem Haftası," Caleb bir süredir ilk kez konuştu, gözleri soğuk bir uçurumdu. "Onları şimdilik Cehennem Haftası kisvesi altında terörize edebiliriz. Sonra Hesaplaşma'dan geçmeyi başarırlarsa, peşlerinden gerçekten gideriz."

Etrafımdaki kardeşlerime bakarken dudaklarımda karanlık bir gülümseme belirdi. Vegaslıların şimdilik bizden bir adım önde olduklarını düşünmelerine izin verecektik, çünkü onlar için tekrar geldiğimizde, onlara neyin çarptığını bile bilmeyeceklerdi.

Tory sabah beşten hemen sonra odama gelmiş, uykulu bir şekilde Darius'un Caleb'e nasıl kızgın göründüğünü mırıldanıyordu.

Yatağıma kıvrılıp uykuya dalmadan önce Ignis House'a geri dönmek istemedi.

Varislerden biriyle bu kadar çok vakit geçirmesi beni endişelendirse de bunu dile getirmemiştim. Sadece kapının kilitli olup olmadığını iki kez kontrol ettim ve onun yanına geçtim.

yorum yapmadan. Tory o dangalağın etrafında daireler çizebilirdi ve onun kalbine asla onu incitecek kadar giremeyeceğini biliyordum. Duygularını seksten ayrı tutmaya alışkındı.

Görünüşe göre bir erkekle bir kez yatmış ve kalbimin bir parçasını almasına izin vermiş olan benim aksime.

Chicago'da bir çekyatı paylaştığımdan beri, kız kardeşimin yanında uyumak benim için rahatlatıcı bir şey haline gelmişti. Ve onun da aynı şekilde hissettiğini hissediyordum. Belki de bu yüzden düzenli olarak birbirimizin odasında kalıyorduk. Birlikteyken güvendeydik. Tory hayatımdaki tek değişmezim olmuştu.

Nerede olursak olalım ya da başımıza ne gelirse gelsin, her zaman ona sahip olduğumu biliyordum.

Çocukken savaşçı prensesler gibi giyindiğimi, battaniye ve yastıklardan bir kale inşa ettiğimi ve sonra hayali düşmanlarımızla savaşmak için sopaları kılıç olarak kullandığımı hatırlıyorum. Şimdilerde bu oyun biraz fazla gerçekçiydi. Bizler keskin pençeleri ve dişleri olan gerçek düşmanlara sahip Solaryalı prenseslerdik. Fakat Canavardan da beterlerdi, dilleri ya bıçak kadar keskin ya da bal kadar tatlı sözler söylüyordu.

Son birkaç gündür Seth için üzülmeye başlamıştım ve Tory kabul etse de etmese de Caleb'e ilgi duyuyordu. Belki Darius da. Her ne kadar ondan nefret etmek istesem de Varisler sadece siyah ve beyaz değildi. Ama bunu telafi edebileceğimiz bir zamanı hayal bile edemiyordum. Bize çok derin haksızlık etmişlerdi, hala iyileştirmeye çalıştığımız yaralar bırakmışlardı. Ama her gün bu acıdan yükseldiğimi, onun ötesine geçerek güçlü bir şeye, onlarla yüzleşebilecek kadar güçlü bir şeye dönüştüğümü hissediyordum.

Güvenli kozamızda etrafımızda sıcaklık oluşurken kız kardeşime daha da yaklaştım. Bana onu ele geçirmeye çalışan gölgelerden bahsettikten sonra bu konuyu düşünmeden edemedim. Orion'la kara büyü hakkında yüzleşmek, bana daha fazlasını anlatmasını talep etmek istedim, böylece onu neden kullandığını anlamaya çalışacaktım. Ama onları mağarada yakaladıktan sonra verdiği tepki bana yakın zamanda bu konuda açılmayacağını düşündürdü. Bu beni denemekten alıkoymayacaktı.

Bugünkü Ateş Denemesi'nden önce iyi bir şekilde dinlenmek istediğim için kendimi uykuya dalmaya zorladım ama zihnim işbirliği yapmıyordu.

Yemin ederim sıcaklık düşüyor. Burası buz gibi.

Titremeye başladım, soğuk içeri girdikçe örtüyü üzerimize daha sıkı çektim.

BOOM. Gök gürültüsü o kadar yüksekti ki, gerçek odamın içinden geldiğine emindim. Şimşek çaktı ve ben yağmur sağanak halinde yağmadan önce tavanımda tek bir kara bulut aydınlanırken çığlık attı.

"Kahretsin!" Yataktan fırladım, hemen ayak parmağımı komodine çarptım ve acı dudaklarımdan daha fazla küfür dökülmesine neden oldu.

"Ohmagod." Ben ayağımı tutarken Tory yataktan fırladı, dişlerimin arasından tıslıyordu. "Neler oluyor?"

"Cehennem Haftası," diye inledim. "Hayatım üzerine bahse girerim."

Kuleden çığlıklar geliyordu ve ben zıplayarak kapıya doğru gittim, kilidi açtım ve anahtarla açtım. Birinci sınıf öğrencileri sırılsıklam ve öfkeli bir şekilde koridorda tökezliyorlardı.

Tory ve ben pijamalarımızla onlara katılmak için aceleyle dışarı çıktık ve sonunda ayak parmağımdaki ağrı hafifledi.

Koridorun sonunda iki karanlık figür belirdi, loş salonda gölgede kalmışlardı ve Cehennem Haftası'nın siyah pelerinlerini giymişlerdi ama maskeleri yoktu.

"Merdivenlere ulaşmak için iki dakikanız var," dedi Max. gürleyen ses havayı doldurdu. "Eğer ayakkabı getirmezsen

Pişmanım. Hepiniz dışarı çıkana kadar yağmur fırtınası durmayacak, bu yüzden saklanan biri varsa hemen dışarı çıkmasını öneririm."

Diego çenesine kadar inen yağmurluğuyla odasından dışarı süzüldü. Tory beni dürttü ve onun bizim için ayakkabı ve palto getirdiğini gördüm ve hemen onları giydik.

"Herkes dışarı!" Seth havladı. "Yürüyün, yürüyün, yürüyün!"

Diğer birinci sınıf öğrencilerinin peşinden gitmeden önce Tory ile "Bunu gerçekten yapmak zorunda mıyız?" bakışını paylaştım, bir esneme
ağzımı çekiştiriyordu. Diego yanıma geldi, Seth ve Max'e doğru ilerlerken yüksek sesle İspanyolca küfrediyordu.

Biz aralarından geçerken, onlar yaklaştılar,
Diego önümüzden kayıp giderken Tory ve ben kapana kısılmıştık.

Max'in eli bileğime dolandı ve o kadar sıkı sıktı ki irkildim.

"Hey!" diye nefes nefese ondan kurtulmaya çalıştım.
"Kork, küçük Vegas," diye mırıldandı. "Çok kork."

"Kaçın," diye tısladı Seth ve ikisi bizi serbest bıraktı.

Biz hızla uzaklaştık, onlar da peşimizden koşarak bizi merdivenin başına kadar getirdiler. Merdivenleri tamamen buzla kaplı bulduğumda kaşlarım havaya kalktı, cam gibi parıldıyordu ve devasa sarmal basamaklardan aşağı mükemmel bir şekilde kayıyordu.

Tüm birinci sınıf öğrencileri tepede toplanmış, endişeyle etraflarına bakınıyorlardı ve Seth arkalarından hava püskürtürken onları bir saniye bile uyarmadı. On tanesi birden aşağı düştü, buzun üzerinde hızla kayarken çığlık atıyorlardı. Sonra bir on kişi daha, sonra bir başkası.

Bir sonraki sırada Kylie'yi gördüm, Seth'e bakıyordu. yalvarırcasına bir avuç fırlattı ve acımasızca onu başka bir grupla birlikte kaydıraktan aşağı yuvarladı.

Bizimle birlikte sadece sekiz birinci sınıf öğrencisi kaldığında, Seth Diego'yu uçurumun kenarına itti, ardından diğer yedisi geldi. Kolumdan tutup beni göğsüne doğru çekerken Max Tory'yi tuttu. Konuşmak için ağzımı açtım ama Seth öne atılarak beni vücuduna doğru çekti ve kendini kaydıraktan aşağı fırlattı.

Yüksek hızda aşağıya doğru kayarken boğazımdan bir çığlık koptu, aşağıya kadar döne döne indik. Sona ulaştığımızda Seth beni daha sıkı kavradı ve avluyu dolduran buz gibi sudan oluşan devasa bir havuza daldığımızda alarmla bağırdım.

Dondurucu derinliklere batarken kalbim neredeyse duracaktı, Seth'in demir tutuşundan kurtulmak için sertçe tekmeliyordum. Biz birinci sınıf öğrencilerinin öksürdüğü ve Suya basarken sıçrıyorlardı. Tory'ye bakmak için döndüm, tam o sırada Seth kapıya hava üfledi ve kapı uçarak açıldı. kuleden öteye çimenlerin üzerine döküldü. Yerde kayarken beni hiç bırakmadı, sonra ayağa kaldırdı. Gözleri benimkilerle kilitlendi ve kalbim, onun o aşılmaz ifadesini görünce daha da hızlı çarpmaya başladı.

"Bizi nereye götürüyorsun?" Gıcırdayan dişlerimin arasından sordum.

Dudakları gergindi ve yürümeye başlamam için beni kaburgalarımdan dürttüğünde bunun Cehennem Haftası gösterisinin bir parçası olduğunu umdum.

"Bu taraftan," diye mırıldandı kulağıma ama ben dönüp Tory'yi aradım ve onun Diego'ya katılmak için Max'in yanından uzaklaştığını görünce rahatladım.

Onları karşılamak için Seth'ten uzaklaştım, soğuk hava etrafımızı sararken titriyordum.

Seth ve Max grubun arkasında kaldılar ve bizi Hava Bölgesi'nin düzlüklerinde sığır gibi güdüyorlardı. Seth'i fark ettim.

Max ve onun giysilerini kurutmak için etraflarındaki havayı boşalttım ve vücudumda yeterli ısıyı tutuşturmaya çalışırken kaşlarımı çattım.

ama parmaklarımın arasında bükülen hava soğuk ve işe yaramazdı.

Ağlayan Orman'a ulaştığımızda dişlerim daha yüksek sesle gıcırdadı ve Tory'nin bana öğrettiği gibi ateşi kanıma çekmeye çalıştım. Soğuğun en derin ısırığını kovmayı başardım ama bu yeterli değildi.

Lambaların turuncu ışıltısı altında ilerlerken, ileride büyük bir grup göründü. Birinci sınıf öğrencileri hepsi ateşten, topraktan ve sudan, giysileri bizimki gibi sırılsıklam olmuş bir şekilde yolda toplandılar.

"Bu sonuncusuydu!" Seth seslendi ve Caleb ortaya çıktı, bize doğru yürürken birinci sınıf öğrencilerini kenara itti. İçgüdüsel olarak son Varis'i aradım ama hiçbir yerde görünmüyordu.

"Yürümeye devam edin!" Caleb bağırdı, birinci sınıfların geri kalanı aceleyle ilerlerken bize doğru ilerledi.

Takip etmek için bir adım öne çıktık ama Caleb yolumuzu kesti, çenesi sımsıkı kilitlenmişti ve siyah pelerini rüzgârda dalgalanıyordu.

Tory, "Kont Drakula görünümünden hoşlandığımdan emin değilim," diye şaka yaptı ve ben de Caleb'in öfkeli maskesinin çatlayıp çatlamayacağını görmek için umutla kaşlarımı kaldırdım. Ama görünüşe göre hepsi
Bu gece Cehennem Haftası saçmalığını oynayacağız.

Caleb başını diğer birinci sınıf öğrencilerine doğru sallayarak, "Çekilin," diye homurdandı.

Tory gözlerini devirerek onun yanından geçerken, Seth ve Max arkamızdan yaklaşırken omzumun üzerinden baktım. Caleb
sonra mahşerin üç atlısı gibi onlarla aynı hizaya geldi - ama dördüncüsü nerede?!

Seth ulumaya başladı ve bu ses omurgamda bir ürperti yarattı. Yolun sonuna ulaşmak için adımlarımızı hızlandırdık. Birinci sınıfların kuyruğu ve ben kitleler arasında arkadaşlarımızı aradık.

Kısa süre sonra Uluyan Çayır'a vardık, uzun otların arasına girdik ve ısınmak için birbirimize sokulduk.

"Bu saçmalık," diye fısıldadım, vücut ısısını paylaşmak için Tory'ye daha da yaklaştım.

Seth, Caleb ve Max ağaçların eşiğinde kaldılar ve herkes beklentiyle onlara döndü, gıcırdayan dişlerimin sesi kafatasımı deldi.

"Cehennemin dokuz çemberine hoş geldiniz," diye duyurdu Max,
ellerini havaya kaldırdı. Işıklar devasa halkalar halinde dönerek ondan uzaklaştı, kampüs boyunca süzüldü ve devasa renk çemberleri halinde genişledi. En küçük halka grubumuzu parıldayan bir yeşille çevreledi ve bir sonraki halka çayırın kenarını maviyle çevreledi, sonra daha fazla renk karanlığa uzandı.

Caleb bakışlarında bir parıltıyla, "Eğer önümüzdeki bir saat içinde hayatta kalmak istiyorsanız, dokuzuncu çemberin ötesine geçmeniz gerekiyor," dedi. "Hepiniz sırılsıklam oldunuz ama içine batırıldığınız havuz su değildi. O Faesine'di."

Etrafımızda toplu bir dehşet sesi duyuldu ve Tory ile ben şaşkınlık içinde birbirimize baktık.

Seth ikimizin arasına bakarak karanlık bir şekilde gülümsedi ve Caleb'den bir şeyler aldı. "Bilmeyenler için söyleyeyim, Faesine son derece yanıcı bir maddedir. Kokusunu bir mil öteden alabilen bir yaratık dışında tamamen kokusuzdur."

Üç Varis ayrıldı ve ağaçlardan sanki lanet bir hayvana aitmiş gibi gelen derin bir hırıltı duyuldu
dinozor. Dalların arasında iki sürüngen göz belirdi ve ardından Darius'un devasa altın formu karanlığın içinden çıkarak Mirasçıların üzerinde yükseldi. Parlayan pullardan oluşan devasa kafasını gökyüzüne doğru kükreyerek kaldırdı ve korku kalbime bir bıçak sapladı.

"Bu bir şaka değil mi?" Diego seslendi, sesi paniklemişti.

"Buradaki tek şaka, senin gibi zavallı Düzensiz UnFae'ler. Okulumuza hakaret ediyorsunuz." Max yere tükürdü ama sanki bu sözler Diego için söylenmemiş gibi gözleri bizim üzerimizdeydi.

Hiç tereddüt etmeden Tory'nin eline uzandım ve sihrimiz hızla birbirimizinkiyle buluştu. Aramızdaki güç akışı genişlerken biraz rahatladım. Bu sadece bir Cehennem Haftası gösterisi. Sadece bir oyun.

"Faesine konusunda bize inanmıyorsanız diye..." Seth gömleğini çıkarıp yere fırlattı ve geri çekildi. Darius ona doğru bir ateş püskürdü ve madde reaksiyona girerek yerde kocaman bir delik açtı.
olduğu yeri yakmak için.

Seth pantolonunun kemerini çözdü. "Kaçacaksın. Kaçmanızı sağlayacağız." Soyunmayı bitirir bitirmez öne fırladı, devasa kurt formuna büründü ve dişlerini bize doğru gösterdi. Güçlü çenesini kırdığında ve Darius ağaçların arasından çıktığında kalabalık irkilerek geri çekildi.

Seth Max'e doğru ilerledi, sırtına tırmanması için aşağı indi ve Su Varisi bir eliyle onu tuttu
diğerini kaldırdı. Girdap büyüdükçe etrafındaki hava dans ediyor ve yapraklar rüzgârda dönüyor, bu oyunun başlamak üzere olduğu konusunda bizi uyarıyordu.

Caleb bize doğru koşmaya hazırlanıyormuş gibi ayaklarını yere vurdu, dişlerini gösterdi ve alçak bir hırıltı çıkardı.

"Lanet olsun," diye nefes aldı Tory ve elini daha sıkı kavradım. "Karşılık vermemek diye bir kural yok," diye fısıldadım.
Caleb'ın gözleri bana çevrildi, gözlerinde bir uyarı parlıyordu. Oh, kahretsin.

"Üç!" Max bağırdı. "İki!"

Darius ileri atıldı ve birkaç güçlü kanat çırpışıyla gökyüzüne doğru havalandı. Üzerimizde yükselirken devasa formu ayı gölgeledi, aniden döndü ve ağzından bir ateş patlaması çıkardı.

"Bir!" Max kükredi ve deli gibi koşmaya başladık.

Çayırdaki tüm birinci sınıflar ayrılarak, renkli ışık halkaları arasından ağaçlara doğru aktılar ve korunmak için etraflarına hava ve su kubbeleri örerek tarlanın karşı tarafına doğru koştular.

Tory ve ben en yakın ağaçlara doğru fırladık.
Darius gücünü serbest bıraktığında tepemizde yırtılıyordu. Ejderha Ateşi'nin parçaladığı toprak arkamızda parçalandı ve sıcaklık sırtıma vurarak adrenalini uzuvlarıma yaydı.

İlk iki halkayı çoktan geçmiştik ve ben
Ağaçların arasından bir sonrakini görebiliyorduk, olabildiğince hızlı koşarken mor ışık bizi çağırıyordu.

Arkamızda bir uluma duyuldu ve ağır pençeler
az önce yürüdüğümüz patikayı takip ederek çalılıkların arasına daldı.

Su büyüsü önümüzde yere çarptı ve anında donarak bir buz tabakasına dönüştü. Çok hızlı koşuyorduk.
durduk ve ikimiz de ateş yakmak için boştaki ellerimizi

uzattık. "Bekle - ateş yok!" Son anda çığlık attım, Faesine'i hatırlayarak. Ayaklarım kaygan zemine çarptı ve Tory'ye çarparak onu yere düşürdüm. Kendimizi olabildiğince çabuk kurtarırken inledim, uzuvlarımdaki morarmaları görmezden gelmeye çalışıyordum. Tory buzu eritmek için döndü
Seth dişlerini göstererek havaya sıçrarken ve Max arkasından bir savaş çığlığı atarken ellerimi fırlattım ve topraktan bir duvar ördüm.

Çarpıştıklarında bir gümbürtü ve bir çığlık duyuldu ve Tory elimi tuttuğunda boğazımdan bir kahkaha yükseldi,

beni ayağa kaldırdı. Koşmaya devam ettik, çığlık atan birinci sınıf öğrencilerinin sesi ormanlık alanda yankılanıyordu. Karanlık yoğundu ama gözümüzü mor halkadan ayırmazsak yolumuzu kaybetmezdik.

Sonunda içinden geçtik ve hızımızı artırıp ağaçların arasından geçerek ormanın kenarındaki sarı halkaya doğru ilerlerken nefes nefese kaldım.

Sağımızda iki birinci sınıf öğrencisi çığlık attı, sonra solumuzda bir başkası, düşen bedenlerin sesi korkunun etimi kesmesine neden oldu. Tepemizde kocaman bir gölge süzülüyordu ama ben başımı kaldırıp bakmayı reddediyor, bakışlarımı yüzükten ayırmıyordum.

Üçü gitti, altısı kaldı.

Caleb ortaya çıkmadan bir saniye önce bir hava akımı bizi uyardı, ellerinden sarmaşıklar fırlattı ve bizi onlara doladı. Yere çakıldık ve o memnun bir sırıtışla bize baktı, ellerini kaldırdı ve sarmaşıkların sıkılaşıp gerilmesini sağladı.

Dikenler kenarlarda büyüyüp kan çıkardıkça acı içinde bağırdım.

"Ne oluyor Caleb?" Tory tükürdü, sonra daha fazla diken batınca inledi.

"Sadece küçük bir şaka. Sıcağa dayanamıyor musun, tatlım?"

Uzaktan bir Ejderha'nın kükremesi yankılandı ve panik etimin altında süründü. Caleb başını kaldırdı, gözleri korkunç derecede karanlıktı ve bir şey bekliyor gibiydi. Sonra üzerimize atladı ve ağaçların arasına daldı.

Sarmaşıklara karşı savaşırken çamurda pençelerimle Tory'nin elini aradım ve o da aynısını yaptı. Parmaklarımız buluştu ve aynı anda bedenlerimizden toprak büyüsü fışkırarak sarmaşıkları soldurdu, böylece kırılgan hale geldiler ve aceleyle onlardan kurtulup ayağa kalktık.

"Neden kaçtı?" Çamurlu ellerimi kalçalarıma silerek sordum. Soğuğa rağmen o kadar adrenalin doluydum ki artık neredeyse hiç hissetmiyordum. Ama bunun nedeni uyuşukluk içinde donmuş olmam olabilir.

"Hiçbir fikrim yok," dedi ve nefesi önünde buğulandı. "Hadi gidelim. O geri gelmeye karar vermeden bu saçmalığı bitirelim."

İleride çığlıklar yükseldi ve biz de onlardan uzaklaşarak ormanın kenarına doğru hızla ilerledik. Sarı halkayı geçtiğimiz anda ağaçlardan kurtulduk ve kendimizi Toprak Bölgesi'nde bulduk. Önümüzde tepeler uzanıyordu ve bir sonraki halka açıkta kalan düzlüğün yarısındaydı.

Arkamızda bir pençe sesi duyuldu ve beyaz bir kürk parıltısı nabzımın yükselmesine neden oldu. Seth bizden uzaklaştı ve gittiği yönden çığlıklar yükseldi.

"Hadi koşalım," diye nefes aldım ve Tory başını salladı, çimlerin üzerinde koşarken sözsüz bir şekilde etrafına hava kalkanı oluşturdu.

Diğer birinci sınıf öğrencileri ağaçların arasından fırladılar, belli ki önce birinin kaçmasını bekliyorlardı. Otuza yakın kişi çimlerin üzerinde koşuştururken Darius tepemde süzülürken dehşet kalbimi parçaladı. Alçaktan süzüldü ve

Birinci sınıfların üzerine cehennem ateşi yağdırdı. Yanan ışığa karşı gözlerimi kırpıştırdım, birini gerçekten ateşe vermesinden korkarak omzumun üzerinden umutsuzca baktım. Beş kişilik bir grubun etrafında dönerek etraflarındaki çimenleri tutuşturdu, böylece içine hapsedildi. Döndü, sert bir şekilde ateş etti ve ateşli bir çemberin içinde başka bir grubu yakaladı.

Bu sadece bir oyun. Endişelenecek bir şey yok. Ve kesinlikle kazanmak istiyorum!

O kadar hızlı koşuyorduk ki Tory'nin eli benimkinden kaydı ve birbirimize tutunmamız imkânsız hale geldi. Neredeyse bir sonraki halkadan atlayarak geçtik ve gözümüzü uzaktaki sondan ikinci halkaya diktik. Artık Pitball Stadyumu'na doğru koşuyorduk ve turuncu halka önümüzde parlıyordu, bizi ilerlemeye teşvik ediyordu. Darius'un kükremeleri arkamızda kayboldu ve ben nefes nefese kaldım, yanımdaki yakıcı sancı yüzünden biraz yavaşladım.

Tory beni çekti, koşmaya benden daha alışkındı. Ve kendime, günlük koşularda ona katılacağıma dair zihinsel bir söz verdim.

Turuncu halkadan geçtik ve stadyumun hemen ötesindeki son halkayı gördük, parıldayan gümüş rengi bizi çağırıyordu. Arkamızda başka öğrenci yoktu ve Stadyumun arkasındaki sık ağaç kümesinin olduğu yere doğru hızla ilerlerken dünya ürkütücü bir sessizliğe bürünmüş gibiydi.

Çok yaklaşmıştık, sadece yüz metre. Boğazımdan bir kahkaha kaçtı ve dairesel bir alana doğru koşmaya başladık.

Ağaçların kalbinde temizleniyor ve ellerimizi dizlerimizin üzerine koyarak havayı sürüklüyorduk.

Ciğerlerim yanıyor ve kaslarım ağrıyordu, "Vay canına!" diye nefes nefese kaldım.

"Kazandık," dedi Tory nefes nefese, gülerek ve dimdik durarak.

Koşarak girdiğimiz çalılıklara bakarken mutlulukla iç geçirdim ve heyecanlı bir çığlıkla ona sarılmak için öne atıldım.

"Kazanan tavuk yemeğini kazanır," Caleb'ın sesi sağımızdaki ağaçların arasından çıkarken donup kalmama neden oldu ve ben
boğazımda bir yumruyla Tory'yi serbest bıraktım. Seth açıklığın karşı tarafında eşofmanlarıyla belirdi ve Max onun karşısındaki ağaçların arasından çıktı. Bir dalın çatırdamasıyla irkildim ve Darius eşofmanlarıyla belirdi, yüz ifadesi hiç görmediğim kadar karanlıktı. Bir yere kapatılmıştık ve içimde bunun kasıtlı olduğuna dair korkunç bir his vardı.

"Son halkaya başka kimse ulaşamadı," diye duyurdu Darius diğerlerine. "Ağaçların ötesine geçmeyi başaran herkes ateşim tarafından kordon altına alındı."

Caleb kara bir gülümsemeyle, "Ormandan pek kimse çıkamadı," dedi.

"Oyunu kazandık," dedim omuz silkerek. "Sanırım gideceğiz..."

Tory yaklaştı ve biz de en güvenli bahis olan Caleb'e doğru döndük.

Biz yaklaştıkça başını eğdi ve ateş alev alev yandı.
hayat onun ellerinde. "Dikkatli ol, Vegas. Yukarı çıkmak
istemezsin

alevler içinde."

"Evet, eminim basın dördünüzün ormanda bizi nasıl mangalda pişirdiğinizi duymak ister." Tory onu yuvarladı Gözler. "Eğlence bitti, Caleb. Çok yorgunum ve yatağa dönmek istiyorum."

Caleb gülümsemedi, gözleri beni tedirgin edecek şekilde kız kardeşimin üzerinde gezindi. Avuçlarındaki ateşi söndürdü,
elini salladı ve toprak ayaklarımızın altında titredi. Altımızdan toprak parçaları fırladı ve bizi çemberin ortasına doğru tökezletti. Dört varis tek bir kişi gibi yaklaştı.
ve içime gerçek bir korku yayıldı.

Seth elini kaldırdı ve Tory ile beni bir hava akımıyla Darius'un üzerine savurdu.

Darius kollarını bize doladı, avuçlarında alevler tutuşturdu, böylece onlardan uzak durmak için vücuduna geri çekilmek zorunda kaldık. "Zodiac'ta her zaman kazalar olur..."

"Hadi ama dostum, onları Faesine ile kaplamadığımızı biliyorlar. Sadece onları korkutmak için gömleğime sürdüm," dedi Seth, gözleri bana kilitlenmiş bir halde.

"Seth!" Max onun koluna bir yumruk attı ve o da bir sızlanmayla kaçtı.

Faesine beni rahatlattı ama bu kısa sürdü çünkü Darius bizi bir su patlamasıyla Max'e doğru itti ve ben sıçradım, Max'in koluna tutundum ve karşılık vermeye hazırlandım. Max bizi tüm ellerimizi kaplayan buzdan prangalarla yakaladı. Yolumu yakmaya çalışırken panik beni ele geçirdi. Ama Max'in gücü çok şiddetliydi ve büyümü avuçlarıma değdiği yerde durdurdu.

Siren armağanlarının bizi de içine çekmesini içimdeki korkuyla bekledim ama bu hiç gerçekleşmedi. Tory onunla göz göze geldi, bakışlarında bir tehdit vardı. Eğer anlaşmayı bozar ve Siren güçlerini bize karşı kullanırsa onun en karanlık sırrını ortaya çıkaracaktı ve görünüşe göre bunu riske atmayacaktı.

"Yatağına geri dönebilirsin, küçük Vegas. Sadece yalvarman gerekiyor," dedi Max alaycı bir ifadeyle. "Seni dizlerinin üstünde istiyorum
Bize nasıl krallarınız olduğumuzu ve Solaria'da yüzünüzü gösterdiğiniz için ne kadar üzgün olduğunuzu anlatın. Biz tatmin olduktan sonra gidebilirsiniz."

"Sana asla yalvarmayacağız," diye tükürdü Tory.

Max bizi bir hava akımıyla ileri itip çamurda dizlerimizin üzerine çökmeye zorlayınca kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Darius Atlas'ını çıkardı ve gözlerinde hınzır bir zalimlikle bize doğrulttu.
"FaeBook için bize iyi bir gösteri yapın. Okula kim olduğunuzu hatırlatalım; ölümlü dünyanın lağım çukurundan sürünerek çıkan ve konumlarının üzerine çıkmaya çalışan bir çift sıçan."

İçimi derin bir kararlılık kapladı ve çenemi sıkarak bu sözlerin dudaklarımdan çıkmayacağına dair sessizce yemin ettim. Tory'ye baktım, onun gözlerinde de aynı kararlılığı buldum ve meydan okurcasına çenesini kaldırdı.

"Yalvar," diye homurdandı Max, sesi zorlamayla kalınlaşmıştı.
zihinsel kalkanıma çarptı. Kuvveti altında irkildim, içeri girmesine izin vermeyi reddettim.

Seth homurdandı, çemberin eşiğinde bir ileri bir geri

volta atıyordu.

Max ona, "Yaralı değil," diye tükürünce Seth başını salladı ama yüz ifadesi gerginliğini koruyordu.

Caleb bir adım öne çıkarak Tory'nin çenesini kameraya bakacak şekilde yukarı kaldırdı. "Söyle tatlım," diyerek onu zorlamaya çalıştı ve Tory gözlerini kırpıştırarak onun gücüne karşı koyarken dudaklarını birbirine bastırdı.

Max saçlarımı kavradı, ona bakmamı sağlamak için çekiştirdi ve kafa derimde acı alevlenirken bir irkilmeyle savaştım. "Yalvar bana."

Büyüsü irademi zorlayarak kelimelerin dudaklarıma yükselmesini sağladı. Zihnimin üzerinde bir baskı oluştu ve kafatasıma iğneler batırdı. Bir parçam bu acıya son verene kadar yalvarıp yakarmak istiyordu ama irademe dayanarak dayanmayı başardım.

Darius bir adım daha yaklaşarak kamerayı bize doğru çevirdi ve dudaklarından öfkeli bir hırıltı çıktı. "Ne oluyor lan?" diye Caleb ve Max'e çıkıştı.

Max homurdandı, yüzümüze bakacak şekilde eğildi. "YALVAR BİZE!" diye emretti, gücünün dolgunluğu beni neredeyse daha kolay bir yola zorluyordu. Seth havlayarak bana doğru bir adım attı ve Caleb onu geri iterek kollarını ona doladı.

Sadece kelimeleri söylemem gerekiyor ve bu acı sona erecek. Ama bunu yaparsam, kendimi asla affetmeyeceğim.

Ellerimi kaplayan camsı buz yüzünden tenim karıncalandı ve avuçlarıma bir kez daha ısı çektim, tüm kalbimle Max'in büyüsünü yakıp yok etmesini diledim. Suya dönüştüğünde içimi bir rahatlama kapladı ve Tory'nin parmakları benimkileri kavradı.

onu da başardı. Onları hemen birbirine kenetledim, ateşli bir Alevler derimizin altından geçiyor gibiydi. İçimden geçti,

damarlarımı bir bariyer gibi kapladı ve Max'in Zorlama'sının baskısı azalmaya başladığında nefes nefese kaldım.

"Orada duramazsın, vuruldun." Darius Max'e çamur attı ve o da homurdanarak geri çekildi. Tory ve benim aramdan geçen ateşten duvar daha da ısındı ve iradesini bedenlerimizden tamamen uzaklaştırdı.

"Dünya," diye fısıldadı Tory ve ben de bu kelimenin benim için olduğunu anlayarak başımı salladım.

"Ne?" Darius hırladı, özgür olduğumuzu fark edince gözleri aniden ellerimize kaydı.

Boştaki elimi Tory ile aynı anda çamura vurup gücümü toprağa aktarırken ve ondan istediğimi yapmasını isterken beklenti kalbimi sıkıca kavradı.

Güçlü bir sarsıntı yeri sardı ve Varisler şaşkınlıkla geriye doğru tökezledi. Birleşik büyümüzle altımızdaki toprağı kullanmak her zamankinden daha kolaydı. Derimizden muazzam bir güç dalgası yayıldı. ve bir şok dalgası patlayarak dördünü de ayağa kaldırdı.

Bir anda ayağa kalktık, Max'in üzerinden atladık ve koşarak çıktım. Adrenalin kanımda dolaşıyor ve nabzımı hızlandırıyordu. Saf öfke çığlıkları
Arkamızdan gelen sesle şiddetli bir hava kalkanı oluşturduk ve tam o sırada yukarıdan birinin toprak büyüsüyle sarmaşıklar bize doğru savruldu.

Kalkanımıza çarptılar ve içgüdüsel olarak eğildim, ama geçmeyi başaramadılar. Avantajımızı kullanarak Dünya Toprakları'nda olabildiğince hızlı ilerledik.

olabilirdi. Birinci sınıf öğrencileri Darius'un oluşturduğu ateş çemberinden kaçmışlardı, bulundukları yerde otlar yanıyor ve kömürleşiyordu.

Küre'ye koştuk, kan kulaklarıma hücum etti ve sonunda çamurlu ve bitkin bir halde içeri girdiğimizde başımı döndürdü. Birinci sınıfların geri kalanı ve A.S.S.'nin çoğu orada toplanmıştı.

"İşte oradalar!" diye bağırdı atkuyruklu birinci sınıf öğrencisi bir kız. "Onları son halkadan geçerken gördüm - başardılar!"

Varisler öfkeli ifadelerle arkamızdaki kapıdan içeri daldılar ve tüm A.S.S. ayağa kalkıp ellerini kaldırarak alkışlamaya başlayınca durdular.

"Cehennemin dokuzuncu halkasından geçmeyi başaran tek birinci sınıf öğrencilerine!" Geraldine haykırdı ve yüzüme bir sırıtış yayıldı, Mirasçılara baktım, inkar etmeleri için cesaretlendirdim.

Arkadaşlarımıza katılmak için yürürken gözleri sırtımıza dikilmişti, biz giderken iltifat yağmuruna tutulmuşlardı. Darius'un öfkesi öylesine alev alev yanıyordu ki, sıcaklığının omurgamda yuvarlandığını hissettim. Ama ne kadar kızgın oldukları umurumda değildi.
sahip olduğumuz azıcık itibarı lekelemek için yaptıkları üzücü planları başarısız oldu. Varislerle savaşmış ve kazanmıştık. Ve bu inanılmaz bir histi.

***

Denememiz için Ateş Toprakları'na vardığımda, geçirdiğimiz sabahtan sonra bitkin bir halde boğazımda bir esneme hissettim. Dün gece çok çalışmış, bildiğim tüm ateş

büyülerini uygulamış ve dikkatimi dağıtacak başka şeylere izin vermemiştim ama

Zihnim şu anda maruz kaldığımız Cehennem Haftası şakasıyla doluydu. Ama amaç buydu. Denemeleri tamamlamayı daha da zorlaştırmak. Önemli olan tek şey sınavımı geçmekti, bu yüzden odaklanmalıydım.

Tartışmamızdan bu yana Orion'dan uzak durmayı başarmıştım ve Hesaplaşma'yı geçene kadar bozmayı planlamadığım sağlam bir seri yakalamıştım. Sorun şuydu ki, zaman

Orion'dan ayrı olarak beni korkutan bir şey söylüyordu; ona değer veriyordum. Hem de çok. Ve aramızdaki şeylerin fırtınalı, köpekbalıklarıyla dolu bir suda olduğunu bilmek, kör bir nesneyi kalbime yavaşça itmeye benziyordu.

Orion istediğinden beri Diego'yla amcası hakkında konuşmayı defalarca denemiş ve başaramamıştım ama bir planım vardı. Pazar günü herkes Peri Panayırı'na gidecekti. Tucana ve ben Diego'dan benimle gelmesini isteyecektik. Bütün akşamı baş başa geçirirsek benden kaçamazdı.

"Hey," dedim, Tory ve Sofia ile evlerinin önünde karşılaştığımda gülümseyerek, çamurlu ve ıslak kıyafetlerini değiştirmişlerdi

bu sabah erken saatlerde bırakılmıştık. Diğer birinci sınıf öğrencileri kapıdan çıkıp Fire Arena'ya doğru ilerliyordu. "Hazır mısınız çocuklar?"

Sofia biraz gergin bir şekilde başını salladı ama Tory gülümsedi.

"Evet. Hadi yapalım şunu." Kız kardeşimin gözlerinde göğsümdeki ateşi tutuşturan bir kıvılcım vardı. Mirasçılarla savaştıktan sonra, gün boyunca beni taşıyacağını umduğum yüksek bir seviyedeydim

ve Tory de hala ona biniyor gibi görünüyordu. Biz yarı yarıya

Denemelerin üzerinden çoktan geçmiştim ve listeden bir tanesini daha silmeye hazırdım.

Çok geçmeden yüksek Arena'ya vardık ve içeri girmekte olan birinci sınıf öğrencilerinin oluşturduğu sıraya katıldık. Garip bir ses
kulaklarıma ulaştı, ileride tekrar tekrar çalıyordu. Kız gibi bir Kıkırdama, sonra sıçrama. Kıkırdama, sıçrama, kıkırdama, sıçrama. Ne oluyor be?

Bazı birinci sınıf öğrencileri Arena'ya çıktıklarında gülmeye başladılar ve Tory ile ben gürültünün kaynağının ne olduğunu görmek için ilerledik.

Arena'nın uzak tarafında, çatıya kadar yükselen hilal şeklindeki taş koltukları dolduranlar Varisler ve hayran kulüpleriydi. Geraldine ve A.S.S. ise diğer koltuklarda oturuyordu,
biz geldiğimizde garip bir şekilde sessiz görünüyorlardı. Hepsinin gözleri
Başımızın üzerinde bir şey vardı ve ben dönüp geldiğimiz kemerli geçidin üzerinde yükselen duvara baktım.

Tory'nin yüzme havuzuna daldığı an ile Seth'in saçımı kestiği an arasında gidip gelen iki saniyelik bir klip yansıtıldı. Kıkırdama belli ki
Çalıların arasından beni çeken Kylie. Yaşadığımız en acı verici iki anın ardından kalbimi bir şok kapladı.
Bu mekanda yaşananlar hasta bir aksiyonun tekrarı gibi ileri geri sıçradı.

Kumda ilerlerken Tory'ye yaklaşarak ondan uzaklaştığımda her tarafım yanıyordu.

"Onları yok etmek istiyorum," dedi Tory nefesinin altında ve ben de başımı salladım.

"Çünkü bu sabah onları yendik," diye nefes aldım, Mirasçılar'ın akılsız koyunlardan oluşan iğrenç dostluk grubundan yükselen alaycı sesler karşısında sarsıldığımı görmemelerine çalışarak.

Profesör Pyro bizi diğer birinci sınıf öğrencilerini takip etmemiz için soyunma odalarına doğru yönlendirdi ama biz kararımızdan dönmedik. Dün gece bir karar vermiştik ve bundan geri adım atmayacaktık.
Sofia bize endişeli bir bakış attı ama ben ona rahatlatıcı bir gülümseme verdim ve o da uzaklaştı.

"Koruyucu giysileri giymeyeceğiz Profesör," dedi Tory, ona bizi zorlamaya çalışmasına meydan okuyan bir bakış atarak.

Şaşkınlıkla aramıza baktı. "Sanırım bu size kalmış, ama eğer yanarsanız okul bundan sorumlu olmayacaktır. kendiniz."

"Yapmayacağız," dedik hep bir ağızdan ve sonra ikiz anımıza dair bir sırıtış paylaştık.

"Hadi bakalım, şurada sıraya girin." Arena'nın tam ortasına doğru uzanan parıldayan altın bir büyü çizgisini işaret etti.

O tarafa yöneldik, yan yana durduk ve karşı duvara baktık. Nova bir masada gümüş saçlı bir kadın profesörle oturuyordu, yanındaki sandalye boştu ve
Pyro'yu bekliyor.

Tribünler gürültüyle çınlıyor, dikkatimi bir kez daha Varislere çekiyordu. Seth bana mutlak bir öfkeyle bakıyordu ve ben de kaşlarımı çatarak ona baktım.
bakışlarında gördüğüm katıksız nefreti. Yani, tabii ki

benden hoşlanmıyordu. Ama son zamanlarda pek de duygusuz davranmıyordu. Beni Omega'sı yaptığından beri.

Daracık gümüş takım elbiseleriyle yanımızda sıraya giren yeni öğrenciler belirince Tory'ye döndüm. "Seth'in bugün daha da sinirli olduğunu hissediyor musun?"

Omzunun üzerinden ona şöyle bir baktıktan sonra bana döndü. "Sanki biri büyükannesinin üzerine sıçmış gibi görünüyor."

"Bizim yaptığımız gibi demek istiyorsun," diye mırıldandım ve o da omuz silkti. "Belki de sadece zavallı arkadaşlarına şaka yapıyordur." "Doğru," dedim ama yine de içimde bir his vardı.

tam olarak öyle değildi.

Pyro önümüzde durarak bize gergin bir bakış attı ve kalabalığı sessizliğe çekmek için elini salladı. Sessizlikten geriye kalan tek şey o lanet videonun kıkırdaması, şıpırdaması, kıkırdaması, şıpırdamasıydı. FML. Öğretmenler Gerçekten o oyunu bırakacak mısın?

Pyro bunu fark etmemiş gibiydi, hepimize gülümsüyordu. "Ateş Denemeniz birazdan başlayacak. Yaklaşık on inç çapında ateşten bir şekil oluştururken arenanın bir tarafından diğer tarafına dar bir köprüden geçmeniz gerekecek."

"O zaman sikimi atabilirsin, Tory!" Caleb haykırdı ve kız ona kaşlarını çattı.

Darius ona küçük bir köyü ve çiftlik hayvanlarını öldürebilecek bir bakış fırlattı.

Pyro, "Evet, nesnenin daha sıhhi olmasını tercih ederdim, ama istediğinizi atabilirsiniz," dedi.

biraz telaşlandı. Bir elini saçlarında gezdirdi ve sonra tekrar gülümsedi. "Karmaşıklık, netlik ve büyüyü formda tuttuğunuz süreye göre notlandırılacaksınız. Eğer odağınızı kaybederseniz, nesneyi yeniden şekillendirin ve devam edin. Sadece
Bu duruşma için yirmi dakika. İyi şanslar." Bir elini kaldırdı ve üzerimizde ateşten bir zamanlayıcı belirdi, sonra döndü ve masadaki yerine oturmak için yöneldi.

"Köprü nerede?" Tory mırıldandı ve bunu söylediği anda yer tam altın çizginin altından ayrıldı,
iki hilale ayrılıyor ve bizi geriye doğru çekiyordu. Altında, içimden fırlamak gelmesine neden olan ateşli bir cehennem çukuru vardı.
Lavlar üç metre altımızdan püskürüyordu ve sürekli genişleyen boşluklar arasında yirmi dar metal köprü uzanıyordu.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım yer kayarak durduğunda ve biz alev alev yanan cehennemin bir tarafında kaldığımızda. Elli metre genişliğindeydi, lavın sıcaklığı şimdiden kanımdaki ısıyı yükseltiyor ve derimin altında bir güç parlaması yaratıyordu.

"Başla!" Pyro bağırdı ve saat geri saymaya başladı.

Tory ve ben en yakın köprüye gittik ve
Ne atacağıma karar verirken aşağıdaki korkunç manzaraya bakmaktan kaçınıyordum. Sofia'nın bizimkinden birkaç adım ötedeki köprüye doğru ilerlediğini gördüm, elinin üzerinde bir elmas yaratırken yüzü konsantrasyon içinde sabitlenmişti. Tory parmaklarını esnetti ve avucunun içinde bir ateş topu canlandı, küçük bir
Motosiklet üzerinde geziniyordu. Kaşları birbirine çarparak onu gereken boyuta kadar büyüttü.

"Dikkatli ol," dedim, o köprüye adımını atarken kalbim kekeliyordu. Ayakkabısından ancak daha genişti.

Sertçe yutkundum, ilerledim ve elimi kaldırdım. Avucumun üzerine karmaşık bir çiçek çizdim, odaklanırken olabildiğince çok detayı boyadım. Koruyucu giysi olmadan,
Ateş sanki bedenimin bir uzantısıymış gibi isteğime göre çok daha kolay hareket ediyordu.

Köprüye çıkarken kendimi çelikleştirdim, bir ayağımı dikkatlice diğerinin önüne koydum. Alev alev yanan sıcaklık Etrafımdaki her şey beni enerjiyle doldurmaktan başka bir işe yaramadı ve kürek kemiklerimdeki karıncalanma hissi, Emir formumun derimin altında kaynayıp cehenneme çekilip çekilmediğini merak etmeme neden oldu. Belki de ben gerçekten bir Ejderha'yım.

Tory sadece bir adım önümdeydi ve öğrenciler çevremde hareket ediyordu. Sofia'nın elindeki büyünün hızla yeniden yapmadan önce uçuştuğunu gördüm ve kalbim
onun için çaldım. Avucumun üzerinde asılı duran çiçeğe daha fazla enerji çekerek yapraklarının kor gibi dökülmesini sağladım ve Geraldine neşelendi.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ama bu kısa sürdü çünkü sağımdaki lavlardan büyük bir ateş püskürdü. Sonra solumda da. Saf magma cepleri havaya fırladı ve alevler öyle keskin bir şekilde kükredi ki neredeyse tenimi yalayacaktı.

Kulağıma bir çığlık geldi ama seyircilerden toplu bir soluk sesi geldiği için ne olduğuna bakamadım.

Gözümü Tory'nin sırtına diktim ve hareket etmeyi bırakmadım.

Varisler kuşkulu bir şekilde sessizdi ama Marguerite bir tezahürat başlattı, sanki o anda diri diri yakılmamış olmamız onu rahatsız ediyormuş gibi, tezahüratı her söylediğinde daha da tedirgin oluyordu. "Vegas yansın! Vegas yansın! Vegas yansın!"

Altımdaki köprü şiddetle sarsıldı ve Tory ile aynı anda ben de bir nefes verdim. Her iki yanımdaki diğer platformlar da sallanmaya başlamıştı. Her sarsıntıda
Saniyeler geçtikçe sarsıntılar güçlendi ve korku göğsümde kök saldı.

"İleri bak!" Tory endişeyle bana seslendi. Bırakın küçücük bir köprüyü, en iyi zamanlarda bile ayaklarımın üzerinde duramazdım.
lanet olası bir lav çukurunun üstünde.

Dişlerimi sıkıp dengemi korumaya çalışırken gözlerimi ısı yaktı ama bir adım daha attığımda dengemi kaybettim. A çığlığıma eşlik etti. Çiçeğim
Kendimi yakalamak için umutsuzca uzanırken, düştüğümde hiçbir şeye dönüşmedi.

Köprüyü son saniyede yakaladım, aşağı sarktım, altımdan ateş fışkırdı ve ayakkabılarımın tabanlarına doğru alevlendi.

Panik içime işledi. Ayağa kalkmak için ateşten başka bir büyü kullanırsam, bu sınavdan kalabilirdim. Ama yapmazsam da düşebilirdim. Şiddetli sarsıntı sonunda durdu ve kendimi yukarı çekmeye çalışırken yavaş bir nefes aldım.

Tory bana yardım etmek için yere düştü, motosikleti buharlaştı. Elimi tuttuğunda kalbim sarsıldı ve
beni ayağa kaldırdı. Kendimizi dinlendirerek dengeledik.

Ellerini birbirlerinin omuzlarına koydular ve iyi olup olmadığımı kontrol ederken bakışları benimkilerin içine gömüldü. Marguerite'in ilahisi
O tarafa bir bakış attığımda Varislerin ayağa kalktığını gördüm. Darius'un elleri havadaydı ama göz göze geldiğimiz anda ellerini indirdi.

"Özür dilerim," dedim kız kardeşime, kendime kızarak. "Üzülme. Seni asla terk etmem."

"Ben de seni bırakmazdım." Kolunu sıktım sonra dönerken onu destekledi. Ateş şekillerimizi yeniden oluşturduk ve devam ettik. Birçok öğrencinin gerisinde kalmıştık ama hızlıca baktığımda birçoğunun bizden bile yavaş gittiğini, büyülerinin tekrar tekrar kekelediğini gördüm. Bir kız kıçının üzerinde sallanarak ilerlemeye başlamıştı.
sadece cehennemi geçmeye odaklanırken büyü yapmak.

Zifiri çığlıklar kalbimi yerinden oynattı ve çevremde şiddetli mavi bir ışık parlarken sağıma baktım. Öfkeli, sıcak bir ateş topu büyülü bir ipin üzerinde havada bir yıkım topu gibi savruluyor ve Arena'nın ortasına doğru sallanıyordu. Bir anlık panikle Tory'nin gömleğini tuttum,
yanımızdan geçerken onu bir adım geriye çekti. En yüksek noktasına ulaştığı anda tekrar geri dönmeye başladı.

"Hadi, hadi, hadi," diye ısrar ettim ve olabildiğince hızlı koşmaya başladık.

Bir kez daha yanımdan geçerken sıcaklık ensemi kavurdu ve kalbimi sabitlemek için bir nefes aldım.
Mucizevi bir şekilde, ikimiz de ateş kalıplarımızı yerinde tutmayı başardık, ancak diğer öğrencilerin neredeyse yarısı odaklarını kaybetmişti ve

onlarınkini düşürdü. Sofia'nın kendininkini yeniden oynadığını ve seyirciler arasında anne babası olması gereken bir çifti gördüm.
cesaretle haykırdı.

Yolun yarısını geçmiştik ve saate baktığımda hâlâ iyi bir zaman geçirdiğimizi gördüm. İleride köprünün üzerinde ateş cepleri yanıyor ve insanlar ani alevlerle yanarken etrafımızdan ciyaklama sesleri geliyordu. Geldikleri gibi hızla söndüler, tamamen rastgele noktalarda yeniden alevlendiler, bu yüzden onları tahmin etme şansımız yoktu.

Öğrenciler bir sonraki engeli nasıl aşacaklarını bulmaya çalışırken yavaşlıyorlardı. Yolu yarılayanlar bile yandıkları için geri çekilmek zorunda kaldı.

"Kahretsin," diye küfretti Tory. "Hadi devam edelim."

"Yap," diye kabul ettim, kalbim göğsümde güm güm atıyordu.

Olabildiğince hızlı ilerlemeye başladı ve ben de aceleyle onu takip ettim.

Aramızda ateş parladı ve kararmış noktayı geçmeden önce kaybolmasını bekledim. Birkaç saniye boyunca sadece şansımızla ateşten kaçmayı başardık ama şansımız tükendi.

Aynı anda ayaklarımızın altında ateş parladı. I İrkildim ama acı hissetmedim; alevler tozluklarımın altını yaktı ama bir şekilde tamamen iyiydim. Şaşkınlıkla başımı kaldırdığımda Tory'nin de yüzünde aynı ifadeyle bana baktığını gördüm.

Kalabalık arasında homurdanmalar başladı ve jürinin gözlerinin bir şahin sırası gibi üzerimizde olduğunu hissettim.

"Devam edin," dedim, yolumuza devam ederken telaşlanmış ve kafam karışmıştı.

Ateş tekrar ayağımın dibinde parladığında ve aynı şey olduğunda, ikimiz de tedbiri elden bırakarak adımlarımızı hızlandırdık. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama bundan faydalanacağımdan emindim.

Kısa sürede liderliği ele geçirdik, köprünün sonuna doğru hızla ilerliyorduk ve denemeyi neredeyse tamamladığımıza inanamıyordum.

Köprünün en sonunda tamamen ateşten yapılmış devasa bir kapı açıldı. Son meydan okumamız. Diğer bir öğrenci birkaç platform ötede sona ulaştı. Kapıya dokunmak için uzandı, sonra eli yanınca geri çekti.

"Ondan kurtulabilir miyiz?" Tory'ye önerdim.

"Belki, ama..." Elini uzattı ve parmaklarını ateşin içine sokarken Arena'daki herkesin ona baktığını hissettim. Elini bir o yana bir bu yana çevirdi ve dudaklarım aralandı.

"İnanç sıçraması mı?" diye sordu.

"Tamam ama dikkatli ol." Alt dudağımı ısırdım.

Tory elini kaldırdı, motosiklet sıkıca duruyordu. Sonra öne doğru sıçradı ve kapının diğer tarafına kondu. Mantıklı tarafımın devreye girmesini beklemedim, ileri atıldım ve onun peşinden atladım.

Üzerime sıcaklık çöktü. Giysilerim yandı ama başka bir şey olmadı. Tory'nin yanına indim ve elimizdeki ateş kalıplarını bırakarak birbirimizin kollarına düştük.

Geraldine'in tarafındaki kalabalık çılgına dönmüştü ama Mirasçılara baktığımda gözlerinde hiç düşünmediğim bir şey gördüm

Onlarda daha önce de görmüştüm. Korku. Darius'un bakışları aramızda gidip geldi ve kahkahalar boğazımda düğümlendi. Eğer gerçekten ateşten etkilenmiyorsak, onu bize karşı kullanamazdı. Ve bir Ejderha Şekil Değiştiren olarak, bu berbat bir şey olmalıydı.

Gülmeye başladım ve Tory de onlara parmak sallayarak bana katıldı.

Dördü ayağa kalktı, kalabalığın arasından yürüyüp Arena'yı o kadar hızlı terk ettiler ki, olayların bu yönünü tartışacaklarından emindim. Ama umurumda değildi. Biz üçüncü denememizi tamamladık ve bu süreçte gerçekten ne kadar güçlü olduğumuzu keşfettik.

***

A.S.S. ile kutlama gecesi için The Orb'a gittik ve gelmiş geçmiş en iyi günlerden birini tamamlamak için Geraldine bize devasa bir kek kulesini bubi tuzağına düşürmek için bir büyü öğretti.
bizim masamız. Max tahmin edilebileceği gibi bir tane çalmak için geldiğinde, tüm yığın yüzünde patladı ve onu tepeden tırnağa buzlanmaya buladı. Yanımda Diego ile Aer Tower'a geri döndüğümde yüzüme kalıcı bir gülümseme kazınmıştı.

Müdür Nova, Tory ve bana bir e-posta göndererek
Her an nadir bir Ejderha türü olarak ortaya çıkmamızı bekliyordu. Gerçi ateşe dayanıklı bir tür duymamıştı, bu yüzden bizim bir Ejderha olacağımızdan umutluydu.
çok nadir bir tür.

Bu büyüklükte bir yaratığa dönüşmeye hazır olduğumdan emin değildim ama bunun zamanla alışacağım bir şey

olduğunu hayal ediyordum.

Özellikle de Mirasçıların artık bizimle uğraşmayacağı anlamına geliyorsa. Diego'yla birlikte on birinci kata çıkarken, odasına yönelmeden önce kolundan tuttum. "Diego, Peri Fuarı Pazar günü."

"Biliyorum," dedi asık suratla. "Sofia gidiyor..."

"Evet." Kaşlarımı çattım. "Belki sen de benimle gelmek istersin diye düşündüm. Eğlenceli olabilir mi?"

Gözleri parladı. "Oh, evet. Kulağa harika geliyor, chica."

"Güzel." Sırıttım ve beni kucakladı, kafalarımız çarpıştı ve ben de beceriksizce sırtını sıvazladım.
uzaklaştı. "İyi geceler o zaman." Odama kaçtım ve anahtarı kilide soktum. Ama çoktan açılmıştı.

Kapıyı itip açtığımda Seth Capella'yı yatağımda yatarken bulduğumda kalbim duracak gibi oldu.

"Bu da ne böyle?" Odaya girerek talep ettim. "Çık dışarı."

Ayağa kalkarken gözleri korkutucu derecede karanlıktı. Bugün nesi vardı?

Bana doğru yaklaşırken kanım dondu ve neredeyse kaçmak için koridora geri dönüyordum. Ama burası benim odamdı ve izinsiz giren oydu.

"Ateş seni yakmaz," dedi, bir sonraki avının peşinde olduğunu belli eden kurt bakışıyla başını eğerek. "Ama eminim sarmaşıklar sizi boğabilir. Ve hava sizi boğabilir." Her iki elindeki birer elementle oynadı.

"Neyin var senin?" Kendimi korumak için bir hava kalkanı oluşturarak nefes aldım.

Dudaklarını yalayarak bir adım daha yaklaştı ve sonra aniden daha korkunç bir gülümseme takındı. "Hiçbir şey Küçük Omega. Yakında bana meydan okuyacak mısın?" "Sana meydan okumak mı?"

"Evet, sürümden çıkmanın tek yolu bu. O zaman meydan oku bana bebeğim. Dövüşe açım. Beni fazla bekletme." Kapıdan çıkıp gitti ve ben de duvara yaslanıp kalbimin durulmasını bekledikten sonra kapıyı hızla kapatıp kilitledim.

Neden bu kadar kızgın?

Aklıma beni uzun bir an boyunca dehşete düşüren bir düşünce geldi.

Gözlerim masaya kaydı ve aceleyle ilerledim, mutlak bir dehşet duygusuyla üst çekmeceyi açtı. Bulamadı, lütfen bana bulamadığını söyle.

İçimi korku kapladı. Gitmişti.

Onu masamın lambasının arkasından dikizlerken gördüğümde neredeyse panik moduna giriyordum. Onu yakalayıp yumruğumu sıktığımda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Onu orada bırakmadım. Bıraktım mı?

Onu en son ne zaman hareket ettirdiğimi hatırlamaya çalıştım ama Elemental Denemelerim ve günlük Cehennem Haftası şakalarım arasında zihnim boş kaldı. Yerini değiştirmiş olmalıydım. Seth onu bulsaydı beni öldürürdü.

İçimi çektim, üst çekmeceme yerleştirdim ve Endişelerimin azalmasına izin verdim. Seth her zamanki gibi davranıyordu.

ne yapacağı belli olmayan biriydi. Bir an her şeyimle ilgilenirken, bir an sonra hayatımı mahvetmeye ve beni Bir ahmak gibi iddiamdan vazgeçtim. Ruh hali rüzgar gibi değişiyordu ve beni sinirlendirmesine izin verecek olsaydım cehenneme giderdim.

Aqua House'un koridorunu oluşturan cam tüp boyunca ilerledim, başımın üstünden bir balık sürüsü geçerken baktım

Parıldayan gümüş balıklar tepelerinde yüzüyordu. Güneş batıyordu ve gölün bu kadar derinlerine kadar ulaşan ışık hızla azalıyor. Yakında cam yapıdan manzarayı göremeyecek kadar karanlık olacak ve gölün altındaki canlıların sakinleştirici görüntüsü benim için kaybolacaktı.

Bir an için Düzen formuma geçmeyi ve beni rahatlatıp rahatlatmayacağını görmek için yüzmeye gitmeyi düşündüm. Ama bu fikirden vazgeçtim. Gerçekten ihtiyacım olan şey bu öfke için bir çıkış yoluydu, onu sakinleştirmeye çalışmak değil.

Lanet Vegas'ın Yangın Denemesi'nde başarılı olmasını izledikten sonra, yüzüm lanet olası bir buzlanma ile dolmuştu.

Geraldine lanet olası Grus. Ama bana bu tuzağı sinsice kurduğu için ona bu konuda meydan okuyamamıştım bile. Bu bana

suçlamalarda bulunmaya başlamak için zayıf, özellikle de

pastaya bulanmışken.

Atlas'ım cebimde çalmaya başladı ve arayanın kimliğinde babamın adı belirince kaşlarımı kaldırarak Atlas'ımı çıkardım.

"Hey, baba. Ne oluyor-"

"Hoşbeş için zamanım yok, Max," dedi babam hızla ve sesindeki heyecanlı tonu fark etmedim. "FIB az önce bir Nimf yakaladı - canlı bir Nimf!"

"Kahretsin," diye nefes aldım ve tüm dikkatimi ona verirken koridorun ortasında hareketsiz kaldım. Elimi hızlıca salladım ve devam etmeden önce yakınlarda pusuya yatmış olabilecek meraklı heriflere karşı bir susturma balonu oluşturdum. "Onlar
sorguluyor musun?"

"Bu yüzden seni arıyorum," dedi hızlıca. "Sorgulamayı kendimiz yapabilmemiz için onu şimdi Solaria Mahkemesi'ne getiriyorlar. Daha önce hiç
Diğer Meclis Üyeleri de durumu kişisel olarak ele almamız gerektiği konusunda hemfikirdi."

"Güvenli mi?" Babamın o şeylerden birine yaklaştığı düşüncesiyle içimi kaplayan korkuya engel olamayarak sordum. Asla yakalanmamalarının iyi bir nedeni vardı. Bir Nymph'in çıngırağı
Yeterince yakın olurlarsa en güçlü Fae'ler bile yanlış bir hareketle sondalarını doğrudan kalbinize saplayabilirlerdi. Bu riske değmezdi.

"İşin dahiyane kısmı da bu zaten," dedi babam, heyecanı telefona yansırken bir kahkaha atarak. O da en az benim kadar güçlüydü ve heyecanlandığında sesinin tonu bile duygularını aktarabiliyordu. "Ajan Sky'ın aklına

kütükleri iyileştirmeden önce parmaklarını kesme fikri. Sonda yok! Tamamen silahsızlandırıldı ve güvenli bir sorgulama için hazırlandı."

"Bu...vay canına. O zaman bundan bazı cevaplar alabileceğinizi düşünüyor musunuz? Konumlar, sayılar, araziler?"

"Bundan eminim. Esiri bir saat içinde buraya nakledecekler. Diğer Konsey Üyelerini de sizin ve diğer Varislerin sorgulamayı gözlemlemesinin eğitici olacağına ikna ettim."

"Yok artık!" Yanaklarımı ısıran bir sırıtışla haykırdım.

"Evet, kahretsin," diye güldü babam. "Öyleyse diğer çocukları topla ve olabildiğince çabuk buraya gel. Sanırım Darius'un elinde yıldız tozu var?"

"Tabii ki var," diye şaka yaptım. "Ne zaman bir Ejderha'yı cebinde bir şey olmadan gördün ki?"

Babam yine kıkırdadı. "Sanırım Lionel, sırf yapabildiği için, kıçına saplanmasa o şeyle yıkanırdı."

Ben de bir kahkaha attım. Babam her zaman diğer büyüklerle dalga geçmeyi, onların güç gösterilerine gülmeyi severdi. İkimiz de önemli olan tek gerçek gücün bizim gücümüz olduğunu biliyorduk - eğer insanların sizinle aynı şekilde hissetmesini sağlayabilirseniz hiçbir tartışmayı kaybetmezdiniz. Elbette Konsey Üyeleri ve diğer Varisler bizim gücümüzle mücadele edebilecek kadar güçlüydü, bu yüzden onlarla olan ilişkilerimizde bir fark yaratmadı, ancak tanıştığımız neredeyse herkes yeterince kolay bir şekilde etkimiz altına girdi.

"Şimdi çocukları arayacağım," dedim. "Bir saat içinde orada oluruz."

"Güzel." Babam telefonu kapattı ve ben de diğer varislere hemen buraya gelmelerini söyleyen bir mesaj gönderdim.

Susturucu balonu bıraktım ve odama doğru koşmaya başladım.

Metal kapıyı açtım ve Zodiac'taki evim olan devasa cam kubbeye adım attım. Göl yükseliyordu
cam baloncuğun ortasına, odamı yarıya kadar su altında bırakacak şekilde dolanıyordu. Yukarı baktım
Güneşin son ışıkları kararmaya başlayan gökyüzünü kızıla boyuyordu. Ay gökyüzünde alçakta asılı duruyordu, neredeyse dolunaydı ve bedenimde bir açlık uyandırıyordu. Ay tutulmasına yaklaştıkça ay beni daha çok çağırıyordu. O gece gerçekleşecek olan partiyi gerçekten dört gözle bekliyordum. Tutulma sırasında çekingenlik ortadan kalkar ve Fae'ler en ilkel duygularının peşinden giderlerdi. Bu benim için canlandırıcıydı.
Hissedebildiğim duygularla hareket eden insanları görmek beni
onları her zaman bastırmaya çalışmak yerine onlardan akıtmak.

Parmaklarımı odamın cam duvarına dokundurdum ve kürenin üzerinde büyümesi için bir buz tabakası oluşturdum, mahremiyetimiz olduğundan emin olmak için gölün ve gökyüzünün manzarasını engelledim.

Kıyafetlerimi çıkardım ve dolabımın arkasında gri bir takım elbise bulup hızla giyindim. Solaria Sarayı'nda görülürsek, yarınki gazetelerde savaş çabalarına yardım ettiğimizle ilgili bir haberle birlikte yayınlanmak üzere fotoğraflarımızın çekileceğine şüphe yoktu. Görüldüğümüz takdirde iyi görünmemiz önemliydi.

Aynanın karşısına geçtim, mohawk'ımı biraz düzleştirmek için biraz ürün sürdüm, sonra üst çekmecemdeki saatlerden birini taktım, takım elbiseyi tamamlamak için platin bir parça seçtim.

Kapı çalındı ve ben kapıyı açtığımda Darius
siyah bir takım elbise ve altında gri bir gömlekle içeri girdi. Bana başıyla selam verdi ama dikkatini Atlas'ına vermiş, telefonun diğer ucundaki kişiyi dinliyordu.

Caleb'in koridorda ilerlediğini gördüm ve kapıyı onun için açık bıraktım.

"Bana güven anne," dedi Darius kararlılıkla. "İyi bir otoriteye sahibim. Eğer yanılıyorsam ve bir geceyi
ne fark eder ki? Xavier'in risk altında olmadığından emin olmak için buna değer."

Kardeşinin neden tehlikede olduğunu düşündüğünü merak ederek ona baktım ama sırtı bana dönük bir şekilde kanepeye oturmuştu.

Ona yaklaştım ve içimi bir endişe dalgası kapladı, ardından annesinin cevaben söylediği şeyle rahatladım.

"Teşekkür ederim," dedi Darius, omuzları çökmüştü. "Her şey bittiğinde gelecek hafta görüşürüz."

Telefonu kapattı ve Caleb içeri girerken ben de kanepenin koluna tünemek için hareket ettim. O da siyah bir takım elbise tercih etmişti ama üzerine giydiği beyaz gömlek kırışıklarla doluydu. O
Dikkati dağılmış gibiydi ve iç çekerek yatağıma düştü; hayal kırıklığıyla karışık bir öfke akıyordu içinden,

Hayal kırıklığı, biraz öfke... Sonuç olarak Tory Vega'nın ona bir numara yaptığını söyleyebilirim.

"Xavier ile her şey yolunda mı?" İkisi buradayken Tory konusunu açmamayı tercih ederek Darius'a sordum. O kız grubumuzda çatlaklara neden oluyordu ve ondan ve kız kardeşinden tamamen kurtulana kadar bu çatlakların iyileşeceğinden emin değildim.

Darius uzun bir nefes verdi ve bir an için içinde bir korku titreşimi belirdi ancak bunu kontrol altında tuttu.
okumamı istiyor.

"Şu anda sadece birkaç şey yaşıyor. Zamanla kendi kendine çözülecektir," dedi Darius, belli ki her neyse o konuya girmek istemiyordu.

Başımı salladım, canını sıkan şeyi kendine saklama kararını kabul ettim. Yine de bazen sırlarının bir gün onu yakalayacağından endişeleniyordum. Babası
ona her şeyi içine atmayı öğretmekle çok iyi bir iş çıkarmıştı ama bazen duyguların öfkenin ötesinde bir çıkışa ihtiyacı vardı.

Bakışlarımı Caleb'a çevirdim ve o da bunu fark etti, dudaklarını büzerek yastıklara yaslandı.

"Tory'yi görmeye devam edebileceğimi sanmıyorum," dedi karanlık bir sesle, içinden biraz daha fazla öfke akıyordu.

Darius sandalyesinde daha dik oturdu, rahatlamış ve heyecanlanmıştı. Onunla göz göze geldiğimde masumca omuz silkti ama ben de onun şehvetini hissetmeden önce değil.

Evet, ikisi onun yüzünden birbirine girmeden önce bu kızın gitmesi lazım.

"Onunla her şeyi aynı tutacağını sanıyordum, böylece aramızdaki ilişkinin farkına varmayacaktı.
onun için geliyor musun?" Cal bunu yapmakta zorlanacağını söylediğinde anlamış olmama rağmen sordum. Kendisini bir erkek yapmaktan sorumlu olan kızla yattığını fark ettiği an
Gülme krizine girmişti, öfkesi etrafındaki havayı o kadar kirletmişti ki odadan çıktığında bile tadını alabiliyordum. Ancak bundan daha fazlası vardı, o da utanıyordu,
Ona güldüğünü ve onu yönlendirdiğini biliyordum. Bu beni yeterince kızdırmıştı ve bunu bana yapmamıştı bile.

"Biliyorum," diye mırıldandı. "Ben sadece... Onun peşindeyken öfkemi kontrol altında tutamayacağım. Ona kızgın olmadığım zamanlarda çok sert davranmamak yeterince zor. Bu kadar öfkeliyken kendimi kontrol edebileceğimi sanmıyorum ve
çok ileri gidebilir."

"O zaman onu biraz hırpala," dedim omuz silkerek. "Belki hoşuna gider."

Darius bana homurdandı ve bir öfke dalgası içime doğru çarparken şaşkınlıkla ona baktım.
Duygular bana bu şekilde yöneltildiğinde her zaman daha güçlü bir tat verirdi ve bir an için bir Ejderhanın öfkesini bana yöneltmesinin nasıl bir şey olduğunu tam olarak hissettim.

"Ya sonunda onu öldürürse?" diye aptalmışım gibi tersledi. "Kanun onu bir kraliyeti öldürmekten korumaz."

Alay ettim ve Caleb'e dönüp baktım ama başını salladığını görünce şaşırdım.

"Yapabilirim," dedi karanlık bir sesle. "Vampir Yasası'nın bizi ava çıkmaktan caydırmasının bir nedeni var.

Avlanırken kana susamışlık beni kör ediyor ve bazen onu dizginlemek çok zor oluyor."

Darius tekrar homurdandı ve ben de odadaki öfkeden dolayı ofladım.

Kapı açıldı ve Seth içeri girerken başımı kaldırdım. O da siyah bir takım elbise giymişti ve sinirli bir şekilde homurdandım.

"Üzerimi değiştireyim mi?" diye sordum. "Şu anda hepiniz bilerek eşleşiyormuşsunuz gibi görünüyorsunuz."

Darius gözlerini devirdi ve ceketini silkti. "Daha mı iyi? Şimdi giyinmeye bile zahmet etmemiş gibi görünüyorum. düzgün bir şekilde. Hikayeler sizin eşleşememenize ya da bizim eşleşememe olasılığımıza odaklanmak yerine bununla ilgili olacak.
seni gri takım elbiseli tuhaf biri gibi göstermek için komplo kuruyor."

Ona sırıttım çünkü bu daha iyiydi. Basının hakkımda böyle yorumlar yapmasından nefret ederdim ama Darius her şeyi oluruna bırakmıştı. Duygularını okuyabilme yeteneğim sayesinde bunu gerçekten umursamadığını biliyordum, bu yüzden benim yerime suçu üstlendiği için kendimi kötü hissetmeme bile gerek yoktu.

Seth, Darius'un yanına oturmak için hareket etti ve Darius'un ondan kaçınmak için bir santim geri çekilmesine rağmen ona sokuldu. Emirlerinin kendi alanlarını tercih etmelerine rağmen Seth'in kurtluğunu Darius ve Caleb'e kabul ettirmeye çalışmasını izlemek beni hep eğlendirmiştir. Ona olabildiğince uyum sağlamaya çalışırlardı.
mümkün ama doğaları her zaman bir dereceye kadar çarpışacaktı.

"Peki ben gelmeden önce ne konuşuyordunuz?" Seth elini Darius'un kalçasına götürerek sordu.

Ondan gelen şehvet dokunuşunu hissettiğimde kaşlarımı kaldırdım ve Seth suçlulukla inleyerek Darius elini itmeden önce elini geri çekti.

"Ay beni fena halde azdırıyor," diye yakındı. "Ve sürüm hâlâ yanıma yaklaşmıyor. İhtiyaçlarım var."

"Bir de bana sor," diye yakındı Darius. "Bütün hafta boyunca daha da kötüleşti ve tutulma pazartesiye kadar gerçekleşmeyecek."

"Bu da Tory ile ilişkimi kesmemi daha da zorlaştırıyor," diye inledi Caleb, tekrar yastıkların üzerine düşerken Dramatik bir şekilde.

"Nesin sen, genç bir kız mı?" Kanepeden bir yastık alıp ona fırlatarak sordum. "Sevişecek başka bir kız bul."

"Aynı olmayacak," diye homurdandı Caleb, yastığı yüzüne doğru çekerek. "O kadar ateşli ki. Beni şaşırtmaya devam ediyor ve bu beni o kadar sertleştiriyor ki-"

"Kapa çeneni," diye tersledi Darius, kendini koltuğundan iterek. "Onu becermeye devam et ya da etme. Artık onun ya da lanet olası kız kardeşi hakkında konuşulanları dinlemek istemiyorum."

Öfkesi odaya yayıldı ve derin bir iç çektim. Onların eşliğinde bir gece geçirdikten sonra öfke detoksuna ihtiyacım olacaktı. Belki sorgudan döndüğümüzde düzüşecek bir Pegasus bulabilirdim; onların her zaman boşa harcayacak mutlulukları vardı. Caleb'ın bu söylentiden neden bu kadar nefret ettiğinden bile emin değildim. Her hamlede ona iyilik yapıyormuşsun gibi gülümseyen bir kızı becermek kimin hoşuna gitmezdi ki?

Seth de ayağa kalktı ve inleyerek Darius'a yaklaştı, onu rahatlatmak için uzandı. Darius ona vurdu
ama Seth ısrar etti, ellerini kollarında gezdirdi ve her reddedilişinde tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi inledi.

Bir elimi gözlerime götürdüm.

"Bekçi köpeğiniz bizi daha fazla bekletecek mi?" Saatimi kontrol ederek talep ettim.

"Lance'i bilirsin." Darius omuz silkti. "Kendi cenazesine geç kalacak. Ama ben onsuz gidersem babam...
hayal kırıklığına uğradım."

Dilimi yanağıma bastırdım. Evet, oğlunun ağzını burnunu kıracak kadar hayal kırıklığına uğramıştı şüphesiz. Darius bize Lionel'ın ona ne yaptığını hiç anlatmamıştı ama hepimiz biliyorduk. Babasıyla çok fazla karşılaştıktan sonra ondan gelen duyguları hissetmiştim ve Cal bir keresinde barbekü için evlerine gittiğimizde Lionel'ın Darius'a bağırdığını ve kaburgaları kırılana kadar tekmelediğini duymuştu. Müdahale etmeye çalışmış ama annesi onu durdurmuştu. Darius döndüğünde,
sanki hiç olmamış gibi iyileşmişti ve bu konuda onunla yüzleşmeye çalışmıştık. Ne doğruladı ne de reddetti. Sadece umursadığımız için bize teşekkür etti ve bu konuda endişelenmememizi söyledi. Sanki bu mümkünmüş gibi.

Seth kollarını Darius'a doladı, o da karşılık olarak hırladı. Onun için üzülmemizden hoşlanmıyordu ve bunun sadece bir an önce olacağından emindim-

Darius Seth'i üzerinden itti ve Seth bir sızlanmayla kanepeye düştü.

"Ben sarılan biri değilim Seth," diye tersledi Darius. "Sana daha kaç kere söylemem gerekiyor?"

Seth yine inledi. "Biliyorum, biliyorum. Ama bir tanesine ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun ve ben tek başıma uyuyorum. Sürümün etrafımda toplanmış olması gerekirdi ama o yatakta sarılacak kimsem yok ve sarılmaya ihtiyacım var!"

Darius gözlerini devirdi ve ben bir kahkaha attım, Seth'in yanına kaydım ve onu kolumun altına çektim. Kollarını kavuştururken cinselliğe yakın bir inilti çıkardı
Etrafımda dolanıp göğsüme sokuldu. Ondan akan rahatlama dilimin arkasını kapladı ve ondan gelen keskin bir acı kıvrımını hissettiğimde içim burkuldu. Acı çekiyordu. Sürüsünden bu şekilde ayrı kalmak onun için sağlıklı değildi.

"Gel ve bu gece burada uyu," diye teklif ettim, onu daha iyi hissettirmek istiyordum. Onun acısı beni de incitiyordu ve bunu öylece bırakamazdım. "Büyük kaşık sen olabilirsin."

"Gerçekten mi?" Seth heyecanla sordu, sanki ona ayı vaat etmişim gibi bana bakıyordu. "Söz mü?"

"Kim bilir neden, ama evet." Bunun onu ne kadar mutlu ettiğini hissettiğimde dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve
dilimi yanağıma soktum.

Caleb bize güldü ve onun öfkesinin bir kısmını eğlence lehine bir kenara ittiğini hissettiğimde gülümsemem genişledi.

"Eğer bir seks partisine başlıyorsanız, işiniz bitene kadar dışarıda bekleyebilirim." Orion'un sesi kapıdan geldi ve ona bakmak için koltuğumda döndüm.

Özel arkadaşı geldiğinde Darius'tan bir rahatlama ve mutluluk seli döküldü ve onu karşılamak için odanın karşısına geçerek onu sıkı bir kucaklamanın içine çekti. Onlar
Birkaç uzun saniye boyunca birbirlerine kilitli kaldılar ve Orion elini Darius'un sırtında aşağı yukarı gezdirdi. Duygular Onlardan gelen sesler o kadar güçlüydü ki, onları birlikte gördüğümde hissettiğim kıskançlık duygusunu neredeyse hiç hissedemiyordum.

Dördümüz dört kardeş kadar yakındık ama Darius'un Orion'la bizi içermeyen özel bir ilişkisi vardı. Bunun beni kıskanç küçük bir sürtük gibi hissettirmesi biraz üzücüydü ama öyleydi işte. Bir Siren'in yapması gereken tek şey kendi duygularına sahip çıkmaktı ve bunu gerçekten inkâr edemezdim. Orion etraftayken, Darius bizi bok çuvalı gibi bırakırdı.
Tamam, belki bu biraz abartı oldu ama bazen öyle hissediyordum. İkisinin de Koruyucu bağını seçmediğini biliyordum, bu yüzden böyle hissetmeye hakkım bile yoktu. Ama elimde değildi. Cal ve Seth de öyle.

Orion ve Darius birbirlerine tutunurken Seth yüksek sesle ulumaya başladı.

"Sarılmaktan hoşlanmadığını sanıyordum," diye hırladı daha fazla dayanamayınca.

Caleb güldü ve Darius sonunda geri adım atarken ben de ona katıldım.

"Belki de sadece sana sarılmayı sevmiyorumdur," diye dalga geçerek cebinden bir kese yıldız tozu çıkardı.

Seth'ten bir bıçak darbesi geldi ve kaşlarımı çattım.

"Hıyarlık etme, Darius," diye tersledim, Seth'i daha sıkı sıkarak.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Darius. "Buraya gel o zaman, köpekçik."

Seth sandalyeden fırladı ve Darius'un üzerine atladı, sanki az önce ona olan sonsuz aşkını ilan etmişti.
bir teselli sarılması teklif etti. Darius'un kollarına atladı ve onu tekrar yatağa düşürdü, orada Cal'in üzerine düştüler ve o da kucaklaşmaya sürüklendi.

Odadaki ruh hali dramatik bir şekilde değişip havayı eğlence, mutluluk ve dostluk doldurunca güldüm. Ayağa kalktım ve ben de onların üzerine atladım, Seth hepimiz arasında gidip gelirken kendime daha fazla yalama kazandırdım.

"Haydi Orion," diye seslendi Seth heyecanla. "Bu gece için benim fahri sürüme katılabilirsin."

"Hayatta olmaz," diye cevap verdi Orion, kollarını kavuşturarak yatağa doluştuğumuz yerden oldukça uzakta durdu.

Darius ayağa kalkarken güldü ve bana da kalkmama yardım etmem için elini uzattı. Seth Caleb'i yere yatırdı ve yüzünün tam ortasına kadar yaladı ve Caleb onu iterken sıçradı.

"Bu gidişle geç kalacağız," dedi Orion kayıtsızca ve biz birbirimize yaklaşırken hepimiz şaşkınlıkla ona baktık.

Darius yıldız tozunu üzerimize fırlattı ve bir saniye sonra yıldızların arasında süzülüyorduk, oda eriyip gidiyordu

Kalp atışları arasındaki boşluktan biraz daha kısa bir sürede dünyada yer değiştirirken bizden.

Ayaklarım yere değdi ve diğerlerinin de ortaya çıkmasıyla etrafıma bakındım.

Paparazzi kameraları anında yanıp sönmeye başladı. bizi fark etti ve muhabirler yorum yapmak için dikkatimizi çekmeye çalışırken ismimin diğerlerininkine karıştığını duydum.

Biz dönüp onları mutlu etmek için birkaç fotoğraf için poz verirken Orion bizden uzaklaşıp doğruca binaya girdi.

Darius, "Şu anda yapacak bir yorumumuz yok," diye seslendi ve onlar itiraz etmeye fırsat bulamadan Solaria Mahkemesi'ne doğru yola çıktık.

Dönen devasa kapılardan içeri girdiğimiz anda babamın özel asistanı Cressida üzerimize çullandı. Platin sarısı örgüleri yüksek bir at kuyruğu şeklinde geriye çekilmişti ve Dolgun dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırması, geç kaldığımız için sinirlendiğini gösteren tek işaretti.

"İşte buradasın!" diye bağırdı. "Nymph'i az önce getirdiler. Ailen zaten sorgu odasında bekliyor."

Onu binanın içine kadar takip ettik, birkaç güvenlik kapısının ve siyah üniformalarıyla normalde buradaki koridorları doldurandan daha fazla FIB ajanının yanından geçtik. Bunun savaşla ilgili bir önlem olduğunu tahmin ediyordum ama etrafımızdaki tüm bu gerginlik beni tedirgin ediyordu.

Karanlık bir merdivenden çıktık ve Cressida bizi tek yönlü bir camın yanındaki bir gözlem odasına götürdü, böylece Nymph'den gizlenebilecektik. Sorgu odası

Pencerenin ötesi hâlâ boştu, beyaz duvarları mahkûmu beklerken umutla parlıyordu.

Odaya girdiğimizde Meclis Üyeleri başlarını kaldırdı ve hepimiz ailelerimizi selamlamak için öne doğru ilerledik.

Babam beni gördüğünde genişçe gülümsedi, beni kucağına çekerken heyecanı bulaşıcıydı.

"Boyun mu uzadı?" diye alay etti, göz göze geldiğimizde omurgasını dikleştirdi.

"Beni birkaç gün önce gördün," diye cevap verdim, bu yorgun şaka karşısında başımı sallayarak.

Seth ve Cal da annelerine sırıtarak selam verirken, Darius ve Orion Lionel ile sadece kısa bir selamlaşmada bulundular.

Hislerimi Ateş Konsey Üyesi'ne doğru genişlettim,
Bu gece Darius için endişelenmem gerekip gerekmediğini merak ediyordum ama babasından sadece hayal kırıklığının en hafif ipucunu algıladım. Şimdiye kadar okuduğum en tuhaf insanlardan biriydi.
Ona ne zaman yaklaşsam, sanki duygulardan arınmış gibiydi. Boş bir tuval. Ya kendini tamamen kontrol altında tutuyordu ya da bir tür yoldu. Sosyopat, psikopat... her ikisi de. Her ne ise, Darius'un onunla olan hayatını kesinlikle kıskanmıyordum.

Babam dikkatimin arkadaşıma ve babasına yöneldiğini fark etti ve endişemi anlayarak beni onların yanına götürdü. Onunla Lionel hakkında bir kez konuşmuştum ama onun ya da diğer Konsey üyelerinin Lionel hakkında yapabileceği hiçbir şey yoktu. Ona meydan okumak Göksel Konsey'in kendisine meydan okumak anlamına gelirdi. Ve Solaria bunun yaratacağı huzursuzluğu göze alamazdı.

Özellikle de Nimfler giderek yaklaşırken ve Vega Varisleri yeniden ortaya çıkarken.

"Sizi gördüğüme sevindim Profesör Orion," dedi babam elini uzatarak.

Orion kısa bir süre salladı, rahatsızlığı biraz dışa vursa da duyguları da kontrol altındaydı. Sirenler tarafından okunmaktan hoşlanmıyordu. Ama biz bu tepkiye oldukça alışkındık.

"Siz de Lord Rigel," diye kabul etti Orion.

"Sanırım Pazartesi günkü Ay Tutulması'nda ellerin dolu olacak," diye şaka yaptı babam. "Ben olsam
Ay bana karşı çalışırken bir okul dolusu azgın genci yola getirmeye çalışmanın zorluğu!"

"Gah! Baba!" Yüzümü tiksintiyle buruşturarak şikayet ettim.

Caleb'in annesi Melinda, "Hadi ama," diye söze girdi. "Siz çocuklar artık yetişkin sayılırsınız. Ay tutulması olduğunda hepimiz ayın dürtülerini hissederiz."

Lionel karanlık bir kahkaha attı, bakışları dar elbisesi içindeki Melinda'nın üzerinde gezinirken içinden bir parça şehvet sızdı.

Tanrım, hasta olacağım.

Lionel, "Öyle," diye kabul etti.

Caleb gözle görülür bir şekilde ürperdi. "Hayır, anne," diye tersledi. "Yaptığına dair bir öneri bile duymak istemiyorum!"

Melinda güldü. "Öyle yapmalısın. Ne de olsa sen Eclipse'e gebe kalmışsın."

"Siktir! Sakın bana bunu söyleme!" Caleb kulaklarını kapattı ve Meclis Üyelerinin hepsi çok komikmiş gibi güldü.

"Aslında Cally, ben de seninle bu konuyu konuşmak istiyordum," diye ekledi Melinda. "Baban ve ben bunun Pazartesi gecesi eve gelsen iyi olur. Vampirler tutulma sırasında kana susamışlık hissederler ve herhangi bir...olayı riske atmaya değmez."

Seth yüksek sesle homurdandı ve annesi Antonia onu gerçekten azarlamayan ama belli ki öyle görülmesi gereken bir şekilde dürttü.

"Kendimi kontrol edebilirim," diye yakındı Caleb. "Eve bir-" gibi gitmeme gerek yok.

"Eminim Profesör Orion bir Tutulma sırasında doğasını kontrol etmenin zorluğuna tanıklık edebilir?" Melinda bakışlarını Orion'un üzerine dikerek sordu, böylece Orion cevap vermek zorunda kaldı.

"Bu... bir meydan okuma olabilir," diye yavaşça kabul etti.

Antonia gözlerini onun üzerinde gezdirerek, "Eminim olabilir," diye mırıldandı.

"Anne!" Seth havladı. "Yıldızların hatırı için tutulma iki gün sürmeyecek!"

"Gördün mü, Cally? Bir meydan okuma. Kendi profesörün bile kabul ediyor. Bu yüzden kimseyi öldürmeyeceğinden ve bir skandala neden olmayacağından emin olmak için eve geliyorsun."

"Ama anne-" Caleb, sorgu odasının kapısı açıldığında söze başladı.

Hepimiz etrafımıza bakındık ve Nymph odaya sürüklenirken sessizlik hepimizin üzerine bir bulut gibi çöktü.

Bunu anladığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı. Daha önce birkaç Nymph'i gerçek formlarında görmüştüm, ama bu

savaşta ya da çoktan öldükten sonra. Önümdeki kâbus damarlarımda buzun kaymasına neden oldu.

Dört FIB ajanından bir metreden daha uzundu. odaya sürükledi. Derisi bir ağacın kabuğu gibi pürüzlüydü ve kafatasından dikenli boynuzlar uzanıyordu. Gözleri doğduğu Gölge Diyarı gibi siyahtı ve yüzü dehşetin resmiydi.

Yaratığın kolları arkadan ateşten zincirlerle bağlanmıştı ama yere atıldığında döndü
ve parmaklarının olması gereken yerdeki kütükleri gördüğümde midem sıkıştı. Yaralar iyileşmişti. kanamayı durdurdu ama onlara ne yapıldığını düşünmek kendi ellerimi savunmaya yönelik yumruklar haline getirmeme neden oldu.

Etrafımda heyecan artarken dört Konsey Üyesi odadan çıktı ve bizi sorguya başlamak üzere içeri girmelerini izlemek üzere bıraktılar. Babam giderken omzuma vurdu, belli ki endişemi fark etmişti ve odadaki düşmanımıza katılmaya giderken ona sıkı bir gülümseme verdim.

Ailemiz içeri girdiğinde FIB ajanları ayrıldı ve Nymph etrafı sarıldığı için dizlerinin üzerine çöktü.

Annesi yaratığa yaklaşırken Seth usulca inledi ve güven vermek için omzunu benimkine sürttü.

Babam odaya girerken takım elbisesinin ceketini çıkarmıştı ve Antonia önce Periye doğru yürürken yavaşça kollarını sıvadı.

Lionel ve Melinda geride durmuş, Nimf'in başını kaldırıp siyah gözleriyle onları incelemesini izliyorlardı.

"Sende olan bilgiye ihtiyacımız var," dedi Seth'in annesi, kapının önünde durarak. "Ve sen ölmeden önce bu bilgiyi senden alacağız. Bunun ne kadar zor olacağı sana bağlı."

"Gölgeler bir savaşçı gibi öldüğüm için bana hoş geldin diyecek," diye homurdandı Nymph, sesi gırtlaktan ve alçaktan geliyordu. "Acıdan ya da ölümden korkmam."

Antonia elini esnetti ve Su Perisi bir hava patlamasıyla duvara doğru savruldu. Kafası beyaz fayanslara çarptı ve çarpışmanın etkisiyle fayansların üzerine kan sıçradı.

Babam onun yanına gitti ve avucundan çıkan su yaratığa çarparak başının etrafında bir küre oluşturdu. Su perisi savaşırken çırpınmaya başladı.

Babam hava almak için çenesini sıktı ve kasılmaya başlayana kadar sihri yerinde tuttu.

Yaratık bilincini kaybedemeden su yere döküldü ve Antonia parmaklarıyla yeniden hava dokumaya başladı.

"Bize güçlerinizin nerede toplandığını söyleyin," diye talepte bulundu.

Su Perisi ona dik dik baktı ve derin bir nefes aldı, yüksek sesli bir çıngırak havayı doldurdu.

Antonia ve babam

yaratığın gücünün etkisiyle dizlerinin üzerine çöktüler.

Seth kolumu yakaladı, annesine haykırırken dudaklarından bir uluma çıktı.

Melinda ve Lionel güç onlara da çarptığında sendelediler ama Lionel öne doğru adım atarken hırladı.

FIB ajanları destek istediklerinde koridordan çığlıklar yükseldi ve beşimiz cama o kadar yaklaştık ki neredeyse cama yapışacaktık.

"Anlat bize!" Lionel bağırdı, bir kükreme duyuldu.
odayı dolduran gücünün ağır çıngıraklarına rağmen Nymph'e doğru koşmayı başardı.

Kara büyüsünü kullanırken benim dizlerimin bağı çözülüyordu ve babam zor nefes alıyormuş gibi göğsünü sıkıyordu.

Lionel'in dudakları arasından dumanlar süzülürken, güç için bedeninin altındaki Ejderha'yı çağırdı ve yumruğunu Su Perisi'nin suratına indirdi.

Yumruklarını çekiç gibi Nymph'in suratına savururken güçlü gövdesi öfkeyle dolup taştı ve tekrar vururken kan aktı ve bağırdı.

Dördüncü darbede çıngırak kesildi ve Su Perisi yere yığıldı.

Lionel durmadı. Bağırıp çağırıyor, tekmeleyip yumruklarken istediği bilgiyi talep ediyordu.
ve kontrolünü kaybettikçe beyaz fayansların üzerine daha fazla kan dökülüyordu.

Babam ayağa kalktı ve Darius'un babasına doğru ilerlemek yerine Antonia'yı geri çekti.

"Lionel, dur!" Melinda durmasını istedi ama Nymph hiç hareket etmeyene kadar tekmelemeye devam etti.

Herkesin üzerine derin bir sessizlik çöktü ve ben uzun bir nefes aldım.

"O sadece... onu öldürdü," diye nefes aldı Caleb, kaşları çatılmıştı. "Artık ondan hiçbir bilgi alamayacağız."

"Çok güçlüydü," diye homurdandım. "Sondaları olmadan bile Solaria'daki en güçlü Fae'lerden bazılarını etkisiz hale getirdi." O yaratığın sakladığı bilgilere ihtiyacımız olduğunu biliyordum ama babamın dizlerinin üzerindeki görüntüsünü aklımdan çıkaramıyordum. Öldüğüne sevinmiştim.

"O canavar asla konuşmazdı," dedi Seth alçak bir sesle. "Hak ettikleri tek şey ölümdür."

"Öfkesini bir kez olsun hak eden birine yönelttiğini görmek iyi oldu," diye mırıldandı Orion.

Darius karanlık bir sesle, "Bana biraz yumuşak davranmış gibi geldi," diye cevap verdi.

Kaşlarımı çatarak ona baktım, babasının ellerinde gerçekten bu kadar öfkeye katlanmak zorunda kalıp kalmadığını merak ediyordum. Yüzüne bir kez baktığımda cevabımı aldım ve
Kanın durmaksızın yere yayıldığı odaya bakarken rahatsız bir şekilde yer değiştirdim.

Gücümle uzandım, camı ittim ve Lionel Acrux'a odaklandım. Yüzü öfke ve hayal kırıklığı maskesiyle sabitlenmişti ama gücümle biraz daha bastırdığımda, maskenin altında ne hissettiğine dair gerçeği buldum.

Neşe. Coşku. Rahatlama.

Ve bu, bütün gece yaşadığım en korkunç şey olabilirdi.

Birinci sınıfların geri kalanıyla birlikte Toprak Elementi derslerimizi aldığımız mağaralarda durup son denemenin başlamasını bekledik.

Bu diğerlerinden farklıydı. Stantlar mağaraların dışındaydı ve Profesör Rockford ile diğer değerlendiriciler duruşmanın başlamasını beklerken biz burada yalnızdık.

İçimdeki gergin enerjiyle bir o yana bir bu yana adım attım. İşte buydu, son deneme.

Son öğrencilerin de gelmesini beklerken Darcy'ye, "Hesaplaşma'yı atlattığımızda dışarıda bir gece geçirmeliyiz," dedim.

"Kesinlikle evet. Dans, içki ve varisler yok. Tekrar Tucana'ya gitmeliyiz, ya da belki daha uzak bir yere. uzakta."

"Bütün bir hafta sonu için Akademi'den çıkabilir miyiz?" Sırıtarak önerdim. "Beş yıldızlı bir otel için süslü bir otelde kalmak ve bir gece şampanya içmek."

Darcy heyecanla, "Evet, lütfen," dedi.

İkimiz de bu gece Peri Panayırı'na gidecektik ama Hesaplaşma'dan sonra yapabileceğimiz türden bir kutlama olmayacaktı. Ayrıca, Darcy
Diego ve Caleb, sonunda beni götürmesine izin verene kadar bana mesaj üstüne mesaj göndermişlerdi. Yine de bu bir randevu değildi. Bundan yüzde yetmiş sekiz emindim. Daha çok yeni bir yerde takılmak için bir şans gibiydi. Her iki şekilde de bu gece öğreneceğimi tahmin ediyordum.

"Bu görevin amacı basit," diye seslendi Rockford küçük sesiyle ve ben de dikkatimi ona çevirdim. "Zaman dolmadan mağaralardan kaç. İçlerinde çeşitli yollar var ve yer üstüne çıkan bir yol bulmalısın... ve yenilmediğinden emin olmalısın."

"Yenmek mi?" Şaşkınlıkla sordum. "Sen ne-"

Bir klakson sesi duyuldu ve tüm öğrenciler hep birlikte ileri atıldı. Darcy'yle göz göze geldik ve biz de koşmaya başladık, beden seline kapıldık.

Tünel iki yöne ayrılmadan önce önümüzde yokuş aşağı kıvrılıyordu. Birinci sınıf öğrencileri kayaya çarpan bir dalga gibi ikiye ayrılmıştı, yarısı her iki yöne gidiyordu. Biz sola doğru koştuk, zaten kalabalığın o tarafında olduğumuz gerçeğinin ötesinde bir seçim yapmadık.

Tünel tekrar tekrar bölünmeden önce kıvrılıyor, biz ani kararlar verip en iyisini umarken etrafımızdaki öğrenciler farklı yönlere dağılıyordu.

İlerledikçe daha da karanlıklaştı. Faeworms ve değerli metaller siyah duvarlarda parlıyordu ama

Başka bir şey anlamak zor.

"Her tünel aşağıya açılırken buradan çıkmanın yolunu nasıl bulacağız?" Darcy tısladı ve ben de
dudak, ona nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Haklıydı ama bu daha ne kadar sürebilirdi ki? Elbette tekrar yukarı çıkacaklardı.
Sonunda mı? İmkansız olsaydı bu ne tür bir meydan okuma olurdu?

"Dur bakalım," dedim, kolundan tutup onu durdurdum. "Belki de bu konuda daha akıllıca davranmalıyız. Elbette buradan kaçmak için toprak büyüsü kullanmak zorundayız, bu sadece körlemesine kaçmak olamaz."

"Evet, haklısın." Öğrencilerin geri kalanı bizi geride bırakıp mağara duvarına doğru uzanırken Darcy etrafına bakındı.

Konsantre olurken gözlerini kapattı ve ben de yardımcı olabilecek bir şey bulabilir miyim diye etrafa bakındım.

Ayaklarımın dibindeki zeminde hafif bir sarsıntı oldu ve dengemi korumak için yer değiştirdim.

"Sanırım sağa gitmeliyiz," diye mırıldandı Darcy, toprak büyüsünün hissine konsantre olurken sesi ağırlaşmıştı.

Tam cevap vermek için ağzımı açmıştım ki arkamızdaki mağaralardan birinde gırtlaktan gelen bir kükreme sesi duyuldu ve korkudan tüylerim diken diken oldu.

Darcy'nin gözleri birden açıldı ve bana baktı, bakışları sesin bende uyandırdığı dehşetin aynısıyla doluydu.

"O da neydi?" Nefes aldım.

Darcy başını salladı, ağzından tek kelime çıkmıyordu.

Kükreme tekrar geldi ve ona doğru tökezledim. "Değil mi?" O yöne giden dar geçide bakarak onayladım. Diğerlerinden daha karanlıktı, daha dardı da. Görünüşe bakılırsa orayı seçmezdim ama belki de bu iyi bir şeydi.
Sihrimize güvenmeliyiz, başka bir şeye değil.

"Evet," diye onayladı Darcy.

Birlikte koştuk ve mağara bizi yutarken karanlık iyice yaklaştı. İleride turuncu bir parıltı görüş alanımın hemen dışında titriyor gibiydi, iki yanımızda sıkışan duvarları görmeme yetecek kadar ışık veriyordu.

Birkaç metre sonra geçit yan yana koşamayacağımız kadar daraldı ve Darcy önüme geçti. Geçit yavaş yavaş tepeye doğru kıvrılmaya başladığında nefes nefese nefeslerimiz soğuk kayalarda yankılanarak ilerlemeye devam ettik.

"Haklıymışsın!" Hızımızı biraz daha artırırken cesaret verici bir şekilde söyledim.

Koşarken ellerimi iki yanımdaki duvarlara sürtmek için uzandım ve arkamızdan yine o derin kükreme duyuldu.

"Kahretsin, bizimle ilgili kısmı kastettiğini düşünmüyorsun değil mi?
yeniyorsun, değil mi?" Darcy koşmaya devam ederken arkasına bakarak yalvardı.

"Hayır," diye nefes aldım, gerçi sesim çok fena bir şekilde Evet, bir şekilde.

Bir köşeden dönerek, ortasında turuncu bir parıltıya neden olan alçak bir ateşin yandığı geniş bir odaya girdik.

Alevlere doğru sendeleyerek ilerledik ve ortaya çıktığımız odaya bakarken kalbim küt küt atmaya başladı. Yedi

Buradan başka geçitler de çıkıyordu ama yüzeye geri dönmek için hangisini izlememiz gerektiğini söylemek imkânsızdı.

Hırıltı tekrar geldi, o kadar yakındı ki ayaklarımızın altındaki toprak onun gücüyle titredi.

"Bu da ne böyle?" Nefes nefese kaldım.

Darcy başını sallıyor, ateşe doğru yaklaşıyordu. Ne yapacağımı şaşırmış bir halde geçitlerin arasına baktım.

"Yolu tekrar hissetmemiz gerekiyor," dedi dizlerinin üzerine çökerek.

"Tamam," diye kabul ettim, ancak ne demek istediğinden tam olarak emin değildim.

Ben de yere çöktüm, avuçlarımı altımızdaki toprağa bastırırken gözlerimi kapattım.

Farkındalığımı kendimden uzaklaştırdım, toprak büyümle kaya ve toprakla bir bağlantı aradım
bizi çevreliyordu. Bir an için bunaltıcıydı, her yönden, yukarıdan, aşağıdan, her iki taraftan üzerimize o kadar çok baskı vardı ki, ama birden dikkatim onun yerine içinde bulunduğumuz alana takıldı.

Topraktaki çatlağı, bir vücuttaki damarlar gibi içinden geçen bölünmeyi hissettim.

Diğer tüneller bu alandan ayrılıyordu ve farkındalığımı onlara doğru da itebiliyor, nereye gittiklerini anlamaya çalışırken onları hissedebiliyordum.

Darcy, "Ben sağdan başlayacağım, sen soldan başla," dedi ve ben de hemen kabul ettim.

Parmaklarımı toprağa gömdüm, bilincimi solumdaki tünele doğru ittim ve nerede olduğunu anlamaya çalıştım.

yol açtı. Yukarı ve aşağı, hissettiklerim için bir şey ifade etmiyor gibiydi ama tünel bizden uzaklaştıkça etrafındaki kayanın kalınlaştığını, soğuduğunu ve ıslandığını hissedebiliyordum.

Bu aşağı indiği anlamına geliyor olmalıydı. Başımı salladım ve olduğumuz yere geri döndüm, bunun yerine büyümle bir sonraki tüneli keşfettim.

Farkındalığımı karanlık boşluğa doğru ittim ama keskin bir engelle aniden sona erdiğini hissettim. Bunun ötesinde bir açıklık yoktu, çıkmaz sokaktı.

Darcy aramaya devam ederken, "En sağdaki ikisi değil," diye nefes aldı.

"Ortadakilerden biri olmalı," diye kabul ettim.

Sihrimi tekrar yaymaya başladım ama tam bunu yaparken altımdaki zeminde büyük bir sarsıntı oldu.

Öne doğru eğilirken haykırdım, toprak ve kayalar yumuşak bir tereyağından farksızmış gibi arkamda parçalandı. bıçakla oyuluyor.

Gözlerimi açtım ve etrafımda döndüm, yer
Altımda savruluyor ve beni Darcy'ye geri fırlatıyordu ki, mağarayı dolduran muazzam bir kükreme, kaya duvarlarını sarsıyor ve dudaklarımdan bir dehşet çığlığı çıkarıyordu.

Ayaklarımın ötesindeki topraktan devasa bir yaratık fırladığında gözlerim açıldı.

Dev bir solucanla lanet olası bir ejderhanın karışımı gibiydi. Kocaman ağzı sıra sıra jilet gibi keskin dişlerle kaplıydı ve solgun başını sağa sola sallarken kör gözleri açlıkla etrafa bakıyordu.

"Vay anasını," diye soluklandım ve kafası anında bana doğru savruldu.

Bana doğru hamle yaptığında çığlık attım, panikle ellerimi havaya kaldırdım ve içgüdüsel olarak avuçlarımdan büyük bir toprak gücü dalgası fırlattım. Yaratık bize ulaşamadan saniyeler önce onunla aramızda yerden bir kaya duvarı yükseldi. Yaptığım duvarla çarpıştığında ufalanan taşın sesi çınladı ve tam ortasından bir çatlak geçerken gözlerim dehşetle açıldı.

Darcy beni yukarı kaldırırken elleri koluma kenetlendi. Anlık paniğimden sıyrıldım ve o mağaranın ortasındaki üç tünele doğru koşarken ben de peşinden koştum. Hangisini kullanmamız gerektiğini düşünecek vaktimiz olmamıştı ve kırılan taşların sesi bizi takip ederken, bir inanç sıçraması yapmamız gerekiyordu.

Darcy sol tünele girdi ve karanlığa doğru koşarken ben de hemen onun peşindeydim.

Kükreme tekrar geldi ve yaratık taştan labirentin içinde bizi kovalarken ayaklarımızın altındaki zemin titredi.

Bizi takip etmek için tüneli mi kullanıyordu yoksa her an ayaklarımızın dibindeki topraktan fırlayabilir miydi, hiçbir fikrim yoktu.

Koştukça koştuk, vücudumun sınırlarını zorladıkça damarlarımda adrenalin dolaştı ve yavaş yavaş o cehennem yaratığı ile aramıza biraz mesafe koyar gibi olduk.

Bizi avla.

Biz ilerledikçe altımızdaki zemin hafifçe yükseliyordu ve yüzeye çıkma fikriyle kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Biraz daha," diye soluk soluğa bağırdım, elimi Darcy'nin omzuna bastırıp karanlıkta onu kaybetmediğimden emin olurken amansız tempomdan geri adım atmayı reddediyordum.

Eğim keskin bir şekilde artarken ve umut göğsümde tıngırdarken, "Yaklaşmış olmalıyız," diye nefes nefese karşılık verdi.

Yer hala sallanıyor, yukarı tırmandıkça kükremeler bizi kovalıyor, temiz hava ve özgürlük vaadi beni çağırıyor. adımlarımız yankılanan tünelde ilerlerken.

Neredeyse varmıştık, sadece birkaç adım daha. Yakınlarda bir yerde tezahürat yapan kalabalığın sesini duyabildiğimden emindim.

Yüzüm Darcy'nin sırtına çarptı ve kıçımı toprağa çarparken çığlık attım.

"Başka tünel yok!" Darcy panik içinde çığlık attı ve arkamızdan bir kükreme sesi daha gelince kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.
Karanlıkta.

"Olmak zorunda!" İtiraz ettim, ellerimi yolu kapatan toprak duvarın üzerinden geçirirken ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünerek ilerledim.

Yaratık arkamızda homurdandı ve duvarlar tekrar titredi.

Yanlış yola saptığımıza inanmayı reddederek, ilerlemek için bir yol aramak üzere sihrimi kendimden uzağa doğru bastırdım. Etrafımızı saran, bizi canlı canlı gömen, her an bize daha da yaklaşan yaratık için mükemmel bir av olan topraktan başka bir şey bulamayınca kalbim sıkıştı.

"Derin değil!" Darcy aniden bağırdı. "Çıkış yolunu kazmalıyız. Yüzeyin sadece birkaç metre altındayız!"

Haklı olduğunu anladığımda nefesim kesildi, önümüzdeki toprağın ağırlığı eskisinden çok daha azdı, neredeyse oradaydık, neredeyse özgürdük.

"O zaman kazalım!" Zorla kabul ettim, kendimi ileri attım ve toprak yığınlarını kenara ittim.

Darcy hemen yanımdaydı ve sihrimizin yardımıyla çıkış yolumuzu kapatan duvarın içine girdik. Karanlıkta onu kaybettim, bir tünele girdiğimde toprak her tarafımı kapladı, beni boğdu, beni boğdu...

Tadını alabileceğim kadar yakın olan o özgürlük vaadine doğru kazmaya ve kazmaya devam ettim.

Toprağın ağırlığı bastırdı, yaratığın kükremesi yaklaştı ve toprak büyümün son bir dalgalanmasıyla ellerim nihayet yüzeyi kırdı.

Kendimi topraktan çıkarırken çabayla homurdandım ve aniden bir el benimkine dolandı. Darcy beni sürüklüyordu. Beni dışarı çıkar.

Temiz hava etrafımı sardı ve onu açlıkla yutarken boğazımdan kopan hıçkırığa engel olamadım.

Dizlerimin üzerinde titriyor, kalabalığın tezahüratları üzerime hücum ederken başımı kaldırıp bakıyordum.

Kalabalık bir öğrenci grubu Profesör Rockford'un yanında toplanmıştı ve dev zamanlayıcı son dakikayı gösteriyordu.

Ama sonuncu olmamızın bir önemi yoktu. Başarmıştık.

Tepeden tırnağa çamur içindeydim. Vücudumun her santimi korku ve yorgunluktan titriyordu. Ama başarmıştık. Yapmıştık.

son sınavı geçtik. Ve artık hiç kimse bu lanet okula girmeyi hak etmediğimizi söyleyemezdi.

Her denemeyi atlatmıştık. Ve

kalmak için buradaydık.

"Fairrrry faiiiiir!" diye bağırdı biri odamın dışında ve ben güldüm. Görünüşe göre Akademi'deki herkes bugün Peri Panayırı'na gidiyordu ve ben de son sınavımda başarılı olduğum için heyecanla dolup taşıyordum. Öğrencilerin fuarın tadını çıkarabilmeleri için sokağa çıkma yasağı bu gece saat on bire kadar ertelenmişti ama koridorlardaki dedikodulara bakılırsa
Çünkü fakültenin çoğu da katılmak istiyordu.

Saçlarımın yarısı gümüş bir tokayla toplanmıştı ve külotlu çoraplı siyah örgü bir elbise, uzun çizmeler ve deri bir ceket giymiştim. Atlas'ım, anahtarlarım ve yolculuklar için biraz nakit para dışında yanıma hiçbir şey almamıştım.

Bu teknik olarak Diego'yla tehlikeli amcası hakkında konuşma görevi olsa da, bu harika bir gece geçirmeyeceğimiz anlamına gelmiyordu. Kim bilir? Belki bu onu neşelendirirdi. Bütün hafta boyunca Sofia'nın
Tyler'la fuara gitmek istiyordum ama aklını dağıtmaya kararlıydım. Ve belki de ona
Konunun etrafında dans etmek yerine ona çıkma teklif et.

Tory, Caleb ile birlikte gidiyordu ve ben onun bir çocukla bu kadar çok vakit geçirmesinden biraz endişeliydim. Mirasçılar, yalnız kaldıklarında ona iyi davranıyormuş gibi geliyordu. Geçen gün Darius'a karşı onu gerçekten savunduğuna inanamadım. Bu tam olarak bir özür sayılmazdı ama en azından biraz çaba gösteriyordu. Ayrıca Tory erkeklerle nasıl başa çıkılacağını biliyordu. Bir keresinde altı buçuk metrelik bir motorcuyu kaldırıma tekmelediğini görmüştüm çünkü o (ve ben alıntı yapıyorum) "kendisinden daha küçük taşakları olan bir adamla düzüşmekten bıkmıştı". O Tor'du. Ve onu bu yüzden çok seviyordum.

Geceme gölge düşüren tek şey Orion ile aramızın hala bozuk olmasıydı.
denemelerime odaklanmasını engelliyordum ama bu biraz fazla sorunsuz gitmişti. Bana mesaj atmamıştı, koridorlarda yanıma gelmemişti, ne zaman ona çarpmaya yaklaşsam bana doğru bir bakış bile atmamıştı. Bir özür borçluydum, ama eğer bir özür alamayacaksam, ondan uzaklaşmaya çalışmalıydım - bu süreç ne kadar uzun olursa olsun berbat olurdu. Yine de bu gece bunun üzerinde durmayacağıma emindim. Biraz eğlence borçluydum.

Kapı çalındı ve parlak bir gülümsemeyle kapıyı açtım. Diego'nun üzerinde şık beyaz bir gömlek, gri bir ceket ve kot pantolon vardı. Saçlarını yanlardan kazıtmış ve tepeden şık bir şekilde geriye doğru taramıştı. Ağzım
bana çarpık bir gülümseme verirken ayrıldı. İyi görünüyordu. İyiden de öte. Diego seksi görünüyordu. Bu da ne böyle?

"Ne düşünüyorsun, chica?" Elini yeni saçlarının üzerinde gezdirdi ve gülümsemem genişledi.

"Sofia onun kalbini yiyecek," diye takıldım ve o da bir kahkaha attı.

"Olabilir. Hadi o zaman, arabam bekliyor." Kolunu uzattı, ben de gülerek kolunu tuttum ve kapımı çekerek kapattım. ve çıkarken kilitliyorduk.

Gözlerinin üzerimde gezindiğini hissettim ve kaşlarını merakla çattım. "Ne?"

"La luz de las estrellas gibi görünüyorsun."

"Bu ne anlama geliyor?" Ensemden yukarı doğru yükselen bir sıcaklıkla sordum.

"Yıldızların ışığı gibi," dedi ve ben de yorumu savuşturmak için elimi sallayarak başka tarafa baktım. Bir arkadaştan gelmesi garip bir şekilde hoştu, yine de bazen
Diego beni bundan daha çok seviyordu. Ama umarım yanılmışımdır.

Aer Tower'dan çıktık, öğrenciler kampüs içinde otoparka ve servis otobüslerine doğru ilerliyordu.
Gece gökyüzü açık ve hava berraktı, nefesim kış soğuğundan önce yükseliyordu.

Dünya Bölgesine doğru yürüdük ve patikada ilerlerken başımın arkasında gözler hissettim. Omzumun üzerinden baktım ve Orion'un Asteroit Yeri'ne doğru yol aldığını görünce kalbim sıkıştı. Uzun bir süre bana baktı, Diego'nun benimkiyle birleşen kolunu görünce gözleri parladı. Dudaklarımı birbirine bastırdım ve arkamı döndüm. Neden bu kadar kızgın göründüğünü bilmiyordum, benden Diego'nun amcasının kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmamı isteyen oydu.

Diego'nun paslı kırmızı arabasını aldık ve kampüsün dışına çıkan yolda ilerlerken heyecanım giderek artıyordu.

Zodiac'ı geride bıraktık.

"Bir gün kendim için bir şeyler yapacağım, biliyor musun? Bir teneke kutu sürmeyeceğim ya da bir daha kimseye hesap vermek zorunda kalmayacağım," dedi Diego, gözlerinde bir ateşle.

"Gerçekten mi?" Sırıtarak sordum, elleri direksiyonda sıkılaşırken ona baktım. Kolları büküldü ve ben
Orada gerçekten kas olduğunu fark ettim. Egzersiz mi
yapıyordu? "Evet. Annem dün gece beni aradı," diye
açıkladı ve ben
Amcası hakkında soru sorma sırası bende mi diye merak etti. "Benimle gurur duyduğunu söyledi, Darcy. Bunu hiç söylememişti.
biliyor musun? Yarın Hesaplaşma'yı geçersem, gelip beni ziyaret edeceğini söyledi."

"Bu harika, Diego. Sanırım amcan ona Hava Duruşması'nda ne kadar başarılı olduğunu söylemiş?"

Bana baktı. "Hadi ama, ikimiz de biliyoruz ki o denemeye ben de katıldım. Ve bunun için çok minnettarım. Ama notlarım iyi ve hava atmada giderek daha iyi oluyorum, sanırım bunu ona o söyledi." Bir omzunu silkti ve ben de tüm gerçeği söylemediğini hissetti.

"Biraz... gergin görünüyordu," dedim dikkatlice, haddimi aşmak istemiyordum.

Diego'nun yüz hatları bir an için karanlık bir ifadeye büründü, korkudan bahsediyordu. Ama bu ifade geldiği gibi hızla kayboldu. "O şey..."

Kelimeleri bulmasını bekledim, eğer onu çok zorlarsam bu konuşmayı kapatacağından emindim.

"Piçin teki işte," diye hırladı ve ses tonundaki vahşet kalbimin biraz daha sert atmasına neden oldu.

"Oh?" Nefes aldım.

"Aileme baskı yapıyor, onlara bir şeyler yaptırıyor..." "Ne gibi şeyler?" Nefes nefese kaldım ve omuzları gerildi. bana baktı.

Gözlerinde korkunç bir anı parladı ve sertçe yutkundu. "Bu konuda gerçekten konuşmamalıyım."

"Ben senin arkadaşınım," dedim nazikçe. "Bana söyleyebilirsin herhangi bir şey." Midemdeki bir düğüm bana bu bilgiyi Orion'a iletmem gerektiğini hatırlattı. Ama acaba gerçekten arkadaşıma böyle ihanet edebilir miydim? Yapabilir miydim bilmiyorum. Orion şu anda benim yardımımı hak etmiyordu. Ama Alejandro tehlikeli bir şeyin peşindeyse, öğrendiklerimi aktarmazsam felaket olabilirdi...

"Alejandro el şeytan," diye tısladı Diego. "İşi için annemi, kendi kız kardeşini ve babamı kullanıyor. Ben küçükken birlikte günlerce gezmeye giderler ve beni evde büyükannemle bırakırlardı."

"Ne iş yapıyor?" Ben sordum.

Diego çenesini ovuşturarak sertçe pencereden dışarı baktı. "Bilmiyorum," diye mırıldandı ve yalan söylediğinden emindim.

Çenesinin duruşu bu konuşmanın bittiğini gösteriyordu ve daha sonra bu konuyu tekrar gündeme getirebileceğimi umuyordum.

Koltuğuma geri oturdum ve Diego kısa süre sonra radyoyu açtı, sohbetimiz fuara kaydı. Çok geçmeden Tucana'nın eteklerinde, park için düzenlenmiş geniş bir alanda durdu. Ötesinde neon ışıklarla aydınlatılmış bir panayır vardı ve içimi bir heyecan kaplarken dudaklarımda bir gülümseme belirdi.

Arabadan atladım, Diego'yu beklerken topuklarımın üzerinde sallanıyordum ve girişe doğru ilerleyen kalabalığa katıldık. Büyük bir dönme dolap ve rollercoasterlar, sıra sıra dizilmiş standların ötesinde ışıklarla parıldıyordu ve göğsümde bir beklenti oluşmuştu. Hayatımda hiç lunaparka gitmemiştim ve bu fikri her zaman sevmiştim. Bu gece, Hepsine gideceğim.

Tory'nin burada olup olmadığını merak ederek etrafıma göz gezdirdim. Kalabalığın arasında pek çok öğrenci ve öğretmen vardı ve hatta ileride Washer'ı gördüm, deri pantolonu ve boğazlı kırmızı kazağıyla gıcırdayarak ilerliyordu. Kolunu siyah saçlı bir kadına dolamıştı ve onun Müdür Nova olduğunu fark ettiğimde kalbim neredeyse duracaktı. Kadın adamın söylediği bir şeye gülerek şakacı bir şekilde göğsüne vurdu ve adam da ona sırıttı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Onları işaret ederek Diego'ya mırıldandım. "Birlikteler mi?"

"Zodiac'ta işlediği cinayetlerin yanına kâr kalmasına şaşmamalı," diye cevap verdi.

Üzerinde kıvrık harflerle Tucana'nın Peri Panayırı yazan ışıklı kemere doğru ilerledik. Diego önden gitti, ben daha itiraz edecek bir kelime bile edemeden ikimiz için de giriş ücretini ödedi, sonra elimi tuttu ve beni ilk sıra stantların arasındaki çimlere doğru çekti.

"Teşekkür ederim," dedim. "İçkiler benden."

"Seni tedavi etmeyi seviyorum," dedi ve bakışlarındaki yoğunluk başka bir yere bakmama neden oldu.

Bir dizi tuhaf yiyecek ve kıvılcım çıkarıp köpüren çılgın görünümlü içeceklerin satıldığı stantların önünden geçtik. Birkaç saniyede bir renk değiştiren devasa pamuk şekerlerden, buharlaşan ve erimiş çikolatayla kaplanan patlamış mısırlara, Faeberry Ripple da dahil olmak üzere her çeşit dondurmadan oluşan devasa küvetlere kadar her türden tatlı vardı.
ve Rum ve Faeson.

Dumanı tüten sıcak ballı elma şarabı satan bir içecek standının önünden geçtik ve ben de kendimize iki tane aldım.
Diego'ya bir tane. Tadı rüya gibiydi, çok baharatlı ve tatlıydı, alkolün etkisi içime kadar işliyor ve içimi ısıtıyordu.

Geldiğimiz bir sonraki stantta uzun bir oyun sırası vardı ve ben aceleyle ödülün dört ayaklı bir Pegasus oyuncağı olduğu bir tanesine doğru ilerledim. Boynuzu parıldıyor ve postunun her parçası yıldızlar gibi parlıyordu.

"Ooo," diye mırıldandım.

Diego elindeki fincanı tezgâha bırakırken göğsünü şişirerek, "Sana kazandıracağım," dedi. Ortasında uzun namlulu kırmızı bir silah duruyordu, insanları durdurmak için zincirlenmişti.
çalmak. Standın arkasında sihirle yaratılmış, havada asılı duran ve yavaşça dönen tek bir büyük hedef vardı.

Tezgâhın arkasındaki şüpheli görünümlü adam yaklaştı. "Deneyecek misiniz hanımefendi?" diye sordu.

"Elbette," dedim parlak bir sesle.

"Ben yaparım," diye ısrar etti Diego, benden önce parayı uzatarak.

Diego silahı alırken içimi çektim, kollarımı kavuşturdum ve gösteriye hazırlandım. "Sadece şu hedefi vurmam mı gerekiyor?" diye sordu adama.

"Üç kez vurman gerekiyor. Otuz saniyen ve sınırsız atış hakkın var," diye onayladı adam gözlerinde muzip bir parıltıyla. "Hazır mısın?"

Diego başıyla onayladı ve adam sırıtarak kenara çekildi. Diego silahı kaldırdı ve devasa hedefe ateş etti. Güçlü bir geri tepmeyle birlikte hedeften kırmızı bir ışık patladı ve adam tökezleyerek tezgâhtan uzaklaştı. Hedef yana doğru fırladı ve ıskaladığı için patlama bir kıvılcım yağmuruna dönüştü. Diego küfrederek silahını kaldırdı ve tekrar ateş etti.

Bu sefer hedef bir bezelye kadar küçüldü ve Diego bir kez daha ıskaladı.

"Bu imkânsız," dedim gülerek ama Diego silahı doğrulturken son derece ciddi görünüyordu. Atış üstüne atış yaptı, hedef sağa, sola, yukarı, aşağı savruldu, önce kocaman oldu, sonra küçüldü, uzadı, sonra bir top gibi yuvarlandı, her yere çarptı.

Diego tek bir atış bile yapamadı ve kızgınlıkla silahını yere vurdu.

"Kenara çekil," diyen derin ses kalbimin yerinden fırlamasına ve malç haline gelmesine neden oldu.

Orion Diego'yu kenara itti, üzerinde siyah bir gömlek, kot pantolon ve ona fazlasıyla yakışan deri bir ceket vardı. Arkasında Francesca vardı.

Clyde'ın Bonnie'si gibi görünüyordu; kıvrımlarını saran kırmızı bir elbise ve uzun siyah bir ceket giymişti.

sınıf diye bağırıyordu. Başını eğdi ve elini Orion'un koluna koydu. "Benim için mi?" diye sordu ve ben çığlık atmak istedim.

Orion beni hiç umursamadı, bir kolunu kızın beline doladı ve onu kalçasına doğru çekti. "Mavi Pegasus'u mu istersin yoksa gümüş olanı mı?"

Diego beni uzaklaştırmak için kolumdan tuttu ama bir şey beni orada tuttu, ikisini izlerken çenem tutuldu. Birbirlerine o kadar yakınlardı ki, kızın parmakları erkeği okşuyordu.

Binlerce kez yaptım.

Bekar olduğunu sanıyordum, pislik surat?

"Mavi," diye karar verdi Francesca.

"En sevdiğim renk." Onun burnunu öptü. Mavi rengi ne kadar çok sevdiğini söylerken lanet olası burnunu öptü. Bu neden bu kadar acıttı?

Orion silahın ucunu omzuna bastırarak nişan aldı. Tezgâhın arkasındaki çakal adam

oyunu yeniden başlattı ve hedef yanlara doğru vuruldu.

Bang. Orion'un tam isabet ettirmesiyle çok renkli bir kıvılcım yağmuruna dönüşerek patladı.

Hedef bir arı gibi vızıldayan küçük bir formda yeniden ortaya çıktı. Orion silahı o kadar hızlı çevirdi ki hareketi zar zor görebildim. Tekrar vurduğunda bir patlama ve kıvılcım gösterisi daha oldu. Üçüncü kez gözümü kırptığımda başarmıştı. Lanet oyunu kazanmıştı.

Adam kocaman mavi Pegasus oyuncaklarından birini askıya asılı olduğu yerden indirip Orion'a uzattı, o da doğruca Francesca'ya verdi. Kalbim parçalanarak toza dönüştü.

Kolunu onun omuzlarına attı ve uzaklaştı, ikisi de içecek standına doğru giderken film yıldızı bir çift gibi görünüyorlardı.

Diego'ya döndüm ve yüzüme acı verici parlak bir gülümseme yerleştirdim. "Kusana kadar tüm gezintilere çıkalım."

"Şey... tamam," dedi ve elini tuttum, küçük ve acı bir yanım bunu Orion'dan öç almak için yaptığımı biliyordu.
Oyun oynamaktan nefret ederdim ama Francesca'yı önümde sallandırmasına ve karşılık vermemesine izin veremezdim. Bu aşağılayıcıydı.

Diego'yu bulduğumuz ilk hız trenine bindirdim -ki bu en büyüğüydü- ve onu ön sıraya yönlendirdim. Bar belimizin üzerinde kilitlendiğinde Diego bembeyaz kesildi, eli can havliyle benimkini kavradı.

O kadar hızlı fırladık ki, boğazımdan bir çığlık yuvarlandı ve adrenalin bir orman yangını gibi içime doldu.

Ne olduğunu anlamadan yolculuk bitmişti ve ben gülmekten kırılıyordum, şimdiden binlerce kat daha iyi hissediyordum.

Orion'un canı cehenneme. Kendini açıkça ifade etti. İşi bitti. Ve bunun gecemi mahvetmesine izin vermeyeceğim - daha sonra eve gidip boğulana kadar bir yastığa sarılıp ağlasam bile. Bu sonrasının sorunu.
Şimdi, çok iyi vakit geçireceğim.

Diego bir öncekinden dolayı hala biraz solgun görünse de başka bir rollercoaster için sıraya girdik. Tyler ve Sofia'nın araçtan indiğini gördüm ve dikkatlerini çekmek için el salladım. Bizi fark etmediler ama Diego'nun gözlerini onlara çekmiştim,
Tyler onu belinden kavrayıp şiddetli bir öpücüğün içine

çekerken, bunun için hemen kendimden nefret ettim.

Diego'ya döndüm, o ikisine tuzak kurmaya yardım ettiğim için kendimi bok gibi hissediyordum. Özellikle de şimdi kendi ilacımın tadına bakıyordum. Gözleri karanlıktı ama verdiği karşılık bir kolunu belime dolayarak beni kendine çekmek oldu. Ben de ona izin verdim. Kısmen hava soğuk olduğu ve sarılmayı reddedemeyeceğim için, kısmen de canım çok yandığı için. Ayrıca, biz
birbirlerini kullanıyorlardı. O Sofia'yı istiyordu, ben de Orion'u. Gülümseyip ikimizin de umurunda değilmiş gibi davranabilirdik.

Diego'ya baktım ve gözlerinde sanki bunu istiyormuş gibi bir alev kükredi. Ve ben o kadar hazırlıksızdım ki
Başını eğdi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Donup kaldım. Tamamen, tamamen donup kaldım.

Ne diyeceğimi bilemeyerek geri çekildim. Benden hoşlanıyor muydu? Yoksa Sofia'dan intikam almak için miydi? Öyle olsa bile, sorması gerekirdi.

Hız trenine binmek için öne doğru ilerledik ama birden canım istemedi.

"Hadi biraz yiyecek alalım," dedim hızla, döndüm ve Orion'u bir standın yanında gördüğümde neredeyse anevrizma geçiriyordum
Sıranın ötesinde, gözleri beni delip geçiyordu. Yüzü okunmaz bir maskeydi ama bakışları bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Diego'nun beni öptüğünü görmüştü.

Kuyruğu iterek geçtim, dışarı çıkarken kanım çok sıcaktı. Orion'la konuşmam gerekiyordu. Sadece bir saniyeliğine. Sadece açıklamak için. Şu anda aramız kötü olabilirdi ama bunun olmasını istememiştim.

"Darcy!" Diego arkamdan seslendi.

Önümde o kadar çok ceset vardı ki, herkesin kımıldamasını istiyordum. Avuçlarımdan hava fışkırdı,
Bir yolu var olmaya zorluyor ve insanlar kızgınlıkla kenara çekiliyordu. Yol doğrudan Orion'a çıkıyordu ve acı kalbimde kalıcı bir iz bıraktı. Francesca'yı
Bir eli saçlarına dolanmış, diğeri onu öperken beline kilitlenmişti. Kadın adamın ceketine yapıştı, parmakları adamın sakalına sürtünürken dili
ağzına itti.

Diego kolumdan tutup beni uzaklaştırdı, Orion'un orada olduğunu fark etmedi bile. Çünkü onun için bunun hiçbir anlamı yoktu. Gökyüzü düşmüyordu ama bana sanki gökyüzündeki tüm yıldızlar alçalıyor ve yeryüzüne çarpıyormuş gibi geliyordu
etrafımda.

Caleb geç kaldı.

The Orb'da milkshake'imi yudumlarken hayal kırıklığıyla nefesimi üfledim. Geç saatte buluşmak üzere anlaşmıştık çünkü biz ayrılmadan önce diğer Varislerle bir şey için buluşması gerekiyordu ama şimdi gitmenin ne anlamı olduğunu merak ediyordum.

Saat on iki dakikayı geçip on üçü gösterirken Atlas'ıma baktım. Bana mesaj bile atmamıştı.

Ve ben bittim.

Fuara giden servis otobüsleri vardı ve Caleb Altair'in hiç şüphesiz iğrenç derecede gösterişli arabasına binmeme gerek yoktu.

Zaten arabalardan nefret ederdim. Kaçınabildiğim sürece neredeyse hiç binmezdim. Bana her zaman bir arabanın O lanet gölün dibinde kapana kısılmak. Ölmeyi beklemek. Ve bu korku beni eskisi gibi pençelerine almamış olsa da, yine de her zaman bir bisikleti tercih ederdim.

Sandalyemin arkasından deri ceketimi alıp ayağa kalkarken uzun at kuyruğumu parmağımın etrafında döndürdüm.

Giymeyi tercih ettiğim kırmızı bluz ve dar kot pantolon yılın bu zamanı için yeterince sıcak değildi ama yine de beni sıcak tutmak için ateş büyümü kullanıyordum.

Çıkışa yöneldim ve Geraldine'e hızlı bir mesaj göndererek onun ve Ass Club'ın nerede olduğunu kontrol ettim. Daha önce onlarla gitmem için bana yalvarmıştı ve ben de neredeyse
Caleb'ı onunla bir gece geçirmek için ekmiştim zaten. Justin Master bu gece için bana eşlik etmesini önerdiğinde buna karşı çıkmaya karar vermiştim. Onun erkek bir fahişe olmasıyla ilgili bir şaka yapmaya çalışmıştım ama bu onu o kadar telaşlandırmıştı ki, sırf bu gece benimle birlikte olma işkencesinden kurtarmak için bu fikirden vazgeçmiştim. Vega Prensesleri fikrini gerçekten çok sevmişti ama onun ilkel ve düzgün fantezilerine hiç uymadığımı biliyordum. Ve bu konuda hayal kırıklığına uğramak son derece eğlenceli olsa da, biraz da yorucuydu. Sadece özgür bir gece geçirmek istiyordum.

Atlas'ım cebimde vızıldadı ve Geraldine'in cevabını bulmak için onu çıkardım.

Geraldine:

Oh hula beluga! Bize katılacağınızı duyan herkes ceketlerine atlıyor! Geldiğinde bana haber ver.
Ben de sana biraz pamuk getireyim!

Onun coşkulu cevabı karşısında kendi kendime sırıttım ve hızımı biraz artırarak kampüsün kuzeyine, servis otobüslerinin insanları Tucana'daki Fairy Fair'e götüreceği yere yöneldim.

Kampüsün kenarındaki kapılara kadar geldim, otoparkı geçtim ve bir otobüsün durduğu otobüs durağına yöneldim.
Kalabalık bir öğrenci grubu çoktan servis otobüsünü beklemeye başlamıştı.

Kimseyi tanımadığım ve Mirasçılar'ın hayran kulübünden olup olmadıklarını öğrenmek istemediğim için kalabalığın arasından sıyrıldım ve beklemek üzere sığınağın yanındaki alçak bir duvara oturdum.

Atlas'ım tekrar çaldı ve cebimden çıkardım.

Caleb:
Neredesin?

Mesajın tonuna bakarak kaşlarımı kaldırdım, saat yedi buçuktu. Buluşmayı ayarlamamızdan bu yana yarım saat geçmişti ve ondan ilk kez haber alıyordum.

Tory:
Fuara gidiyoruz.

Caleb:
Neden beni Küre'de beklemedin?

Homurdandım. Kim olduğunu sanıyordu ki? Sanki yarım saat boyunca oturup beni varlığıyla onurlandırmaya karar verip vermediğini görmek için bekleyecektim. Aslında, bu lanet fuara gitmem için bana mesaj atması dışında, geceyi odasında geçirdiğimden beri şüpheli bir şekilde ortalıkta yoktu. Belki de diğer Varislerle yaptığı gizemli toplantıdan dönmesini beklemediğim için bana kızmıştı ama ben

kızmamıştım.

o olmadan odasında takılacaktı. Garipti. Zaten bütün gece kalmaya niyetim yoktu. O gidince ben de kendimi toparladım ve çıktım.

Tory:
Gelmeyeceğini sanıyordum.

Caleb:
Bana nerede olduğunu söyle, gelip seni alacağım.

Özür yok o zaman.

Tory:
Hayır, teşekkürler.

Biri yanıma oturmak için geldiğinde başımı kaldırdım ve Milton'ı tanıyınca gülümsedim. The Orb'daki masalarımızın daimi bir parçası haline gelmişti, ancak akran baskısına boyun eğmediğini ve bir Ass rozeti takmaya başladığını görmekten memnundum.

"Seni pek sık yalnız görmüyorum," diye yorum yaptı. "Geceyi Darcy ile geçirmeyecek misin?"

"Randevusu var," diye omuz silkerek cevap verdim. Sahte bir randevu ama yine de...

"Peki sen değil misin?"

"Ekildim," dedim, ağzımın kenarında bir gülümseme belirdi. Bunu neden bu kadar eğlenceli bulduğumdan emin değildim ama bulmuştum.

Bu biraz uygun görünüyordu; buradaki her şey her zaman bana karşı çalışıyordu, neden aşk hayatım herhangi bir Farklı mı? Ayrıca, Caleb'in bana çıkma teklif etmesini zaten beklemiyordum, bu yüzden hiç başlamamışken bunun için hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlamayacaktım.

"Kahretsin. Ben de hayatımın acınası olduğunu sanırdım," diye dalga geçince gülmekten kendimi alamadım.

Bir motor homurtusu başımı kaldırıp bakmamı sağladı; gösterişli siyah bir spor araba kayarak tam önümüzdeki kaldırımda durdu.

Kapı açılıp Caleb dışarı çıkmadan önce lanet olası Batmobil gibi havaya savrulunca dudaklarım aralandı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu bana, yaklaşırken kaşları çatılmıştı.

Milton hızla ayağa kalkıp uzaklaşırken Caleb ona karanlık bir bakış fırlattı ve ben de meydan okurcasına dudaklarımı büzdüm.

"Otobüsü yakalamak. Neye benziyor?"

"Ben... benimle geleceğini söylemiştin," dedi Caleb, Neler olduğunu anlayamamış gibi bana bakıyordu.

"Evet. Sonra da geç kalacağını haber verme zahmetine girmeden beni beklettin. Ben de arkadaşlarımla buluşmak için A planından vazgeçtim." Ona omuz silktim. Bunu anlamak o kadar da zor değildi. Ben gitmiyordum erkek arkadaşım bile olmayan bir adam tarafından sarsılmak.

Caleb sanki başka bir dil konuşuyormuşum gibi bana baktı ve servis otobüsü geldiğinde ayağa kalktım.

Ona doğru bir adım attım ve beni durdurmak için elimi tuttu.

"Otobüse binecek misin?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Evet. Eğer beni bırakırsan."

"Ama..." Caleb bir elini saçlarına götürdü ve uzun bir iç çekti. "Özür dilerim, tamam mı?"

Şaşkınlıkla bir kaşımı kaldırdım ve devamını duymak için bekledim.

"Geçenlerde bazı şeyler hakkında farklı düşünmeme neden olan bir şey öğrendim." Caleb bir şeyi anlamaya çalışıyormuş gibi lacivert gözlerini bana dikti. "Ve artık ne düşüneceğimi bilmiyorum."

"Ne hakkında?"

"Sana söyleyemem," diye cevap verdi, çenesi gerilmişti.

Omuz silktim ve otobüse doğru geri döndüm ama elimi tekrar tutarak beni durdurdu.

"Benimle fuara gel, Tory... lütfen."

"Tanrım, hayır dersem ağlayacak gibi görünüyorsun," diye takıldım.

"Kapa çeneni ve arabaya bin," diye sırıtarak cevap verdi.

"Bu daha iyi." Beni arabaya kadar geçirmesine izin verdim ve Caleb kapıyı benim için kapatmadan önce saçma kapının altından içeri girdim.

Anında camın düğmesine bastım, aşağı inerken göğsümdeki düğüm gevşedi. Lanet arabalar.

Diğer tarafa geçti ve direksiyonun arkasına geçerek, kemiklerimi titreten derin bir hırıltı çıkaran motoru çalıştırdı.

Döndüğümde onu yüzümdeki ifadeye sırıtırken buldum. "Büyük motorları sevdiğini söylemiştin," diye hatırlattı bana.

"Muhtemelen motosiklet motorlarından bahsediyordum ama çabana puan veriyorum. Beni Batmobil'le lunaparka gelen kendini beğenmiş bir hıyar gibi gösterdiğin için eksi puan, yani eksi on puana geri döndün."

"Bu nasıl olacak?" diye sordu.

Kaldırımdan ayrılıp yola çıktık ve o hızla hızlanırken ben deri koltuğa geri yaslandım.

"Beni ektin."

"Beni ektin," diye karşı çıktı. "Sadece geç kalıyordum."

"Bir dahaki sefere bir mesaj gönder, pislik, yoksa bir daha şansın olmaz," dedim sırıtarak ama ciddiydim. Kimsenin aptalı değildim ve beni oyalamasına izin vermeyecektim.

"Anlaşıldı."

Arabayı sürerken Caleb'a baktım. Koltuğunda arkasına yaslanmış, bir eli direksiyonda, dar beyaz tişörtünün altında kaslı vücudu görünüyordu. Saçları çok düzgündü, buklelerini yumuşatmak için ürünle geriye doğru şekillendirilmişti. Ellerimi saçlarında gezdirdiğim zamanki halini tercih ederdim.

"Neye bakıyorsun?" diye sordu bakışlarını yoldan ayırmadan.

"Sen," diye omuz silkerek cevap verdim. Ona bakmak güzeldi, bu o kadar da şaşırtıcı olmamalıydı.

Bakışları bir an için bana kaydı ve aniden arabanın içindeki hava çok daha sıcak geldi.

"Emniyet kemerini takmalısın," diye yorum yaptı.

"Biliyorum," diye cevap verdim ama yapmadım. Bir daha asla.

Önümüzdeki ufku her renkten ışıklar aydınlatıyordu ve panayırın kurulduğu alana yaklaştıkça öne doğru eğildim, yüzümde küçük bir çocuk gibi sırıtıyordu. Ama umurumda değildi. Daha önce böyle bir şey yapmak için hiç param olmamıştı ve bunu dört gözle bekliyordum.
Muhtemelen benim yaşımdaki biri için normaldir.

Birden sola saptık ve otoyoldan uzaklaşıp arabayı dik bir yokuştan karanlığa doğru yönlendirirken Caleb'a şaşkınlıkla baktım. Hiçbir şey göremiyordum.
Farların ışığının ötesinde, açık penceremden içeri giren serin hava omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

"Sanırım yanlış yola saptın," diye takıldım, koltuğumda dönüp tepeden aşağıya, panayırın parıldayan ışıklarına baktım.

Caleb cevap vermedi ama ayağını biraz daha yere bastırdı, tepelere doğru tırmandıkça motor kükrüyordu.

"Caleb?" Beni görmezden gelmeye devam ederken ona bakarak sordum.

Ağzı ince bir çizgi halindeydi ve ben yer değiştirdim. Koltuğumda rahatsız bir şekilde oturup tekrar etrafıma baktım. Pencerelerin ötesindeki her şey zifiri karanlıktı, sonsuz karanlık
etrafımızdaki boşluğu dolduruyordu. Nerede olduğumuza dair hiçbir fikrim yoktu ve o keskin bir dönüş yaptığında Tucana'nın ışıkları ve arkamızdaki Fairy Fair çalındı.

"Beni nereye götürüyorsun?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Caleb cevap vermedi ama eli kapısının kumandasına gitti. Camım kapandı ve ağır bir gümbürtü duyuldu.
Kapılar kilitlenirken ses geldi.

Kalbimdeki adrenalinin yükselmesiyle sandalyemde dönmeye başladım.

Elim kapının koluna gitti ve otomatik olarak kapıyı çektim, açma çabalarıma yanıt vermeyi reddettiği için kapıyı tıkırdattım.

"Bırakın beni arabadan çıkayım," diye nefes aldım, omurgamdan aşağı bir ürperti akıyordu.

Caleb beni yine görmezden geldi ve arabayı panikle nabzımın attığı keskin virajlarda ileri geri yönlendirdi.

Atlas'ımı cebimden çıkardım, birine mesaj atmak ya da birini aramak istiyordum.

Caleb onu elimden kaptı, omzunun üzerinden atmadan önce bir fiske vurdu ve küçük bir kutunun içine düştü. Koltuğunun arkasındaki boşluğa ve gözden uzak bir yere.

Elimi kaldırdım, bu hızla giderken ona karşı hangi büyüyü güvenle kullanabileceğimi bulmaya çalışırken parmak uçlarımda büyü karıncalanıyordu.

"Yapma," diye tersledi Caleb, bileğimden tutup kucağıma itti.

"Eğer bu senin yeni bir oyununsa, hiç hoşuma gitmiyor," diye nefes aldım ve içi boş bir kahkaha attı.

"Oyun oynamıyorum tatlım," diye söz verdi bana.

Araba aniden yoldan çıkıp çakıllı bir yola girdi ve neredeyse pencereden içeri fırlayacaktım. Belki de

emniyet kemeri konusunda haklıydın.

Caleb ayağını frene vurdu, elini göğsümün ortasına koydu ve ön camdan fırlamamam için beni koltuğa yasladı.

Motoru durdurdu ve arabanın ışıkları sönerek bizi karanlıkta bıraktı.

"Neler oluyor?" Nefes aldım, parmak uçlarım güçle karıncalanıyordu ama onun yeteneklerine karşı üstün olduğumu biliyordum. Zamanımı beklemeli, neler olup bittiğini öğrenmeli ve iş o noktaya gelirse beklemediği bir anda ona güçlü bir güç patlamasıyla vurmalıydım.

Sessizlik o kadar uzun sürdü ki neredeyse çığlık atıp sessizliği bozmak istiyordum.

"Düşünüyordum da Tory," dedi Caleb alçak bir sesle, karanlıkta bana bakmak için döndü. "Belki benimle bir şeyler denemek istersin diye."

"Ne?" diye sordum. Elim tekrar kapı koluna gitti ve her ihtimale karşı hafifçe çekiştirdim. Kıpırdamadı.

"Benim hakkımda ve zevk almaktan hoşlandığım şeyler hakkında pek çok hikaye dolaşıyor."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ama bir yorumda bulunmadım. Pegasex söylentilerinin farkındaydım... tabii ki.

"Eğer sen ve ben çalışacaksak, o zaman sanırım
Son haberlere göre benim de umutsuzca Pegasus kıçı bağımlısı olduğum gerçeğini kabul etmek zorundayım."

Sessizlik uzadı. Karanlıkta Caleb'ı pek iyi göremiyordum ama onun beni gayet iyi görebildiğini biliyordum. Kalp atışımdaki o ani yükselişi de duymuş olmalıydı. Bütün bu olanlar

beni sarsmak için tasarlanmıştı. Ama ben kendimi sarsılmasına izin vermeyecektim.

Dudağımı ısırdım ve sanki bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi sesimi alçaltarak yavaşça ona doğru eğildim. "Şey... belki Tarikatım ortaya çıktığında bir Pegasus olurum ve tüm fantezilerini gerçeğe dönüştürebilirim."

Caleb bakışlarını bana kilitledi ve karanlıkta bana bakarken çenesi bir parça gerildi. "Bunu ister miydin?" diye sordu tehlikeli bir sesle.

"Ne?" Nefes aldım, bana öyle bakmaya devam ederken kalbim biraz daha hızlı atıyordu.

"Pegasus'um olmak ister misin?" diye sordu, bana yaklaştı ve belimden yakaladı.

Vampir gücünün bir dalgalanmasıyla beni sandalyemden çekip çıkardı ve üzerine oturttu. Nefes nefese kaldım. Bana sıkıca sarılırken şaşkınlık içindeydim, kalbim korkudan gümbürdüyordu ve onun bunu duyabileceğini biliyordum.

"Ee?" diye sordu, beni daha sıkı kavrayarak.

Dudaklarım aralandı, ne söylememi istediğinden emin değildim. Bu söylentiden nefret ettiğini biliyordum, neden bana bu söylentide rol almak istediğimi söyletmeye çalışıyordu? Neden beni buraya kadar sırf bunu sormak için getirmişti? Korku vücuduma yayıldı ama geri adım atmayı reddettim.

"Her tarafımın simle kaplı olması fikri hoşuna mı gidiyor?" Yüzüne dokunmak için uzanarak alay ettim.

Caleb elimi tuttu ve yan tarafıma sabitledi. "Belki de söylentiler doğrudur," diye nefes aldı, sesi baştan çıkarıcıdan tehlikeliye doğru alçalıyordu. "Belki de seni kırbaçlamak istiyorumdur.

Üzerinde adım yazılı bir kırbaçla seni kendi midillim gibi gezdirmek istiyorum. Belki de ben seni becerirken gelinlik giymeni ve kişnemeni istiyorum."

Ona bakarken dudaklarım aralandı, lacivert gözlerinde bunun nereden geldiğine dair bir ipucu aradım. Ve aniden anladım. O anlamıştı. Her nasılsa, bunun
Bu söylentileri yayan benim.

Ona bakmaya devam ederken yutkundum, acaba ona seslensem mi, gerçeği görmesini sağlamaya çalışsam mı diye düşündüm.
komik tarafı. Ama duruşu ve beni tutuşuyla ilgili her şey bunu hiç de komik bulmadığını gösteriyordu.
Komik.

Dudaklarımı yavaşça yaladım ve o da bakışlarındaki açlıkla bu hareketi izledi. Bana çok kızmış olabilirdi ama beni incittiğine inanmak istemiyordum.

"Ya da belki, her zamanki oyunumuzun gerçek bir raundunu oynamak istiyorum," diye hırladı.

Kapıların kilidini açtığında kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çarptı, satılan gümbürtü sessizlikte yankılandı.

"Ben-"

"Burası karanlık, Tory," diye hırladı Caleb, kulağıma yaklaşarak. "Ve ormanda canavarlar var. Muhtemelen kaçmalısın."

Kapı yanımızda açıldı ve beni kucağından itti, böylece arabadan düştüm, ölü yapraklara yayılmamak için son saniyede kapı çerçevesini yakaladım.

"Caleb," diye başladım ama arabadan o kadar hızlı çıktı ki kalbim korkudan yerinden fırladı.

"Kaç," diye havladı, dişlerini gösterdi ve gözlerindeki bakış beni bir adım geri attırdı.

Tereddüt ettim, park ettiği açıklığa baktım. Hiçliğin ortasındaydık, görünüşe göre bir dağın yarısındaydık ve etrafımızda sık ağaçlar vardı. Ondan kaçmayı başarsam bile Burada umutsuzca kaybolmuştum ve Atlas'ımı elimden almıştı.

"İstemiyorum," dedim sesimdeki korku titremesini saklamaya çalışarak.

Caleb bana doğru hamle yaptı ve ben çığlık atarak ellerimi havaya kaldırdım ve ona doğru büyük bir hava fırlattım. Geri savruldu ve ben de dönüp kaçtım, kollarımdan bacaklarımdan akan dehşetle olabildiğince hızlı bir şekilde ağaçlara doğru koştum.

Caleb'in karanlık kahkahası ben koşarken beni takip etti ve kalbimde bunun umutsuz olduğunu biliyordum. O lanet olası bir vampirdi. Beni bir kalp atışında geçebilirdi ve ayaklarımın ölü yapraklara çarparken çıkardığı ses o kadar yüksekti ki, adımın alevlerle yazılı olduğu ve bir okun tam beni gösterdiği bir ateş yakıyor olabilirdim.

Bir açıklığa doğru kaydım ve ayakkabılarım yaprakların altına gizlenmiş bir kütüğe takıldı. Hiç düşünmeden onu kavradım ve koşmaya devam ettim.

Caleb kovalarken heyecanla kükredi ve damarlarımda buz kırıldı.

Koşmaya devam ettim, onu geçmek için umutsuz bir çabayla yokuş aşağı bir rota çizdim.

Koçbaşı gibi bir güç bana çarptı ve kocaman bir ağaca doğru savrulurken çığlık attım.

Avuçlarımdan fırlattığımda ateş alevlendi ve Caleb Yanmamak için yana savrulurken beni kavrayışını serbest bıraktı. Bir çığlık atarak dalı ona doğru salladım.
meydan okudu ve kafasının yan tarafına, onu ayaklarından düşürecek kadar büyük bir güçle çarptı.

Caleb kendi büyüsünü bana geri fırlatırken hırladı ve sarmaşıklar yerden yukarı doğru kıvrıldı, kollarımın etrafına dolandı ve onları arkamda büktü.

"Lanet olsun!" Caleb küfrederek bana doğru yaklaştı, böylece yanımızda hâlâ yanmakta olan alevlerin ışığı Başındaki yaradan dolayı yüzüne kan işiyordu. Bir elini yaraya bastırdı ve bir el hareketiyle yarayı iyileştirdi.
Bana tekrar yaklaşmadan önce yüzünü buruşturdu.

Kollarımı yeniden kullanmak için savaştım ama sarmaşıkları sadece sıkılaştı ve ellerim hareketsiz kaldığından daha fazla büyü yapamadım.

"Bana lanet bir dalla vurdun!" Caleb gözlerimin içine bakarak homurdandı.

"Beni lanet olası bir psikopat gibi avlıyordun," diye karşılık verdim.

Caleb uzun saniyeler boyunca bana baktı, kaşları çatılırken göğsü derin bir şekilde inip kalkıyordu.

Bir fikri reddediyormuş gibi başını salladı ve ben başka bir şey söyleyemeden beni kollarının arasına aldı.

Tepeden arabasına doğru geri döndük ve beni kaputun üzerine tünemem için kabaca aşağı itti.

Caleb'in dudakları bana bakarken büküldü ve kollarım hala sırtımda bağlı bir şekilde onun önünde otururken panikle aldığım nefesimi sakinleştirmek için mücadele ettim.

"Seni tahrik eden bu mu?" Daha fazla dayanamayınca tersledim. "İnsanları korkutmak mı? Parıltıdan ve ekinlere binmekten çok uzak."

"İkisini de sevmediğim ne malum?" diye hırladı karanlık bir şekilde, gözleri kısılmıştı. "Herkes zamanımı parıltılı at pisliklerinin peşinde koşarak geçirdiğimi düşünüyor. Bu söylenti bir yerden çıkmış olmalı. Değil mi?"

O bana yaklaşırken çenemi kaldırdım, bana yaklaşmayı reddederek

bakışlarımı düşürdüm. Evet, onun hakkındaki dedikoduyu biz başlatmıştık. Ve hayır, üzgün değildim. Onun ve arkadaşlarının bize yaptıklarının yanında bu hiçbir şeydi. Yavaşça omuz silktim, sanki sorusu benim için hava durumundan bahsetmek kadar ilginçti.

"Az önce maçı kazanmadın mı?" Elimi bırakarak sordum. bağlarıma karşı kıpırdandığımda, geri çekilmek yerine ona biraz daha yaklaştım. "Bu demek değil mi ki
Şimdi beni ısırır mısın?"

"Hayır, söylentilere göre bir Pegasus'u becermek istiyormuşum."

Bana bir hırıltıyla hatırlattı, o da yaklaştı, dizlerini benimkilere bastırdı, ben onları ayırana kadar uyluklarımın arasında durabildi. "Belki de şimdi benim için at rolünü oynamana ihtiyacım var."

Aramızda uzun bir sessizlik geçti ve ben gözlerinin içine baktım. Çok kızgındı ama bakışlarında başka bir şey de vardı. Bir tür yalvarış, sanki

Ona bir şey kanıtlamamı istiyordu. Sadece ne olduğunu bilmiyordum. Ama öğrenip öğrenemeyeceğimi görmek için şansımı zorlamaya hazırdım. Çünkü bu oyunu yeterince uzun süredir oynuyorduk. Ve benim pes etmeyeceğimi bilmeliydi.

"Boynuzlarına karşı bir ilgin olduğunu duydum," diye nefes aldım ve kalçalarımı öne doğru kaydırarak ona doğru bastırdım. Vücudunun benimkine tepki verdiğini hissettiğimde biraz gülümsedim. "Bu da demek oluyor ki bir tane de sana sokmamı istiyorsun-"

"Hayır," diye hırladı, ellerinin arasına belimi aldı. Kavrayışı sıkıydı ama morartıcı değildi, biraz geri adım atıyor olabileceğini düşünmeye başlamıştım. "Sanırım benim kıçında bir delik olan büyük, plastik bir Pegasus bebeğiydi-"

"Senin zaten bir tane yok mu?" Dudaklarım neredeyse onunkilere değecek şekilde öne doğru eğilerek sordum.

Caleb bileğimi sıkıca kavrayarak beni durdurdu. "Sen O zaman odama gelip onu becermemi izlemek ister misin?" diye tehditkâr bir ses tonuyla teklif etti.

"Ancak çekmeme izin verirsen," diye karşılık verdim, onu gülmeye itmeye çalışarak. Eğer bu öfkeden kurtulabilirsem belki o zaman...

"Eğer benimle müstehcen bir film yapmak istiyorsan o zaman sen de başrolde oynamalısın," dedi nefesi dudaklarımda gezinirken.

"Sen ve arkadaşların beni son kez filme aldığınızda beni öldürmeye çalışıyordunuz," diye hatırlattım ona.

"O ben değildim."

"Hâlâ oradaydın."

Sessizlik uzun bir süre aramızda asılı kaldı ve bizi ayıran boşlukta sıcaklık oluştu ama ikimiz de dudaklarımızı ayıran mesafeyi kapatmak için hareket etmedik.

Caleb sonunda, "Bunun için beni cezalandıracağına söz vermiştin," diye mırıldandı.

"Ve belki de yaptım," diye fısıldadım.

Caleb'ın eli karanlıkta yüzüme doğru hareket etti ve beklenmedik dokunuş karşısında biraz irkildim. Parmaklarını çenemde gezdirdi ve çenemi yavaşça yana yatırarak boynumu ona gösterdi. Kalbim hâlâ çarpıyordu ama korku
heyecana kapılmıştım, heyecanım damarlarımda dolaşıyordu. Bir canavarla oynuyordum ve bir kez olsun beni ısırmasını gerçekten isteyebilirdim. Buna ihtiyacım vardı. Aramızdaki bu gerginlikten kurtulmaya.

Yakınıma eğildi, burnunu boğazımın kemerinde gezdirdi ve derin derin içine çekti. "Hâlâ benim Kaynağım olmaktan nefret ediyor musun, Tory?" diye sordu usulca.

"Çoğu zaman," diye cevap verdim.

"Peki ya şimdi?" Eli kayarak at kuyruğumu kavradı ve beni nefessiz bırakacak kadar sertçe çekti. Sarmaşıklar kollarımdan düştü ve ellerimi arabasının kaputunda sabitlemek için kullandım.

"Sanırım şu anda... bundan hoşlanabilirim," diye fısıldadım.

Caleb inledi ve dişlerini çıkardı, beni sıkıca tutmaya devam ederken doğrudan boynuma sapladı. Bana her zamanki gibi nazik davranmıyordu, öfkesi boynumdan

Isırığının derinliği ve boğazının arkasını tırmalayan hırıltı.

Derin derin içerken inledim, başım dönmeye başlayana kadar daha fazla içti. Ellerim omuzlarına indi, parmaklarım sert muameleye karşılık olarak etini ısırdı. Ama onu itmiyor, kendime doğru çekiyordum. Başım dönüyordu ve kısa bir an için bu şekilde ölmenin nasıl bir şey olacağını merak ettim. Güzel bir canavarın kollarında...

Sonunda beni serbest bıraktı ve ben de kaputa yaslandım, bir baş dönmesi dalgası üzerime çökerken ona gözlerimi kırpıştırdım.

Vücudum korku ve biraz da arzunun kalıntılarıyla çalkalanıyordu ve onun da kalçalarımın arasında ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum.

"Hâlâ panayıra gitmek istiyor musun?" Caleb karanlık bir şekilde gülümseyerek, gücümün etkisiyle sordu.

"Evet," diye cevap verdim kendi kendime küçük bir gülümsemeyle. "Lanet olası panayıra gitmek istiyorum."

Caleb öne eğildi ve beni sertçe öptü. Cezalandırıcıydı, morartıcıydı, kanımın tadı onunkini kaplıyordu.
Dili ve teninin hissi bana dokunduğu her yerde sıcaklığın yükselmesine neden oluyordu. Beni yerimde sabitlerken arzusuna boyun eğdim, her seferinde içinde yanan öfkeyi hissettim.
geçen bir an. Ben olduğumu biliyordu. Ama beni intikamdan daha çok istiyordu. En azından şimdilik.

Geri çekildi, bakışlarındaki sıcaklıkla bana baktı, boynumdaki ısırığı bir fırça darbesiyle iyileştirdi

Parmaklar.

"O zaman gidip biraz eğlenelim."

Ona bir sırıtma teklif ettim ve o da beni bıraktı.
ve koltuğuma döndüm. Saçma sapan kapı yanımda kapanır kapanmaz motoru çalıştırdı ve farlar parladı.

Araba çakıllı yoldan hızla uzaklaştı ve ben biraz sersemlemiş bir halde koltuğuma geri yaslandım. Caleb benden o kadar çok kan ve güç almıştı ki başımın döndüğünü hissettim, ama sonuçta bundan oldukça zarar görmeden kurtulduğumu hissettim. Özellikle de gerçeği bildiğini düşünmekte haklıysam. Belli ki ikimiz de bu konuyu doğrudan ele almayacaktık. Ama öyle görünüyordu ki
En azından bir anlaşmaya varmıştık. Sadece bu şekilde kalmasını ummak zorundaydım.

Diego kendi hamburgerini yerken **ben** tabağımda el değmemiş bir sebzeli burgerle oturuyordum.

"İyi misin?" diye sordu bir lokma etin etrafında.

Buz pistine bakan bir çardağın altındaydık.

ve on dakikadır etrafını saran çiftlere bakıyordum. Belki daha da fazla.

"Evet," dedim ona dönerek. "Üzgünüm, ben sadece..." Bu cümleyi nasıl bitireceğimden emin değildim. Seviştiğim öğretmeni başka bir kadınla öpüşürken gördüm ve şimdi kalbim acıyor.

"İstersen eve gidebiliriz?" diye sordu.

Gözlerim tekrar buz pistine kaydı ve Tyler'ın Sofia'yı eliyle döndürdüğünü gördüm. Diego bakışlarımı takip etti ve tepkisini görmek için kontrol ettim ama ifadesi hiçbir şey ele vermiyordu.

"Diego, kötü bir şey yaptım," dedim, suçluluk duygusu beni yiyip bitiriyordu. "Ne?" diye sordu, kaşlarını çatarak bana baktı.

"I..." Hamburgerime baktım. "Tyler'a Sofia'yı ayarlamasında yardım ettim."

Aramızdaki sessizlik sürerken ona bakacak gücü kendimde bulamadım.

Diego bir elini benimkinin üzerine koydu ve ben şaşkınlıkla ona baktım, yoğun mavi gözleri kalbimi sıkıştırıyordu. "Aramızdaki bu bağı hissettiğin için mi?"

"Ne?" Nefes nefese kaldım. "Hayır... Özür dilerim. Yani, sen harika bir arkadaşsın Diego."

"Oh."

"Sofia için üzgünüm," diye tekrarladım.

"Mutlu görünüyor," diye iç geçirdi. "Ve haklısın, biz özel değildik. Zaten olmak istediğinden de emin değilim.
Belki de arkadaş olarak daha iyiyizdir."

"Bizim gibi mi?" Umutla sordum ve o da gülümsedi.

"Evet, chica." Ayağa kalktı. "Sıcak şekerleme eşliğinde Faerris Çarkı'nda bir tur atmaya ne dersin?"

"Kulağa cennet gibi geliyor." Ayağa kalktım ve onu çardaktan çıkarken takip ettim.

Çok geçmeden Faerris Wheel için kuyruğa girdik ve ben yavaşça üzerimizde dönen büyük beyaz vagonlara bakarken, yolda aldığımız sıcak şekerlemeyi bitirdim. Sıranın önüne ulaştığımızda metal platforma yürüdük ve bir çift vagonu boşaltırken ben de vagona tırmandım.

Diego onu takip etmek için hamle yaptı ama bir gölge ona çarptı ve Orion onu kıç üstü yere düşürürken dehşet içinde soludum.
yanımdaki yerine tırmandı.

"Kaynağıma ihtiyacım var," diye bağırdı Diego'ya, ayağa kalkarken.

"Hey - hayır!" İçimdeki öfkeyle bağırdım. Dışarı çıkmak için ayağa fırladım ama Orion elbisemin arkasını yakaladı, beni koltuğuma çekti. Bir koluyla beni yerime kilitledi ve dişlerini boğazıma geçirdi.

Göğsümden kısa bir çığlık koptu, ses delici ve fuarın her tarafına yayılıyordu. Normalde yaptığından daha sert değildi ama şimdi bana bunu yapması tam bir ihanet gibi geldi.

Direksiyon başındaki adam kendi kendine ıslık çalarken Kapıyı gelişigüzel kilitledi ve giderek artan bir hızla yukarı doğru ilerledik.

"Bırak beni!" Orion'u itip kakarak sihrimin işe yaramasını sağlamaya çalıştım ama onu sıkıca kavramıştı.

Homurdanarak dişlerini kurtardı ama belime doladığı kolunu çekmedi. Kolunu hareket ettirdi.
Yüzünü yüzüme doğru çevirdi, dişlerini gösterdi ve damarlarıma gerçek bir korku saldı. O anda vahşi bir hayvandı ve ondan kaçmak imkânsızdı. Sonsuza kadar birlikte sıkışıp kalmıştık.
Sonraki yirmi dakika boyunca bunu bilerek yaptığını biliyordum. Sessizliği sağlamak için elini salladı.
ve öfke göğsümü delip geçti.

"Bu iş yeterince uzadı," diye hırladı, ses tonundaki vahşet kalbimin ritminin bozulmasına neden oldu. "Onu buraya beni kızdırmak için getirdin."

İçimden inançsızlık geçerken ağzım bir karış açıldı. "Onunla konuşmamı sen istedin. Ve burada tek başınıza değilsiniz Profesör," diye tersledim.

"Lance," diye zorladı.

"Hayır," diye tısladım, parmaklarını elbisemden çözmeye çalışıyordum. "Sana öyle demiyorum çünkü artık aramızda bir şey yok. Ben kandırılmış erkeklerle yatmam. Eğer Fran sana yatak odasında ihtiyacın olanı vermiyorsa, ben de kesinlikle vermeyeceğim."

Gözleri parladı ve ağzını karanlık bir gülümseme kapladı. "O benim kız arkadaşım değil."

"Doğru ya. Bu yüzden mi daha önce dilini onun boğazına soktun? Kız arkadaşın olmadığı için mi?"

"Sen ikiyüzlüsün," dedi ve gülümsemesi düştü. dramatik bir şekilde uzaklaştı. Başparmağını ağzımda gezdirerek sertçe sildi, onu durdurmak için kıpırdandım ama tamamen köşeye sıkışmıştım.

"Ne halt ediyorsun sen?" Kollarını ittim ama beni görmezden geldi, dizini kalçama bastırırken beni yerimde tuttu.

"Diego Polaris'in tükürüğünü kızımın üzerinden almaya çalışıyorum," diye homurdandı.

Bu cümle bana o kadar çok şey hissettirdi ki, inanılır gibi değildi. Öfke, hiddet, son kısımda zevk. Sonra son kısımda da kafa karışıklığı çünkü hangi dünyada ben onun kız arkadaşıydım? Birkaç gün içinde flört etmekten, birbirimizi seviyormuşuz gibi sevişmeye, birbirimizin boğazını sıkmaya kadar gitmiştik. Birbirimizi
ilişki daha başlamadan sona ermişti ve ben bir kasırga sonrasında hayatımı nasıl toparlayacağımı bilemez bir halde kalmıştım.

Bir elimi göğsüne bastırdım, nefes almak için bir odaya ihtiyacım vardı ama o bana bunu vermedi. Onun kokusu harmanlanmıştı

Fran'in gül kokusuyla içimdeki öfke daha da keskinleşti.

"Diego beni öptü. Hazırlıksız yakalandım. Ama sen onu istediğin için öptün."

Ağlama, Darcy Vega. Sakın ağlama.

Dudakları gergin bir çizgiye dönüştü ve aramızda tehlikeli bir enerji mırıldandı. "Bunu neden yaptığımı biliyorsun."

"Yapma bunu. Her zaman bana sırtını dönüyorsun, lanet aklını okumamı bekliyorsun," diye hırladım, onu geri itmeye çalıştım ama o daha da yaklaştı. Eli kalçama indi ve ben de elini çektim. "Ve bunu yapma."

"Neden?"

"Çünkü işimiz bitti," dedim nefes nefese. "Tek gecelik bir şeydi, hayatlarımıza devam edelim."

"Sana yapıldığını hissediyor muyuz?" diye sordu bariton bir sesle, içim yanan bir kâğıt gibi kıvrılıyordu. Bir elini kaldırdı
Boynumda zonklayan ısırık izini iyileştirmek için elini uzattı ve nazik dokunuşu omurgam boyunca lezzetli bir ürperti gönderdi.
Bunun ne kadar iyi hissettirdiği için kendimden nefret ettim ve bu duyguyu çabucak yuttum.

Dürüst cevap mı? Hiçbir şekilde bu iş bitmiş gibi hissetmiyordum. Hâlâ çok öfkeliydim ama Orion'dan kopamayan bir parçam vardı. Zehir gibi kanıma işlemişti. Ya da
belki de daha çok şeker gibi. Hangisi olduğunu bilmek zordu. Her iki durumda da muhtemelen sağlığım için kötüydü.

Cevabımı bekledi ve kalbim düzensiz bir şekilde çarparak beni neredeyse boğdu.

"Onu öptüğüne inanamıyorum," diye tısladım, o hain gözyaşları serbest kalmakla tehdit ediyordu.

Artık neredeyse Faerris Çarkı'nın tepesindeydik ve panayırın tam karşısını görebiliyordum. Çok güzeldi, sürekli yanıp sönen ve dans eden bir ışık denizi. Aşağıdan gelen kahkahalar herkesin burada ne kadar eğlendiğini anlatıyordu ve ben de böyle hissetmek yerine onlardan biri olmayı çok istiyordum.

"Diego'yu buraya beni incitmek için getirdin," dedi Orion ve sesinin tonundan gerçekten incindiği anlaşılıyordu. Bunun doğru olup olmadığını düşündüm. Belki de öyleydi.

"Onunla konuşmamı sen istedin."

"Onu lanet olası bir randevuya götürmek istemediğimi biliyorsun," diye hırladı, gözlerinde iki magma uçurumu açıldı.

Başka tarafa baktım ve çenemi tutarak beni tekrar gözlerinin içine bakmam için çekti. "Seni onunla kampüsten çıkarken gördüğümde Francesca'yı aradım."

Kalbim acıyla çarpıyordu, bir ağrı, bir acı ile doluydu. Bunun, ikimizin de kendimizi kaptırdığımız aptalca bir oyun olduğuna inanmak için umutsuz bir ihtiyaç. "Ödeşmek için mi?" Onayladım.

Başını salladı. "Hayatımın en büyük hatasıydı. Onun ağzını seninkinde gördüğümde hissettiklerimi hissetmektense kanamayı tercih ederim."

"Yani benden intikam almak için mi onu öptün?" Onu ısırdım, ellerinin kızın üzerinde o şekilde dolaştığı görüntüsünü zihnimden silmeye çalıştım.

"Evet," dedi, kaşları çatılmış bir halde biraz uzaklaşarak.

Aramızda bir sessizlik geçti.

"Sana tekrar soracağım. İşimiz bitti mi, Blue?" Kolumu o kadar sıkı kavradı ki neredeyse acıtacaktı. Acının sınırında yürüyorduk ve onunla olmak mı yoksa olmamak mı daha iyi bilemiyordum.
daha çok acıtırdı.

Yavaşça başımı salladım ve duruşu rahatladı.
ona dünyanın sonunun gelmeyeceğini söyledi. "Ama belki de öyle olmalıyız. Bir parçam bunun bitmesini istemiyor ama sen Ben."

"Önce sen beni incittin." Çenesi sıkıca kilitlendi ve ona başımı salladım.

"Yaptığım şey aynı seviyede değildi." Bakışlarımı kaçırdım. Ne zamandan beri özel bir çift olmuştuk ki? Birlikte bir gece geçirdikten sonra ona başka kadınlarla görüşmemesini söylemeye gerçekten hakkım var mıydı? Belki de yoktu. Ama belki de istiyordum.

İç çekti, yanağımı okşamak için uzandı ama elini ittim. Gözlerinde çaresizlik parladı. "Özür dilerim, tamam mı? Onu öpmemeliydim."

Sözlerindeki ciddiyet beni neredeyse pes ettiriyordu. Belki Fran olayını atlatabilirdim ama bu olayı atlatamazdım. Tory'ye oldu. Bütün bu tartışma kontrolden çıkmıştı. Ve her şeyin temelinde sahildeki mağarada yaptığı şey vardı.

Sertçe başımı salladım.

"Gelecekte bana zarar vermek istiyorsan ellerini kullan," dedi karanlık bir bakışla. "Bence fiziksel acı tercih edilir."

"Darius ve Tory ile olanlar için özür dileyene kadar seni incitmek istemekten vazgeçmeyeceğim," dedim. "Hiç özür dilemedin ve beni en çok üzen de bu. Yaptığın şey umurunda bile değil." Gözyaşlarım gözlerimi yaktı ama onları geri kırpıştırdım, gördüğünden emin olduğumda kendime lanet ettim.

"Özür mü istiyorsun, Blue? Olur. Sana en iyisini vereceğim düşünebildiğim bir tane." Ağzımın köşesini öptü ve ayağa kalkmadan önce vaatlerle yandı.
kapı ve atladı.

"Kahretsin," diye nefes nefese kaldım, öne doğru sıçradım ve onu gördüm
Hava büyüsünün yardımıyla aşağıdaki zemine indi.
Kalabalığın içine doğru yöneldi, sanki az önce
Elli metrelik metal bir çarktan inerken ben de arkasından bakakaldım ve kendimi doğal bir felaketin ortasında duruyormuş gibi hissettim.

Tekerlek nihayet indiğinde, Diego'yu yüzünde çatık bir ifadeyle beni beklerken buldum. "Bu vampiro çok kaba bok parçası," diye mırıldandı. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim. O da bir bok parçası değil," dedim içgüdüsel olarak.

Bana kaşlarını kaldırdı. "Lütfen bana ona zavallı bir şekilde aşık olmadığını söyle, Darcy. Bu çok trajik olurdu."

Isı derimin altında hızla yükseliyordu. Nabzım hızla atıyor ve göğsümde bir yangın alevleniyordu. Dişlerimi ısırdım. Neredeyse kan akıtacak kadar sert bir dil.

Sadece hayır de. İstemediğini söyle.

Kelimeleri söylemeye zorlamak neden bu kadar zordu? Sadece basit bir yalandı. Ama Diego'nun onun hakkında konuşma şekli

Dişi kaplan içimde doğrulup dudaklarını yaladı. Orion hakkında bu şekilde konuştuğu için onu yok etmek istedim. Ona kızgın olabilirdim ama Diego'nun onun hakkında böyle konuşmaya hakkı yoktu. Sanki bir an için kendimi kontrol edemez hale gelmiştim.

Sanki içimde gerçekten bir canavar yaşıyordu.

Mantıklı konuşabilecek kadar öfkemi dizginlemeyi başardım. "Ondan hoşlanmadığını biliyorum Diego, ama-"

"Aması yok," diye sözümü kesti, gözleri parlıyordu. "Ondan sadece hoşlanmıyorum. Ondan nefret ediyorum. Onun için lanet olası bir ölüm diliyorum. Aslında, keşke Pitball stadyumundaki savaştan sağ çıkmasaydı."

Ona öyle sert bir tokat attım ki, elimi geri çekerken ben de onun kadar sersemlemiştim. Avucumun izi yanağında parlamaya devam etti ve gözlerinde ölümcül bir parıltıyla bana baktı. İleri doğru bir adım attı ve ben ondan on kat daha güçlü olduğumu hatırlamadan önce bir adım geri sendeledim. Ama yarım saniyeliğine öyle hissetmedim, güç ondan yayılıyor gibiydi.

"Senin farklı olduğunu sanıyordum," dedi yavaşça. "Ama tıpkı fahişe kız kardeşin gibisin, sana pislikmişsin gibi davranan ve sana sadece ikinci kez bakan piçlerin peşinden koşuyorsun.

Çünkü onlar için istedikleri zaman dizlerinin üzerine çökebilirsin. Es patético." Bana sırtını döndü ve yürüdü. Kalabalığın içinde uzaklaştı, giderken kalbimi çiğniyor gibiydi.

Alt dudağım öfkeyle titredi ve kendimi toparlamam uzun bir süre aldı. Bunu bana söylemeye nasıl cüret eder?

Atlas'ımı çıkardım, onu bulabilmek için Tory'ye mesaj atmak istiyordum ama tereddüt ettim. Muhtemelen iyi vakit geçiriyordu.

Caleb ile zaman geçirecekti ve ben bunu mahvetmek istemedim. En azından birimiz panayırın tadını çıkarmalıydı.

Zodiac'a giden servisi yakalamam gerektiğini düşünerek kalabalığın arasından düşüncesizce yürürken boğazım düğümlendi.

"Güzel kızım," diye şarkı söyledi bir kadın ve ben onu turuncu duvarları uzun, tuhaf şekilli pencereleri olan bir Aynalar Evi'nin dışında gördüm. "İçeri gel ve gerçekte kim olduğunu öğren," dedi baştan çıkarıcı bir şekilde. Üzerinde ışıltılı pembe bir bluz ve minik bir şorttan başka bir şey yoktu, ağzını ve gözlerini örten bir peçe vardı özenli bir makyajla boyanmıştı. Evin içinden uhrevi bir melodi geliyordu ve o da kalçalarını sallayarak beni içeri çağırıyordu.

"Ne kadar?" Neden olmasın diye düşünerek sordum. Aklımı bu geceki bok fırtınasından uzaklaştırmaya çalışabilirdim.

"Senin için mi? İki aura," dedi elini uzatarak.

Çantamdan birkaç bozuk para çıkarıp uzattım ve o da parmağını kapıyı örten gümüş perdeye doğru sallayarak bir hava akımıyla geri çekti.

İçeri adımımı attım ve perde arkamdan düşerken Panayırın sesi tamamen kesilmişti. Aydınlatılmış karanlık bir koridorda ilerlerken o garip müzik etrafımda asılı kaldı.

kırmızı ışıklarla. En uçta büyük bir ayna vardı.
parlayan mavi çerçeve. Üstünde gümüş bir kelime parlıyordu.
Geçmiş.

Yaklaştıkça kalbim daha hızlı atmaya başladı. Zodiac'a gelmeden önce koruyucu babamın mutfağında duran bendim.

Pete masada oturmuş kazı kazan oynuyor, gümüş kaplamayı hiddetle siliyordu. Kahve makinesinin önünde durmuş, endişeyle dökülmesinin bitmesini bekliyordum ki gidebileyim. O günü hatırladım ve neredeyse yürümek istiyordum.

Pete'in bir sonraki sözlerinden önce. Onları tam olarak hatırlayamıyordum, sadece neden oldukları kalıcı acıyı hatırlıyordum.

"Kaybettim. Yine kaybettim. Sanırım bir süre daha sen ve kız kardeşinle baş başa kalacağım."

Bizimle sıkışıp kaldı. Acıyla kaşlarımı çattım. Hiçbir yerde istenmemiştik ama bu benim geçmişimin acısıydı. Artık orada yaşamıyordum. Umutsuz bir ifadeyle tezgâha tutunan o anıdaki kıza bakarken bu her zamankinden daha net görünüyordu. Artık o kız değildim. Umudum vardı. I
Beni isteyen insanlar vardı ve ben de onları geri istedim.

Bir sonraki koridora döndüm ve görüntü kayboldu. Bir rampadan yukarı çıktım, duvarlar bir tünelde etrafımda dönüyor gibi görünüyordu, bir sonraki kapıya doğru ilerlerken mavi ışıklar yanıp sönüyordu.

Başka bir koridora adım attım ve duvardaki uzun aynaların önünden geçtim. Üstlerinde "Kim olmak istiyorsun?" yazıyordu.

Her ayna beni farklı bir şey olarak gösteriyordu. Hâlâ bendim ama her birinin önünden geçerken kıyafetlerim,

saçım ve makyajım değişiyordu. Bir aynanın önünde durduğumda boğazımdan bir kahkaha döküldü.

Biri beni palyaço olarak gösteriyordu. Bir sonrakinde ise ve güzel beyaz bir Griffin'e dönüştüm. Diğerlerinde kızıl saçlıydım, siyahtım, gümüştüm. Bir direğin üzerinde sallanan bir striptizciydim, sonra kılıçlı bir savaşçı. Sonunda, son aynanın önüne geçtim ve üzerinde şimdiki zaman kelimesi parladı. Sadece kendimdim. Ve bununla iyiydim.

Başka bir perdeden geçtim ve kendimi aynalı camdan yapılmış bir odada buldum. Duvarlar, zemin, tavan, hepsi mükemmel bir şekilde parlatılmıştı ve beni yansıtıyordu. Her yöne sonsuzca uzanıyordu. Aceleyle geçtim, bir sonraki odaya girdim ve beni bekleyen son bir ayna buldum. Koridor düşük mavi ışıkla aydınlatılmıştı ve sondaki ayna tamamen boş görünüyordu.

Üstündeki gelecek kelimesine bakarak ona doğru yürüdüm.

Altından alevler fışkırırken kaşlarımı çattım, mavi ve kırmızı bir ateş yumağı. Yukarıda, aynanın hiç de boş olmadığını fark ettim. Gece gökyüzünü resmediyordu ve tam ortasında bir
Kor gibi yanıyor gibi görünen gölgeli ay. Astrum'un bize gönderdiği Şeytan kartındaki sözler aklıma geldi.

Sorunuzun cevabı Ay Tutulması'nda ortaya çıkacak.

Aklımda binlerce soru vardı ama en önemlilerinden birinin yarın ortaya çıkacağını umuyordum.

Ayna aniden bir kapıya dönüştü ve ışık aydınlandı. Kolu çevirdim ve kendimi tekrar

Dışarıda, temiz hava yanaklarıma doğru esiyor.

Atraksiyona katılan kadına gülümsedim ve ben uzaklaşırken biraz ürkütücü bir şekilde el salladı. Garipti.

Yoluma devam ederken titredim, dikkatim dağıldıktan sonra kendimi daha iyi hissettim ve bir süre daha kalmaya karar verdim. Kendi başıma eğlenemeyeceğimi kim söyledi?

Bir bardan sıcak kakao aldım ve biblolar ve kristallerle dolu stantları inceleyerek atmosferi içime çektim. Şu orospu çocuğu Diego. Benim ve kız kardeşim hakkında bunu nasıl söyleyebilirdi?

Atlas'ım ping attı ve Tory'nin buluşmak istediğini umarak telefonu çıkardım ama mesaj Orion'dan geliyordu.

Lance:

Özür dilemeye hazırım.

Beş dakika içinde sirk çadırına gel.

Atlas'ımı kaşlarımı çatarak bir kenara bıraktım ve bir tabela buldum

çadırı işaret ediyordu. Acaba gitsem mi diye düşündüm ama gitmeyecek kadar da meraklıydım.

İşaretleri takip ettim, labirent gibi yollardan geçerek sirk çadırına doğru ilerledim. Panayırın kenarında, mor ve kırmızı ışıkların yanıp söndüğü devasa bir kubbe gibi görünüyordu.

çatıyı çınlatıyordu. Ateş soluyanlar dışarıda toplanmış, gökyüzüne doğru rengârenk alev gösterileri fırlatıyorlardı.

İçeride bir kuyruğu takip ettim ve içeriyi çevreleyen bir sahne halkası buldum. Her birinde garip bir gösteri vardı; kendilerini gerçek bir akrobatın içine saran

akrobatlardan

düğümlere, illüzyon gösterilerine ve kendi yarattıkları ateş çemberlerinden atlayan güzel dansçılara kadar.

Çadırın arka tarafında bir kalabalık toplanıyordu ve ben Orion'u aramak için o tarafa doğru ilerlerken kaşlarımı çattım. Ceset kalabalığının arasından ilerledim ve kollarında ve bacaklarında kelepçeler olan yan yana iki büyük metal sandalyenin bulunduğu bir sahne buldum.

Sahnenin üzerinde The Numb Man yazan bir tabela asılıydı ve altında cam bir kutunun içinde asılı duran ışıltılı bir taç vardı.

Uzun siyah bir palto giymiş ve altında parlak mavi bir şorttan başka bir şey olmayan bir adam elinde bir bastonla sahneye fırladı. "Cirque de Sol-Fae'ye hoş geldiniz! Ben sunucunuz Rusty Star. Toplanın, kuliste Uyuşuk Adam'la kapışmak isteyen cesur bir yarışmacımız var!" diye bağırdı ve kalabalıktan bir tezahürat yükseldi. Onun bu sözleri üzerine, küçük bir fil büyüklüğünde devasa bir adam sahneye çıktı, çıplaktı
Göğsünde kocaman göbeği belinden sarkıyordu. Soldaki metal sandalyeye otururken gözleri çukurlaşmış ve yüzü bomboştu.

Taşlarla süslü bir bikini giymiş, poposunun arkasından kocaman pembe bir tüy sarkan güzel bir kadın sahneye fırladı. Adamı kelepçelerle sandalyeye bağladı, bileklerini ve ayak bileklerini gösterişli hareketlerle yerine kilitledi.

"Lütfen korkusuz yarışmacımız Lance Orion'a sıcak bir karşılama yapın!" Rusty bastonuyla sahnenin diğer tarafını işaret etti ve Orion sahneye çıkarken ağzım açık kaldı. yüzünde bir sırıtışla gömleksiz bir şekilde platforma çıktı.

Kalan sandalyeye oturdu ve kız hınzır bir gülümsemeyle onu yerine kilitledi. Kalabalığı taradı, bakışları benimkilere takıldı ve içinde bulunduğu duruma rağmen rahatlamış görünüyordu. Ona sorgulayıcı bir bakış attım ama o sadece Kız uzaklaşıp aralarından geçerek sahneden dışarıya doğru uzanan devasa kırmızı kolun olduğu yere doğru ilerlerken daha geniş bir şekilde gülümsedi.

"Eğer yarışmacımız bu tehlikeli oyunda Uyuşuk Adam'dan daha uzun süre dayanabilirse, inanılmaz ödülümüzü kazanacak. Zafer tacı!" Rusty yukarıdaki cam kutuyu işaret etti ve kutu bir altın kıvılcım yağmuruyla aydınlandı. "Uyuşuk Adam'ın acı eşiği bu sahneye adım atmış herkesten daha yüksek. Daha önce hiç kimse tacı kazanamadı, peki son yarışmacımız farklı olacak mı?"

Acı eşiği mi? Başımı sallayarak Orion'a baktım ve gözlerimle "Ne yapıyorsun sen?" diye sordum.

"Hazır mısın Diamond?" Rusty asistanına sordu, o da başını sallayarak kolu tuttu. Bakışlarında manik bir parıltıyla bize döndü. "Her sandalye artan bir elektrik akışına bağlı. Kim önce boşalırsa
oyunu kaybetmek."

Bekle - ne???

Rusty, "Tek yapman gereken elini kaldırmak ve elektrik çarpması duracak," dedi ve Orion kendisini tutan bağlara karşı kaslarını esnetirken kahkahalar havayı doldurdu.

Rusty titredi. "Pekala, sadece kelimeleri söyleyebilirsiniz, Bay Orion."

Orion kara bir sırıtışla, "Önce benim pes edeceğimi varsayıyorsun," dedi.

Kalabalıktan bir oooh sesi yükseldi.

"Yapma," diye başımı sallayarak ona seslendim ama beni duymazdan geldi, sanki kaplıca tedavisi görmek üzereymiş gibi sandalyesine geri yerleşti.

"Kendine çok güvenen bir rakibimiz var, bayanlar ve baylar. Bakalım kendine güveni ne kadar sürecek," dedi Rusty hain bir gülümsemeyle ve Diamond'ı işaret ederek. "Çek şunu kaldıraç!"

Onu geri çekti ve kalbim yerinden fırladı. Orion irkildi, elleri yumruk şeklinde kıvrıldı, zaplama sesi ve Gürleyen müziğin yanı sıra havayı çatırdayan bir enerji dolduruyordu.

Uyuşuk Adam elektriğe hiç tepki vermeyerek genişçe gülümsedi.

"Daha yükseğe!" Rusty emretti ve Diamond kolu daha da geriye çekti.

Orion'un çenesi gerildi ve gözlerinden acı fışkırdı ama bağırmadı.

Bu çılgınlık!

"Daha yükseğe!" Rusty tekrar seslendi ve Orion sonunda acı dolu bir nefes verdi ama yine de kırılmadı. Kasları sertleşirken ve omuzları titremeye başlarken doğrudan bana baktı.

"Demek istediğini kanıtladın!" Bağırdım, ama iptal etmedi.

Uyuşuk Adam yüzünde en ufak bir acı belirtisi bile olmadan orada oturmaya devam etti. Orion lanet olasıca ölecekti.

tamamen inatçılıktan.

"Uyuşmuş adamı bile bağlamıyorlar. Hepsi bir aldatmaca," dedi arkamdan biri ve kalbim göğsümde yuvarlandı.

"Daha yükseğe!" Rusty emretti.

Orion acı içinde kükredi ve arkamda konuşan kişiye bakmak için döndüğümde panik beni ele geçirdi. A birkaç bikinili kız izlemek için orada toplanmıştı. Bu da burada çalıştıkları anlamına geliyordu, bu da o uyuşuk adamın takılmadığını bildikleri anlamına geliyordu.

"Daha yükseğe!"

"Hayır!" Sahneye geri dönerek bağırdım. Damarlar Orion'un kollarında parlıyordu ve göğsü terden ışıldıyordu. Uyuşuk Adam kaşlarını çatarak ona baktı, sanki hiç kimsenin oyunu bu kadar ileri götürdüğünü görmemiş gibiydi. Orion'un durmayacağını tüm kalbimle biliyordum. Bu yüzden bir şeyler yapmalıydım.

Kalabalığın arasından ilerledim, sahnenin arkasından gölgelerin içine girdim ve bir perdeye doğru ilerledim. Orada kimse yoktu, bu yüzden hızlıca bir
Bu çılgınlığı durdurmak için fişi çekecektim.

Aradığım şeyi buldum ve bağlı olmayan sandalyenin fişini gördüğümde havayı içime çektim.

Uyuşuk Adam, kıçımın kenarı.

Bir anlık çılgınlıkla fişi taktım. Sahneden bir acı çığlığı duyuldu ve perdenin arkasından fırlayarak kalabalığın içine daldım.

"DUR DUR!" 'Uyuşuk' Adam bağırdı ve Rusty telaşla ona baktı.

"Diamond!" diye bağırdı ve elektriği kapatmak için kolu itti. Orion bir ciğer dolusu hava aldı, öne doğru yığıldı, elleri sıkı yumruklar halindeydi.

Diamond, Uyuşuk Adam'ın iplerini çözmek için acele etti ve adam onun yanından hızla geçerek sahneden indi, giderken titriyordu. Kadın
Orion'a yardım etmek için hareket etti ve ben de çaresizce ona gitmek için etrafıma bakındım ama bir sürü insan beni izlerken bunu yapamayacağımı biliyordum.

"İlk kazananımız, bayanlar ve baylar!" Rusty yaşadığı bariz şoku atlattı ve alkışlar havada dalgalandı.

Orion sendeleyerek ayağa kalktı, kendini iyileştirmek için bir elini kaldırdı ve duruşundaki acı azalırken ben de rahatladım.

Rusty cam kutuya büyü yaparak onu aşağı indirdi, isteksiz bir ifadeyle açtı ve Orion'a uzattı. "Tebrikler," dedi sahte olduğu o kadar belli olan bir gülümsemeyle ki hıçkıra hıçkıra güldüm.

Orion onu alarak sırıttı. "Ben de bu şeyin hileli olduğunu düşünüyordum."

Rusty boğazını temizleyerek, "Asla," dedi.

Orion sahneden indi ve ben de sahneye doğru ilerledim. onu bulmaya çalışıyordum. Bir sıra öğretmen çadıra girdi ve ben durakladım, ters yöne döndüm, kalbim
endişeyle çırpınıyor.

Atlas'ım ping attı ve onu çıkardım.

Lance:

Seni eve bırakmamı ister misin?

Washer yanımdan geçip bikinili sanatçılara doğru ilerlerken kalbim çılgınca çarpıyordu.

Hızlıca bir cevap verdim ve Washer'ın eli çıplak sırtlarından birine indiğinde kaşlarımı çattım.

Canınızı kurtarın kızlar.

Darcy:

Delirdin mi sen?

Lance:

Evet. Senin için

;) Benimle gel.

Endişeyle ayağımı yere vurdum, kızgındım ama onu da görmek istiyordum.

Darcy:

Tamam, nereye gideyim?

Lance:

Çadırın arkasında yolu sınırlayan bir çit var.

Diğer tarafta bekle.

Çadırdan çıkarken alt dudağımı çiğniyordum. Etrafından dolanarak arka tarafa geçtim ve tarlanın kenarında yüksek bir tahta çit buldum. Bu tarafta hiç ışık yoktu ve görülmekten kurtulduğuma emindim.

Gözlerimi tepeye diktim ve avuçlarımdaki havayı dışarı atarak kendimi tepeye doğru ittim. Diğer taraftaki caddeye indim, sadece biraz tökezledim ve ne kadar iyi yaptığıma gülümsedim
başardı.

Cadde sessizdi, yolun karşı tarafı sık bir ormanlık alana açılıyordu. Görünürde hiçbir sokak lambası yoktu ve nefesim ay ışığındaki bir hayalet gibi önümde bulutlanıyordu.

Birkaç dakika sonra farlar parladı ve süslü kırmızı bir Faerarri yanıma yanaştı. Camlar karartılmıştı ama bu arabanın kime ait olduğu oldukça açıktı. Yolcu camı aşağı kaydı ve Orion bana bakmak için eğildi.

Kapının kenarını tokatladım, öfkem dışarı taştı. "Bunu nasıl yaparsın? Bana neredeyse kalp krizi geçirtecektin. saldırı."

"Dürüst olmak gerekirse, neredeyse kalp krizi geçiriyordum Blue, o yüzden ödeştik diyebilir miyiz?"

Başımı iki yana salladım ve bu gece sürekli üzerime gelen o lanet olası gözyaşlarımı kırpıştırdım. Ön tekerleğe bir tekme attım ve kaşları birbirine çarptı. "Arabama saldırmayı keser misin? Bundan hoşlanmıyor."

Burnumu çektim, ona sırtımı döndüm ve aya baktım. Gözyaşlarım onu bulanık beyaz bir pamuk yumağına dönüştürdü ve onları temizlemek için kolumu aşağı çektim. Orion önümde hızla ilerlerken bir gölge görüşümü doldurdu, ifadesi gergindi.

"Seni üzmek istememiştim," dedi, sesi kaybolmuş gibiydi. "Çok sık özür dilemem. Bu pek de Fae'lere özgü bir şey değil.

Doğru yapmadım mı?"

Bir damla gözyaşı daha dökülürken göğsüne vurdum. Çenemin kenarından yakaladı ve başparmağıyla sildi.

"Sadece kelimeleri söyleyebilirdin," diye fısıldadım bir kez daha koklayarak ve o da bana umutlu bir sırıtış atarak kişisel alanıma doğru yaklaştı.

"Özür dilerim." Ellerini arabanın üzerinde iki yanıma bastırdı ve nefesim kesildi.

"Onun gibi kokuyorsun," diye mırıldandım.

"O zaman senin gibi kokmamı sağla," diye emretti ve yakasından tutarak onu ağzımla buluşması için aşağı çektim. Öpüşmemiz gözyaşı ve çaresizlik tadındaydı. Aramızdaki acı bulanıklaştı ve sonra sanki yağmur onu yıkamaya gelmiş gibi yok oldu. Affetmek asla kolay değildi ama içimdeki düğüm sonunda çözüldü ve tekrar nefes alabildim.

"Haydi," dedi geri adım atarak. "Bu akşam hâlâ kurtarılabilir."

"Keşke lunaparkta birlikte kalabilseydik." Kaşlarımı çattım.

"Şey... Duyduğuma göre benim bölgemde başka bir lunapark açılmış.

Bu gece için yatak odası," diye dalga geçti.

Boğazımdan bir kahkaha koptu ve Orion sırıtarak bir tutam saçımı kulağımın arkasına itti.

"Eğer geri dönüp arkadaşlarını bulmak istiyorsan, anlarım." Elimi sıktı ve parmaklarımı onunkilerle birleştirdim.

"Hm, diğer lunaparkın sesi oldukça hoşuma gitti. Rollercoaster var mı?"

"Hayır ama kayma ve kaydırak var mı?" diye sordu.

Orion kapıyı çekerek açtığında güldüm ve koltuğa çöktüm. O kapıyı kapatırken camı açtım ve hızla sürücü koltuğuna geçti.

Aramıza sessizlik çöktü.

Kalbimin ağır gümbürtüsü, süper sonik kulaklarıyla onu bir kenara bırakın, neredeyse benim duyabileceğim kadar yüksekti. Duygularımla boğuşarak yola devam ederken ağzımı ıslattım.

"Fran nerede?" Hafifçe sordum.

Kıkırdadı. "Biliyor musun, ona böyle seslendiğini duysa seni gerçekten öldürürdü."

Omuz silktim. Deneyebilir.

"İşe çağrıldı. Görünüşe göre Tucana'nın doğusunda bir su perisi görülmüş. İsimsiz arayan kişi
Israrcı," dedi başını masumca eğerek ve ağzım açık kaldı.

"Yapmadın mı?"

"Ben yaptım." Bir kahkaha attı. "Polaris nerede?" diye sordu, ses tonundaki acılığı zar zor gizlerken sesi düşüyordu.

"Bir tartışma yaşadık," dedim ters bir şekilde, hatırladıkça içime bir bıçak saplanıyordu.

"Ne hakkında?" diye sordu, uzanıp elini dizime koydu. Külotlu çorabımın içinden bile teninin yakıcı sıcaklığını hissettim ve vücudum bir adrenalin dalgasıyla karşılık verdi.

"Sen," diye itiraf ettim.

Bana endişeli bir bakış fırlattı. "Hiçbir şey bilmiyor, değil mi?"

"Tabii ki hayır, sadece sana aşık olduğumu ve bunun için zavallı olduğumu düşünüyor. Ve görünüşe göre bir fahişe."

Dizimi sıkıca kavradı ve derimin altından kıvılcımlar sıçradı.

"Siktir et o çocuğu, bir dahaki sefere gördüğümde onu parçalayacağım," diye hırladı.

"Ben de sana katılabilirim." Elimi onun elinin üzerine koydum ve o da avucunu benimkinin etrafına sardı.

"Donuyorsun." Sıcak bir hava dalgası saldı.
üzerime hücum etti ve bana geçen gece onun evine sırılsıklam gittiğimi hatırlattı.

Orion, ağaçların eğilerek kilometrelerce uzunluğunda bir tünel oluşturduğu karanlık bir yola saptı.

"Yani şimdi beni affettin mi?" diye sordu sesinde bir eğlenceyle.

"Teknik olarak özrü kız kardeşime borçlusun," diye belirttim ve bana inanmaz bir bakış attı.

"Yıldızlar aşkına, Tory Vega için yine kendimi elektrikle öldürmek zorunda mı kalacağım?"

Güldüm. "O uyuşuk adamın şebekeye bağlı olmadığını biliyorsun, değil mi? Ben kendim bağlayana kadar bağlı değildi."

"Ne?" diye nefes nefese kaldı.

"Evet." Parmaklarını sıktım.

Orion yolun kenarına çekti ve beni öne doğru sürükleyip dudaklarını dudaklarıma yapıştırırken kaşlarım havaya kalktı.

benimkine karşı. Emniyet kemeri beni yarı yarıya boğmuştu ve hızla serbest bıraktı, diliyle kalp atışlarım hızlandı.
ağzımın içine itti. Bir heyecan dalgasıyla kucağına tırmandım, üzerine çıktım ve öpücüğünü yutarken ellerimi saçlarında gezdirdim. Elleri elbisemin altına kaydı
Kalçalarımı kaldırarak onu teşvik ettim, onu ne kadar çok istediğimi kaybettim.

Külotlu çorabım tarafından engellenen yolunu bulduğunda boğazından derin bir hırıltı çıktı. Kalçalarımın arasında bir delik açtı ve ben şaşkınlıkla nefesimi içime çektim.

"Orion!" Güldüm ama kahkahalarım iniltiye dönüştü çünkü külotumun içine girdi ve parmaklarını
İçimde. "Bana yeni bir çift borçlusun," dedim nefes nefese.

"Bir daha böyle ses çıkarırsan sana yepyeni bir gardırop alırım."

"Ne sesi?" Nefes nefese kaldım ve parmaklarını daha sert pompalayarak dudaklarımdan muhtaç bir inilti çıkardı.

"Şu," diye homurdandı, boştaki elini kot pantolonunu çıkarmak için aramıza kaydırdı.

Ona yer açmak için yukarı doğru eğildim ve başım tavana çarptı. İkimiz de güldük ve elini külotlu çorabımdan çekerek elbisemi başımın üzerinden çıkardı.

"Şunlardan kurtulalım." Külotlu çorabımı ikiye böldü ve bacaklarımdan sıyırırken nefes nefese kaldım.

"Hey, kıyafetlerinden bazılarını yırtmaya ne dersin?" Gömleğini çekiştirdim ve o da muzip bir sırıtışla bileklerimi yakaladı.

Alt dudağını emerken gözleri neredeyse çıplak olan bedenimde ve giydiğim dantelli kırmızı iç çamaşırında gezindi. "Ben

Bunu özledim." Köprücük kemiğimi öptü ve dudaklarının altında karıncalanmalar başladı. "Ve bunu." Saçımın bir tutamını parmağının etrafında kıvırdı ve onu da dudaklarına götürdü. "Ve
Bunlar." Göğüslerimi sıktı ve ben de kıkırdadım. "Hm... yine de bir şeyi kaçırıyorsun."

"Ne?" Kaşlarımı çattım.

Koltuğunun arkasına uzandı ve panayırda kazandığı tacı çıkarıp başıma yerleştirdi. O kadar geniş gülümsedim ki yanaklarım acıdı.

"Daha iyi," dedi, ellerini kalçalarıma dayayıp beni kendine çekerken gözleri kapandı.

"Eğer kafama taç takmaya kalkarsan başın belaya girer," diye takıldım ve ağzı yamuldu.

"O zaman kimseye söylemeyelim," dedi ve eğilip boynumu öptü.

Gömleğinin düğmelerini açmaya başladım, etini bedenimde hissetmek için yanıp tutuşuyordum. Hareketlerimiz daha da çılgınlaştı, öpücükleri ısırıklara dönüştü, parmakları çimdikledi, ben düğmeleri açmak için göğsünü tırmaladım ve sonunda gömleğini atletik omuzlarının üzerinden ittim.

Sağ göğsümü serbest bırakmak için sütyenimi aşağı doğru çekti, ağzı sertleşmiş meme ucumu sardı ve içime zevk titremeleri gönderdi. Midemin çukurunda sıkı bir ihtiyaç yumağı büyüdü ve kalçalarımı onun kasıklarının üzerinde yuvarladım, onun uyarılması külotuma karşı şişkinleşti. Hassaslaşmış etime karşı daha sert emerek takdirle inledi.

Onu pantolonundan kurtarmak için dizlerimin üzerinde doğruldum ve kıçım direksiyona çarparak kornanın çalmasına neden oldu.

Bir kahkaha attım ve Orion gürültüyü kesmek için beni tekrar kalçalarımdan tutarak öne doğru çekti.

"Bu beklediğimden çok daha zor," diye şaka yaptım ve o da bana şeytanca sırıttı.

"Kesinlikle buna değer." Külotumu kenara iterek boxer'ından kurtuldu ve kalçalarımı ileri doğru yönlendirirken tüm eğlencesi kaçtı.

Alnımı onunkine yasladım, içime doğru iterken nefes aldım. Üzerine eğildiğimde dişlerinin arasından tısladı, beni santim santim doldururken inledi.

Ona binmeye başladım ve ben kucağında kıvranırken, vücudunun bana verdiği inanılmaz hislerden zevk alarak öpücükler için ağzımı kovaladı. Parmakları kalçalarıma saplandı ve
Muhteşem bir ritimle beni ona doğru indirdi. Umutsuzca ihtiyaç duyduğum şeyi etinden alırken ellerimi omuzlarına dayayarak boynumu yuvarladım.

"Benimle bir daha kavga etme," dedi dişlerini kulağıma geçirerek.

"Bana bir sebep verme." Tırnaklarımı omuzlarına batırdım, bu da onun inlemesine ve bacaklarımın arasına daha sert girmesine neden oldu. Dizlerimden biri el frenine çarptı.
ve diğeri kapıya çarptı, ama morluklar umurumda değildi. Bu mutluluğun bedeli olarak hepsini kabul ederdim.

Kalçalarım onunla buluşmak için hızlandı ve terli, nefessiz bir uzuvlar ve ahlaksız öpücükler karmaşasına düştük. Bir elini saçlarıma doladı ve canımı acıtacak kadar sertçe çekti. "Bu Polaris için," diye homurdandı ben inlerken.

Tırnaklarımı göğsüne öyle bir geçirdim ki kan aktı. "Bu Fran için."

Şaşkınlıkla yere baktı, sonra soluksuz bir kahkaha attı. "Seni kızgın seviyorum."

"Yine de bunu alışkanlık haline getirmeyelim,"

diye nefes nefese kaldım. "Anlaştık," diye inledi

tekrar içime girerken.

Bir elimi cama bastırdım, kalçalarımın arasında acil bir baskı oluşurken omurgam dikleşti. Orion'un eli beni ona doğru zorlamadan önce omurgamın kıvrımlarında gezindi, beni bitirdi. Zevk, içimde çağlayan gibi akıyordu.
Gökkuşağı patlıyordu ve içime daha sert ve daha hızlı girerken ona sarıldım, kendi salıverilmesini buldum, boğazının arkasında adımı homurdandı.

Yüksekten inerken bacaklarım titredi, vücudumdaki tüm enerjiyi kaybederken ona doğru yığıldım. Başımı omzuna yasladım, nefeslerimiz yanıyordu ve etrafımızdaki camlarda bir sis bırakıyordu.

Parmaklarını çıplak kalçalarımda aşağı yukarı gezdirdi, tenim ona karşı aşırı hassastı. Çenemi yukarı kaldırdı ve beni öyle tatlı öptü ki dudaklarım şekerle kaplanmış gibiydi.
Ellerim
Kalbinin güçlü bir kuşun kanatları gibi attığı göğsüne yaslandı ve bu heybetli adamın benim yüzümden nefes almakta zorlandığını hissederek gülümsedim.

Onun üzerinden koltuğuma tırmandım ve ayak bölmesinde bir noktada düşmüş olan tacı buldum. İkimiz de sessizce giyindik ama sürekli birbirimizle göz göze geliyor ve sırıtıyorduk.

Ben - külotlu çorabımın olmaması dışında - iyi olduğumda Orion motoru yeniden çalıştırdı ve yola devam etti.

"Peki, Polaris'ten herhangi bir bilgi aldınız mı? randevu?" diye sordu.

"Bunun peşini asla bırakmayacaksın, değil mi?" Alay ettim.

"Onunla insan içine çıkabilmen beni deli ediyor. Ben değil."

"İşte böyle," diye iç geçirdim ve yanımdaki buharlı pencereden dışarı baktım. Üzerine huysuz bir surat çizdim ve üstüne Orion yazdı.

Gülümseyerek şöyle bir baktı. "Sana böyle mi görünüyorum?"

"Pek sayılmaz." Ona arsızca sırıtmak için dönerek kızgın kaşlarımı ve sivri dişlerimi ekledim.

O güldü ve ben de tatmin edici bir şekilde gülümsedim.

"Diego amcası hakkında pek bir şey söylemedi, sadece pisliğin teki olduğunu söyledi. Annesi ve babası da bazen 'işinde' ona yardım etmek için onunla birlikte gidiyormuş." Omuz silktim. "Bu işe yarar mı?"

Orion bir süre sessiz kaldı. "Evet, bu bana bir Araştırılacak birkaç Fae daha var. Bunu söylemek bana acı verse de, onunla zaman geçirmeye devam edersen memnun olurum. Bakalım onlar hakkında başka neler söyleyecek. Ama randevu yok."

"Bu oldukça zor olacak çünkü ben ona çok kızgınım ve sanırım o da bana kızgın."

"Sana ne için kızdı?" "Ona tokat attım," diye açıkladım.

"Güzel," diye hırladı. "Ama sana fahişe dediği için bundan daha fazlasını hak ediyor."

"Aslında... O bunu söylemeden önce ona tokat attım." Öfke içimi yakarken parmaklarımı eteğimin içine soktum.
Hafıza.

"Neden?" Orion sordu.

"Nymph'ler saldırdığında ölmüş olmanı dilediğini söyledi," diye zorla söyledim, boğazım düğümlendi.

Orion'un direksiyonu tutuşu sıkılaştı. "Onu öldüreceğim."

"Söyleyemezsin. Sana söylediğimi anlayacaktır. Sana karşı bir şeyler hissettiğimi tam olarak inkar etmedim, eğer onun peşinden gidersen aramızda bir şeyler olduğunu anlayabilir."

"Benim için ne tür bir şeyin var?" Bana muzip bir bakış fırlattı.

"Kulağa çılgınca gelecek," dedim yavaşça.

"Çılgınlığı severim. Daha önce kendimi pişirmeye çalıştığımda notu almadın mı?"

"Gülmeyeceğine söz verir misin?" Yanaklarımı istila eden sıcaklıkla sordum.

"Yıldızların üzerinde."

Ona söylediğimde tepkisini görmemek için pencereden dışarı bakarak başımı salladım. "Ne zaman biz
ve sen ölmek üzereydin, seni kurtarmak zorunda hissettim. Sanki kurtarmasaydım benim de bir parçam ölecekti. Ve o zamandan beri, o parçam sanki daha da güçleniyor.
içimde yaşayan somut bir şey haline geldi. Daha önce hiç kıskanç biri olmamıştım ama seni Francesca ile gördüğümde

sanki bir hayvana dönüşüyorum.
içgüdülerim." Yanaklarım daha da yanıyordu ve Orion'un yüzüne bakmaya cesaret edemiyordum, o anda neden ona içimi döktüğümden emin değildim. Birine içimi dökecek kadar nadiren güvenirdim ama ona hep güvenmek istemiştim.
"Sana söylemiştim.
deli."

Elimi tuttu, parmaklarını parmaklarımın arasına doladı ve ağzını parmak eklemlerimin arkasına bastırdı. Ona doğru bir bakış attım ve gözlerinde mutluluktan başka bir şey bulamayınca kalbim küt küt atmaya başladı. Sonra kalbimi ay gibi parlatan altı kelime söyledi. "Güzel, çünkü ben de hissediyorum."

Bir dağın yamacında hayatımın en çılgın tartışmasını yapmamışız gibi rujunu düzelten yanımdaki koltukta oturan Tory'ye yarım gözle bakarak arabamı yolun aşağısına doğru yönlendirdim. Bu kızı hiçbir şey korkutamaz mıydı? Ya da
Gerçekten de hayatında o kadar çok şey yaşadı ki, aramızda geçenler onun için önemli bile değildi?

Bilmiyordum. Ve anlayamadım. O bir
kapalı bir defterdi ve bu beni deli ediyordu. Genelde kızlar peşimden koşardı ama onunlayken çoğu zaman ilgilenmediğini bile hissediyordum. Bu hiç mantıklı değildi çünkü çok eğlenceliydim ve seks akıllara durgunluk veriyordu, o halde başka ne istiyordu ki?

Camı açıktı ve hâlâ emniyet kemerini takmamıştı. Emniyet kemeriyle ne alıp veremediği vardı? Yemin ederim kız seyahat tercihlerinde benim tüm hayatım boyunca sahip olduğumdan daha fazla gizem vardı.

Panayıra doğru döndük ve kaldırımlar yavaş yavaş insanlarla doldu. Camını kapatmak için yanımdaki düğmeye bastım ve göz ucuyla bana bir bakış attı, parmakları sanki düğmeye basıp anında tekrar indirmek istiyormuş gibi esniyordu. Ama eğer onu istemiyorsa
Yüzü yarınki Celestial Times'ın her yerine sıvanmışsa, karartılmış pencerelerin arkasına saklanması daha iyi olurdu.

Araç giremez tabelasının yanından geçtim ve devam ettim. Fuara yürüyerek giren insan kalabalığının ötesinde, diğer Mirasçıların arabalarının çoktan park edilmiş olduğu kapıların yanından sağa döndüm. Bir güvenlik görevlisi arabama onaylamayan gözlerle baktı, dudakları ince bir çizgi halindeydi ama gelip arabayı çekmemi söylemek için herhangi bir girişimde bulunmadı. Eğer o
Bunu yapmamı isterse, beni zorlaması gerekecekti ve bunu yapacak kadar güçlü olmadığını biliyordu.

"Tam açıklama, basın arabamı tanıyacaktır. Fotoğraf için poz vermek ister misin yoksa seni onlardan uzaklaştırmama izin verir misin?" Motoru durdururken dönüp Tory'ye bakarak sordum.

Renkli camdan dışarı baktı ve ben de onun bakışlarını takip ettim. Kameralı birkaç paparazzinin şimdiden umutla arabaya baktığını gördüm.

"Basın benim bir seks bağımlısı olduğumu düşündüğü için benimle görünmen senin için iyi olmayabilir," diye yorum yaptı. "Senin benim son fetihim olduğunu düşünecekler."

"Öyleyim," dedim sırıtarak ve bu da onun gülmesine neden oldu. "Bu beni bırakma teklifimi kabul ettiğin anlamına mı geliyor?"

"Sanırım öyle." Tory bana baktı, dudaklarını büzerken bakışları göğsümde gezindi.

Ben de yere baktım ve beyaz tişörtümün üzerindeki kan lekelerini görünce lanet ettim. Kız o dalla bana gerçekten çok sert vurmuştu. Oldukça sıcaktı.

"Biraz dağınık yiyen birine benziyorsun," diye alay etti. Parmakları dalgın bir şekilde boynunda onu ısırdığım yere dokundu ve vücudumdan aletime doğru bir enerji fermuarı gönderdi.

Boğazımı temizledim ve koltukların arasındaki küçük boşlukta üzerimi değiştirebileceğim bir şeyler bulabilmek için arabanın arkasına baktım. Pitball ceketimi gördüm ve onu elime aldım, omuz silktim ve kan lekelerini örtmek için fermuarını çektim. Atlas'ını da orada buldum ve daha önce bir psikopat gibi kaptığımdan bahsetmeden ona geri verdim.

Lacivert ceket gümüş şeritlerle astarlanmıştı ve arkasına parlak gümüş harflerle adım yazılmıştı. Pek göze batmıyordu ama zaten nereye gitsem tanınıyordum, o yüzden pek fark etmedi.

Tory bana sırıtarak, "Grease filmindeki bir figürana benziyorsun," dedi.

"Benim Sandy'm olmaya karşı mısın?" Kapısını açmak için üzerine eğildiğimde kemerimi çözerek sordum.

Kollarımı beline doladığımda bir kahkaha attı, buna karşılık vermedi. Ama homurdanmasının beni pek de Danny olarak görmediği anlamına geldiğinden emindim. Haklısın. Sandy'yi asla kaçırıp, tüm servetini tüketmedi.

Bir seri katil gibi dağları kana buladı. Elbette Sandy bunu yapan bir adamla asla başa çıkamazdı, bu yüzden Tory'nin de pek Sandy gibi olmadığını tahmin ettim.
Deri ceket ve dar kot pantolon dışında, ne yazık ki onlar da deri değildi...

Kapı açıldı ve Tory'nin kolları boynuma dolanmış, sıcak bedeni göğsüme yaslanmış halde arabadan dışarı fırladım.

Vampir hızımı kullanarak doğruca kapılardan içeri ateş ettim ve büfeye bir aura kaması fırlatarak
Paparazziler bizi çekemeden giriş ücretini ödedim.
Kalabalığın içine daldım, satıcılar ve oyuncakların arasından hızla geçerek Seth, Darius ve Max'in kütük arabasına doğru ilerlediğini gördüm.

Birkaç metre ötede durdum ve burada olduğumu bildirmek için onlara seslendim.

Tory kollarımdan sıyrıldı, adamlara tek bir bakış attı ve uzaklaşmadan önce onlara sırtını döndü.

Üçü de gerilmiş, gözlerinde geceyi Tory ile geçirebilmem için cevaplanması gereken sorularla bana bakıyorlardı.

Adamlara bir parmağımı kaldırdım ve Tory'nin peşinden atılarak elini yakaladım ve onu durdurdum. Bakışlarım
Kan kırmızısına boyadığı dudaklarına takıldı ve onu öpme isteğime karşı koymak zorunda kaldım.

"Diğer Varislerle bir saniye konuşmam gerekiyor, beni bekleyin, olur mu?"

"Elbette," diye yanıtladı tatlı tatlı. Çok tatlı bir şekilde. "Ben sadece bazı standlara bir göz atacağım."

Bir an için bakışlarımı ona diktim ama ne demek istediğini anlayamadım ve diğer Varislerin yanına dönmeden önce yanağına bir öpücük kondurdum.

"İyi iş çıkardın Cal, görünüşe göre dağlarda onun ödünü koparmışsın," dedi Max alaycı bir tavırla.
önlerinde durdu.

Onu korkutarak itiraf ettirme ve dağda tek başına bırakma planından vazgeçtiğimde bunun olacağını biliyordum. Bu planın bir parçası değildi.
Hesaplaşma'dan sonrası için yapıyorduk ama Pegasex saçmalığına o kadar kızmıştım ki
ve onun da tam olarak nedenini bilmesini istemiştim. Diğer Varisler buna pek karşı çıkmamıştı ve Darius da bunu desteklemişti. Bu bir sürpriz değildi çünkü o benim Tory'yle takılmak onu kronik bir şekilde kızdırmıştı ve belli ki buna bir son vereceğim için memnun olmuştu. Ama şimdi değildim. Yüzüne bakınca bundan hiç memnun olmadığını anladım.

Onu oraya götürüp gözlerinin içine bakana kadar planım kesinlikle buydu. Düşündüm ki
onu ittiğimde parçalanırdı. Ağlayacağını, yalvaracağını ya da başka bir şey yapacağını düşündüm. Ama sadece yüzüme baktı ve yalan söyledi. İyi yalan söyleme zahmetine bile girmedi. Onu yakaladığımı biliyordu ve bunu kabul etti. Beni geri itiyor ve bu konuda bir şey yapmam ya da peşini bırakmam için bana meydan okuyordu. Ve bu o kadar
Tory Vega'nın nesi olduğunu bilmiyordum ama hızla bağımlısı olmaya başlamıştım.

"Evet, şey..." Çeşitli Tarikat formlarına benzeyen parlak balonlar satan bir kızla konuşmaya başlayan Tory'ye baktım. "Onu oraya götürdüm ve ne yaptıysam
dedi ama-"

"Ama sonra senin sikini yalamaya başladı, değil mi?" Seth sırıtarak sordu.

Darius ona hırladı ve ben güldüm.

"Hayır. Kabul etmedi," dedim. "Onu orada karanlıkta bırakmayı düşündüm ve bunu yapmak istemedim. Tahtlarına sahip çıkmadıklarından emin olmalıyız ama bu süreçte tam bir pislik olmamıza da gerek yok. Ve eğer onun bir Vega olduğu gerçeğini unutursam, onu görmeye devam etmemek için hiçbir nedenim kalmaz," dedim, bu sözlerin beni lanetleyeceğini biliyordum ama lanet olsun, gerçek buydu.

"Ama o bir Vega," diye tersledi Darius, sanki önemli olan tek şey buymuş gibi. Belki de öyleydi. Ya da belki de öyle olmalıydı.

"Evet. Ben bir Altair'im. Ve kimse tarafından bana söyleneni yapmam, bu yüzden nutkunu kendine saklayabilirsin," diye karşılık verdim.

"Neye bulaştığını bildiğinden emin misin?
onu?" Max bana yaklaşarak sordu. "Artık hissettiğin sadece şehvet değil."

Darius tekrar hırladı ve Max dikkatini ona kaydırdı, kaşları keskin bir şekilde birbirine yaklaştı.

"O kız tam bir baş belası," dedi Max karanlık bir sesle, gözleri ben ve Darius arasında gidip gelirken etrafımızda kaynayan duygulardan besleniyordu.

"Pfft, belki de belayı seviyorumdur. Bu bizim için önemli olan şeyleri unutacağım anlamına gelmiyor. Ya da Solaria'yı," dedim kararlılıkla ve Max başını salladı, bu konudaki duygularımı da okuyunca rahatladı.

"Eğer istediğin buysa onu becermeye devam et," dedi Seth omuz silkerek ve bir elini uzun saçlarının arasından geçirdi. "Sadece başka bir şeyi değiştirmediği sürece."

Darius bir şey eklememek için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu.

ve onu bu konuda yemlememeye karar verdim. Eğer Tory'yi vurmak istiyorsa, o zaman ne olduğunu bilmiyordum. Yolunda duruyordu; onun kendisinden bu kadar nefret etmesine neden olan oydu. Ve eğer itiraz etmek için başka bir nedeni varsa

Yapmayı seçtiğim şeyi bana söylemek ya da söylememek ona kalmıştı.

"Olmayacak," diye kesin bir dille cevap verdim. "Hesaplaşma zaten yarın, büyük ihtimalle bunu başaramayacak. Yaşasa bile Vegas'a haddini bildirmek için benim onun kalbini kırmamdan daha iyi planlarımız var."

Seth eğlenerek homurdandı. Omzumun üzerinden bir şeye doğru başını sallayarak, "Bunu başarmanın pek de tehlikeli olduğunu sanmıyorum," dedi.

Tory, Siren'in öpüşme kabininde sırasını almak için öne çıkmıştı. Onu kollarının arasına alan adamın üzerinde tişört yoktu ve tank gibi yapılıydı. Başladı

Ona bir şeyler söyleyince bizim duyabileceğimiz kadar yüksek sesle güldü. Henüz onu öpmemişti ve benim de buna izin vermeye hiç niyetim yoktu.

"Hala bir Siren yemiyle savaşamıyor mu?" Ben tersledim diğer Varislerle birlikte ona doğru yürüyordu. Kızgınlık

kayıyordu

Böyle basit bir zihinsel kalkanı korumayı bile öğrenememiş olması beni derinden etkiledi.

"Onun üzerinde yem kullanmıyor," dedi Max rahatça ve ben kaşlarımı çatarak ona döndüm.

"Ne demek istiyorsun?" Ben talep ettim.

"Yani, senin küçük Vega'n onun üzerinde herhangi bir güç kullanmasına gerek kalmadan oraya gitmeyi seçti," dedi Max sırıtarak. "Belki de senin kalbini kırma olasılığı
tam tersi."

O Siren pisliğinin ona dokunmasını engellemek için ileri atılırken ona küfrettim ama Darius oraya daha önce varmıştı.

"Geri çekil," diye hırladı öpüşme kabinindeki dangalağa ve Siren anında söyleneni yaptı, ondan uzaklaştı
Tory bulaşıcıymış gibi.

Darius, Tory'nin kolunu yakaladı ve onu çekiştirerek Adamın parmaklarını üzerinden çekmeye çalışırken ayakta duruyordu. Adam onu önünde durması için hareket ettirdi ve kadın adamın elini agresif bir şekilde itti.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye tükürdü,
Bakışlarında o kadar büyük bir zehirle ona bakıyordu ki onlara doğru ilerleyişimi durdurdum.

"Kendinizi utandırmanızı ve yarın basında seks bağımlılığınızın yanı sıra öpücükler için nasıl para ödemek zorunda kaldığınızla ilgili bir haberle yer almanızı engellemek."
sert bir şekilde cevap verdi. "Bir şey değil."

"Ona öpüşme standının hangi hayır kurumu için para topladığını soruyordum," diye hemen karşılık verdi. "Öpüşme kabini için
Lanet olası öpücük. Senin aksine, ben hayatımı para kazanarak sürdürmüyorum,

Babamın kredi kartıyla yaşıyorum. Ama aptalca cömert bir maaşım ve lanet bir vicdanım var ve iyi bir şey yapmaya çalışıyordum. Sanırım sen bu konuda bir bok bilmiyorsun."

Darius omzunun üzerinden tabelaya bir göz attı Öpüşme kabininin bir hayır kurumu için bağış topladığı gerçeğini duyururken ben de okurken rahatsız bir şekilde yer değiştirdim.

Kayıp Ay Yetimhanesi.

Tory ve kız kardeşi iki kez yetim kalmışlardı ve ondan çocuklukları hakkında hiçbir ayrıntı almamış olsam da, her şeyin güllük gülistanlık olmadığını biliyordum.

Tory'ye döndüğümüzde çoktan gitmişti.

"İyi işti dostum," diye tersledim Darius'u, onu kovalamak için yanından geçerken.

"O pisliği de yumruklayacaktın," diye seslendi arkamdan ama onu duymazdan geldim. Kısmen son zamanlarda beni kızdırdığı için. Çoğunlukla da haklıydı ve Darius oraya daha önce vardığı için şanslıydım.

Onu takip ederken cebimden Atlas'ımı çıkardım ve aile avukatına hızlı bir e-posta göndererek Kayıp Ay Yetimhanesi'ne bağış yapmasını istedim.

ve en kısa sürede bana bir onay göndermesini istedim.

Tory kancalı ördek standına yaklaşırken onu yakaladım ve yüzünü bana dönmesi için çevirdim.

"Senin de gerçekten sinir bozucu arkadaşların var, biliyorsun," dedim o daha bir şey söyleyemeden.

"Öyle mi?" diye sordu gözlerini devirerek. "Eminim arkadaşlarımdan herhangi birinin adını bile söyleyemezsin."

"Darcy," dedim hızla ve dudakları eğlenerek seğirdi.

"Beş tane daha söyleyin, ben de sizi pislik derneklerinizden kurtarayım."

"Hadi ama, ikimiz de biliyoruz ki senin beş tane daha arkadaşın yok. O kadar da sempatik değilsin," diye takıldım ve bunun için tam bir gülümseme aldım.

"O zaman üç tane ve ödülünü sen belirleyebilirsin," diye teklif etti. "Grus," dedim hemen, genişçe gülümseyerek.

"Ödül için tam bir isim isteyeceğim."

"Geraldine Grus," dedim heyecanla. Bu kızı sevmediğimi bile iddia edemezdim, Pitball sahasında tam bir makineydi ve en azından inançları konusunda tutarlıydı. Açık bir kitap gibiydi. Elbette, pek sevmediğim bir sayfaya ayarlanmıştı ama en azından tanıdığım birçok Fae gibi işbirlikçi bir pislik olmadığını biliyordum. Onunlayken bilirdiniz ki
Tam olarak nerede durduğunuzu ikinci kez tahmin etmek zorunda kalmadan. "Bu bir," diye kabul etti Tory.

"Ve, eee..." Bir elimi saçlarımın arasından geçirdim ama buklelerin kuruyan kanla yapış yapış olduğunu fark ettim. Elimi düşürdüm.
fark edilmemesini umarak sinirli bir şekilde elimi sildim. Elimi silmiştim.
Arabada yüzümdeki kanı temizledim ama duş almadan saçımdan çıkmayacaktı. "Biliyorsun... güzel kalçalı ve pixie kesimli küçük olan. Onun bir kız olduğunu söylemek istiyorum.
"Sorange?"

"Hiç de bile," diye güldü Tory ve onu tekrar yakaladığımı anladım.

Avantajımı zorladım ve elini yakaladım, parmaklarımı onunkilerin arasına sardım ve onu yürüyüşe çektim. Erkeklerin bizi izlediğini hissedebiliyordum ama şimdi onlarla uğraşamazdım. Bu gece gözümü Tory Vega'ya dikmiştim ve onun elimden kayıp gitmesine izin veremezdim.

"Tamam, bu iki etti," dedim, Sorange'ı bir kazanç olarak saydığım için aldığım göz devirmesini görmezden gelerek. "Aaaaand... Şapkalı Çocuk."

Tory buna güldü ve ben de ona doğru döndüm, o beni durduramadan dudaklarını dudaklarımla yakaladım.

Çok fazla direnmedi, aramızdaki sıcaklığa teslim olurken dudakları benimkilere yapıştı ve ben de onu kancalı ördek standına doğru bastırdım. Dudakları benim için ayrıldı ve ellerimi deri ceketinin altından beline doladım, karnının yumuşak teni avuçlarımda sıcacıktı.

Ben onu dürttüğümde bir çocuk bize küfretti ve kazara ördeğini kaybetmesine neden oldu.
serbest bıraktı ve sıçradı.

Tory beni geri itti ve benden uzaklaştığında dramatik bir şekilde iç çektim, ama onun yanında adım atarken elini tekrar tutmama izin verdi.

Omzumun üzerinden baktım ve Darius'un bize kaşlarını çatarak baktığını gördüm - bunda şaşılacak bir şey yoktu - Max bizi izlerken kollarını kavuşturmuştu ve Seth bana kırbaç vuruyormuş gibi yaptı. Şu anda bunu inkâr edebileceğimden bile emin değildim. Tory
Vega sinirime dokunuyordu ve bunu durdurmak için pek bir şey yapabileceğimden emin değildim. Diğer Varislere omuz silktim.

Ne düşündükleri umurunda değildi ki zaten çoğunlukla doğruydu ve Tory'yi onlardan uzaklaştırıp kalabalığın içine çekti.

"Peki ödülüm karşılığında ne alacağım?" Parlak renkli stantlara ve her türlü tuhaf ve harika şeyi satan satıcılara bakarken rahatça sordum.

Tory gözlerini kocaman açmış her şeyi izliyordu. Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve bu onu bir kez olsun masum gösterdi.

"Az önce ödülünü aldın," dedi küçümseyerek.

"Zaten seni öpmeme izin verecektin!" İtiraz ettim. "Pek olası değil," diye alay etti.

Gözleri parlak renkli pamuk çubukları satan bir adama takıldı ve onu bilerek adama doğru çektim. Ona bir tane söyledim ve adam iki aura isteyince yirmilik attım, para üstünü bekleme zahmetine girmeden Tory'yi tekrar yanıma çektim.

Tory, elinde tuttukça pembeden maviye ve lilaya dönüşen pamuk şekerinden bir ısırık alırken kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Bunu neden yaptın?" diye sordu,
sanki bahşiş onun gününü güzelleştirmiş gibi sırıtan satıcıya bir bakış attı.

Omuz silktim. "O para benim için bir şey ifade etmiyor, onu mutlu ediyor. Neden olmasın?"

"Ve?" diye itti, gözleri sanki onun için okuması çok kolaymışım gibi beni didik didik ediyordu.

İçimi çektim. "İnsanların beni cömert biri olarak görmesi itibarımı zedelemez. Bir gün Göksel Konsey'de otururken bir seçim yaptığımda o adamın

Arkadaşları, 'Caleb Altair'le bir kez tanıştım, çok iyi biriydi - bana pamuklu şekerleme için on sekiz dolar bahşiş verdi' diyecek diye kızıyorlar."

"İşte oldu," dedi memnun bir sırıtışla ve bir ısırık daha aldı.

"Bu yine de yapılacak güzel bir şey," diye itiraz ettim. "Art niyet bir yana."

"Elbette," diye kabul etti sanki kabul etmemiş gibi ya da belki de kabul etmişti, anlayamadım ve çoktan uzaklaşmaya başlamıştı bile.

Atlas'ım cebimde pırıldadı ve aile avukatından gelen e-postaya sırıtarak çıkardım.

"Oradaki öpüşme kabini olayını telafi edebileceğimi düşündüm," dedim ve bakması için e-postayı uzattım.

Okurken bir kaşını kaldırdı. "Yetimhaneye on bin aura mı bağışladın?" diye sordu, dudakları
şaşkınlıkla ayrılıyor.

Bir sonraki adımda ne yapacağını beklerken dudaklarımı bir sırıtış kapladı ama sarılmak, sevinç gözyaşları dökmek ve onu bu gece tekrar yatağıma almamı sağlayacak olan sevişme seansı yerine kaşlarını çattı.

"Neden?" diye sordu ihtiyatla. "Benden tam olarak ne istiyorsun?"

"I..." Bir elimi saçlarıma götürdüm, bunun nasıl olacağından emin değildim.
istediğimin tam tersi bir etki yaratmış gibi görünüyordu. "Bunun seni mutlu edeceğini düşünmüştüm."

Tory uzun bir süre bana baktı, pamuklu mendili parmaklarının arasında döndürdü. "Bu konuda neyi sevdiğimi biliyorsun.

Caleb?" diye sordu, sanki bana bir matematik problemi soruyormuş gibi.

"Her şey mi?" Ben önerdim.

Tory gözlerini devirdi. "Bu kadar zorlamaman hoşuma gidiyor. Büyük jestler yapmana ya da bana şeker almana ihtiyacım yok.
Ben senin kız arkadaşın değilim ve olmak da istemiyorum."

Ouch.

"Neden bu saçmalıkları kalplere ve çiçeklere ihtiyacı olan hoş bir kıza saklamıyorsun çünkü o ben değilim. Böyle saçmalıklar beni etkilemez."

"Peki neyden etkilendin?" İtiraf etmek istediğimden daha fazlasını bilmeye ihtiyaç duyarak sordum.

"Sadece kalbimin daha hızlı atmasını sağlayacak birini istiyorum," dedi alçak bir sesle ve koyu renk gözlerine bakarken ona daha da yaklaştım. "Bana meydan okumasını, beni güldürmesini ve saçmalıklarıma karşı çıkmasını istiyorum. Konfor alanımdan çıkmaya zorlanmak istiyorum ve heyecanlanmak, coşmak, korkmak istiyorum. Ama sadece bir pislik olduğun için değil.
Çünkü yaşadığımı hissetmek istiyorum."

"Çok değil o zaman?" Alaycı bir şekilde onayladım. Bu kız beni öldürecekti. Gözlerindeki ışıltıya ya da ses tonundaki meydan okumaya karşı koyamıyordum ve bunu bildiğinden emindim.

"Hayır, pek değil." Pamuk kandilini bitirirken sırıttı ve sarılı olduğu tahta çubuğu yok etmek için avucundan bir ateş büyüsü çıkardı.

"Siktir et o zaman, hadi." Elini kaptım ve bu tatlı ve masum bir şekilde tutmaya çalışmadım, sadece

onu arkamdaki kalabalığa doğru çektim.

Peri Panayırı her yıl aynıydı ve en güzel yerlerinin nereler olduğunu artık biliyordum. Sayısız insanın arasından geçtik ve Tory'yi de sürükledim.

Geraldine Grus ve salak kıçını gördüm. Onlara el salladı ama benden uzaklaşmak için çok fazla çaba sarf etmedi ve ben de onun dikkatini tekrar çektiğimi bilerek kendi kendime sırıttım.

Yoluma bir gölge çıktı ve Şapkalı Çocuk gözlerini sevgilime dikince kaşlarımı çattım.

"İyi misin, kızım?" diye sordu, Tory'nin diğer kolunu yakalayarak onunla konuşmak için durmasını sağladı.

"Evet," dedi neşeyle. "Caleb bana fuarı gezdiriyor. Darcy nerede?"

Şapkalı Çocuk'un bakışları hafifçe karardı ve omuz silkti. "Beni başından savdı. Anlaşılan randevumuz onun için benim için olduğu kadar önemli değilmiş."

"Randevulardan bahsetmişken," diye yüksek sesle araya girdim. "Biz aslında-"

"Ne oldu?" Tory sözümü keserek sordu ve benim yerime bu eziğe ilgi göstermeyi tercih ettiği için sinirim bir kademe daha arttı.

"Gerçekten iyi vakit geçiriyorduk, hatta öpüştük ve sonra-"

"Sen ne?" Tory'nin nefesi kesildi.

Onun ilgisine hükmetmeye devam ederken homurdandım ve bileğini dudaklarıma götürerek tenine bir öpücük kondurdum. Kalbi biraz daha hızlı atmaya başladı ve ben de sırıtarak ona yaklaşıp boynunu öptüm.

"Evet o..." Kollarımı Tory'nin beline doladığımda Şapkalı Çocuk durakladı ve yarım yamalak bir çabayla Beni başından savdı. "Özel olarak konuşmak için bir yere gidebilir miyiz?" "Oh, ummm. Ben ve Caleb biraz-"

"Lütfen, kızım," diye yalvardı ve ben de Tory'nin arkasına geçtim, Kollarımı onun etrafında tutarken vücudunu benimkine bastırmak için geri sürüklüyordu.

"Sanırım seçimini yaptı," diye homurdandım, kaşlarımı çatarak ona baktım. "Tory gecesini seninle geçirmek istemiyor, kız kardeşinin de istemediği gibi."

"Caleb," diye tısladı ama parmaklarımı yanlarında gezdirdim ve ondan da bir kahkaha kaçtı.

"Unut gitsin. Eres una puta como tu hermana." Döndü ve uzaklaşmaya başladı ama ben parmaklarımı ona doğru salladım, Ayaklarının altındaki toprağı öyle bir titretti ki neredeyse düşüyordu.

Tory şaşkınlıkla nefesini içine çekti ama ben onu duymazdan geldim. "Az önce sevgilime fahişe dediğine eminim," diye homurdandım.

Tekrar bize baktı, yüzü solmuştu ama bunu inkar etmedi.

Tory uzun bir süre sözde arkadaşına baktıktan sonra başını salladı. "Ben sadece fuarın tadını çıkarmak istiyorum," dedi bana bakarak. "Bırak onu."

Şapkalı Çocuk öfkeyle ikimizin arasına baktı Bakışlarında yüzüyordum ama gücü o kadar düşüktü ki zamanımı harcamaya bile değmezdi. "Onu duydun. Siktir git," diye tersledim.

Koşarak bizden uzaklaştı ve ben sırıtarak onu tekrar

öpmeye çalıştım ama o beni itti.

"Tam bir pisliksin," dedi gönülsüzce. "Benden bu yüzden hoşlanmıyor musun?" Meydan okudum.

"Hayır. Senden hoşlanıyorum çünkü yatakta biraz iyisin."

Bu yorum üzerine yanaklarımda boktan bir sırıtma belirdi. "Bu gece seni diğer yarısı konusunda ikna etmeye çalışacağım." Randevumuza geri dönebilmek için elini tekrar tutarak söz verdim.

"Pek olası değil," diye mırıldandı Tory ama dudaklarında oynaşan bir gülümsemeyle onu sürüklememe izin verdi.

Fuarın ortasındaki büyük, karanlık kuleye vardık ve Tory başını geriye eğerek girişin üzerindeki Korku Evi yazan tabelaya baktı.

Gözleri ilgiyle parlıyordu ve sıraya doğru ilerlerken ona sırıttım. Tory kuyruğun arkasına ulaştığımızda yavaşladı ama hareket etmesini sağlamak için elini çektim. Ben bir Göksel Varis'tim; kuyruğa girmezdim.

Tory bana kendini beğenmiş bir hıyar olduğumu söyleyen bir bakış attı, ben de sırıtarak ona hak verdiğimi belli ettim.

Kimse şikâyet etmeye cesaret edemeden kuyruğun önüne ulaştık ve cebimden birkaç aura notu çıkarıp kuyruğu yöneten adamın eline sıkıştırdım.

"Tüm deneyimi yaşayacağımızdan emin ol," dedim ona alttan alta ve o da bilerek gülümseyerek Tory'ye bir bakış attı
yol.

Büyük sahte örümceğe daha çok dikkat ediyordu.
girişe doğru sarkıyordu, bu yüzden beni duyup duymadığından emin değildim. Her iki durumda da, eğer yaşadığını hissetmek istiyorsa, bunu sağlayacaktım.

Adam dört bilezik uzattı ve ben de dönüp aynısını Tory'ye yapmadan önce iki tanesini bileklerime taktım.

"Bunlar ne için?" diye sordu gümüş bilekliklere bakarak.

"Paniğe kapılırsan büyü yapmanı engelliyorlar," dedim. dedi. "İçerisi biraz gergin olabiliyor ve kimsenin yanlışlıkla burayı yakmasını istemiyorlar."

"Yani kendimizi savunmasız mı bırakıyoruz?" diye sordu yavaşça.

"Pek sayılmaz," diye takıldım. "Bilezikler hemen geri kayıyor.
Bunlar FIB kelepçesi değil, sadece panik durumunda bir yedek. Ama korkuyorsanız..."

Tory bu ima karşısında omurgasını dikleştirdi ve başını sallayarak yüksek at kuyruğunun ileri geri sallanmasını sağladı.

"Beni bırakırsan gökyüzü başımıza yıkılacakmış gibi elime yapışan kişinin sen olduğuna eminim," diye karşılık verdi.

"Bakalım öbür tarafta hâlâ o kadar cesur hissediyor musun?" diye takıldım.

Kapı bizim için açıldı ve içeri girdik, gıcırdayan döşeme tahtalarının üzerinde yürürken Tory'nin elini bıraktım ve onun önümden gitmesine izin verdim.

Tereddüt etmedi ve bir yerlere gizlenmiş hoparlörlerden gelen ürpertici müzikle karanlık alanda siluetini takip ettim. Vampir yeteneklerimle görüşümü keskinleştirme dürtüsüne direndim, karanlığın üzerime bastırmasına izin verdim, böylece Korku Evi'nin tadını onunla aynı şekilde çıkarabilirdim.

Uzun koridorda ilerlerken bileğime bir şey dokundu ve neredeyse irkiliyordum.

Tory nefes nefese kaldı, birkaç adım önüme düştükten sonra tökezleyerek bir adım geri gitti ve göğsüme çarptı.

"Burada bir şey var," diye nefes aldı, başka bir küçük beden spor ayakkabımın üzerinden geçerken kalp atışları biraz hızlandı.

Tekrar hareket etmesi için onu dürttüğümde sadece kara bir kahkaha attım. Çağırma odası bana her zaman
ama bunu belli etmeyecektim. Etrafımızın farelerle çevrili olduğunu fark ettiğinde nasıl başa çıkacağını görmek istiyordum.

Tory karanlık alana doğru ilerledi, neler olduğunu anlamaya çalışırken hızı yavaşladı ve ben
birkaç adım geriden takip etti.

Sağımızdan tiz bir gıcırtı geldi ve o da sustu. Şimdi odanın ortasına yaklaşıyordu ve her an-

Tory öne doğru bir adım attı ve ayaklarının altındaki panel yukarı doğru dönerek devasa bir çağırma kristalinin soluk ışıltısını ortaya çıkardı. Kristal ortaya çıkar çıkmaz fareler çılgına döndü,
Her yerden ona doğru akıyor, ayaklarımızın üzerinden geçiyor, bacaklarımıza sürtünüyor, tavan boyunca uzanan borulardan ve kirişlerden aşağı düşüyordu.

Tory çığlık attı ve koşmaya başladı, önümüzde açılan ve odaya kırmızı ışığın girmesini sağlayan kapıya doğru atıldı.

Onun peşinden koştum, omzuma bir fare düştüğünde irkildim ve kırmızı ışıklı odaya doğru koşarken onu yerinden oynattım.

"Onlar gerçek fareler miydi?" Tory, sanki hâlâ üzerinde sürünüyorlarmış gibi vücuduna vurarak sordu.

O tiksintiyle ürperirken ben güldüm. "Evet, onları oraya çağırıyorlar, güzel, temiz fareler olduklarını duydum - veba taşıyıcı değillermiş."

Bana deliymişim gibi baktı ama başka bir şey söyleyemeden fare odasının kapısı kapandı ve ayaklarımızın altındaki zemin titremeye başladı.

Yanı başımızda alevler canlandı ve Tory şaşkınlıkla onlara doğru döndü. Sol tarafımızdaki tavan boyunca daha fazla ateş yaladı, ancak bu oda onun için herhangi bir korku yaratmıyor gibi görünüyordu ve sadece merakla büyüye baktı. Sonra
Yangın Duruşması'ndaki performansını görünce
alevlerden korkmamasına şaşırdı ama
Elini uzatarak onlara doğru adım attı, onu durdurmak için hızla ileri atıldım.

"Ne yapıyorsun sen?" Parmakları alevlere yakın dans ederken onu geri çekerek talep ettim. O duruşma sırasında hepimiz onları ateşin içinden hiçbir şey yokmuş gibi geçerken görmüştük ama ben bunun kendilerinden çok büyüleriyle ilgili olduğunu düşünmüştüm.
aslında yangına dayanıklı olmak. İnsanlar sadece yanmaya karşı bağışık değillerdi.

Gözlerinde dans eden alevlerle bana bakarak, "Büyüm engellendiğinde yanıp yanmayacağımı bilmek istiyorum," dedi.

"Bunun iyi bir şey olduğunu sanmıyorum-"

Tory elimden kurtuldu ve yumruğunu alevlerin içine doğru itti. Yarım saat sonra dudaklarından bir kahkaha döküldü ve heyecanla bana baktı.

"Belki Darius'tan daha büyük bir Ejderha olurum ve onu dişlerim ve pençelerimle döverim," diye şaka yaptı.

Bu fikre gülmekten kendimi alamadım. Darius Ejderha formunda babasının boyutuna çoktan ulaşmıştı ve son yüzyılda kaydedilen türlerinin en büyüğüydüler. Eğer o ve kız kardeşi gerçekten de Acrux'lardan daha büyüklerse, bunun onlar için pek de iyi olmayacağını düşündüm. Muhtemelen onlar için de iyi bir görüntü olmazdı, özellikle de Lionel Tarikat formuyla sanki onu kendi türünün kraliyet ailesinden biri yapıyormuş gibi gösteriş yaparken. İki Vegas'ın onlardan daha büyük, daha kötü yaratıklar olduğu ortaya çıkarsa itibarının darbe alabileceğini hayal ettim. Bu taht üzerindeki iddialarını da güçlendirecektir. Ortak bir Tarikat olarak ortaya çıkmaları hepimiz için daha iyi olurdu, tercihen tehditkâr olmayan bir şey. Ama hakkında bildiğim her şey

Tory Vega ve kız kardeşi bana bunun anlamsız bir umut olduğunu düşündürdü.

Etrafımızda giderek daha fazla ateş canlanırken elini alevlerden geri çekti. Odanın en ucundaki dolambaçlı merdivenden yukarı çıkıyorduk ve Tory hızlı adımlarla merdiveni çıktı. Kalbinin buranın heyecanıyla çarptığını duyabiliyordum ve bunu başardığımı bilerek kendi kendime gülümsedim.

Ona en azından istediği şeylerden birini vermek.

Bir sonraki katta ürpertici müzik daha yüksekti ve kapı arkamızdan kapandığında zemin devrilmeye başladı.

Tory kolumu yakaladı, parmakları pazumun etrafında kıvrıldı ve tepki olarak vücudumda sıcaklık rüzgârları estirdi.

Işıklar kesildi ve ürkütücü bir ses bir tekerleme söylemeye başladı.

Tory beni kavrayışını bıraktı ve ilerlemeye başladı, zemin kaymaya devam ederken kendini dengelemek için kollarını biraz yana açtı.

Sol tarafımızda bir panel açıldı ve yaşlı bir hizmetçi gibi giyinmiş bir kadın eğilip tehditkâr bir şekilde çığlık atarken üzerimize bir hava büyüsü fırlatınca Tory irkildi.

Anında dönerek bizi karanlık bir alana fırlatan karşı duvara doğru savrulduk. Tory
Neredeyse düşecekken elimi tekrar yakaladı ve beni bırakmayınca gülümsedim.

Başka bir panel kayarak açıldı ve hizmetçi tekrar göründü,
Bize doğru küfürler savururken hava büyüsüyle bizi vuruyordu.

Bir hizmetçi gibi giyinmiş bir adamın yoluna düştük, o da bize daha fazla büyü yaptı ve bizi başka bir gizli kapıdan geçirdi. Sonra bir tane daha.

Tory, onlardan biri tekrar ortaya çıktığında küçük bir şaşkınlık çığlığı attı, ileri geri savrulurken yarı güldü ve beni kaybetmemek için elimi sıkıca kavradı.

Ona sıkıca sarıldım ve Tarikatı, iddiası, mirasım ve Solaria'nın tamamı hakkındaki her şeyi unutmama izin verirken ben de güldüm. Kısa bir süre için, onun hakkında endişelenmeyecektim.
hiçbirini. Nymph saldırısından sonra ondan kişisel ilişkimiz ile siyasi ilişkimiz arasına bir çizgi çekmesini istemiştim ve bu konuda kendi sözüme sadık kalacaktım. Onunla birlikteyken

onun gibi, diğer şeylerin hiçbirini düşünmeyecektim, sadece anda kalacaktım.

Son bir kapıdan o kadar sert bir şekilde vurulduk ki yere düştük ve bunun için orada bulunan yumuşak paspaslara çarptık

çok sebep.

Tory üzerime düştü ve güldü, eğildi ve dudaklarını dudaklarıma çok kısa bir süre bastırdı. Benden uzaklaşırken elini tutmaya çalıştım ama dans ederek kenara çekildi,

Bir sonraki merdivenleri tırmanmaya başlarken önden atladı.

Üstümüzde bir yerden bir kükreme yankılandı ve Tory acele etmeden önce yarım saniye durakladı.

Düzgün bir öpücük almak için peşinden gittim ama benden önce yukarıdaki odaya ulaştı.

Karanlıkta bir yerlerden sürekli bir damlama, damlama, damlama sesi geliyordu ve tereddüt ettim, acaba gerçekten su dehşetiyle yüzleşmek istiyor muydu yoksa Vampir hızımla onu suyun içinden geçirmeli miydim?

Ama Tory Vega'nın onun elini istemediği izlenimine kapıldım.

her şeyin üstesinden gelmesini sağladı. Her geçen gün Fae olduğunu kanıtlıyordu ve her şeyde olduğu gibi bu zorluğun da üstesinden geleceğinden emindim.

Zemini kaplayan ince su birikintisinin üzerinden odaya doğru yürürken yumuşak su sıçrama sesleri duyuldu.

"Caleb?" Tory karanlıkta nefes aldı ve ben de ona doğru yaklaştım.

"Öyle mi?"

"Bu spor ayakkabılar yeni, onları istemiyorum-"

O bu düşüncesini tamamlayamadan zemin altımızdan kaydı ve üzerimize bir su seli düştü. Tory kaydıraktan aşağı düşerken çığlık attı ve ben güldüm, sesim
O kadar hızlı iniyorduk ki sanki midemi yukarıdaki odada bırakmışım gibi hissediyordum.

Aşağıdan karanlık bir odaya doğru kaydık ve Tory ayağa kalktı, beni yukarı çekmem için elini uzattı, tam o sırada siyah pelerinli, kapüşonlarını yukarı çekmiş üç adam gölgelerin arasından çıktı.

Avuçlarını bize doğru kaldırdılar, ilerledikçe derin seslerle slogan atıyorlardı ve Tory tekrar çığlık attı, geri çekildi ve beni de kendisiyle birlikte çekiyordu. Kalbi küt küt atıyor, gözleri heyecanla parlıyordu ve kendini o yerin korkusuna bırakmıştı.

Kolumdan çekiştirerek beni odanın uzak tarafında açık duran asansöre doğru götürürken pelerinli adamlar sihirleriyle kıyafetlerimizdeki ve saçlarımızdaki tüm suyu geri çektiler.

Bunu yapar yapmaz bize doğru koştular ve Tory beni asansöre sürüklerken bağırdı.
Loş ışıklı küpün içindeki tek düğmeye tekrar tekrar basmak.

Asansöre ulaşmadan hemen önce kapılar kapandı ve asansör yükselmeye başladığında dudağını ısırarak duvara yaslandı.

Belinden tuttum ve tam tepedeki ışıklar yanıp sönerken onu kendime doğru çektim. Elleri kumaşın içinde

Asansör durduğunda ve ışıklar hep birlikte söndüğünde ceketimi giydim.

Her şey bitmeden önce yarım kalp atışı geçti.
Yere doğru çok hızlı bir şekilde düştü ve can havliyle bana tutunurken çığlık attı.

Ona daha sıkı sarıldım, düşerken adrenalin tüm uzuvlarıma yayılıyordu. Asansör yere çarpmadan önce yavaşladı ve ışıklar tekrar yanıp sönüp tekrar tırmanmaya başladığında Tory endişeyle güldü.

"Eğleniyor musun?" Yüzünü göğsüme bastırırken ona sordum.

"Kesinlikle evet, ama burası delilik."

En üst kata ulaştığımızda kapılar arkamızdan tekrar açıldı ve kollarımdan çıkıp ileriye baktı
Bizden uzaklaşan koridorda.

Tory dışarı çıkmadan önce bir an tereddütle bana baktı.

O bir ileri bir geri bakıp bundan sonra ne olacağını anlamaya çalışırken ben de onun yanında yerimi aldım.

Arkamızdaki gizli kapının hafifçe açıldığını duyduğumda omurgamdan aşağı bir beklenti sızısı kaydı ama Tory bunu fark etmedi.

İki büyük ayak arkamızdaki boşluğa doğru ilerlerken arkama bakma isteğimle savaştım.

Birkaç adım daha atmıştık ki alçak bir hırıltı duyuldu ve Tory arkamızdaki iki Manticore'a bakmak için döndü.

"Vay anasını!" diye nefes aldı, dev kösele kanatlı aslanlara ve akreplere benzeyen canavarlara bakarken gözleri büyüdü.

Kuyruklar için iğneler.

Mantikorlar kocaman kükremeler çıkararak üzerimize atladılar. Tory çığlık attı, koşmaya başlarken elimi tuttu ve koridorda onlardan uzaklaşarak dışarıdaki yıldız benekli gökyüzünü gösteren en uçtaki açıklığa doğru koştuk.

Onun gidebildiği kadar hızlı koşarken iki çift devasa pençe arkamızdan gürledi ve ilk Manticore tam saldırırken omzumun üzerinden geriye baktım.

Dişlerini Tory'nin deri ceketine geçirdi ve Tory çığlık atarak onu yerden kaldırdı, havalandı ve önümüzdeki açıklıktan dışarı fırladı. Yarım saniye sonra, ikinci Manticore beni yakaladı ve ayaklarımın üzerinden kaldırılıp binadan gökyüzüne doğru fırladığımızda heyecanla kükredim.

Canavar gittikçe yükselirken bir an için Tory'yi gördüm ve sonra aniden beni serbest bıraktı.

Düşerken bağırdım ve Tory'nin çığlıkları yakın bir yerden geldi, o da yere çakıldı.

Rüzgâr etrafımda savruldu, karnım guruldadı ve yer daha da yaklaştı.

Son saniyede, bir hava yastığı etrafımı sardı ve betona çarpıp parçalanmadan önce beni içine katladı.

Bir an askıda kaldık, birbirimize bakarken kalplerimiz hızla çarpıyordu, iki çocuk gibi sırıtıyorduk.

Büyü bizi serbest bıraktı, ayaklarımız yere değecek şekilde bizi döndürdü ve Tory bir saniye sonra üzerime atladı.

Onu yakaladığımda güldüm ve kollarını ve bacaklarını bana doladı, beni o kadar sert öptü ki neredeyse cezalandırıyordu. Ellerini saçlarıma doladı ve ayak bileklerini sıkıca kilitledi. Dilinin benimkine sürtünmesiyle arkamda neredeyse anında sertleştim.

"Kahretsin, Tory, sana doyamıyorum," diye mırıldandım dudaklarına karşı ve onu Korku Evi'nin duvarına doğru ittiğimde güldü.

Ellerim ceketinin altında geziniyor, mükemmel göğüslerini o minicik bluzun kumaşının üzerinden sıyırırken, onu hemen orada üzerinden söküp atmak için can atıyordum.

"Ah, Bay Acrux?" yanımızdan gergin bir ses geldi ve sinirli bir hırıltıyla Tory'den uzaklaştım.

Korku Evi'ni işleten adam yüz ifadem karşısında irkildi ama yine de yoluna devam etti.

"Korku Evi'nin bir sonraki katılımcıları, eğer bölgeyi boşaltmazsanız her an başınızın üstüne düşebilir," dedi endişeyle, gökyüzüne bakarak.

Tory bacaklarını belimden çözerken güldü ve işimiz bitene kadar tüm cazibe merkezini kapatmasını emretmek için yarım aklım olmasına rağmen beni duvardan uzaklaştırdı.

Büyüyü kısıtlayan bilezikleri bileklerinden çıkarıp girişteki bir kovaya attı ve beni cazibe merkezinden çıkarıp panayırın kargaşasına geri sürüklerken ben de onu takip ettim.

"Şimdi ne yapmak istiyorsun?" Bana parlak gözlerle bakarken sordum, kalbi çarpıyordu ve yanakları kızarmıştı.

Sadece gitmek ve odama geri dönmek istediğini söyleyeceğini ya da belki de benimle birlikte olmak için buralarda sessiz bir köşe bulacağını umuyordum ama tabii ki yapmadı.

"Her şeyi," diye cevap verdi sırıtarak. "Hepsini yapmak istiyorum." "Seni ne mutlu edecekse onu yaparım," diye cevap verdim.

onu bir sonraki gezintiye götürürken kolumu omzuna attım. En tuhafı da bunun doğru olduğundan oldukça emindim.

Lance:

Eğer Hesaplaşma'yı geçersen
Bugün.
#motivasyon #seemeafterclass

Darcy:

Beni hashtaglediğine inanamıyorum!

Lance:

Şu an yatağımda olmadığına inanamıyorum.
#missyourpeach

Darcy:

Ayrıca benim geçmemi istediğini itiraf ettiğine inanamıyorum.
Hesaplaşma.

Lance:

Karışık bir durum.

Doğru söyledin.

Bir kahkaha attım ve kapıdan çıkarken Atlas'ımı çantama tıkıştırdım. Hesaplaşma şafak vakti Uluyan Çayır'da yapılıyordu ve her zamanki gibi ne bekleyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Yine de memnun olduğum tek şey, bu sabahtan sonra her şeyin bitecek olmasıydı. Her ne kadar çok gergin olsam da, denemelerde iyi iş çıkarmıştık ve bu son mücadelede başarılı olacağımızı ummak zorundaydım.

Ne olursa olsun, Tory ile birbirimize sahip olduğumuzu biliyordum. Ve bu yeterliydi. Hayatımız boyunca birlikte çok şey yaşamıştık ama bu noktaya geldiğimizden beri Zodiac'la aramızdaki bağ daha da güçlenmişti. Kaderimizin fırtınalarını birlikte, el ele atlatacaktık. Ve hiç kimse bunu bizden alamazdı.

Merdiven boşluğunun ilerisinde Diego'yu gördüm ve içimdeki öfke yeniden kabarırken boğazımda bir yumru oluştu. Eğer amcası hakkında bilgi almak istiyorsam ama o anda bu pek mümkün görünmüyordu. Çok öfkeliydim ve bugün enerjimi ona harcayamayacak kadar önemliydi.

Omzunun üzerinden bir bakış attı, beni fark edince kaşlarını çattı ve adımlarını hızlandırdı. Başımı ona doğru salladım, nefesimin altında mırıldandım. Pislik.

Diğer birinci sınıf öğrencilerini dışarıda takip ettim, hava hâlâ karanlıktı ve biri yanımdan hızla geçerek beni neredeyse kıç üstü yere düşürdü.

Kylie, Jillian'ın peşinden koşarak önümde ilerlerken havada yürüyor gibiydi. "Bütün gece mi?" Jillian ona söyledim.

"Evet, parıltıyı temizleyecek zamanım bile olmadı. Bu sabah hâlâ üzerimdeydi. Bana doyamadığını söyledi," dedi Kylie, onlar uzaklaşırken saçlarını omzunun üzerinden savurarak.

Ew. Kiminle düzüştüğünü tahmin et.

Rüzgâr hızlandıkça paltomu daha sıkı sararak birinci sınıfların arkasına düştüm. Ağlayan Orman'dan geçtik ve Tory, Sofia ve Tyler'ın yanında gözüme çarptı. Bana el salladı ve ben de adımlarımı hızlandırdım, Bizden dikkatle uzaklaşan Diego'ya bakarak. "Fuar nasıldı?"

Tory sordu, sanki bir Bana söyleyecek binlerce şeyi vardı. Caleb ve Varisler hakkında bir tartışmaya girdik ve Caleb'in bir dağın tepesinde ona yaptıkları beni dehşete düşürdü. Ama o telafi ettiğini düşünüyor gibiydi. Bu beni tam olarak tatmin etmemişti ama Tory açıkça onu görünce. Ona Diego ile aramızda olanları anlattım - Orion'la geçirdiğim gecenin geri kalanını dışarıda bırakarak - ve onun adına lanet okuyarak çayırın karşısından ona baktı.

Ona Orion hakkındaki gerçeği söylemek için yanıp tutuşuyordum ve bunu yapmalı mıyım diye düşündüm. Kimseye söylemezdi. Ama bunu düşünürken bile, içimdeki keskin bir sızı bana eğer bizi öğrenirse, kıçımı koruduğum için başının derde girebileceğini hatırlattı.

Hayır, Orion ve ben bu doyumsuz şey hakkında ne yapacağımızı bulmalıydık.
kendimizi sarmaladık. O zamana kadar aramızda kalmalıydı. Ve muhtemelen ondan sonra da.

Profesör Zenith ve Müdür Nova uzun süre
Lacivert cübbeleriyle, ciddi ifadelerle önümüzde ilerliyorlardı. Sahanın kenarını çevreleyen tribünler seyircilerle doluydu. Tribünler her zamanki gibi Mirasçılar, hayran kulüpleri, Geraldine ve A.S.S.'nin yanı sıra umutla bakan bir sürü ebeveynle doluydu.

Nova çenesini kaldırdı ve soldan sağa doğru bize baktı. "Bugün kaderiniz belirlenecek. Her birinize bu hafta üstlendiğiniz denemelerdeki performansınıza göre bir ile on arasında bir puan verildi. Bu puanları şimdi alacaksınız." Elini salladı ve
sayılar hepimizin başının üzerinde parıldayan mavi kıvılcımlar halinde belirdi.

Başımı kaldırıp baktığımda başımın üzerinde bir dokuz buldum ve aynısını Tory'ninkinin üzerinde gördüğümde sevinçten çığlık attım. Geraldine çılgına dönmüştü, gözyaşları içinde isimlerimizi haykırıyordu.
yanaklarından aşağı yuvarlanıyordu. A.S.S. de buna katılarak Varislerin arkadaşlarından gelen tezahüratları bastırdı. Varislerin kendileri de birbirlerine sokulmuş, aralarında mırıldanmalar geçerken gözleri kararmıştı.

Etrafımdaki diğer birinci sınıf öğrencilerine umutla baktım, Sofia'yı beş ve Tyler'ı yedi ile buldu. Diego'nun başının üzerinde parıldayan bir üçlük vardı, omuzları sanki ondan uzaklaşmak istermiş gibi kamburlaşmıştı. Ona olan kızgınlığıma rağmen

Onun adına küçük bir hayal kırıklığı hissetmekten kendimi alamadım. Akademi'deki yerini kaybetmesini istediğimden değil, ama bir daha göz göze geleceksek kesinlikle bir özrü hak ediyordu.

Nova dikkatimizi çekmek için ellerini çırptı. "Sayınız ne kadar düşük ya da yüksek olursa olsun, bu testte ne kadar başarılı olduğunuza bağlı olarak final değerlendirmesinde başarısız olabilir ya da geçebilirsiniz. Hesaplaşma sizin gerçekten ne kadar güçlü bir iradeye ve yüreğe sahip olduğunuza karar verecek. Bu seçkin akademideki yerinizi ne kadar hak ettiğinize karar verecek. Daha sonra her birinize Zodiac'ta kalıp kalmayacağınıza karar verecek nihai bir puan verilecektir. Eğer toplam puanınız on ikiden az olursa, bugün yerinizi kaybedeceksiniz."

Nova bizi Uyanış gecesinde yaptığımız gibi alanda bir çember oluşturmaya yönlendirirken içimde sinirler dans ediyordu.

Sofia ve Tory'nin arasında durdum, parmaklarımız birbirine geçmiş ve sıkıca kenetlenmişti.

Zenith ve Nova sahanın ortasına doğru ilerlerken, Sofia ve Tory de mırıldanarak bana karşılık verirken nefesimin altından "İyi şanslar," dedim.

Zenith elini şafağın eşiğindeki ışıltılı gökyüzüne doğru kaldırdı ve uzun bir süre gözlerini kapattı. Sessizlik çayıra yayılmıştı; kalabalık bile sessizdi ve acaba bu sefer öyle olmaları mı söylenmişti?

"Yıldızlara bakın, birinci sınıf öğrencileri! Şimdi sizin için Hesaplaşma!" Zenith dramatik bir şekilde söyledi ve ben başımı kaldırdım

derin bir nefesle, yukarıdaki geniş ışık noktalarını içine çekerek.

"Optio vobis faciam!" Zenith haykırdı ve sesini ruhumun derinliklerine kadar hissettim. Yıldızlar dönüyor, dönüyor ve dönüyor gibiydi, ta ki ben girdabın içinde kapana kısılana kadar, beni güçlü auralarına hapsettikleri için hareket edemiyordum.

Üzerime bir şelalenin basıncı gibi bir ağırlık çöktü ve karanlık çöktü, her şeyi ve herkesi beraberinde götürdü.

Bedenimi havada asılı kalma hissi kapladı ve sanki her yöne doğru milyonlarca kilometre uzanan bir hiçlik uçurumunda asılı kalmış gibi hissettim.

"Alo?" Seslendim, panik kalbimi sıkıştırıyor ve nefesimi çalıyordu.

"Alo? Alo? Alo? Alo?" Sesim bana yüzlerce kez yankılandı, üst üste bindi ve kulaklarımı ağrıtana kadar birleşti.

Mutlak sessizlik tekrar üzerime çöktü ve sadece kalp atışlarımın delici gümbürtüsü bana eşlik ederken orada asılı kaldım. Ateşi parmak uçlarıma çektim ve daha önce hiç görmediğim kadar parlak bir şekilde parladı, elektrik mavisi ve yanan kırmızı renkte güçle titreşti.

Kulaklarımı tırmalayan fısıltılar göğsüme bir parça korku saldı. Kafamın içinden mi yoksa beni çevreleyen uçurumdan mı geldiklerinden emin değildim. İçimden bir ses yıldızların kendisinden geldiğini söylüyordu.
ne kadınsı ne de erkeksi, sadece öyleydiler.

"Hava, ateş, su ve topraktan gelen İkizler, bir kralın kızı, ikiz ruh ve kül ve ateşten doğan Fae... Hesaplaşma ile yüzleşme zamanı."

Karanlık bir kitabın sayfaları gibi aralanır gibi oldu ve kendimi karanlık bir banliyö sokağında, yanan bir evin önünde buldum. Alevler gökyüzünü yalıyormuş gibi havaya yükseliyordu. Endişeli bir kalabalık yolda, iki büyük itfaiye aracının yanında toplanmıştı.

Yaklaşmak istedim, içgüdülerim beni o eve doğru çekiyordu. Sadece bir düşünce beni evin önüne götürdü. Bir itfaiyeci ekibine emirler yağdırırken kalbim sıkıştı ve sanki umudunu çoktan yitirmiş gibi başını salladı. Neye tanıklık ettiğimi anladığımda korku göğsümü kapladı.

Gözümü kırptım ve şafak sökmüştü. Kalabalık dağılmıştı ve sadece bir itfaiye aracı kalmıştı. Alevler
ev kararmış bir kabuğa dönüştü. İçimde bir gölge kaydı
ve döndüğümde uzun boylu bir figürün durduğunu gördüm. Sokağın sonunda, başı eğik ve vücudu örtülü. Avuçlarında parıldayan bir ışık titreşimi parlıyordu ve bunun yıldız tozu olduğundan emindim. Ellerini bir salladılar ve büyü onları yuttu.

Bir bebeğin ağlaması kulağıma çarptı, sonra bir başkası ve kalbim tökezledi.

"Efendim!" diye bir erkek sesi dikkatimi tekrar eve çekti ve bir itfaiyeci enkazın içinden elinde bir
battaniye demetini kollarına aldı. "İkizler hayatta kaldı! Onları küllerin arasından çıkardım."

Bu gece neden ölmediğimizi nihayet anladığımda kalbim daha da sert çarpmaya başladı. Biz
Ateşten etkilenmez. İmkânsız gibi görünse de, artık gün gibi ortadaydı.

Ama köşede durmuş beni izleyen o Fae kimdi? İçimdeki korku çukuru bana bunun iyi bir şey olmadığını söylüyordu. Hayır.

Kimsenin bizim hakkımızda bir şey bilmemesi gerekiyordu. Biz Değişkenlerdik. Peki bu geceye tanıklık edecek biri nasıl orada olabilirdi?

Öz annem mi? Babam mı? Başka kim biliyordu? Bu geceden önce mi yoksa sonra mı öldüler?

"İkizler," fısıltılar yine kafamı doldurdu. "Odun ateşin kalbinde daha sıcak yanar. Ne kadar çok zorlukla karşılaşırsan, o kadar güçlü olursun."

Görüntü kayboldu ve kendimi bir ofiste buldum. Tory ve ben yerde birlikte oturuyorduk, beş yaşındaydık ve birbirimizin tıpatıp aynısıydık. Ama benim kolumda karalamalarla kaplı bir alçı vardı ve Tory'nin de aynı kolunda kağıttan bir zincir bileklik vardı.

"Koruyucu annem Bayan Fairchild, masanın karşısındaki bir kadınla konuşurken sesi kısılmıştı: "İşler yolunda gitmiyor. "Onlar imkansız."

Bu anı şimdi daha canlı görünüyordu, sanki onu kilitlemiştim, o kadar derine gömmüştüm ki neredeyse olduğunu unutmuştum. Genç ben ve kız kardeşim onun söylediklerini duyarak başımızı kaldırdık.

"Tory ona verdiğim her oyuncağı ya da oyunu kırıyor ve Darcy'nin her zaman kendine zarar vermeye çalışıyormuş gibi sıyrıkları ve çürükleri var. Bahçemden kaçıp komşunun bahçesine girdiler.

geçen hafta oğlunun ağaç evine tırmandı. Bu bir
Mucize Darcy düştüğünde kendini öldürmedi. Artık bunu kaldıracak sinirlerim yok."

"Belki de deneyebilirsiniz-" diye başladı yönetici.

"Denemekten bıktım," dedi, ayağa kalktı ve kapıdan çıkmadan önce her birimizin başına birer öpücük kondurmak için hareket etti.

Bayan Fairchild'ın yıllar önce kalbimde açtığı çatlağın beni bir an için yeniden parçaladığını hissettim.
Kafa karışıklığı, Tory'nin benimkinin etrafında kıvrıldığını hissetmek, bir sonraki adımda nereye gideceğimizin belirsizliği.

Görüntü bir kez daha değişti ve yıldızların beni her acıya sürüklemek üzere olduğu gibi korkunç bir hisse kapıldım. hayatımın en güzel anıydı. Ama bir sonraki gördüğüm şey, Tory ve benim on farklı okulun önünde durduğumuz ve her birinin ilk günü olduğu bir bulanıklıktı. Her görüntüde daha yaşlıydık. Ama zaman ilerledikçe daha güçlü göründüğümüzü, gözlerimizin sertleştiğini, duruşumuzun düzeldiğini fark ettim. Yıldızların bana zarar vermeye çalışmadığını fark ettim. Onlar
Bana nasıl yaratıldığımızı gösteriyordu. Her reddedilişten ve acıdan sonra nasıl çenemizi biraz daha yukarı kaldırdığımızı, zırhımızı biraz daha kalın inşa ettiğimizi.

Bir gürültü patırtı havayı doldurdu. Hayatım boyunca işittiğim tüm hakaretler üzerime yapışıp kalmıştı. Okuldaki isimsiz kötü kızlardan, öğretmenlerden, koruyucu ailelerden, arkadaşlardan. Kalbimde yara izi bırakan sözler.

Beceriksiz. İstenmeyen. Tuhaf. Başıboş. Çok sessiz. Çok kırık. Çok fakir.

Tüm bunların acısı göğsümde bir baraja çarpan su gibi birikti. Karanlık beni yutarken ondan kaçtım.
bir kez daha, gözlerimi kapatarak.

"Kes şunu," diye hırladım, hayalleri geri çekilmeye zorladım ve yıldızlar beni dinledi.

Gözlerimi açtığımda kendimi Tory ile karşı karşıya buldum. Rahatlamış bir şekilde gülümsedim, ona dokunmak için ilerledim ama görüntüsü dalgalandı ve değişti, onun yerine Seth'e dönüştü.

Geri çekildim ama yüz ifadesi gerçek hayatta olduğundan daha yumuşak, daha sıcaktı.

Yıldızlar bana tekrar fısıldadı ve içime küçük bir titreme gönderdi. "Etrafını düşmanlar sarmış İkizler. Ama hangilerinin senin gerçek düşmanın olduğunu biliyor musun?"

Seth Max oldu, sonra Caleb, sonra da Darius. Görüntü her değiştiğinde, yüz ifadeleri daha korkutucu hale geliyor, gözlerinde acı vaat ediyorlardı. Darius Sofia'ya dönüştü, sonra Diego, Geraldine, Tyler, Kylie, Nova, Angelica, Washer, Marguerite, Zodiac'ın koridorlarından tanıdığım yüzlerce yüz, her biri bir öncekinden daha öfkeli görünüyordu, gözleri nefret doluydu. Daha sonra Konsey Üyeleri belirdi ve Lionel ile sona erdi, şeytanın kendisi gibi görünüyordu, gözleri cehennem ateşinden iki uçurumdu. Yüzü Orion'un yüzüne dönüştü ve ondan soğuk bir nefret dalgası yayılırken boğazım sıkıldı.

"Karanlık karanlığı doğurur," diye fısıldadı yıldızlar ben ona bakmaya devam etti, kalın bir gölge formuna yapışmış gibi görünüyordu. "Bir Fae sırtı duvara dayandığında ne yapar, Gemini?"

Bu sorunun cevabını düşünürken dilim ağırlaştı. "Dövüşüyorlar," diye nefes aldım.

"Peki bir Fae kalbiyle ne yapar?"

Orion ilerleyip neredeyse sevgiyle bana doğru uzanırken yutkundum ama sonra elinde bir hançer belirdi.
Geçen gün mağarada da aynısı vardı. Kolumu tuttu, bileğimin üzerinde tuttu ve ben irkilerek ondan kurtulmaya çalıştım.

"Orayı koruyorlar," diye cevap verdim, elimi ondan çekerken formu rüzgârdaki kum taneleri gibi dağıldı ve beni bir kez daha zifiri karanlıkta bıraktı.

"Peki bir Fae Solaria'da hak ettiği yeri almak için ne yapar?"

Cevap nefes almak kadar kolay bir şekilde dilime döküldü. Bu bir içgüdüydü. Bunca zamandır Fae'ler hakkında bildiğim ama tam olarak kabul edemediğim bir şeydi. Varislerin bize neden zarar verdiği, Orion'un onlara neden yardım ettiği, Lionel'in neden hepsini kontrol ettiği buydu.

"Herhangi bir şey."

Karanlık bir gelgit gibi geri çekildi ve gece gökyüzü bir kez daha üzerimde parladı. Başımın üzerinde ışıltılı bir yirmi rakamı parlıyordu.
Beni ele geçiren karanlığın baskıcı hissi.

Yanımdaki Tory'ye döndüm, o da başının üzerinde parlayan yirmi rakamına bakarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Her şey Etrafımızda, sahayı çevreleyen öğrencilerin üzerinde giderek daha fazla sayı belirdi, ancak hiçbiri bizimki kadar yüksek değildi.

Yanımda, Sofia'nın parlak bir on beşi vardı ve hemen Diego'ya baktım, on ikiyle geçtiğini görünce sessizce rahatladım. Kylie'nin parlak bir on sekizi vardı ve Tyler'da da aynısı vardı.

Korku dolu bir feryat kulağıma çarptı ve ağlamaya başlayan bir kızın dizlerinin üzerine çöktüğünü gördüm, numarası on birdi.
Yani Zodiac'taki yerini kaybetmişti. Neredeyse otuzu geçmemişti ve herkes çemberi kırarken gözyaşı ve öfke karışımı bir ses etrafımızı sardı.

Nova seslendi, "Hesaplaşma sona erdi! On ikiden az puan alanlar, kovuldunuz." O
Ağlayan Orman'ı işaret etti. "Lütfen eşyalarınızı toplayın ve öğleden önce evinize gidin.

Kederli öğrencileri izlerken içimi hüzün kapladı.
Alanın kenarındaki ailelerine doğru ilerliyor, ebeveynlerinin kollarına düşüyorlardı. Sofia önce bize ciyakladı
Ailesine sarılmak için sahaya koştu ve kalabalığın geri kalanı da aynısını yaptı.

Tory'ye döndüm ve gözlerimden yaşlar süzülerek gülümsedim. "Yangını gördün mü?"

Başını salladı, kendi gözyaşlarını geri kırptı. "Her şeyi gördüm. Ve sanırım şimdi tüm bunları neden yaşamak zorunda kaldığımızı anlıyorum."

Yanağımdan bir damla gözyaşı süzülürken onu kucakladım. "Ben de."

"Evimiz yandıktan sonra Fae'leri gördün mü?" diye kulağıma fısıldadı ve ben de omzuna doğru başımı salladım.

"Sence bu ne anlama geliyor?"

Bir süre sessiz kaldı. "Bilmiyorum. Ama iyi bir şey olmadığını hissediyorum."

"Tebrikler," Max'in karanlık sesi beni Tory'den uzaklaştırdı ve dört Varis'in önümüzde sıralandığını gördüm. İçimi bir korku kapladı ama bu anı mahvetmelerine izin vermeyecektim.

"Teşekkürler," dedi Tory. "Bize sımsıcak sarılmak için mi buradasınız?" Darius tısladı. "Size bir mesaj vermek için buradayız."

Dişlerimi sıkarak ona baktım. "Neden bu mesajı daha önce duyduğumu hissediyorum?"

Max bir adım öne çıktı, kalp atışlarımın bir parça yavaşlamasına neden olan bir sakinlik havası yayıyordu. "Mezun olmana izin vermeye niyetimiz yok, küçük Vegas."

Seth alay ederek elini Max'in kolunun üzerinde gezdirdi. "Canın yanacak."

Caleb, "Hâlâ yapabiliyorken şimdi çıkmak isteyebilirsin," dedi ve Tory ona dudaklarını büzdü.

"Fae olduğunuzu kanıtladınız. Biz niyetinde değiliz Bu gerçeği hafife alıyorsun," diye hırladı Darius. "O yüzden bu geceki Ay Tutulması'nın tadını çıkarın. Bu aramızdaki son barış gecesi olacak. Ama ondan sonraki her gece... o güzel küçük başlarınızı yastıklarınıza koyduğunuzda, sizin için geleceğimizi hatırlamanızı istiyorum. Gecenin köründe, şafak sökerken ya da alacakaranlık çökerken. Ne zaman ve nasıl olacağını bilmeyeceksiniz ama bileceğiniz tek şey geleceğimiz. Senin için. Senin için."

Dönüp uzaklaştı ve diğer Varisler de teker teker beni takip ederek tepeden tırnağa titrememe neden oldular.

Kelimeler zihnimde yankılandı, yıldızların seslerinden üzerime damgalandı.

Bir Fae Solaria'da hak ettiği yeri almak için ne yapar?

Herhangi bir şey.

Tüm Öğrencilerin Dikkatine, aşağıda yer alan bilgiler bir güvenlik uyarısıdır ve bu bildirimde yer alan tüm bilgileri ciddiye almanızı tavsiye ederiz.

Bu gece **Ay Tutulması** var.

Tüm Fae'ler ayın dürtülerinden etkilenecek ve en temel içgüdüleri ve en gerçek arzuları tarafından yönlendirileceklerdir.

kalplerini ve bedenlerini.

Bu nedenle, fakülte aşağıdaki tavsiyelerde bulunmuştur:

1. Akşam boyunca kapı kilitli olarak odalarınızda yalnız kalın.
2. Öğrenci arkadaşlarınıza sosyal medya üzerinden kışkırtıcı mesajlar gönderme eğiliminden kaçınmak için Atlaslarınızı kapatın

Medya.

3. Dürtülere yenik düşmeden geceyi atlatmaya çalışmak için bir veya iki uyku ilacı alın.

4. Aylık doğum kontrol büyülerinizi yaptığınızdan emin olun, böylece kural 1-3 işe yaramadığında gelmeyeceksiniz

beklenmedik hamilelikler hakkında fakülteye ağlıyor.

Lütfen güvende kalmaya çalışın ve gecenizin tadını çıkarın.

- Principal Nova.

Mesajı ikinci kez okudum ve sırıtmaktan kendimi alamadım. Tüm niyet ve amaçlar için bu, büyük olasılıkla bu gece birçok insanın sevişeceğini, bu yüzden doğum kontrolü kullanmayı unutmayın demek için bir uyarıydı. Geri kalanı sadece saçmalıktı ve o da bunu biliyordu.

Cehennem Haftası çılgınlığı arasında Ay Tutulması ve insanların tutulma sırasında yaptıkları şeylerle ilgili birkaç heyecanlı fısıltıdan fazlasını duymuştum.

Bu geceyi düşünmek bile beni ateşliyordu ve henüz yemek vakti bile gelmemişti.

Atlas'ımı bırakırken dudağımı ısırdım, kutlama yemeğimizden sonra bu gece ne yapacağımı merak ediyordum. Caleb Hesaplaşma'dan sonra Tutulma kutlaması için ailesinin yanına dönmüştü ama buna memnun olduğumu fark ettim. Dün gece yaşadığımız eğlenceden sonra onunla daha fazla zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordum. Ama Hesaplaşma'dan sonra beni diğer Varislerle tehdit etmeye devam edince, onun Jekyll ve Hyde'ı oynamasının hiç hoşuma gitmediğini fark ettim.

Ailesiyle yaptığı ziyaretten döndüğünde Oynamamız için bazı yeni kurallar koymayı planlıyordu ve eğer bundan hoşlanmazsa, belki de onu serbest bırakmak

zorunda kalacaktım.

Bu çok utanç vericiydi çünkü gerçekten çok ateşliydi. Ama her ikisini de yapmasına izin veremezdim. Ya beni istiyordu ya da benden kurtulmak istiyordu ve hangisini seçeceğine karar vermek zorundaydı.

Bu gece buralarda olmayacağı gerçeği, ayın beni bir yerlere doğru sürüklemeye başlayıp başlamayacağını merak etmeme neden oldu.
ya da tüm bunların bir saçmalık ve Fae'lerin istedikleri kişiyle takılmaları için bir bahane olup olmadığı. Bir Eclipse'in üzerimizde bu kadar etkili olabileceği fikri neredeyse
Saçma görünüyordu ama fakülte bir uyarı gönderme gereği duyduysa, bunun bir haklılığı olmalı diye düşündüm.

Orion'un son derece garip seks eğitimi dersi sayesinde doğum kontrol büyüsünü nasıl yapacağımı biliyordum ve son yaptığım büyü hâlâ geçerliydi. Yani kendimi birinin yatağında bulursam en azından bu konuda endişelenmeme gerek kalmayacaktı.

The Orb'daki kutlama yemeğimiz için bir kıyafet seçmeye çalışarak internetten yaptığım son alışverişlere bakmak için döndüğümde Atlas'ım tekrar ping attı.

Mesajın yazarına baktım ve kalbim garip bir takla attı, bir an için boğazıma takıldı ve sonra midemin çukuruna düştü.

Darius Acrux - 1 yeni mesaj.

Dudaklarım aralandı ve başımı hafifçe salladım, elime aldığımda midemde oluşan telaştan kurtulmaya çalıştım

ve mesajı açtı.

Darius:

Ignis House'un tüm üyeleri bu akşam gün batımında Air Cove'daki Ay Partisine davetlidir. Eviniz yanıyormuş ve biri tüm kıyafetlerinizi çalmış gibi partiye hazır olun. Ortalık karışacak ve hepiniz
kampüsteki en sıcak evi temsil ediyor. Katılım isteğe bağlı değil. Ya gelirsiniz ya da gidersiniz.
- Mütevazi Ev Kaptanınız.

Küçük bir parçamın mesajın kişisel olmadığını görünce hayal kırıklığına uğradığını itiraf etmeyi reddederek bir nefes verdim. Zaten bana mesaj göndermesini de istemiyordum. Eğer göndermiş olsaydı, silmek zorunda kalacaktım. Ve muhtemelen onu da engellerdim.

Atlas'ımı yatağıma geri bıraktım ve bu gece için kıyafet denemeye hazırlanırken kıyafetlerimden çıktım.

Tenimin sıcak olduğunu hissettim ve elimle kendimi yelpazeledim, pencereyi açmak için hareket ederken siyah iç çamaşırlarımla odayı geçtim.

Güneş batmaya başladığında gökyüzü turuncuya boyanmıştı ve ben bir an durup manzarayı seyrettim ve bedenimin üzerinde dans eden serin esintinin tadını çıkardım.

Gökyüzüne baktığımda, bakışlarım ufukta alçakta asılı duran soluk, beyaz bir küreye takıldı. Ay çoktan doğmuştu.

Uzun bir süre ona bakarken tüylerim diken diken oldu, derimin her bir santimi sanki sinir uçlarımda bir elektrik akımı dans ediyormuş gibi canlanmaya başladı.

Dudağımı ısırdım ve Atlas'ımı tekrar elime alıp bir mesaj yazarak manzaradan uzaklaştım.

Tory:

Davet için teşekkürler ama giyecek uygun bir şeyim olduğundan emin değilim. Kıyafet yönetmeliği nedir?

Gönder tuşuna basar basmaz midem bulandı ve tekrar göndermeyi geri almaya çalıştım. Ekrana vurdum, ellerimi tekrar tekrar ekrana vurarak bu mesajın az önce gönderilmemiş olmasının bir yolunu bulmaya çalıştım.

Ekranın altında bir bildirim yanıp söndü ve kalbim rahatsız edici bir şekilde çarptı.

Darius Acrux yazıyor.

Hayır, hayır, hayır, hayır! Ne yaptım ben?

Darius:

Ne giyersen giy yeterince iyi görüneceğine eminim. Olduğunuz gibi gelin.

İç çamaşırlarımla kendime baktım ve güldüm. Bu kesinlikle seks bağımlısı olarak ünlenmeme yardımcı olurdu, değil mi?

Tory:

Hayır, bence bu son derece uygunsuz olurdu.

Darius:

Neden?

Nasıl olur da üç küçük harf kalbimi
O mu? Tek kelimelik bir yanıt için fazla olan mesajını dört kez okudum ama nasıl yanıt vereceğimi bilemedim. Başka bir mesaj gönderene kadar göz kırpmaya devam ettim.

Darius:

Bana bir fotoğraf gönderin, ben de size dürüst bir fikir vereyim.

Eğer kalbimin daha önce hızlı attığını düşündüysem bile bu, şu anda yaptığının yanında hiçbir şeydi. Tabii ki değildim.
ona bir fotoğraf gönderecektim. İç çamaşırlarımla duruyordum, onun sandığı gibi berbat bir kıyafet giymemiştim. Tabii öyle olduğunu düşünmediyse. Belki de tam olarak ne giydiğimi biliyordu. Ama nasıl bilebilirdi ki? Ve bunu yapmayacağım apaçık ortadayken neden ona bir fotoğraf göndermeyi düşünüyordum ki?

Darius:

Sana meydan okuyorum.

Siktir et.

Kapımın yanında asılı duran aynaya doğru ilerledim ve gözlerimin biraz tuhaf göründüğünü fark edince duraksadım. I
biraz daha yaklaştı, bir anime karakteri gibi genişlemiş ve büyümüş olan göz bebeklerime baktı. Asıl görevim dikkatimi çekmeden önce bir an için gözlerimin tuhaf görüntüsüne kaşlarımı çattım. Yağmurda giydiğim için üzerlerinde hala çamur olan bir çift ağır botu tekmeledim ve dudaklarımda bir sırıtış belirdi.

Derin bir nefes aldım, Atlas'ımı havaya kaldırdım ve fotoğrafı çektim.

Gönder ya da sil tuşuna basma fikriyle oynarken tenimde bir sıcaklık hissettim. Darius Acrux'a iç çamaşırlarımla çekilmiş bir fotoğrafımı gönderecek değildim.

Öyle miydim?

Bu fikre burun kıvırdım, silmek için başparmağımı hareket ettirdim ve onun yerine gönder tuşuna bastım.

İçim kıpırdadı, gözlerim büyüdü ve bu çirkin fikri yarı yarıya düşündüğümde yaptığım belirsiz planın geri kalanını hızla uyguladım. Lanet olsun, ne olduğunu biliyordum.
bu gece içime giriyor.

Tory:

Gördün mü? Ayakkabılarım uymuyor, gülünç görünüyorum.

Bunu neden yaptığımı anlamaya çalışırken kalbim göğsümde dengesiz bir şekilde atıyordu. Bunun bir önemi yoktu. Beni her zaman Su Elementleri dersinde o küçük mayoyla görüyordu zaten. Ve tüm kıyafetlerimi yakmıştı.

O zaman da kıyafetlerimi çıkarmıştım, yani vücudumda görmesi gereken her şeyi görmüştü. Önemli bir şey değildi.

Darius Acrux'un yazdığı kelimeler çok uzun zamandır ekranımın altında duruyordu. Ya bana bir makale göndermek üzereydi ya bir cevap yazıp unutmuştu ya da bana tam olarak ne cevap vereceğine karar vermekte zorlanıyordu.

Neden ona tekrar mesaj attım ki?

Ayı suçlayabilir miyim? Çok isterdim. Kalbim çok hızlı atıyordu. Çok hızlı.

Kapım çalındı ve kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı.

Dudaklarım aralandı. Hâlâ cevap vermeyen Atlas'ıma baktım ve kararsızca kapıya doğru ilerledim.

Orada kimin olduğunu sormak istedim ama kelimeleri dudaklarımdan tam olarak geçiremedim.

Kapının kolunu yavaşça çevirdim ve bir aralık açtım. "Ne yapıyordun, sıçıyor muydun yoksa?" Darcy
İçeri girerken şaka yaptı ve ben titrek bir kahkaha attım, kapıyı arkasından hızla tekrar kapattım.

Gri bir etek ve şirin bir bluz giymişti bile, mavi saçları omuzlarına dökülmüş ve kıvrılmıştı.

Bakışları iç çamaşırımla eşleştirdiğim kirli çizmelerime kaydı ve kaşları çatıldı.

"Ne giyiyorsun Tor?" diye sordu gülerek.

"Umm..." Açıkça zihinsel bir kırılma yaşadığım gerçeğini nasıl açıklayacağımdan bile emin değildim, bu yüzden botlarımı

kapıyı kapattı ve gardırobuma bakmaya devam etti.

"Vay anasını! Darius Acrux'la seks mi yapıyorsun?" Darcy'nin nefesi kesildi ve ben de arkamı döndüğümde onu Atlas'ımı tutarken buldum, çok geç fark ettim ki yatağın üzerinde açık bırakmıştım ve mesajlar onun görebileceği şekilde oradaydı.

"Tanrım, hayır!" Tersledim. "Sanki! Ben sadece... ona tek bir fotoğraf gönderdim, o da şakaydı, hiç de cinsel içerikli değildi!"

"İç çamaşırın şeffaf," diye işaret etti ve başımı sallayarak aşağıya baktım ama aslında öyleydi.

"Ben... Ben ayı suçlayacağım," dedim çünkü cidden başka bir bahanem yoktu ve kendimi yine çok sıcak hissediyordum ve açık penceremden lanet olası ayı sanki bana gülüyormuş gibi görebiliyordum. Ne demek istediğimi vurgulamak için onu işaret ettim ve Darcy güldü.

"Pekâlâ, ay biz gerçekten yola çıkmadan önce örtünmeni isteyebilir, değil mi?" diye önerdi.

Alaycı ses tonuna sırıttım ve henüz seçmediğim yeni kıyafetleri işaret ettim.

"Seçemiyorum, zaten bu yüzden Darius'tan yardım istedim."

"Ve o botları o mu önerdi?"

"O yapmadı." Dudağımı ısırdım. "Kahretsin, ona yarı çıplak fotoğraflar göndermeye başlamam için ayın bir anlık görüntüsü yetecekse beni bu gece ondan uzak tutsan iyi edersin."

Şaka yaptım ama ciddiydim. Ve umarım yapmamıştır ve ben yine de onunla karşılaşmışımdır. Kahretsin.

"Caleb parlaklığını bu kadar çabuk mu kaybediyor?" Darcy seçeneklerimi karıştırmaya başlarken alay etti.

"Evet. Şey, hayır... Dün gece fuarda ve sonrasında onun odasında çok eğlendik..." Ona sırıtırken
sahte bir tiksintiyle başını salladı. "Ama sonra bu sabah dikkat etsen iyi olur, senin için geliyorum dedi, tam bir Dipshit-"

Darcy, "Darius da bu fikre oldukça önem veriyordu," diye belirtti.

"Evet, biliyorum. Ama başka bir şeymiş gibi davranmıyor. Caleb ile olduğu gibi, sadece biz olalım ve kan davasını ayrı tutalım. Ama bunu söylemek yapmaktan daha kolay, biliyor musun?
Çünkü bir an onunla kıçımla gülüyorum ve
Yatağında uyurken bir baktım seni okuldan alacağım ve hem senin hem de kız kardeşinin kanını akıtacağım diyor. Ben de onun aptal suratını yumruklamak istiyorum."

"Bunu hissediyorum," diye onayladı Darcy. "Onu kesinlikle yumruklamalısın." Yığının içinden bir elbise çıkardı ve bana doğru uzattı. Beyazdı ve üzerinde soluk leylak çiçekleri vardı, üst kısmı vücuda otururken etek kısmı genişliyordu. Bunu Darcy'yi düşünerek almıştım ve ikimiz de bunu biliyorduk.

"Ay bu gece bunu giymeni istiyor," dedi Darcy. "Eğer masum görünürsen, senin de öyle davranabileceğini düşünüyor."

Elbiseyi bana fırlattığında ona sırıttım ve
üzerime geçirdim. Vücudumu sarıyor ve dizlerimi
sıyırıyordu. "Cidden bunu mu giyiyorum?" Eğlenerek
sordum. Bu
şirindi ve ben şirinlik yapabileceğimden emin değildim.

"Öylesin," diye kabul etti ve saçlarımla oynamaya başlarken beni masamın yanındaki sandalyeye itti. "Yani, Caleb'ın suratını yumruklamak istemene kadar geldik ve bir şekilde
Darius'a neden müstehcen fotoğraflar gönderdiğinizi açıklayın çünkü onun nasıl farklı olduğunu hala anlamış değilim..."

"Evet. Evet. O farklı çünkü
Bir pislikten başka bir şeymiş gibi davran," dedim, zihnimin Darius'un yönünde dolaşmasına izin verirken dudağımı ısırdım.

"Ve götler çok seksi." Darcy'nin gözlerini devirdiğini görmeme bile gerek kalmadan duyabiliyordum. Evet, evet, bir şarkı söylüyordum
eski bir melodi. Bunu ikimiz de biliyorduk. Ben bir bağımlıydım ve bu ayın istediği gibi giderse yeniden bağımlı olabilirdim.

"Nefret seksi çok ateşli," dedim ve Darcy
inledi. "Bunun nereye gittiğini anlıyorum,"
dedi.

"Yapamazsın. Öyle değil. Sadece
söylüyorum..." Darcy güldü ve ben de
katıldım.

"Bu ay," diye ekledim.

"Elbette öyle," diye kabul etti. "Seni masum göstermek için elimden geleni yaptım. Umalım da rol yapmayı başarabilesin."

Saçlarımla oynamayı bıraktı ve aynaya bakmak için ayağa kalktım, güzel elbisemi tamamlamak için bana verdiği gevşek buklelere gülümsedim.

Onunla birlikte bir çift beyaz spor ayakkabı giydim çünkü

plaja gidiyorduk ve topuklu ayakkabılar beni kumda yürüyen çatlak bir ceylan gibi gösterecekti.

"Ay'ın senin için düşündüğü biri var mı?" Sinsi bir gülümsemeyle kız kardeşime bakarak sordum. Seth'in onu kesmesinden bu yana kimseyle birlikte olmamıştı.

Saçma sapan şeyler söylüyordu ve ben de erkeklere güvenme meselesini yine abarttığından endişeleniyordum.

"Ah...şey..." Yanakları biraz kızardı ve bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı.

"Aman Tanrım! Benden tamamen saklıyorsun, kim o?" Ben talep ettim.

Tereddüt etti ve ardından gelen sessizlikte Atlas'ım ping attı. Darcy üzerine atladı ve ben dudağımı ısırdım, Darius olmasını ummamaya çalıştım ama başaramadım.

"Sadece Geraldine," dedi ve göğsüme küçük bir batma hissi düştü. "Ne kadar kalacağımızı kontrol ediyor."

"Ona on beş dakika de," dedim. "Peki şanslı adam kim...?"

Darcy umursamaz bir tavırla güldü. "Belirli biri değil, ama biliyorsun, ay bana seçeneklerimi açık tutmam gerektiğini düşündürüyor."

Bakışlarımdan kaçındığında kaşlarımı çattım ama aşkını bir sır olarak saklamak istiyorsa zorlamayacaktım.

"Peki," diye iç geçirdim. "Ama eğer biriyle yatarsan yarın tüm detayları bekliyorum."

Eğlenerek homurdandı ve onaylamayan bir ses çıkardı.

Darcy heyecanla, "Ah, biliyorum, hadi biraz abartalım," dedi,

konuyu değiştirdi. Yanıma yaklaştı ve saçımın bir tutamını parmaklarının arasında büktü, avucunun içinden küçük bir sarmaşık büyürken konsantre bir şekilde kaşlarını çattı Etrafında dolanmak için elini. Minik leylak çiçekleri canlandı

ve ucunu kulağımın arkasına sıkıştırırken onun sihir gösterisine genişçe gülümsedim.

"Şu haline bak Darcy. Herkes senin Solaria'daki en iyi büyü okulunun tam teşekküllü bir öğrencisi olduğunu düşünebilir," diye iltifat ettim.

"Kesinlikle öyleyim," diye kabul etti.

Kapım yine çalındı. Darcy'ninkinden daha yüksek sesle.

Gözlerimi ona diktim ve ağzı bir karış açık kaldı.

"Kim o?" diye sordu, ben de hiçbir fikrim olmadığı için omuz silktim. Sonra Darius mu dedi?
fincan tabağı gibi genişledi.

Atlas'ımı elime aldım, utanmaz yarı çıplak fotoğrafıma hala cevap vermediğini görünce ona doğru kaydım.
Darcy yanımdayken kapıdan çıktım.

Kapının koluna uzandığımda avuçlarım kayganlaşmıştı ama yüzüme umurumda değilmiş gibi bir ifade yerleştirdim. O lanet fotoğrafı ben göndermiştim, bu yüzden öne çıkmam gerekiyordu.

Kapıyı açtım ve Darius'u kapının pervazına yaslanmış bulduğumda dilim damağıma yapıştı.

Bakışları yavaşça elbisemin üzerinde gezindi ve baktığı her yerde sıcaklık tenimde gezindi.

"Sorununu çözdün mü o zaman?" diye sordu rahatça.

"Umm... Farklı ayakkabılar giymeye karar verdim..."

Lütfen yer, beni şimdi yut. Ya da onu. Ya da bu kapının arkasında duran kız kardeşimi.

"Sanırım ben diğer seçeneği tercih ettim," dedi bana biraz daha yaklaşarak.

"Bence Tory bu elbisenin içinde çok hoş görünüyor," dedi Darcy, kapıyı sonuna kadar açarak yanımda belirdi.

Darius neredeyse fark edilemeyecek kadar geriye gitti ama duruşuyla ilgili her şey değişmiş gibiydi.

"Güzel görünmüyor mu?" Darcy bastırdı.

"Lanet olsun, Darcy. Kimse güzel görünmek istemez," diye mırıldandım. "Güzel kızlar ister," diye tıslayarak karşılık verdi.

Darius güldü ve ses omurgamdan aşağıya, ruhuma doğru yuvarlandı.

"Roxy iyi bir kız değil," dedi, bakışları benimkilere sabitlenmişti, sonsuz karanlık gözlerindeki göz bebekleri normalden daha büyüktü. "O elbisenin içinde ne kadar güzel görünürse görünsün."

Ben bir yanıt veremeden arkasını döndü ve bizden uzaklaştı.

Kapının pervazına yaslandım ve kaşlarımı kaldırarak Darcy'ye döndüm. "Nasıl oldu da 'güzel' kelimesini Kirli mi?" Sesim sertleşerek sordum.

Eşyalarımı almak için tekrar içeri girdiğimde Darcy iç çekerek, "Yapmadı, Tor," dedi. "Hepsi senin kafandaydı."

"Öyle miydi?" Ona sırıtarak sordum.

"Maalesef... hayır, değildi."

Başka bir gülümsemeye karşı dudağımı ısırdım. Bu gece Darius Acrux'un yakınına gitmeye hiç niyetim yoktu.

Muhtemelen.

Belki.

Yüzde altmış üç.

Lanet olsun.

Yürümeyi bırakmadan önce ortak salona varmıştım. Atlas'ım cebimde bir delik açıyordu ama bu noktada bana gönderdiği o resme bir kez daha bakarsam
aslında kendi kendine yanacak.

Odadaki en büyük şömineye doğru ilerledim ve sırtımı şöminenin yanındaki duvara yasladım.
Tişörtümün boynu aniden daha önce olduğundan daha sıkı hissettirdi.

Bakışlarımı yatakhaneye çıkan merdivenlerin dibinde sabit tuttum. Bekliyordum. Bunu kendimden başka kimseye itiraf edecek değildim. Ama burada durmak için başka bir nedenim yoktu. Lance'le buluşmaya çoktan geç kalmıştım. Kesinlikle bekliyordum.

Biri merdivenlerden indi ve kaslarım
Bir an için beklentiyle gerildim ama Marguerite'i tanıyınca duvara yaslandım.

Gitmeliyim.

Parmaklarım Atlas'ımı tekrar çıkarma arzusuyla büküldü. Ona gönderecek bir cevap bulabilirdim.

En azından. Beklediğim gibi kapısında belirmemi içermeyen bir şey... tam olarak ne? Benden nefret ettiğini aniden unutmasını mı? Ya da belki bu gece ayın onu kime doğru ittiğini sormak için. Çünkü bu sabah güneş doğmadan önce beni tam olarak nereye iteceğini biliyordum. Sadece onun da benim için büyüsüne kapılıp kapılmayacağını bilemiyordum.

Atlas'ımı cebimden çıkarma dürtüsü beni tekrar ele geçirdiğinde kollarımı kavuşturdum.

"Burada çok yalnız görünüyorsun, Dari," diye mırıldandı Marguerite, doğruca bana doğru yürürken.

Bana böyle seslenmesinden nefret ediyordum. Ve saçının tekrar boyanması gerekiyordu. Bana sunduğu şeylerin hiçbiri onun için işe yaramıyordu.

Gözlerimi bir kez ona doğru kaydırdım, sonra tekrar merdivenlere doğru baktım.

"Sizinle parti yapmaya hazırım Kaptan," diye denedi, Bel kemerime ulaşana kadar bir parmağını karnımın ortasından aşağı doğru gezdirdi.

Elini avucumun içine aldım ve ittim. "Bitti'nin hangi kısmını anlamıyorsun?" Hâlâ ona bakmadan sordum.

"Son Eclipse'i hatırlıyor musun?" diye nefes aldı ve kesinlikle yaydığım siktir git havasına rağmen bana doğru eğildi.

"Pek sayılmaz," diye cevap verdim.

"Hadi ama, o ilk öpüşmemizdi," diye itti. "Çok ateşliydi."

"O gece kim bilir kaç kızı öptüm," diye cevap verdim umursamazca. "Kendini çok şanslı sayma." O gece Muhtemelen söylenecek en saçma şeydi ama doğruydu. Ay tutulması her zaman insanların arzularını ön plana çıkarırdı ve ben de her zaman etrafımda birkaç kızdan fazlasını dolaştırma eğilimindeydim. Ay yükseldiğinde her zaman bana bir şans verirlerdi. Ben de geçmişte birkaç tanesine evet demiştim. Ama bu gece değil. Gözlerimi sadece
Bu gece bir kız vardı ve işin şakası, onun arkasına bakmayacağını biliyordum. Ya da en azından bana o fotoğrafı gönderene kadar bunu biliyordum.

"Bana istediğin her şeyi yapmana izin veririm," diye teklif etti Marguerite, sesini baştan çıkarıcı olduğunu düşündüğünü tahmin ettiğim bir şekilde alçaltarak ama umutsuz görünerek.
herhangi bir şekilde çekici.

Beni öpecekmiş gibi öne eğildi ve ben
Bir elini kaldırdı, yüzünün üzerine koydu ve bastırarak ateşin yanındaki koltuğa düşmesini sağladı.

"Kendini utandırmayı bırak," diye mırıldandım duvarı iterken.

Roxy Vega az önce odaya girmişti.

Öyle görünüyordu ki... Onu ne yapacağımı bile bilmiyordum.

balo kraliçesi gibi giyinmişti ama hoşuma gitmişti. Saçındaki çiçekleri koparıp beyaz elbisesini almak istedim.
Çamur içinde pis.

Bakışları benimkileri buldu ve alt dudağını öyle bir ısırdı ki ona bakmak bile beni sertleştirdi.

Kız kardeşinin elini tutuyordu, Gwendalina onu tasmalı bir köpek yavrusu gibi çekiştiriyordu. İkisi odayı hızla geçtiler, belli ki herhangi bir nedenle durmayı planlamıyorlardı.

Ona yaklaşmakla yaklaşmamak arasında sıkışmış bir halde geçip gitmelerini izledim. Ay henüz tam olarak doğmamıştı, bu yüzden hala biraz kontrolüm vardı. Çok fazla değil ama biraz. Hiç kontrol edemediğimden değil. ilk etapta etrafında çok şey varmış gibi görünüyordu.

Yumruğumu sıkıca sıktım ve gitmelerini bekledim.

Lance'i görmem gerekiyordu. Bir kız yüzünden dikkatim dağılamazdı.

Kız bile.

Kapıya kadar geldiler ve Roxy omzunun üzerinden bana baktı. Neredeyse yanına gidip bana o fotoğrafı neden gönderdiğini soracaktım. Neredeyse adını söyleyecektim. Neredeyse-

Kız kardeşi elini çekti ve gittiler.

Tuttuğum nefesi bıraktım ve avucumu yüzümde gezdirdim.

Ay yükseldiğinde o kıza yaklaşırsam beni kimse durduramazdı. Dizlerimin üzerinde onun bir dakikası için yalvarıyor olurdum ve o da muhtemelen yüzüme gülüyor olurdu.

Ona neden gönderdiğini sormalıydım.

Sikeyim.

Yarı yarıya onu takip etmeyi düşündüm ama geç kalmıştım. Lance her zaman geç kalırdı ama yine de... muhtemelen kendi evinde zamanında olurdu.

Aniden döndüm ve Ignis House'dan çıktım, yarı yarıya oraya daha çabuk varmak için vites değiştirmeyi düşündüm. Ama bu

Asteroid Place'e inen koca kıçlı altın bir ejderhayı gizlemek oldukça zor. Fae formumla oraya gizlice girmek çok daha kolay.

Koşmadan olabildiğince hızlı bir şekilde yola koyuldum ve kısa süre sonra Atlas'ıma tekrar bakmanın cazibesine kapıldım.

Mesajlarımı açtım ve fotoğrafa baktım
bana göndermişti. Ayakkabılarının uymadığına dair mesajını takip etmeseydi, giydiği kirli siyah yürüyüş botlarını göreceğimden bile şüpheliydim.

Başı yana eğikti, dolgun dudaklarında benimle oynadığını biliyormuş gibi yarım bir gülümseme vardı.

Bu, bir kızın bana iç çamaşırıyla gönderdiği ilk fotoğraf değildi ama bu fotoğrafta çözemediğim bir şey vardı.

Oldukça basit olmalıydı. Kız yarı çıplak fotoğraflar gönderdi - pantolonuma girmek istediğine dair pek de ince olmayan bir ipucu. Ama Roxy açık bir kitap değildi. Bana bunu teklif etmemişti.
Fotoğraf; bana ne giydiğini göstermesi için ona meydan okudum. Ve o gözünü bile kırpmadı. Çünkü hiç kırpmazdı. Kirli ayakkabılar onun beni tersleme ve bunun
Seksi. Niyeti buysa bile oldukça başarısız olmuştu.
Hayatımda daha önce hiçbir fotoğrafa bu kadar sert bakmamıştım. Bu gülümseme de neyin nesiydi? Bunu neden göndermişti? Tadı neye benziyordu? Hay sikeyim. Eğer o beni istiyordu. Sadece beni isteyip istemediğini bilmiyordum.

Fakültenin bulunduğu Asteroid Place'in önündeki kapıya ulaştım ve Lance'in bana gönderdiği anahtar kodunu girdim. Kompleksi çevreleyen dağ evlerinin arasından dolaylı bir yol izleyerek içeri daldım, böylece
yüzme havuzunda seslerin yaygarasını duyabiliyordum.
ve su sıçratıyorlardı. Bunun fakültenin tutulma kutlamalarına çoktan başladığı anlamına geldiğini tahmin ettim.

Lance'in evinin arka tarafına ulaştım ve kendimi içeri atarken veranda kapısını iterek açtım. Susturucu baloncuğundan içeri adımımı attığım anda büyüsünün tenimin üzerinde bir okşayış gibi kaydığını hissettim.

"Lance?" Açık alana bakarak seslendim ama ondan hiçbir iz yoktu.

Kulaklarımı zorladım ve duşun aktığını duydum.
Ben beklerken biralarından birini almaya gitti. Saate baktım. Yirmi dakika gecikmiştim, bu da onun daha da geç kaldığı anlamına geliyordu. Pislik herif.

Roxy'nin peşinden gitmeliydim.

Parmaklarımı bacağıma vurdum ve Atlas'ı cebime koyarak biramı boşalttım. Güneş hızla batıyordu ve ben Ayın hareket etmem için beni çekiştirdiğini hissedebiliyordum. Onu bulmamı istiyordu.

Gözlerimi kapattım, saf irade gücüyle hareketsiz kaldım.

Daha fazla dayanamayınca bir bira daha almaya gittim.

Lance duşta çok güzel vakit geçiriyordu.

Dışarıdan gelen su sıçrama ve tiz kahkaha sesleri kulağımı tırmaladı ve perdeyi aralayarak odayı geçtim.

yüzme havuzuna bakabilmem için evin ön tarafında bir kenara çekilmişti.

Anında çok fazla solgun ten ve bir sürü öğretmen memesi görünce kaşlarımı çattım. Görünüşe göre fakülte lanet bir seks partisi için hazırlanıyordu. Yarısı çıplaktı.
ya da yasadışı olması gereken tanga ve speedo giyiyorlardı. Çoğunun tüvit blazer ceketlerle kapalı kalmasının bir nedeni vardı ve eminim ki hiçbirinin onları hiç çıkarmadığı küçük kafa balonumda kalmayı diledim.

"Kim helikopterimin kalkışını yapmak ister?" Profesör Washer, dalış tahtasının ucunda dengede durup kalçalarını iterek aletinin dönmesini sağlarken yüksek sesle seslendi daireler çiziyor.

Yüzümü buruşturarak perdeyi indirdim ve görüntüleri zihnimden silebilmeyi diledim.

"Manzaranın tadını mı çıkarıyorsun?" Lance gülerek sordu, üzerinde bir kot pantolonla odaya girdiğinde çıplak göğsü duştan dolayı hâlâ nemliydi.

"Burada hayatım boyunca yara izi taşıyacağım," diye inledim tiksintiyle.

"O küçük cehennem dilimine davet edildim, sence nasıl hissediyorum?" Lance beni kucaklamak için ilerlerken şaka yaptı.

Bu hafta birlikte çok fazla zaman geçiremedik ve yeniden bir araya geldiğimizde aramızdaki bağ her zaman biraz daha güçlendi. Tenimdeki Terazi burcu bütün gün kaşınmış, onu bulmam için bana yalvarmıştı.

Kollarımı sıkıca ona doladım, başımı omzuna yaslayıp öylece dururken bir nefes bıraktım
birkaç dakikalığına ona sarıldım. Bunca yıldan sonra bu lanet şeyin birbirimiz hakkında hissettirdiklerini sorgulama noktasını aşmıştık ve ben sadece
Arada sırada kaşıklaşmaktan öteye gitmediği için mutluydu.

Geri çekilmeye çalıştım ama Lance beni bırakmadı, yumuşak bir hırıltı çıkarırken dişleri boynumu sıyırdı.

"Tanrı aşkına, Lance," diye mırıldandım, ona doğru gerinerek. "Eğer beni Eclipse'te ısırırsan muhtemelen hemen ardından sikimi emmeye çalışıyordu." Aramızdaki bu bağ her türlü çılgınlığı yapıyordu ve beni ısırdığında birbirimize çekilme şeklimiz normal bir günde o kadar yoğundu ki, nasıl tırmanabileceğinden korktuğumuz için bunu yapmaya yemin etmiştik. Artık kanımı sadece başka seçeneğimiz kalmadığında içiyordu ve ay yüzünden kana susamış olması benim için yeterince iyi bir neden sayılmazdı.

Dramatik bir şekilde içini çekti ve Emir içgüdülerine karşı savaşırken tutuşunu gevşetti.

"Muhtemelen haklısın," diye kabul etti. "Ve bu işte o kadar iyi olurum ki, daha ilk dakikadan bana aşık olursun.
Sabah."

Sonunda dişlerini etimden çekmeyi başardığında güldüm.

Lance'in sakalı boynumu gıdıklayınca geri çekildim ve sanki az önce burnuma sokulmamış gibi onu şakacı bir şekilde üzerimden ittim.

lanet olası derisine. Tarçın kokuyordu. Ve lanet olsun ama bu kokuyu seviyordum.

"Sağ salim gittiler mi?" diye ciddi ciddi sordu, ben kanepeye uzanıp biramı bitirirken o da kendine bir burbon doldurmak için harekete geçti.

"Xavier az önce bana mesaj attı," diye onayladım. "O ve Annem yıldız tozunu kullanarak ölümlüler dünyasına seyahat etmek üzereydiler.
Yarına kadar dönmeyecekler, o zaman ay kaybolur ve babamdan tekrar güvende olduğundan emin olabilir."

"Güzel," dedi Lance, bana yeni bir bira fırlatırken dudaklarında bir sırıtış belirdi. "Bunu yenmek çok iyi hissettiriyor.
kendi oyununda bir pislik. Ve ay doğmadan önce yerine birini bulması için artık çok geç."

"Evet," diye katıldım. "Görünüşe göre onu hayal kırıklığı ve yalnızlıkla dolu bir gece bekliyor."

"Onu kendi oyununda yenmek için," dedi Lance, içkisini bana doğru uzatarak şişemi ona değdirebilmem için.

"Onu tamamen yenmek için," diye homurdandım.

"Yakında," dedi Lance karanlık bir sesle ve ben de başımı salladım.

Derince içtim ve yumuşak minderlere yaslandım, kendimi bir kez olsun dünyanın kralı gibi hissediyordum.
Babamı alt etmek o kadar iyi hissettirdi ki, sonsuza dek bu duygunun tadını çıkarmak istedim.

"Peki bu akşamki gizli Eclipse partisi nerede yapılıyor?" Lance sordu.

Ona sırıttım ve masum bir omuz silkme hareketi yaptım. "Ne partisi?"

"Bir grup gencin Cehennem Haftası'nın bitişini kutlama fırsatını görmezden geleceğine ve istedikleri kişiyle sevişmek için serbest oldukları tek gecede evde kalacaklarına inanmamı mı bekliyorsun? Pfft."

Kimi istersem onu becerme fikrine sırıttım ve Lance bunu fark edince bana doğru eğildi.

"O zaman gözünün kimin üzerinde olduğunu söyleyecek misin?" diye sordu.

"Bu pek çok açıdan berbat bir fikir," dedim, ona söyleyip söylememem gerektiğinden emin değildim. Bunun ne kadar önemli olduğunu biliyordu.
Vegas'ı yıktık, böylece babamın
Göksel Konsey'deki yerimiz, Nimf sorunuyla tereddüt etmeden yüzleşecek kadar güçlü olacaktır. Riske atamazdık getirebileceği dengesizlik. Ancak Vegas, Vegas olarak çözümleri tartışmak için yeterince basit bir sorundu için. Kızların kendileri ise tamamen farklı bir durumdu.

"Söyle bana. Ben zavallı, yaşlı bir adamım.
ya da cehennemden gelen havuz partisinde Washer tarafından tacize uğramak istemiyorum. İnsanların bu dünyada bir yerlerde hâlâ eğlendiğini bilmem gerekiyor" diye yalvardı.

Ona sırıttım ve cebimden Atlas'ımı çıkarıp Roxy'nin bana gönderdiği resme bininci kez baktım.

"Bir kız sana iç çamaşırlı fotoğrafını gönderiyorsa, seni becermek istiyordur, değil mi?" Bu soruyu sorduğum için bile kendime kızarak sordum ama nedense o kadar basit görünmüyordu.

"Genel olarak bunun oldukça açık bir gösterge olduğunu söyleyebilirim," diye şaka yaptı.

"O kız senden insani olarak mümkün olduğu kadar nefret etse bile mi?"

Lance tereddüt etti, fotoğrafı göremeyeceği şekilde tutmama rağmen bakışları elimdeki Atlas'a kaydı. I Nedenini bilmiyordum ama bunu başkalarına göstermeye başlamak istemiyordum. Onu bana o göndermişti. Bana aitti.

"Bu kız senin arkadaşlarından biriyle görüşüyor olabilir mi?" diye yavaşça sordu.

Umursamaz bir tavırla dilimi şaklattım. "Caleb'ın iki haftada bir farklı bir kızı oluyor. Kız arkadaşı değil ve daha önce de Seth'le bir kızı paylaşmıştı, yani..."

"Yani umursamayacağını mı düşünüyorsun?"

Caleb bu gece Roxy'nin yanına gitmemem konusunda beni uyaran birkaç mesaj göndermişti ve ben de onu mutlu bir şekilde yemlemiştim.
Bana değil, Ay'a bağlı olduğunu söyleyen bir mesajla karşılık verdi. Ailesinin malikânesinden gizlice kaçıp okula geri dönmekle tehdit etmişti ama bunun saçmalık olduğunu biliyordum. Geri dönmesinin hiçbir yolu yoktu, bu da yoluma çıkmayacağı anlamına geliyordu, ama bu yine de onun yerine beni isteyeceği anlamına gelmiyordu.

"Umurunda olurdu. Sadece bu konuda pek bir şey söyleyemezdi.
Ayrıca, dediğim gibi, onun olmadığını açıkça belirtti. Bu onun seçimi." Ve ben onun benim olmasını istiyorum.

"Ve onun seni seçebileceğini mi düşünüyorsun?" Lance kaşlarını kaldırarak yavaşça sordu.

"Şu anda çok şüpheci konuşuyorsun, Lance," diye tersledim. "Benden nefret etmiyormuş gibi davranmaya çalışmıyorum. Sadece bana karşı hissettiği tek şeyin nefret olup olmadığını merak ediyorum."

"Şey... bunu öğrenmenin tek bir yolu var, değil mi?" Bilerek gülümsedi ve içkisini boşalttı.

"Ya bana siktirip gitmemi söylerse?" Ben talep ettim.

"O zaman hayatında ilk kez reddedilmenin acısını tadacaksın," diye alay etti. "Bu senin için iyi olacak."

Ayağa kalkarken şişemi masanın üzerine bırakarak inledim.

Ejderha bedenimin altında kıpırdanırken omuzlarımı yuvarladım. Artık hava kararmıştı, ay tamamen yükselmişti ve beni çıldırtmadan önce ayın içime ittiği enerjinin bir kısmını dışarı atmam gerekiyordu.

"Lance nerede?" Müdür Nova'nın sesi dışarıdan geldi. "Bunun için burada olmalıydı, ona ihtiyacım var..."

"Onu bulacağım, babacığım," diye yanıtladı Profesör Washer
anında. "Muhtemelen biraz utangaçtır. Ona karşı nazik olmalıyız!"

"Kahretsin, beni kurtarmak zorundasın," diye yalvardı Lance, Washer ön kapıya yaklaşırken dinlemek için Vampir kulaklarını kullandığına şüphe olmayan evin önüne doğru bakarak.

Bir kahkaha attım. "Bir daha böyle bir şey yapmayacağına söz vermelisin.
sik kafalı öğretmeni üzerimize salın ve partiyi dağıtın" diye uyardım.

"Hayatım üzerine yemin ederim, sadece beni buradan çıkar," dedi ve ben de evin arkasına doğru ilerlerken sırıttım.

Lance benden uzaklaştı, ben daha arka kapıya varamadan üzerinde bir tişört ve spor ayakkabılarıyla geri döndü. Washer kapı zilini çaldığı sırada dışarı çıktı.

Lance arka kapıyı kilitledi ve havuz partisinin sesleri duyulana kadar dağ evlerinin arasından sıvıştık. ve Asteroid Place'den çıkmayı başardık.

Hava Bölgesi'ne doğru ilerlerken bir yandan Roxy Vega'dan şikâyet ediyor, bir yandan da onu bulabilmek için kendimi motive etmeye çalışıyordum.

Attığım her adım beni ona daha da yaklaştırıyordu, bunu hissedebiliyordum. Ama çok da erken hareket edemezdim. Onunla şansımın en iyi ihtimalle zayıf olduğunu biliyordum, bu yüzden doğru oynamalıydım. bana zaman ayırmasını istedim.

Koyun yukarısındaki kayalıkların tepesine çıktık ve sahil boyunca yanan şenlik ateşlerine bakarken arkadaşımın yanındaki uzun çimlere oturdum.

Roxy'yi fark etmem uzun sürmedi. Beyaz elbisesi kumların üzerinde göze çarpıyordu ve kahkahası rüzgârda bana doğru geliyordu, sanki bu ses sadece benim için seçilmişti.

Öne doğru eğildim, ona bakarken ileri geri kaydım ve bunun bir anlamı olup olmadığını merak ettim. Oraya inecek miydim ki? Vücudumdaki her sinirin ayın çağrısına uyup ona gitmek için haykırdığını hissedebiliyordum ama ya beni geri çevirirse? Yapmakla yapmamak arasında oyalandığım onca zaman boyunca, hâlâ bir şans vardı Ve ya olursa diye tereddüt ettiğimi biliyordum.

"Sadece git," diye tersledi Lance sonunda. "Ona nasıl hissettiğini söyle. Açık açık söyle ve onun da hissedip hissetmediğini öğren. Sen

yanımda oturup çimlere sürtünerek bu ihtiyaçtan kurtulamazsın."

Buna güldüm ve ona bakmak için döndüm. "Sence beni dinler mi?" diye sordum.

"Bence bunu öğrenmelisin. Bir saattir birlikteyiz ve sen bunun elli dokuz dakikasını
onun hakkında konuşmak. Buna daha fazla dayanamayacağım. Bu yaşlı adamı uçurumda oturması için bırak ve git kızını getir."

Ayağa kalktım, pek de umurumda değilmiş gibi omuz silktim ama ona kızım demesi Ejderha'nın derimin altında mırıldanmasına neden oldu.

"İyi, ama bu iş yüzüme patlarsa, bu gece kaşıklaşmamız senin suçun olur," diye uyardım onu.

"Sakin ol tatlım, o sadece bir kız." Lance bana sırıttı ve ben de ona sırtımı döndüm.

O sadece bir kız değildi. Benim için değildi. İstememem gereken, sahip olamayacağım, ihtiyacım olmayan bir kızdı. Ama yine de ihtiyacım vardı. Ve hayatımdaki her şey
Bu ihtiyaçtan o kadar çok zarar gördüm ki, bu noktaya kadar dişimle tırnağımla mücadele ettim.

Ama görünüşe göre ayın saçmalıklarımı yüzüme vurmasına izin vermek üzereydim. Çünkü içten içe biliyordum ki
onu her ittiğimde, onu her incittiğimde, beni her terslediğinde ve ayağa kalktığında, o benim
biraz daha çözdüm, duvarlarımı biraz daha yıktım. Ve ona yaptığım her şeyin sadece onu benden uzaklaştırdığını bilsem de, her seferinde beni biraz daha yakınıma çektiler.

Onu nefreti için zorladım çünkü bir anlık küçümsemesi benim için neye mal olacağından daha önemliydi. Onun ilgisini ne şekilde olursa olsun çektim çünkü üzerimde olduğu her an beni aydınlatıyor ve yakıyordu. Ve onunla birlikte yanmayı hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istedim.

Aklımda tek bir şey vardı ve en ufak bir şansım bile olsa onu elde etme kararlılığıyla sahile doğru yola çıktım.

Roxy Vega, seni benim yapacağım.

Elimde birayla Tory'nin yanında kumun üzerine oturdum, Kıç Kulübü tarafından alev alev yanan bir şenlik ateşinin önünde çevrelenmişti. Sofia ve Tyler yarın yokmuş gibi öpüşüyor, zar zor nefes alıyorlardı. Bildiğim kadarıyla Diego bu gece buraya gelmemişti ve bu eğlenceyi kaçırdığı için biraz üzgün hissediyordum. Aramızdaki sorunları yakında düzeltebileceğimizi umuyordum ama söylediği şeyi geride bırakmak benim için hâlâ oldukça zordu. Özellikle de özür bile dilemediği için.

Sahilin ilerisinde, etrafı kızlarla çevrili, Küçük Denizkızı'nın kaslı erkek versiyonu gibi bir kayanın üzerine tünemiş Max'i gördüm. Lacivert pulları, vücudunun her sert düzlemini tanımlıyor ve deniz spreyi ile parlıyordu. Ne zaman bir şey söylese, etrafındaki kızlar
Hepsi kıkırdadı ve o da mutluluklarından beslenmek için ellerini üzerlerinde gezdirdi. Ondan garip bir uğultu yayılıyordu
Ve gözünü kumsalın karşısındaki bir kıza diktiğinde, kalkıp büyüyen haremine katıldılar.

"Onları buraya mı çekiyor?" Tory'ye onu dürterek sordum ve kaşlarını çatarak ona baktı.

"Öyle görünüyor. Gözüne çarpmayalım. Bu gece onun avı olmak istemiyorum."

Arkamızı döndük ve biramdan bir yudum daha aldım, Yukarıdaki soğanlı dolunaya gülümsüyordum. Ayın ışıltısı derimin altına ve damarlarıma kadar ulaşıyor gibiydi. Ne zaman ona uzun süre baksam, içimde yaşayan vahşi canavar sanki ava çıkmış gibi uzuvlarını esnetiyordu. Ve aradığı kişi tartışmasız Orion'du.

"Lanet olası ay," diye mırıldandım biramı yudumlarken.

"Ha? Ejderha mı dedin?" Tory bana döndü, gözlerinde umut parıldarken kaşları saç çizgisine ulaşıyordu.

"Hayır, Tor." Kolunu okşadım, şu anda onun da benimle benzer bir cehennemden geçtiğini biliyordum. O adam arzuladığı şey bizi yok etmekti, ay istediğini istiyordu, o halde beklemekten başka ne yapabilirdi ki?

İçimden iç çektim. Orion'un bu gece bize katılmasına imkân yoktu ve ben de öğretmenlerin odasına ay sarhoşu olarak giremezdim - gerçi bir parçam bunu gerçekten düşündü. Merhaba Müdür Nova, Profesör Orion'ı arıyordum çünkü eğer onu Pazar gününe kadar altı şekilde beceremezsem ay ağlayacak.

Evet, belki de değil.

Darius sahilde belirdi, gözleri üzerimizdeydi ve dudakları seğiriyordu. Tory'yi süzerken omzumun üzerinden kaşlarımı çatarak ona baktım. Tory onu henüz fark etmemişti ve acaba ben

gözlerindeki o sözü yerine getirip gelmeden önce onu işaret etmeliydi.

O kadar uzun süre orada durdu ki biraz garipti. Bu sabah yaptığı büyük konuşma kafamda çınladı ve kızgın bir sıcaklık sırtıma yayıldı, sanki derime yayılıyordu. Gözümü kırptım ve o gitmişti.

ve Max'in kayasının dibindeki bir sandıktan bir bira aşırıyor.

Zihnim Orion'a geri döndü ve gökyüzünde üzerimizdeki devasa gümüş varlığa başımı salladım. Beni rahat bırakın Bay Moon. Bu gece ona sahip olamam.

Biri hoparlörden reggae müziği çalıyordu ve müziğin yavaş, inişli çıkışlı ritmi içime işliyordu. Bize tüm partinin Varisler tarafından yaratılan bir susturma baloncuğunun içinde olduğu söylenmişti, böylece öğretmenler bu baloncuğu kolayca bulamayacaktı.

Biz. Gerçi isteselerdi o kadar da aramalarına gerek kalmazdı diye düşünüyorum.

Geraldine ayağa kalktı, üstünü çıkardı ve geniş göğüs dekoltesini ortaya çıkardı. "Kim çıplak yüzmek ister, arkadaşlar?" Kıyafetlerinin geri kalanını da çıkardı ve ben gülmeye başladım.

A.S.S. ayağa fırladı. Angelica heyecanla elbisesini yırttı ve Justin'le el ele suya koştu, çıplak kıçları beni daha çok güldürdü.

Geraldine ellerini kalçalarına dayamış, gözlerinde bir parıltıyla bize bakıyordu. Kendine olan güvenini takdir etmek zorundaydım ve dürüst olmak gerekirse, vücudu o kadar formdaydı ki onu suçlayamazdım.

"Vahşi ve ıslak sulara gidiyorum!" diyerek hızla uzaklaştı ama derin bir uğultu havayı doldurdu ve başını sertçe Max'e doğru çevirdi. Ona doğru baktım, gözlerinin Geraldine'in üzerinde gezindiğini gördüm, Siren gücü onu haremine gitmeye çağırıyordu.

O tarafa doğru hareket etmeye başladı ve ben elini yakalamak için sıçradım ama ayağımın altındaki kumu hareket ettirerek beni kıçımın üstüne tökezletti.

"Geraldine!" Tory telaşla arkasından seslendi.

Grus kayanın kenarına doğru ilerledi ve Grus elini sallayarak etrafındaki kızların ayrılmasını sağlayıp onu içeri çekti. "Hey Grus," diye mırıldandı.

"Ah benim tuzlu deniz hıyarlarım, tam bir deniz adamısın, değil mi?" diye mırıldandı ve ben tekrar ayağa kalkarak Tory'yle birlikte ilerledim, onu ondan uzaklaştırmaya hazırdım.

"Evet bebeğim. Deniz hıyarımı özel olarak görmek ister misin?" Max teklif etti.

Biz ona ulaşmadan önce Geraldine denize doğru döndü. "Aslında yağlı yunus paletlerinizi kendinize saklayabilirsiniz, Max Rigel." Geraldine denize doğru koştu ve Max Rigel şok içinde arkasından bakakaldı.

"Büyüsünü bozdu," dedim gülerek ve Tory'yle birlikte grubumuzun içine çekildik.

"O çok belalı." Tory tekrar kumun üzerine düştü ve ben de onun yanına gittim.

Atlas'ım çantamda vızıldadı ve ben onu çıkarırken Tory, Tyler ve Sofia ile sohbete daldı ve sonunda ayrıldılar

ayrı. Kimden geldiğini anladığımda alt dudağımı çiğnedim ve hemen mesaja göz attım.

Lance:

Seni görmem gerek. Aer Tower. On dakika sonra.

Evet, evet, evet!

Kahretsin, kendimi nasıl affettireceğim? Tor'a yalan söylemekten nefret ediyorum, lanet olsun.

"Sanırım gidip çantamı odama geri koyacağım. Eşyalarım kirleniyor," dedim Tory'ye, bunun berbat bir teklif olduğunu bilerek.

Mazeret ama biraz çakırkeyifti, belki işe yarar. Ayrıca tüm hayallerim gerçekleşmişti, o yüzden siktir et.

"Tabii. Hazır gitmişken Diego'nun kapısını da çal," dedi. "Kendine çeki düzen vermesi ve özür dilemesi gerekiyor. Sırf huysuz olduğu için bu geceyi kaçırmasının bir anlamı yok."

"Evet, deneyeceğim." Heyecanla ayağa kalktım, sahile doğru ilerledim ve giderken eteğimdeki kumları fırçaladım. A.S.S'in yarattığı sıcak baloncuğun içinden çıkarken Ateşin sıcaklığını korumak için, kış havasında titredim.

Koydan yukarı çıkan patikaya doğru aceleyle ilerledim. Ay ışığı tenime işledikçe adımlarım hızlanıyordu. Kendimi neredeyse uçmuş, durdurulamaz hissediyordum. Ve tam olarak ne istediğimi biliyordum. Uzun boylu, sakallı ve kışkırtıldığında çok öfkelenen biriydi. Eğer onu görmezsem, ay beni kesinlikle delirtecekti. Onun kölesiydim ve umurumda bile değildi.

Düz ovada Aer Tower'a doğru ilerlerken Hava Bölgesi'nde sessizlik hakimdi. Aer Tower'a doğru ilerlerken damarlarıma

sıcaklık doldu.

girişte, kanımdaki adrenalinle Orion'u arıyordum. Ortaya çıkmayınca ona bir mesaj gönderdim.

Darcy:
Neredesin?

Hemen cevap verdi.

Lance:
Polaris baltalı bir katil gibi pencereden dışarı bakıyor.
Plan B: The Wailing Wood'a gel.

Darcy:
Şimdi kim baltalı bir katil gibi konuşuyor?

Lance:
Seni asla bir baltayla öldürmezdim.
Dişlerimi kullanırdım.

Kıkırdadım, ormana doğru ilerlerken hızımı koşuya çevirdim, ay ışığı patikadan parlıyor ve kanıma ürpertici bir enerji gönderiyordu.

Karanlıkta buraya gelmekten ilk kez korkmayarak, dalların arasından kayarak yol boyunca koştum. Bu gece yenilmezdim.

Gölgeler üzerime düşerken hızımı yavaşlattım, bir elektrik direğinin turuncu ışığından diğerine geçtim.

Uzun bir karanlığa doğru ilerlerken kalbim daha hızlı atmaya başladı ve ensemde yalnız olmadığımı söyleyen bir karıncalanma hissiyle hareketsiz kaldım.

Sıcak eller kollarımı kavradı ve beni en yakındaki ağaca yüzüm dönük bir şekilde sabitleyerek nabzımın fırlamasına neden oldu. Orion'un kokusu etrafımı sararken yanağım ağaç kabuğuna bastırdı. Kollarımdaki acıya aldırış bile etmedim, ağzımı bir gülümseme kapladı.

"Başınız belada Bayan Vega," dedi kulağıma. "Sokağa çıkma yasağından sonra dışarı çıktınız."

"Öğretmenim öyle yapmamı söyledi," dedim nefes nefese, oyunun tadını çıkararak.

"Her zaman sana söyleneni mi yaparsın?" Dişlerini boynuma geçirdi ve tüm vücudum sarsıldı.

"Hayır... beni cezalandıracak mısın?" Ondan yayılan tehlikeli havayı içime çektim, başımı çevirip ağzını ağzıma almaya çalıştım ama benden kaçtı.

Eli alt baldırıma sıkıca bastırdı ve teninin sıcaklığı soğuğu kovarak etimi yaktı.

"Cezalandırılmak mı istiyorsun?"

Tabii ki istiyorum.

Hevesle başımı salladım, beklerken kalbim bir sinek kuşunun kanatları gibi çarpıyordu, bunu yapması için ona cesaret veriyordum.

Elini kaldırdı ve kalçamın arkasına vurarak beni nefessiz bıraktı. Gerçekten yapmıştı!

Tekrar yapmadan önce kendime gelmek için zar zor zamanım oldu, bu sefer eteğimi yukarı iterken daha yüksek. Kalçalarımın arası ısındı ve içimden bir zevk iniltisi yükseldi. O

Ya etrafımızda susturucu bir baloncuk vardı ya da büyük bir risk alıyorduk çünkü elinin şaplakları ve benim çığlıklarım arasında, duyabilecek kadar yakın olan biri varsa neler olduğu oldukça açıktı. Tutulmanın getirdiği dürtülerle o kadar sarhoş olmuştum ki umurumda bile değildi, sadece onu istiyordum. Ve ellerini. Ve onun-

Avuç içi kıçıma çarptı ve boynunun arkasını yakalayıp onu aşağı çekerken ve dudaklarını bulmak için başımı çevirirken inledim. Ben bunu başaramadan beni çevirdi, sıkıca kollarının arasına aldı ve
dilini ağzıma soktu. Vücudumun her santimi bu öpücükle canlandı. Bu gece içgüdülerimi harekete geçiren, asla sönmeyecek gümüş bir alev gibi içimde yanan ay ışığının tadını neredeyse alabiliyordum.

Ben hazır olmadan çok önce umutsuz öpüşmeyi kesti, başımı bir tarafa itti ve dişlerini geçirdi.
boğazıma girdi. Keskin acı yerini zevke bıraktı ve içimdeki hayvan tamamen kontrolü ele aldı. Beni sıkıştırdı
Ağaca yaslandı ve sırtını pençeledim, cızırtılı bir his omurgamdan yukarı ve kürek kemiklerime doğru yuvarlandı.

Özel bir şeye ihtiyacım vardı. Ama ne olduğunu söyleyemedim.

Orion beni ısırırken çılgına dönmüştü ve kendini tutmaya çalıştığını biliyordum, Tutulma'nın gücü onun üzerinde asılı duruyordu ve Tarikat formunun açlığını zihninin ön saflarına çekiyordu. Tıpkı benim gibi onun da buna ihtiyacı vardı... Neye?

Boynumu büktüm, omuzlarımı yuvarlarken hayal kırıklığına uğradım ve anlamadığım bir tür rahatlama için acı çektim.

"Çok kıpır kıpırsın," dedi Orion uzaklaşırken, bana sırıtarak.

"Biliyorum," diye nefes nefese kaldım ve bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Sadece bir şeye ihtiyacım varmış gibi hissediyorum. Sanki... Sanki..." Başımı salladım, cümlemi bitirmekte zorlandım.

"Seks mi?" diye umutla sordu ve ben güldüm. "Sence odana gizlice girebilir miyiz? Sanırım seni biraz daha cezalandırmak istiyorum."

"Lance," diye kıkırdadım. "Öyle değil. Yani, tamam biraz öyle. Ama başka bir şey de var. Omuzlarım kaşınıyor ve... Bilmiyorum."

Sonunda beni ciddiye alarak kaşlarını çattı. "Arkanı dön."

Ona kaşlarımı kaldırdım. "Bana yine şaplak mı atacaksın?"

Karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Şimdi olmaz." Omuzlarımdan tuttu ve yüzümü diğer tarafa çevirdi. Sonra da
Gömleğimi yukarı çekti, başparmaklarını kürek kemiklerimin üzerinde nazikçe gezdirdi ve içimde ilahi bir ürperti yarattı.

"Ohhh bu çok iyi hissettiriyor."

Bir kahkaha atarak tekrar yaptı ve daha fazlası için çaresizce ellerine doğru eğildim.

"Kanatlar," diye duyurdu. "Kanatların olacak. Darius da aynı şekilde tepki veriyor-" Cümlesini bitirmedi.

"Kürek kemiklerini mi okşuyorsun?" Kahkahayı patlatarak onun yerine ben bitirdim.

Gömleğimi bırakarak inledi. "Onunla aramızdaki bu bağ bazen bize garip şeyler yaptırıyor, tamam mı?"

"Bana bundan biraz daha bahset." Yüzümü ona döndüm ve Ama sonra gardını aldı ve şerit değiştirdi.

"Sana bir Ejderha olacağını söylemiştim. Tutulma, Düzen formlarımızın ihtiyaçlarını daha acil hale getiriyor. Mesela şu anda seni ısırmak ve avlamak istiyorum. Gerçi ikinci şeyi asla yapmam." Karanlık bir şekilde kaşlarını çattı. "Ailem avlarını avlamayı severdi ama bu şaka değil. Fae'ler Vampir doğasının bu özel kısmıyla oynayarak öldürdü."

Kahretsin. Kendime not: Tory'ye Caleb'a bunu yapmayı bırakmasını söyle.

"Isırmaya devam edelim... belki bu gece beni başka bir yerde ısırmak istersin?" Elimi göğsüne koydum, Parmaklarımı gömleğinde düğümledim ve o da heyecanla başını salladı. "Sen benim odama gizlice girerken ben de Diego'nun dikkatini yukarıda dağıtacağım."

Gözleri açlıkla parlıyordu ve şakacı bir sırıtışla kulağıma eğildi. "Dayanamayacak hale gelene kadar dilimi kürek kemiklerinin üzerinde gezdireceğim."

Kıkırdadım ve dans ederek ondan uzaklaştım. "Umarım bunu Darius'a yapmamışsındır."

Bir kahkaha attı. "Acele eder misin? Senin için şimdiden aklımı kaçırıyorum."

Arkamı döndüm, kalbim göğsümde yükselmeye başladı. içimde havai fişekler gibi patlayan bir heyecanla Aer Tower'a koşarak geri döndüm.

Yakında bir gün lanet olası kanatlarım olacak!

Ben kuma uzanırken Kylie kendini bana yasladı.
Sürüm yirmi metre ötede savaşıyordu ve Kylie
o da partiyi başlatmaya hevesli görünüyordu. Ama bunu burada yapmazdı. Seyirciyle olmaz. Belki de bu yüzden henüz teklif etmemiştim.

Ağzı çıplak göğsümde gezindi ve kemerimi açmak için çekiştirdi. Dolunayın gücü damarlarımda dolaşırken ve Ay Tutulması giderek yaklaşırken, en temel içgüdülerime indirgenmiştim. Sorun şu ki, bu içgüdüler beni Kylie'nin peşinden gitmeye teşvik etmiyordu. Dün gece onunla takılmıştım, kafamdan birini atmaya çalışıyordum. Ama başarısız olmuştum. Ve bu beni içten içe yiyip bitiriyordu.

Kylie, "Hadi Sethy," diye ısrar etti. "Bir yerlere gidelim özel." Eli kasıklarıma sürtündü ve Seth Junior onun için gerçekten iyi bir çaba gösterdi.

Sahildeki herkes gibi onun da göz bebekleri şişmişti. Ay beni teşvik ediyordu ve bu gece ilk tercihim olmasa da, yeterince iyi bir

İkincisi. Beni ayağa kaldırmasına ve koydan uzaklaşmama rehberlik etmesine izin verdim, partiden rahat hissedebileceği kadar uzaklaştığımızda yüksek bir kayanın arkasına geçtim.

Kıkırdayarak üstünü çıkardı ve kancasını çözdü. sutyenini de aynı hızla. Ona aç bir bakış attım, belinden çekiştirerek yaklaştırdım ve memelerini sıktım. Dışarısı buz gibiydi, bu yüzden etrafımıza sıcak bir hava kabarcığı gönderdim ve tüylerim diken diken oldu.

Cebinden bir paket Pegasus sim çıkardı ve avucunun içine döküp elini kaydırırken sırıttım.
elimi eteğinin altına soktum. Evet, bu bok işe yaramadı. Ama bana verdiği karıncalanma hissi ve sonrasında sikimin gökkuşağı sikmişim gibi görünmesi hoşuma gitmişti. Tek sorun, bu gece gerçekten bir gökkuşağı istememdi. Aslında aklımda tek bir renk vardı. Mavi.

Kylie külotunu indirdi, eteğini yerinde bıraktı ve benim için dans etmeye başladı. Çok eğlenceliydi, bu yüzden kayaya yaslandım ve biramdan bir yudum alarak sertleşmeye odaklandım.

Hadi, bunu ay için yap, Seth Junior. Vega hatununu unut. Menüden o kadar uzak ki, spesiyaller listesinde bile yok.

Kylie gökyüzüne baktı ve ellerini kaldırarak kalçalarını sadece kafasının içindeki bir melodiye göre salladı. Kolundan tutup onu kendime doğru çektim ve gözlerimi kapattım. Dudakları benimkilerle buluştu ve onu vahşice öptüm.

"Hadi sen benim Omega'mmışsın gibi davranalım," diye mırıldandım. Kesinlikle onun benim gerçek Omega'm olduğunu varsaymak istediğim için değil.

"Tamam," dedi heyecanla.

"Arkanı dön," diye emrettim ve o da döndü.

Ağzımı omzunda gezdirirken gözlerimi kapalı tuttum, saçlarını yana kaydırdım ve Darcy'ye ait olduğunu hayal ettim.

"Sessiz ol," dedim ve Kylie ben boynuna sokulurken başını salladı.

Sertleşmeye başladım ve iç çektim. Nihayet.

Onu dizlerinin üzerine ittim, yere çöktüm ve arkadan kabaca aldım, konsantre olurken gözlerim kapandı. İçine girdiğimde ağlamaya başladı ve bir omzunu kaldırıp sağ kulağıma dayadım.

"Oh Se-thy, Sethy bebeğim, seni seviyorum."

Kapa çeneni, kapa çeneni, kapa çeneni.

Parmaklarımı kalçalarına geçirdim. "Sessiz ol, Omega," diye bağırdım, ama yapmadı ve ereksiyonumun bir bayrak gibi bir direğe battığını hissettim.

"Seni seviyorum," diye tekrar nefesini tuttu.

Evet, sikim resmen öldü. RIP dostum.

"Ee... Sethy?" diye ciyakladı durduğumda, ne olduğunu anladığı korkunç derecede uzun bir an geçti aramızda. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim," diye tersledim, dizlerimden kalktım ve pantolonumu yukarı çekiyorum. Lanet Vega İkizleri. Ne oldu Onlar mı? Sanki yıldızlardan benimle ve arkadaşlarımla uğraşmak için gönderilmişlerdi. Ortaya çıktıklarından beri, hayatımız boyunca karşılaşmadığımız kadar çok sorunla karşılaşmıştık. Şimdi sikim bile performans gösteremiyordu. Lanet olası aletim!

Darcy şu anda neredeydi ki? Gecenin büyük bölümünde onu arkadaşlarıyla birlikte görmemiştim.

Eminim gizlice görüştüğü adamla sevişiyordur.
Evet. Siktir. İşte bu.

Caleb istediği kadar Tory'nin kuyruğunu kovalasın, ben bu gece Darcy'nin peşinden gidecektim. Planlarımız hâlâ geçerliydi. Pire dublörü için ona cehennemi yaşatacaktım. Ama ay bu gece libidomu sıkı sıkıya kontrol ediyordu ve Zodiac'a geldiğinden beri o kıza karşı hissettiğim her duygu içimde patlamaya hazır bir şekilde kabarıyor.

Sadece bu gece için, birbirimizi ne kadar iyi hissettirebileceğimizi görmesini sağlayacaktım. Onu kazanacaktım ve daha Ay Tutulması başlamadan altımda kıstırılmış olacaktı. Bunu düşünürken inledim, adrenalin vücudumda sekiyordu. Ben onun bedenini kendime boyun eğdirirken, o mavi saçların hepsi yumruğuma dolanacaktı.
Evet.

"İşimiz bitti Kylie," dedim. "Eğlenceliydi. Gerçekten." Tişörtünü ona fırlattım ve göğsüne çarpıp ayaklarının dibindeki kuma düşerken bana baktı.

"Ne?" diye nefes nefese kaldı.

"Üzgünüm, bebeğim. Bu iş artık bitti. Sen tatlı bir kızsın ama ben aylardır sürümü beceriyorum. Özel olduğumuzu düşündüğün için üzgünüm. Asla olmadık."

Gömleğini yerden alıp üzerine geçirdikten sonra bana doğru hışımla yürüdü. Saçları kızgın yılanlar gibi kıvrılıyor, teni yeşile dönüyor ve dişleri sivriliyordu. Dostum, bir zamanlar bunu gerçekten seksi bulmuştum. Ama artık değil.

"Ciddi olamazsın!" diye haykırdı.

"İstiyorum," diye iç geçirdim, bir elimi yüzümde gezdirdim. "Peki bebeğim?"

"Ne?" diye hırladı.

"Pegasus parıltısı Kurtadam spermini öldürmez." Masumca omuz silktim. "Yine de iyi hissettiriyor. Erkekler için. Yani, ben sizin için nasıl bir şey bilmiyorum ama..." Tekrar omuz silktim ve eli arkasındaki hava büyüsünün gücüyle yanağıma çarptı. Bunu yapmasına izin verdim çünkü bunu ona borçluydum. Ben
onu gerçekten uzun bir süre aldattı. Sanırım bunu biliyordu. Bunu tam olarak bir sır olarak saklamadım. Yanağımdaki yanık cızırdadı ve ona özür dileyen bir ifade verdim.

"Seth Capella sen bir pisliksin," diye hırladı, gözleri yaşlarla dolmuştu. Kafasındaki her yılan bana dişlerini gösteriyordu ve bana tekrar saldırıp saldırmayacağını merak ediyordum.

"Biliyorum," diye homurdandım.

Beni göğsümden itti, sonra parmaklarını boynuma doladı, alt dudağı titriyordu. "Beni bir kez sevmiştin, değil mi? Bunu tekrar yapabilirsin."

Ona yalan söylemeyi gerçekten düşündüm. Söyledim. Ama artık Kylie Major'ın zihnini becermek istemiyordum - ya da onu gerçekten becermek. O
daha iyisini hak ediyordu. Başımı salladım, özür dilemek için yanağına doğru eğildim ama beni itti.

Beni incelerken bir an için dudakları gerildi. "Darcy Vega seni istemiyor, bunu biliyorsun değil mi?" Hışımla uzaklaştı ve ben de o gidene kadar bekledim, biramın son damlasını da içtikten sonra şişeyi uçurumun duvarına fırlatarak bin parçaya bölünmesini sağladım.

Kaltak.

Çenemi kilitledim ve bu gece beni deliliğe sürükleyen kızı aramak için sahil boyunca geri döndüm. Ben Kylie'nin yanıldığını ve kendimin haklı olduğunu kanıtlayacaktım. Darcy beni istiyordu, sadece bunu itiraf etmekte zorlanıyordu çünkü ona yaptıklarımı görmezden gelmek onun için zordu. Ama bir zamanlar benden hoşlanmıştı. Zodiac'a ilk geldiğinde onu elde etmiştim. Neden gidip bunu mahvetmek zorundaydım ki? Saç numarası işe yaramamıştı zaten. Şimdiye kadar benim olabilirdi ve onu her gördüğümde kalbim göğüs kafesime çarparak ölmeye çalışıyormuş gibi hissetmezdim.

Söz konusu o olunca kötü olmak neden bu kadar zor?

Sürümün her üyesine -ki bu gece bana kızmak için fazla ayıktılar- onu görüp görmediklerini sordum, ta ki Frank kampüse giden yolu işaret edene kadar.

"Sanırım kafasını o tarafa doğru gördüm." Gitmeme fırsat vermeden kolumu yakaladı, parmakları göğsümde geziniyordu. "Vega kızını unut, gel biraz eğlenelim. Bu gece için sorunlarımızı bir kenara bırakabiliriz... Alfa." Sesi bir sürü Şehvet ve bana bakarken gözlerindeki ayı görebiliyordum. Bu gece pek çok insanın ay listesinin başında olduğumu hayal ediyordum ama ilgilenmiyordum. Tekrar Alfa olarak anılmak coşku verici olsa bile. Onun yanından geçip sürümün tüm partinin önünde utanmadan yaptığı seks partisine baktım.

Kalırsam muhtemelen onları geri kazanırım. Ama... Darcy.

Frank'in elinden kurtuldum ve bir şişe rom alarak tek kelime etmeden uzaklaştım.

"Seni reddettiğinde burada olacağız, Alfa!" Frank seslendi, ben giderken bana uluyordu ama arkama bakmayı reddettim.

Belki bu sefer yapmaz.

Patikadan yukarı çıktım, Hava Bölgesi'ne kadar koştum ve ufku araştırdım. Aer Tower'a baktım, gözlerim onun on birinci kattaki odasına gitti.
ışık yanıyordu. Yanağımın içini ısırdım, yukarıda bir dangalağı becerdiğini biliyordum.

Oflayıp puflayarak tepenin zirvesinde bir ileri bir geri volta attım. Partiye tekrar katılacaksa eninde sonunda bu yoldan geri dönmek zorundaydı, bu yüzden patikaya indim ve patikanın bir tarafındaki kumlu banka sırtımı yasladım. Sonra o dangalağın kim olduğunu göreceğim.

Romu açtım ve beklerken uzun bir yudum aldım.

Sahile geri döndüğünde, bu boş beleş kaçamak her kimse, onu benim kadar tatmin edemeyeceğini görmesini sağlayacağım.

Uzun bir içki daha aldım.

Bahse girerim adı Brody ya da onun kadar ezik bir şeydir. Siktiğimin Brody'si.

Darius'u patikanın dibinde, bir şişe birayı yudumlamakla volta atmak arasında gidip gelirken gördüm. Sahile bakmaya devam etti, sonra içmeye geri döndü ve
volta atıyordu. Ona seslenemeyeceğim kadar uzaktaydı ve açıkçası kendi kişisel acıma partisini yapıyor gibi görünüyordu. Eğer bir araya gelirsek, bu şimdiye kadar düzenlediğimiz en acınası Ay Partisi olacaktı.

Git biriyle yat, dostum.

Sonunda tekrar sahile doğru yöneldi ve kaşlarımı çatarak peşinden gidip gitmemem gerektiğini düşündüm. Ama ay beni orada kıçımın üstünde oturmaya teşvik ediyordu.

arzuladığım şey bana geldi. Yani yapacağım şey buydu.

Şişenin dörtte üçünü bitirmiştim ki

Darcy geldiğinde. Gülüşünü duydum.

hayal ettim ya da etmedim. Ayağa kalkmaya çalıştım ama lanet olsun ki sarhoştum. Sürünerek ilerledim, kafamı patikadan dışarı çıkardım. Kız kaslı bir adamın kollarındaydı, adamın ağzı kızın boynuna dayanmıştı ve kızın gözleri zevkle parlıyordu.

omuzlarını pençeledi. Yalnız olduklarını sanıyorlardı. Ama yalnız değillerdi.

"Brody," diye homurdandım ve onu yere sermeye hazır bir şekilde ayağa kalktım. Adam bir adım geriye sıçradı ve görüşüm bir an için iki katına çıktı.

Ne? Orada duran adama bakarken başım döndü. Cidden sarhoş olmalıyım.

"Orion?" Mırıldandım.

Önce Darcy'ye sonra bana baktı. "İçki için teşekkürler," dedi ve kaşlarımı çattım.

Evet. Vampir.

"Sen Brody değilsin." Orion'a el salladım. "Mağarana geri dön."

"Sarhoşsun, Capella," diye uyardı. "Evine geri dön."

Onlara doğru tökezleyerek ilerledim ve Darcy'nin bana endişeli olabilecek bir ifadeyle baktığını gördüm. Ya da belki de sadece umutluydum.

"Sen benim patronum değilsin, pislik." Orion'u kenara ittim ama yapmadım. Çünkü eli göğsüme çarptı ve uçurumun kenarına doğru tökezledim.

"Bunu gördün mü?" Darcy'ye karşı çıktım. "Beni uçurumdan aşağı atmaya çalıştı."

Darcy dikkatle, "Seth," dedi. "Belki de gitmelisin Yatağa." Bana doğru uzandı ve ben de elini tutup yanağıma götürdüm ve ona gülümsedim.

"Yine de benimle geleceksin, değil mi bebeğim?"

Orion kıçıma öyle sert vurdu ki gökyüzü döndü. Dişlerini göstererek üzerime eğildi. "Defol git buradan yoksa House Points'i almaya başlayacağım."

Ona hava fırlattım ama o bunu engelleyerek bana geri fırlattı. Öfkeyle homurdandım, kendimi dizlerimin üzerine ittim.
büyüyü buharlaştırdı. "Onunla konuşmam gerek. Kanını içtin, şimdi siktir git."

Orion'un gözleri bıçak gibi keskinleşti. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Homurdandım. "Oh, değilsin, değil mi? Darcy'yi yanımda götüreceğim. O benim Omega'm. Onunla biraz kurtça konuşmam gerek efendim."

Orion aramıza girdi ve Darcy onun kolunu tutarak etrafına yaslandı. Kaşlarımı çatarak ikisinin arasına baktım, sanki bir şeyleri kaçırıyormuşum gibi hissediyordum.

Orion onu kenara itti ve o da tökezleyerek geri çekildi. "Sahile gidin, Bayan Vega."

"Hayır - bekle," diye yalvardım. Kahretsin, az önce kullandığım o yalvaran ses tonu da neydi? Hiç bana göre değildi. Akmaya devam etti

Yine de. "Benimle beş dakika konuş, Darcy. O kadar. Sana dokunmayacağım."

Orion itiraz edecek oldu ama Darcy araya girdi. "Devam et, ama bunu Profesör Orion'un önünde de söyleyebilirsin."

Derin bir iç çektim. "Tamam. Ama geri çekil." Onu işaret ettim ve elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. Hareket etmedi.

Darcy ona cesaretlendirici bir bakış attı ve bize biraz yer açmak için birkaç adım uzaklaşırken hırladı. O lanet yarasa kulaklarıyla bizi duyacağını biliyordum ama neyse. O sadece bir gün ayaklarıma kapanacak kuru bir hayal öğretmeniydi.

Omuzlarımı geriye çektim, ay ışığı sırtıma vuruyordu. "Kylie'den ayrıldım," dedim ona, umutlu bir gülümsemeyle çenemi kaldırarak.

"Oh doğru," dedi kollarını kavuşturarak, buna neredeyse hiç tepki vermedi.

Onun nesi vardı?

"Ay seni en çok istediğin insanlara doğru sürükler. Bunun çılgınca olduğunu biliyorum çünkü yarın yine düşmanın olacağım bebeğim, ama bunu sen de hissediyor olmalısın. Ay seni benim için ateşlendiriyor, değil mi?"

Orion çevremde kıpırdandı ama onu görmezden geldim. Yanlış bir şey yapmıyordum. İsterse orada sapık bir ağaç gibi dikilip öğrencilerini dinleyebilirdi, benim için fark etmezdi. İsterse Darcy'yi gelecek haftaya kadar becerirken de orada kalabilirdi. Benim sorunum değil.

Darcy'nin gözleri büyüdü ve ben de içimde derin, yakıcı bir şehvetle onun büyümüş göz bebeklerine baktım. Evet, benden çok hoşlanıyordu.

Şu anda.

"Kendimi sana nasıl daha açık ifade edeceğimi bilmiyorum, Seth. İlgilenmiyorum. Ay beni sana yaklaştırmıyor."

Orion bir kahkaha attı ve boğazımdan bir hırıltı çıktı. Gözlerindeki sert duvarı gördüğümde reddedilme duygusu içimde çağladı. Bana kesin bir şekilde hayır diyen.

"Yalancı," diye tükürdüm ve o da kendini savunmak için ellerini kaldırdı. Bir bok yapacağımdan değil. Bu gece olmaz. Ama sik onu. Hem de çok fena sikecektim. Ben Seth Capella'ydım. Beni aptal yerine koymaya nasıl cüret eder?

"Ne yaptığını biliyorum," dedim ölümcül bir ses tonuyla.

Gözleri bir an için titredi. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

Orion'un çevremde hareket ettiğini hissederek bir adım öne çıktım. Alaycı bir ifadeyle ona baktım. "Neden lanet işinize geri dönmüyorsunuz, efendim?"

Omuzlarını bana doğru dikleştirdi ve ben de ona vurmaya başlarsam başımın ne kadar belaya gireceğini merak ettim.

Darcy'ye yaklaştım ve kalkanının tenime baskı yaptığını hissettim. Avuçlarımı üzerine koydum ve dilimi hava kubbesinde gezdirdim.

"Bu beni son reddedişin, Omega." Dönüp uzaklaştım ve sarhoş olacak birini bulmak için sahile geri döndüm. Aklıma Caleb geldi ve annesinin onu tutulma için eve göndermemiş olmasını dileyerek gökyüzüne doğru uludum.

Pistte koştum, zihnimi tepedeki Orion ve Darcy'den uzaklaştırmaya çalıştım. Ama bu imkânsızdı. Zihnimde bir şeyler dönüp duruyordu ve bunun romdan kaynaklanıp kaynaklanmadığından emin değildim.

Eğer onu ısırdıysa... kan neredeydi?

Kumun üzerine uzandım ve ellerimi kumun içine soktum, yüzeyinde küçük yarıklar açıyor ve soğutmaya çalışıyor Etimdeki acıyı. Yanıyordum. Çok sıcaktı. Ve sırtım her yerden daha fazla yanıyordu.

Neye ihtiyacım olduğunu bilmediğim için bedenimdeki ihtiyaç hissini hafifletmeye çalışarak kuma doğru kıvrıldım.

Birisi müziği değiştirdi ve tam üzerime bir gölge düştüğü sırada kumun üzerinde baş döndürücü bir ritim yayıldı. Gözlerimi kırpıştırarak ateşin ışığını kimin engellediğini görmeye çalıştım.

"Dörtnala koşan goriller, deniz bir kestane kadar soğuk Bu gece," diye soludu Geraldine, başını bir köpek gibi ileri geri salladı ve beni buz gibi tuzlu su damlacıklarıyla ıslattı.

Ciyakladım, ondan uzaklaştım ve tufandan kaçmak için ayağa kalktım. Tekrar iç çamaşırını giydi ve kalçalarını müziğin ritmine göre sallamaya başladı.

"Gelin ve dans edin Prenses!" diye heyecanla seslendi, ritim daha yüksek sesle atarken ellerini yıldızlara doğru kaldırdı.

Angelica ve Eşek Kulübü'nün birkaç üyesi daha denize girdikten sonra geri dönüyordu ve Geraldine hepsini pervaneler gibi kendine çekerek kum ve ay ışığından bir dans pisti yarattı.

Bedenler ateşin ışığında sallanıp kıvranıyordu ve ben bunu ruhumda bir sızıyla izliyordum, sanki alevlerin içine doğru adım atmak istiyordum.

Ateş bana fısıldıyor, beklediğim bir şeyi vaat ediyor, biraz daha yaklaşmam için yalvarıyor gibi görünürken başımı öne eğerek bir adım attım...

Bir el benimkini yakaladı ve ben daha ne olduğunu anlamadan, bir çemberin içinde döndürülüyordum, eteğim dışarı fırlamıştı

Dans eden bedenler grubunun içine çekilmeden önce bir an etrafımda döndüm.

Geraldine beni kendine çekti, ön tarafı sırtıma bastırarak ritme ayak uydurmam için beni cesaretlendirdi.

Onun isteklerine boyun eğerken bir kahkaha attım, ayın beni gücüne çekmesine izin verirken parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim.

Kendimi dansa ne kadar çok verirsem, o kadar keskin İçimdeki sızı büyüdü. Bir şeye ihtiyacı vardı... Benim bir şeye ihtiyacım vardı.

Daha fazla vücut bana yaklaştı ve eller kollarıma, boynuma, kalçalarıma sürtündü. Dokunuşlar nazik, masum ama bir o kadar da çaresizdi. Sanki hepimiz büyük bir kreşendoya doğru ilerliyorduk ama kimse ne olduğunu bilmiyordu.

Nefeslerim daha ağır gelmeye başladı, ellerim vücudumda geziniyor ve tenime ateşten çizgiler çiziyordu

Dokunduğum her yere. Ama bu yeterli değildi.

Geraldine gülmeye başladı, sesi yoğun ve şehvet doluydu. Dönüp ona baktığımda Max Rigel'in kollarını belinde buldum. Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ama yeteneklerini onun üzerinde kullanıyor gibi görünmüyordu, daha çok onun büyüsü altındaymış gibi görünüyordu.

Birbirlerine sürtünmeye başladılar ve ben bunun bir şekilde onun planlarının bir parçası olup olmadığını merak ettim. Ama bu gece öyle bir gece gibi gelmiyordu.
karıştı. Kuralları Mirasçılar değil Ay koyuyordu ve ben de onlara alan açmak için uzaklaşırken Ay'ın kararına güvenmeye karar verdim.

Kalabalık bedenlerin arasından geçerken dudağımı ısırdım, gözlerim hem tanıdık hem de yabancı yüzlerde gezindi. Yanlarından geçerken bazı erkekler bana uzandı, bazı kızlar da, bakışlarında nefes almak kadar kolay kabul edebileceğim bir teklif vardı. Ama ihtiyacım olan onlar değildi. İhtiyacım olan
başka bir şey, daha karanlık, daha şiddetli, daha sıcak bir şey.

Arıyordum ve ne aradığımı bilmiyordum. Sadece onu bulduğumda içimdeki bu ateşin tatmin olabileceğini düşünüyordum.

Gözlerimi kapattım, bedenlerin arasına girdim ve müzik bedenimi bir savaş davulu gibi döverken ayın ayaklarıma rehberlik etmesine izin verdim. Beni özgür bırakıyor, evime gönderiyor, bana yol gösteriyordu...

Gözlerim açıldı ve dumanlı havadan derin bir nefes aldım, tuzun tadı dudaklarımda dans ediyordu. Dansçıları geride bırakmıştım ve karanlık kayalıklara doğru bakarken ateş sırtımdaydı.

İçimi garip bir aciliyet duygusu kapladı ve arkadaşlarımdan uzaklaşmaya başladım. Ayakkabılarımı çıkardım, sahile doğru yürürken ayak parmaklarımın arasında kumun kaydığını hissettim.
Denizin kenarında yürürken kıyının kıvrımını takip ederek suya girdim. Dalgalar ayaklarıma vuruyor, içimde kaynayan sıcağı biraz olsun serinletiyordu ama yeterince değil.

Müziğin sesi arkamda kayboldu, ta ki denizin gürültüsü ve havayı neredeyse elle tutulur bir beklenti hissiyle kirleten ayın şarkısıyla baş başa kalana kadar.

Yürüdükçe kayalıklar kıyıya daha da yaklaşıyordu, ta ki sonunda kayalık bir çıkıntı suya doğru çıkıntı yapıp dalgalar üzerine sıçradıkça yolumu kapatana kadar.

Omurgamda bir karıncalanma oldu ve artık yalnız olmadığımın kesinliğiyle sarsıldım. Ay
Birini bana getirdi ya da belki beni onlara getirdi.

Yavaşça döndüm, tenim beklentiyle titrerken uçuruma doğru baktım.

Darius gölgelerin arasından çıktı ve bana yaklaşırken ona baktım.

Rüzgâr hızlandı, saçlarım yıldız ışığıyla dolu bir esintiyle etrafımda dalgalanarak etimin açıkta kalan her santimini okşadı. Elbisem kalçalarımda dalgalanıyordu, sanki o giymiş gibi hassas tenimde bir sıcaklık yayılıyordu.
Bana dokunuyorsun.

Benden bir metre kadar uzakta durdu, ayın gümüş ışıltısı yüz hatlarının her keskin açısını vurguluyordu. Göğsü çıplaktı ve dövmeleri bir an için nabız gibi atıyor gibiydi, sanki etine boyanmış yaratıklar bu gece de canlanıyorlardı.

"Seni izliyordum," dedi yavaşça.

Bu itiraf karşısında kalbim biraz daha hızlı attı ve başımı ona doğru eğdim, saçlarım omzumun üzerinden döküldü ve Bu sırada tüylerim diken diken oldu. Darius hareketi sanki açlıktan ölüyormuş gibi izliyordu.

Artık yaptığım her şey ve her şey onu büyülüyordu.

"Neden?" Yavaşça sordum, cevabına ihtiyacım varmış gibi

nefes almak için.

"Çünkü benim yaptığım bu," dedi yavaşça. "Seni izliyorum, sana açlık duyuyorum ve senin için acı çekiyorum. Sana eziyet ettiğim gibi bu da bana eziyet ediyor."

Damarlarımdaki ateş bu itirafla daha da alevlendi ve ona bakarken dudağımı ısırarak kumda kaydım. Bakışları ağzımda oyalandı ve omuzlarımdaki ağrı bir an için acı noktasına yükseldi, sonra tekrar etimin altında kayboldu.

"O zaman neden yapıyorsun?" diye sordum. "Neden başka tarafa bakmıyorsun?" "Gözlerimi oymayı, gözlerimi oymaktan daha kolay bulurum.

üzerinize inmelerini engelleyin."

Midem düğümlendi ve ona yarım adım daha yaklaştım.

"O yüzden durma," diye nefes aldım, kalbim göğsümde pervasızca çarpıyordu.

"Yapmamı istemiyor musun?" diye sordu, bakışları benimkileri yakıyordu.

Buna ne diyeceğimi bilemiyordum. Uzaklara bakmasını istemem gerektiğini biliyordum.

Ama bana ne yaparsa yapsın, kendimi yine burada bulduğumu hissediyordum. Onunla ilgili bir şey beni tekrar tekrar içine çekiyordu, sanki bana verdiği cezanın oburuydum, sanki bana vurduğu her darbe bir okşamaydı. Onu itmek yerine kendime çekmek istediğim için delirmiş olmalıydım ama kendimi tutamıyordum.

İstediğimi inkar etmek. Beni lanetlese bile.

"İstiyorum..." Ondan istediğim onca şeyi kelimelere dökmeye nasıl başlayacağımı bilemeden söyledim.

Darius sanki bu soruya verdiğim cevap onun için dünyadaki tek önemli şeymiş gibi beni izliyordu.

Gözünü bıraktım ve suyun üzerinden gökyüzünde alçak ve şişman bir şekilde asılı duran aya baktım. Ay

Rüzgârda sırlar fısıldıyor, düşüncesi bile korku salsa da kalbimi ihtiyacı olanı kabul etmesi için dürtüklüyordu.

benim de içimden geçiyor.

Bir adım geri çekildim ve Darius da onu takip etti, ben tekrar hareket ederken bakışları benimkileri yakaladı.

"Anlat bana," diye yalvardı, adımları benimkileri yansıtıyordu, ta ki ben

Sırtımı siyah uçurum duvarına dayamıştım. Kaçacak yerim kalmamıştı. Ve buna sevindim.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ama söyleyecek sözüm kalmamıştı. Daha da yaklaşırken ay ışığında ona bakmaktan başka bir şey yapamıyordum, aramızdaki boşluk hissedebileceğim kadar daralıyordu

Bizi ayıran boşluğu, aşılması gereken büyük bir uçurum gibi hissediyordum.

Darius daha da yaklaştı, nefesi çenemde dans ediyordu, vücudunun sıcaklığı üzerimde yuvarlanıyor ve parmaklarımı yanlarımda sabit tutarken özlemle ağrımasına neden oluyordu.

Darius bana doğru uzandı ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına doğru nazikçe taradı. Sadece parmak uçları bana dokundu ama tenimde açtıkları yol saf günahtı.

Bir nefes ciğerlerimde yankılandı, duman ve sedirin tadı dilimi okşarken onun özü
beni sardı.

Üzerimde yükseliyor, parmakları esneyerek elimin arkasını okşuyor, en ufak bir dokunuşta etimde havai fişekler patlıyordu.

Ona baktım, yanağım sert çenesine sürtündü. Bakışlarım onunkilerle sabitlendi. Bizi birbirimizden ayıran hiçbir şey yoktu ve bir an için sonsuz olasılıklar
önümüzde açıldı.

"Yaptığım şeyler için beni affedebileceğini düşünüyor musun?
Sana ne yaptım?" Darius nefes aldı, parmak uçları yan tarafımda gezindi ve ardından ateş yaktı.

Neredeyse hiç dokunmuyorduk ama yine de vücudum ihtiyaç ve özlemle canlıydı. Sırtımı hafifçe kamburlaştırdım, eli yavaşça yanağımı okşarken nefes alışlarım hızlandı.

Karanlık gözlerine baktım, dalgaların sesi
Arkasından ağır bir şekilde çarpıyor ve soğuk hava ikimizi de sarıyor.

Belki de yanılıyordum, ama o anda her parçam onun için acıyordu, olmasını istediğim her şey olmasını istiyordum.

Dudaklarım aralandı ama konuşmadım. Gözlerini tutarak yavaşça başımı salladım.

Diğer eli belimi buldu, beni o kadar yakınına çekerken kavrayışı sıkılaştı ki kıyafetlerimiz dışında bedenlerimizi ayıran hiçbir şey kalmadı. Kaslı gövdesinin her sert çizgisinin vücudumun kıvrımlarına baskı yaptığını hissedebiliyordum.

Ellerimi yavaşça kaldırdım, ona dokunmak, etinin sıcaklığını işkencenin en tatlı hali gibi hissetmek istiyordum.

Kalbim umutsuzca çarpıyor, beni ona doğru sürüklüyordu. Ay bizi buraya itmişti ve ben
ne yaptığını bildiğini düşünmeye başlamıştı.

Elim pazusunun sert çizgisi boyunca, geniş omzunun üzerinden ve parmak uçlarımın siyah saçlarını ittiği boynunun arkasına kaydı.

Ağzımı onunkine doğru eğdim, kirli sakalı dudaklarıma değdi ve sırtımı bir enerji ürpertisiyle kamburlaştırdı.

Beni bakışlarına hapsederken derin bir hırıltı yankılandı, kollarının kafesi kaçmamdan korkuyormuş gibi etrafımda sıkılaştı. Ama ondan kaçmaktan bıkmıştım.
Aramızda artık inkâr edilemeyecek bir şey vardı ve bununla yüzleşmemizin zamanı gelmişti.

Yaklaştı, dudaklarım onun dokunuşunu beklerken aralandı.

"Benim iyi bir insan olmadığımı söyleyecek sayısız insan var.

Seni istememe izin var," diye nefes aldı Darius. "Ama seni kendime mal edebilmek için tüm dünyayı yakıp yıkma isteği uyandırıyorsun bende."

"O zaman yakmalıyız," diye kabul ettim.

Darius yaklaştı, dudakları tüy kadar hafif bir okşayışla dudaklarıma değdi, bu bile damarlarımda bir ateş yakmaya yetmişti. Saçlarını kavrayışım sıkılaştı, diğer elim göğsüne kaydı, çenem eğildi ve Darius aşağı doğru eğildi-

"Tebrikler Darius, bunu gerçekten başardın.

Lionel Acrux'un sesi huzur balonumuzu bir kova soğuk su gibi parçaladı.

Bir büyü dalgası bana çarptı ve geri fırlatıldığımda çığlık attım, o kadar büyük bir güç tarafından uçuruma sabitlendim ki, karşılığında herhangi bir büyü yapmak şöyle dursun, zorlukla nefes alabildim.

Darius da babasının büyüsüyle kumların üzerine fırlatılırken kalbim panikle çarpıyordu.

"Bırakın beni!" Beni tutan güce karşı zorlanarak bağırdım, neler olup bittiğini anlamaya çalışırken gözlerim Lionel'a kilitlendi.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Darius talep etti,

Babasının büyüsü etrafını sararken sarsılmadan önce dizlerinin üzerine çöktü.

"Tam oğlumun tamamen umutsuz olduğuna inanmaya başlamışken, Roxanya Vega'yı sürüden ayırdı ve benim inmeme izin verdi," dedi Lionel karanlık bir sesle, bakışları açlıkla üzerimde gezinirken.

"Bırak bizi gidelim!" Darius talep etti. "Öylece-"

Lionel parmaklarını şıklattı ve Darius iki büklüm oldu, Babası ciğerlerindeki havayı tutup onu susturmak için hareketsiz hale getirirken göğsünü tutuyordu.

Ona tekrar bağırmak için ağzımı açtım ama o da parmaklarının bir hareketiyle ciğerlerimdeki havayı dondurdu ve nefes almak için mücadele ederken yeni bir dehşet dalgası içime doldu.

Beni tutan bağlara karşı çırpındım ama faydası olmadı.

Lionel dönüp sahile doğru yürümeden önce bana tembelce gülümsedi, büyüsü ikimizi de peşinden sürüklüyordu.

Ateşten zincirler etrafımda kilitlendi ve beni harekete geçirirken öne doğru tökezledim. Darius'un beni takip ettiğini duyabiliyordum ama ona bakmak için başımı çeviremiyordum.

Uçurumu döndük ve Lionel ciğerlerimi tekrar kilitlemeden önce bir nefes daha çekmem için bana yarım saniye verdi.

Kayaların etrafında tökezledim ve kalbim
Panik beni tamamen tüketti. Darcy, yüzü koyu renk bir elbisenin kıvrımlarıyla örtülmüş kocaman bir adamın pençesine kilitlenmişti.
mavi pelerin. Etrafını saran susturucu büyü baloncuğundan çıkardığı tek bir sesi bile duyamıyordum ama kendisini esir alan kişiye karşı çırpınırken çığlık attığını görebiliyordum.

Orion kumların üzerinde, kapüşonlu üç adamın arasında diz çökmüştü, yüzünün yan tarafından kan akıyordu

ve göğsünün etrafında alev alev yanan ateşten zincirler onu tutuyordu.

Ona doğru götürülürken Darcy'nin panik içindeki bakışları bana kilitlendi, her ne halt oluyorsa şiddetle inkâr ederek başını sallarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Lionel beni susturucu balonun içine çekti ve Darcy'nin bağırışları havayı doldururken ciğerlerimdeki havayı tutuşu kayboldu.

"Bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı, öfkeli bakışları cebinden ipek bir kese çıkaran Lionel'ın üzerinde sabitlenmişti.

"Yakında öğreneceksin."

Bağlarıma karşı mücadele ederken bakışlarım Darcy'ninkilere kilitlendi ve aniden dünya etrafımda kayboldu.

Akademi'den ve arkadaşlarımızdan uzak bir yere ışınlanırken yıldızların arasında süzülüyordum, dönüyordum, yıldız tozları kaderin pençesi gibi etrafımı sarıyordu.

Bizi nereye götürdüğünü bilmiyordum. Ama kalbimdeki korku, bir daha geri dönüp dönemeyeceğimizi merak etmeme neden oluyordu.

Bir girdabın içine çekildim, kör oldum, boğuldum. Yıldız tozunun yanı sıra başka bir büyü de beni ele geçirmişti ve bir an nefes alamadım.

Dizlerim yumuşak toprağa çarptı ve kollarım hemen arkamdan çekildi ve bacaklarım altımda hareketsiz kaldı. Üzerinde diz çöktüğüm yabancı uçurumun tepesini ve Solumdaki karanlık denizden fırlayan pürüzlü siyah kayalar. Eski bir krater, kıyılarına yapışmış otlarla birlikte altımda uzanıyordu. Kalbinde kararmış bir yama vardı Mürekkep gibi parlayan bir taş.

Orion yanımdaki çimenlere çarpıp ateşten bağlarına karşı kıvranırken içimi bir korku kapladı.

Dişlerinin arasından "Hayır, hayır, hayır" diye bağırdı. Kollarını öylesine şiddetle büktü ki, daha fazla insanın gelmesine yarım saniye kala cebinden bir şey çıkarmayı başardı.
etrafımızda cisimleşti.

"Neler oluyor?" Orion dizlerinin üzerinde kıpırdamadan dururken yalvardım.

önümüzde tarla. Hiçbir şey söylemedi ve rüzgâr aramızda eserken kalbimi panik kapladı. "Lance!"

Tory ve Darius yanımdaki çimenlere çarpınca nefesimi tuttum ve iri gözlerle kız kardeşime döndüm.

"İyi misin?" diye sordum. "İyi misin?" diye sordum, yüz hatlarına öfke ve korku sinmiş olmasına rağmen hızla başını salladı.

"Siktir!" Darius tükürdü, gözlerini benden ayırıp Orion'a baktı. "Acele et, Lance," diye tısladı.

"Hallediyorum," diye homurdandı Orion, alnı konsantrasyonla sabitlenmişti ve göğsümde umut yeşerdi.

Lionel Acrux, üzerimizde dolaşan ölü gözleriyle önümüzde belirdi.

Kraterin etrafında, yıldız tozunun ışıltılı derinliklerinden lacivert cübbeleriyle Fae'ler belirdi. Grotesk yüzler ve içi boş gözlerle kazınmış budaklı ahşap maskeler takıyorlardı. panik kanıma karıştı.

Lionel onları selamlamak için döndü ve Orion ile Darius "şimdi" diyen bir bakış paylaştılar.

Orion avucuna bir şey sıkıştırdı ve parmaklarının arasından kan sızdı. Gözlerini kapadı ve nefesinin altından öyle hızlı mırıldandı ki kelimeleri yakalayamadım. Bileklerinden siyah damarlar yayıldı ve bir ışık kıvılcımı onu yerinde tutan büyülü bağları kopardı. Ayağa fırladı ve Darius'u da bağlardan kurtarmak için bir kolunu uzattı, Aynı anda Lionel'a bir büyü fırtınası gönderdi.

Lionel kraterin içine yuvarlanırken içimdeki umut daha da alevlendi, merkeze çarpmadan önce kendini havayla yakaladı ve bir hırıltıyla onlarla yüzleşmek için döndü. Nefesim kesildi.

Takipçilerinden tek biri elini kaldırdı ama Darius ve Orion'un hareketleri neredeyse prova edilmiş gibiydi.

Darius uçuruma doğru koşarken Orion etrafımıza öyle güçlü bir kalkan ördü ki saf enerjiyle parlıyordu. Etraftaki Fae'lerden üzerine cehennem ateşi yağarken kalbim tekledi ve içgüdüsel olarak irkildim, bağlarımı kuvvetlice çektim.

Haydi, haydi.

Darius uçurumdan atlayıp hain kenarda gözden kaybolurken kalbim onunla aynı anda yerinden fırladı.

Aman Tanrım. Bizi terk ediyor!

Orion bir elini indirdi ve yanağımı kavradı. Büyüsü tenime değdi ve aramızda hiçbir kelime geçmeden ne istediğini anladım. Duvarlarımı anında indirdim, ona ihtiyacı olanı verdim, böylece gücüm süpürüldü
ve kalkan daha sıcak bir şekilde parladı. Tory yardım etmek için yer değiştirdi, dizlerinin üzerine çöktü ve kolunu benimkine bastırdı. Büyüsü içime fışkırdı ve ben de onu Orion'a aktardım, güç zincirimiz o kadar şiddetliydi ki içimi lav gibi yaktı.

Lionel mücadelenin başına geçti ve ateş kürenin etrafını sararak tüm yüzeyini alevler içinde bıraktı

"Vay anasını!" Tory gürültü patırtı arasında bağırdı.

Orion dişlerinin arasından, "Dayan," dedi.

"Dayanmayacağız.
onları daha uzun süre geride tutmak."

"Ne?" Telaşla bağırdım ama cevap vermedi.

Kraterin ötesine daha fazla Fae geldi ve her yeni bir tanesi ortaya çıktığında, kalkanımıza karşı savaşa katıldılar. Orion bizi büyülü kalkanımızdan kurtarmak için tek bir saniye bile ayıramadı.

ama onun bize doğru baktığını görebiliyordum, kaşları gerilmişti ve bir yol bulmaya çalışıyordu.
yönetmek.

"Darius bize koşmamız için bir şans verecek. Beş saniyemiz var. Bağlarınızı koparacağım, sonra da beni uçurumdan aşağı takip edeceksiniz."

"Uçurum mu?!" Dehşet içinde yankılandım.

"Darius bizi yakalayacak," diye yemin etti Orion ve Tory ile ben başımızı salladık, Ateş Varisi'ne güvenmekten başka çaremiz yoktu.

Darius'un güzel ve korkunç Ejderha formu uçurumun ötesinden yükselip cüppeli Fae'lerin başlarının üzerinden süzülerek üzerlerine bir öfke ateşi saldı. Yarısı, o aralarındaki zemini yırtıp geçerken durmak ve siper almak zorunda kaldı, ateşi o kadar yoğundu ki retinalarımda bir iz bıraktı. Diğer yarısı kalkanımıza vurmak için çabalarını ikiye katladı ve ben de savunmamızın başarısız olmasına izin vermeyerek elimdeki her şeyi Orion'a verdim.

Lionel'ın yanında iki Fae daha belirdi ve onları tanıdığımda içim ürperdi. Maskeleri düşmüştü. Orion'un annesi Stella, elini Darius'un kardeşi Xavier'e sıkıca kenetlemişti, bir çarşaf kadar solgundu, gözleri korku dolu bir şekilde Darius'a tepeden bakıyordu.

"YETER!" Lionel böğürdü. "Yoksa Xavier ölür!" Oğlunun dizlerine tekme atarak gümüş bir bıçak çıkardı.
ve Xavier'in boğazına tuttu. Darius yukarıdan acı dolu bir kükreme sesi çıkarırken içimi bir mide bulantısı kapladı.

Orion dehşet içinde başını salladı ve yerde yatan Tory ile bana baktı. Darius bir böğürtü daha çıkardı ve Orion

Kolundaki işareti sıkıca kavradı, büyüsü kayboldu ve kalkan da onunla birlikte öldü.

"Hayır!" Yalvardım.

"Özür dilerim," diye boğazı düğümlendi. "Yapmak zorundayım. Onun için." O

Kolunu tutarak öne doğru eğildi ve Darius kemiklerime kadar bir sarsıntı gönderen yüce bir gümbürtüyle yanına indi. Tekrar Fae formuna dönüştü ve

Stella muzaffer bir gülümsemeyle ona cüppelerini uzattı. Darius babasına doğru hışımla yürümeden önce omuz silkti. "Bırak onu yoksa seni öldürürüm."

Lionel bıçağı oğlunun boğazına o kadar sert bastırıyordu ki neredeyse deriyi parçalayacaktı.

"Boş bir tehdit," diye mırıldandı Lionel. "Şimdi dediğimi yap yoksa Xavier ölür. Bir an bile tereddüt edeceğimi sanmayın."

"Babana ihanet ettiği için annene bu gece zaten haddini bildirdim, Darius, daha fazla gereksiz kan dökülmesine neden olmayalım," dedi Stella aşırı tatlı bir sesle.

Darius geri çekilirken nefesim kesildi, omuzları öfkeyle titriyordu.

Stella ona gülümsedi ve Lionel'in kolunu okşamak için eğildi. "Neredeyse zamanı geldi," diye fısıldadı heyecanla, tutulmanın eşiğinde olan Ay'ı işaret etti ve sonra gözlerini Orion'a doğru parladı. "Bu sefer bize kendi isteğinle mi katılacaksın, küçük çocuk? Yoksa kendi ellerinle her gün kara büyü yaparken çok asilmişsin gibi davranarak öz annene bir kez daha pislik muamelesi mi yapacaksın?"

Orion bu gerçeği reddediyormuş gibi ellerini yumruk yaptı ama ben bunun doğru olduğunu biliyordum, kendi gözlerimle görmüştüm.

"Lionel ne isterse onu yapacağım," diye homurdandı ve bunu kast edip etmediğini anlamak için gözleriyle buluşmaya çalıştım.

Lütfen bizi terk etmeyin.

Burada olmamızın bir nedeni olduğunu biliyordum ama ne olduğunu anlayamıyordum.

Lionel bıçağı oğlunun boğazından çekip aldı ve Xavier'i arkasındaki maskeli adamlardan birine doğru itti. "Eğer Darius yanlış bir hareket yaparsa, Xavier'i tereddüt etmeden öldür."

Maskenin arkasından çakıllı bir ses, "Evet, Komutan," dedi.

Boğazım tiksintiyle düğümlendi. Lionel kendi kanından olanlara karşı nasıl bu kadar duygusuz olabilirdi?

Darius, Orion'un yanına gitti ve beni dehşete düşüren bir bakışı paylaştılar. Pes ettiklerini söylüyordu. Lionel'in kaprislerine boyun eğiyorlardı ve ben buna dayanamıyordum.

"Dört yıl önce tam da bu noktada durmuştuk," diye konuştu Lionel garip takipçilerine ve ben bir kez daha bağlarıma karşı savaştım, Tory'nin de çevremde aynı şeyi yaptığını hissettim. "Biz
Gölge Âlemine girmeyi başaramadı ama bu sefer farklı olacak. Stella, bana kutsal yazıları getir." Stella'yı yaklaşması için işaret etti ve Stella cüppesinin içinden uzun bir parşömen çıkarıp ona uzattı.

Aklım söylediklerileyle çalkalandı. Gölge Diyarı mı? Orion Nimflerin oradan geldiğini söylememiş miydi?

Lionel sözlerine şöyle devam etti: "Daha önce Tenebris Scripturas'ı, yani karanlık kutsal yazıları çevirirken bir hata yaptığımıza inanıyoruz. Saf kelimesi Kutsal Kitap'ta pek çok

anlamla değiştirilebilir.

eski diller. Bunlardan biri... kraliyet dili." Yüzünü bize döndü ve buz ruhumun derinliklerine işledi.

"Hayır," diye hırladı Orion. "Onlara dokunamazsın, Solaria buna izin vermez!"

"Solaria'yı ben yönetiyorum, Lance," diye tükürdü Lionel ona. "O yüzden dilini ısır yoksa ağzını yırtarım."

Kalbim onun ses tonuyla sarsıldı. Buradan çıkmamız gerekiyordu.

Ama bunu yapmanın hiçbir yolunu göremiyordum. Hareket edemiyordum ve büyülerim kilitlenmişti. Tory bana çaresiz bir bakış attı ve ben de ona hiçbir fikrim olmadığını söylemek için başımı salladım.

Üzerimize vuran gümüş rengi ay ışığı aniden kayboldu ve herkes başını kaldırıp baktı. Ay, uğursuz bir şekilde yukarıda asılı dururken koyu kırmızı bir gölgeye bürünmüştü; Ay Tutulması üzerimizdeydi.

Lionel sırtındaki cübbeyi yırtarak "Başlayın!" diye bağırdı ve Fae'lerin her biri kollarını gece gökyüzüne doğru kaldırarak bilmediğim karanlık bir dilde ilahi söylemeye başladı. Kulaklarımı tırmalıyor ve içimi burkuyordu.
Kara büyü olduğundan emin olduğum güçlü bir büyü söylediler.

Lionel aniden döndü ve etinden devasa bir Ejderha koptu, pulları erimiş yeşim taşı gibiydi ve gözleri kan gibi kırmızıydı. Gökyüzüne doğru havalandı, gittikçe daha yükseğe tırmanırken büyüklüğü dehşet vericiydi,
dev bir yırtıcı kuş gibi yukarıda dönmeye başladı.

Faelerin ilahileri daha da yükseldi ve Orion ile Darius bize doğru yaklaştılar, gözleri korkudan kararmıştı.

Kükreyen, yırtılan bir ses gökyüzünü parçalara ayırıyor gibiydi ve ufukta alev alev yanan bir ışık gittikçe parlıyordu, göklerin dokusunda bir çatlak yaratıyor gibi görünüyor.

Bir meteor atmosferi yararak geçerken dudaklarım dehşetle aralandı, ateş mavisi kuyruğu yukarıdaki yıldızlarla süslü tuvalde bir çizgi çiziyordu. Tam üzerimize doğru geliyordu ve ben titremeye başladım, yaklaşmakta olan kuyruklu yıldızdan uzaklaşırken Tory'ye doğru hareket ettim.

Önümüzdeki kraterin tam kalbinde yerle çarpıştı, toprağı derinlemesine oydu ve altımızdaki uçurumun şiddetle sarsılmasına neden oldu. Çarpışmanın sıcaklığı üzerimizden geçerken Lionel ona doğru yükseldi, toprak ve enkaz havaya uçarken irkilmeme neden oldu.

Lionel meteora isabet eden bir Ejderha Ateşi hattı saldı ve kaya koyu mor alevlerle yandı. Gözlerimin önünde sıvıya dönüştü, eriyerek fokurdayan ve kıvılcımlar saçan erimiş bir oniks çamuruna dönüştü. Lionel'ın ateşinin şiddeti arttıkça sıvı parıldamaya başladı ve yukarıdaki yıldızlar bir an için daha parlak göründü, gözümü kısarak parıltıya bakmama neden oldu. Sıvı, Lionel'in muazzam gücünün etkisiyle parçalanıp devasa bir yıldız tozu yığınına dönüştüğünde nefesim kesildi.

Lionel ateşi kesti ve zaferini gökyüzüne kükreyerek ilan etti. Tekrar Fae formuna dönüşerek yanımıza indiğinde nihayet nefesimi tutabildim. Stella hemen onu gizledi ve Orion'unkine benzeyen gözlerinde içimi burkan çılgın bir parıltıyla bize döndü. "Yıldız Tozu

Ay tutulması gecesinde yapılan bir yolculuk, yolcuyu

Gölge Diyarı'na. Saf kandan gelenler bu geçişten sağ çıkabilir... yani siz bizim şanslı küçük damarlarımızsınız."

"Kendi kızına olanlardan sonra bunu nasıl yaparsın?" Orion ona tükürdü ve kalbim yerinden fırladı.

"Clara?" Fısıldadım ve Stella'nın gözleri benimkilere kaydı.

"Onun adını ağzına alma." Gözleri acıyla doldu ve Bir eliyle kalbini tutarken diğer eliyle Orion'u işaret etti. "Sakın beni suçlamaya kalkma oğlum. O kendi seçimini yaptı, gitmek istedi. Bunun bir parçası olmak istedi. Beni her seferinde küçümseyen senin aksine fırsat. Öz annesine sırtını dönen."

Orion hiçbir şey söylemedi, çenesi titriyordu ama gözlerinde binlerce ton ağırlığında bir keder görebiliyordum.

"Ne istiyorsun?" Tory Stella'dan talep etti.

Stella Lionel'a baktı ve o da elini sallayarak onayladı, yoluna devam etmek için sabırsızlanıyor gibiydi.

Stella gözlerinde keskin bir çaresizlikle, "Beşinci Element," dedi. "Gölgeler Elementi."

Lionel bakışlarında manik bir parıltıyla ve arkasında dalgalanan uzun cüppesiyle bize doğru yürüdü.

"İkiniz de planlarımızla işbirliği yapacaksınız," diye homurdandı.

"Git kendini becer," diye tükürdüm ona, kollarımı hâlâ sıkıca arkamda tutan büyüye karşı zorlanarak.

Yumruğu yüzümün yan tarafına o kadar sert çarptı ki, doğruca çimlerin üzerine düştüm. Bağırsakları çalkalayan bir çatlak
Elmacık kemiğimi kırdığından oldukça emindim. Kan dilimi kaplamıştı ve acı
Şimdiye kadar hissettiğim her şey kafatasımda yankılandı. Kulaklarımdaki çınlamanın ötesinde Darcy'nin çığlık attığının farkındaydım ve Darius da bağırmaya başladı.

"Sakın bir daha ona elini sürme!" diye bağırdı ve yumruklarını masaya vururken ona göz kırptım.
Lionel'ın onu tutmak için yarattığı kalkan.

Lionel öne doğru ilerledi, saçlarımdan bir tutam tuttu ve beni dizlerimin üzerine kaldırdı, böylece bakmak zorunda kaldım

ona.

Yanağımdaki acı hareketle birlikte zonkladı ve beni çiğneme oyuncağı olan bir köpek gibi salladığında irkildim.

"Bu sana bir uyarı olsun," diye yüzüme tısladı.
"Çünkü bir daha bana böyle saygısızlık edersen, öfkemi kız kardeşinden çıkarırım."

Lanet olası suratına tükürmek istiyordum ama beni bu dünyada önemsediğim tek şeyle tehdit etmişti.

Dilimi tutarken kaşlarım çatıldı, içimdeki mücadele bir anda yok oldu.

"Aferin kızıma," diye alay etti ve dudaklarımdan acı dolu bir çığlık çıkmasına neden olan kibirli bir hareketle elini paramparça olmuş yanağıma vurdu.

Lionel'in gözleri bu sesle heyecanla parladı ve ben de bundan zevk aldığından emin oldum. O tam bir sadistti. Onu harekete geçiren şey buydu; güç, egemenlik.

Darius bizi ayıran kalkana büyü fırlatırken ona vahşi bir canavar gibi hırlıyordu.

"Bırak onu!" Darcy hıçkırıklar içinde yaklaşmaya çalışırken Lionel'ın büyüsü tıpkı Darius'unki gibi onun ilerleyişini de durdurdu.

"Bunu sadece bir kez söyleyeceğim, bu yüzden ikiniz de "Lionel mırıldanarak saçımı tutuşunu bıraktı.
ve tekrar tam boyuyla karşımızda durdu. "İkiniz de bu gece sizden istenen her şeyi şikayet etmeden ve yapabildiğiniz kadar çabuk yapacaksınız. Kaçmaya çalışmayacaksınız ya da

herhangi bir şekilde karşılık verin. Bunun için sadece birinize ihtiyacımız var.
Bu yüzden ikinizden biri bu şartları ihlal ederse diğerini öldürmekte tereddüt etmem. Anladınız mı?"

Gözyaşları yanaklarından süzülmeye devam ederken çaresizce Darcy'ye baktım. Onun hayatını riske atacak hiçbir şey yapamazdım ve onun da aynı şekilde hissettiğini biliyordum.

"Anlıyorum," diye nefes aldı Darcy ve başımı salladım, yüzümde meydana gelen yakıcı işkence boyunca konuşup konuşamayacağımdan bile emin değildim.

"Güzel. Darius, Lance, cüppeleriyle hazır olduklarından emin olun. Xavier'in hayatının sizin tam işbirliğinize bağlı olduğunu da unutmayın. Elimde bir Varis var, eğer gerekiyorsa yedek olanı gölgelerle takas etmeye hazırım." Lionel bizden uzaklaştı, büyüsünün engelleri ortadan kalktı, böylece kollarımız bağlardan kurtuldu ve kalkanlar yok oldu.

Xavier onu zapt eden pisliğin kollarında inledi ve ona bakarken içimi korku kapladı. Lionel bunun için kendi çocuğunu öldürmeye hazırsa, bizim için merhamet şansı olmadığını biliyordum.

Darius elimi tuttu ve beni ayağa kaldırdı, paramparça olmuş yanağımı avucunun içine almak için uzandığında gözleri panikten çılgına dönmüştü. Bu küçük temasın acısıyla irkildim ve iyileştirici büyüsü bedenime işlerken çenesi öfke ve utançla kilitlendi.

"Roxy?" Darius gözümü yakalamaya çalışarak fısıldadı ama ona bakmadım. Bu benim adım bile değildi. "I

Ne yapacağımı bilmiyorum," diye nefes aldı, benden Orion'a ve tekrar bana bakarak.

Orion, Darcy'ye mavi bir bornoz uzatırken yüz hatları boş bir maskeye dönüşmüştü, kaşları umutsuzca çatılmıştı. bir çıkış yolu bulmaya çalışıyordu ama hiçbir şey bulamadı.

"İyi misin?" Darius elimi sıkarak bana sordu, benim için tasarlanan bornozu avucunun içinde tutuyordu. Elimi uzatıp ondan bornozu aldım ve omuz silkerken başka tarafa baktım.

"Bu senin için ne fark eder ki?" Soğuk bir şekilde sordum. Kendimi yine onun saçmalıklarına kaptırdığıma inanamıyordum. Ne zaman ona bir santim yaklaşsam, her şey yüzümde patlıyordu. Ona yakın olduğum için tek elde ettiğim şey acı iken neden ayın beni ona doğru çekmesine izin vermiştim?

Darius başını sallayarak Orion'a baktı ama öğretmenimizin hâlâ söyleyecek bir şeyi yoktu. Artık ikisinden de yardım alamayacağımız açıktı. Burada olanlara karşı gibi görünüyorlardı ama bunu durdurmak için bizden daha iyi bir konumda değillerdi.

"Lance?" Darcy titreyerek nefes aldı ve onun parmaklarını kendi parmaklarının arasında yakaladı. "Bize ne yaptıracaklar?"

"Gölgelere sahip çıkmanı istiyorlar," diye nefes aldı, sesi acılıydı.

Darcy ile bakıştık ama onun da bunun ne anlama geldiğini bilmediği belliydi.

"Kız kardeşim de böyle öldü," diye ekledi Orion ve içimi keskin ve şiddetli bir korku kaplarken dudaklarım aralandı.

"Vakit geldi!" Lionel bağırarak kraterin yanında ona katılmamız için bizi çağırdı.

Orion ve Darius ona gitmemizi engellemek için bir neden bulmaya çalışıyor gibiydiler ama Lionel'ın uyarısını net bir şekilde duymuştum. Darcy'nin hayatını dengede tutarken onu bekletmeyecektim.

Kız kardeşimin elini tuttum ve yırtıcı bir hayvanın bakışlarıyla bizi izleyen Ejderha Lordu'na doğru kararlı adımlarla yürüdüm.

Etrafımızı saran cüppeli insanların geri kalanı ayaklarını yere vurarak ve ilahiler söyleyerek, bir dilde haykırarak

Daha önce hiç duymamıştım ama vücudumdaki tüm tüyleri diken diken etti.

Kraterin kenarına ulaştığımızda ve Lionel birleşmiş ellerimizin üzerinde durmak için aramıza girdiğinde korku omurgamdan aşağı süzüldü.

Çukurun içindeki yıldız tozu, neredeyse tadını alabildiğim cehennemi bir büyüyle kıvrılıp bükülüyor gibiydi. Tepki olarak boğazımdaki safra yükseldi, damarlarımdan dehşet sızdı. O iğrenç yaratıkla birlikte bizi de oraya sokacaktı, bunu söyleyebilirdim. Ve tekrar dışarı çıkabileceğimizi sanmıyordum.

"Sadece birimize ihtiyacın olduğunu söylemiştin," diye titreyerek nefes aldım, bakışlarımı bizi bekleyen çukurdan ayıramıyordum. "Yani

Sadece beni kullan. Ne istersen yaparım. Her şeyi. Sadece Darcy'ye de yaptırma," diye yalvardım.

Darcy sert bir sesle, "Hayır, ben yaparım," diye araya girdi. "Kardeşimin gitmesine izin ver ve-"

Lionel konuşmayı kesmemiz için bizi uyaran bir tıslamayla araya girerek, "Bunu birinizle yapabileceğimizi söyledim," dedi. "Ama büyü iki kişiyle daha etkili olacaktır. Bunun için

tek nedenim
Birinizin büyüyü yapmasını seçmek, diğerinin ölmüş olması anlamına gelecektir."

Sessiz kaldım, kız kardeşimin gözlerinin içine bakarken alt dudağım titriyordu.

"Ellerini uzat," diye emretti.

Etrafımızı saran ilahiler gittikçe daha yüksek sesle söyleniyor, büyü yaklaşmakta olan korkunç sonuca doğru ilerliyordu.

Avucumu yukarı kaldırdım ve Darcy de bana aynısını yaptı.

Lionel pelerininin kıvrımlarından parıltılı gümüş bir hançer çıkardı ve uzattığımız ellerimizin üzerinde salladı. Tanımadığım birkaç kelime mırıldandı ve tenimi ürpertici bir soğuk kapladı.

Kılıcını bir hamlede Darcy'nin avucuna sapladı ve hemen ardından benim avucumu kesti.

Bileklerimizi tutup avuçlarımızı birbirine bastırdığında bir an için acıdan nefesim kesildi.

"Şimdi," diye emretti. "Git ve gölgeleri besle."

Lionel'ın eli omurgama indi ve ben bir çığlık atarak öne doğru düştüm, Darcy'nin parmaklarını sıkıca kavradım.

Kraterin dibine dizlerimin üzerine çöktüm, parıldayan yıldız tozları siyah bir denizin içinde bizi çevreliyordu.

"Tory?" Darcy panik içinde nefes aldı ve altımızdaki toprak titrerken gözlerinin içine baktım.

"Beni bırakma, tamam mı?" Nedenini bilmeden, sadece her zaman birlikte en güçlü olduğumuzu söyledim. Eğer bu durumdan kurtulacaksak o zaman birlikte kurtulacaktık. Başını salladı, bana sıkıca sarılırken gözlerindeki korku benimkinin bir yansımasıydı.

Omzuma bir el indi ve başımı kaldırdığımda Stella'nın arkamda durduğunu gördüm, gözleri dans ediyordu.

Heyecan.

Lionel sonra beni kavradı ve bir elini de Darcy'nin üzerine koydu.

Onlara ne yaptıklarını sormak istedim ama yıldız tozu önümüzde bir gelgit gibi kayıyordu. Sanki İçindeki bir şey avını arıyordu ve bizi bulduğunda olacaklardan korkuyordum.

"Oğullarımın da yerlerini aldığından emin olun. Biz olmalıyız Lionel bu kez onu yakalamaya hazırım," diye homurdandı ve bir an sonra Darius serbest elimi tuttu.

Dönüp ona baktım ve kısa bir an için tek istediğim kendimi kollarına atıp beni buradan götürmesi için yalvarmaktı. Ama gözlerinde bir şey bulamadım.
Soğuk, sert bir kabulleniş duvarı. Çenesi sıkıca kilitlenmişti ve gözleri benden uzaklaşmadan önce dile getirmediği pişmanlıklarla doluydu.

Göğsümde bir acı hissettim, dudaklarım aralandı ve Birden sanki benden bir şey çalınmış gibi hissettim. Sanki kaderimi kabullenmek yerine benim için savaşmalıydı.

Neden olabileceğini düşündüğümü bile bilmiyordum ama olmadığı gerçeği içimi bir uçurum gibi yırttı ve yanağımdan tek bir damla gözyaşı süzüldü.

"Darius?" Fısıldadım, ne olduğundan emin olmasam da bir şey için yalvarıyordum.

Bana baktı, gözlerinde acı vardı ama bana verebileceği bir şey yoktu.

"Ağlama," diye nefes aldı, beni rahatlatacağını düşünmüş gibi gözyaşımı sildi ama dokunuşundan geri çekildim,

Beni bu kadere terk ederken içimdeki acı alevlendi,
her ne olacaksa.

Birisi arkamdan küfretmeye başladı ve ben de arkamı döndüm.

Orion da kraterin içine sürüklenirken başını kaldırdı. Ateş büyüsünden yapılmış zincirler göğsünün etrafına sıkıca sarılmış, kollarını yerinde sabitlemiş ve onu hareketsiz hale getirmişti. Cüppeli adamlar
Lionel onu zorla ayağa kaldırdı ve elini sihirli bir kırbaçla Darcy'ninkine bağladı.

Orion'un bakışları kız kardeşimin üzerine düştü ve sanki içinde bir şeyler kırılıyor gibiydi.

"Mavi..." diye nefes aldı, gözünü tutup başını ona doğru sallarken binlerce kelime söylenmemiş gibi görünüyordu.

"Sorun yok," diye mırıldandı nefesinin altından, adam çırpınmaya devam ederken bile, görünüşe göre
Onu kurtarmak için çaresizce.

"Güçlüsün Roxy," dedi Darius alçak bir sesle ve dikkatimi tekrar ona çekti. "Bunu atlatabilirsin, biliyorum..."

Dudaklarım aralandı ama ben cevap veremeden birleşik kanımız parmaklarımızın arasından döküldü ve önümüzdeki yıldız tozuna karıştı.

Omurgamda bir coşku dalgası yükseldi ve görüşüm bulanıklaşıp etrafımdaki dünyayı göremez hale geldiğimde nefesim kesildi.

Gölgeler avucumdaki yaradan tırmanarak, kayarak, damarlarıma doğru dokundu ve etimin dokusunda bir yol açtı. Devam ettiler, ruhuma yayıldıkça daha da yükseğe ulaştılar, kalbimi kazdılar ve içimdeki her boşluğu doldurdular.

Dudaklarım aralandı ve rüzgârdaki gölgelerin tadını alabiliyordum, vücudumun her santimini okşadıklarını hissedebiliyordum, bana sahip olduklarını, beni doldurduklarını, beni tamamladıklarını.

En karanlık yanlarım gün ışığına çıkarken hiç bilmediğim bir dehşet beni sardı. Her korku, her nefret, şimdiye kadar yaptığım her zalim ve çarpık şey, sanki benim için başka hiçbir şey yokmuş gibi ışığa itildi. İçimdeki panik başını kaldırdı ve neredeyse kendimi dehşete kaptırıyordum.

Ama karanlıkta yalnız değildim. Darcy'nin varlığı yanımda güçlü ve sabitti, gölgeler bizi ayırmaya çalışırken parmaklarımızın ortak tutuşu sarsılmıyordu.

Boşlukta sesler yankılanmaya başladı. Bir kız, ona katılmamız için sesleniyordu. Kahverengi saçlar, abanoz gözler, kan.

"Bana gel."

Onu aradım ama artık orada değildi.

"Bul beni."

Damarlarımdaki coşku acıya dönüşmeye başladığında kalbim daha yavaş atmaya başladı. Titriyordum ama aynı zamanda yanıyordum da, gölgeler ruhumun derinliklerine doğru uzanıyor ve tüm benliğime sahip çıkmaya çalışıyorlardı.

Kız aniden tekrar önümüzde duruyordu.

"Kendinizi bana bırakın. Gölgelere katılın..."

Alevler şimdi daha sıcaktı, ruhumda bir yol açıyordu ve bir yerlerde çığlık attığımın farkındaydım.
onların acısı beni tüketti.

Yanamayacağımızı sanmıştım ama yanılmışım. Hiç böyle bir acı hissetmemiştim. Ateşten uçurumlar etimi oydu,

Sırtıma iki büyük çizgi çizerek, serbest bırakılmak için umutsuzca.

"Seni bu acıdan kurtarabilirim."

Karanlıkta bize doğru uzanıyordu, gözleri gölgeler ve vaatlerle doluydu.

Ama ona ulaşamadım. Darcy hala elimi tutuyordu. Ve onun beni bırakacağı gibi ben de onu bırakamazdım.

Alevler haşlıyor, etimi kavuruyor ve hiç bitmeyen bir acı seliyle içimi yakıp kavuruyordu. Bir kurtuluşa ihtiyacım vardı. Gölgelere gitmek zorundaydım ama bunu yapmak Darcy'nin gitmesine izin vermek anlamına geliyordu ve bunu yapmaktansa sonsuza dek yanmayı tercih ederdim.

Acı dolu bir çığlık atarak öne doğru değil de geriye doğru düştüm. Darcy beni kendisiyle birlikte çekiyordu ya da belki de ben onu çekiyordum. Gölgelerden uzaklaşıp ateşin içine düşüyordum.

Sırtımdaki ağrı, saf bir rahatlama tsunamisi gibi içimden patladı.

Dünya yanıyor ve yok oluyordu ve bir an için ne olduğunu bile anlamadım.

Ama ölmemiştim.

Uçuyordum.

Gözlerimi alevlerden kaçırdım ve Darcy'nin vücudunu saran ateşi gördüğümde tam bir şok içinde ona baktım. Sırtından alev alev yanan kırmızı tüylerden kanatlar fırladı ve kendini havada tutarken kalbimin yavaş temposuyla aynı anda çarpmaya başladı.

Saçları, en koyu kırmızı ve turuncu renklerde yanan canlı alevlerden oluşan kıvrımlı bir kütleydi.

yanımda durmak için kocaman kanatlarını çırptı. Alevler tenini yalıyor, etini alevlere ve gözlerini karanlığa boğuyordu. Alevlere düşmüş bir meleğe benziyordu, Sonsuz güzellikte ve sonsuz güçte.

"Tory?" diye sordu, gözleri benimle aynı mucizeyi gördüğünü anlatan bir merakla açılmıştı.

Hayatta kalmıştık. Dahası, Emirlerimiz ortaya çıkmıştı. Ve biz hiç de Ejderha değildik. Bir an için ne olduğumuzu anlayamadım ama bilgi sanki başından beri oradaymış gibi aklıma geldi. Alevlerden yeniden doğmuştuk, gölgelerden yükseliyorduk.

"Anka kuşları," dedim, Darcy'ye tam bir hayranlıkla bakarak.

Daha fazlasını algılayamadan üzerime bir ağırlık çöktü ve gölgelerin tekrar yaklaştığını hissettim.

Gökyüzünden düşerken bir çığlık attım, alevler bizden uzaklaşırken ve kanatlarımız geri çekilirken kız kardeşime tutundum.

Yere çarpmadan önce bir hava büyüsü ağına yakalandık ve kalın bir malzeme etrafımı sararken
Biri beni kız kardeşimden uzaklaştırdı.

Gölgeler etimin altında gezinip onları kullanmam için can atarken uzuvlarımdaki ağırlığa karşı savaştım.

"Roxy?" Darius beni göğsüne bastırıp sarsarak yalvardı.

Başımın dönmesini durdurmaya çalışırken üzerime sardığı bornoza sarıldım.

Lionel heyecanla Stella ile konuşuyordu ve gölgeler kollarına dolanırken ona doğru baktım.

"Başardık!" diye haykırdı, gözleri bu yeni, karanlık büyüyle parlıyordu. "İşe yaradı!"

Etrafımızdaki cüppeli figürler
Gölgelerin onlara verdiği güçle bir an için Darius'un gözlerinin arkasında da gölgelerin kıvrıldığını gördüm.

"Çekil üstümden," diye tısladım ve kız kardeşime doğru ilerlerken onu tuttuğu yerden ittim.

Orion elini yanağına dayamış, başını umutsuzca eğmiş, kendi kendine mırıldanıyordu. Darcy ona bakmıyordu, gözleri benim üzerimdeydi.

Darius beni takip etti, uyarıma rağmen yakınımda kaldı ve ruhumda yaşayan alevlerin derimin altında meydan okuyarak yükseldiğini hissettim. Ama orada olan tek şey bu değildi. Kalbimin sınırlarının derinliklerinde, gölgelerin gizlendiğini, kök saldığını ve bilinmeyen bir şeye dönüştüğünü hissedebiliyordum.

Lionel bize doğru yürüdü, gözleri güç ve başarıyla parlıyordu.

"İkiniz de bunun bir parçasıydınız," dedi Darius ve Orion için söylediği sözlerle. "Beşinci Element artık sizin de elinizde. Yani artık bize anlatabileceğiniz kimse yok ve bize karşı gelme şansınız da yok. Gölgeler tarafından bize bağlandınız ve onlar sizi asla bırakmayacak."

"Peki ya onlar?" Darius beni ve Darcy'yi göstererek sordu.

Lionel'in bakışları üzerimizde gezindi. "Onlar bizim yaptığımızı
yapmaları gerekiyordu. Onlar sadece bir kanaldı.

Gölgeleri bize getirdiler ve bizi ölümlerini örtbas etme zahmetinden bile kurtardılar. Onları Akademi'ye geri götürün, artık burada onlara ihtiyacımız yok."

Orion ve Darius birbirlerine karanlık bir bakış attılar ama ikisi de cevap vermedi, konuşamayacak kadar yenilmiş görünüyorlardı.

Lionel parmaklarını Darcy ve bana doğru şıklattı ve ben de gözlerimi yavaşça ona diktim.

"Burada olduğunu unutacaksın," diye emretti, sesi beni kelepçelerle bağlayan zorlamayla kalınlaşmıştı
Çelikten dövülmüş. "Emirlerinin ortaya çıktığını bilmek dışında bu geceye dair hiçbir şey hatırlamayacaksın. Gölgeleri unutacaksın. Ve beni gördüğünü de unutacaksın."

Darcy, sihir içine girmeye çalışırken yanımda soluk soluğa kaldı ve ben çaresizce ona baktım.
beni de sıktı.

Fakat anılarım onun zorlamasıyla değişmeden önce, alevler gözlerimin önünde aşılmaz bir bariyer gibi dans etti. Büyüsünün gücüne karşı yanıyorlardı, ta ki Zorlama rüzgârda kaybolup gidene kadar. Darcy'yle aynı şeyin onun da başına geldiğini söyleyen bir bakış alışverişinde bulundum ama çenemi kapalı tuttum.

Lionel bir kese yıldız tozunu Darius'un kucağına attı ve o da sessizce kaldırdı.

"Onları Akademi'ye geri götürün," diye emretti Lionel. "Hatırladıklarına dair bir işaret görürseniz bana haber verin."

O uzaklaştı ve Darius avucuna bir avuç yıldız tozu aldı.

Onu havaya fırlatmadan hemen önce gözlerimin içine baktı.

"Özür dilerim," diye nefes aldı. Ve biz yıldızların pençesine düşerken dünya kayıp gitti.

Darius Acrux üzgün müydü? Kelimenin anlamını bilmiyordu. Ama yaptıklarından sonra, hayatlarımızı riske atarak
bizi ailesinin psikotik ritüeline bulaştırırken, ona bu işin tanımını öğretmeyi planlıyordum.

Üzgün müydü?

Henüz değildi.

Bir sonraki kitap çıkar çıkmaz haberdar olmak ister misiniz?

Müsait mi?

VIP POSTA LİSTEME ŞİMDİ KAYDOLUN!

ABONE OLMAK IÇIN BURAYA TIKLAYIN

Zodyak Akademisi'ni beğendiniz mi? Hesaplaşma?

O zaman lütfen yorum bırakın!

Goodreads

Amazon

Her eleştiri, serinin daha yükseklere çıkmasına ve yeni okuyucular bulmasına yardımcı olan bir balon gibidir. Bağımsız yazarlar için bu inanılmaz derecede önemli bir şey ve çok ama çok şey ifade ediyor.

Susanne ve Caroline'den teşekkürler :)

CAROLINE PECKHAM VE SUSANNE VALENTI'DEN DAHA FAZLASI

Bir sonraki kitabı beklerken, neden diğer KOMPLE kitaplarımıza dalmıyorsunuz?

dizi: Vampirler Çağı Destanı mı?

Tamamen farklı ama tamamen alıngan iki ikiz, vampir prenslerin saltanatıyla yüzleşiyor

Amerika'nın kontrolünü ele geçirdiler.

Biri azılı bir avcının elindeyken, diğeri vampir kraliyet ailesine gönderilmişken, acımasız avcıya aşık olmaktan kurtulabilecekler mi?

Birbirlerinin yeminli düşmanı olan adamlar..?

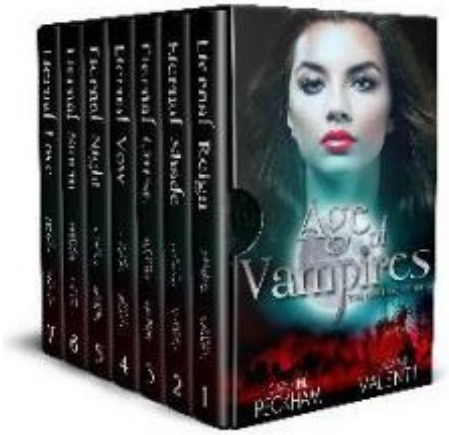

FULL Yedi Kitaplık Seri Kindle ile ücretsiz Sınırsız

Şimdi almak için buraya tıklayın!

CAROLINE PECKHAM'IN KİTAPLARI

DOĞAÜSTÜ ZORBALAR VE CANAVARLAR

(SUSANNE VALENTI ILE BIRLIKTE YAZILMIŞTIR)

ZODYAK AKADEMİSİ: BİR AKADEMİ KABADAYISININ KÖKENİ (SERİNİN ÖN ROMANI)

ZODYAK AKADEMİSİ: UYANIŞ ZODYAK AKADEMİSİ: ACIMASIZ FAE ZODYAK AKADEMİSİ: HESAPLAŞMA

VAMPİRLER ÇAĞI DESTANI

(SUSANNE VALENTI ILE BIRLIKTE YAZILMIŞTIR) ETERNAL REIGN

EBEDİ GÖLGE

EBEDİ LANET

EBEDİ YEMİN

EBEDİ GECE

EBEDİ FIRTINA

EBEDİ AŞK

VAMPİR OYUNLARI ROMANLARI

A GAME OF VAMPIRES (SERİNİN ÖN BÖLÜMÜ - ÜCRETSİZ)

- E-POSTA LISTEME ABONE OLDUĞUNUZDA ÜCRETSIZ!

ABONE OLMAK IÇIN BURAYA TIKLAYIN

VAMPİR OYUNLARI: 1. SEZON

V OYUNLARI

V GAMES: MEZARDAN YENİ ÇIKAN V GAMES: ŞAFAKTAN ÖNCE ÖLÜ

VAMPİR OYUNLARI: 2. SEZON

KURT OYUNLARI

KURT OYUNLARI: GÖLGE ADASI

KURT OYUNLARI: PARÇALANMIŞ KADERLER

VAMPİR OYUNLARI: 3. SEZON

AVCI DENEMELERİ

AVCI DENEMELERİ: KARANLIĞA DOĞRU (ÇOK YAKINDA)

ISAAC'IN YÜKSELİŞİ SERİSİ SÜRÜNEN GÖLGE

KANAYAN KAR

DÖNEN

GELGIT

AĞLAYAN

GÖKYÜZÜ

ZAYIFLAYAN

IŞIK

ISAAC'IN YÜKSELİŞİ ROMANLARI DÜŞEN ATEŞ

(B**İRİNCİ** BÖLÜM) DÜŞEN ATEŞ

(İKİNCİ BÖLÜM)

Yaklaşan yayınlarımdan haberdar olmak isterseniz, VIP posta listeme katılmanızı çok isterim.

ABONE OLDUĞUNUZDA BEDAVA KİTAP!

En son bilgileri ve daha fazlasını www.carolinepeckham.com adresinde bulabilirsiniz.

Gelin ve Facebook'ta merhaba deyin
Ya da beni Twitter'da takip edin @carolinepeckham

Ya da Goodreads'teki sayfama uğrayın

SUSANNE VALENTI'NİN KİTAPLARI

YALANLAR KAFESI DESTANI:

Zincirlen
miş Bağlı
Kırık Bağlı
Özgür

YALANLAR KAFESI ROMANI:

Kesme Cam
Közler

TAINTED EARTH DESTANI:

Etkilenm
iş
Değiştiril
miş
Uyarlanm
ış
Gelişmiş

VAMPIRLER ÇAĞI DESTANI:

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır) Eternal Reign
Ebedi Gölge
Ebedi Lanet
Ebedi Yemin
Ebedi Gece
Ebedi Fırtına

Sonsuz Aşk

DOĞAÜSTÜ ZORBALAR VE CANAVARLAR

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Zodyak Akademisi: Bir Akademi Zorbasının Kökenleri (Serinin Ön Romanı)

Zodyak Akademisi: Uyanış

Zodyak Akademisi: Hesaplaşma

Yeni sürümler ve daha fazlası hakkında en son bilgileri öğrenin

www.susannevalenti.com adresinde

Susanne'ı Facebook'ta ziyaret edin

Goodreads'te kitaplarını TBR'ınıza ekleyin

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK